

God. 43.

Siječanj 1934.

Broj 1.

Obraćenje protivnika Božjih.

Mjesečna nakana u siječnju, blagoslovljena od sv. Oca.

Ruskinja Alja Rahmanova štampala je u njemačkom jeziku neobičnu knjigu pod naslovom »Studenti, ljubav, čeka i smrt.« To je njezin dnevnik, što ga mlada studentica piše u boljševičkoj Rusiji od 24. IX. 1916. — 13. IX. 1920. Tko čita to djelo, osjeća, da je u njemu ocrtao zbiljski život s neiskazanim njegovim strahotama, kako je prošao kroz kristal čiste i umne djevojačke duše.

Na 6. VII. 1917. bilježi 18godišnja Rahmanova riječi »starca«, pustinjaka Grigorija, što ih je čula posjetivši ga s društvom svoje rodbine i priatelja: »Sve nas čeka velika nesreća i smrt. Ljudi su se odvratili od Boga i Bog od njih.« A već 12. XII. te godine piše, kako su toga strogo pokornika dovukli boljševici iz nje-gove samoće s otoka u grad pred zgradu »izvršnoga odbora«.

»Ako si ti svefac,« reče Gorbunov, (radnik, predsjednik izvršnoga odbora), »gledaj da ne osjetiš onoga, što ćemo sada s tobom učiniti.«

Cetiri vojnika zabiše u zemlju zašiljen kolac. Dva od njih zrabše nato starca, odigoše ga i udariše njim svom silom sjedajući ga na rt kolca, koji prodrije duboko u tijelo.

»Ne tako.« riknu Gorbunov. Jače! Kolac treba da mu dopre u želudac.« Vojnici opet zgrabiše pustinjaka, digoše ga i udariše svom njegovom težinom o kolac. To ponoviše još nekoliko puta, dok Gorbunov nije bio zadovoljan. Starac ni jednom ne kriknu, tek posve tiho uzdisaše.

»Ako si ti svetac, ako doista ima tvoj Bog,« proderao se opet Gorbunov, »zašto ti ne pomogne?«

Silno je mnoštvo gledalo i rugalo se patniku...«

Zar ti se ne čini, čitatelju, da motriš božanskoga Mučenika na Golgoti? Oko njega su opaki poglavice i viču: »Ako si Sin Božji, sadi s križa... Ufao se u Boga, neka ga sad oslobodi Bog...« A lica se bezdušne svjetine iskrivljuju od poruge.

Nesretnici. Tko? Zar možda taj patnik starac i oni milijuni kršćana, što vjekovima poput njega izdahnuše za vjeru na mučilima? Ne. Oni postigoše i onu slavu, za koju nisu marili: slavu zemaljsku. Crkva katolička stavlja na oltare onu svoju djecu, koja dadoše život za vjeru. A gdje je čast na svijetu, koja se može isporediti s tom? U drugom će pak životu mučenici ući ravno u slavu Onoga, za koga su prolili svoju krv. A što su sve sreće i slave prema toj? Caskom su patili, a sad vijekom uživaju.

Pravi **nesretnici** su Gorbunovi i njihovi gospodari: krvnici i krvnički sluge, zvali se oni komunisti ili kako mu drago. Oni su nesretnici, jer su slijepi. Vele: nema Boga! Pitaš li ih: Po čem to znate, odgovaraju redovito: Mi ga ne vidimo, dakle ga nema. Zamislite slijepca, koji bi rekao: Nema sunca; nema ga jer ga ja ne vidim.

Dva su oka, kojima se Bog vidi na ovom svijetu; vidi se nejasno, kao sunce za oblakom, ali se ipak vidi. Prvo je oko razum, drugo vjera. Razum kaže: ni mene ne vidiš, čovječe, a ipak se zna, da me imaš, ako je pametno ono, što radiš. Tako ni beskrajnoga Razuma ne vidiš, ali ako si razuman, znaš, da On jest, jer vidiš nebrojena njegova divna djela. Sve ti od zrnca pjesaka do sunca i zvijezda, od sitne travice do umnoga čovjeka govori o premudrom, svemogućem Stvoritelju. Drugo je oko vjera, koja ti kaže, da se Bog javio ljudima, da je štoviše sam postao čovjekom i učio nas sve, što nam treba znati o Bogu i o sebi samima, da možemo postići vječnu sreću.

Bezbožac nema ni oka razuma ni oka vjere, iskopao ih je sam sebi svojim strastima, osobito nečistoćom i ohološću. Koje čudo, da bez njih ne vidi Boga! Pogani čista i ponizna srca, čim upoznaju Kristovu vjeru, odmah je primaju. Pitaj misijonare.

Bezbožci i protivnici Božji su nesretni, jer su ludi. Vidi se to i iz rečenoga, a biva još jasnije iz ovoga, što će reći. Šte biste držali o čovjeku, koji bi kazao: Ne trebam hrane ni vode, ni zraka ni svijetla, ni kuće ni odjeće; živjet ću bez svega toga. Rekli biste: Taj je krenuo pameću. Još je ludi, koji veli, da mu ne treba Boga. Jer Bog je stvorio i zrak i svijetlo i hranu i vodu i sve. On drži sve te stvorove, On ih daje čovjeku svojom dobrom voljom; nitko ga ne može prisiliti, da mu ih da. On mnoge od njih danas i zakraćuje čovjeku, ne zahvalnije me od vuka; tu, tu je najdublji razlog »krize« od koje pati svijet!

Ili što biste mislili o čovjeku, koga netko spušta s visokoga tornja na užetu, a on viseći onako još u zraku dovikuje najveće

*Zvijezde male, jasno sjajte u radosni čas.
Seralini zapjevajte s neba u sav glas.
I svi andeli, pojte veseli,
Uspavkujte Božjeg Sina, koji nosi spas!*

uvrede onomu, koji ga spušta? Zar mu ne biste doviknuli: Bezumničel! Zar se ne bojiš, da će onaj ispustiti uže, pa si gotov. — Još je ludi od takova čovjek, koji ustaje na Boga. Ta u Božjoj je ruci svaki dijelak njegova tijela, sva njegova duša, i Bog može da ga uništi, da ga udari mukama, prema kojima su i najluće patnje mučenika kao mekana postelja.

Neprijatelji su Božji nesretnici, jer će im i m e već na ovom svijetu b i t i o s r a m o ċ e n o, spominjat će se s Neronom i drugim nakazama roda ljudskoga, koji su hoteći sami biti bogovima bjesnili protiv kršćanstva. Oni su nadasve nesretnici, što im na zemlji nema mira i što ih čeka, ne obrate li se, užasna vječnost . . .

Molimo za njih! Uvijek je bilo ludaka, koji nisu htjeli vjerovati u Boga. »Reče luda u srcu svojem: Nema Boga.« Ps. 13, 1 i 51, 1. No nikada jošte, koliko se zna, nije bilo ovoliko i ovakva bezboštva kao danas. Mi smo, čini se, u vremenu, o kojem govori sv. Pavao: »Doci će otpad, pokazat će se čovjek grijeha, sin propasti, protivnik, koji se diže na sve, što se zove Bog i čašćeno je bogoštovljem . . . Tajna pakosti već djeluje . . .« Sol. II, 2, 3—7.

Zaista silan je otpad od Boga po svem svijetu, otpali čovjek, čovjek grijeha, ustaje protiv svake vjere. U nekim stranama ubija sluge Božje, pali i ruši crkve i samostane, a u mnogim drugima jedva čeka čas, u koji će mu to biti moguće. Upotrebljava škole, sad već i pučke, kazališta, kina, gramofon, radij, knjige, slike, stranke, da u sve društvene redove unese svoje misli, koje ruše temelje ljudskoga društva, u prvom redu vjeru.

Antikristova vojska doista neumorno radi, pripravlja svijet za dolazak svoga »spasitelja«, o kojem govori Apostol na istom mjestu: »I tada će se objaviti bezbožnik, kojega će Gospodin ubiti dahom usta svojih . . .« On će se pojaviti »moču sotoninom, a pratit će ga svake ruke lažna čudesa . . .«, kojima će zavoditi one, »što propadaju, jer n i s u o t v o r i l i s v o g a s r c a l j u b a v i p r e m a i s t i n i, koja bi ih spasila. Sol. II, 2, 8—10.

Ne povjerovaše istini, Kristu, da ih On spasi, već traže spasenje od oca laži, koji ih vuče u užasnu propast. Imajmo milosrđa za te nesretnike, molimo za njih! Zadovoljujmo Bož. Srcu za strašne uvrede, što mu ih dan na dan nanose. Molimo se za njih tom istom Srcu, koje — kao što veli sv. Belarmin — »bijeno morem pogrda ne gleda svojih mrzitelja kao protivnik protivnike, već kao Otac zalutalu djecu, kao Liječnik bolesnike, što pomaže od teške bolesti . . .«

Takni ih ljubavlju svojom, o Srce Božansko, da srcem, koje je stvoreno za ljubav, potraže Onoga, bez kojeg nema života, mira ni sreće pojedincu ni društvu ljudskom, kao što uči toliko spominjana, od milijuna najplemenitijih ljudi prokušana riječ velikoga sv. Augustina: »Za sebe si nas stvorio, o Bože, i nemirno je srce naše, dok se ne smiri u tebi.«

M. Pavelić D. L

Za obraćenje Židova u svetoj godini.

Misijska nakana u siječnju, blagoslovljena od sv. Oca.

Židovka gđa R. M. Levy, odlična književnica, koja se 1912. obratila u Washingtonu na katoličku vjeru, pozvala je Židove, neka za vrijeme slike godine nastoje upoznati Isusa i Njegov nauk. »Kako je prikladno ovo vrijeme«, veli ona, »za Židove svega svijeta, da potanko promišljaju o životu i zapovijedima Isusa Krista! Mi treba da se ponosimo Njim: ta našega je roda! Nikad nije bilo čovjeka, koji je tako sveto živio, tako svete zakone dao, ko što je Isus Nazarećanin. Valjalo bi dakle, da smo mi prvi primili Njegove nauke i naslijedovali Njega.« Zarka obraćenica izriče začuđenje, što židovski narod nije primio svoga sina, koji je Spasitelj i Bog, a primili su ga nebrojeni milijuni drugih naroda. Završuje sa sv. Pavlom, koji veli, da bi htio sam biti isključen iz društva Kristova, kad bi to moglo obratiti njegovu braću po krvi, Izraelce.

Narod našega Gospodina nije Njega primio! Narod, o kom je On govorio: »Poslan sam samo k izgubljenim ovcama kuće Izraelov!« Narod, od koga je došlo spasenje svemu svijetu, no od koga, osobito u naše doba, dolaze mnoga zla na kršćane. Molimo u svetoj godini našega Otkupljenja, da se spasi sav Izrael: »Svrni, Gospodine, milosrdne oči svoje na potomke onoga naroda, koji je tako dugo bio narod izabrani. Krv, nekoć na njih izazvana, neka sada i na njih sađe kao otkupnina i vrelo života. (Oprost 200 dana. Potpuni uz obične uvjete jednom na mjesec, ako se moli svaki dan. S. P. A. 16. VII. 1926). P.

Odučio se psovke.

Casna je sestra bolničarka pričala ovo: »Jedan šezdeset godišnji čovjek bio se tako priučio na psovku, da je jedva što izgovorio, a da ne bi psovao. Jednoga dana teško oboli. Iza duljeg nagovaranja zaželi se ispovjediti. Ali kad mu uniđe svećenik poče starac opet grozno psovati. Svećenik se pomoli kod njega i ode. Sjutradan se ponovno svrati i zamoli starca, da pobožno izgovori riječi: »Hvaljen Isus«. Iza duljeg nagovaranja sklonu se starac. Ove riječi: »Hvaljen Isus« tako su djelovale na toga čovjeka, da se je potpuno odrekao psovke i činilo mu se uopće nemoguće da bi psovao. Brzo izatoga ozdravi te postade valjan i pobožan. U svomu stanu dade velikim slovima napisati: »Hvaljen Isus«. To mu je postala i najmilija molitva. Sada živi na izgled svima u selu.«

Ne trebamo se čuditi, što se je taj starac odrekao psovke, jer se pred Imenom Isusovim mora pokloniti »svako koljeno onih, koji su na nebu i na zemlji i pod zemljom« (Fil. 2, 10). Da li i ti rado i pobožno izgovaraš: »Hvaljen Isus?« Nemoj se nikada ni pred kim toga stidjeti. Uči isto i svoju djecu. Svjetuj to psovačima.

„Kao što sam ja ljubio vas...“ 1v. 13. 34.

Nad Travnik se već bilo nadvilo krasno jesensko jutro. Nije se ono toga dana, kao što često zna da u našoj Bosni biva, cupalo u moru milovidnih boja, štono se u stotinama raznih preaza odrazuju s osvijetljenog lišća, koje pomalo vene. — Danas je jutro probudilo tmurno i olovno. Vlašić se opet namrgodio, sa sve gomila oblak na oblak nad tom uzanom travanjskom dominom. Gusta neka magla puze niz dolinu Lašve i čak kroz zavoren prozor čutim njenu neprijatnu vlagu. Ruka se sve teže miče po bijeloj artiji, palac i kažiprst postaju sve nepokretljivijima, kao da se hoće da pretvore u tvrdo pero, kojim sve nespretnije vlačaju. Ljevica se i nesvijesno lača kaputa: nije joj još dovoljno skopčan, ta eto već je i same njene kosti upozoruju, da se vanjskobilno spremaju — zima.

U kolegiju je sve mirno, sve je na poslu. Oko devete prekine išinu brzi i poznati korak. Vratar nekoga traži. Dvije, tri sekunde kasnije odjeknu mojim vratima odlučni kuc-kuc: »Velečasni, neka starica je u govornici, i željela bi s vama da govoriti. Prekinut u mislima odložih pero i pođoh u prizemlje.

Preda mnom se nesigurno držala na nogama žena, koja se, amaćno već davno oprostila sa pedesetom, a sigurno od sedamdesete nije više bila daleko. Povisoko no navorano čelo, mnoge braze po obrazima, jasno su odavale, da je plug života duboko zaorao u to staračko lice. Pogled staričinih očiju pokazivao je doduše neku umornost, no ipak se u njemu svjetlucala neka posebna živahnost, neki žar, koji mi je u prvi mah bio zagonetnim.

— »Hvaljen Isus! Koje dobro, bako?« počnem ja nudeći staricu da sjedne.

»Na vike. Odvrati mi jedva čujno oslabljeni glas. Starica sjede i zašuti. Blijede joj se usnice neodredeno miču, rukama bi htjela da se ohrabri, no riječi ne izlaze. Očito je u neprilici, kako da započne.

»No, bako, što želite, kakovu li dobru vijest donosite, pojavim ja, da joj olakšam uvod.

»Pa eto, velečasni, pa eto... eto... ja sirota... Na čas opet zamukne, nekako smeteno obori oči i plašljivo nastavi: »eto... ne mogu više... sirota... pa na uzmite bar tu malenkost za — misije,« i brzim mahom ruke, kao da se boji, da joj tko ne bi onemogućio njeno djelo, djelo njene ljubavi, stavi na stol tik do njih prstiju par zgužvanih novčanica. — Zbunjen, u prvi čas ne znadoh, što da odgovorim na toliku požrtvovnost. Sjetih se one udovice iz evandela i njenog darka za Božji hram. Najradije bih se suzom punom počitanja priklonio pred tolikom nesebičnošću, pred takovom kršćanskom darežljivošću. — Sabrak se, odmaknuh novac prema starici i nesigurnim glasom pokušah da odvratim staricu od toga — za njeno stanje možda nerazboritoga — djela:

»Bako, hvala vam od srca na vašoj divnoj skrbi za misije. Bog će to nagraditi; no novac vi uzmite, ta on vam je i onako potreban; zima je tu, pa ne smijete da ostanete bez najnužnijega. Htjedoh da nastavim, no starica me odlučno prekine. Neka se muževnost i vedrina razli po tom navoranom čelu i isušenim obrazima, pogled postade u čas živahan, oči se zasvjetlucaše posebnim žarom, žarom ljubavi, koja sva živi za drugoga.

»Ne velečasni, novac je za misije za jednu pogansku dječu, koja još ne poznaju našega Spasa Isusa, koja još nisu krštena, za naše misjonare, koji se muče i trude za zapuštene pogane. Istina, sirota sam, i za to ne mogu da dadem više. No ipak mogu da vežem kraj s krajem. Ovo malo sam zaštedjela na kavi i šećeru. Pa ne moram ja baš svaki dan da imam kave, pa i ako je imam, ne treba baš uvijek da bude slatka.

Starica se naglo prekine, obori oči i ustade. Kao da joj žao, što je odala svoju tajnu. Pobrza prema vratima, jedva dospjeh da joj doviknem srdačni hvala, hvala pun počitanja i udivljenja...

Pobrah šaroliki papir i spremih ga u misije, a u mislima mi se neprestano vraćala osoba požrtvovne starice, prave kršćanske žene, koja je duboko razumjela — razumjela i shvatila — Njegovu prvu i glavnu zapovijed: »Ljubite se među sobom, kao što sam ja ljubio vas«. A on nas je ljubio tako, da je zaboravio na se...

Sjećam se tom prilikom i jedne druge zgode. Bilo je to ovoga puta u srcu Hrvatske, u našem bijelom Zagrebu.

Ljudi su se u gustim nizovima tiskali kroz sva vrata velike dvorane Glazbenoga zavoda, u kojoj je čas prije afrički misijonar o. Mlakić — okrunjen oduševljenim pljeskom — završio predavanje o svojim dragim crncima. Bio je to opet jedan od onih divnih časova, u kojem je Zagreb pokazao, da on pravilno odaje kucaje hrvatskoga naroda, u kojem od doba njegovih knezova i kraljeva, od vremena Trpimira i Tomislava ključa katolička krv, koji već kroz stoljeća osjeća s Kristom, s Njegovom Crkvom.

Sveta Žrtva.

Izlazile su već i posljedne skupine i naskoro ostadoh sam s misionarom, da zajedno pospremimo slike i ostali predavački pribor. Dvorana je još teško odisala vrućim zadahom, zidovi su se još kupali u znoju, rekao bih, preslabi su, pretijesni da podnesu snagu i žar takovog oduševljenja. Neopazice se — tik do mene — pred o. Mlakićem stvori blijedi lik neke žene. Upalo lice, izuljane ruke siromašno odijelo, iznošena teška marama otkrivale su njen položaj; radilo se tu o kakovoj radnici ili staroj služavki, kakovi je po našem Zagrebu mnogo, vrlo mnogo. Njena pojava odavala je neki zasebni mir, neku posebnu sabranost. Čovjeku se odmah nametala misao, da se iza tih ispašenih crta, iza tog neuglednog i priprstog odijela krije veliki duh: jedna od onih duša, koje je patnja uzgojila i primakla ih Bogu blizu, vrlo blizu, tako da su gotovo uvijek sjedinjene s Njim. Odatle njihov mir, njihov spokoj, da, neko dostojanstvo. Žena se kao plašljivo primakne misionaru, utisne mu u ruke nekoliko novčanica, šanu tiho: »Za vaše misije, velečasni! — i nečujno se izgubi među zadnjim posjetnicima. Činilo se kao da joj je nevoljko pri duši, što je imala svjedočke soga dara, svoje žrtve, kao da joj je krivo, što nije doslovce mogla da izvrši one: »Neka ne zna tvoja desnica, što čini ljevica...«

Misionar i ja ostadosmo duboko ganuti. Imali smo pred očima živi primjer iskrene kršćanske ljubavi,akovu Gospodin propovijeda, kakovu E�andelje opisuje. Da, evandelje nije umrlo, Isusova ljubav još živi i djeluje u dušama; djeluje i pretvara ih u junake nesebične požrtvovnosti. Žena sigurno nije dala iz svoga izobilja, od suviška. Možda si je uskratila najnužnije, možda je godine i godine spremala, slagala pomno paru po paru, uskrćivala si danas ovo sutra ono, samo zato, da jednoga dana pomogne onima, koji su još u većoj potrebi, onima koji su gladni kruha pšeničnoga i Božjega u Hostiji. I ona je razumjela onu: »kao što sam Ja ljubio vas...«, a On nas je ljubio bez obzira na žrtve, bez obzira na rimski bić i trnovu krunu, bez obzira na strmi uspon uz Golgotu, bez obzira na drveni križ...

Brate, sestro. Zima je i opet tu. Nezaposlenosti, nevolje i stradanja je još više nego lani. I ove godine traži kriza nove žrtve. Možda će ih biti mnogo i u twojoi blizini: u tvom selu, u twojoj ulici, u twojoi radionici, u twojoi rodbini, među onima, s kojima se možda dobro ne slazeš (ne velim neprijateljima, jer kršćanin ne može da ima pravih neprijatelja t. j. ljudi, koje bi smio da mrzi). Ogledaj se naokolo, otvori svoje kršćansko srce, razumij tudu nevolju i pomozi. Pomozi, makar i sebi uskratio, makar i sebi mnogo toga oduzeo. Pomozi, jer je ljubav, velikodušna kršćanska ljubav, glavna Isusova zapovijed, zadnja Isusova oporuka, jedini sigurni znak, da smo Njegovi učenici: »Ljubite se među sobom, po tom će svi upoznati da ste moji učenici.« (Iv. 13, 34). Pomozi, jer Isus u svojoj beskrajnoj ljubavi uzima na se čitavo čovječanstvo, On zastupa čitavo čovječanstvo svakoga čovjeka, i stoga štogod učiniš bilo kojem od smrtnika, nisi učinio pukom čovjeku, učinio si Isusu, učinio si Bogu.

Pomožimo bližnjemu gdje možemo, pomožimo mu osobito u organiziranom karitativnom radu. Sveti Otec naš Papa, vidljivi zamjenik Isusov na zemlji, pozvao je na početku ove teške krize vas kršćanski svijet na vojnu djelotvorne ljubavi. Naš zagrebački Natpastir svijestan velikih potreba i velike današnje bijede, — osnovao je koncem listopada prošle godine organizaciju, koja će dizati djelotvornu kršćansku ljubav: kršć. Karitas (»Karitas« je latinska riječ, a znači ljubav.) Poziv sv. Oca, glas Natpastirov, po-

Repaš: Mi još nemamo crkve. (Vidi str. 26.)

ziv naših biskupa, naših svećenika na djelotvornu ljubav, glas je i poziv Isusov. Naš odgovor može da bude samo jedan: Isuse, ljubimo Te i ljubit ćemo Te u našem bližnjemu — bio on tko mu drago — kao što si Ti ljubio nas... Stj. Tomislav Poglajen D. I.

„Ja sam dobar katolik.“

On je »dobar, da odličan« katolik, ali u crkvu ne ide. — On je »dobar« katolik ali zazire od katoličke organizacije, ne miriši mu katolička štampa. On je dobar katolik, ali što to čujem? — »Ja ne slušam ni pape ni biskupa.« — Tako je govorio javno pred djecom, »odgojitelj« katoličke djece, koji kaže: »Ja sam dobar katolik!« Nažalost, mnogo je takovih nazovi-katolika.

Pašiček Pavao.

U kući su dvoja vrata jedna prema drugima. Ako se oba dvoja otvore, nastaje velika promaja; zatvore li se jedna, nema promaje. — Ova dvoja vrata jesu usta tvoja i usta onoga, koji te grdi. Ako ti zatvorиш svoja vrata, spriječit ćeš promaju, a pustiš ih otvorena, uzdižeš vjetar, ti si kriv. Sv. Ivan Zlatousti.

Hvaljen Isus.

Jednoga dana dodem u neku trgovinu i nađem trgovca sama. »Hvaljen Isus, velečasni.« »Uvijeke Amen, dragi gospodine.« Ja sam baš naručivao razne stvari, kad eto u dućan nekoga gospodina, katolika. Pozdravi nas sa: »Klanjam se.« Naš trgovac užvratil istim pozdravom, dok sam ja odgovorio: »Hvaljen Isus.« Isto to rekoh, kad sam ostavljao ovu dvojicu gospode. Ali mi trgovac ~~sada~~ ne odgovori sa: »Uvijeke Amen«, nego: »Klanjam se, velečasni.« Razmišljao sam o tome. Eto naš trgovac-katolik, kad je bio sam sa mnom pokazuje svoje katoličanstvo; čim dode netko drugi, odmah zataji. Stidi se pred drugima najlepšega, najsvetijega, najmilijega i najdražega Imena. Stidi se našega katoličkoga pozdrava. A Ime Isusovo jest nad svakim drugim imenom. Sveta Crkva ga je od svoga početka najdublje poštivala. Ustanovila je posebnu svetkovinu. Mjesec siječanj je navlastito posvetila presv. Imenu Isusovu. Svećenicima je naredila, da uvijek naklone glavu, kad god izgovaraju u sv. Misi ovo presveto Ime. Želi, da i vjernici budu ovo najuzvišenije Ime ne samo u srcu, nego i u ustima i pravno s poštovanjem i pobožnošću.

Naši su predi veselo ispunjali želju sv. Crkve i uveli krasni pozdrav: »Hvaljen Isus!« »Uvijeke, Amen.« To je star cršćanski običaj, to je pravi katolički pozdrav! Bio je raširen po svim hrvatskim krajevima: i po gradovima i po selima. Tako su se pozdravljali seljaci, građani, služe i gospodari, radnici i poslodavci. Tako su pozdravljala djeca svoje učitelje, župljani svećenike. I svi su pobožno odzdravljali: »Uvijeke, Amen.« Svima su se kod toga oči caklide od ponosa, što mogu javno i glasno primati svoju odanost Isusu i Njegovoj Crkvi.

Tako je bilo nekada. Danas se na žalost i na nesreću sve jede čuje taj krasni pozdrav, osobito u gradovima. Mnogi se dašće nekako čude, kad ih se tako pozdravi. Drugi su kao u neprilici, ne znaju što bi odgovorili. Neki su uopće zaboravili taj pozdrav i odzdrav. A bezvjerci upinju sve sile, da isključe taj Isusov pozdrav iz javnoga života. Rade na svim linijama i služe se svim sredstvima. Uveli su svoje pozdrave: klanjam se, ljubim ruke, sluga i t. d. Ne može se baš reći, da su svi ovi njihovi pozdravi, koje su prenijeli k nama od stranih bezvjjeraca i nekatolika, u sebi zli. Ali su pusti i prazni. A glavno im je, da se prešuti Ime Isusovo i da Ga tako pomalo odstrane iz naših običaja i kuća, iz kršćanskih srdaca. Osobito im je stalo, da za to predobiju našu uzdanicu, mlađež, jer na njoj počiva budućnost.

Može tko reći: Pozdrav je sitnica, zašto da tako »bučno-izilazimo sa svojim katolicizmom? Istina, taj pozdrav nije tako važan kao primanje svetih sakramenata, držanje zapovijedi Božjih i crkvenih. Ali ipak nije sitnica, nego je velika stvar. Jer ako s poštovanjem reknemo drugomu: »Hvaljen Isus«, tim samim javno

ispovijedamo svoju vjeru u Isusa, javno Mu iskazujemo čast, poštovanje i ljubav. Tu vrijede riječi Spasiteljeve: »Tko prizna mene na zemlji pred ljudima, priznat ću i ja njega pred Ocem svojim nebeskim.« — A sveta Crkva obdarila je ovaj pozdrav i odzdrav oprostima.

Zato, čitatelji dragi, visoko cijenimo ovaj Isusov pozdrav. Uspostavimo ga opet. U salonima isto tako kao i u potleušicama. Ta Krist je jednako umro za sve, zato Ga svaki — pa bio bogataš ili siromah mora častiti. Dapače oni, koji su izobraženiji, moraju davati dobar primjer. Inače nijesu dobri katolici.

Gornji Grajevci: Bratovština kršćanskog nauka.

A vi, dragi roditelji, poučite svoju djecu, da uvijek svako ga katolika, osobito svećenika, pozdravljuju sa: »Hvaljen Isus. Neka se ne stide. I tada će vam djeca biti valjana, ako časte Isusa. Da vidite samo kako je to rašireno kod naprednih Nijemaca, Hrvata, Mađara i t. d. Ugledajmo se u njih. Podajmo Isusu ono mjesto, oni će ga dobiti, koja Ga ide. Neka On vlada u javnom i privatnom životu našeg katoličkoga naroda. Neka On vlada u srcima našim, u našim, u stanovima našim, u radionama našim, po selima i gradovima našim, na putevima i ulicama našim. Vratimo se lijepom kršćanskom pozdravu: »Hvaljen Isus! — »Uvijeke, Amen.»

A. Hercegović.

Naš dar sv. Ocu.

Dragi čitatelji, ne mislim tražiti od vas kakva novca za sv. Oca Papu. Nego nešto mnogo više. Molim vas, da mu dadete duhovnoga blaga. On ga i kako treba. Mnogo više nego drugi ljudi. On očekuje pomoć od Presvetoga Srca. On očekuje, da ćemo mu i mi pomoći svojim molitvama, Misama, sv. Pričestima, pohodima Presv. Sakramenta, kruinicama, dobrim djelima.

Stoga ćemo i ove godine sakupljati duhovno blago za našega sv. Oca. To mu je draže od svakoga zemaljskoga blaga. Prošle godine mi smo poslali samo jedamput dar, dok su mu drugi narodi izručili još jedan i pred Božić. Zato ćemo mi nastojati, da nadoknadimo i povećamo ove godine svoje duhovno blago.

To duhovno blago ćemo uručiti po upravitelju Apostolstva. Sabilat ćemo ga sve do konca travnja. Najkasnije do toga vremena neka se pošalje uredniku Glasnika, Zagreb I. 147. A da ga urednik mogne lakše izbrojiti, neka ga svatko pobližeži na ovakvoj ceduljici:

Duhovno blago za sv. Oca Papu

Mise	Krunice
Pričesti	Pohodi Presv.
Dobra djela	Sakramenta
		Žrtve
		Svega

Junački na sveti posao!

Želimo li spasiti današnje obitelji, moramo ih posvetiti Pre-svetomu Srcu. Ono želi, da kraljuje u našim domovima. Sveti Oci Pape preporučuju najtoplje posvetu obitelji. Odaziv je po svijetu velik. Oko 10 milijuna obitelji stavilo je sebi za vođu, kralja i gospodara samog Božanskog Spasitelja. Moramo je i kod nas bolje proširiti. U tomu tko će prednjačiti, ako ne čitatelji Glasnika S. I.? Oni će sigurno privesti i druge na to sveto djelo posvete. Osobito se moraju odlikovati u širenju posvete revnitelji i re-

vniteljice Apostolata molitve. Neka rade, da se najprije njihova obitelj posveti, a onda obitelji drugih članova Apostolstva. Oduševljavat će svoju rodbinu i znance. Zatim neka rašire svoju djelatnost i po čitavu mjestu. Dobri revnitelji i revniteljice upravo će se natjecati, kako bi što više hrvatskih ognjišta predobili za Presveto Srce. Kao trgovac, koji sve sile upire, da se dokopa bogatstva zemaljskoga. Treba poučavati, bodriti, davati dobar primjer. Jer naše je djelo sveto, od Crkve toplo preporučeno, od Boga velikim milostima nagrađeno. Pothvat će nam sigurno uspjeti. Ta obećanje je Spasiteljevo: »Izlit ću obilat blagoslov na svaki njihov pothvat.« — Svi, koji revno šire posvetu obitelji, jesu kao plamen, od kojega Presveto Srce širi naokolo zrake ljubavi.

I nemojte misliti, da su to puke riječi, da kod nas nema tako oduševljenih i požrtvovnih duša za Presveto Srce. Ima, hvala

Cerna: Dječjačko društvo S. I. (Vidi str. 27.)

Bogu! Spomenuo sam neke u Glasniku od studenog, a mogao bih još lijepu četicu nabrojiti, koji to sve vrše iz vlastite pobude i pod nadahnućem milosti Božanskoga Srca. Ljubav ih Kristova nagoni, da rade za Njega. Osvajaju mu obitelj po obitelj. Iz nekih župa često stižu popisi posvećenih obitelji: sad 2, sad 3, pa 5, 10 itd. I tako se pomalo širi kraljevstvo Spasiteljevo p onašim obiteljima. Da bi samo zahvatilo jači mah. Ako Ono ne zakraljuje u našim obiteljima, bit će zlo. Jer dandanas svako zlo navaljuje baš na obitelj. Hoće, da je potpuno uništi. Radi toga mora ona biti pod Kristovom zaštitom, mora se Njemu posvetiti.

Neka s Novom Godinom nastupi novi žar u tomu svetom djelu. Junački na sveti posao! Zatražite od Uprave Glasnika podatke, slike Srca Isusova itd. Zabilježite, koliko ih se posvetilo, a koliko ih je neposvećenih. Dogovorite se između sebe o podjeli rada. A mnogo se molite Presvetomu Srcu.

Božanski Spasitelj, koji nagraduje svaku uslugu velikim milostima, sigurno će napose nagraditi one duše, koje mu pomognu ući u obitelji, gdje On najviše želi boraviti.

Ah ta djeca!

»Pa kad su i ta djeca danas tako nezahvalna, ne brinu se za roditelje.« I onda počinje pripovijest o djeci ovoga ili onoga. Već znam, što ćeš kazati. Jedna majka se boji da ga ne će moći prehraniti, druga iz obijesti ubija čedo pod srcem svojim, treća se opet »boji za zdravlje svoje«, a ti se plašiš, dječe nezahvalnosti i zato se čuvaš djece, zato ubijaš dijete. Ti kažeš, da to valjda ne će biti grijeh, a ipak te progoni savjest. Zaš ubiti nije grijeh? Ubiti nevinu, nemoćno djete?! Zar ćeš ti ukloniti petu zapovijed Božju, koja veli : Ne ubij!

A Gospodin reče Kainu brato-ubojici: »Glas krvи brata tvojega viće sa zemlje k meni. Što si učinio! I sada da si proklet na zemlji, koja je otvorila usta svoja, da primi krv brata tvojega iz ruke tvoje. Kad zemlju uzradiš ne će ti više davati blaga svojega. Skitač i bijegunac bit ćeš na zemlji.« Ne dao Bog kršć. majko, da i ti čuješ taj Božji glas, da otmeš svome čedu vremeniti život i vječno blaženstvo. Ta ono umire bez sv. krsta i nikad ne će vidjeti lica Božjega, ući u raj, jer ga je vlastita majka ubila.

I ne čuvaj se djece, jer je to protiv zakona Božjega, protiv zapovijedi crkve a i protiv ljubavi domovine; to je strašan grijeh.

»Pustite malene k meni«, govori Isus, »i ne branite im, jer je njihovo kraljevstvo nebesko.« Tu djecu, koje se bojiš, Isus ljubi radi nevinosti. On je i za njih umro, On ima pravo da ih dobiše jer ih je otkupio, jer je za njih prolio svoju predragocjenu krv.

»Pustite malene k meni.« Ova riječ Isusova neka ti bude na umu, kada te pritisne breme života, kada ti zaprijeti bijeda, kada te tvoja okolina bodri, da se riješi nerodenog čeda ili da ga ne začneš. Pouzdaj se u Boga i On će te blagosloviti. »Tko prima jedno ovakovo dijete mene prima.« Primi ga i ti, kršć. majko, iz ruke Božje, ako je Njegova sv. volja, od srca govoreći uviđek sa Majkom Marijom: »Evo službenice Gospodnje.«

On bdi nad našim životom i zdravljem; On koji daje žube, dat će da oni imaju i što gristi; On koji se brine za llijljane u polju, dat će da se i tvoja djeca mognu u što zaodjeti. Pouzdaj se u Boga, kršćanska majko, i ne čini zločinstva!«

Pašiček Pavao.

Od 18 — 25. siječnja katolici po čitavom svijetu šalju tople vapaje k Presvetom Srcu, da se što prije sjedine u pravoj Crkvi Kristovoj svi kršćani i da se obrate svi nevjernici. Ne zaboravite ni vi toga.

Sretnu i blagosloviju Novu Godinu svim Glasnikovim suradnicima, štiteljima i preplatnicima želi Uredništvo i Uprava.

Uzorna obitelj.

Znate li, što je obitelj za društvo? Jest ono, što je za kuću temelj, za čovjeka srce. Sruši se temelj — gotova je kuća, pukne srce — gotov je i život ljudski, rastruje se obitelj — gotovo je i ljudsko društvo, gotov je i narod. Radi te važnosti dragi Spasiteli napose ljubi obitelj, On ima za nju posebne milosti. Ali i posebne želje. Hoće da svaka obitelj bude što sličnija onoj, u kojoj je On kroz 30 godina živio. To je sveta Obitelj u Nazaretu.

Duh vjere. U nazaretskoj Obitelji živjelo se po vjeri. Sve je bilo prožeto natprirodnim duhom vjere. Svetе Osobe su znale, da im valja služiti Bogu u radu, molitvi i trpljenju. S pravom bi se mogao nad kućicom nazaretskom staviti natpis: »Ovdje služe Bogu.« A služili su rado, od svećeg srca, u žalosti kao i u radosti... Vjera nas uči, da moramo nesamo služiti Gospodinu Bogu, nego se i povezdati u Njega, jer je On naš predobri Otac. On je Otac i svake obitelji. Poznato je svakomu, da su sretne pa i one najbrojnije, a uz to i siromašne obitelji, koje žive kršćanski, gdje otac, majka i djeca često i s pouzdanjem mole Gospodina Boga za pomoć. Dobra obitelji, mora nesamo stavljati ruke na posao nego ih i sklapati na molitvu. Služi, kršćanska obitelji, rado Gospodinu Bogu i goji nepokolebljivo pouzdanje u Njegovu Prvidnost.

Duh rada. Nazaretska Obitelj, u kojoj je živio dragi Isus, nije bila bogata, nije imala posjeda, dohodata, kamata. Dragi je Bog baš najmilije, najdraže i najsvetije Osobe obdario siromaštvom. Morali su se vlastitim žuljevima uzdržavati. I to teškim radom. Sveti Josip obični, malogradski tesar, Presveta Djevica domaćica Spasitelj u djetinjstvu pomaže svojoj presvetoj Majci: donese vode, pomogne pomesti i urediti kuću itd. Kad je već poodrastao, radi teške poslove u radioni sv. Josipa: teže, pili. A uvijek je spremam i na svaku želju presvete Majke. Ove svete Osobe kako rado.

Sveta Obitelj

veselo obavljaju svoj posao! Sve iz ljubavi naprama Gospodinu Bogu i za spasenje neumrlih duša. Prije posla se uvijek pomole, iza posla zahvaljuju. — Oci, ugledajte se u sv. Josipa; majke ugledajte se u Mariju, mladeži ugledaj se u Spasitelja; kršćanska obitelji, ugledaj se u nazaretsku Obitelj!

Luh ljubavi. Ono što je davalo osobiti čar, milinu i toplinu malomu, ubogomu domu u Nazaretu bila je međusobna ljubav. Ne može se ni pomisliti kakva svada, ljutina, mrzovoljnost ili neprijateljstvo. Svetе se Osobe ljube najčistijom, najsvetijom ljubavlju. Ljubezno su se pozdravljali, razgovarali, bodrili, jedno se za drugo brinulo. — Katolička obitelji, ugledaj se u nazaretsku Obitelj. Neka i u tebi vlada međusobna ljubav. Tada će biti kućno ognjište milo i dragо svakomu članu obitelji. A najuspješnije sredstvo, da u obitelji cvate sloga i ljubav, jest štovanje presvetog Srca Isusova.

A. H.

Apostolima molitve.

Sva su naša srca puna istih želja,
Kao Srce Krista, našeg Spasitelja.
Iz božanskog Srca spasonosne rane
Crpimo molitve svoje i nakane.

Krist je naša ljubav, spasenje i nada;
Sve molitve, patnje Njemu su naknada
Za uvrede naše i čitavog svijeta:
Nakana nam svaka nesebična, sveta.
Dajemo svom Kralju, što On od nas traži.
A da dar naš bude Spasitelju draži,
Darivamo sve to preko Majke blage,
Po bezgrješnom Srcu naše Gospe drage.

Molimo za Crkvu, za Pastira svoga,
Za sve veću slavu svemogućeg Boga,
Molimo da grješni brže se pokaju,
Pravedni u dobru uvijek da ustraju,
Da ostave slijepi praznovjerja stara;
Da nam brojnih pošlje Bog misijonara,
Svetih svećenika, i da mir i sloga
Šire se na zemlji — sve na slavu Boga!

Katarina A — k

Kalendar Srca Isusova i Marijina za godinu 1934. (146 strana). Uči svoje čitatelje, kako će postati pravo srećni ovdje i u vječnosti. Stoji samo 10 Dinara. Na svakih 10 komada dobije se jedan na dar. Narudžbe prima:

UPRAVA GLAŠNIKA PRESV. SRCA ISUSOVA
Zagreb I. p. p. 147.

M A L I K R I Ž A R I

Obećanje.

Na Božić g. 1930 bila je velika svečanost u odgojilištu redovnica u Zikaweju. Djeca su pristupila k prvoj sv. pričesti. Između ovih Liza, koja je navršila sedmu godinu, a Petar, njezin brat, šestu, obećaše malom Isusu, da će svaki dan na sv. pričest.

Toga dana uvečer njihovi roditelji odoše na dalek put a djecu povjeriše staroj tetki Anici.

Starica se ujutro radi slabosti kasno dizala. Djeca se sjetila svoga obećanja malom Isusu te se dogovarala, tko da ih ujutro ranije probudi.

Liza kao dobra mamica uze na se taj teret i odgovornost. Noću se nenadano probudi i oko ponoći stade buditi Petra: — Brzo ustani, jer ćemo zakasniti.

Mališ ustane, žurno se spremi, te će potiho iz kuće.

Na ulici bila je jaka studen. Mjesec je jasno svijetlio.

U gluho doba noći sami samcati, počeše se strašiti: — Ako navale razbojnici! Ako nas odnesu!

Petar se stisnuo uz sestrlicu, od studeni, a još više od straha. Sav je drhtao.

Najednom stanu, prislушкиju: nema nikoga. U daljini čuju lavež psa, uzato vjetar počeo da jače duva.

Nastave put. Najednom se k njima približi neki crni lik. — Da nije razbojnik? reći će mališ. Treba da stanemo i vidimo.

— Što radite u ovo kasno doba? reče stražar jakim, hravavim glasom.

— Idemo... idemo na Misu odgovori Liza, a Petar briznu u plać.

— Na Misu? prihvati stražar. Kako? Kamo?

— K časnim sestrama.

— Djeco draga, prerano je, vi ste se prvarili. Vratite se odmah kući.

Vratiše se se i unidoše polako, da ne bi probudili staricu
Brzo opet zaspaje.

Oko četiri sata revna Liza skoči s kreveta.

— Žurimo se, inače ne ćemo ni na pričest, ni na sv. Misu!
Petar se trgne iza sna i već su na ulici.

Na putu ih sad ne zaustavlja nitko, odvažno stupaju te će
ravno k časnim sestrama.

Na žalost na vratima nema zvonca, zatvorena su, a sve
spava. Što je to, da jutros nitko ne ustaje? Što ćemo?

Stadoše na sav glas zvati vratara, starog Jakova.

— Vratar ne čuje!

Nastave još jače vikati. Starac se probudi i onako s kre-
veta upita: Tko je? — Liza i Petar. — Što želite?

— Želimo na sv. pričest i na sv. Misu!

Hajdete u miru Božjem, nije još zato vrijeme.

Siromašna se djeca tresla od jake studeni. I Liza poče gubit:
odvažnost te s bratom udari u plač.

Ali ona hoće, da je čuju, pa stade vikati, a mališ udarati
nogom u vrata i skupa s njom vapiti: »Hoćemo Isusa u
svetoj pričesti!«

Na to se diže mlada služavka, da javi redovnicama.

Casna sestra otvori vrata i nade prozeblu i rasplakanu djecu
koja su rano došla, da ispunе svoje obećanje malom
Isusu!

Odmah ih uvede u toplu sobu, da se ogriju i počinu. Na
sv. Misi u sedam sati će primiti u nevinu dušu po drugi put
Isusa, za kojim su čeznuli. — Kako krasno su se ta djeca oda-
zvala želji Spasitelja, koji nalaže: »Pustite djecu, da dolaze k
meni.« Mk. 10. 14.

Čezneš li ti za Isusom? Nastoj, da barem postojano vršiš po-
božnosti, koje si svojevoljno počeo vršiti. Kruna je svih pobožno-
sti česta, svagdanja sveta pričest. K njoj te poziva i sveta Crkva
naša ljubezna majka.

S. Dragičević D. I.

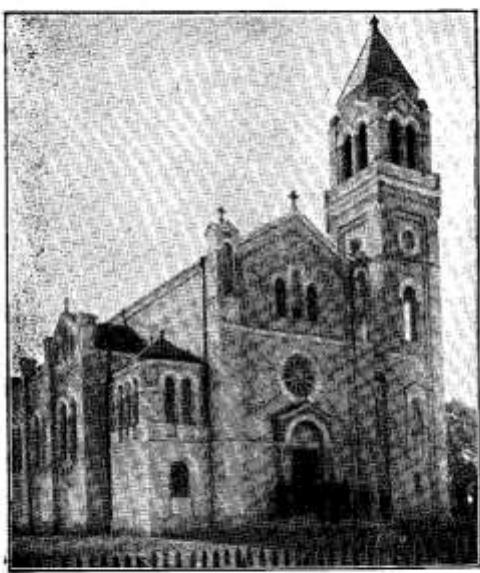
Na Božić.

Tiha noć, blažena noć.
Sve već spi, samo bdi
Josip blag i Marija s njim.
Milo Dijete u jaslama tim,
Spavaj u slatkome snu!

Tiha noć, blažena noć.
Bože moj, smiješak Tvoj
Kako drag s ustaša je tih!
Mir nam donosiš sladak i tih,
Sviće nam radosti dan.

Tiha noć, blažena noć.
Pjeva svet rajske svijet
Slaveč Boga, tješeći nas,
Lijepih andela ori se glas:
Došao Isus je Spas!

Nova crkva Presvetog Srca.

Brčko je grad na daleko poznat radi velike i živahne trgovine. Trgovina stokom i žitom, a još više šljivom pronese mu ime na daleko i stvori od njega središte čitave Posavine.

Ali i u duhovnom pogledu Brčko je središte, koje privlači Posavinu s jedne i druge strane Save. Biva to pobožnošću prema Presv. Srcu Isusovu. Već 30 godina njeguje se tu ova pobožnost, a samu svetkovinu Presv. Srca slave tu tisuće naroda koji oduševljeno stupa, pjeva i moli ulicama grada.

Revni župnici, a osobito današnji preč. Msgr. dr. Ilija Violoni, uvidješe, da Brčko mora dobiti dolično novo Svetište mjesto dosadašnje siromašne crkvice. I davni san je evo ispunjen. Preč Violoni, koji ravna ovom župom već 26 godina, uzeo je gradnju nove župske crkve za svoju životnu zadaču. Sabirao je dinar po dinar, dok nije u godini 1927. sa svojih 1600 župljana započeo gradnju današnje prekrasne crkve u čast Presv. Srca. Župnikova je poslovična revnost, ustrajnost i požrtvovnost sve sveladala. Kad je gradnja imala potpuno zastati, on prvi preuzima dovršenje glavnoga svoda uz trošak od 25.000 din., a za njim se povodeše drugi. I Bog obilno blagoslovi tu velikodušnost, krasna gradevina bi dovršena.

Crkva je poput bazilike. Ima tri lade. Duga je 33 m, široka 16 m, a visina tornja iznosi joj 29 m. Dovršena je toliko, da se može u njoj vršiti služba Božja. Dosad je utrošeno oko 1.000.000 din. Još je dakako dosta prazna. I treba mnogo toga, da se uredi kao pravo Svetište Srca Isusova. Stoga traži i čeka nove dobroćinite, i među štovateljima Bož. Srca.

Blagoslov nove crkve obavio je uz veliko slavlje 15. listopada ove godine sám vrhbosanski nadbiskup preuzv. g. Dr. Ivan Šarić. Došao je u Brčko uoči toga dana, dočekan silnim narodom, praćen banderijem od 120 konjanika, koji su organizirali okolni slavonski župnici.

Sjutradan je ovršen do 10 s. blagoslov crkve, a onda je bila pontifikalna sv. Misa s odličnom asistencijom, u nazočnosti oko 20 svećenika i barem 7.000 naroda. Hrv. pjev. društvo »Hrvat« iz Brčkog pjevalo je hrv. sv. Misu od Vilhar-Kalskog. A nadbiskup je izrekao krasnu propovijed o Presv. Srcu Isusovu. Svečanosti izvan crkve, naročito akademija u hotelu »Posavina«, ne će se duго zaboraviti.

Božansko Srce Isusovo naplatilo preuzviš. natpastiru dru Šariću, kao i neumornom brčanskom apostolu Msgru dru Violoniju i svim dobročiniteljima! Z.

1. Pitanje: Da li se mora klečeći moliti »Andeo Gospodnji«, da se dobiju oprosti, koji su toj molitvi podijeljeni?

Odgovor: Sve do nedavna se je tražilo kao uvjet, da se mora klečeći moliti »Andeo Gospodnji«, osim u nekim iznimkama. Sada se više ne mora klečati. Usput spominjemo, da su oprosti za tu molitvu povećani: t. j. svaki se put dobije oprost od 10 godina i mjesечно potpuni oprost, ako se stalno moli (A. A. S. 28. febr. 1933, pg 71.).

2. Pitanje: Kako ću u svom mjestu oduševiti ljude za svagdanju sv. Ptičest?

Odgovor: To ćete postići svojim primjerom, svojim uzornim životom, osobito pak, ako se odlikujete u čednosti, poniznosti i u ljubavi spram bližnjega. Uzato i riječima prikažite ljudima blagodati svagdanje sv. Ptičesti. — Nико nije jače naškodio čestom pristupanju k Stolu Gospodnjemu od onih tobožnih »pobožnih duša«, koje često pa i svaki dan primaju dragog Spasitelja, a punе su oholosti, taštine, razdražljivosti i ljutitosti.

3. Pitanje: Dao sam popraviti sv. krunicu, pa su mi mjesto starih umeđutina neka nova zrna. Sada mi неки kažu, da je izgubila oproste s tim novim zrcnicima. Je li to istina?

Odgovor: Ako nijeste stavili većinu novih zrna, ne trebate je dati iznova blagosivljati. Ne gubite oproste.

4. Pitanje: Našao sam krunicu. Ne znam, čija je, pa ja molim na nju. Da li dobivam oproste krunice?

Odgovor: Ako je blagoslovljena, dobivate. Ako je vi nijeste dali blagosloviti, tada sigurno ne znate je li blagoslovljena. Zato dajte je uvjetno blagosloviti.

Euharistična duša.

+ Marija Burica.

Upravo u času, kada je na blagdan Velike Gospe zvono večernje zvono na pozdrav Gospo, ispusti plemenitu dušu uzor-djevojka, članica Djevojačkog Društva S. I. i Križarskog Sestrinstva u Grohotama — Marija Burica. Njezin kratki zemaljski život — tek je navršila dvadesetu godinu — život je prave kršćanske djevojke, koja svu svoju snagu crpi iz Presvete Euharistije. Nije ranо pristupila sv. Pričesti — u jedanaestoj godini života; ali od tога vremena ona neprestano upire oči u Svetohranište. Nje-

zina pobožnost spram presv. Euharistije postepeno raste. Iz početka pristupa mjesечно na sv. Pričest, pak sedmično, zatim više puta sedmično. Kad ne može doći u crkvu, prima duhovnu sv. Pričest, a za poklon Svetotajstvu nade uvijek vremena. Kad joj poslovi dopuštaju, prisustvuje uvijek sv. Misi.

Razumljivo je, da ovaka euharistična duša sve svoje sile ulaže za napredak kat. društava. Rado izvršuje povjerene joj poslove, rado žrtvuje slobodno vrijeme nedjeljom i blagdanom, da radi u društvima. U Djevojačkom društvu bila je izabrana glavaricom, u orličkom društvu voditeljicom naraštaja, u Križ. Sestrinstvu blagajnicom.

Njezin kreposni život zasjao još sjajnije za vrijeme bolesti. Na muci se poznavaju junaci. Početkom siječnja baci je u krevet teška plućna bolest kao posljedica gripe. I zar mislite, da će ona radi toga biti potištена? Rado prima iz ruku Božjih ovu tešku bolest, makar zna, da će je do kojih mjeseci baciti u grob. Potpuno je odana u volju Božju. Ne dopušta majci da plače ili da je žali. »Zar je smrt što strašna za kršćanina? Nije li to prelaz u ljepši i bolji život?« odgovori majci. Kroz mjesec svibanj i lipanj-svaki dan pjeva Marijine pjesme i pjesme na čast Presv. Srca. Župnika moli, da joj što češće donosi sv. Pričest i neobično je vesela, kada joj želi udovoljli. Ovaj njezin duševni mir i veselje, neobično za običnog kršćanina u ovakvim prilikama, djeluje u prvom redu na njezinu majku, a onda na sve, koji dolaze k njoj. Mnogima je bilo prava zagonetka, kako mlada djevojka može biti vesela, a trpi od neizlječive bolesti. Kako može pjevati, pa makar to bile crkvene pjesme? Odgovor je jasan: to je posljedica česte sv. Pričesti, to je pravi kršćanski život. Tko Boga ljubi, sve rado prima iz ruku Božjih. I zadnji dan života — na Veliku Gospu — imala je sreću,

da primi sv. Pričest. I dok joj je svećenik nosio dragog Spasitelja, pjevala je hrapavim i već slabim glasom: Dodi, dodi, Spasitelju moji! Prava euharistična duša!

Katolička djevojko, kat mlađiću! ljubiš li i ti sv. Euharistiju? Da li često pristupaš sv. Pričesti? Jesu li ti uvijek u pameti riječi Isusove: Ako ne budete blagovali tijela Sina čovječjega i ne budete pili njegove krvi, ne ćete imati života u sebi.

M. B.

Poziv naše povjerenice.

Braćo i sestre, budimo se!

U ove dane nehaja i mlakosti, mrzvolje i rastresenosti, hladnog sebičnjštva i lakovog samoživstva, budimo se, dragi povjerenici i povjerenice, na još bolju revnost nego do sada. Nemojmo ni mi lijeno drijemati dok drugi toliki neuromorno rade oko proširenja svoje zločeste i pogubne štampe. Mi moramo još jače! Ustajmo i sa čilom-lakoćom i žarkim poletom pohrlimo u svaku katoličku kuću, noseći naš lijepi Glasnik Srca Isusova. Da ne bude kat. obitelji u kojoj se ne bi sa našim marom nalazio i čitao. Nemojmo klonuti s prvog neutspjeha, ne dajmo se odalečiti pri susretu kad nam kažu: ne može se, kriza je. Pri malo dužem nagovaranju postići ćemo uspjeh. U krizi ne smijemo duše napustiti. Dušu moramo više gojiti nego tijelo. A dandanas kod sve krize moglo bi se ono nekoliko dinara skupiti, da se dobiva krasno štivo, koje će nas uzgajati, bodriti, tješiti. Koliko se potroši za modu, piće, zabave. A za dušu?

Primanjem Glasnika Srca Isusova ne će nitko osim ušati, a duhovno će jako obogatiti. — Neka nas ništa ne smeta, niti straši, niti umara, jer tko hoće da dobije pobjedu, mora da se bori da bude neutrudiv. Izmorimo svoje tijelo dobrim djelima, da se slatko odmara, kad ga polože na vječni počinak. Molimo se uz to bez prestanka Presvetomu Srcu, da ono blagoslovni naše pothvate, Mi smo slabici, pa nam treba pomoći odzgor, treba nam moliti vječno Sunce svjetlosti, da uvijek prosvjetljuje svojim svetim tracima naš razum i dade nam snagu riječi, da znademo i možemo predobiti duše za dobru stvar.

Dragi povjerenici i povjerenice, preplatnici i širitelji Glasnika Srca Isusova širom naše lijepe domovine i svi ostali što ste širom svijeta rasijani, ugledajmo se svi u primjer i žrtve onih koji na čelu stoe i slijedimo ih u nastojanju oko širenja katoličke štampe. Niti njima nije lako, imaju i oni puno poteškoća, koje ih pritištu, da pod teretom njihovim teško dišu, — bore se mnogo, ali ne malakšu, jer imaju jaku volju. A što se hoće to se i može, iskustvo je to već više puta dokazalo. »Jakom voljom čovjek brda valja, a na ravnom opet nova diže.« Razumije se, čut ćemo koješta, pa i onakvih čudnih primjedbi, kakve je meni jedna osoba sa vidljivim nemarom prema dobro, štampi i ironičnim posmehom dobacila: Manite se vi tih svetih i pobožnih časopisa i nastojanja oko toga! — Kakav bih joj zgodan odgovor na to mogla dati? Ja sam dala ovaj: draga moja, kad bih imala tako dobrog prijatelja, koji bi bolje i ljepše govorio, svjetovao i poticao me na što uzorniji i čovjeka dostojniji život, tad bih prihvatile moguće Vaš savjet. Ali pošto toga nemam, a mislim da se upravo ovakav ne može ni naći, to onda ovo ostaviti ne mogu, već naprotiv to isto i vama preporučam. Ankica Šnjaric, povjerenica, Požega.

Čudesna ukazanja u Belgiji.

Blaženi Grignion de Montfort proricao je prije nešto preko 200 godina, da će se čašćenje B. D. Marije razviti u katoličkoj Crkvi kao nikad prije, pa će doći doba, koje će se zvati »vijek Marijin«. Mi smo evo dočekali vremena, u koja se presveta Majka Božja časti doista veličanstvenim načinom, napose otkako je pred 80 godina proglašena vjerskim člankom nauka, da je Blažena Djevica začeta bez istočnoga grijeha. A i ona sama kao da više djeluje na zemlji nego ikad prije. Komu je nepoznato njezino objavljene 1858. u Lurd? A čitatelji našega kalendara od 1930 potraži su upućeni i u njezino ukazanje 1917. u Kova da Iria kod seoca Fatima u Portugalskoj. Sada pak evo pojavljennja u Belgiji.

Brzinom svoga razvitka najnovije proštenište u belgijskom mjestu Beauraing-u (čitaj: Boren) natkriljuje Lurdsko i Fatimsko svetište Gospino. Tek je 29. studenoga prošla godina dan, da se tamo u perivoju Sestara »Kršćanskog Nauka« pod glogovim grmom, nedaleko od špilje Gospe Lurdske, ukazala Marija 10 godišnjem dječaku Albertu Voisinu, dvjema sestrama njegovim 15½ godišnjoj Fernandi i 11 godišnjoj Žilberti, te još dvjema kćerima seljakinja udovice Degeimbre, starijom Andrijanom i 9 godišnjoj Žilberti. Uzakanja su se ponovila do 33 puta, kadikad češće na dan, sve do 3. siječnja 1933. A poslijе, od 11. lipnja do 5. kolovoza, opet se Gospa 10 puta ukazala radniku Kuzmi Tilmanu, koga je prije brzo i stalno izlijecila od neopisivih boli u kičmenici. Samo je izjavila, da je ona »Djevica bez grijeha začeta, Majka Božja i Kraljica nebesa«. Zatražila je od vidjelaca veliku kapelicu, obećala, da će obratiti grješnike i opet preporučivala molitvu riječima i krunicom, koja joj je visjela o desnoj ruci.

I doista, milijuni su se krunica već dosada izmolili na onom blagoslovjenom mjestu, gdje su takoder učestala izvanredna i nagla tjelesna ozdravljenja i velika obraćenja. Broj hodočasnika od konca studenoga 1923. do 21. rujna 1933. iznosi milijun i pol.

Vidioci su i u Beauringu imali proći kroz velike kušnje. Ali prst Božji se jasno i trajno pokazivao u divnim plodovima. Već 26 lipnja 1933. nadležni je biskup Msgr. Heylen sam hodočastio na mjesto ukazanja i donio mladim vidiocima papinski blagoslov. Ujedno je ovlastio mjesnoga dekana župnika, da prisustvuje svakidašnjoj večernjoj krunici na tom prošteništu, i obećao da će se po-brinuti za gradnju Gospine kapelice.

O ovim dogadjima u Belgiji izdaje naklada Glasnika Srca Isusova zanimljivu knjižicu **»Naša Gospa od Beauraing-a«.**

Brošura se oslanja na pet raznih temeljitih i kritičnih vrela i na brojne izvještaje posebnog dopisnika katoličkog dnevnika »La Libre Belgique.« Kad knjižica izade, bit će naši čitatelji odmah obaviješteni.

Uredništvo.

IZ CRKVE I SVIJETA

Pokret među Rusima za pristup u katoličku Crkvu u Sjedinjenim Američkim Državama postaje sve veći. I nekoliko rusko-pravoslavnih svećenika u Americi zatražilo je pristup u krilo kat. Crkve.

Ruski nadbiskup postao katolik. Zove se Vladimir Aleksandrov. Prešao je u New Yorku u našu sv. Crkvu. Njegovo je obraćenje pobudilo u Evropi i Americi ogromno iznenadenje. To je obraćenje plod pokreta među rusko-pravoslavnima.

Ministar predsjednik Mac Donald za vrijeme svoga boravka u Rimu posjetio je i sv. Oca Papu. To je bilo mrsko nekim zagriženim protestantima iz Invernessa pa su i uručili protest svomu zastupniku, liberalcu g. Murdachu. Ovaj je odgovorio svojim biračima: »Zao mi je, ali sе ne mogu složiti s vašom rezolucijom. Predaleko bi nas odvelo, kad bismo htjeli donijeti sve razloge, radi kojih moraju politički odnosi između Engleske i Crkve katoličke biti podržavani i velika bi šteta bila za nas, kad bi te odnose prekinuli.«

Na 8. prosinca proglašena je Sveticom blažena Bernardica Soubirous, kojoj se je prije 75 godina ukazivala Presveta Djevica u Lurd. Sa svih strana svijeta skupio se je narod, da prisustvuje njezinoj kanonizaciji. Velike su svečanosti bile toga dana kao u Rimu tako i u Lurd.

Poljski je narod od oslobođenja do sada sagradio 1600 novih crkava i većih kapelica. Značajno je, da gradnju crkava podupiru nesamo crkvene nego i državne vlasti, jer znaju, da je to na sreću, spas i dobrobit državljanata.

Ministar austrijske vojske naredio je, da se u svim vojarnama ima dosada postavljati križ na vidljivo mjesto i da se na vojničke zastave ima staviti vrpca sa slikom Majke Božje. — I naš slavni ban Jelačić imao je na svojoj zastavi sliku Blažene Djevice.

De Valera, irski predsjednik, koji svaki dan — ako je ikako moguće — služi kod svete Mise, izjavio je pred američkim klubom, da će urediti irsku državu po nauci i uputama Papinih enciklika.

U slobodnoj državi Irskoj zatražili su narodni poslanici od vlade, da postavi križ u skupštini i senatu, u sudnicama i sveučilištima. Vlada je odobrila. Blago narodu, koji ima ovakove predstavnike i zakonodavce.

Engleske novine javljaju, da sve više anglikanaca prelazi na katolicizam. Osobito je jak pokret kod više inteligencije i kod sveučilištaraca. Radi toga su bezvјerci bijesni na katoličku vjeru.

U zadnje vrijeme su se dogodila po svijetu obraćenja vrlo uglednih muževa. Tako poznati, odlični i najstariji vašingtonski novinar, Charl P. Hunt, koji je bio poznat kao veliki bezvјerac. Najprije je počeo polaziti sv. Misu, zatim je proučavao pravu vjeru. — Isto je prešao na našu vjeru veliki učenjak i pisac holandski Henrik Borel. Napisao je mnogo učenih djela. — Prešao je na katolicizam anglikanski čahovnik George Shaw Duncan. Sada je postao profesor u sjemeništu sv. Mihovila, kojemu je direktor isto obraćenik bivši anglikanski duhovnik. — Isto je tako postao katolik anglikanski pastor u Kalipongu u Indiji. — Pokreća i urednik španjolskog bezvjerskog časopisa El Ateo. Arpi obratio se je na katolicizam.

Natiečaji o ljepoticama zabranjeni su najprije u Berlinu, a onda u čitavoj Njemačkoj, jer to vrijeda žensku čednost i dostojanstvo.

U Francuskoj se je dosada posvetilo 1.036.197 obitelji presvetom Srcu Isusovu. Ugledajmo se i mi u njih.

U Parizu se sada gradi 60 novih crkava i to većinom u predgradima. Još namjeravaju osnovati u gradu 242 nove župe, od kojih pojedine ne bi imale više od 15.000 vjernika. Za svećenički se stalež pripravlja 1000 mladih Parizlija.

Zagrebačka srednjoškolska mladež posvetila se je Kristu Kralju. Posvetnu je molitvu sastavio jedan pisac Glasnika.

Hrvatski metropolita i nadb. preuzv. g. dr. Ante Bauer osnovao je dobrotvorno društvo Karitas (Ljubav) za potporu siromaha. Društvo će se bri- auti, da se siromasima u svakom pogledu pomogne. Ta ustanova je kao uspo- mena na Svetu Godinu, koja se je u Zagrebu svećano i dostojanstveno proslavi- vila. Računaju, da je bilo oko 70.000 ljudi kod posvete Presvetom Srcu na Jelačićevu trgu, a u procesiji oko 40.000.

Crkva Krista Kralja u Bosni.

Na glavnoj cesti između Dervente i Doboja i to na jednom od najviših brežuljaka, koji se diže nad okolinom, osnovano je ovih dana sjedište nove župe, koja je baš radi toga, što to sjedište dominira okolinom, posvećena Kristu Kralju. Time se je htjelo naglasiti, da kraljevsko Presv. Srce Isusovo treba da zavlada srcima svih ljudi u toj okolini. Dakako da toj novoj župi manjka gotovo sve i to najprije crkva pa crkvene stvari. Umoljavam stoga sve što- vatelje Presv. Srca Isusova, da podupru bilo darovima u novcu bilo darovima u naravi (crkv. posude, odijelo, slike) Bogu milo djelo, što ga kanim skupa sa župljanim izvesti, da se tako na ovom brijeigu što prije uzdiigne sva od kame- na kuća Božja. Svi darovi neka se šalju na: Rkt. župski ured na *Ceru p. Komarica*. — *Stjepan Kočić*, upr. župe.

Tečajevi Duhovnih Vježbi.

Za ženske u Domu na Vrhovcu 43.

Siječanj:

15.—19. za djevojke.

22.—26. za žene.

Koje žele prisustvovati kojem tečaju, treba da se 7 dana unaprijed javi. Tečajevi počinju u 7 sati uvečer prvoga od gore spomenutih dana, a svr- šavaju u 7 s. ujutro zadnjega dana. Kao odšteta za stan i opskrbu za čitav tečaj daje se 120 dinara.

Prijave prima i upute daje: *Uprava Doma duh. vježbi*, Zagreb Vrhovac 43.

Naši mili pokojnici.

Pod ovim naslovom iznosit ćemo imena pokojnih preplatnika Glasnika, da se za njih pomole štovatelji Presv. Srca. Neka nam se točno naznači mje- sec, dan i mjesto rođenja pokojnikova.

Pokojni preplatnici: Josip Horvat, rav. učitelj u m. Preminuo u Zagrebu.

Kata Prćić u 82. god. života dne 4. X. 1933. u Subotici.

Ljubo Vojnović: Preminuo u Omišu.

Josip Volt, šumar i upravitelj pilane. Preminuo u Gerovu 20. X. Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im. Počivali u miru. Amen.

VIJESTI

Štrigova (Medumurje). Od 3 - 10. septembra padala je na našu župu krišna milosti Božje, jer smo ipak jednom dobili Božje poslanike, vrijedne Isusovec o. T. Jagrića i o. N. Buljana, koji su držali sv. misije, kojih na žalost kod nas već preko 30 g. nije bilo. Kroz cijelo vrijeme misija naša prostrana i lijepo iskićena crkva jedva je bila u stanju da prima tako veliko mnoštvo naroda, koji se je na riječi misjonara vrlo lijepo odazvao. Od ranog jutra pa sve do kasne noći punila se crkva da sluša riječ Božju i da se ispovijeda i pričešće. Nije valjda ostalo duše, koja se nebi približila oltaru i izmirila se sa dragim Bogom. Mi kao članice smo svakim danom u velikom broju pristupale

Štrigova: Procesija na svršetku misija.

svetim sakramentima. A prije sv. misija vršile smo devetnicu u čast Spasitelju za one duše, koje su se udaljile od Njegovog Srca, da bi ih opet dovelo do pravog cilja i da bi upoznale i ljubile Njega. Imali smo u ono osam dana oko 7.000 sv. pričesti. Držali smo tri krasne procesije: prvu u čast sv. Josipa sa posvetom naših obitelji, drugu uz veliki sjaj i rasvjetu u čast presv. Srca Isusova s obnovom posvete presv. Srcu i na čast Blaženoj Djevici Mariji, a treću najsvetčaniju sa Presvetim Sakramentom koja je bila na svršetku misija. Narod je svih osam dana sproveo u svetoj sabranosti, a zadnjih su se dana duše vjernika digne do zanosa koji se najbolje opazio kod rastanka sa veleč. misijonarima. Kad je bio zadnji govor što su ga je držao veleč. o. Buljan i kad je bila zakletva, narod je sa ponosom i veselim glasom ponavljao riječi, koje je on govorio.

Nedavno otpratismo na zadnji počinak jednu našu članicu. Ispevjedila se za vrijeme misija i na samrti sva sretna bila, da je tu milost zadebila.

Rozika Bogdan, glavarica

Repaš: Odbor za gradnju crkve na čest Presv. Srca Isusova u Repašu preko Drave moli sve štovatelje Presvetoga Srca da pripomognu svojim darivima podići crkvu na čest presv. Srca Isusova, jer nam nužno treba. Smilujte se štovateljima Presv. Srca, koji moraju svake nedjelje i blagdana, ako žele pribivati sv. Misi, prelaziti preko burne i strahovite Drave, koja je već pregratala tolike naše živote, darujte koliko može a presveto Srce Isusovo stastruko će vam vratiti, jer ste poduprli zaista potrebnu i svetu stvar. Darove prima sa zahvalnošću »Odbor za gradnju crkve na čest presv. Srca Isusova« u Repašu pošta i župa Molve. (Podravina)

Pavao Žulka, predsjednik

Tršće (Gorski kotar). Tijekom mjeseca svibnja pozivao nas ovdati upravitelj župe, da stupimo u djevojačko društvo Srca Isusova. Za nekoliko dana prijavilo se preko šezdeset djevojaka. Nakon priprave od tri mjeseca bilo je svečano primanje u društvo u prvu nedjelju kolovoza na blagdan Preobraženja Isusova. Primanje je obavio v. g. Ivan Kauzarić. Razdijeljene smo u četiri skupine, te svake nedjelje pristupa po jedna skupina sv. sakramentima.

Marija Arh, glavarica.

Cerna: Djev. društvo, prošlog ljeta osnovano, vrši svoja pravila, prima svakoga mjeseca sv. Ptičest. Djevojke služe kao uzor ostaloj ženskoj mladeži i cijeloj župi.

Stjepan Dragičević, župnik.

Mandaljena - župa Dubrovačka. Članica u D. društvu ima 47. Kroz ove zadnje dvije godine tri članice su otišle u samostan. Društvo ima svolnu zastavu. Članice društva redovito pristupaju, najmanje jedanput mjesечно.

na sv. Ptičest. Prve nedjelje svakog mjeseca imamo sastanak u crkvi, molimo zlatnu krunicu, drži nam konferenciju g. župnik. Članice društva revno rese, rede crkvu i brinu se za njezinu čistoću. Dušovni voda društva je preč. g. Arhulić Don Miho, župnik. Neka Presv. Srce raspali naša srca.

Bessan Anka, glavarica.

Babina Greda: Proslava Svetе Godine i blagoslov zavjetnog križa. Ove je godine naše selo veoma postradalo od tuče, koja je pala 28. VIII. Uništena su ne samo polja i voćnjaci, nego su i mnoge kuće ostale bez krova. Ovu tešku kušnju primio je naš puk velikim predanjem u Gospodina. Bog nas pravedno kažnjava za naše opačine i hoće da nas probudi, da više ne grijesimo. Revni naš župnik i dekan, preč. g. Josip Šimunović, došao je na sretnu misao: na uspomenu ove velike kušnje, kojom je Gospodin pohodio Babinu Gredu, podići ćemo zavjetni križ, a oву pokorničku svećanost spojiti ćemo s proslavom Svetе Godine. Plan preč. g. župnika veoma je lijepo uspio. Od 1. do 6. X. bila je svaki dan ujutro svečana sv. Misa sa propovijedi i ispovijedanjem, a navečer opet blagoslov, propovijed i ispovijedanje. U subotu, 7. X. dolazile su procesije iz okolišnih župa, a navečer pošla je velika procesija na groblje. U toj procesiji sudjelovalo je do 3.000 ljudi, svi sa svijetlama. U nedjelju se već u 4 sata počelo ispovijedanjem. Tijekom tjedna se isповjedilo do 1.000 osoba, a isto toliko i u samu nedjelju. Poslije svečane Mise pod vedrim nebom krenula je procesija sa 4.000 duša na mjesto, gdje je imao biti postavljen zavjetni križ. Dvanaest mladića u prekrasnom narodnom odijelu nosilo je križ, načinjen iz trajne domaće hrastovine. Procesija je bila veoma dirljiva. Poslije propovijedi i blagoslova narod je pjevao »Puče moj...« i ljubio križ.

Sretan narod, koji hvali i pjeva Svemogućemu u času, kad je karan. Dokaz, da je u srcu toga naroda duboko ukorijenjena vjera i nepokolebivo ulanje u Gospodina. Siguran zalog vjerskoga preporoda.

Otok Vis: Od 4 - 12 studenog bile su ovdje misije, koje su uspjеле iznad svakog očekivanja. Sve je gradilo u crkvu, sve je primilo svete sakramente. Višani su odani sv. Majci Crkvi. To će i ostati. Hvala Presvetom Srcu.

Vojković Petar.

KNJIGE

B. M. Ivaniš: Priručnik Bratovštine kršćanskog nauka. Banja Luka 1933. Lijepa broširana knjižica, koja ima tri dijela. U prvom su pravila ove bratovštine, u drugom molitve, u trećem jezgra kršć. nauka s par pučkih pjesama u dodatku. Knjižica će dobro poslužiti članovima ove tako nužne bratovštine, napose u Bosni i Hercegovini, kojih osobine iznosi tu i tamo, naročito u nekim molitvama.

Dolan - Šram: Žive sestre sv. Terezije od M. Isusa o njoj. Izdala »Katolička knjižница«, Zagreb, Deželićeva 62. Cijena din. 15.— poštom din. 17.— Ovaj hrvatski prijevod djelca, što ga je napisao američki karmeličanin o. Dolan, dobar je. Knjižica je ugodna oblika, ima na čelu omotač poznatu lijepu sliku sv. Terezije, donosi u dodatku nekolike strane molitava u čast Svetici. Pisac je pohodio Lisieux, razgovarao sa Svetičnim sestrama i još nekim osobama o ovom nježnom čudu milosti u naše doba i sve to poblijedio živahnim i ugodnim načinom. Možda bi prevodilac ipak dobro učinio, da je izostavio ono zanimanje auktorovo za vanjštinu i oči svetičnih sestara na str. 7. i 8. i za zvuk glasa na str. 9. i 12. Naš je ukus u tom nešto različan od američkoga. Malo je čudan i protuslovn odgovor na pitanje, »jesu li sestre Terezijine nju još za njezina života smatrале sveticom«, kako se iznosi na str. 12. i 14. Inače je knjižica vrijedna i pridonjet će štovanju lizjejske andeoske Svetice. P.

Sursum Corda. Molitvenik za mlađe Đečačkog sjemeništa u Zagrebu. — Pred nama je knjižica mila oblikom, puna i krasna sadržajem. Prva je svoje vrste: prvi molitvenik namijenjen mlađeži, koja se pripravlja za svećenički stalež. Pripevivač je posve uspio. Pribrao je dragocjena zrnja, osobito iz Misala, Brevijara i Obrednika, oprosnih molitava; sve razvrstao kao što treba, popratio dobrim uputama. Kolika razlika između ovoga i negdašnjih molitvenika za mlađež, između krasnih, najvećim dijelom liturgijskih molitava i ostalih, često tko zna čijih, teško prevedenih i teško probavljivih sačuvaka! — Knjižica će vrlo dobro doći i drugim katoličkim zavodima za mušku mlađez srednjih škola. Čestitamo pripevivaču na tako uspijelom pothvatu.

Nove jeronimske knjige. Primili smo dosada ovih 5 jeronimskih knjiga: kalendar »Danica« za 1934. god., zatim pjesme »Šljivari« od Augusta Šenoe, važnu gospodarsku knjigu »Bolesti žitarica«, pa razmatranja »Evandelist« i jedan poučno-zabavni putopis »Od Hrvatske do Indije«.

Svaka od ovih knjiga stoji 10 Din., a cijela ova skupina za jeronimske članove 20, za nečlanove 40 Din. Narudžbe prima: Društvo sv. Jeronima, Zagreb, Trg Kralaja Tomislava 21.

Božićni igrokazi. »Listić malom Božiću« cijena 20 Din. (2 čina, lica: 3 djece i 6 nijemih, ali mogu biti i sama ženska lica). »Spas Izraela« pastirska božićna igra (3 čina, 10 odraslih lica, 6 andelčića; cijena 15 Din.) »Mali prodavač žigica«, božićna igra patuljaka (3 čina, 10 muških lica, 3 nijemih lica; cijena 20 Din.). Narudžbe prima: Djevojačka pozornica, Zapni ured sv. Marije, Zagreb, Kaptol 3.

PRILOG

Darovi u mjesecu listopadu 1933.

Za sv. Mise: Amerika ES Dol. 6.— Gomirje RB 20 Granite City III. KD Dol. 6.— New Brighton Pa. Dol. 3.— Plemenitaš MS 100 Zagreb AK 20.

Za Svetište S. I.: Bos. Šamac LE 5 Dolnje Zdelice MR 40 Križevci LB 2— Marina Selo ZK 30 Massillon DT Dol. 1.— Subotica AG 20.

U čast S. I.: Baška JM 20 Črnikovec FV 50 Dubrovčak KK 10 Gerovo MK 30 Gomirje RB 20 Greda MB 20 Hum na Sutli MC 10 Krasica MP 10 Križevci AB 20 Massillon DT Dol. 1.— Mraclin KC 20 Opuzen AS 100 Oriovac MR 10 Podsused JB 20 San Joseph PZ Dol. 1.— Sibinj AP 50 Sušak IR 25 MS 35 Valpovo MC 10 Verunić AB 100 Vukovar SV 5 Zagreb AK 100 BŠ 20 CB 50 JK 25 JP 20 SC 15 Zlatar NK 20.

U čast S. I., Majci Bož., sv. Josipu, sv. Antunu i sv. Tereziji M. I.: Apatovac DV 20 Gjurmanec IV 100 Klenovnik ES 100 Velika KP 2 Zagreb SL 20.

Za raš, Glasnika S. I.: Bedoja IK 10 Bjelovar NN 100 Brodski Varoš JS 10 Brsečina IB 7 Bučica PR 10 Chicago III. HK Dol. 1.— Črnikovec MF 10 Dubrovnik MA 10 Gaboš SD 50 Gorski kotar DB 10 Kastav AM 15 Koprivnica MT 20 Kuprina MV 10 Požega Slav. SA 15 Sisak HT 10 Skoplje ŠMR 65 Skrib IM 10 Slatina AJ 5 Stari Grad CC 10 Sv. Simun MJ 50 Šamac SB 60 Sibenik AZ 10 Zagreb BO 60 KJ 30 MJ 5 MG 50 PK 75.

Za krah sv. Antuna: Galesburgh III LT 50c. Gola JP 10 Jastrebarsko MN 10 Sikirevci AR 10 Valpovo MV 20 Vukovar MV 10.

Za rasvetu Svetišta S. I.: Zagreb JN 1.000.

Za Dom sv. Terezije M. I.: Galesburgh III LT 50c.

Za Misije: Berkasovo HG 10 Donji Vakuf ML 100 Dubrovnik MA 150 Medvenova Draga BM 5.

Za otkup i pokrštenje: jedne crnačke djevojčice na ime Ana: Dubrovnik MA 100 jednog crnačkog dječaka na ime Zvonimir: Prozor SC 150.

Savez društva sv. Ignacija.

Sv. Mise: Pršlić Justa - Ivica, Gornja Stubica, ložiona želj. stanica d. 20. V. dr. A. Zagreb d. 20. Gašparović Božo i Ante iz Šakošana za pok. d. 40. Benko Barica Gor. Desinec po nakanid. 20. Kraljević Micika Djakovo za pokojne po nakanid. 20. Lukić Antun Pittsburgh Pa. za pok roditelje Dol. 1. Beroš Ruža Hodošan za pok Iv. Markat d. 20. Eck Ferdinand Petrovaradin d. 20. Lesić Marko Dubrovčani za pok roditelje d. 40. Huzjak Elizabeta Kostanj d. 20. Spiler Obitelj Zagreb d. 20. Borošak Emil i Franciska d. 20. Kunštek Antun za pok. Mariju Kunštek d. 20. Rauh Katica Plemenitaš za Martina i Ivana Rauha d. 20. Šorić Katica Crikvenica d. 20. Hartmann Petar San. Louis Mo. po nakanid. 1. Kodrić Jos. Marcel d. 20. † Terezija Večerić Ham d. 20. Zagreb Horvat Julija po nak. d. 20. † Franjo Leković d. 20. Zlatar Mikulić Jelka d. 20.

Članarina i darovi: Kremenić Dume Kornić članarina za sebe i svog dok. supruga Antuna d. 40. Novosel Mato Dubrovčani d. 20. Sigečan Roza Midleton Oh. dar Dol. 1.

ZAHVALNICE

Riješen svake krivnje!

Dalmacija. Bio sam teško oklevetan, te uapšen i preveden u istražni zatvor. Za me je stanje bilo upravo očajno. Klevetači su tako vještio spletište da sam bio izgubio svaku nadu. U svojim teškim duševnim borbama i nevoljama u tamnici vruće se utekoh presv. Srcu Isusovu i Sv. Josipu, svojem imeniku, a na raspravi dokazuju moju nevinost, a ja ču im se zato u glasnicima javno zahvaliti.

I istina je pobijedila! Prvi dan rasprave bi dokazana moja nevinost i bila riješen svake krivnje. Neka bude hvala presv. Srcu Isusovu i Sv. Josipu
Sa štovanjem J. B

Spasilo brata od progona.

Amerika: Moj brat bio uhvaćen i da će biti protjeran. Treći bi dan vec morao ići. U ovom teškom i odsudnom stanju vapila sam Presvetom Srcu i gledala molitva uslišana. Hvala Božanskomu Srcu. Sada mu preporučam i dvije bolesne curice. D. T.

Sreća po svetoj uru.

Ostijek. Bila sam jako živčano bolesna i strašno nezadovoljna i nitko neštveniji od mene. Slučajno mi netko ponudi knjižicu »Utjeha srcu bolnom« i ja sad obavljam svako veče sv. uru i ne bi legla, a da ne obavim molitve. I ništa sretniji od mene, tako sam sretna, da se sama čudim, unatoč siromaštvo i tegobama. To je divna božanska molitva. O kad bi svi ljudi znali, što znači obavljati svetu uru ma samo četvrt sata, bili bi sretni. U zahvalu Božanskomu Srcu preplatit ću svoje neprijatelje na Glasnik presvetog Srca Isusova, da se obrate. N. N.

Svetučilištarac zahvaljuje za pomoć kod ispita.

Zagreb: Za kratko vrijeme valjalo mi se spremiti iz 3 predmeta za ispit pred 3 nepoznata profesora. Sklopih s presvetim Srcem Isusovim ugovor: ako mi pomogne, da se za ispit, kako treba, pripravim i na ispitu, kako treba, odgovorim, javno ču Mu u »Glasniku« zahvaliti i svakome, tko me za ispit upita, reći, da mi je pri svemu tome poslu Gospodin Isus upravo očito pomogao. Gospodin je svoje učinio i sada je na meni, da ja svoje ispunim i zato iznosim najavu ovu svoju zahvalu. O. K.

Brine se za školsku djecu.

Mediturje. Lani pod godinom počela mi škol. djeca naizmjence poboljevali od osipa. Bojala sam se za uspjeh i utekla se u pomoć Bl. Dj. Mariji od Bistrice, te postigla željeni uspjeh. Hvala Nebeskoj Majci i molim za daljnju pomoć. Lj. P.

Još zahvaljuju:

Baška: J. M. Uspjeh operacije na očima. *Berak:* M. H. Mnoge milosti od Presv. Srca po zagovoru B. D. M., sv. Josipa i sv. Terezije. *Berkasovo:* H. G. Presveto Srce po zagovoru milih Svetaca utišalo razbuktali požar. *Bjelovar:* N. N. Primljene milosti. *Bućica:* P. R. Zapao u tešku bolest, obeća B. D. M. pomoćnici kršćana da će moliti kroz cijeli mjesec krunicu, raditi protiv kletve i zahvaliti se; bolest odmah krenula na bolje. *Crnkovec:* F. V. Zdravlje sinčića i druge milosti. *Dolne Zdelice:* M. R. Mnogogodišnja čitateljica Glasnika primila od Presv. Srca po zagovoru Majke Božje i sv. Ignacijia mnoge milosti. *Dubravčak:* K. K. Preporuča se Presvetom Srcu za zdravlje. *Gjurmanec:* I. V.

Presveto Srce za sreću i zdravlje obitelji i za sreću pri blagu i gospodarstvu *Gemirje*: R. B. Novorodenč ostalo na životu i zdravlju i moli za uspjeh tražbine. **Gorski Kotar**: D. B. Još od djetinjstva se zaufano molio Presv. Srcu i bio uslišan, a sada se zaufano moli za slabo zdravlje. *Hum na Sutli*: M. C. Primljene milosti. *Kastav*: A. M. Kćerka dobro položila maturu. *Klenovci*: E. I. Sretan porod sina. *Koprivnica*: M. T. Zahvaljuje Božanskom Srcu. *Krasica*: M. P. Ozdravila nečakinja od teške bolesti. *Kupnina (V. Kopanica)*: M. V. Milosti u gospodarskim poteškoćama. *Kutjevo*: I. M. Presv. Srce po zagovoru Majke Božje i sv. Josipa udijelilo milosti. *Mraclin*: K. C. Izgubljeno nadeno i sretan porod. *Podsused*: J. B. U igri dijete nastradalo, utekla se Presv. Srcu i biskupu Langu i sve dobro uspjelo. *Primorje (Drivenik)*: M. J. Srce Isusovo sretne rijeđilo desetgodišnju parnicu i dobio svoju zemlju. Zdravljje vlastito i zetovo i mnoge druge milosti. *Sibinj*: A. P. Moli pomoći od Presv. Srca u jednoj potrebi. *Sisak*: S. F. Zagovorom Majke Božje i o. Proa ipak se isповjedio na smrt bolesni mladić u bolnici. *Skopje*: M. R. Zahvalna Presv. Srcu. *Sl. Požega*: S. A. Primljene pomoći od Presv. Srca. *Subotica*: A. G. Primljene milosti. *Sunja*: M. B. Ozdravljenje unuka. *Sušak*: M. R. Mnoge milosti, što je molio primio je od Presv. Srca. M. S. Dobivene milosti. *Sibenik*: A. Z. Po zagovoru sv. Josipa i sv. Antuna svršila ispit. *Valpovo*: M. V. Presv. Srce uslijalo zagovor sv. Josipa i sv. Ante, životinje ostale na životu i ozdravile. *Veleševac*: F. C. Presveto Srce po zagovoru B. D. M., sv. Josipa, sv. Terezije i sv. Nikole sačuvalo od poplave Save. Sačuvalo g. župnika, da se nije utopio u Savi u koju je bio upao. *Vratissinec (Medjimurje)*: H. K. Primljeno zdravljje iz teške operacije i dugog bolovanja; Presv. Srce po zagovoru B. D. M., sv. Josipa, sv. Terezije i bl. brata Konrada preko očekivanja izlijječilo. *Zagreb*: M. G. Nakon devetnike Presv. Srcu i Maloj Tereziji ozdravila. K. M. Sin dobio mjesto. S. C. Mnoge milosti u obitelji. J. P. Bila u velikoj žalosti, mislila da će poluditi, utekla se S. I. i Ono je uslijalo. D. Š. Sin sretno položio ispit. J. K. Presv. Srcu Isusovu i Marijinu i sv. Josipu za veliku pomoć. K. J. Presv. Srce po zagovoru Majke Božje Lurdske, sv. Alojzija i sv. Terezije dalo da je sin sretno položio ispit. K. Ž. Zdravljie i zadovoljštinu. B. C. Vratilo zdravljie po zagovoru B. D. Bistričke. B. O. Višegodišnja parница se sretno svršila. U teškoj bolesti upotrebljavala vodu sv. Ignacija, utekla se u njegov zagovor i ozdravila. M. S. Presv. Srce na moje vrucje molitve i po zagovoru Majke Božje dalo, da mi prijatelj otkašao u bogosloviju, premda je bio skoro smalaksao radi mnogih i teških zapreka i odvraćanja. A. i F. Presveto Srce obasulo milošću i pomoglo, da smo sretno položili maturu. J. B. Mnoge milosti duševne i tjelesne. *Zletar*: K. N. Ozdravljenje djece. Š. J. K. Mnoge milosti od Pr. Srca po zagovoru sv. Josipa, sv. Jude Tadeja, sv. Male Terezije i sv. Antuna.

GLASNIK PRESVETOG SRCA ISUSOVA

jedino je glasilo Apostolstva molitve, Bratovštine Presv. Srca Isusova, Vojske Srca Is. proti psovki i Djevojačkih društava za naknadnu sv. Pricač. Izlazi svaki mjesec. Cijena mu je na godinu d. 15.— dol. ½.— lira 8.— pengo 2.50. Narudžbe prima:

UPRAVA GLASNIKA PRESV. SRCA ISUSOVA,
ZAGREB I. PALMOTIČEVA UL. 31. PP. 147.

Urednik: Andrija Glavaš D. I.

S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju Isusovići u Zagrebu.

Izdavač i vlasnik: Nadarbina nadbiskupske menze u Zagrebu. A. Allirević D. I.
Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

God. 43.

Veljača 1934.

Broj 2.

Bog je naš Otac, bližnji naš brat.

Mjesečna nakana u veljači, blagoslovljena od sv. Oca.

»Čovjek je čovjeku vuk!« rekao je netko još u stara vremena. Opaka riječ, zar ne. Tko zna, je li sam bio dobar, tko je prvi to rekao. Kaže se naime: kakav je tko, za takve drži i druge.

Nego mi živimo u vremenu, gdje iz usta milijuna odjekuju kud i kamo strašnije riječi. »Ne ćemo ljubavi k bližnjemu,« ponavlja već toliku ljeta boljševizam povike jednoga od svojih vođa. »Nama ne treba ljubavi, već velika, jaka mržnja. Podavimo sve svoje protivnike, uništimo sve, koji išto više posjeduju, da uvedemo zajednicu dobara i tako stvorimo raj na zemlji!« S protivne pak strane, iz »zemaljskog raja« bogataškog znadu se čuti riječi kao one nekog američkog miljardaša, koji je, kažu, povikao dok se s njegovom i njegovih drugova pomoći lila krv meksičkih mučenika: »Više vrijedi litra petroleja nego litra ljudske krvi.« Doista takvi bogataški vuci cijene više zlatni dolar nego krv svega čovječanstva; inače ne bi puštali da milijuni radnika gladuju. A dosta je i lažinarodnjaka, koji viču: »Da živi moj narod, smrt drugima!«

Što da sudimo o takovima? Vode su im žalosni strojevi, kojima se služi stara zmija, što još od raja zemaljskog radi o nesreći roda ljudskoga. A većina je njihovih sljedbenika slijepi neuki svijet. Svi su bolesni od kuge, koja se zove bezboštvo, mržnja na Boga. »Naš je bog stroj!« viču boljševici. »Mi obožavamo novac,« govore barem svojim vladanjem bogataši.

»Nama je božanstvom naš narod,« očito izjavljuju mnogi laži-narodnjaci. »A naš je bog tjelesno uživanje,« vele mladi i stari bludnici, proždrljivci i pijanice.

Tu, tu je onaj duboki, crni bezdan, iz koga se poput paklen-skih aveti dižu ljuta današnja zla, koja more nebrojene pojedince i cijelo ljudsko društvo. I zaludu trud kojekakvim »Mirovnim konferencijama« i »Vijećima naroda« — oni gone Sotonu Belzebubom: hoće da liječe ranu bezboštva bezboštvom; hoće mir i sreću svijeta bez Boga! A Gospodin je rekao: »Nema mira bezbošcima. Is. 47, 21.

Nego u čemu je lijek? U tom, da svijet upozna i prizna prvu istinu našega Vjerovanja: »Vjerujem u Boga Oca;« u tom, da digne već jednom oči k nebu i skrušeno stane moliti: »Oče naš, koji jesи na nebesima!« Jer doista:

Bog je Otac naš. Na kolikim mjestima u sv. Pismu staroga zavjeta ističe to sam Gospodin! »Kao što otac ima milosrda sa svojom djecom, tako i Bog ima milosrđa s onima, koji ga se boje. Ps. 102, 3. »Zovi me barem od sada: Ti si moj Otac!« Jer. 3, 14 A bož. Spasitelj kaže: »Jedan je Otac vaš, koji je na nebesima. Mat. 23, 9. On nas uči moliti molitvu nad molitvama: Oče naš. On nam govori toliko puta o Ocu svojem i Ocu našem...

Naš Otac nebeski nas ljubi. Kako to nježno izriče još u Starom zavjetu, u kojem je više pokazivao svoju strogu pravednost nego ljubavl: »Zar može zaboraviti žena dijete svoje, nemati milosrda sa sinom utrobe svoje? Pa ako bi ona i zaboravila, ja ipak ne će zaboraviti tebe. Gle, na ruke sam te svoje zapisao . . .« Is 49, 15—16. Pa opet: »Ljubim te vječnom ljubavi, zato imam milosrda s tobom i vučem te k sebi.« Jer. 31, 3. »Tako je Bog ljubio svijet,« kaže Isus, »da je dao jedinorođenog Sina svoga, da se ne izgubi nitko od onih, koji u nj vjeruju, nego da ima život vječni. Iv. 3, 16.

Tko da izrekne, kolika je ljubav u tom, što je Bog postao čovjekom, što se žrtvovao za nas na križu, što je htio da bude Janjetom, koje će se za nas žrtvovati do svršetka svijeta; da bude našim kruhom nebeskim, euharistijskom manom, koja nas hrani i hraniti će bez prestanka na ovom zemaljskom putovanju, dok svi ne stignemo u zemlju obećanja — u nebesa? Tko bi od nas mogao potpuno shvatiti i osjetiti tu neizmjernu ljubav našega Boga, taj ne bi mogao više živjeti, tomu bi moralо pući srce od ljubavi prema Bogu. Najviše su od široke pućine i bezdane dubljine toga neizmjernog mora zahvatile duhovne oči naših svetaca. O koliki su između njih sve tamo od apostola, od divnoga sv. Pavla pa do mile svetice naših dana, sv. Terezice, nosili u srcu slatku i strašnu od te ljubavi zadaru im ranu, kroz koju je bez prestanka pjevala i plakala njihova blažena duša: »Bože moj, jedina ljubavi!« Oni su osjećali, da je ljubav Božja prema njima kud i kamo jača od očeve, dublja od majčine, slada od zaručnikove; ona im je davala gotovo nebeske užitke već na ovom svijetu, ali ih je znala i mu-

čiti prelijutim mukama — njima redovito dražim i od najsjetljih užitaka, jer su znali, da ih nebeski Umjetnik tim mukama usavršuje. I uzdignuti tom ljubavlju nad plitku svagdašnjost doimali su se običnih ljudi vrlo neobično, kao čeljad nerazumna, kao ludaci...

O da je i nama svima barem trunak takve ludosti! Jer tu je tu naš silni nedostatak: odveć slabo shvaćamo ljubav Božju prema nama, pa zato mu i uvraćamo tako. I na nas smjera Njegova tužba upravljena negda Izraelcima: »Ako sam ja Otac, a gdje je čast moja?« Mat. 1, 6. A istom kad pomislimo na nebrojene strahotne hule, kojima danas ustaju protiv njega toliki milijuni po svoj zemlji! Mojsije je nekada doviknuo nezahvalnim Izraelcima: »Zar tako vraćaš Gospodinu, narode ludi i bezumni? Nije li on Otac tvoj...? V. Mojs. 32, 6. A što bi istom danas trebalo reći nezahvalnom svijetu, danas, nakon smrti Spasiteljeve na Golgoti, nakon otkupljenja roda ljudskoga i svih neprocijenjenih s tim zdržuženih dobara?

Ima ipak, hvala Bogu, na milijune i onih, koji priznavaju Boga za Oca, koji mu daju dužnu čast, koji izvršuju najveću zapovijed: »Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom misli i svom snagom svojom. Mat. 22, 37. Ali tko ga od nas ne bi mogao još više, još savršenije ljubiti? Tko ne bi mogao moliti, da i drugi više ljube Boga, da i oni pače, koji nose pakao u duši — jer je mržnja na Boga živi pakao — izbace taj otrov sotonin, potraže Oca svoga i vrate mu ljubav za ljubav?

O kad bi svi ljudi priznali Boga za Oca, kako bi im brzo bila jasna i ona druga:

Bližnji je naš brat! »Vjerujem u Boga Oca« i »Oče naš« kažu nam to jasno. Jer ako je Bog Otac naš, što smo onda mi jedan drugomu nego braća? »Svi ste vi braća... jedan je naime Otac vaš, koji je na nebesima.« Mat. 23, 8—9 A ako smo braća, treba da se bratski ljubimo među se. »Ljubi bližnjega svoga kao sebe sama.« Mat. 22, 39.

Bož. Spasitelj spaja zapovijed o ljubavi k Bogu i k bližnjemu. Veli za prvu: »Ovo je prva i najveća zapovijed,« a za drugu: »Druga je slična ovoj.« Nije to bez velikog značenja. Nijedna od te dvije zapovijedi ne može postojati sama za sebe: ne može netko ljubiti Boga, a ne ljubiti bližnjega, niti ne ljubiti Boga, a ljubiti bližnjega. Ima ih doduše, koji ustaju protiv Boga, a uče, da treba ljubiti bližnjega. No ta njihova ljubav potječe ili od bolesnoga čuvstva ili od straha, da ih taj dragi bližnji ne popita za punu kešu i ne prihvati za grkljan. To je ljubav ili bolesna ili lažna. Nema prave ljubavi k bližnjemu bez ljubavi k Bogu. Pravo ljubimo bližnjega samo onda, kad ga ljubimo zato, jer to hoće Bog, naša prva i glavna ljubav. A kad tako ljubimo bližnjega, onda se po tom pozna i naša ljubav prema Bogu. I po tom su te obje zapovijedi zapravo jedna jedina.

Otkad su prvi ljudi izagnani iz raja, odonda ljudi vazda sañaju o njemu. Koliki već, i velikani i čovječuljci, u času obmane, rekoše: »Sretan sam, imam raj na zemljil!« No čas, i lice im posta kiselo, raj se pokaza patvorinom. U najnovije vrijeme poviknuše boljevici iz Rusije: Stvorit ćemo raj na zemljil!« No njihov se raj pokaza pravom sodomskom jabukom: izvana rumena kao krv, a kad je otvořiš, unutra tek šaka smrdljiva praha...

Na zemlji nema raja, on je istom u vječnosti. Ali kad bi ljudi, priznali Boga za Oca a bližnjega za brata, nestalo bi sa zemlje mržnje i ratova, nestalo bi prekomjernoga bogstva i ljutoga siromaštva, pala bi moć i gavana i komunista. Tu je lijek, o gospodo, koja vijećate o miru među narodima i sreći njihovo i lijek, s kojim biste najprije vi sami trebali da sebe izlijiećite, onda biste bez sumnje našli put, koji već tolike godine uzalud tražite...

O Božansko Srce Spasitelja svijeta, daj da svi ljudi dobre volje počnu moliti divnu molitvu, koja je u tebi nikla i svima takvim doista bila namijenjena: »Oče naš, koji jesi na nebesima...!« Daj, da svi katolici, a napose svi mi članovi Apostolstva molitve cijelim svojim življenjem i djelovanjem pokažemo svijetu, da doista držimo Boga za Oca i bližnjega za brata svoga!

M. Pavelić D. I.

Za povratak Grčke k crkvenomu jedinstvu.

Misijska nakana u veljači, blagostovljena od sv. Oca.

Grčka, majka tolikih silnih umova još u poganske svoje dane, zemlja, kojoj je naviještao Krista divni sv. Pavao, odijeljena je nesretnim vjerskom raskolom već blizu 900 godina od Crkve Katoličke. Majka Ivana Zlatoustoga i Bazilija Velikoga, Grgura Nazjanskog i Nisenskog pa neustrašivoga Atanazija, koje sve i mi ljubimo i častimo kao svete oce i učitelje svoje, majka tolikih drugih velikih naših svetaca, ne slavi više kao za prvih devet vijekova Presvetoga Trojstva u jedinstvu i ljubavi s nama. Ona i danas voli nesamo sve različne krivotijerske kršćanske sljedbe, već paće voli i iste muslimane i židove nego katolike, premda ima s nama gotovo istu vjeru i iste sakramente. Od 5 milijuna stanovnika današnje Grčke najveći su dio od nas odijeljeni istočnjaci, a ima tek nešto preko 50 tisuća katolika. Ovima je koješta podnositi od premnogih protivnika, koji im svaki dan sve življe dokazuju svoju mržnju ne dopuštajući im da grade svoje crkve, braneći ulaz katoličkim misijonarima, sileći djecu da polaze t. zv. mješovite škole itd. A i drukčije su grčki katolici izloženi velikim opasnostima. Molimo za njih, molimo za Grčku uopće, da se povrati k jedinstvu crkvenomu!

Podi za mnom...!

Uz donju sliku.

Na visokoj gori zasaden je križ. Tamo čeka da se svi ljudi okupe oko njega. Ali da; tko će od ljudi ići do križa! Ta križ im je težak i gdje mogu bježe od njega. U njemu vide zlo i stoga viču na nj.

Ali koji je to mladi junak, što tajanstveno i radosno stupi i uspinje se na goru? On ide ravno prema križu, a i druge sokoli i poziva k njenu. To je naš Isus, Spasitelj. Da Isus, Vječna Mudrost. Onaj Isus, koji je tako zagrljio križ, koji je pio ragedeji kalež muka, onaj Isus, koji je najveći prijatelj križa. Ipak mora da

je nešto čarobno u tom križu, kad ga Mudrost Božja tako voli. Ipak mora da je križ velika tajna, kad na njemu umire Sin Božji! Dodi i vidi...!

Popni se do Učitelja svoga i pitaj ga: Isuse, razjasni mi tajnu križa. »Ja sam put, istina i život, ko slijedi mene, taj ne ide u tamu. Križ je izmisnila moja ljubav božanska; ako ne vjeruješ, a ti gledaj ove moje ranjene ruke, ove moje ranjene noge, zaviri kroz duboku ranu mojih grudi, zaviri u moje probodeno Srce! Zar to nije ljubav, zar to sve ne odiše ljubavlju, zar to nije ocean moje ljubavi? Jesi li ikad video takav spomenik, jesi li ikad gledao takova žarka pismena, jesi li ikada video takovu knjigu ljubavi?

O da, ti drvo križa sveto! Na tebi sam postao spomenik ljubavi, na tebi sam zadobio ove rane, dok sam na tebi mrtav višio probodoše mi srce... S tebe sam najsilnijim glazom, glasom krvi doviknuo čovjeku: ja te ljubim! Sinko! zar bih ikada bio ovako lijep, ovako čaroban, ovako silan, zar bih ikad postao kralj lju-

bavi, kralj ljudskih srdaca, da nisam visio na križu. Gledaj dakle kako je od mene križ učinio čudovište, učinio grm proljetnih mirisnih ruža, kako je od mene učinio junaka, tako može i svakoga čovjeka učiniti, tko ga iz ljubavi prema meni nosi — i umire na njem mene radi.

Eto tu je ona tajanstvenost križa. Ja vječna svetost, ja sam ga posvetio i odsada je križ sveto znamenje. Ja koji sam sama sladošt, skršio sam svu njegovu oporost i gorkost i pretvorio ga svojim miljenicima u slast. Spoznaj moju ljubav! Zar može Adanov sin da ovdje živi bez boli, bez muka, bez križa?

Zato sam ga ja zagrljio, zato pretrpio, da ga se više nitko ne plači; ono što je najteže za čovjeka učinio sam lakim, što je bilo najsrsmotnije obasjao sam nepojmljivom slavom, ono što je bilo za nj sorgina i smrt, obratio sam u slast i život...

Dodite dakle ovčice moje, pristupite k ovom mome tajanstvenom svetom znaku, koga sam ja Spasitelj vaš cijelivao, svojim suzama i krvljiju orosio! Dodite...!

S križa sjaji sunce moje vječne mudrosti, moja me je ljubav posve razorila na njem. Kad budete trpjeli, zovite me u pomoć, gledajte na mene i vi ćete biti jaki, vi ćete biti sretni, jer ću se ja boriti za vas...

Križ će vam biti sladak, jer sam ja Spasitelj na njem, a poslije smrti dat ću vam krunu vječne slave...«

T. Jagrić D. L

Sretni učitelj. —

Sreća! Je li možda dobitak na lutriji? Nije. Uza sve to nje-gova je sreća bila prava i velika. U razgovoru pričao mi je ovo: »I prije nijesam bio baš najgorim katolikom. Savjesno sam vršio svoje školske dužnosti. I zaciјelo mi je ta savjesnost donijela veliku milost, koju sam primio prije 3 godine. Točno se sjećam toga. Bio sam kod v. g. župnika, koji mi je prikazivao blagodati dnevne svete Pričesti...«

I počeo sam svakim danom pristupati k Stolu Gospodnjemu. Koliko se je od onda dobra na mene spustilo. Sada mogu lako nadvladati svoje živce u školi, mirniji sam. U obitelji je sve srdačnije, pače — kod toga se nasmiša — otada mogu bolje i spavati.«

Iza kratke stanke nadoda: »Ne bih više mogao biti bez svađanje sv. Pričesti. Kad bih se morao proturati kroz val bajuneta, to bih se proturao, samo da mogu primiti svoga Spasitelja u sv. Pričesti.«

Tako je govorio jedan ravnatelj škole. Zašto ne bih i ja posao njegovim stopama?

Sv. Bernardica

Pijo XI. 14. lipnja 1925. proglašio ju blaženom i 8. prosinca 1933. sveticom.

Nova se svetica rodila 7. siječnja 1844. u Lurd, onda nepoznatoj varošici. Još i sada postoji kuća, u kojoj je Bernardica sproveala svoju mladost. To je mlinarska kuća s mlinom. Kada sam prigodom prvog hrvatskog hodočašća posjetio kuću, našao sam u sobi svetičinoj mnogo stvari, koje su u uskoj vezi s Bernardicom. O zidu visi nekoliko njezinih pisama. Siromaštvo odiše sva kuća i namještaj, jer je svetičina obitelj kao i sama svetica volila siromaštvo i odbijali su darove i novac hodočasnika. U doba mog posjeta tu je živio Bernardićin brat, koji je milo govorio s hodočasnicima o slatkim uspomenama na svoju sestruru.

Bernardici je bilo 10 godina, kada je Pijo IX. g. 1854. proglašio Bezgrješno Začeće Marijino člankom vjere. U ničemu se ona nije isticala iznad svojih drugarica; jedino je bolje od njih znala skakati preko konopa i bila je pobožnija od njih. I gle! G. 1858., kada je s drugaricama ta mala pastirica kupila suho drvlje za gorivo, ugleda blizu rijeke Gave na masabjelskoj pećini čudnovatu gospodu. To je bilo 11. veljače prije 75 godina. Marija se još na tom mjestu ukazala 18 puta, a zadnji put je bilo 16. srpnja iste godine. Bernardica je gospodu upitala: Tko si ti? I dobila je odgovor, koji će zadiviti sav svijet: Ja sam Bezgrješno Začeće. I kakav je dokaz dala? Gospa naredi djevojčici, neka prstima iskopa rupicu i odatle će provrati voda, koja će ozdravljati bolesnike; čudesna tu ne će prestati: slijepi će progledati, gluhi čuti, hromi hodati, mrtvaci uskrsnuti. Marija traži, da se na tom mjestu podigne crkva i da narodi tamo hodočaste. I svijet je sagradio divan Marijin hram. Još i sada dolazi u Lurd svake godine preko 600 tisuća ljudi. Otada više ne silazi s ustiju kršćana i nevjernika Lurd, taj grad čudesne vjere.

Bezgrješna Djevica ukazuje se sv. Bernardici

Bernardica je imala tada 14 godina. Marija se još na tom mjestu ukazala 18 puta, a zadnji put je bilo 16. srpnja iste godine. Bernardica je gospodu upitala: Tko si ti? I dobila je odgovor, koji će zadiviti sav svijet: Ja sam Bezgrješno Začeće. I kakav je dokaz dala? Gospa naredi djevojčici, neka prstima iskopa rupicu i odatle će provrati voda, koja će ozdravljati bolesnike; čudesna tu ne će prestati: slijepi će progledati, gluhi čuti, hromi hodati, mrtvaci uskrsnuti. Marija traži, da se na tom mjestu podigne crkva i da narodi tamo hodočaste. I svijet je sagradio divan Marijin hram. Još i sada dolazi u Lurd svake godine preko 600 tisuća ljudi. Otada više ne silazi s ustiju kršćana i nevjernika Lurd, taj grad čudesne vjere.

Bernardica je iza Marijinih ukazanja ostala u Lurdru samo 8 godina. Ona je 7. srpnja 1866. stupila u samostan »redovnica ljubavi i kršćanske pouke u Neversu« kod Lurda. Tamo se zaklonila, da živi nepoznata i u miru Božjem. Jednom reče o sebi: »Što se radi s metlom? Mete se, a iza toga je postavimo na mjesto joj iza vratiju. Tako je i sa mnom. Presveta se Djevica poslužila sa mnom i iza toga me postavila u kut, na moje mjesto. Tu sam sretna i ostajem.« U samostanu je bila sakristanka i bolničarka, da kiti cvijećem tabernakul na oltaru i pomaže sestrama u njihovim križevima. Tu je Bernardica imala i mnogo trpljenja, da tako bude prava učenica Kraljice boli. No u svim svojim nevoljama nije mogla zaboraviti nebeske Majke, koja joj je obećala da će je usrećiti.

Kipar je Fabish želio da od Bernardice doznade kako je 25. ožujka izgledala prečista Djevica, pa je zamoli neka mu to po kaže. Čujmo o tome umjetnika. On je napisao ovo: »Nikada nijesam vidio nešto ljepše od Bernardićine geste, kada sam je upitao kako je izgledala presveta Djevica kad je rekla: Ja sam Bezgrješno Začeće. Bernardica se diže sasma jednostavno, sklopi ruke i diže oči prema nebu. Ni Fra Angelico, ni Perugino, ni Rafael Sanzio nijesu uspjeli da stvore nešto tako uzvišeno, u isto doba tako duboko, kakav je pogled ove djevojčice tako jednostavne i prostodušne. Tako može nastupiti ona, koja je vidjela Mariju.«

Bernardica je umrla na glasu svetosti 16. travnja 1879. u 35. godini. Proces se je za njezinu beatifikaciju započeo 20. kolovoza 1908. i uspješno se završio za beatifikaciju godine 1925, a za kanonizaciju g. 1933. Sv. Otac je polovicom prosinca poslao u Lurd zlatnu aureolu, da njom okite glavu nove svetice.

Crkveni propisi traže barem dva čuda, kojima Bog jamči za svetost one osobe, koju će sv. Crkva proglašiti svetom. To imade i kod sv. Bernardice. Jedno se čudo dogodilo u Ljubljani, drugo na Bernardićinu grobu u Neversu. Primas afrički A. Lemaitre, nadbiskup u Kartagi, obolio je bio te je g. 1916. bio blizu smrti. G. 1925. je njegovo stanje bilo takovo, te su ga svi liječnici, koji su ga liječili, proglašili neizlječivim i kazali da može umrijeti u 24 sata uslijed perforacije crijeva. U tom žalosnom stanju uputi se u kolovozu 1925. u Nevers na grob svetice, da se njoj pomoli za svoje zdravlje. I Bernardica se odazva toj molbi. Sad je nadbiskup u »La vie catholique« (Pariz) 16. 12. 1933. objelodanio pismo, u kome jamči, da je poslije tog ozdravljenja vazda zdrav i krepak.

Rado se utječimo novoj svetici u svim svojim duševnim i tjelesnim nevoljama.

A. Alfirević D. L.

12. veljače je Papin dan. Proslavite ga i molite se za našega

sv. Oca Papu.

Što je Papa?

Rim svakoga privlači. To je »vječni grad« s bezbroj uspomena i dragocjenosti. Tu se regbi odigrala povijest narodâ. Taj je grad središte svijeta, jer u njemu živi Namjesnik Kristov, kojemu je predana sva vlast. Iz Rima čujemo riječi samoga Krista, koji govori preko Pape. Zato Papa i s pravom govori čitavu svijetu, jer su sve duše otkupljene Kristovom smrću. To su riječi blagoslova i mira. Papa govori katolicima i nekatolicima, vladarima i državljanima, poslodavcima i radnicima, muževima i ženama, mladom i starom. Ta njemu su sve duše povjerene. Papa želi svima mir, ali Kristov mir. Samo Božji mir može izmiriti zaevđene, izravnati jec među ljudskim slojevinama.

Što je Papa, da tako govori?

Papa je učitelj Crkve i svijeta, pa dozivje svakome u pamet njegove dužnosti prema Bogu, ljudima i sebi. Na srcu mu je mir Božji i želi ga ugnjeti u obitelji, države, narode, u sav svijet. U tu svrhu on pozivlje i na molitvu. S mnogim je državama sklopio ugovore (konkordate) i riješio je srećno u malo vremena Rimsko pitanje. Papa vrće želi da poboljša sve prilike privatnog i javnog života.

Papa je učitelj nutarnjeg života. U enciklici »Miserentissimus Redemptor« govori o Presv. Srcu Isusovu i potiče ljude, da tom Srcu iskažu zadovoljstvu; zove ih na pokoru, da tako ublaže Božju pravednost. Pijo XI. je uveo svetku inu »Krista Kralja«. Stovatelj je presv. Euharistije, te stoga kao Papa iz 59 godina izšao iz vatikanskog zatočja u svećanoj procesiji s Presvetim. U enciklici »Mens nostra« zove na Duhovne vježbe prikazuje ih kao izvrsno sredstvo nutarnje obnove, čitavo čovječka.

Papa je učitelj misije. On je otvorio nove puteve kod kuće i vani. Hoće da se svugdje stvori domaće uročničko svećenstvo; dapače je sam u crkvi sv. Petra u Rimu zaredio 5 kineskih biskupa. Pijo XI. g. 1925. je održao Misijsku izložbu u Vatikanu, kakove doslije nije bilo; osnovao je u Rimu i trajni Misijski muzej u Lateranu. On pozivlje istočnu crkvu na sjedinje-

uje; tješi katoličko i grkoistočno svećenstvo u Rusiji u doba boljševičkih progona, pa u Španiji i Meksiku.

Papa je učitelj društvenog života. Svojom poslanicom o ženidbi učvršćuje kršćansku obitelj, koju bi novo paganstvo htjelo oboriti; svojim pismom o odgoju mladeži udara na odgojne zablude, naglašuje da dijete pripada samo Bogu i roditeljima, pa ovi s Crkvom imaju pravo da ga i odgoje.

Papa je učitelj Katoličke Akcije. On hoće, da svi svjetovnici, muško i žensko, pripomognu, budu apostoli, misionari sv. Crkve, kako su to bili pri osnivanju kršćanstva.

Papa je učitelj znanosti i umjetnosti. U pismu Studiorum ducem prigodom 600 godišnjice kanonizacije sv. Tome Akvinskog kao i u pismu »Ad salutem generis humani« pri 1.500. godišnjici smrti sv. Augustina daje smjernice pravoj znanosti. On vruće želi, da se »vjera i znanosti spoje, ne samo u Italiji, nego u svemu svijetu na spas kršćanskih naroda«. U posebnim pismima Pija XI. nalazimo točno označene pravce kršćanske umjetnosti i srkvene glazbe; k tome je i novinarima označio načela u radu i dao im je sv. Franju Saleskog za pokrovitelja.

Papa je napokon i osobiti ljubitelj našega naroda. Tu posebnu ljubav spram nas tako ističe, da su to zapazile i objelodanile velike svjetske novine i časopisi.

Držimo se i mi sv. Oca Pape. Njegova je riječ iz punine vječnoga života, jer je on Isusov namjesnik na zemlji. Tko za njim hoda i vlada se po njegovim načelima, taj ne tapka po mraku. Papin je put siguran i vodi k — nebu.

Kako je važan svaki čas!

Ura imade 60 časova. Svaki čas umre 77 ljudi, a rodi se 90 i sklopi se 20 ženidbi. Svaki čas izvadi se iz zemlje 20.000 tona ugljena, ubije se 6.000 životinja da se dobije krzno za gospode, napravi se 12 automobila (koji uostalom svaka 4 časa pogaze jednu osobu). Svaki čas popiju ljudi 25 tisuća litara vina i 833 tisuće šalica kave. Svaki čas predaju ljudi na poštu 19 milijuna i 27 tisuća pisama i dopisnica i plate za to preko 200 milijuna dinara. U svakom času štampa se oko 27 tisuća novina i časopisa, a u samoj Njemačkoj svakih 25 časova štampa se nova knjiga. Što radi zemlja? Svaki čas protiči kroz svemir oko 30 kilometara.

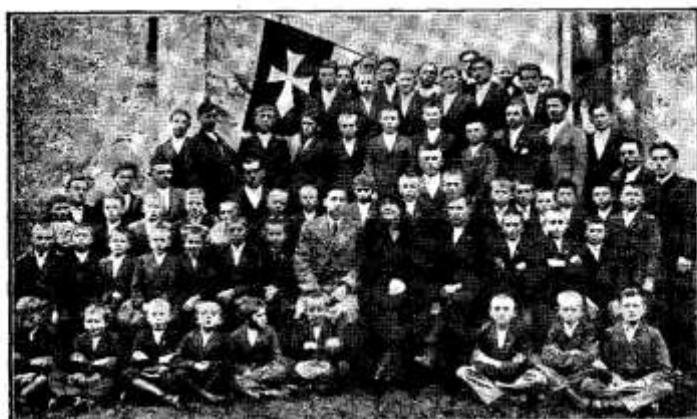
Što ti radiš svaki čas? Sve se miče i radi; sve je u žurbi svaki čas. Ništa ne dangubi, jer je svaki čas važan. No koliko vrijedi svaki čas pred Bogom? Isto toliko koliko i nebo, jer ga u času možeš postići. I čin savršene ljubavi prema Bogu, presvetom Trojstvu ima neopisivu vrijednost, jer ti Bog radi toga oprosti sve i najveće grijeha; tim činom možeš Boga i sretnu vječnost postići. Žuri se i na dobro, za život vječni upotrebi svaki čas prolažnog vremena. Bogu živi!

A. A.

Srce Isusovo uzor poniznosti i pokore.

Bože moj, kako malo poniznosti i pokore ima dandanas u svijetu. Oholost i uživanje gospodare. Sami vidite, kako se sve šepiri kao paun. Po selima i po gradovima. Omalovažuje se niži, prezire se slabiji. Pa i naše katoličke djevojke! Pogledajte samo, kako se kite, rese, »moderniziraju«. Je li to znak čednosti i poniznosti. Oholost je kriva, što se prezire vjeru, udara na Gospodina Boga. — Pa uživanje. Baš kao onaj gavan iz Evanelja, o kojem je Glasnik pisao. Svet radi potpuno protiv Kristovih načela. Zato i ide sve tako slabo.

Vratimo se Presvetom Srcu i Njegovoj nauci. Ugledajmo se u Njega. Pogledajmo, kako se Ono ponizuje i kako čini pokoru. Njegov je čitav život bio poniženje, poniznost i pokora. Promotri-

Ludbreg: Križariiza posvete barjaka.

mo samo jednu ili drugu crticu iz života našega Vode, Kralja i Boga.

Duboko poniženje Presvetog Srca. Isus ostavlja nazaretsku kućicu. U njoj je sprovodio život u molitvi, pokori, tvrdom i teškom radu. I glad je trpio. Život mu je zasladivalo milo društvo Preciste Djevice i sv. Josipa. Do 30. godine radio je Spasitelj kao obični radnik, sin tesarov. Zar nas to ne dira u srce? On, Gospodar neba i zemlje, sam Bog eto snizio se u takovu zabitnost i zapuštenost. Što će na ovo oholice, koji su upravo ništa spram Njega?

Ali eto, sada ostavlja milu nazaretsku kućicu. On zna, da mora izvršiti veliko djelo, da mora sav svijet predobiti za Oca svoga, da ima biti Otkupitelj i Spasitelj svih duša. Zna da Njegovo Ime ima biti slavno kao ničije ni prije ni poslije Njega. Zato

kakav će biti prvi Njegov javni nastup? Čime će svratiti pozornost svijeta na sebe? Čime će zadiviti svijet, da tako pristane uz Njegovu nauku? Gledajmo, kuda ide. Na Jordan, gdje je Ivan Krstitelj propovijedao množini strogu pokoru i krstio g r j e š n i k e. I eno Isus mu se približuje i moli Ivana, da ga krsti kao i druge grješnike. Sama Svetost ponizuje se i pokazuje se kao grješnik. Sveti Ivan, rasvjetljen Duhom Svetim, upoznaje, da stoji pred njim Mesija, Onaj, koji je bio kroz tisuće godina očekivan, za kojim su čeznuli nebo i zemlja, koga su proroci sa zanosom navještali. Zato uskliknu sv. Ivan: Ja treba da budem od tebe kršten; a ti ideš k meni?! Isus ljubezno pogleda slugu svoga i reče: »Pusti sada, jer tako nam dolikuje, da ispunimo svaku pravdu.« Mat. 3, 15.

I stuci Isus u vodu kao svaki grješnik, koji treba pokore. Hoće da nas svojim primjerom nauči, da nam je potrebna poniznost, i da se svako veliko djelo za Boga mora početi s poniženjem i pokorom. Neka ponizno Srce Isusovo učini i naše srce slično svemu. Molimo Ga često za tu milost.

Cetrdesetdnevna pokora Spasiteljeva. Iza krštenja odilazi Spasitelj u goru, pusti i žalosnu, punu divlje zvjeradi. »Duh odvede Isusa u pustinju.« Zašto? Da čini pokoru i to za nas. Jer On je uzeo na svoja ramena grijeha svega svijeta, da za njih zadovolji Prvdi Božjoi. Ta zadovoljština je dana potpuno istom strašnom smrću na križu. Ali Isus već od kolijevke čini najstrožu pokoru. A evo u pustinji Spasitelj naš 40 dana posti. Nije ama baš ništa okusno. Uzato je izvrgnut svim nepogodama vremena, nije imao nigdje zakloništa, divlja zvjerad Ga je okruživala.

Božanski Spasitelj čini pokoru i zadovoљuje za nas, za našu udobnost. Čini pokoru, da se ugledamo u Njega. Da li ga naslijedujem? Sveta Crkva me sjeća 40 dnevnoga Spasiteljeva posta u pustinji, odredivši 40 dnevni korizmeni post i nemrs, koji ipak nije ni sličan postu Spasiteljevu. Zato ćemo barem ovo, što nam je sv. Crkva odredila, rado obdržavati. Ugledajmo se u Spasitelja, koji za nas čini pokoru, pa je činimo i mi barem za same sebe. Jer i o tomu ćemo i te kako polagati račun. Odrecimo se koje stvari i kojeg jela, što bi ga inače mogli uzeti. Jer, ako na zemlji ne budemo činili pokoru za grijeha, činit ćemo neprispodobivo težu na drugom svijetu.

A. Hercegović.

»Obećavam ti u prevelikom milosrdju svoga Srca, da će sve moguća ljubav toga Srca dati svim onima, koji se pričeste uzastopce na devet prvih petaka u mjesecu, milost konačne pokore; ne će umrijeti u mojoj nemilosti niti bez sakramenata, jer će im moje božansko Srce biti sigurnim utočištem u tom posljednjem času.

Božanski Spasitelj sv. Margareti Mariji Alakok.

Za članove Društva sv. Ignacije čita se godišnje 365 svetih Misâ.

Ne zaboravimo poklada.

— Što, zar i Glasnik Srca Isusova bodri ljudi na pokladno veselje?

— Malko veselja te lijepe pristojne i kršćanske zabave ne brani ni sam Spasitelj, pa zato ni Njegov Glasnik.

Ali tu se radi o drugoj stvari. Jedamput se o pokladama ukaza Božanski Spasitelj svetoj Margareti Mariji Alakok onako, kakav je bio, kad ga je Pilat pokazivao svjetini rekavši: »Evo čovjeka.« Sav je i kod ovoga ukazanja izgledao izmrcvaren, ni trunka na njemu zdrava, trnova kruna mu probijala presveto čelo, prosti crveni plašt na ledima. I požali se Božanski Spasitelj svetici, što baš kršćani s Njime postupaju u pokladno vrijeme kao oni krvnici i pogani, koji su ga popluvali, onako strašno isprebijali i izbičevali i trnovu mu krunu pribili na glavu... Tako ga pljuju, udaraju, bičuju osobito u pokladama kršćani svojom ohološću, neumjerenosću, pijanstvom, razuzdanošću, prsvkama i drugim raznim nepodopštinama.

Feljica na Krku; Djevoj. društvo S. I.

— Zar nema nikoga, tko bi mi iskazao ljubav i samilost u ovom momu žalosnom stanju, u koje me kroz ove dane bacaju grješnici? — zapita Isus sveticu.

Dakle Božansko Srce traži i želi, da bi Mu vjerne i odane duše osobito kroz te dane iskazivale veliku ljubav, samilost i davale zadovoljštinu. Na koji način? Pripaziti u svojoj okolini, da kroz to vrijeme ne bi vrijedali Gospodina Boga. Zatim valja češće posjetiti presveti oltarski Sakramenat, koji je baš u mnogim crkvama izložen zato da se vjernici očuvaju grijeha i da dadu zadovoljštinu Božanskom Srcu za velike i brojne grijehе ovih dana, i napokon valja moliti za one katolike, koji u to vrijeme zaboravljaju na svoje vjerske dužnosti.

Tko tih dana pohodi Presveti Sakramenat, ispovjedi se, pričesti i pomoli na nakanu sv. Oca, dobiva potpuni oprost. Dakle, štovatelji Presvetoga Srca, ne zaboravimo poklada!

Korizma.

U Korizmi treba da malo više mislimo na svoju dušu i na vječnost. Sv. je Crkva započimljе s pokorničkim obredom, koji nam glasno i jasno govori. Na čistu srijedu posiplje nas pepelom govoreći:

Sjeti se, čovječe, da si prah i da ćeš se u prah povratiti.

Spominjimo se kroz to vrijeme i gorke muke našega Božan-skoga Spasitelja. Sjećajmo se također i drugih misli o ništetnosti života:

Brzo će doći na tebe red, zato gledaj, kako ćeš živjeti; danas jesi, a sutra te nema.

Neka ti je čista savjest i ničesa se ne trebaš bojati.

Bolje je čuvati se grijeha, nego se od smrti braniti.

Štrigova: Križarsko bratstvo.

Korizma nas osobito mora podsjećati, da smo grješnici pred Bogom i da smo prema tome dužni činiti pokoru i trapiti se.

U tomu duhu podnosimo rado i sve nevolje, siromaštvo i patnje, koje nas snalaze. Istotako u tomu duhu pokore i trapljenja vršimo crkvene odredbe o postu i nemrsu kroz ovo sveto korizmeno vrijeme. Sjetimo se:

1. Za vrijeme korizme treba se držati nemrsa prema odredbama svoga biskupa.
2. Sve posne dane može se jesti mlijeko, maslac, jaja, mliječne proizvode pa i začin od životinjske masti.
3. Kroz čitavu se korizmu može do sita samo jedamput najesti izuzevši nedjelje.
4. Nedjeljom nema nikada posta.
5. U spomenute dane moraju se uzdržavati od mesa svi, koji su na vršili 7. godinu života, osim ako ih oslobođaju važni razlozi kao bolest, veliko siromaštvo.

Post, t. j. da samo mogu jedamput do sita jesti, moraju obdrzavati svi koji su navršili 21. a još nijesu nastupili 60. godinu. Ako netko teško radi, ako je slab ili bolestan, tada se može i više puta najesti.

Za vrijeme korizme treba se čuvati svake javne zabave, osobito pak treba razmišljati o pregorkoj muci Spasiteljevoj. Mi imamo dirljivih korizmenih pjesama. Pjevajmo njih mjesto kakvih drugih. Ne zaboravimo obavljati rado i križni put.

A znajmo i to, da je svaki katolik dužan kroz uskrsno vrijeme pristupiti svetim sakramentima.

Srce Isusovo — spas tvrdokornog grješnika.

Kasnja je zimska večer. Sjedim u svomu uredu. Zvoni telefon. Odgovaram. Nekoliko časaka kasnije bio sam već u bolnici. K meni stupi bolničarka u bijeloj bluzi.

Martjanec: Grupa djev. društva Srca Isusova.

»Velečasni«, reče prigušenim glasom »eno tamo kod prozora u dvorani leži umirući. Požurite se, molim vas, ali ne recite bolesniku, da sam vam ja što rekla . . . jer i onako me je svakako nazivao.«

Podem tamo. I zaista nadem još mladoga čovjeka. Leži na krevetu. Omjeri me dubokim pogledom.

»Pop!« izusti porugljivo i prezirno. »To ga je sigurno ta bolničarka pozvala.« I stade rigati psovke, kakvih još nijesam čuo. Ja sam ga samo mirno gledao. Vidio je, kako se približujem njegovu krevetu i kako sveto ulje postavljam na stolić.

»Molim, da to odmah odatle nosite!« vikao i galamio je, ispružio je i svoju žuto-mršavu ruku, koju je već jedva mica. Činilo se, da me je htio njome udariti.

Približim mu se još bliže, kleknem do njega, svojim rukama obujim njegovu glavu.

»Prijatelju dragi« rekoh mu »nijesi mi šedio uvredljivih riječi..., ali ti umireš. Zar se ne bismo o toj stvari u dvoje malo porazgovorili?«

i počeli smo. I gle, dok sam govorio, opazim, da u njemu nastaje promjena. Prije nego što sam otisao, lijepo sam ga ispovjedio i podijelio mu sv. Pricaest.

Sutradan dode jedna djevojka od kojih 21 godinu i potraži me.

»Velečasni, molim vas, da li je moj brat primio sv. sakramente prije smrti?« Kada sam joj rekao, da jest, pada na koljena i uskliknu: »Hvala Bogu! Ima već sedam godina, da majka i ja vapimo Presvetom Srcu za njega, da bi se obratio. O, velečasni, kako sam sretna!«

Šetni Ivan Žabno: Djevojačko društvo S. I.

Riječ Vječne Istine o pokori.

Ne, čitatelji dragi, pokora ne ništi. Naprotiv ona jača, gradi, čisti, iskorisćuje jakost duše, koju diže i čini je sposobnom za kriještvost. Pokora odstranjuje pogreške, ugušuje pretjeranosti a sve drugo oslavlja netaknuto. — Istina, pokora je teška, ali još je teži život bez pokore. Tko čini pokoru, taj uživa mir. — Reći će tko: »Ali kada se smiju ljudima pokore.« Tko se smije? Ludi svijet. Nego čujte što kaže Vječna Istina:

»Dio se armu krila zloga i ne ide za mnom, nije nema časti.« Mat. 10, 38.

»Ako tko hoće za mnom da ide, neka je odvratno ugroza zate, neka uznemirjavač i zaka ide za mnom.« Mat. 15, 21.

»Kraljevstvu neobično trpi nasilje i silnici ga grabe.« Mat. 11, 12.

»Tho hoće život svoj da sačuva, izgubiti će ga; a tho izgubi život svoj paoči mene, naći će ga.« Mat. 16, 25.

»Tho mrzi na život svoj na ovom svijetu, sačuvati će ga za život vječni.« Iv. 12, 25.

»Ako te troje desno oko sabložnjava, iskopaj ga i bac i od sebe.« Mat. 5, 29.

»Ako li te dakle ruka troja ili noge sabložnjava, odslijeci je i bac i od sebe; bolje ti je kljasta ili hromu ući u život, nego li s dvije ruke ili dvije noge da te bace u oganj vječni.« Mat. 18, 8.

»Teško vama, koji ste siti! teško vama, koji se sada smijete.« Lk. 6, 25.
 »Udite kroz uska vrata, jer su široka vrata i prostran put koji vodi u propast. Kako su uska vrata i tjesan put, koji vodi u život, i malo ih ima, koji ga nalaze.« Mt. 7, 13, 14.

»Ne dodoh, da donesem mir nego mač.« Mat. 10, 34.

»Ako ne budete činili pokore, svi ćete propasti.« Lk. 13, 5.

»Pokoru činite.« Mat. 3, 2.

»Ako živite po tijelu, umrijet ćete; ako li duhom djela tjelesna morite, živjet ćete.« Rim. 8, 13.

»S Kristom sam razapet na križu.« Gal. 2, 19.

»Koji su Krista Isusa, razapeše si tijelo sa strastima i požudama.« Gal. 5, 24.

Dorja Dulrača (Medium.); Djev. crnja. S. I.

»Hodajte duhom i ne ćete ispunjati želje tijela.« Gal. 2, 16.

»Ne brinite se za tijelo po požudama.« Rim. 13, 14.

»Svi koji žele živjeti u Kristu Isusu, trpijet će progorsiro.« 2. Tim. 3, 12.

»Ljubezni malim cas kao strance i putnike, da se uzdrži od tjelesnih želja, koje vojuju na dušu.« 1. Pet. 2, 11.

I osam blaženstva, što su drugo nego trapljenja tijela i strasti? A ova su blaženstva zakonik kršćanske krjeposti. I kršćani su uvijek znali da se moraju trapiti, pokoru činiti, osobito oni u vrijeme Isusovo, znajući da se u nebo dolazi preko mnogih žalosti.

A i naš Vođa i Kralj, Božanski Spasitelj, zar nije neprestano činio pokoru? A i njegove vjerne duše, zar ne »razapeše svoje tijelo sa strastima i požudama?« Gal. 5, 29. Zar nijesu živjeli noseći smrt Isusovu u tijelu, da se i život Isusov u njihovu tijelu očituje? 2. Kor. 4, 10.

Etto, braće draga, to je Evandelje, tako kaže Istine, time moramo biti i mi prožeti. Bila bi sramota kad se jedan kršćanin ne bi trapio, kad ne bi pokore činio. Sveta Terezija od Isusa reče jednom zgodom: Kad bi mi bilo slobodno unići u nebo ružičastim ili trnovitim putem, bila bi sramota za mene ići ružičastim putem, kad je moj Gospodin Isus išao putem križa. Pravo je rekla Svetica.

A. Hercegović.

»Po mnogo se znakova pozna kršćanstvo, a najizvrsniji je i najbolji medusobna ljubav.«

Sv. Ivan Zlatousti.

Društvo za svakoga.

Ješt, Apostolstvo molitve je zgodno za svakoga; za muške i za ženske, za stare i mlade, za bogate i siromaše, za zdrave i bolesne. Svi mu mogu pripadati i to svi s velikom duševnom korišću.

Zato pozivamo sve, da se upišu u Apostolstvo molitve. Sve one, koji žele sudjelovati na obraćenju grješnika i pogana.

Sve one, koji žele biti apostoli, a da ne napuste svoje kuće, svoje obitelji, svoga posla i zanimanja.

Sve one, koji žele svome životu dati veliku apostolsku vrijednost, da im bude sav život vrhunčavan i to vrlo jednostavno, a uz to uspješno.

Sve one, koji žele crpsti iz velike duhovne riznice, što je otvorena svima, koji se posvete tomu Apostolstvu.

Ako to sve želiš, upiši se u Apostolstvo molitve ili u jedan od njegovih ogrankaka (Apostolat muževa, Vojska Srca Isusova, Revniteljice Srca Isusova, Djevojačka društva Srca Isusova, Maši Križari).

Što je Apostolstvo molitve?

Apostolstvo molitve jest čisto crkveno udruženje, osnovano 1844. godine. Sada ima preko 30 milijuna članova po cijelom katoličkom svijetu. — Ide za tim, da se katolici u svojim žarkim molitvama, patnjama i uopće u cijelom svom življenju i djelovanju ujedine s božanskim Srcem Isusovim i da tako surađuju s dragim Spasiteljem na proširenju i učvršćenju Kraljevstva Božjeg na zemlji i u dušama. Zar ne, da je divan program i da je za svakoga? Geslo je Apostolstva molitve: »Doći kraljevstvo tvoje.«

Vježbe Apostolstva molitve.

Vrlo malo se traži.

1. Svakoga dana ujutro izmoli se svagdanje prikazanje, koje se nalazi na zadnjoj strani Glasnikova omota. U toj molitvi prikazuju se Presvetom Srcu sve molitve, patnje i rad na nakanu Spasiteljevu, osobito za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za one, koje su u Glasniku preporučene dotični mjesec i dan. Može se ukratko reći:

Isuse, danas neka bude sve na nakanu Srca tvoga!

To je prvi i najniži stupanj Apostolstva molitve.

2. Naše dnevno prikazanje, koje sam spomenuo, bit će mnogo snažnije i Bogu milije, ako li se sjedinimo u molitvi i prikazanju i s Presvetom Djenicom. Zazivajmo je dakle i izmolimo osim gornje molitve još i 1 Očenaš i 10 Zdravih Marija na nakanu Apostolstva molitve. — To je drugi stupanj Apost. molitve.

3. Tko se pričesti na nakanu Apostolstva, taj zdržuje svoje molitve s molitvama Isusa u Presvetoj Euharistiji. Tko tu sv. Pričest primi barem jedamput na mjesec u nakanu za sve

Marijanec: Grupa djev. društva S. I.

uvrede, koje se nanose Spasitelju u Presvetom Sakramantu, taj stupa u treći stupanj Apostolstva.

Zar ne, da je to vrlo jednostavno? A blagodati su ogromne.

Oprosti i prava članova.

1. Članovi Apost. molitve mogu u godini dobiti 173 potpuna oprosta. Zatim potpuni oprost za svaku mjesečnu ili sedmičnu »svetu uru«; istotako potpuni oprost za svaku naknadnu sv. Pričest.

2. Za molitvu svagdanjeg prikazanja dobiju 100 dana oprosta. Osim toga za svaku molitvu, za svako djelo, rad, patnju, koje prikazuju na nakanu Apost. molitve, što se nalazi na Glasnikovu emotu, dobivaju 100 dana oprosta.

3. Članovi Apostol. molitve postaju sudionici svih zasluga, molitava, pokora, sv. Misa, Prćesti i svih dobrih djela od preko 30 milijuna članova Apostolata.

Dakle, svi u Apostolstvo molitve!

Pape o Apostolstvu molitve

Pijo X. u pismu od 9. travnja 1911. na Vrhovnoga Upravitelja Apostolata piše: »Brigom katolika nastalo je mnogo korisnika i vrlo dobrih sredstava, da se odstrane zla, koja pritišću čovjekanstvo; ali ništa nije tako korisno i dobro kao Apostolstvo molitve i ne možemo dosta da ocijenimo njegovu zadaču.«

Benedikt XV. (30 studenog 1919.): »Svi su vjernici Kristovi dužni priteći svojom molitvom onima, koji rade i trude se u vino-gradu Gospodnjem. A da vjernici kako treba ispune tu svoju dužnost, baš za to je osnovano Apostolstvo molitve. Najuđrnije ga preporučamo svim dobrim katolicima i želimo, da nikoga ne bude tko ne bi u njem sudjelovaо.«

Sadašnji sv. Otac Pijo XI. u svom govoru Upraviteljima Apostolstva godine 1927. rekao je ovo: »Vaše je Apostolstvo lako. Ono je pristupačno bez izuzetka svim ludima. Zato bi svaki i svi morali pripadati Apostolstvu molitve. I niste potpuno ispunili svoju zadaču, i vaše djelo ne će biti potpuno, dokle god bude makar i jedna duša, koju nijeste predobili za Apostolstvo molitve.«

To su riječi Namjesnika Kristovih. Ne treba im tumača. Zato svi u Apostolstvo molitve!

Prije svete Prćesti.

Moj preslatki Spasitelju,
Ljudskih srca ljubitelju.
Milostiv čet' sto doći
K meni, što ram tra u noći.
Da ko sunce puno zraka
Zaštita mi posedi maku.

Uboga sam ja i bijedna,
Milosrđa nisam vrijedna,
Al Ti želiš, Božji Sin,
Da se spustiš sa visine,
Da se k mojojem srcu prigneš,
I da k njemu noga digneš.

I ukrsie, Bože sveti,
Ža me na križ razapeti,
Grijesila sam ja bez mјere,
Al Krv Svetla grijeha pere:
Oči svoje na me svrati,
Milosti mi ne zakrati.

Ja pristupam kao slijepa
K Tebi, virtu svjetla lijepa,
Ti uništi moju zlčeu
I operi nečistoču.
Svoraštvo obegati,
Čai darova obilatih.

Prave srdečne vječno Vječlo,
Pripravi mi bitće cijelo,
Da se s Tobom Kraljem združim,
Blazena Ti dovjek služim;
Ljubavlju mi srce rani,
Svojim Tijelom duh mi hrani!

Katarina A — k.

M A L I K R I Ž A R I

Papin vojnik.

Bilo je 18. rujna 1860., kada su Pijemontezi potukli Papinu vojsku pod Castelfidardo, u blizini Loretta. General Papine vojske Pimodan poginuo je junačkom smrću. Istotako i mnogo vojnika. Velika je žalost radi toga zavladala po čitavom svijetu. Starci su jadikovali, što su im noge otkazale hitrinu, pa ne mogu stupiti u četu bojovnika za svetu i pravednu Papinu stvar. Mladići su jedva čekali, da stupe u Papinu vojsku i pomođu povratiti crkvenu državu.

Takvo oduševljenje obuzelo je 16 godišnjeg plemićkog mladića Božidara Viboa (Vibeaux). Čuvši o nesreći pod Castelfidardo, stupi pred svoga oca i reče: »Oče, i ja želim biti Papin vojnik.« Na to će mu otac: »Dijete! Ti da budeš vojnik?! Ti, koji ne znaš, da sebi štograd uskratiš, koji nijesi naučio ništa podnositi?! Najprije nauči svladavati samoga sebe, onda ćemo već vidjeti.«

Dječak je razumio misli očeve.

Vrativši se u zavod, u kojem se odgajao, napiše ovu molitvu i stavi je pred kip Prečiste Djevice: »Premila Majko, ne ljubim ni Boga ni tebe onako, kako bih morao. Srce mi je sklono na zlo, a duša mi je potištena. Ah, ja znam, da ti svemoćnim zagovorom kod Sina svoga možeš najveće grešnike obratiti u svece. Molim te, pomozi mi, da postanem vojnikom sv. Oca Pape!«

Gorućoj molitvi pridruži i djela. Muževno je svladavao samoga sebe. Odgojitelji i drugovi mu se divili. Tako je ta kušnja potrajala dvije godine. Roditelji neodlučni da ga puste, potraže savjet od glasovitog pišca Ljudevita Vejoa (Veillot). On odgovori Božidarovim roditeljima: »Kada bih zastalno znao, da će Božidar imati samo jedan čas da stane na pragu vatikanskog i odmah pane u obrani sv. Oca, smjesta bih mu rekao: »Idi, Božidare, u Rim, i to odmah, ne čekajući ni na zadnji poljubac svoje majke!«

Te riječi velikog pisca odlučiše. Majka odvede sina pred oltar Presvete Djevice, kojoj je povjerila 13 svoje djece, i reče mladom branitelju sv. Oca: »Božidare, gledaj komu te izručujem! Presveta Djevice, tebi ga predajem!« Božidar se oprosti i ode u Rim. —

U vojničkoj službi imao je prigode da živi potpuno po volji. Božidar se neprestano svladavao, služio je Papi kao obični vojnik i osobito se je sretnim osjećao, kad je mogao stražiti pred vatikanskim vratima. Tada bi na straži pun zanosa sam sebi govorio: »Ovdje stanuje sv. Otac, a ja sam njegov vojnik. Kako sam sretan!«

Jednoga dana imao je sreću, da je bio primljen od sv. Oca.

To saopćuje u pismu svojoj majci: Draga majko, molio sam sv. Oca Papu: »Sveti Oče, blagoslovi našu obitelj! O kad bi znao, kako te moj otac i majka ljube i za tebe se mole! — Papa sa

Sunja: Male Križarice s duhovnikom v. g. Knezom.

smiješkom nakloni glavu. — Oče sveti, rekoh mu, vrlo mi je potreban tvoj blagoslov; još sam mlad i izvrgnut sam svim pogibeljima. — Pijo IX. me upita: Koliko ti je godina? — Osamnaest i po, ali se moram jako mnogo boriti za krepot i čistoću duše — Pijo IX. me upita: Da li imaš prigode za grijehu; nadam se, da moji vojnici ne čine ništa zla? — Sveti Oče, istina, ne čine, ali ti znaš, kako je s mladićima. — Tada mi sveti Otac pruži ruku, a ja sam je dugo cijelivao, čega mi on nije branio. Pao sam na koljena, ništa oko sebe nijesam vidio, moje su oči bile uprte samo u Njegovo lice. A Pijo IX. me je dugo gledao nasmiješen.«

Ali time nije bio dovršen njegov posjet kod sv. Oca. Božidar izvadi iz njedara zgnječeni i zakrvavljeni papir i dade ga sv. Ocu. Bio je to testament Božidarova druga Burela, koji je kod obrane Rima bio teško ranjen. Kugla mu je prošla kroz jezik, i jer nije više mogao govoriti, zamolio je Božidara, da mu dade komadić papira, na kojem je napisao: »Sve što imam, ostavljam Piju IX.« Čitav Burelov imetak iznosio je 60 franaka, koje je Božidar s papirom uručio sv. Ocu. Papa se nije mogao uzdržati od suza. Njegove suze orosiše zakrvavljeni testamenat.

Kada su kasnije Francuzi ostavili sv. Oca, Božidar Vibo morade također ići, jer je i on bio Francuz. — Jako se je odlikovao u francusko-njemačkom ratu, a iza sklopljenog mira može položiti oružje. U svojoj pukovniji ostavio je najlepšu uspomenu, da je bio pobožan kao andeo.

Ali mir i počinak nije mu se svidao. Tražio je pobjede u novoj borbi, u borbi za kraljevstvo Kristovo na zemlji. Jednoga dana vidje ga majka gdje kleći pred slikom Blažene Djevice. Bio je sav oblichen suzama. Malo zatim stupa u Isusovce. Kasnije morade ići s drugom braćom Isusovcima u Englesku. Kao klerik mnogo je pisao uredniku francuskog Glasnika Srca Isusova, ocu Ramieru potičući i bodreći ga na jedno veliko i zamašno djelo. Radilo se o posveti obitelji Presvetom Srcu Isusovu, koju je prvi pokrenuo Isusovac Božidar Vibo. Kratko iza svećeničkog redenja umre ovaj žarki ljubitelj sv. Oca Pape i veliki štovatelj Presvetog Srca.

A. Hercegović.

1. Pitanje: Rado molim sv. krunicu, ali mi kažu, da je moram uvijek u ruci držati, ako želim zadobiti oproste, koji su podijeljeni molenju sv. krunice. Meni pak često radi posla nije moguće da krunicu držim u ruci. Molim vas, pomožite mi savjetom.

Odgovor: Vi vršite jedno vrlo ugodno djelo Majci Božjoj, kad tako rado molite krunicu. Nemojte od toga nikada odustati ni sustati. Odredbom sv. Stolice nije potrebno držati krunicu u ruci, ako ima kakav opravdan razlog. Dosta je, ako za vrijeme molenja imate krunicu u džepu, o vratu, ili bilo na koji način da je uza se nosite. Ako nema baš nikakva opravdana razloga, tada je treba u ruci držati. (A. A. S. 1. prosinca 1933, str. 502)

2. Pitanje: Citali smo u Glasniku, da oni, koji su zapriječeni i ne mogu poći u crkvu, mogu obavljati križni put kod kuće. Molim vas u sporazumu više nas pretplatnika, da bi nam razjasnili uvjete tog oprosta: 1. Od kakve tvari ima da bude raspelo? 2. Da li mora biti blagoslojeno? 3. koje su odredene molitve za oprost? 4. da li se molitve moraju obavljati klečeći? 5. Je li potrebna sv. ispunjavač i Pričesi?

Odgovor: Svi bi morali često obavljati križni put, osobito u Svetoj Godini, i još kada je to sada vrlo lako. A na vaša pitanja evo odgovora: 1. Raspelo ima da bude od tvari, koja se lako ne lomi i ne razbijaju. Dakle ne smije biti od stakla. Također ne od olova ili kositra; može od drveta. 2. Blagoslojeno mora biti od svećenika, koji je za to ovlašten; ako nema ovlaštenja, lako ga dobije od preč. Generala otaca Franjevaca. 3. Određene su molitve 20 Oče-

naša 20 Zdravomarija i 20 Slava Ocu. Ove sve molitve možete obaviti gdje bilo, i nije potrebno — ako imate valjan razlog — da raspelo držite u ruci; dosta je, ako ga imate uza se, n. pr. u džepu. 4. Ne mora se klečati, ali se mora po-božno obavljati. 5. Ne traži se sv. ispojed i sv. Pričest, ali čovjek mora biti u milosti posvećujućoj.

3. Pitanje: U kući imamo samo jednu krunicu i ta je moja. Da li drugi, koji na nju mole, dobivaju oproste?

Odgovor: Dobivaju. Ali se čudim, da i drugi nemaju krunice. To ipak mora svaki katolički imati.

4. Pitanje: Bio sam na stanu kod jedne obitelji i darovao sam joj neke stvari. Kasnije sam se posvadio i odnio sa sobom stvar, što sam je obitelji darovao. Moram li je vratiti obitelji?

Odgovor: Kad ste darovali, stvar je postala njihova. Zato im je povratite. A gledajte, da se bratski izmirite. Svaki neka malo popusti.

IZ CRKVE I SVIJETA

Broj katolika na svijetu. Prema statistikama katolika ima u Evropi 220 milijuna, u Aziji 17 milijuna, u Africi 6 milijuna, u obe Amerike 152 milijuna i 200 hiljada. U Oceaniji 2 milijuna. Svega katolika preko 397 milijuna. Jedan je poljski Isusovac prikuplja podatke i izračunao da praktičnih katolika, t. j. koji ispunjuju svoje vjerske dužnosti ima oko 350 milijuna. — Razne protestantske slijedbe imadu na svijetu 223 milijuna duša, koje većinom ne drže ništa do vjere. — Ističnjaka (raznih pravoslavnih crkava i slično) ima svega 116 milijuna. — Kod katolika je zadnjih godina osobito razvijena misijska djelatnost. Za pontifikata sadašnjeg sv. Oca, broj misijonara je porastao za 4000, a broj urođeničkih svećenika od 2670 na 5000 u 1932. godini.

Ima još vjere u Rusiji, premda je boljevici iz svih sila zatiru' i kod mlađeži, koja je uzrasla pod sovjetskom strahovladom ima lijepih, junacičkih primjera. Nedavno su vlasti pitali mladu studenticu u Višne-Volocku, zašto ne stupa u komunističko društvo. Odgovorila je: «Ne mogu služiti dvojici gospodara: Bogu i Mamoni.» Drugu studenticu moskovske tehnike su pitali, zašto nosi na prsima križić. Odgovorila je: «Šta vas briga što ja vjerujem! Nikomu još nije pošlo za rukom dokazati, da Boga nema.»

Veliki glad vlada u Rusiji, osobito u okolici Volge, Urala, po Sibiriju i Ukrajini.

Anglikanci hodočašće u Rim. To je jedna protestantska engleska sekta. Vise odličnih predstavnika te sekte išlo je na poklon sv. Ocu. Voda je poznati Fynes-Clinton. Na pitanje novinara izjavio je, da su hodočastili u Rim da se pomole na grobu sv. Apostola za povratak anglikanske crkve u rimokatoličkoj Crkvi.

Obraćanje velikog filozofa Bernarda Variča dogodilo se je u Milenu. Bio je senator i mnogogodišnji profesor specijalne filozofije na kraljevskom rimskom sveučilištu. Mnogo je pisao i govorio protiv rimokatoličke Crkve, ali temeljito proučavajući vjere, upoznao je da je jedino rimokat. vjera prava. — Isto se je obratio jedan od glavnih pobornika socijalizma u Španjolskoj i urednik madrileškog bezvjerskog dnevnika »El Heraldo«, g. Simon Valdavieso.

Katolici u Parizu skupili su za 4 i po sata 20 milijuna franaka za gradnju crkava. Učimo od njih.

Velika pobjeda španjolskih katolika bila je na novembarskim izborima. Strogo katoličke stranke iznijele su 207 mandata. Katolike je opametio protuvjerski i ništeti rad marksista. Katolički dnevničari u Španjolskoj natkriljuje nekatolickie. Najbolji španjolski političar zove se Gil Robles. On je član Marijine kongregacije.

Ujedinjena Poljska kat. mlađež jako napreduje. U prošloj godini je porasla za 52.000, te sada bez starijih članova broji 275.000 osoba. Mladići pokazuju veliku aktivnost. Glavna točka njihova programa jest što dublja vjerska izobrazba i često primanje svetih sakramenata.

New - York časti Isusovce. U najvećemu gradu svijeta New-Yorku velikim oduševljenjem proslavljena je kanonizacija isusovačkih svetih mučenika Izaka Jorgesa, Ivana de Brebeufa i drugova. Pohvalna predavanja o Isusovcima su održali najveći američki povjesničari. Razne ulice, šetališta i trgovci nazvani su imenima ovih svetaca.

Indijski knez Tagore Prodyot Kumar, stric glasovitog Rabinranath Tagore, darovao je Isusovcima u znak velikog poštovanja i ljubavi originalnu sliku Guida Renia-a »Gospa od molitve».

Članom meksičke Akademije postao je Isusovac Marijan Cuovas radi svog velikog i znanstvenog poznavanja jezika. Taj izbor strašno je uprkao bezbožnu meksičku vladu.

Bivši predsjednik kineske vlade Lu Tseng Tsian ostavio je pred malo godina sve časti i slasti zemaljske. Postao je katolik, stupio u Benediktince i nedavno je bio zareden za svećenika. Najveća čast je Kristu služiti.

Prvi brahmanac Isusovac i svećenik. U Detroitu zareden je za svećenika Isusovac Karlo Salddanhaw, koji je bio brahmanac. Posvetit će se svećeničkomu radu među indijskim brahmancima.

U švicarskim školama uvedena je i propisana molitva prije i poslije obuke.

Krčki biskup preuzv. dr. Josip Srebrnić proslavio je desetgodišnjcu svoje svete i uzvišene, a ujedno teške natpastirske službe. Sav svoj talenat, čitavo svoje veliko srce i duboku dušu posvetio je od početka svome stazu. Pravi i dolični naslijednik pokojnog Mahnića. Potpuno je obnovio biskupiju: znanstvenim radom, širenjem društava Apostolstva molitve, priređivanjem misija, duhovnim vježbama. Svestrano brani stado od modernih zabluda. — Velikom širitelju pobožnosti spram euharistijskog Srca Isusova Glasnik smjerno čestita.

Kapelice se dižu na uspomenu Svetе Godine po mnogim hrvatskim mjestima. Podignite i vi u svojem mjestu koju kapelicu, križ, itd.

U Sarajevu su bila dva mila zlatna jubileja: dviju vrlo začlužnih i vrijednih građanskih škola u zavodima sv. Vinka i sv. Josipa. Živili, rasli, evali!

Američki župnik Rev. F. Čuturić nalazi se u Zagrebu bolestan. Pozdravlja sve svoje župljane i nadamo se, da će brzo ozdraviti.

Naši mili pokojnici

Antonija Ožbolt: Preminula 21. svibnja u Prezidu.

Emilija Pravdica: Preminula u Zagrebu.

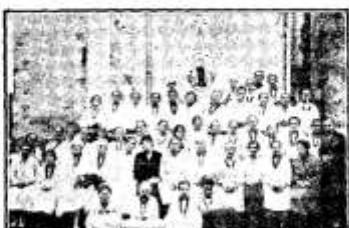
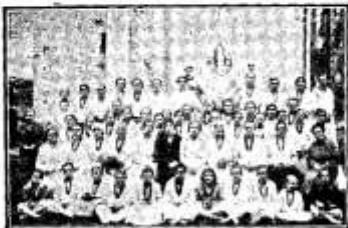
Ivan Stažić: Preminuo 30. XI. u Gorjanima.

Lessar Blaž: Preminuo u Nedelišću.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im. Počivali u miru. Amen.

VIJESTI

Ludbreg. U nedjelju 29. X. proslavilo je naše djevojačko društvo na osobiti način dan Krista Kralja. Tog dana bio je posvećen naš društveni barjak za kojim smo toliko čeznule. Prisustvovala su naša susjedna djeca društva sa svojim barjacima. Kuma barjaka je bila gđa Mercedes Kon. Blagoslov barjaka je obavio preč. g. Alojzije Stepinac, koji je držao dirljiv govor, a zatim su se zabijali čavli što su ih darovali naši župljanici. Nakon posvete, pošli smo

u crkvu gdje se služila svečana služba Božja. Uložile smo mnogo truda, ali mnogo imademo zahvaliti našoj dragoj gosp. Svirig Viktoriji, koja se mnoge brinula za naše društvo i nastojala, da dodemo što prije do društvenog barjaka. Na 22. X. bila je kod nas obnova sv. Misije. Od srpnja do studena prikazale smo 625 sv. pričesti. Udale su se 3 članice. Revniteljica Katica Havač stupila je u samostan.

Stefica Jambrek, glavarica

Martijanec. Članice dolaze svaki mjesec na ispojivu i sv. Pričest, a ima ih koje dolaze na naknadnu sv. Pričest. Ima nas 160 od kojih se 4 udale. U mjesecu listopadu se osobito obavljala pobožnost sv. Krunice, koju su vodile žene i muževi iz Apostolsata molitve. Svaki dan je dolazio dosta velik broj sv. Misi. Ne prode dan u tjednu, a da kod sv. Mise po više osoba ne primi sv. Pričest. Sve što napreduje moramo da zahvalimo našemu revnom duhovnom vodi preč. g. župniku. Dobri Bog nam ga dugo pozivio.

Milka Krušec, glavarica

Tuhelj: Najprije da se zahvalimo Božanskomu Srcu što nam je dale tako dobrog i revnog župnika i upravitelja društva, koji se potpuno žrtvuje za našu župu, preč. g. Marcela Novaka, i voditeljicu našega društva počasnu članicu g. Milku Klažer, koja nas podučava, bodri, s nama potpuno živi, za nas radi. Ni na praznike ne ide radi nas. Društvo broji 174 članice i 51 kandidatkinju. Sve marno, točno i s veseljem vrše svoje dužnosti. Sastanci su nam vrlo poučni, veseli, zanimljivi i pobožni. Svetoj Pričesti pristupamo često, ali sve skupa svaki prvi petak. Dva sata daleko ima kapelica sv. Rok, gdje se revno skupljaju svake nedjelje članice, koje daleko stanjuju. Imamo i vrlo revnog kapelana v. g. Adama Šimeckog. Silno nas veseli kad nas preč. g. upravitelj povede na svečanost u koju župu: barjak se vije, pjesme Presv. Srcu se ore, molitve se nebu dižu. Imamo i 150 mladića, koji stupaju pod križarskom zastavom. U ovoj Svetoj Godini primile smo u naknadu 3544 sv. Pričesti, slušale 5880 sv. Misa, izmolile 11.166 sv. krunica, 217 zlatnih krunica, 23.065 žrtvica, 50 e-tajstvenih pohoda, 65 dobrih djela, 9 devetnica. Posebna radost nas je stigla kad je 9. srpnja v. g. Petar Petrinec prikazao najsvečanije prvi put sv. Žrtvu — A na koncu sestre i braće, budimo svi pretplatnici našega premilog Glasnika Sr. I. Svakog će moći uštedjeti na mjesec dinar i nekoliko para za tako krasno čitivo. Sretna Nova Godina! Hvaljen Isus.

Ljubica Stanković

Jesenje kod Krapine. Vanredno lijepo dane imali smo u mjesecu studenom 1953. za vrijeme sv. misija, koje su kod nas držali vlč. oo. misijonari D. I. Jagrić Tomo i Buljan Nikola. Njihove savremene i poučne propovijedi zanijele su i ovaj narod. Premda smo u o. om gorskog kraju zapušteni od svih ljudi i nikada još nijesmo imali sv. misija, bila je naša vruća želja na njihovom svršetku, da Bog dade da ih opet što skorije doživimo. Ove sv. misije ostat će svima nama u trajnoj uspomeni. Tom prigodom osnovano je i u našoj župi Djevojačko društvo i Vojska Srca Isusova, koja društva vrlo lijepo napreduju. Već prvih dana pristupilo je Dječ. društvo preko 200 djevojaka, a u Vojsku Srca Isusova preko 150 muževa i mladića. Naša srdačna želja jest, da onaj gorući plamen prema presv. Srcu Isusovom ostane trajan u svima nama do svršetka našeg života. Djevojke, ja Vas pozivam, da pristupite u što većem broju u naše društvo, jer samo u njemu ćete naći veselje i radost u ova teška i ozbiljna vremena. Mi svi se od srca zahvaljujemo ocima misijonarima da su osnovali društva. *Cvetka Koprivnjak*, glavarica.

Novo Čiče. Primanje novih članica u Djevojačko Društvo Srca Isusova bilo je još pred dva mjeseca, a tek sada se javljamo s time u našem Glasniku, jer smo radi neprilikama sa fotografiranjem karno dobili slike. zajedno sa primanjem novih članica bila je spojena i proslava svete jubilejske godine. Da stvar što bolje uspije, obratio se naš preč. gosp. župnik i dekan na č. oo. Isusovce zapomoći, pa je došao o. Glavaš. Za tu zgodu djevojke su lijepo crkvu iskittile, da je imala svečano lice, napose veliki oltar, koji je bio sav u cvijeću, te u krasnom — na narodnu — izvezrenom rihu kao i haljine naših djevojaka. Usprkos malo ružnom vremenu ljudi su došli u velikom broju i prvi i drugi dan, pristupali k svetim sakramentima i pobožno slušali propovijedi. Samo primanje bilo je u nedjelju po podne, bilo je primljeno 12 novih članica. Najprije je o. Glavaš u svom kratkom govoru pozvao sve djevojke na revno štovanje Božanskog Srca Isusova, čestitao im na tolikoj sreći, da su im imena upisana ne samo u album nego i u samom Presv. Srcu, pa zato neka Mu ostanu uvijek vjerni boreći se pod njegovim barjakom protiv svih neprijatelja imena Isusova. Nakon toga je slijedilo samo primanje točno prema obredniku, a obavio ga je domaći župnik i dekan. — Čitava je svečanost lijepo prošla i donijela cijeloj župi obilje duhovnog ploda. *Ruža Urbančić*, glavarica.

Gdini na Hvaru: Naša župa premda ima neka nabožna društva, nije imala djevojačkog društva Srca Isusova. Vlč. g. župnik Don Luka Antićević, živo se zauzeo, i osnovao ga. Odziva je našao kod mnogih djevojaka, i tako se plemenita želja ostvarila. Na blagdan Krista Kralja, na koji je dan župa proslavila 1900 godišnjicu otkupljenja našega, u društvo je primljeno 38 članica. Taj dan smo sve pristupile k Stolu Gospodnjem i zaprosili od božanskog Srca Isusova blagoslov za sebe, svoje selo i cijeli katolički svijet.

Vida Čurin, glavarica.

Taborsko. Dječ. društvo S. I. hvala Presvetom Srcu naoreduje dobro. Imamo 74. Svaki mjesec imamo zajedničku sv. Pricač. Sastanke imademo jedamput na mjesec, kod koji predsjednica prozivlja sve djevojke. Zatim nam preč. gosp. župnik drži predavanje. Na svetkovinu Bezgrjeđnog Začeća imale smo s križarima zajedničku sv. Pricač. Poslije podne bilo je klečanje od 2-3. ožnja primanja 17 novih članica. Prije primanja izrekao nam je preč. gosp. župnik dirliju propovijed. Na 25. XI. imale smo godišnje klečanje. Kroz ciljevi dan djevojke iz društva redale se te molile krunicu i pievale pred Svetotajstvom. *M. Peček*, glavarica.

Berkac. Naše djevojačko društvo prikazalo je u mjesecu listopadu i studenom 320 sv. Pricači. U studenom smo se osobito sjetile naših milih počajnih članica i prikazale naše Pricači za njih. *Dinka Pajalčić*, glavarica.

Sv. Ivan Žabno. Nakon godine dana iza osnutka Djev. društva Srca Isusova u ovoj župi pohodio nas je vlč. o. Vrbanek, te održao na Srce Isusovo i na dan Sv. Iv. Krstitelja malu obnovu sv. misije. Tom zgodom slikao je vlč. Vrbanek naše društvo. Glavarica društva Andela Miloš nakon obavljenih duhovnih vježbi u Zagrebu, kojima je ona prva iz društva prisustvovala, otisla je u samostan sestara sv. Križa u Đakovu. Dirljiv je bio njezin oproštaj u crkvi sa članicama, koje su je onda otpatile do njezine kuće. Mjesecne sastanke držimo redovito, i primamo zajednički Isusa u sv. Pricesti. Dne 26. XI. postala je novom glavaricom društva Slava Košćević iz sela Brezovljani.

L. Žurić, župnik.

Što je čuo sv. Martin?

Sv. Martin, prije nego je postao svećenik i biskup, bio je vojnički časnici. Kako je bio milosrdna srca, pokazuje nam ova zgodba: Jednog dana sretne ga prosjak. Zima je bila, a onaj prosjak u slabom i odpanom odijelu cvokoče zubima. Prosjak pogleda sveca, koji je jahao na konju i zaognut bio zimskim vojničkim plaštem. Prosjak ga pogleda, pruži ruku i zamoli za milostinju. S. Martin slučajno nije imao novaca, izvadi mač, odreže polovicu plašta i pruži to siromahu. Te noći ukaza se Isus svecu, zaognut onim plaštem, i reče: »Evo, ovim me je moj Martin zaogrnuo.« Tako je šlo siromahu udijelimo, Bogu dajemo. Bog će zato na općem судu pohvaliti ljudi milostiva srca: »Bio sam gol i obukli ste me.« (Mat. 25, 36). Oni će upitati: »Gospodine, kad smo te vidjeli gola i obukli smo te?« Oni će odgovoriti: »Zajsta van kažem, što ste god učinili jednomu od ove moje najmanje braće, meni ste učinili.«

Nas gane, kad vidimo tjelesno slabo obučena prosjaka. No ima i »duševne golotinje«, a i ta nas mora da potakne na još veću samlost. Duševno su goli oni ljudi, koji se nalaze u teškom grijehu i duša im je bez nebeskog ruha; gola je. Obratiti grijesnika djelo je milosrđa duhovnog, koje pred Bogom više vrijedi nego djelo milosrđa tjelesnog. Bog će to obilno nagraditi.

Što radi »Dom duhovnih vježba« na zagrebačkom Jordanovcu br. 110? Izmirenje duše s Bogom, uništjuje grijeh, ljudima vraća svećano krsno ruho; tvori Bogu najmilije djelo. Tkogod dakle stupi u *Društvo sv. Ignacija* i pošalje 20 dinara, taj će čuti iza smrti utješljive riječi milog Boga i od njega će primiti obilnu nagradu.

Još nešto. Članovi spomenutog Društva u isto doba omogućuju, da se u zagrebačkom Svetištu presv. Srca Isusova svaki dan čita sv. Misa za žive i mrtve. Koliko obilje Božjeg blagoslova dnevno silazi s neba na zemlju i čistilište! Gani se, čitaoče, i pošalji 20 dinara na Društvo sv. Ignacija u Zagreb. I. 147. Ček je našeg Društva br. 36.500 i dobit ćeš kod svake pošte prazan ček, na koji se napiše taj broj i ime Društva. Pomozimo dušama u čistilištu, pa ni one nas ne će zaboraviti.

A. Alfirević D. I.

Besplatan pogreb

možete dobiti, ako se začlanite u »Posmrtnu Zadrugu Sv. Josipa« uz neznatan mjesечni doprinos. Mislite za vremena na posljednje stvari!

Posmrtna Zadruga sv. Josipa — Zagreb

Nikolićeva 5. I. — Telefon 84-44.

PRILOG

Darovi u mjesecu studenom 1933.

Sv. Mise: Amerika KK Dol. 1— MZ Dol. 1— NN Dol. 8— Mc Kees Roks, Pa. AM Dol. 2— Rakitovica VF 14 St. Louis Mo PH Dol. 3— Sisak SSM 20 Vel. Bečkerek SV 80 West Allis Wis. IV Dol. 1— West New York SB Dol. 4— Wilson, Pa. JM Dol. 3— Zagreb PB 20.

Sljetište S. I.: Amerika NN Dol. 3— Beničanci AK 10 Dol. Vrba MV 10 Lačići AM 10 Požega Slav. TAP 50 Slavetić RC 20 Zadobranje SB 13.

U čest S. I.: Bačinci IH 30 Basavillbaso VT Pez. 10— Braddock PP Dol. 5— Gakovo MM 20 Hlebine DB 10 Kastel Novi MK 20 Ladimirovci RK 10 Lapovac FL 10 FM 10 Novi Vin. VD 20 Oriovac SM 10 Osijek MK 60 Polje KK 10 Sout Chicago LM Dol. 1— Stratton, Oh. BC Dol. 1— Sv. Djuradij MM 50 Seval AJ 20 Valpovo II 10 Vrbica MB 10 Zagreb MP 20 NN 20 VR 5.

U čest S. I. Majet Bož. Gospo Lurdskoj, Kraljici sv. Krunice, sv. Obitelji, sv. Josipu, sv. Antunu i sv. Tereziji M. I.: Beograd JU 100 Brdovec ŠP 20 Don. Miholjac AD 10 New York City MK Dol. 1— Novi Vin. VD 20 Oriovac MK 10 Pakrac MM 10 Steelton Pa. DM Dol. 1—

Raš, Glasnika S. I.: Brod na Savi MB 5 Cerić JB 10 Conoplia LB 30 Donji Miholjac AD 10 Draguša JZ 50 Kaštela Sućurac MK 20 Milna RT 10 Ostrobradići AL 100 Trnjani KB 20 Varaždin MH 5 Vinkovci JB 10 Zagreb AB 20 AR 20 JR 5 KP 50 MM 15 MW 5 NN 20 PK 200 RD 5 SM 20.

Kruh sc. Antuna: Amerika NN Dol. 1— Soljani ML 50 Wilson, Pa. Dol. 1— Vinkovci EL 50.

Za Vječno svijetlo: Amerika NN Dol. 1—

Za naše Misjonare: Djakovo MKB 141.25 St. Louis, Mo. PH Dol. 2— Sisak SSM 30 Steelton, Pa. Dol. 1— Sv. Jana ST 10 Tovarnik AM 10.

Savez društva sv. Ignacija.

Članarina i darovi: Sajko Juraj *La Mare D'Isere* d. 91. Bajama Marija *Chicago III.* Dol. 1— Prekupec Genoveva *Osijsk* d. 8. Bancsov Katica *Ruma* d. 10. Parcej Vasilij *Prnjavor* d. 10. Barich Kate *Calumet Mich* Dol. 1— Gregur Fabijan *Milwaukee Wisc.* Dol. 0.50. Bubanj Ivan *Cincinnati* Dol. 0.50. *Zagreb:* Dernulc Alojzija d. 20., Porodec Juraj i Marija d. 20., Šprem Regina d. 60., Dom sv. Terezije Vrhovec 35 d. 20. Juričić Marija *Christopher III* Dol. 1—, Wilhelm Lovro Berak d. 20. Mihaić Marija *Sušak* d. 10. Hepp Marija d. 20. Žuljević Ivan *Split* d. 20 (član. i sv. Mise). Hrdlička Franjo i Vuksić Marija *Dobrljin* d. 20.

Sv. Mise: Mihaljeri: Matić Marija za svoje i dr. pokoj. i sebe d. 60. *Zagreb:* Božić Katica na razne nakane d. 80., Vidović Anka po nakani d. 20., Kovačićek Stjepan po nak. d. 20., N. N. po nak. d. 40., NN za pok. Roka i Roga d. 20., Salvi Antun po nak. d. 20., Eržišnik Franciška po nak. d. 20., Marković Vieklas d. 20., Görtler Milka d. 20., Sestre Milosrdnice Majur Savska c. po nak. d. 20., Jozić Štefica po nak. d. 20., Osminski Amalija za 3 nak. d. 60. Kociper Dragutin d. 20., Ferderber Slavko po nak. d. 20., Škender Jelka po nak. d. 20., Koselj Josipa po nak. d. 20., Miholčić Antun za pok. d. 20., Arbanas Ni-

kola za duše u čist. d. 20., Premužić dr. Kosta d. 20., Meixner Ljubica po nak d. 20., Zorko Ana za duše u čist. d. 20., Kossi Marjana po nak d. 20., Borovićek Marija d. 20., Samost. sv. Križa Vrhovac 43. po nak. d. 20., Fabris Tonka d. 20., Mužina Jelka po nak. d. 20., Quintavalle Magdalena po nak. d. 20. Gvozdanović Anka po nak. d. 20. — Slivečki Petar Romanović po nak. d. 20 Verhaz Tina Bodljevina po nak. d. 20. Marković Miha i Ljuba Lazerne Pa, po nak. Dol. 1.— Padovec Romano i Andrij. Sv. Davids III. za pok. rod. 50 e., Tomić Anica po nakani Dol. 1.— Ivanković Ivka Sustjepan po nak. d. 20. Jukić Luka i Katica Dicmo Krušvar d. 40. Saftić Pepica Dubrovnik za 3 nakane d. 60 Beloč Stjepo Lopud d. 20. Filipčić Ana V. Pilanica po nak d. 20. Vuković Eva Brođanci po nak. d. 20. Baničević Marija Trstenik po nak. d. 20. Grego Vjejkoslav Starigrad d. 20. Grof Irena Banja Luka po nak. d. 20. Bajama Marija Chicago III. po nak. Dol. 1.— Kaliterna Neda Milohnić za obitelj d. 20. Britvić Vjekoslava Kaš. Kambelovac po nak. d. 20. Prekupec Genoveva Osije d. 20 Gabrek Ida Zagreb po nak. d. 20. Banjan Tereza Stanić d. 20. Lisac Antonija Numa Jova po nak. Dol. 1.— Bočković Benedek Sombor po nak. d. 20. Lukša Hermina Amerika Dol. 1.— Nemeček Ana Virovitica po nak d. 40. Coha Ladislav Gračanica po nak. d. 20. Galinac Lovro Francé za nakane d. 60. Kopornić Manda Bokšići d. 20. Rajković Stana Piškorevc za razne nakane d. 100. Mihoković Mara Novigrad podr. za 4 nakane d. 80. Andrić Zorka Boka Kotorska za pok. oca d. 20. Gjurine Jurice obitelj Ljubljana d. 20. pokoj. Gjurin Gjuro i Terez. d. 20. Matić Marija Mihaljević d. 60. Kujundžić Klara Subotica za 5 nakana d. 100. — N. N. Subotica za 6 nakana d. 120. Mađri Mudri Mihajlo paroh Ruski Krstur po nak d. 20. Duptza Marija po nak. d. 20. Cmrežnjak Mirko Popovac d. 20. Vurušić Marija Sanski Most za duše u čist. d. 20. Čolić Andjelka Bugojno za pok. d. 20. Ivanišević pl. Josip Mukarska po nak. d. 20. Vuletić Julijana Vukovar po nak. d. 20. Ižaković Mato Vinkovci po nak. d. 20. Martinjak Marija Nova Gradiška za duše u čist. d. 20. Dejanović Ana Volpovo po nak. d. 20. Butolen Vinko Osijek za razne nak. d. 40. Jug Elizabeta Martijanec po nak. d. 20. Prpić Franjo Zavalje d. 20. Dr. Dionizije Njaradi biskup Križevci d. 20. Gregov Miro Sušak za duše u čist. d. 20. Tomačković Filinina Tomaškovec po nak. d. 20. Jeneš Anton Gary Wisc. po nak. Dol. 1.— Tijan Kristina Hurley Wisc. 2 rakane Dol. 2.— Tombočko Marijana Rogatec za duće u čistil. d. 20. Čičaber Obitelj Zemun d. 20. Rajnold Obitelj Gornji Slankamen d. 20. Podves Tereza Sveti Juraj na Bregu po nak. d. 20. Katalinić Josip Stari za 2 nak. d. 40. Slošić Andrija Osijek I. d. 20.. Levek Matija d. 20. Šooš Melika ml. Križevci po nak. d. 20. Krajačić Mihael Glinja po nak. d. 20. Koncić Ana Petrovaradin d. 20. Peđat Miloš selo Karadordević po nak. d. 20. Vukmanov Ivan Subotica d. 20. Šašković Katarina Celje po nak. d. 20. Flazar N. Banja Luka po nak. d. 20. Urlić Mate Šibenik po nak. d. 20. Quotidian Liudevit župnik Svilajerovo za 2 nak. d. 40.. Francic Ana po nak. d. 20. Novalić Magda Šamre za 3 nak. d. 60. Abrić Marija ud. Požeša za 3 nak. d. 60. Pažić Obiteli Mirovica po nak. d. 20. Vincenc Paula Lacić po nak. d. 20. Bruka Jakomina Križevce po nak. d. 20. Soptić Suzana St. Josip Mo po nak. Dol. 1.— Janeča Maria Los Anđelos Dol. 1.— Sieber Marija Sarajevo po nak. d. 20. Bogdanović Viko Split po nak. d. 20.. Tudorić Tonka po nak. d. 20. Dvorčak Anton Iužani no nak. d. 20. Krainović Giuro i Mar. Osijek I. po nak. d. 20. Barić Ružica Piškorevc po nak. d. 20. Ranđelović Janko, đokokatlj. sveć. Mrzljonje d. 20. Zagari Ljubica Križevci po nak. d. 20. Golež Milko aktuar bisk. Križevci po nak. d. 20.

ZAHVALNICE

Nebeski Liječnik liječi dijete.

Posavina: Dijete mi je dobio strašnu vrućinu, toplomjer je pokazivao 40 stepeni. Već je bio u agoniji i svi smo mislili da je izgubljeno. Sva van sebe odlučila sam da ču izmoliti devetnicu na čast božanskom Srcu Isusovu i javno zahvaliti u Glasniku. I gile! Kao nekim čudom vatra je počela jenjavati i dijete mi je došlo do sebe i bolest je krenula na bolje. *K. B.*

Kći dobila namještenje.

Hrvatsko: Imam kćerku, koja je svršila školu, ali nije u ovim teškim danima borbe za opstanak, mogla dobiti namještenje. Utekla sam se kao majka Onemu, koji je među ostalim obećao, da će dati uspjeh i u vremenitom poduzimanju onima, koji budu zazivali i štovali Njegovo preseveto Sreću. Moja devetnica je okrunjena uspjehom, jer mi je kćerka dobila primjerno namještenje. Ovim zvršujem svoju dužnost, te se javno zahvaljujem Presvetom Srcu, komu slava čast uvijek. *Lj. M.*

Presveto Srce nikada me ne ostavlja.

Slavonija: Lanjske godine, kada sam išla kući za Božić, tako sam ozebala, da mi je liječnik ustanovio upalu porebrice. Bila sam kod više liječnika, ali svi su rekli, da mi nema pomoći, i da moram na promjenu zraka radi pluća. Pri pomisli, da ne mogu ozdraviti, bilo mi je jako teško. Počnem moliti devetnicu Na Josipovo, sam osjećala najužasnije боли. Otidem u crkvu i još jedamput se pomolim Božu, Srcu i sv. Josipu, da mi bar olakša болi. Ujedno obećah, da ču javno zahvaliti u Glasniku S. I. ako ozdravim. I gile čuda! Dobijem recept za kućni lijek. I evo ja sam ozdravila na iznenadjenje svih liječnika, te se javno zahvaljujem Presv. Srcu Isusovu, Blaženoj Djevici Mariji, sv. Josipu i sv. Majoli Tereziji od Djeteta Isusa. *M. E. K.*

Još se zahvaljuju:

Baćinci: I. H. Presevto Srce dalo zdravlje i sinovi svršili razred. *Beograd:* J. U. Presv. Srce po zagovoru svoje Majke i svetaca dalo jedno važno uverenje. *Bosavelbaso:* V. T. Bolestan od gripe, zavjetovao se Presv. Srcu i ozdravio. *Brazilija:* E. A. Sina izbavilo Presv. Srce iz neprilike; sama teško bolesna ozdravila iza što je obećala Presv. Srcu, da će obavljati križni put kroz devet petaka. *Brdovec:* Š. P. Zagovorom i molitvom sv. Josipa ozdravilo dijete. *Bribiri:* L. K. Teško oklevetana zbog krađe, Presveto Srce dokazalo nevinost; pomoći u blagu i dijete ozdravilo. *Chicago South:* L. M. Presv. Srcu, sv. Tereziji i sv. Antunu zahvaljuje za zdravlje. *Čorić (p. Nuštar):* J. B. Sretno položio ispit. *Čonoplja:* B. L. Sretno položio ispit i preko školske godine mnoge dobroćinstva primio od Presv. Srcu i Bl. Gospe. *Dolina:* K. B. Povratilo život djetetu koje je bilo već u agoniji. *Donji Miholjac:* K. H. Milošcu Presv. Srcu osjeća se bolje od teške bolesti na srcu. *Dolnja Vrba:* M. V. Srce Isusovo ozdravilo dijete. *Dubrovnik II.:* P. S. Dobivena milost. *Dakovo:* C. M. Presveto Srce dalo mnoge milosti. P. L. Imala velike boli u glavi, ušima i vratu; tri liječnika nisu ništa pomogli, onda je Presveto Srce po zagovoru svetaca pomoglo, zato ču držati Glasnik do konca života. *Erdut:* M. G. U velikoj nevolji obratim se Presv. Srcu i ono uslijalo. M. E. Sretno uspjela operacija. *Garcin:* M. Š. Posjećuje često Spasitelja u crkvi i dobiva milosti. *Hlebine:* D. B. Mnoge primlje-

ne milosti od Presv. Srca. *K. Novi*: M. K. Primljene milosti i dalje se preporuča. *Kastel Sućurac*: M. K. Uspjela operacija i ozdravila. *Koprivnica*: C. D. Pre-sveto Srce uslišalo molitve. *Križevci*: L. Z. U teškim neprilikama utekla se Presvetom Srcu i Ono pomoglo. *Ladimirevc*: R. K. Sin sretno položio ispit. *Lapucci (Đakovo)*: F. L. Teško oklevenata, utekla se Presv. Srcu i gde još prije sudske rasprave molili me klevetnici za oproštenje. *Medumurje*: T. V. U više slučajeva pomoglo Presveto Srce, osobito kod teške bolesti oka, koje je preko noći ozdravilo. *Milna (Brač)*: R. T. Presv. Srce po zagovoru svoje Majke i sv. Josipa uslišalo prošnje. *Mitrovica*: M. K. Milosti od Presv. Srca, Majke Božje Čenstohowske, sv. Josipa i Marije Terezije Ledochowske. *Oriovac*: R. M. Milosti. *Osijek*: K. M. Presveto Srce dalo da je ozdravila. I. S. Bl. Dominik Savio da je položio ispit. *Pakrac*: M. M. Presvetom Srcu i sv. Antu za izgubljene stvari. *Polje (Krk)*: K. K. Presveto Srce uslišalo molbu i sretno porodila. *Rakitovica*: V. F. Presveto Srce pomoglo u velikoj opasnosti; držat će doživotno Glasnik. *Rankin*: P. P. Kéerka radi napora oboljela na živcima; iza duge molitve Presvetom Srcu i obećanja zahvale u Glasniku kćи ozdravila. B. N. Kéerka izgubila vid, zavjetuje se Presvetom Srcu i gde oči bolje, kćи vidi. *Sarajevo*: P. C. Zao duh napao, vrzle se svakojake misli po glavi, ali pobožnoću i zazivom Presv. Srca i sestre Luke sada dobro. *Sigete*: N. N. Jedna velika milost od Presv. Srca i mnoge druge. *Sl. Požega*: T. i A. P. U mnogim potrebama dobili pomoć od Presv. Srca, osobito što je sin položio sretno završne ispite na sveučilištu. *Sv. Đurad*: M. M. Presveto Srce sačuvalo od požara. P. P. Zazvala s djećicom Presveto Srce i ono sačuvalo od požara; držat će Glasnik dok bude živa. *Steelton Pa*: N. N. Mnogo puta uslišana od Presv. Srca i sv. Obitelji. *Sevalj*: A. J. Sretno uspjela operacija. *Vukovo*: T. J. Od Presv. Srca, Bl. Dj. Marije i sv. Josipa primljene milosti. S. P. V. Već pet godina u teškoj bolesti, u zaluđ tražio lijek od doktora zatim se ispođiven i pričešćen obratio Presvetom Srcu i eto zdrav i veseo u obitelji. *Vareš Majdan*: J. S. Moju teško bolesnu ženu izlijecilo Presv. Srce kad svi liječnici nijesu pomogli; ja se zavjetovao postiti i ona ozdravila. Presveto mi Srce spasilo zemlju od drugoga. *Vinkovci*: J. B. Pomoć u nevolji. E. L. Primljene milosti. *Viškovci*: K. V. Kćи iza moje devetnice Srcu Isusova dobila namještenje. *Zadrbanje*: S. B. Milosti. *Zagreb*: M. P. Milosti, držat će doživotno Glasnik, a drži ga već 30 godina. P. H. Presv. Srce, bl. Dj. Marija i sv. Antun uslišali molbe. I. H. Ozdravljenje dijeteta. R. E. Presv. Srce i Njegova Majka uslišali molitvu. K. Z. Primljene milosti. P. M. Pomoglo kod ispita i dobila novac u koji se nije više nadala. A. K. Presveto Srce izlijecilo brata. M. B. Nakon devetnice dobila namještenje. B. A. Primljene milosti od Presv. Srca.

GLASNIK PRESVETOG SRCA ISUSOVA

jedino je glasilo Apostolstva molitve, Bratovštine Presv. Srca Isusova, Vojske Srca Isusova proti psovki i Dievojačkih društava za naknadnu sv. Pričest. Izlazi svaki mjesec. Cijena mu je na godinu d. 15.— dol. ½ lira 8.— penđo 2.50. Narudžbe prima:

**UPRAVA GLASN'KA PRESV. SRCA ISUSOVA,
ZAGREB I. PALMOTICEVA UL. 31. PP. 147.**

Urednik: Andrija Glavaš D. I.

S donuštenjem crkvene oblasti izdaju Isurovci u Zagrebu.

Izdavač i vlasnik: Nadarbina nadbiskupske menze u Zagrebu. A. Altirević D. I.
Tiskara «Glasnika Srca Isusova» — K. Grimm D. I.

God. 43.

Ožujak 1934.

Broj 3.

Neuposleni u ovoj gospodarskoj krizi.

Mjesečna naknada u ožujku, blagoslovljena od sv. Oca.

Na tijelu današnjega čovječanstva zije vaju mnoge velike i pogibeljne rane, s kojih se ono trajno slabo osjeća, na mahove previja i trza u grčevitim bolima, tako te nam se kadikad čini, da će od njih i izdahnuti. Tko bi ih izbrojio sve te vidljive i nevidljive rane s kojih boluje današnje pokolenje: to je veoma brojno, a u javnom životu gotovo posvemašće odmetnuće od Boga, koji je izvor i temelj svake pravice, poštovanja i medusobne ljubavi; to je potpuno zaboravljanje nebeskih i vječnih dobara, a upravo pomamna jurnjava za zemaljskim dobrima i sjetilnim uzorcima; odatle divlje natjecanje, bezobzirno ispodrivanje, okrutna životna borba na sve strane, kao da se čopor divljih zvijeri bori i otima za oglodanu kost; odatle toliko nepovjerenje među pojedincima i narodima, koje prelazi u otvoreno neprijateljstvo i mržnju. Rana, na koju sv. Otar papa hoće da članovi apostolstva u mjesecu ožujku izlijevaju balzam svoje molitve, nije možda tako duboka kao ove, što ih nabrojimo, ali sve jednakost teška i pogibeljna: to je silna nezaposlenost, koja je zavladala više manje po svem svijetu.

Nema gotovo zemlje, gdje se ta bolest ne bi raširila. I bogata Amerika, koja je radi svog obilja vrijedila za nekakav raj zemaljski, broji danas na stotine tisuća i milijune radnika, koji ne mogu naći posla, da zarade svagdanji kruh. Poslije rata sve su države s grozničavom žurbom i sa svim sredstvima, koja im dade u ruke napredak ljudskog znanja i umijeća, uznastojale da što više

povećaju proizvodnju, kako zemaljskih tako i tvorničkih proizvoda. I od jednom bilo je na svjetskim skladištima izobilje živežnih namirnica, sirovog materijala i razne tvorničke robe kao nikad prije. Samog neprodanog žita bilo je prošle godine toliko, da bi od tog suviška (prema pisanju novina) svijet kroz dvije godine bio snabdjeven kruhom, i kad bi žetva kroz dvije godine tako izdala, da ne bi donijela nijednoga klasa. Slično vrijedi i za šećer, čaj i kavu, koju je Brazilija na veliko spaljivala, da ostatak kako tako unovči. I s raznim vrstama tvorničke robe bilo je tako. Posljedica toga je bila, da su razna poduzeća počela obustavlјati rad i otpuštaći radnike na veliko. Nezaposlenost se počela širiti kao kuga. Danas bi po pisanju novina na čitavom svijetu moglo biti nekih 30 milijuna radnika bez posla. Uzmemo li, da su to ponajviše mlađi, zdravi i jaki ljudi, koji prehranjuju obitelj ili nemoćne svoje roditelje, onda možemo mirno reći, da je bićem nezaposlenosti pogodeno i ranjeno do 100 milijuna ljudi.

Ogroman je to broj i teško je pojmiti veličinu zla, što se u njem skriva. U njem gledamo čitave muževnih i zrelih, a s teške brige smrknutih lica otaca obitelji, kako s tjeskobom i očajem u duši motre svoje malo i dragو gnijezdo, koje i uz najbolju volju ne mogu da prehrane i zaodjenu; u njem vidimo tisuće i tisuće majki, koje slomljenim srcem i s bolju u duši slušaju vapaje svoje nejačadi, jer nemaju da im pruže potrebni zalogaj kruha; u njem se redaju duge i žalosne povorke istradalih ljudskih bića, uvelih i upalih lica, oslabljenih i klonulih tjelesa, slomljenih duša i skršenih života; iz njega se čuje vapaj i očajni krik golih, prozeblih, gladnih i bolesnih. Broj od 100 milijuna nezaposlenošću pogodenih krije u sebi pravo bezdano more bijede, jada i nevolje.

K ovoj materijalnoj i tjelesnoj bijedi i nevolji neuposlenih pridružuju se velike duševne pogibelji i zla. Za ljudsku narav ranjenuistočnim grijehom rad nije samo kazna za grijeh, rad je također lijek protiv mnogih njezinih bolesti i dobri andeo, koji je čuva od mnogostrukog neprijatelja. Rad ugušuje klice zla u nama i poiskuje u pozadinu neuredna nagnuća, koja u nama drijemaju. Tko pjeva, zlo ne misli. Tko je zaokupljen ozbiljnim i korisnim poslom ne misli o zlu preko dana, a ni u noći, jer jedva dočeka, da svoje udove ispruži na zasluzeni počinak. Naprotiv su lijnost s pravom nazvali jastukom, na kojem đavao spava. Kad je čovjek osuden, da dan na dan nekoliko sati besmisleno zuri u zrak i pospano zijeva od dosade, onda ga kao otrovni komarci oblijeću svakojake zle misli, iz dubine se dižu isprazne, nečiste i opake želje, a životinja u njem, koja je pod jarmom rada pitomo i krotko išla putem zakona Božjeg, budi se sa svojim zlim nagonima i opire zapovijedima duha i savjesti. Čovjek bez posla, teško se može dulje vremena opirati neurednim i griješnim prohtjevima niže svoje naravi. Onaj, koji ne ulaze i ne troši svoju snagu i zdravlje u ozbljan i koristan posao, prije ili kasnije će je trošiti i iscrpiti u to, da zadovolji nezasitnu požudu nižega čovjeka. Mjesto časnog

i korisnog jarma rada, morat će da primi na se sramotni i ropski jaram strasti i grijeha. Pogotovo ako imamo na umu, da nezaposlenost posve prirodno stavlja premnoge svoje žrtve na velike duševne kušnje. Neuposleni mlađići zreli za ženidbu i djevojke za udaju, upravo jer su bez posla, nemaju sredstava, da sklope ženidbu i osnuju obitelj, gdje bi mogli provoditi čestit i čovjeka doстоjan život. Velika je pogibao da onda mimo svih prirodnih i Božih zakona traže izvan ženidbe, što je samo u ženidbi dopušteno. Neuposleni ocevi i majke obitelji u velikoj su pogibelji, da se prihvate kojekakvih sramotnih i grješnih navika, da ne dobiju djece, koje ne bi mogli prehraniti. I tako nezaposlenost ne uni tava samo vremenitu sreću i tjelesno blagostanje, nego prečesto truje dušu i donosi duhovnu smrt.

Kadikad posljedice nezaposlenosti neće biti tako loše i strašne, ali će uvijek i po tijelo i po dušu čovjeka ostati štetne. Ptica je stvorena za ljet; dok leti, ona je zdrava, vitka i jaka. Zatvorite je u kavez, gdje mora da miruje, ona slabí, zakržlja i pogiba. Čovjek je stvoren za rad. Pustite ga bez posla, on i tjelesno i duševno zahiri. Radom ne uzdržavamo samo tijelo zdravim i svježim; radom ne stičemo samo tjelesna i vremenita dobra, kakva su nam potrebita za ovaj život, radom uzdržavamo i duševno zdravlje, krepčinu i jakost; radom stičemo duševna dobra, vrline i kreposti, koje su nepropadljivo blago za vječnost. Imo kreposti i vrlina, koje su svojina samo onih, koji su vikli ozbilnjom i postojarom radu. Radeći oni su stekli jakost i ustrajnost volje; u radu oni su naučili zaboravljati na svoj sitni i sebični »ja« i žrtvovati se za reki veći cilj; u radu oni su upoznali, kako je slatko biti čovjek na svom mjestu, boriti se s poteškoćama i svladati ih, uživati u savjesno i do kraja ispunjenoj dužnosti.

Sve je to nepoznato čovjeku, koji ne može ili ne zna raditi. Onda možemo zamisliti, kakav će biti naraštaj, koji raste u besposlici, koji uopće nikad nije naučio raditi. On će zazirati od rada, jer nije nikad upoznao blagodati rada; jer nije nikad kušao sreće i zadovoljstva, što se u njem krije. Sanjat će o bogatoj žetvi, ali ne će htjeti da ore i sije; sanjat će, kako se udobno odmara u sjeni krošnatih stabala, ali neće htjeti da ih sadi i zalijeva. Dušu i sve što je u njem veliko i plemenito, nadvikat će razularena životinja, koja će upravo divlje gramziti za tuđim, zavidjeti i mrziti, uvijek spremna na kraču, pljačku i otimačinu. To su uzorci, od kojih boljevički agitatori po raznim zemljama dobivaju najoduševljenije pristaše.

Ne može dakle biti nikakve sumnje, da je rana nezaposlenost na tijelu današnjeg ljudskog društva i velika i teška. Sv.

Otac Pijo XI. nas kao namjesnik Isusov poziva, da ne prodemo nehajno mimo ranjenika nego da mu se kao milosrdni Samaritanac približimo i da ga liječimo. Ponajprije treba da molitvom duboko začrabimo u Presv. Srce koje je vrelo svake utjehe i pomoći. Jedino Presv. Srce Isusovo može onima, koji su nezaposlenošću tako teško pogodenati dati i svijetla i snage, da svoj udes prime strpljivo i odano iz ruke Božje. I onda kad ovako zlo pripušta. Bog ostaje Otac, koji odijeva llijljane poljske i hrani ptice nebeske, a još s puno većom ljubavi se brine za nas, koji smo puno vredniji od svega toga. I kad bi nas pustio, da pomremo od gladi i bijede, u njegovoj Providnosti bi i to bio samo jedan način, kako da nas što prije iz te susne doline dovede k sebi u bolju i vječnu domovinu. »Onima, koji Boga ljube sve se okreće na dobro«, pa i isti smrt od gladi.

Drugo treba da molimo za milost, da bi neuposleni sami uznastojali okrenuti na dobro svoje zlo. Slobodno vrijeme, praznike, koje im nužda nameće mogli bi oni i kako lijepo i korisno upotrijebiti na to, da se više mole, da razmišljaju o vječnim istizama te više brige posvećuju nebeskim i nepropadljivim dobrima. Dani im teku u besposlici, a oni, — kao mnogi njihovi drugovi na nedjelje — idu u krčme i na stramputice grijeha, mjesto da zadu u crkve i slušaju riječ Božju.

Nadalje treba da molimo Presv. Srce, da prosvijetli i potakne svojom milošću državnike i mogućnike ovoga svijeta, da uklone koliko je u njihovoј moći uzroke ove silne nezaposlenosti pravednjom podjelom dobara i posla. Kako smo spomenuli, zemlja je dosta i velika i bogata, da zaposli i prehrani sve ljude, samo bi ljudima trebalo više dobre volje, pravednosti i ljubavi.

A dok toga ne bude, nastojmo svaki na svom mjestu i prema svojim slabim silama umanjiti i ublažiti ranu nezaposlenost. Kad bi svi oni, koji imaju po dvije ili tri službe, koji rade ne samo osam nego i deset i dvanaest sati, te pri tom zasluzuju pune više nego što im je potrebno, kad bi svi oni ostavili nešto od svog posla i zarade onima, koji su bez posla i koji stradavaju, već bi mnogo bilo pomoženo. Pogotovo bi u velike ublažilo blijedu neuposlenosti, kad bismo si iz ljubavi k bližnjem znali otrgnuti od potrebnoga, da podijelimo to s našom braćom, koja ne mogu da zasluze svagdanji kruh. A na pragu vječnosti, dočekao bi nas Gospodin s onim utješnim riječima: dodite blagoslovjeni Oca mojega... jer sam ogladnio i nahranili ste me, ožednio sam i napojili ste me... gol bijah i obukli ste me... što ste god učinili jednome od ove moje najmanje braće, meni ste učinili. Mat 25—34 i sl.

O. Janko.

»Tko služi Bogu kao mili sin, a ne kao rob, zgraža se i malenkostima Boga uvrijediti.«

Sv. Bazilije

Raspeti Isus — naša najbolja knjiga.

Knjiga nad knjigama.

Sveto Pismo i sv. Crkva naziva našeg dragog Spasitelja najrazličitijim lijepim imenima. I sam Isus zove samoga sebe »trsom«, iz kojega »loze« (kršćani) primaju božanski život.

Na drugom mjestu zove sv. Pismo Isusa »ugaonim kamenom«, na kome počiva sva zgrada sv. Crkve. Sv. Ivan ga zove »Janjetom Božnjim«, koje se žrtvovalo za nas i očistilo nas od grijeha.

Prorok Ezekiel i sv. Ivan evanđelista govore o jednoj knjizi, koju su gledali u videnju. Ta je knjiga bila sva ispisana iznutra i izvana. A na pitanje: kakva je to knjiga i šta ona znači odgovara sv. Bernard, da je ova knjiga slika Isusa Krista. Napisana je za nas ljudе, željne znanja, da se iz nje učimo pravoj mudrosti.

Što je napisana iznutra i izvana, to znači da je puna nadnaravnih tajna; to su savršenosti, koje su resile božansku osobu Spasiteljevu.

Ako je cijeli život Isusov jedna predivna knjiga, onda je njegova muka i smrt na križu knjiga nad knjigama.

Citatelju dragi, što učiš iz ove slike?

Uistinu nema bolje knjige od raspetoga Isusa! Ona nije običnom tintačom ispisana, nego predragocjenjenom krvi Isusovom; ne perom ni olovkom, nego čavlima, trnjem i bičevima.

Isusova je ljubav napisala ovu knjigu nad knjigama, a grješnici su je pod tisak stavili. Isus, Sin Božji, Mudrost Očeva, i jedini Učitelj roda ljudskog, sastavio je ovu knjigu i na koncu svoga života na svjetlo izdao. Druge knjige Isus nije trebao da piše.

»Zašto Spasitelj nije sam napisao svoju nauku, evangelije?« pita se sv. Jeronim. I odgovara: »Nije trebao, kad je samoga sebe za nas na križ predao.« Sveti križ sadržaje zapravo svu nauku Kristovu. S križa nam propovijeda Isus bez prestanka, i to glasnije i bolje nego ijedan propovijednik. Stoga i zove sv. Lovro Justinijan raspetač Spasitelja: »Otvorenom knjigom, koju Gospodin nije napisao ni na papiru ni na kamenu, nego na vlastitom tijelu, sa svojom vlastitom krvlju.«

I tako ispisana стоји ova knjiga nad knjigama otvorena i javno izložena na križu, kao na kakovom uzvišenom stalku, da je može svak vidjeti i iz nje čitati.

Uzmi i čitaj!

Kad je dakle ova božanska knjiga širom otvorena i pred naše oči postavljena, na nama je, da je čitamo, da se iz nje učimo pravoj mudrosti, kako to želi sv. Pavao (Efež. 3, 18.): »Da biste mogli razumjeti sa svim svetima, koja je širina i dužina i visina i dubina; i poznati ljubav Kristovu, koja nadilazi svako pozanjanje, da se ispunite svakom puninom Božjom.« Iz ove su knjige najradije čitali sveti i svetice Božje, i iz nje čitaju i danas svi dobrí vjernici Kristovi, i crpe iz nje izvanrednu korist za svoju dušu.

Sv. Pavao piše o sebi Korinćanima (I. Kor. 2, 2.): »Nijesam mislio da znam što među vama, osim Isusa Krista, i to raspetača.« Blaženi Ber. Realini zamolio jednom svog duhovnog oca, da mu dade koju zgodnu knjigu, iz koje bi se učio svetome životu. Duhovni mu otac pruži sv. Raspolo govoreći: »Iz ove čete knjige naučiti sve, što treba, da postignete svetost!« Od onoga dana nije Realini nikada pustio iz ruku ove knjige; eno ga danas na našim oltarima. Sveti Bernard, jedan od najmudrijih učitelja sv. Crkve, kaže za sebe: »Ja sam držao za pravu mudrost, razmatrati muku i smrt G. N. Isusa Krista. U tome nalazim svu savršenost, puninu znanja, bogatstvo spasa i blago zasluga. To je moja najveća filozofija: poznavati Isusa, i to raspetača.«

Kad su prijatelji pitali sv. Bonaventuru, velikog teologa, iz kojih je knjiga naučio svu tu mudrost, on im je pokazao sv. Raspolo i rekao: »Ovo je moja biblioteka!«

Je li i tebi sveti križ omiljela knjiga? Imaš li je u svojoj kući?

»Apostolstvo molitve je lako. Ono je pristupačno bez izuzetka svim ljudima. Zato bi svaki i svi morali pripadati Apostolstvu molitve.« Papa Pijo XI.

Ljubav za ljubav.

Što piše na prvoj stranici ove knjige nad knjigama?

»Bog tako ljubi svijet, da je predao jedinorođenoga Sina svojega, da niješ, koji vjeruje u njega, ne pogine, nego da ima život vječni.« (Ivan 3, 16.) Sv. Pavao kliče: »Kad nije Bog vlastitog Sina poštedio, nego ga je predao za nas, kako dakle ne će nam s njime sve darovati!«

Isus je iz najčistije ljubavi žrtvovao samoga sebe za nas grješnike. »Od ove ljubavi nitko veće nema, da tko položi život svoj za svoje prijatelje.« (Ivan 15, 13.)

Križ je zaista vrhunac ljubavi Božje, ljubavi Isusove prema nama. Dakle nas Bog izvanredno ljubi. Zašto onda očajavamo, zašto smo tako često malodušni, osobito u današnjim teškim danima? Ti vjeruješ, da je Isus umro za te na križu. Isto tako moraš vjerovati, da te Isus ljubi, i to osobno. Reci često u teškim časovima: »Isuse, ja vjerujem, da me ti ljubiš!« O, kako nam je odmah lakše nositi križeve, kad smo uvjereni, da Božje očinsko oko bdije nad nama. Divno je ono mjesto iz sv. Pisma, gdje se Izrael tuži: »Gospodin me ostavio i Bog je zaboravio na mene!« — a Gospodin Bog odgovara: »Može li jedna majka zaboraviti svoje dijete? Pa kad bi to ona i učinila, ja ne će na tebe zaboraviti, jer gle: zapisao sam te na svojim rukama, i moje oči bđiju uviiek nad tobom!« (Isaj. 49, 14.) Tako Bog kaže po proroku. A zar nas nije dragi Isus uistinu zapisao na svojim rukama krvlju svojom? Recimo s toga dragom Spasitelju: Isuse, hvala Ti!

Idimo i dalje, pa Isusu za ljubav nosimo strpljivo i rado svoje dnevne križeve, siromaštvo, bolest...

Bilo je to godine 1931. u župi N. Jedna mlada žena teško oboljela; morala je mnogo i dugo trpjeli. Kad je jednom svećenik uritao: »Je li Vam teško?« odgovorila je: »Nije mi lako, velečasni! Ali kad pogledam na raspetog Spasitelja, onda zaboravim na sve boli. Dragi je Isus za nas toliko nevin trpio, zašto da i ja za njega

»Kod Gospodina je milosrde i kod njega je obilno spasenje.« Ps. 129, 7.

nešto ne podnesem? — Ljubav za ljubav. Ova je siromašna žena znala čitati sv. Raspelo, osobito njezinu prvu stranicu: ljubav za ljubav!

I ti imaš sigurno mnogo teškoča.. Ali zašto tako teško nosis svoje breme? Uzdišeš, a možda i proklinješ, radi današnje krize.

I tebe gleda Spasitelj s križa, otvara usta svoja i govori ti: »Dijete moje, ustraj! Budi strpljiv i predan u volju Božju! Dobri Bog ne šalje križeva, da te gnjavi, muči... , nego za tvoje dobro iz ljubavi... Tá tko je bio miliji Bogu od mene, a ipak... !«

Dá, kad ne bi bilo tako teško! Razumjem, da čovjek mora da trpi u ovoj dolini suza; ali zašto moram baš ja da nosim tako težak križ? Baš mene mora da prati svako zlo... ?

Brate, sestro, znam, da ti je teško, ali ti moram reći, tko tako govori, taj nije još razumio smisao trpljenja, sv. Križa! Pitam te samo ovo: Jesi li katkada ozbiljno pogledao svom raspetom Spasitelju u njegove zamagljene i krvave oči na križu? ali duboko... ? Pogledaj u njegovo kopljem otvoreno Srce, onda će ti biti jasno, da su križevi glasnici dobrote i ljubavi Božje.

Razmatraj često križ Isusov, i ti ćeš smoci snage i utjehe: tvoje će se srce raspaliti svetim žarom ljubavi i zahvalnosti prema Isusu. A kad se s ljubljenom osobom trpi, lakše se trpi!

Ne zaboravi nikada: mi nijesmo s a m i na našem križnom putu. Uvijek ide jedan s nama, koji dobro pozna: i put i teret i naše sile. To je raspeti Isus. Ljubav za ljubav!

Sv. Filip Benitius.

Kad je sv. F. B. (general reda i veliki štovatelj Marijin — 1285.) ležao na smrtnom krvetu, upre pogled na svoje Raspelo, ko je visjelo na zidu, i zaprosi tihim glasom: »Dajte mi moju knjigu!« U prvi mah ga nijesu razumjeli, i pružiše mu jednu od knjiga sa stola. Ali Svetac kima glavom, da to nije ona knjiga, što ju on želi. Pružili su mu molitvenik, brevijar, ali on još uvijek traži usrdno: »Dajte mi moju knjigu!« Tad su opazili, na pogledu njegovih očiju, da on misli na Raspelo. Dadoše mu ga u ruke. Umirući stade ljubiti Raspelo nježno i dugo; a zatim reče: »Ovo je moja knjiga, moja uzmilija knjiga. Iz nje sam ja često čitao, iz nje sam crpao rasvjetljenje i utjehu i uvijek sam nešto novo naučio, i utješio se. Raspelo neka bude moja oporuka, s Raspelom hoću da završim svoj život.«

Dr. Rudolf Wimer: »Muka i slava Gospodina našeg susa Krista.

Knjižice ova plod je višegodišnjega traga poznatog nam pisca. Gotovo godinu dana boravio je sam u Jeruzalemu i proučavao sveta mjesta gdje je živio, radio i trpio naš Spasitelj Isus Krist. Svaki kršćanin nači će u toj knjizi obilno duševne hrane, pogotovo sada, kada slavimo svetu jubilarnu godinu 1900. Muke i smrti Isusove. Ovo krasno djelo preporuča samo sebe, stoga neka se s narudžbom svaki požuri, dok još mala zaliha potraje. Imade 325 stranica. Cijena 10 din. sa poštrom 11 din.

Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. 147.

Pomoć sv. Josipa.

Dva istinita dogadaja.

1. Pomoć u smrti.

Prosinač je. Ciča zima. Sjever brije, u ulici M. fučka ko za okladu. Snježne pahuljice vijugaju zrakom. Sat je otkucao upravo 11 i po u noći. Samo još u župnikovom stanu gori svjetlo. V. g. kapelan uči svoju propovijed. Odjedamput kao da netko lupa na vratima. Sluša... I opet kuca. G. kapelan brzo izade u hodnik i zapita: »Je li tko vani?« »Jest, velečasni,« čuo se odgovor, »dolazim vas zamoliti, da podete bolesniku u ulici N. Skrajnje je vrijeme, jer čovjek neće dugo živjeti. Čekat ću vas ovdje.«

Svećenik se povrati u sobu, obuče cipele, prebaci kabanicu, upali svjetiljku i pode kroz stražnja vrata u sakristiju. Tu uzme sveto ulje, u crkvi uzme Presveto i pode. Kad je otvorio kućna vrata, čekao je stranac otkrivene glave. Odmah klekne, duboko se pokloni, prekrsti i po^ee, a svećenik sa Isusom za njim. U ulici N. stane pred jednostavnom kućom, otvori vrata i reče: »Podite, velečasni, preko stuba do tava. Otvorite vrata na lijevo. Tamo ćete naći bolesnika.« Opet duboko se pokloni, digne se i nestane ga u sniježnoj vijavici...

Svećenik se malko čudio nastupu toga nepoznatoga čovjeka, nu dalje nije ništa mislio i tako stupi u kuću. Pode uza stube. Gorne bile više slične onima u kokosinjaku. Stupi u sobu...

U postelji, koja je imala jedva najnužnije, ležao je starac u posljednjem stupnju sušice. Teško je disao. Podalje bio je stolac bez naslona. Svećenik ga primakne krevetu i počne govoriti sa bolesnikom. Na siromaškom stolu gorjela je slaba uljenica. Nad glavom, vrh postelje visjelo je raspeло i jedna stara slika. Na stolu nije bilo ništa pripravno, što je nužno kod podjeljivanja bolesniku svetih sakramenata. Kapelan reče bolesniku, da je smjesta došao na njegov poziv, a evo vidi, da nije ništa pripravljeno.

Bolesnik digne svoje suhe ruke i dirljivim glasom klikne: »O moj Bože! O sveti Josipe! O kako vam hvalim! Ipak ne ču umrijeti nepripravljen! Malo da nijesam klonuo u pouzdanju. Nijesam imao nikoga, da pošaljem po svećenika! Velečasni, kako ste znali; da vas želim; tko vas je doveo ovamo kad me niti ne poznate?«

»Prijatelju — odvrati svećenik — zaista vas ne poznajem. Ali vi ste poslali po mene jednoga čovjeka i ja sam evo došao.« »Nijesam imao nikoga da pošaljem,« ponovno će bolesnik »i nije sam nikoga poslao!« Svećenik je mislio, da je bolesnika ostavilo pamćenje, kako se to često dogada. Zato nije o tome više govorio. Sasluša veliku isповijed, dade bolesniku dragog Isusa u sv. Prci i podijeli mu sv. pomast.

Teško dišući prošapta bolesnik: »Moj Bože i sv. Josipe, hvala vam! Moju ste molitvu uslišali!« Kapelan je htio bolesniku pružiti propelo, digne se. Ali propelo je bilo pričvršćeno na zidu i nije se dalo skinuti. Uzme stoga svjetiljku. Pogled mu padne na onu sliku. »Evo,« usklikne, »ovaj me je čovjek zvao; to je taj, kojega ste vi poslali i koji me je ovamo doveo.«

»Ovaj!« uzdahne i punim glasom klikne bolesnik. »Ovaj je sv. Josip, kojemu se molim svaki dan, da ne dopusti da umrem bez sv. sakramenata. O hvala ti, sv. Josipe, i otprati me sada pred lice svoga Posinka.

To su bile posljednje riječi. Još par daha i bio je mrtav.

Duboko potresen, kleknu svećenik i pomoli se za pokojnika. Zatim javi gazdi kuće, da mu je stanar na tavanu umro i onda se vrati kući.

Kad se je vratio, ode opet u crkvu. Sve spremi i žarko se pomoli Spasitelju. Tada ode pred oltar sv. Josipa i dugo je klečao. Što li je molio? O ne pitaj, lako ćeš pogoditi. Moli i ti, dragi čitatelju za sretnu smrt.

2. Sv. Josip dobro razumio.

Bilo je u vrijeme rata. U jednom odgojilištu časnih sestara uzmanjkalo je mljeka. Zabrinuta glavarica reče jednog dana svojim sestrama: »Molite se pouzdano sv. Josipu, da nam pošalje dobru kravu muzaru za djecu, koju uzgajamo.«

Istog dana započela je čitava zajednica sestara devetnicu u čast sv. Josipu. Jedna od redovnica htjela je tu prošnju i slikovno predočiti sv. Josipu, stoga nariše kravu i stavi sliku pred kip sv. Josipa.

Ali sigurno nije bila dobra risarica, jer sestre i svi, koji su vidjeli sliku, izjavile s velikim smjehom: »Ta to je mačka! Ali će biti lijepo, ako i sv. Josip ovako razumije, te nam mjesto krave pošalje mačku!«

Zadnji je dan devetnice. Sestre su bile sakupljene na odmoru. Netko zazvoni na vratima. Malo kasnije vratarica pozove glavaricu u govornicu: zove je neki bogati gospodin. »Časna Majko,

reče gospodin, nešto vas lijepo molim. Moram naime otpovijati na 14 dana. Stoga vas molim, da primite moju dražesnu mačku u svoju kuću i pripazite na nju dok se ja vratim. Ne ču vam ostati dužan.«

Glavarica se kod toga glasno počne smijati. Isprijevijedi gospodinu, kako su se molile sv. Josipu, da im pribavi kravu, a jedna od sestara htjela je to zorno prikazati, pa je i narisala. Ali slika naliči mački, a ne kravi. Zbog toga je bilo u kući mnogo smijeha. I evo sv. Josip im posla mačku. Zatim odvede glavarica gospodina u kapelicu i pokaže mu sliku.

I gospodin se je smijao, a onda reče: »Dobro. Sutra ćete dobiti oboje. I zaista, slijedeći dan dovedena je u sestarsku štalu krava najbolje vrsti, a i mala maca igrala se je oko sestre vratice.

Zar ne, sv. Josip je ipak dobro razumio?

M. Ursula.

Van s križem!

Tako su gragnuli španjolski socijalisti, kada su prije 3 godine došli na vladu i počeli progoniti katolike, paliti samostane, zatirati redovnike. »Van s križem!« vikali su. »Van s njim iz škola, iz stanova, iza radiona, iz dućana! Van s križem!«

»Van s križem!« prihvatiše i... katolici. »Van s njim iz zakutka, van s njim iz ormara, van s njim iz dućana, van s njim iz džepova! Mjesto u džepovima, nosimo ga vani na prsima, da ga svatko vidi. Mjesto u zakutku, stavimo ga vani na kuće naše. Mjesto u ormare, stavimo ga u stanove i radione naše, da ga svatko opazi. Mjesto da leži u dućanu, van s njim, stavljajmo ga na raskršća, po putevima, na brežuljke i gore naše. Katolici, van s križem!«

I da ste vidjeli uspjeh ovoga katoličkoga poziva. Svi španjolski dućani nijesu imali dosta na prodaju. Bio sam u to vrijeme u Španjolskoj i video sam hiljade i hiljade gospoda i gospojica, djece, mladića, muževa i staraca, kako otvoreno nose na prsima križić. Na svakomu koraku sam susretao seljake, seljanke, gimnazialce, sveučilištarce, visoku gospodu, radnike, gospojice iz naj-odličnijih krugova do služavka, kako su se ponosno držali, što se mogu pokazati sa svetim znakom spasa na prsima. Također stavljali su ga na stanove svoje, u sobe svoje, na raskršća i brežuljke. To su katolici!

Dakle, čitatelji dragi, van s križem, ali u katoličkom smislu!

A. Hercegović.

»Ojadni i bezumni grješniče, što ćeš govoriti Bogu, koji poznaje svu zloću tvoju, ti, koji se kadikad uplašiš pogleda rasrde-nog čovjeka?« Naslijeduj Krista.

Gdje nečastivi žanje.

»A šta će raditi u nedjelju, kuda će, nego u krčmu?« Tako 15 godišnja djevojka. Tako mlada i tako zabludjela! Možda ju je majka i potakla: »Samo idi, kćerko, da te svijet upozna, prije ćeš se udati.« »Idi, sine, pa se malo proveseli.« A kći i sinak idu tamo gdje ih čeka pijana čeljad, zagušljiv zrak, nečistoća, ulaze u krčmu. Pozdrav je ondje paklena psovka, vladar — začetnik grijeha — sotona. I on pozdravlja srdačno svoje mlađe, nevine goste. Već neće biti takvi, kad izadu. Njima je prvi put neugodno, savjest im privara, ali to ne traje dugo. Davao im laska, čestita, veseli se plijenu i drži ga čvrsto otrovnim pandžama. To je njegovo polje, tu on žanje obilno i trajno. Krčma je njegovo najmilije boravište, njegova nepobjediva kula. Odavle širi mržnju, ubojstva, bludnost, uništava obitelji, odavle širi svoje kraljevstvo.

— »Jesi li čuo, kršćanine, plač blijede, zapuštene, gladne, gole i bolesne djece? — Jesi li zavirio u one kuće, gdje vlada bijeda, nezadovoljstvo i svada? — Prebrojio beskućnike, koje je uništila krčma; zločince, koje je ona rodila?« — Nisi, nisi, a ipak si video mnogo i znaš. Znaš, da je to mjesto grijeha i propasti, znaš, da je to mjesto kletve i bogohulstva. Znaš, da je tamo prijesto vražji. Tamo nečastivi žanje, otima na lak način one duše, za koje je Krist prolio svoju krv.

»Sjede narod da jede i piće,« veli sv. Pismo, »i ustaše da igraju.« Kada su sjeli jesti i pitи, ustali da igraju? Zar ne onda, kada načiniše zlatnu telad, bogove, koji su nijemi, gluhi i nemoćni bogove, koji im ne će braniti da grijese. »Sjede narod da jede i piće,« ne misleći na Gospodina Boga, ostavivši Njegov hram, Njegovu Crkvu.

Kamo će u nedjelju?! U nedjelju te i te kako velik posao: dužnost čeka. Čisti dušu, isповijedaj se, primaj svetu pričest, slavi Boga, slušaj Njegovu nauku, slušaj i uči druge. Kamo će u nedjelju? U crkvu, sv. Misi, sa kršć. braćom pjevati Gospodinu kao nebrojena vojska andela u nebū. Šta ćemo raditi u nedjelju? Hvaliti Bogu što nas je spasio i što nas k sebi zove.

Prava je radost u onoga, koji ima čisto srce, mirnu savjest i vedru dušu. Neka vas ne zavarava laž naslada, ne zavede isprazna radost. Blizu je sudac, koji reče: »Jao vama, koji se sad smijete, jer ćete se žalostiti i plakati.« Salomon veli: »Smijeh će biti pomiješan sa bolju, a razuzданo veselje strava i žalost.« I opet: Srce je mudrih gdje je žalost, a srce ludih gdje je veselje.

Bježimo dakle, kršćani katolici, od mjesta, gdje nečastivi žanje, a punimo mjesta, gdje Bog čeka. Ostavimo mjesta grijeha, podimo u mjesta Najsvetijeg. Ostavimo krčmu, podimo u crkvu!

Pašićek Pavao.

I opet majkama na razmišljanje.

Jedne večeri pođem na blagoslov (večernju), pa kako je bilo još rano, svratim se u dućan k jednoj poznatoj gospodi trgovkinji. I tek što sam sjela, otvore se vrata, u dućan stupa gospoda smrknuta lica i ljutita pogleda, a uz nju mala, dražesna djevojčica od kojih osam godina. Gospođa ljutito zapita: »Imate li taj nekakav vjenčić sv. Terezije?« Trgovkinja odgovori, da ima. Na to će joj gospođa sveudilj ljutito: »Dajte, da vidim, kakav je to »cušpajz« (varivo). — I dok je djevojčica veselo usklknula: »Je, je, to je!«, kad je trgovkinja vjenčić pokazala, dotle se njena majka i dalje mrštila i zvoljno vadila tri dinara, veleć djevojčici: »Evo ti, i sad mi daj mira!«

Nova Bukovica: Predstava djevojačkog društva.

O jedna majko! Budi sretna i mirna, dok ti se dijete hrani ovakovim cušpajzom, ali šta ćeš onda, kad ti dijete ponaraste, te možda počne pohlepno gutati pokvarene romane? Možda ćeš se, majko, još sjetiti vjenčića sv. Terezije i želiti da ti ga dijete moli, ali možda će biti i kasno?

Snebivala sam se nad ovim prizorom, kadno mi gospodin (vlasnik trgovine) reče, da oni često i gore stvari moraju čuti. I priповijedao je, kako je jednom došla također jedna majka s djetetom u dućan i rekla srdito: »Dajte mi jednu krunicu, taj prokleti kateketka gnjavi u školi djecu, da moraju imati krunice.« — O, ti nesretna majko! Mjesto da moliš od Boga blagoslov za vrijednog kateketu, koji ti dijete uči i upućuje na molitvu, ti se ljutiš na nj! — Pazi, da ti ove riječi na času smrti ne budu teške! **O. F.**

Je li vjera privatna stvar?

1. Vjera je potrebna državi.

Da vidimo. Čuli ste o velikim aferama u nekim državama, n. pr. u Francuskoj. Što sve nije otkriveno? Zašto vlada korupcija, protekcija, pa različita mita, obećanja, darovi tako te samo oni mogu naprijed, koji svega toga imaju? Siromah poštenjak ostaje tamo, gdje jest, može prosititi, moljekati, kucati, obijati pragove, njega i njegove prošnje nitko ne čuje. Car daleko, Bog visoko — veli narodna poslovica. Jer u mnogih nema žive vjere, to se oni boje zakona tamo, gdje znaju, da bi ih mogao zakon doseći. A kada bi oni vjerovali i mislili na Boga, tada bi svagdje bili dobri, pošteni i pravedni, bez obzira na ljudske zakone, paragrafe i kazne. Zato se već u starom zavjetu tuži prorok Ozea: »Ljudi ne misle na Boga, zato je zavladala u zemlji svakovrsna opaćina.« Oz. 4, 2. A prorok Izajia govori Bogu ovako: »Narodi i kraljevi, koji Tebi neće da služe, propasti će.« Iz. 60, 12. Zato su veliki državnici i vladari kao Konstantin Veliki, Karlo Veliki i mnogi drugi budno pazili, da se vrše propisi svete vjere, jer su znali, da se samo onda njihovi podanici i njima biti vjerni, budu li to najprije vrhovnome Kralju neba i zemlje — Bogu.

2. Vjera i zločin.

Covjek, koji vjeruje u Boga i njegovu pravdu, bježi od zla pa i najmanjega. S ovakovim nema krivični zakonik nikad posla. Pogledajte samo današnju brojnu rusku dječuriju, koju boljevički vođe uzgajaju bez ikakve vjere. Nema zločina, što ga ti nevoljnici ne bi počinili. Nisu ništa bolji ni t. zv. apaši u Francuskoj, mladi zločinci, koji bez ikakvoga straha javno i po bijelom danu napadaju prolaznike. Gdje su to naučili? U svojim državnim školama, gdje se o vjeri ne uči ništa, što više ni ime Božje ne čuje se u tim školama, a učitelji su listom u taboru komunista. Kako li su posve drugog života ona djeca, koja se uzgajaju u vjeri, »da jedno oko uvijek gleda, kom se sakrit ništa ne da.«

3. Vjera i naobrazba.

Tko je naobražen? Onaj, koji svašta temeljito znade ili barem od svega po malo. Na pr. tko zna mnogo jezika, tko je puno svijeta video, puno knjiga pročitao, toga ljudi drže za prosvjetljenu i nabraženu. A je li on to doista? Možda ima puno toga, čega još ne zna. Ako ne poznaje vjerskih istina, onda mu mnogo manjka, pa bio ne znam kako naobražen. Zar je Darwin uistinu bio naobražen, kad je na pitanje što zna o Kristu, odgovorio: »Neznam ništa, jer sam četrdeset godina proučavao život crvi, a ne život Krista?« Doista mnogo se mučio, a jedno je samo potrebno.

Vele za glasovitog grčkog učenjaka Aristotela, da je na smrtnoj postelji rekao: »Ja idem. Kamo, ne znam ni sam. Kad bih barem slutiti mogao kamo idem!« Jadna li mudraca, ne zna ono, što danas znade svako kršćansko dijete!

Uvaženi prirodoslovac Humboldt bolno je uzdahnuo: »Zašto sam i čemu sam ja na svijetu?« Eto opet jedne mudračine, koja znade, čemu je ruda i biljka, kako se zovu i od čega su, a za sebe čovjeka, najplemenitijeg stvora Božjeg na zemlji, ne zna, čemu je i zašto je na svijetu. Da si, dragi Humboldte, uzeo u ruke mali kršćanski katekizam, znao bi, da si na svijetu zato, da Boga spoznaš, ljubiš, da mu služiš i tako u nebo dodeš.

4. Vjera i uzgoj.

Ovamo bismo mogli još i ovo dodati. Zupnik reče nekoj majci:

— Lijepo vas molim, da redovito šaljete svoje dijete na katekizam, jer ga inače ne ću pripustiti k prvoj sv. pričesti.

Mati mu odgovori:

— Momu sinu ne treba nikakav katekizam. Ta, gledajte i hrastovi u šumi rastu, a bez ikakve vjerske pouke.

Nato će župnik:

— Posve pravo, jadna ženo, ali ni telići u štali ne osjećaju potrebe za vjerskom poukom.

To je bilo god. 1890. Poslije 20 godina pokazale su se strahovite posljedice ovakovog odgoja. Sin se razuzdao, naučio se klatariti, pa mu trebalo uvijek puno novaca. Dok je u mame bilo novaca, davala je ona svomu jedincu. A kad mu više nije mogla davati, mislio je sinak, da mu mati neće da dade, podigao ruku na nju, a najzad ju je i zadavio. Osudiše ga na smrt. Jasan primjer kamo vodi uzgoj bez vjere. **Karlo Gruičić**, dekan.

Misije među Koptima i Egipćanima.

Misijska nakama u ožujku, blagoslovljena od sv. Oca.

Nama je Egipat mila zemlja. Tamo je sveta Obitelj našla utočište, kad je Herod htio pogubiti dragoga Isusa; tamo je mnoštvo mučenika prolilo svoju krv za vjeru Isusovu; tamo je najprije počeo samostanski život. Ali već god. 457. uvukli su se tamo raskolnici, koji su teško ranili Crkvu Kristovu u Egiptu, a zatim islam, koji je sve katoličko uništilo. U prošlomu stoljeću je opet počela vjera katolička cvjetati. Sada ima u Egiptu 130 hiljada katolika od 14 milijuna stanovnika, kod Kopta ima samo 22.300 katolika. Molimo Presveto Srce, da svi dodu u ovčinjak Kristov.

Milosrđe i pravda Božja.

Dogada se često kod misija — piše Alban Stolz — da nekoji ljudi potaknuti misijonarevim propovijedima na pokoru, budu uznemireni. Zavedeni od sotone boje se i misle, da su njihovi grijesi strašno veliki i teški, da milosrđe Božje nije dosta veliko, pa da im neće oprostiti. Baš protivno, milosrđe Božje je neizmjerno veliko, veće od najvećega grijeha, koje je ikad koji grješnik počinio. Bog oprašta ne samo grješnicima, koji se kaju, već traži i onog izgubljenog grješnika, samo ako ne odbije od sebe Božju ruku, koja ga želi privesti na pravi put. Naden je pismo jednog svećenika iz Amerike, u kojem navada nekoliko slučajeva iz kojih se jasno vidi, kako milost Božja svjetli kao sunce i sve prožimlje.

U nekom gradu Sjedinjenih Država živila je jedna služavka. Bila je zavedena i padala je sve dublje, dok joj na koncu njezin grješni život nije toliko mučio savjest, da se je odlučila ubiti. Kad se je spustio sumrak, pošla je prema jednom jezeru u kojem je namjila skončati svoj život. Kad je došla blizu vode, mislila je, da će biti dobro, ako prije svoga očajnog čina izmoli tri Zdravo Marije. Molila je na koljenima i odluci proti svoje volje još malo odgoditi svoj čin. Zlovoljno se okrene smisljavajući nove osnove, kako bi se spasila iz svoje nevolje. — Drugi dan poče opet razmišljati o samoubistvu, kupi otrov, pomiješa ga s vodom, pripravi otrov na stolicu kraj kreveta i posegne za čašom. Molila je opet Zdravo Mariju, kao i prvi put, no prije nego je treći put molitvu ponovila padne u duboki san. Jutrom probudi je svećano zvonenje iz susjedne crkvice. Osjeti prestrašena, da još drži otrov u desnoj ruci. Ustane, obuče se i pozuri u crkvu, da vidi šta je to u crkvi već u ranu zoru i ne bi li možda na tom putu utjeha našla. Kad je stupila u crkvu, pojavi se misijonar na propovjedaonici. Prva propovijed već ju je razblažila, a kad je cijeli niz propovijedi saslušala, potpuno se je obratila. Suze zahvalnice tekle su joj niz lice, kad je opet bila dijete Marijino i našla pravu utjehu, koju je uzaludno tražila u grješnim strastima! — Ona može uistinu kazati: kad sam bila na rubu pakla, kad sam htjela već zadnji korak učiniti »Marija me je spasila«.

U velikom gradu Amerike vidjeli smo uvečer pred jednom crkvom mladu ženu u strogo modernoj plesnoj haljini, ogledavala se je lijevo i desno, sa čežnjom u očima tražila je nekoga... Mnogi su ljudi tuda prošli, ali onaj pravi, naime njezin ljubavnik, koga je neustrpljivo očekivala, još uvijek nije došao, a obećao je, da će u to vrijeme doći, da je sproveđe u plesnu dvoranu. A sada ga eto nema. Iznevjerio se! Najzad bila je strpljivost pri kraju, ogorčena i posramljena ne htjede se odmah kući vratiti. Priključi se vjernicima i skrene u crkvu, da vidi, tako si je mislila jedan »sveti teater« u katoličkoj crkvi. Njezina odjeća nije bila za crkvu, ali našla je još jedno mjestance kamo je stala. Crkva je bila dupkom puna — Slušala je nježne pjesme iza toga ozbiljnju propovijed i začne

duboko razmišljati o Bogu, o posljednjem cilju života i o vječnosti. Molila je na svoj način i nakon dulje borbe u duši odluči zamoliti jednog svećenika, da joj dade točnije upute o katoličkoj vjeri. Smislila — učinila. Jedna milost slijedila je drugu i ona je postala ne samo dobra katolikinja, već i član jednog sv. Reda. Kako je milosrdan dobri Bog! I ovdje je dragi Bog potražio i spasio dušu, koja je živjela neurednim životom i bila na putu propasti. Onaj koga je mlada žena očekivala, nije došao. Ali je zato došla velika milost Božja, koju nije očekivala.

* * *

Kad su god. 1874 u Češkoj bile obdržavane sv. Misije, došla je jedna prodavačica voća iz obližnjeg grada D. u mjesto T. Prijetila je u mjestu neko veselo raspoloženje i upitala je u prvoj poznatoj kući: »Šta tu ima i kuda svi ljudi tako žure?« »O mi imamo sada sv. misije, kako je to bio slučaj pred nekoliko godina u D. Došli su misionari i neprestano su zaposleni, isповijedaju i propovijedaju, samo da obrate grješnike i okrijepe slabe.« Ta žena jedva je čula te riječi, poviše: »Misionari! Ovi otmičari! Vrlo ih dobro poznajem još iz onog doba, kad su bili u D. Sve nas oni drže za lude. Propovijedaju, da ukradeo treba vratiti, a to onda sebi prisvajaju. Izmislili su misije samo zato, da ljudi okradu, a kad im to uspije smiju nam se.« Vlasnik kuće strogo je opomene. Ža ovako ne govori. Zatim je ljutito istjera napolje. Ali ona još nije ušutila, već je u slijedećoj kući tako klevetala, ogovarala i psovala misionare, da se uopće ni napisati neda. I ovdje nije dobro prošla. »Sutite!« reče kućedomaćina. »Prestanite sa ovakvim ogavnim lažima, odlazite odavle! Mislite na to, kako se teško ogradešujete protiv časnih svećenika. Pazite, da vas Bog ne kazni za ovaku gadnu klevetu. Tko zna, možda morate još danas pred sud Božji stupiti.«

Žena je zdrava kući stigla, ali jedva je nekoliko časa prošlo. udari je kap. Izgubila je potpuno dar govora i ležala je nemoćna u krevetu. Njezina okolica primijeti, da bi htjela biti providena sv. Sakramentiima. Brzo su krenuli po svećenika, ali bilo je kasno. Nije sluga Božji došao ni na pola puta, ona je već bila mrtva. Teško se je ogriješila i stigla ju je zaslужena kazna.

* * *

U istom mjestu M. nekoliko mjeseci kasnije ponovili su se misionari sv. misije. Išla su prazna kola k prvoj željezničkoj stanici. Jedan seljak iz mesta D. zapita kočijaša, kuda vozi. »Na stanicu po misionare,« glasio je odgovor. »Da, da idete po misionare,« primijeti seljak smiješći se, »ali nastojte, da ih gdjegod utopte!« To je izrekao i krene prema svojoj kući, zadovoljan radi svoje zlobne primjedbe. Jedva se našao na pragu, padne nemoćno na tle, i nije se mogao više ni maknuti. Je li to kazna Božja za one zlobne riječi? pitao je sa strahom sam sebe i svoju okolicu.

Bivalo mu je gore, treći dan pošalje u M. usrdnu molbu, da bi jedan od onih misijonara došao k njemu, da mu pruži sv. Sakramente. Misijonari nijesu mogli ići, jer su bili preopterećeni s poslom, zato je pošao župnik do njega i uistinu bilo je skrajne vrijeme. Jedva što je primio sv. Pricest, već je i preminuo. Tko ne će ovde progledati milosrde Božje, koje je dalo grješniku vremena, da se pokori i pokaje prije smrti; ali i pravdu Božju, koja mu nije dala više tu milost, da zadnju utjehu primi od misijonara? I. H.

Kod obitelji iz kolibice.

Tamo daleko, na skrajnim ulicama predgrađa, stisla se crna kolibica, okrenuta licem prema sjeveru. Štiti ju briješ od sjevernjaka, koji bi inače odnio kolibicu od dasaka, a pokrivenu crnim papirom.

Prostorije te »kućice« se sastoje od jedne sobice, te iz dasaka izbijene male izbice. — Pa ipak: u toj prostoriji živi obitelj od 6 članova: otac, majka i četvero dječice. Najstarije ima 10, a najmlade 2 godine.

Na oko izgleda sve to vrlo siromašno, ali ta je obitelj prožeta dubokom vjerom; i tako se može reći, da kod njih nema onog siromaštva, kao što vlada u obiteljima u kojima nema vjere, pa makar imale svega u izobilju.

*

Jesenje kiše razmočile su onu žutu ilovaču oko tog siromašnog doma, a majka i najstariji sinčić marljivo su lopatom iz hrpe bacali debeli šljunak na blatu zemlju, da se može proći ispred kućice. Stao sam, i pozdravio te marljive ruke. Mali me sramežljivo pogleda i za čas ga je nestalo u sobi. Tad mi majka počne u kratko pripovijedati o svojima: »Muž mi veoma malo zasluzi, ali Bogu dragom hvala, svi smo zdravi. Djecu nikuda ne puštam sa drugom djecom, da se ne kvare.« Zapitah je: »A gdje je ovaj mali što je sada bio ovdje s vama?« On je sada otišao na dvorbu k jednom gosp. profesoru i za to mjesечно dobije 50.— dinara od gospodina.« »To je zaista lijepo od vašeg maloga.« »O dobar nam je, i veoma dobro u školi uči: i sad ide u četvrti razred, pa ako Bog da, dat ćemo ga u školu, u sjemenište, jer mali želi biti samo svećenik. Nešto imamo novaca, pa to čuvamo za njegove škole.

Ove su me riječi ganule do suza, pa sam rekao toj dobroj majci: »Ovo je zaista plemenito od vas! Jer plemenitijeg zvanja od svećeničkog ne može se zamisliti. I rastadoh se s tom majkom Makabejkom, a u duši si pomislih: Oh sretne li te kolibice, kad u tebi vlada strah Božji, kad živiš po Božjim zakonima i kad uzgajaš dijete za službu crkve i oltara!

M. D. Kralj.

Dobra smrt.

Uvijek mi je bio drag. A ne samo meni nego i drugima. Bio je to čovjek stariji. Domačin brojne obitelji. Najstariji brat od druge trojice, koji su s njime u zajednici živjeli. Volio je šalu i onda, kad drugima ne bi padala na pamet. Bolest mu nije mogla oteti vedrine. Briga ga nije mogla svrati. Tjeskoba mu nije mogla oteti pouzdanja u Boga.

Opremajući bolesnike selom u njegovoj prisutnosti, jer je imao zaduhu, neki bi se od dragosti našalili: »Kad ćete, velečasni, Stjepana opremiti?« Pa čak jedni su iz objesti govorili: »pokojni Stjepan«, da sve on to čuje. Mnogi čovjek današnje živčane rastrovanosti plašio bi se. Bilo bi mu žao na ovakve riječi. A on bi malo vrtio glavom i vraćao šalom. Smijući se govorio bi: »Znam da bi to voljeli. Ali neka... Bože, daj mi samo moga mišnika na času smrti moje.«

Duga bolest zaduhe bacila ga na samrtnu postelju. Bio sam pozvan ranim jutrom, da ga providim sv. Sakramentima. Zurio sam se, jer su mi rekli, da će ga jedva zateći živa. Sjetih se u taj čas njebove želje, da mu budem na času smrti. Spasitelj mu je ispunio.

Pristupio sam njegovu boiesničkom ležaju. »Možeš li se Stjepane ispovjediti,« upitao sam. »Mogu,« progovorio je muklim glasom. Podigao se i sjeo. Obavio skrušeno sv. ispovijed. Primio sjedeće sv. Prijest i odmah zatim klonuo i legao. Posljednje pomazanje podijelio sam mu još pri svijesti. I ponovno se pokajao, da mu dadem papinski blagoslov. A odmah nakon toga nastupilo je blago umiranje bez trzaja, bez teškog hroptenja. Tiho je gasnulo svijetlo njegova života. Čas, dva i on ode k Bogu.

Citatelju, kad bi i ti iskreno želio svećenika kao posrednika između tebe i Boga, da ti bude na smrti, imao bi dosta sigurnosti, da ne bi pošao na sud Božji bez sv. sakramenata. Izruči svoju želju Božanskom Srcu i ono će te uslišati. Osobito ne vrijedaj teškim grijehom dragoga Boga. A moli i sv. Josipa zaštitnika umirućih, da te kod Njega zagovara. To ti sv. Crkva preporuča. **A. Romić.**

Smrt sv. Josipa.

Neumorni radnik.

K životopisu O. Ivana Ev. Kujundžića D. I.

Rodio se kraj hitre Save u Bosanskoj Gradiški.

Bilo to jednoć prije okupacije Bosne, a kad je Ivi moglo biti 5—6 godina. Igrao se na ulici, kad ga neki Turčin pozove k себи u kola, da se malo poveze. On to i učini vesela srca, ali njegov kočijaš neprestano tiera; već je i mrak, a oni stignu u neko selo. Tu ih dake bula, dade Ivi večerati i prostre mu ležaj u jednoj sobici. Kad se ujutro probudi, bude mu neobično, ne zna, gdje je, te sav u strahu izđe na dvorište, hoće na ulicu, ali sva su vrata zatvorena, te se on provuče kroz rupu za kokoši ispod taraba. To opazi Turčin, pa hajd za njim u potjeru, ali i on imao brze noge pa uteče i sretno pogodi kući, gdje nade sasvim zabrinutu majku. »Bog me je šticao,« reče kasnije o. Kujundžić, jer onaj Turčin nije po svoj prijaci imao djece te htio njega uzgojiti po muslimansku i uzeti za svoje dijete.

Dvije godine polazio je školu u Bosanskoj Gradiški, a dalje kod trapista u Banjaluci, te ujedno učio kod njih za krojača. Već je znao saštiti čitavo trapisko odijelo, a mislio je i ostati kod njih kao trapist. Ali jednoć ga upitaju, nebi li on pošao u Ljubljjanu. Tamo će učiti gimnaziju i biti misijonar u Bosni. »Hoću bi odgovor. U Ljubljani osta 2 godine, a zatim se vrati u Bosnu te dođe u travničko sjemenište u 3. razred.

Tu je bio vrlo dobar dak, postao je naskoro i zbornik Marijin, te prvi tajnik Kongregacije, a naskoro i njezin nadstojnik.

Jednoć htjedoše izdati na hrvatskom jeziku životopis sv. Stanka. Četvorici daka dadoše, da prevedu svaki po koje poglavje iz jedne njemačke knjižice. Mladi Ivan dobije poglavlje o bijegu sv. Stanka iz Beča i o prvim danima novicijata u Rimu. Čitajući i prevodeći to najednoć mu sinu misao, neka i on postane Isusovac, u tren dobije zvanje, i ta ga misao više ne pušta. Kod njega su u životu često velike odluke nastajale ovako u tren, bez dugog promišljanja i razglabanja.

Iza 6. razreda pode uistinu u novicijat Družbe Isusovce, ali na putu dobije tifus, te u novicijatu, a i kasnije, često poboljeva. Bio je gotovo sasvim izgubio glas, pa je mislio da neće moći propovijediti, nego je učio mnogo tudi jezika i spremao se za pisca. Da barem tako udovolji želji srca i radi za slavu Božju.

God. 1903. zapade ga željena sreća, te bude reden za Božjeg svećenika. Iza toga je bio nekoliko godina profesor u Travniku, propovjednik, upravitelj Marijinih Kongregacija a 1909. posta prvi

poglavar hrvatske pokrajine D. I. Iza tog je opet poglavar u raznim kućama, profesor bogoslovije u Sarajevu, a iza rata posta prvim provincijalom nove jugoslavenske pokrajine D. I.

Ovaj čovjek Božji nije imao nikad mira, nego uvijek nešto snovao, započimao nova i zamašna djela na slavu Božju.

Tako on čitao jednoć, da neke redovnice imaju svoju tiskaru. Opet mu projuri glavom misao, kako bi bilo, da i Glasnik dobije svoju tiskaru. Tu misao nosi dugo da je napokon ostvari, kad je iza rata bio po drugi put provincijal. Nabavi važnije strojeve, ali mu to nije dosta, nego ide k stariim znancima, trapistima u Banjaluci, te tamo študira strojeve i uči tipkati.

Godine 1926. bio je na praznicima u Travniku. Jednoć se vozio u vlaku s O. Provincijalom, a ovaj mu pripovijedao, kako bi morao nekoga poslati u Ameriku, da s O. Vaninom drži misije među Hrvatima. »Pa evo mene, idem ja,« živo će o. Kujundžić i doista, za nekoliko mjeseci eno ga u Americi, gdje se živ upravo slomio propovijedajući i radeći za Boga i duše. Ali odanle se vratiti 1928. bolestan. Ipak ne ide još u »penziju« — te on ne pozna, nego opet propovijeda i radi svim silama među katolicima u Skoplju i okolici. Ali ni dobra volja sama ne može sve, nego on klone bolestan, dobije sklerozu, i odsad je bio neko vrijeme u Travniku pa Splitu i tako nekoliko puta.

Vrlo je oslabio, tako da nije bio za prepoznati.

Ali još uvijek nema on mira. Zanima se za sve i svašta. Već je prije bio izumio posebno pismo — stenografiju te to sad dade stampati. Istražuje stare zidine i iskopine u okolini Travnika, te već te ko bolestan ide na dulje i teže šetnje, samo da još što pro-nade. Osobito rado poučava ljudе, kako će ovo ili ono raditi. Tako otkrije na više mjesta dobar i lijep mramor, te nagovori ljudе, da otvore tamo rudnike i vade mramor za spomenike — što nekoj i uspjehom i učine.

Da, i to je bila njegova lijepa i značajna crta: dobrota. Sam reče: »Ja sa svakim prijateljski, kao kad ne mislim nikome zla.« O svakom je dobro mislio, svakome dobro želio i onda sve uvijek najbolje, optimistički shvaćao i svega se lako lačao s nadom u uspjeh — pa zato i jest toliko toga učinio.

Za bolesti u Travniku još se za svašta zanimao i najteže mu bilo mirovati i ne raditi za slavu Božju. Dok je mogao, prevadao je jednu pobožnu knjigu — Rodrigeza — i preveo dva dijela, a inače bi hodao naokolo s krunicom u ruci i molio. Sv. misu služio je do zadnjih dana — »dok me noge drže govorio bi« — i to vrlo rano. Uživao je u tome, kad je uz pobožnost mogao lijepo i glosno misiti, a tužio se, kad mu glas promukao.

Početkom novembra mu pozli, te ga prevezose u Zagreb u bolnicu čč. sestara Milosrdnica. Tu se još junačio neko vrijeme, ali onda sasvim klone. Upravo iza blagdana Bezgrešnog Začeća 9. XII. 1933. napokon se tijelo smirilo, a duša poletjela k Bogu.

J. Badalić D. I.

PITANJA I ODGOVORI

1. Pitanje: Ovdje neki govorkaju: »Zašto da slavimo Papin dan, kad je Papa Talijan«. Što treba na to odgovoriti?

Odgovor: Koji tako govore ili su neprijatelji katolicizma, onda nije čudo, satan i svi njegovi pristaše mrze Crkvu i Papu; ili su slabo upućeni i zavedeni katolici: oni neka promisle ovo: drugo je Papa, a drugo je Talijan. I Dante je bio Talijan, a ipak svi rado čitaju njegove pjesme; svi se dive slikama Talijana Rafaela, svi naručuju radio, premda je od Talijana Marconia. A dobro talijansko vino, naranče... Sve im je to dobro, samo ne Papa... Papinstvo je ustanova božanska za spas čovječanstva. Krist je za nas ljudе postavio jednoga čovjeka — Papu — koji će nas sigurno voditi k spasu. Po Papi Krist daje božanska dobra cijelomu čovječanstvu. Zato Papa nije Papa samo za Talijane, nego i za sve narode: Engleze, Francuze, Nijemce itd., jer je Krist osnovao samo jednu crkvu za sve narode, a tu je povjerio Papi. Netom je netko izabran za Papu. On po Božjoj volji postaje Ocem svih katolika. Dakle Papa nije nijednom svom sinu tud; On je kod svih naroda domaći, postaje članom svakoga naroda. Kako o Isusu — koji je bio Židov — može svaki narod kazati: »On je moj«, tako može i mora kazati i o Papi: »On je naš i ne damo da ga itko vrijeda!«

2. Pitanje: Znamo za veliko obećanje Presvetoga Srca, da će svi, koji budu primali uzastopce sv. Pricaest kroz devet petaka u mjesecu, umrijeti u prijateljstvu Božjem. A je li i sv. Crkva dozvolila kakve oproste onima, koji obavljaju prve petke?

Odgovor: Jest, dragi prijatelju. Papa Leo XIII. dozvolio je potpuni oprost za svaki obavljeni prvi petak, ako se pomoli na nakanu sv. Oca Pape i ako se isti dan neko vrijeme razmatra o neizmjernoj dobroti Presvetog Srca. Takovih razmatranja uvijek donosi Glasnik.

3. Pitanje: Ovdje bi ljudi rado posvetili svoje obitelji Presvetomu Srcu, ali su jako siromašni, pa se boje, da će morati plaćati kakve članarine. Rastumačite im, molim Vas, u Glasniku.

Odgovor: Cijenjena gospodo, lijepa vam hvala, što ste nam te saopćili. Ne plaća se ama baš nikakva članarina. Jedino to, da obitelj onda živi katolički, onako kako želi Presveto Srce; da se ne psuje, ne ide po krčmama, da se ide u crkvu na sv. Misu i k sv. Sakramentima, da se pobožno moli. Jednom riječi: neka se vidi, da je Presevto Srce gospodar i kralj obitelji. A posvećenu sliku Presvetog Srca sigurno će imati kod kuće, inače neka je nabave.

4. Pitanje: U Glasniku od veljače odgovorili ste, da se može križni put obavljati i kod kuće, ako se ne možeći u crkvu. Mora li se osim onih 20 Očenaša, Zdravomarija i Slava Ocu moliti još i molitve križnoga puta?

Odgovor: Ne moraju. Dosta je, da imate uza se u tu svrhu blagoslovljeno raspelo i pobožno izmolite onih 20 Očenaša, Zdravomarija i Slava Ocu. Vidite, kako je to sada lako. Možete eto i na putovanju, u vlaku itd. obavljati križni put.

5. Pitanje: Ovdje rasporadavaju nekakvi agenti razne vjerske knjige, kao »Gospin san« i druge. Molim vas, kako ću znati, je li knjiga katolička ili nije?

Odgovor: Lako ćete saznati. Neka vam agent pokaže gdje je u knjizi odobrenje od biskupa, koje mora biti štampano u svakoj katoličkoj vjerskoj knjizi. Dandanas hodaju mnogi s nekakvima knjigama, koje su protukatoličke. Knjiga »Gospin san« nije katolička. Pripazite dobro, dragi katolici, i ne kupujte zlih knjiga.

IZ CRKVE I SVIJETA

Obraćenja velikih ljudi na katolicizam postaju sve češća. Pravo učeni ljudi uviđaju, da je jedino rimokatolička vjera prava. Tako je nedavno prešao na katolicizam engleski admiral Robert Artur Hornel, koji se je protivio za vrijeme svjetskoga rata. Sada mu je 56 godina. Njegov mladi brat, Sir William Hornell, postao je isto katolik i sada je vicekancler sveučilašta u Hongkongu u Kini.

Isto je prigrlio katoličku vjeru jedan od najglasovitijih svjetskih kriminologa (profesor kaznenog prava) P. A. Abraham. — Predsjednik katalonske vlade i voda katalonskih bezvjeraca F. Macia pred smrt se je ponizno obratio.

Postao je katolik najveći propovjednik anglikanske crkve i voda jednoga dijela sljedbe, Dr. William Edwin Orchard. Javno se je odrekao svojih zabluda i ponizno zamolio da bude primljen u kat. crkvu. Prelaz se je obavio u Rimu. Čestitao mu je sam londonski kardinal Bourne. — Obratio se je voda španjolskih socijalista Josip Moreno. Njegovo obraćenje je zaprepastilo španjolske socijaliste.

Katolički vjerski časopis propisan u školama u New Yorku. Po odredbi odbora za katoličke škole, mora se službeno čitati u gornja dva razreda srednjih škola, kao školsko štivo, vjerski časopis »The Catholic News«, da se tako — kaže odredba — upozna mladež sa katoličkim svijetom i da dublje prodre i razumije nauku katoličku. Uspjesi će sigurno biti veliki.

Demonstracija naroda protiv protuvjerske umjetnosti bile su u Parizu. Kad su izložili tu umjetnost, pod naslovom »Zemlja knezova«, posjetiocu su odlučno zaprostestirali. Radi toga su socijalisti napali katolike, ali su im ovi dobro uzvratili. Odredi policije morali su nastupiti.

Protiv nemoralnih filmova i kina. U Clevelandu (Amerika) katolički savez gospoda pokrenuo je jaku borbu protiv nečudorednih kina i filmova. Više hiljada gospoda stvorilo je odluku, da će upotrijebiti sve sile, da se bojkotiraju zli filmovi. Osobito će pripaziti na mladež, da ih ne posjećuje.

U Leningradu (Petrogradu) strašan glad i bolesti. Uza sve nastojanje boljševičke vlade, da u inozemstvo ne prodiru vijesti o gladu, koji vlada u Rusiji, ipak od vremena do vremena stignu iz vjerodostojnih izvora vijesti, koje nam prikazuju stanje nesretnoga ruskoga naroda. U najnovije vrijeme došlo je više vijesti iz Leningrada, drugog najvećeg grada Rusije. U njemu hara strašan glad. Cijene živežnih namirnica strašno su poskočile. Kilo mesa stoji 350 - 650 din., krompira 50 - 200 din., sira 650 din., šećera 540 din., litar mlijeka 140 din. Gladi se pridružile bolesti. Bolnice u gradu su prenapunjene, a u ljekarnama nema lijekova. Strašni položaj pogoršava u ovoj zimi i velika skupina odijela. Jedan zimski kaput stoji u Leningradu 13 - 23 hiljade din., jedne se rukavice ne može dobiti ispod 1400 dinara. Jadni narod, koji stenje pod komunističkim jarmom. Molimo se dragom Bogu, da izbavi siromašne Ruse od ovih nemilosrdnih tlačitelja.

Protiv bračnih rastava govorio je na posljednjem kongresu američkih advokata njihov predsjednik C. E Martin. Prikazao je, kako ove rastave nose sa sobom veliko зло za obitelj i prema tome za društvo i narod.

Zagrebački Isusovci kod Svetišta Srca Isusova godine 1933. držali su 27 pučkih Misija, 56 konferencijskih, 166 duhovnih pouka, 546 kongregacijskih sastanaka, 549 propovijedi (u Svetištu i drugdje); podijelili su bolesnicima sv. Pricač 197, sv. Popudbinu 172, zadnju Pomast 190 puta; ispovijedi do 120.000 (u Svetištu i drugdje). U Svetištu Srca Isusova podijeljeno je 181.100 sv. Pricači.

VIJESTI

Martinska Ves. Dne 15. X. bio je o. Turčić kod nas. Primio je 27 djevojaka članica Dj. D. i 15 naraštajka. Imao je sv. Misu i 2 propovijedi i 1 predavanje majkama. Želimo ga vidjeti kod nas više puta, osobito na godinu prigodom 600 g. župe. *K. Gručić, župnik.*

Bedeckovčina. Prigodom sv. misija, koje su održali ovog proljeća olsusove, osnovano je kod nas Djevojačko društvo sa 107 članica. Društvo napreduje. Od osnutka društva do danas prikazale su članice 1257 naknadnih sv. pričestii. Društvo je skupno hodočastilo k Majci Božjoj Bistričkoj i M. B. u Radoboj. Sada članice revno sakupljaju za svoj društveni barjak, koji će se blagosloviti slijedeće godine 1934. *Antonija Fernežir, glavarica.*

Velika Gorica: Dana 19. XII. 1933. priredilo je naše društvo župljima na dan Kat. Akcije lijep užitak upravo majstorski odigranom dramom u 3 čina: sv. Terezica: i šaljivim komadom: Tri gluhe: lijepom deklamacijom i zbornim pjevanjem. Svi prisutni su bili vrlo zadovoljni izvedbom: Dne 8. XII. 1933. na blagdan Bezgrješnog Začeća bilo je u župnoj crkvi sveća no primanje novih 18 članica u društvo. Primanje je doslojanstveno obavio dekan preč. gosp. Andrija Busija, koji je i pjevao sv. Misu. Propovijed savremenu, vatreno i sa puno osjećaja rekao je domaći župnik preč. Stepanić. Kod iste svečanosti primilo je društvo sv. pričest u nakanu za napredak i procvat društva i duhovnu korist župe. Članice kao i dosada obdržavaju mjesecne sastanke, primaju sv. sakramente, kišu crkvu i šire dobru štampu. *Upravitelj.*

Gaj (Kotar Pakrac). Djevojačko Društvo Presvetoga Srca Isusova priredilo je prošle god. dvije predstave: »Dvije majke« (o Uskru — za društveni barjak) i »Spasenosan san« (8. XII.) kao vancrkvenu priredbu u čast Bezgrješnog Začeća Bl. Dj. Marije i jubileje »Gospe Luridske«, a sav prihod namijenjen je za siromašnu djecu. Pobožnosti se obavljaju crkvenim redovitim sastancima svake nedelje. Članice se upisaše u »Bratovštinu kršćanskoga nauka«. — Neke od članica brinu se za ukrašivanje oltara cvijećem. Glavarica je izabrana i u »karitativen odbor« za župu Gaj. Primljeno je 9 novih članica. K stolu Gospodnjem pistupaju svaki mjesec (u prvoj nedjelji). — Veseli na mnogo kad nas osim našega naroda prigodom naših priredbi posjeti i »društvo Sreća Isusova« iz bližeg i daljnog susjedstva (župe: Pakrac, Daruvar i Uljanik). I hodočašće o Maloj Gospojini, koje smo zajednički upriličili u Voćinu (da proslavimo »sv. Godinu«) vrlo je lijepo uspjelo. *Glavarica*

Mrače: Članice djevoj. društ. prsv. Srca Isusovog prikazale od srpnja, 1933. g. do siječnja, 1934. o. 3375 sv. Pričesti. Na 10. rujna, bilo je svećano primanje 17 novih članica. Osobito lijepo proslavilo je naše društvo, dan klečanja 5. listopada, od 6 sati iz jutra do 6 sati navečer, svakog sata bilo je 8 članica, koje su se klanjale Isusu, gdje se po pola sata molilo, a pola pjevale. *Ana Švenda, glavarica*

Kraljevhr. Naše djevojačko društvo osnovano god. 1916. Kroz ove godine nismo se javile. (Zašto ne?) Svaki prvi petak primamo svete sakramente i svaku drugu nedjelju u mjesecu imamo sastanke. Kuoile smo drugi barjak uz pripomoć g. župnika. *Marija Krlež, glavarica.*

Sveta Ana u Rozđi: Naše društvo opstoji 8 godina. Vevelo i rade obavljamo svoje dužnosti. Ražalostilo nas je vrlo, kad je naš prečani g. župnik Zvonko Štefančić premješten u Sveti Ivan Želinu, jer nam je bio svećenik po Srcu Božjem. Mnoga se žrtvovao, dokle je narod doveo na pravi put vjere. Davao lijepo pouke, uvijek ispovijedao. *Pepica Šoštarec, revn.*

Nova Gradiška. *Osnovano djevojačko društvo.* U našem gradu revno se čita Glasnik Srca Isusova, a u crkvi imamo veliki i lijepi kip Sreća

Isusova, zato svaki prvi petak znači za nas kao mala svetkovina. Ali ljubav spram Srca Isusova još se više raspalilo u nama, kad su nam prije 2 mjeseca došli oci Isusovci da održe sv. misije. S veseljem smo ih dočekali i s veseljem otpratili, a sve dane misija naša velika župna crkva bila je puna kao na Božić. Krasna večernja procesija sa svijećama razbudiла је u nama katolički ponos i sve je hrilo na svete isповijedi i pričesti. A kruna svega bilo je osnivanje našeg djevojačkog društva Srca Isusova, gdje smo se mi djevojke baš zato obvezale češće puta pristupati svetim sakramentima, jer hoćemo da utješimo Presv. Srce i zadovoljimo osobito za sve psovke našeg naroda. Društvo nam uz našeg revnog kapelana g. Karla Bubanića vodi časna sestra predstojnica samostana sestara milosrdnica, a tamo redovito držimo i svoje sastanke i vježbe u crkvenom pjevanju.

Nova Bukovca. Dne 24. XII. o. g. priredile smo predstavu u vatrengastnom domu. Uspjehu predstave moramo zahvaliti neumornom radu našega g. kapelana P. Mušaka koji si je mnogo truda uložio da pokaže i župljanima rad i napredak našega društva. *Fischer Evica*, glavarica.

Molve. *Vojска Srca Isusova*. Društvo postoji od 1931. god., koje su osnovali oci Isusovci. Društvo broji 60 članova koji su god. 1933. pristupali na zajedničku sv. Pričest i druge pobožnosti. Dva puta smo u godini održali počasnu stražu pred sv. Otažnjstvom. Na veliki četvrtak cijelu noć, 4 člana po sat. Tako isto 16. prosinca obavljali smo klečanje, svaki sat 4 člana. Naša je župa dala ponoviti dva crkvena oltara na uspomenu 1900 godišnjice muke i smrti Isusove, jedan na čast *Presv. Srcu Isusovu* a drugi na čest *Lurdskog Gospi*. Posvetu je obavio domaći župnik preč. Kovačić Stjepan, a propovijed je izrekao domaći sin Mons. Dr. Magajerec Juraj. Mi čemo se revnije sastajati pred oltarom Srca Isusova, koje neka nas vodi k vječnom spasenju.

J. Jaković, predsjednik

KNJIGE

Svjetlo s pianina. Njemačko djelo Fr. Weisera D. I. preveli Senjski bogoslovi. Vrlo zanimivim pripovijedanjem pokazuje vodroga gimnazijala Hinka, kako se razvija i radi kao čestit dak. Prirodno i snažno utječe na drugove, da ih otme zarazi nehaja i nepoštenja. Znade svaku igru, a ostaje pri poštenoj; ima novaca ne prolumpa se; druguje s djevojkama a ne osklizne se. Kako se to još i danas može? Hinko to — a i mnogo još drugo — pokazuju.

Svaki otac i majka kaže djetetu: budi dobar. No malo koji znade reći: kako bi to trebao da «bude dobar». Kad pročitaš ovu knjigu, znat ćeš i upravo proživjet ćeš ono, što ćeš reći milom svome. I sam dak želi se otreći zla, što mu dušu tišti. Ali ne vidi puta niti čuti snage, kako bi to proveo. Hinko mu s pianina nosi tu svjetlost i snagu. On znade kako treba pametno učiti, ali i na izletu užiti se prirode i zraka; znade zaštititi nevinog druga, a i zavrnuti plitkog bezvjerca profesora; znade drugove oduševiti za društvo, a znade se i do krvi potući za djevojačku čest. Pratiš ga na svakom koraku čitajući, kao da s njim živiš.

Novo probudeni »Zbor senjskih bogoslova« učinio je veliko dobro djelo davši u ruke hrvatskoj mladeži i roditeljima ovu prekrasnu knjigu, koju resi još i šest vrlo uspjelih planinskih slika. Praktična je za svako vrijeme: jednako za korizmu kao i za Božić, za školu kao i za praznike. Stoji dinara 10.— U većoj narudžbi popust. Naručuje se uz gotov novac kod: Zbor bogoslova. Senj.

PRILOG

Darovi u mjesecu prosincu 1933.

Sv. Mise: Ambridge, Pa. PR Dol. 1— Amerika NN Dol. 1— Bakar IRD 35 Canton, Ill. KŠ Dol. 1— Canada ZJ Dol. 1— Cincinnati Yowa IB Dol. 1— Chicago MK Dol. 4— MP Dol. 1— France LG 25 Gary Ind. DG Dol. 1— Gerovo TK 20 Hurley, Wisc. KT Dol. 1— Melcher Yowa MM Dol. 1— Mitrovica Srem. MK 40 New York HD Dol. 1— Nova Gradiška LK 20 Orahovica MH 20 Pittsburgh NG Dol. 1— Rivadavia MK 42 St. David Ill. MS Dol. 1— Štrp BPB 100 Ulcinj AS 25 Zagreb AR FF 30 ER 60 MK 25.

Svetište S. I.: Djakovo PL 500 Francé LG 40 Grohote AR 10 Krušak EO 10 Varaždin JP 10 Vrhovine BM 10.

U čast S. I.: Berak LW 30 Bjelovar OŽ 20 Cle Elum MS Dol. 1— Crečan JK 10 Chicago, Ill. LM Dol. 1— Fiume SS Mil. 10 Gaj MA 10 Gat KB 20 Glina BB 20 Ivankovo MB 10 Jakšić KR 10 Jelsa SK 20 Kraljeva Vel. DS 10 Kruševica SL 20 Mitrovica Srem. MK 100 Moslavina Podr. JB 100 New York KŽ Dol. 5— Sotin SM 10 Szamford Cinn. MS Dol. 1— Stražanac BS 15 Subotica NN 10 Sv. Đurđad PP 10 Varaždin BB 10 Veličkovec MG 10 Vel. Grđevac DH 10 Zagreb AI 5 MP 50 VG 7 ZF 100 ZK 150.

U čast S. I., M. B., sv. Josipu i sv. Obitelji: Oriovac MR 10 Osijek LB 20 Zagradje NS 5 Zagreb AB 100 JM 10 SC 5.

Za raš. Glasnika S. I.: Benkovac NV 5 Berkasovo ŽB 10 Brdovec SP 20 Calumet, Mich. AP Dol. 1— Celje ML 15 Cincinnati Yowa IB Dol. 2.50 East Pittsburgh NK Dol. 2— Filip Jakob MB 5 Gerovo TK 20 Krušvar KJ 5 Lakaši IG 5 Medjimurje ŠT 10 Milwaukee, Wis. TK Dol. 2— Novigrad Podr. MM 10 Omišalj KF Dol. 2— Orahovica IG 100 Osborn, Ohio. DH Dol. 1— Pokupsko LS 19 Postire AŠ 5 Pučišće LV 10 Račinovci PB 10 Sarajevo AČ 15 AP 5 Sisak LM 10 Stari OK 20 St. Paul, Min. AP Dol. 1— Sv. Juraj na Bregu MF 5 Var. Toplice MV 15 Vrbnik LA 20 Vrbovec GJ 10 Vuka PK 10 Zagreb AČ 20 CP 10 JB 5 Sv. K. 6 KS 75 MB 10 MM 35 MS 20 JH 50 NN 5 SP 5 SP 25 TH 10 NN 2.

Za kruh sv. Antuna: Cincinnati Yowa IB 50c Chicago AK Dol. 1— Lorraine, Ohio. KR Dol. 1— New York, HD Dol. 1— Račinovci PB 10.

Za Crkvu sv. Josipa: Chicago, Ak 50c.

Za srujeće M. B.: Zagreb MC 5.

Za Misije: Čonoplia FP 10 Djakovo NN 5 Dubrovnik MT 90 Francé LG 20 Gaj AP 10 Krušak EO 5 Lužani AD 30 Sisak Zan. škola S. M. 50 Solack PS 91 Zagreb MK 5 ZF 50.

Savez društva sv. Ignacija.

Članarina i darovi: po 5 d.: Stanic Šimun Ugljan; po 10 d.: Demut Zvonko Karlovac, Pleifer Marija Osijek, Kovač Mihali Strahominec, Šoiač Marija Kutina, Kefelja Josipa Kutina, Horvat Anka Vinkovci; po 15 d.: Sestre Milosrdnice Jelsa na Hvaru; po 20 d.: Sambol Ivana Zagreb, Ljubović Mijo Kostajnica, Stranajević Angiola Zagreb; po 40 d.: Kovačević Ivan i Lujica Zagreb, Djevojačko društvo S. I. Žakanje; 900 d.: N. N. Medjimurje.

Sv. Mise: na nakanu po 20 d. Zagreb: Sambođ Ivan, Samobl Ruđol, Košar Marija, Haders Marija, Boroša obitelj, Zlender Josefina, Vrabec obitelj, Pavković Jaga i Fabijan, Zlata N. učiteljica u m., Novak Melanić, (2 × 20 na 2 nakane), Prosen Marija, Grgić Katica, Barlek Julijana, Hribar Tereza, Kajba Rozalija, Runiha Dragutin, Genčić Fabijan, Vujnović Matilda, Božnjaković Slava, Gavez Marija, Geber Agnezá (2 × 20 na 2. nakane); Richter Franjo; Kupjak p. Skrad, Delać Milka; Hrašće, Berc Paljug Zidarić; Jaštrebarsko, Brestić Albert, Brestić Sofija, Brestić Miroslav, Breithut Dragutin, Breithut Ivan, Reich Louisa, Batušić Ivana, Batušić Dragutin, Picart Anka, Juričić Matilda, Škrinjar Micika, N. N.; Sutivan: Lukšić ud. Ruža (6 × 20 na 6 nakanu); Zagreb: Starčeva Cilika, Gašpert Anka, Lavčević Marica, N. N., Horvatek Rudolf; Turpolje: Najdenić Marija; Bač: Filipović Antun i Kata, Filipović Franjo obitelj; Zagreb: Z. B. (4 × 20 na 4 nakane); Podr. Moslavina: Kupanovač Mara (2 × 20 na 2. nakane), Matoković Miško i Franca (2 × 20 na 2. nakane), Kupanovač Franca (2 × 20 na 2. nakane); Donji Vićovec: Lukša Andrija (4 × 20 na 4 nakane); Zagreb: Dernul Alojzija (2 × 20 na nakanu), Matijević Ana, Sestre Milosrdnice Nadb. Kosivki, S. B., Krčata Marija, Širola Ljubica; Krašić: Rendulić Ljubica (2 × 20 na 2. nakane); Brod na Savi: Sabljak Reza; Ivanovci, p. Valpovo: Školas Katarina; Banjaluka: Dogan Marko; Beograd, Sestre Milosrdnice; Mrzlopole, p. Kalje: Rapljenović Janko, sveć.; Gerovo: Klepac Milka; Zagreb: Cvjetković Ana; Sesvete, p. Ludbreg: Žlata Urbanić, učiteljica; Križevci: Simončić Laura, pošt. čin, u m.; Pribić, p. Krašić: Haralović Dragica, učit. (5 × 20 na 5 nakanu); Kraljevac, p. Dugoselo: Šabrek Jelka; Osijek I.: Pavić Matija, župnik; Zavlađe: Prša Mićo, Škocaj; Kr. Sutjeska, p. Kakani: Kalem Mijo; Zagreb: Rodman Franjo; Greda, p. Sunja: Hrdalo Katica; Sissak: Mumić Antun; Sirač: Hamp obitelj; Poljana: Manjarić Eva; Gjurgevac: Ružman Antonija; Požega, Slavon.: Rogović Leopoldina; Lopud, Dalmacija: Beloč Stjepan; Fojniča, Bosna: Bužan Finka; Zagreb: Kutnjak Josip; Podgajci, p. Rajevoso: Adamović Ana, supr. učit.; Rab: Sokolić Vjekoslava; Dubrava, p. Mandaljena-Šibenik: Girardi Kvirina, učit., Girardi Vitomir, Girardi Kvirina, (2 × 20 na 2. nakane); Zemun: Šešić Ivka; Sisak: Merzel Franjo; Kustošija: Mekić Marija; Ruma: Schwerer Dr. Karlo, prof.; Sarajevo: Koščak Josip; Veh o. Krk: Jurešić Lucija, primata; Preko: Gregov Anka; Jurovčak, p. Sv. Martin na Muri: Kotter Ivan; Alekandrovo, o. Krk, Franolić Nevenka; Kotorsko, p. Dobojs: Kurke Agneza, (2 × 20 na 2. nakane); Preševo: Žand Stanica, Lekan Marija; Sarajevo: Zavod sv. Augustina; Betina: Kapov Ane; Duće, p. Omiš: Vojnović Filip, pok. Ante; Dubrovnik: Matijević Marica; Korčula: Huljić Anka; Split: Rabadan Žurnik Marin, prof., Ivarisević Dn Leopold, (Kanonik dekan); Djakovo: Gjelatović Pavao, unir. župnik; Pakrac: Sestre sv. Križa; Sanatorij »Klenovrik«, p. Ivanec: Sočetić Vinko; Virje: Vujčić Stjepan, umir. činova; Vel. Trojstvo: Verrik Miroslav; Krapina: Škrlec Petar; Zagreb: Hrastinski (2 × 20 na 2. nakane); Sestra Alvernia; Kulaš Bartol, Banov, Iječil, Brestova; Molnar Zora; Cuculic Dr. Tomo; Marković Marija; Kovacević Navinka; Bistric Milka; Ljubljana: Major Marjana, um. učit.; Čuprija: Župan Milan; Domaljevac, p. Bos. Šamac: Živković Matijan 2 × 20 na 2. nakane); Travnik: Gavrić Stipo; Maglica Ana; Trebiće; Ivančić Grgo; Tuzla: Gojo Magdalena; Trogir, Čiovo: Petrić J. Franka; Požega Slav.: Mihaljević Korade Anka (3 × 20 na 3 nakanu); Čakovec, Berak, Zdravčević Eva; Šiker Kata; Mitrović Srem.: Šeb Franjo; Osijek I.: Martinković Eva; Stara Gradiška: Rukavina Terezina, učit.; Novović, Srem: Okruglić Marko; Belišće: Šerer Ana; Jakšić: Prates Ivan, učit. Gliha: Starčević Pero; Gospić: Murković N.; Caprag: Medek Štefica; Varazdin: Čeparec Matilda; Novi Vinodol: Kabalin Franjo; Zagreb: Mulej Franjo; Zoulek Olga; Babić Sofija; Milak Pavao; Celje: Schuster Vučka, (2 × 20 na 2. nakane); Mežica pri Prevalju: Lepko Franciška; Mihovljani, p. bos. Aleksandrovac: Sestre Dragocij, Krví; Kučište: Kristina Tomic; Veliškovići, p. Va'po o.: Kopić Ružica; Ruma: Trojan Alojz; Miholjanec, p. Virje: Saraja Dorica; Leograd: Sestre Kćeri Božje Ljubavi; Zagreb: Capar Stjepan; Milanović Marija; Hren Dr. Dragutin; Škrbac Sofija; Gornji Grad: Jeglić Dr. A. Bon., nadb.; Subotica: Kraljićek Josipa; Petrovaradin: Andres Terezija; Uzdol, p. Prozor: Jurić Dragutin, uprav. župe; Prijedor: Kerne Julija; Tomislav Grad:

Sestre Milosrdnice; Banjaluka: Simunić Anica; Sarajevo: Filipović Marko; Zagreb: Lončar Nikolaj (2 × 20 na 2. nakane); Keller Heda; Jakušić Venčeslav; Maršić Gjuro; Einserreich Stjepan; Rogić Paula; Beograd: Bašnec Mato; Blatnica, Studena, p. Teslić; Prpić Marica; Pale: Violic Ružica; Andrijević, p. Petrovci; Marušić Valburga; Aržano, p. Studenci; Kotarac Jakov; Dubrovnik: skolske Sestre; Makarska: Frkanec Pavao; Gomilica: Karara Tereza; Kaštel Gomilica: Mandina ud. Ljubenko; Brđulje p. Molat; Marketo Ivanica; Podr. Sesvete: Derezić Dora (2 × 20 na 2. nakane); Velikovci, p. Valpovo: Grgić Manda; Okučani; Polgar Ivan; Podrav. Sesvete; Habibanić Franjo; Lipovljani: Bošovićka Andrija; Brod na Savi: Zdjelarević Terezija; Sestre sv. Križa, bolnica; Erdut: Müller obitelj; Naselbina Krivaja, p. Gjulaves: Šmuk Franjo; Vel. Gorica: Turk Barica; Sestre Milosrdnice, bolnica; Ravnagora: Tomac Marica; Karlovac: Lucijanić Janko; Lipovac: Fućek Juraj; Križevci: Severović Dr. Tomo, kanonik; Senj: Vidas Ivan, prepošt; Sušak: Stuck Marija; Hum na Sutli: Majorić Ignjac; Zagreb: Mohar Adela, Belušić Janko, Ratković Sofija, Deanović Maksimilijana, Burić Gjuro, Bertović Katarina, Hach Aurel, Caharija Slavko, Vešligaj Albert, Benzon Ivo, Goitan Ivan; Luč (Baranja): Ceneček Karlo; Nova Topola: Karlović Andrija; Bos. Brod: Knežević Marija ud.; Kreševio: Corić Ivka; St. Vitez, p. Busovača: Đamonić Ivana ud.; Prelog: Pekarna Posavec; K. Sućurac: N. N.; Split: Stipetić Fina; Sukošan: Marinac A. Andrija; Lokrum, Dubrovnik: Sestre Milosrdnice; Biograd n/M.: Pmajatela Ivan; Rokovec Andrijaševci; Rihašt Eva; Sikirević: Lučić Manda; Nova Gradiška: Sestre Milosrdnice, bolnica; Medurić: Kopčinović Dragutin, um. učit.; Osijek I: Pincak Josip; Daruvar: Gjukanović Lik; Poljanci, p. Garćin: Stančić Ivan; Osijek: Dujmović Margita; Račinovec: Vladislavljević Luka i Marija; Carevdar: Crnko Andrija obitelj; Dorazil Anka; Krehula Marija; Mariro Željko; Kuštrak Zdenka; Sisak: Davidović Ivana; Ribnik: Janson Zlata, učit.; Sombor: Hajos Mihajlo; Petrovaradin: Pavlović Marija (4 × 20 na 4 nakane); Jalkovec: Tomasković Katarina; Sveta Jana: Dumic Ljudevit; Čepin: Športni Marija; Postrie: Škarje Janja; Sarajevo: Kozarić Andrija; Tuzla: Grudak Ana; Kotoriba: Matjanec Amalija, Siladi Bara, Matotek Matjaš, Škoda Jelka, Brodač Kata, pok. Gadanec Ignac, Gadanec Ignac, Gadanec Kata; Vojvoda Margit; Breg: Daražac Marija; Brsečine, p. Trsteno: Belemeđić Ilija; Zagreb: Kočić Stjepan, Herkel Josipa, Markulin Silvija, Galic Slava, Gabor Rudolf, Čah Dr. A., Tomerlin Marija, Keller Hedda; Sušak: Sestre Milosrdnice, bolnica; Komarnica: Kosir Treza; Kratečko: Galović Nikola, žpnk; Zlobin, p. Flase: Krušić ud. Antonija; Brčevac: Rusan Juraj; Senj: Usmiani Vlajić; ir. Gjurgjevac: Kovacić Nikolaj; Zagreb: Longhino Darinka; Perković pl. Al. kساندر: Sever Danica; Lukatela Katarina, Kotarski Juraj, Pilek Franjka (6 × 20 na 6 nakana); Krujak: Oršić Evica; Sisak: Horvat Katarina; Osijek I: Rendulić Terezija, S. Misala Hode; Pakrac: Krog Dragica; St. Mikanovci: Gibarac Katica; Podgorač: Kirnbauer Ana (3 × 20 na 3 nakane); Verunić, p. Božava: Božuljić Antica; Sibenik: Odic F. Tibor; Banjaluka: Barać Luka; Tuzla: Hanus Roza; Kr. Sutjeska: Kežić Ivan; Sarajevo: Bac Helena (3 × 20 na 3 nakane); Hum na Sutli: Vužadinović R. Belišće: Rvoržak Kati; Sikirević: Žinić Marija; Kali, p. Preko: Ljubin Anica; Jastrebarsko: Piskac Andrija; Trusina: Krešo Mijo; Trnjani: Biršl Marija; Nini Nikpalj Dn. Ivan; Banova Jaruga: Jevak Matija; Gjulaves: Dražanović Jolanka; Brod na Savi: Hakštak Marija; Cirkvena: Župski ured: (7 × 20 na 7 raznih nakana); Vel. Gorica: Stepanić pl. Mijo, žpnk; Zagreb: Halper pl. Julija, Mrgan Stjepan, Benjak Pavao; Rogoznica: Lovrić Dome Petrić; Vranovci: Kaminski Marija; Gabes: Dulić Stipo; Novska: Trifunović Marija; Černa: Dačašević Stjepan; Kobaš Vančić Marija; Bodovaljice: Sevčik Alojzija; Virje-Konak: Vitković Stjepan; Zagreb: Franjević P., Godler Terezina, Lipovac obitelj; Gunić Albin; Kreka: Brdjanović Jelena, Šekinić Franjo; Zmajevac: Gorjanac Josip; Sarajevo: Grubisić Filip; Prelog: Sestre Milosrdnice; Komiža: Župni ured: (4 × 20 na 4 razne nakane); Zagreb: Mišić Terezija za pok. oca, Soštaric N. za pok. red., Galović Dragica za svoje pok., za † supr. Blažeković, za sebe, za obitelj Blažeković i viznici, † Viktorija Bašić, † Svetozar Bulić, † Andrija Ormušek, † Miško Horvatić, † Terezija Horvatić, Pušovski obitelj, Požega Barbara, Kajač Ložika, Bezjak Julka, Denkovski Agneza, Kušer Josipa, Rieger

Vlatko Jelžanin Eva, Kraus N., Marošević N., Šćurić Marica, Legčević Katerina, Biffel Ivan, Biffel Marija, Milošak Terezija, Milošak Marija, Pondelak Ivan, Bartolec Dora, Vlašić Anica; Brno: Horvat Marija; Kotoriba: Škoda Ivan, Škoda Marija; Split: Bošnjak Jakov 20. Zagreb: Jerand Paulina d. 10 djevarina.

Sv. Mise na nakanu od 20. d. do 250 d., Zagreb: Morović Antonija, 40, Ivanković Stjepan, Zagreb d. 65, Rapljenović Febrona, Mrzlopolje d. 40, Sokić Milka, Vel. Gorica d. 80, Kopić Ružica, učiteljica, Velišković d. 60, Krizmanić Mihajlo, Vinkovci, d. 22.50, Krizmanić Katica, Vinkovci d. 22.50, Stvoric Katica, Gor. Miholjac, p. Slatina d. 40, Strapajević obitelj, Zagreb, d. 40, Barać-Strapajević obitelj, Zagreb d. 40, Živković Franjo, Zagreb d. 40, Talan Ljubica, Zagreb d. 22, Kapov Ana, Betina d. 60, Cunčić Josip i Magdalena, Čvetković, p. Jastrebarsko d. 40, Jamnický Marija, Zagreb d. 40, Ženska kazniona, Zagreb d. 120, Samostan Sestara Dragocij. Krv Isusove, Bihać d. 100, Bakula Mijo, Posušje d. 40, Komljen Mara, Sratinška d. 40, Matić Stipo, Sratinška d. 40, Pupić Lucija, Zagreb d. 100, Lörger Rudolf, Kašina d. 60, Hero Amalija, Sušak d. 50, Bajurin Marija, Hodilje, p. Ston d. 40, Koharović Katica, Trsat d. 40, Andrić Marija, Sarajevo d. 40, Bačić Marija, Golnik d. 40, Klincić Ante, pok. Jure, Praznice d. 60, Gašpert Martin, Zagreb d. 100, Zagreb, Porodec Jelena po nakanu d. 120, Madjer Z. po nakanu d. 220. — Grgušić Franciska, Box 4. Thorp. Wasch. USA. Dol. 1.50, Bulan Marija, Chicago, Ill. 1511 W 19 Str. 0.50, Korak Juraj, Chicago Ill. 1511 w 19 Str. Dol. 1—, Kovačević Antun, Chicago Ill. 1636 W. 18 Str. Dol. 1—, N. N. Canton Dol. 4.50, N. N. Canton Dol. 1.50

ZAHVALNICE

Obraćen muž.

Kalifornija: Moj muž je boravio ovdje punih 28 godina i radio je cijelo vrijeme po hotelima; tako nije išao k sv. Misi, te malo pomalo ostavlja sve vjerske dužnosti i priuci se na sve zlo. Osobito zadnjih 12 godina bio je stratan; trpila sam s petero djece grozne muke i progostva. Često smo po noći morali kroz prozor bježati van. Psovao je Boga, Majku Božiju, Papu, biskupe; bolio je da je grozota. Ja sam neprestano s djecom molila Presvelo Srce, da se smiluje duši moga nesretnoga muža, da je obrati. I jedamput kad je najstrašnije rđao psovke, klejte: vapila sam s djecom Presvelom Srcu, da mi brijera iz muža vraka; i baš u taj čas dode jedan svećenik u kuću. I on začudo, nagovori moga muža, da rekne: Presveto Srce Isusovo, smiluj mi se i još „Zdravo Marijo“. — Kad je svećenik otišao — moj je muž plakao od klanja, lijepo se isporvadio i pričestio i 3 mjeseca sveto živio i sveto umro.

M. J.

Presveto Srce lječi.

Hrvatska: Bolovala sam 14 godina. Imala sam na nozi ranu i svi mičići nisu mogli ni znati pomoći. Tada sam se utekla devetnicom za pomoći nebeskom lječniku: presv. Srcu Isusovu i obećala sam, da će Njegov Glasnik držati dok budem živa. Hvala Mu, što me je pomoglo i ja sam sada potpuno zdrava.

K. T.

Krunica i razbojnici.

Amerika: Išao ja jedne večeri na radnju uvečer iza deset sati, tama velika. Ali najednom vidim da dolazi automobil prema meni, odjednom izide razbojnik pred mene, uperi revolver meni u prsa i zapovjedi: ruke u vis. Prestrašen utinim po zapovijedi, on odmah drugom rukom u moje džepove, ali ne nade rišta, dočim sam imao gore u prsluku imao sat, nešto novaca i krunicu. Ali taj lopov nije gore tražio, već me pustio. Pripisujem ovu slobodu Majki Božjoj i onoj krunici što sam je kod sebe imao.

M. J.

Još se zahvaljuju:

Berak: L. W. Mnoge milosti od Presv. Srca i Njegovih miljenika. **Berkošovo:** Z. B. Sretno prodala Bjelovar; O. Ž. Sin sretno položio ispit. **Brdovec:** S. P. Ozdravilo dijete. **Calumet:** A. P. Sretno porodila i oporavila se. **Canada:** K. B. Presveto Srce uslišalo molitvu. **Crečan (Macinec):** K. J. Presveto Srce ozdravilo sina, čeni pomoglo kod poroda i nije mala kći progovorila. **Fl. me:** Č. s. M.: Primljene milosti. **Gaj:** M. A. Presvetom Srcu. **Gerovo:** T. K. Presveo Srce izlijecilo. **Glinat:** B. B. Dva puta teško bolesna, liječnici izgubili nadu, ali Presv. Srce izlijecilo. Treći put opet oboljela na nogi, svi liječnici nisu nijesu pomogli, ali opet Presveto Srce izlijecilo. **Jelsa:** S. K. Primljeni milosti. **Klokocčevik:** J. O. Tri godine vodili parnicu, onda se utekli Majci Božjoj i stvar se pravedno riješila. **Kraljeva Velika:** D. S. Liječnici nisu pomogli sinu, a Presveto Srce izlijecilo ga iza obavljeno devetnice. **Krševica:** S. S. Snaha ozdravila. **Los Angeles:** M. J. Mir i sreća u obitelji. **New Brighton Pa:** K. S. Dobila silu u ilosti od Presvetog Srca; sama se obratila čitajući Glasnik, muž joj se obratio, dobila sredstva da posjeti roditelje, sretno se vratila i mnoge druge milosti. **Novigrad Podr.:** M. M. Presveto Srce i sv. Franjo Ksaverski izlijecili i još jedna milost. **Marija Bistrica:** K. T. Imala 14 godina ranu na nozi, liječnici nijesu pomogli, ali se utekla Presvetom Srcu i potpuno ozdravila. **Međumurje:** S. T. Sretno uspjela operacija na slijepom očiju. **Maklen:** M. J. Presveto Srce dalo u ilosti. **Orahovica:** G. I. Presveto Srce uslišalo dvije molbe. **Orehovica:** L. K. Presveto Srce po zagovoru sv. Josipa dalo da je sin sretno svršio 1. i 2. razred gimnazije. **Orlovac:** M. R. Dobivene mnoge milosti od Presv. Srca i sv. Obitelji. **Osijek:** L. B. Nečak dobro položio maturu i ozdravljenje dviju nečakinja. **Pittsburgh:** M. J. Oslobođio se od razbojnika. **Podravksa Mislavina:** J. B. P. M. Sretan porodaj. **Pokuško:** Lj. Š. Ozdravilo dijete. **Preloščica:** N. M. Primljene milosti. **Pučiće:** L. V. Primljene milosti. **Stamford Conn:** M. Z. Zdravlje se znatno pobjalo. **St. Paul, Minn:** A. P. Presveto Srce mnogo pomoglo, osobito uređilo nešlove i poteškoće, koje je imao kod omiljelog tamburana. **Stražanac:** B. S. Presveto Srce izlijecilo dijete bolesno 2 godine i imalo upalu porebrice. **Sv. Juraj:** F. M. Mnoge primljene milosti. **Sv. Ivan Želina:** Š. G. Presveto Srce po zagovoru sv. Terezije pomoglo u mnogim duševnim i tjelesim potrebama, sretno položila ispite, preboljela upalu usne šupljine sa či ovira, dobila povoljno mjesto. **Štanić:** T. B. Teško bolesnoj Presveto Srce pomolilo iznenada. **Ulcinj:** A. S. Mnoge molitve uslišane. **Varaždin:** B. B. Presveto Srce dalo, da je sretno svršio 1. razred gimnazije. **Veliškovci:** B. K. Teško bolesna ozdravila. **M. G.** Mala unuka ozdravila od teških opeklina. **Vrbovec:** G. J. Preporučio se u molitve, jer ima teške muke, a kost joj u nozi trune. **Vrhovina:** B. M. Ozdravljenje. **Vrlika:** T. A. Kčer od infekcije ozdravila. **Začreb:** Z. T. Ozdravila. **M. K.** Presveto Srce po zagovoru svetaca dalo da se je zdravlje poboljšalo. **M. G.** Ozdravljenje i sretna operacija. **M. K.** Dobra gospoda ozdravila. **B. A.** Sretno prebolio operaciju na želucu. **D. C.** Teška operacija sretno prošla. **Obitelj P.** Sretan svršetak nauka djece. **A. L.** Presveto Srce uslišalo molbe.

Knjiga života.

Sv. Pavao piše Filipljanim i moli predstojnika one župe: »Molim i tebe, pravi Sinzige, zauzmi se za njih, koje se u evangeliju boriše sa mnom i s Klimentom i s ostalima suradnicima mojima, kojih su imena u knjizi života.« (4, 3.) I sv. Ivan veli u Otkrivenju, da u nebo ne će ući »ništa nečisto i što čini gad i laž, nego samo oni, koji su napisani u knjizi životnoj Janjeta Isusa (21, 27). Gdje se nalazi ta knjiga? Kad su se vratila k Isusu 72 učenika i puni veselja kazivali mu, kako se i davli pokoravaju u ime njegovo, reče im Spasitelj: »Ali

se ne radujte tomu, što vam se dusi pokoravaju, nego se radujte, što su imena vaša zabilježena na nebesima.« (Lk. 10, 20) To je knjiga dobrih djela. To je ono, što je kazao iRafael Tobiji pred njegovom obitelji: »Bolja je molitva s postom i milostinjom nego li skupljati zlatno blago. Milostinja naime spassava od smrti i čisti od grjeha i cini te nademo smilovanje i vječni život (12, 8—9). Očitujem vam istnu i tajnu pred vama ne ču sakriti. Kada si u suzama molio i ostavljao svoje jelo i po danu si mrtvace skrivaо u svojoj kući da ih po noći pokopaš, ja sam tvoju molitvu prikazao Gospodinu.« (11—12)

Kad bi ljudi ovo imali pred očima, ne bi u zabavama, pretjeranom jelu i piću, u gizdi uzalud trošili svoj novac, nego bi ga pretvorili u milostinju i poslali barem nešto, da isplatimo dugove, koji tiše naš zagrebački Dom duhovnih vježba na Jordanovcu br. 110. Istina mnogi to čine i šalju po 20 dinara za Društvo sv. Ignacija, ali ih ima mnogo više, koji bi mogli poslati i ne šalju.

Bog se brine i za naše dugove, te on potiče dobre ljude na darežljivost. To se vidi po svakom broju našeg Glasnika, gdje donosimo lijep broj darovatelja. Nije rijetkost ono, što čitamo u životu bl. Don Boska. Jednom je naime Don Bosko bio u neprilici radi duga od tri stotine lira. Tada stupi u dvorište čovjek zrelijе dobe i reče Don Bosku: »Ja sam činovnik u miru. Hoću da prije nego što umrem pošaljem u vježnost jednu ili drugu zaslugu.« To reče i pruži Don Bosku lisnicu. U njoj je bilo upravo 300 lira. Don Bosko od srca Bogu zahvalio. »Dajte i dat će vam se. Kakvom mjerom mjerite, onakvom će vam se odmjeriti.« Isusove su to riječi. Pomozite, vi koji ovo čitate, i Bog će vam to zabilježiti u nebesku knjigu života.

A. Altirević D. I.

Za Djevojke, koje radi službe dolaze u Zagreb.

Kad dolaziš sa sela u veliki grad, teško ti je pri duši. Kao da ideš ne-kud u hladnu tadinu. Sve ti je nepoznato. Ne znaš, kuda da se okreneš, kako da se snadeš. Da dodeš do službe, moraš potrošiti mnogo novaca u raznim uređima za posredovanje službi ili kod privatnih lica, koja te često izrabe i ostave na cijedilu. Tražeći stan i hranu, dolaziš u velike tjelesne i duševne pogibelji, i mnoga od tvojih drugarica žalosno nastrada.

Svem ovom zlu ćeš se ukloniti, ako došavši u Zagreb podeš ravno sa stanicu u »Naš Dom«, sklonište za djevojke. Tu ćeš naći za prvu potrebu vrlo jeftin stan i hranu. Tu ćeš naći kod dobrih katoličkih srdaca savjeta i pomoći. Kako dan na dan mnoge zagrebačke gospode dolaze u »Naš Dom« tražiti sluškinje, naći ćeš lako i službu.

»Naš Dom« sklonište za djevojke nalazi se: Beogradska ul. 10. I. kat. deset minuta daleko od kolodvora. Domom sada upravlja posebni odbor, a vodi ga dobra katolička učiteljica — križarica, a nadzire ga i upravitelj Marijine kongregacije za sluškinje kod Svetišta Srca Isuova.

Velečasnu gg. župnike i kapelane, kao i ostale vode kat. društava molimo, da djevojke, kad polaze u Zagreb, upozore na ovu lijepu i korisnu instituciju, koja može spriječiti puno zla i učiniti puno dobra.

»Naš Dom« sklonište za djevojke. Zagreb — Beogradska ul. 10.

Urednik: Andrija Glavaš D. I.

S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju Isusovci u Zagrebu.

Izdavač i vlasnik: Nadarbina nadbiskupske menze u Zagrebu. A. Altirević D. I.

Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

GLASNIK

PRESVETOĆA

S R C A I S U S O V A

God. 43.

Travanj 1934.

Broj 4.

Da Sveta Godina urodi rodom...

Mjesečna nakana u travnju, blagoslovljena od sv. Oca.

Zar da sve prode samo kao obična parada? Da prode, pa da se zaboravi? Da se za kojih deset, a možda već i manje ljeta rekne o Svetoj Godini 1933.: negda bila, sad se spominjala. I ništa više.

Ne tako! Jubilej Gospodnje smrti na križu nije imao tek tu zadataću, da proslavi ono, što je bilo prije 1900 godina, nego i tu: da pripravi i utvrdi ono, što je nužno za novih 1900 godina ljudskoga živovanja i djelovanja na Zemlji! Sveta se Godina ne osvrće samo na prošlost, njezino pravo značenje leži baš u tom, što ona ima da pripravi čovječanstvu sretnu budućnost.

Zar današnje čovječanstvo doista ne želi, da se ekonomski kriza razmrši? Zar nikomu doista nije do toga stalo, da dode do pravoga mira u svijetu? Da u životu pojedinca, obitelji, naroda, čovječanstva zavlada pravda, poštjenje, ljubav? Da se iskorijeni grijeh iz javnoga života; da se za uvijek onemogući pogrdivanje Božjega Imena u javnosti; da se suzbije val bestidnosti i surovosti u javnom i privatnom životu; da se bračni život podigne na onu visinu, na kojoj treba da stoji kao posljedica sakramentalnoga ugovora; da dobijemo što više dobrih i uistinu svetih svećenika; da se pravilan vjerski život osigura svakom našem i najzabitnijem planinskom selu; da se što više mladića, čestitih i sposobnih, oduševi za misijonarstvo među poganim; da što više djevojaka, i školovanih i neškolovanih, stupi u samostan i u njemu se dade na ozbiljno nastojanje oko istinske svetosti; da u svakoj našoj župi zavlada dubok euharistijski život; da se u svakoj našoj crkvi podigne crkveno pjevanje na onu visinu, kako to zaslužuje dostojan-

stvo euharistijskoga Boga, kojemu je drago biti među sinovima ljudskim; da se svoj našoj mlađeži osigura euharistijski život i uzgoj (cf. »Katolički list« od 7. XII. 1933. str. 588.); da na našemu sveučilištu zavlada duh Isusa Krista, jedinoga Učitelja ljudskoga roda; da se svaki čovjek upozna s pobožnošću prema Presvetomu Isusovu Srcu, da je zavoli i da je vrši onako, kako nas uči Sv. Otac Papa u onoj neisporedivoj enciklici »Premilosrdni Otkupitelj« od 8. svibnja 1928.; da se u svakoga našega čovjeka, i pismena i nepismena, probudi poštovanje, pouzdanje i ljubav prema Blaženoj Djevici, koja nam kao »Posrednica svih milosti« (slavi se 31. svibnja) može izmoliti baš upravo sve, što trebamo i kao pojedinci i kao narod; da naši ljudi čitaju samo katoličke novine i knjige i da samo takvu štampu podupiru, a nikakvu drugu; da se Gospodin udostoji sve nas na pravu pokoru privesti i srca nam pridići k nebeskim željama, a neprijatelje svete Crkve da se udostoji poniziti i privesti i njih k pravoj pokori, jer su i oni stvorenji za vječni život, a ne zato, da ih sotona kao pusto roblje odvuče u vječnu smrt; da se napokon Gospodin udostoji dati nam pravih svetaca: svetih svećenika i biskupa, svetih muževa i svetih žena, svetih redovnika i svetih redovnica, svetih mladića i svetih djevojaka i — svete djece, kao što je obećao slavni Pijo X. u vodeći dječje pričešćivanje riječima: »Bit će svete djece!« Svetaca da nam dade Bog milosrdni, svetaca »moćnih nadjelu i na riječi, i pred Bogom i pred ljudima!« (Luka 24, 19).

Ima li ikoga, da ne bio željan svih ovih Božjih darova ?

A eto: baš zato, da izmolimo sve ovo i još više, zato se i slavila Sveta Godina svuda po svijetu pa i kod nas, hvala Bogu! Ovih se dana moglo čitati, što je naš narod učinio za proslavu Isusova jubileja: preko pola milijuna Hrvata sudjelovalo je svečanostima, a pričestilo se oko 200.000. Gospodin, koji je bio pripravan i desetorici pravednika za ljubav poštujeti i Sodomu i Gomoru, bit će bez sumnje voljan i naš narod poštujeti i blagosloviti onima za ljubav, koji su Njegovu smrt proslavili, kako su znali i mogli. I bit će sigurno pripravan dati nam sve ono, što trebamo, da Mu možemo »dostojno i s pohvalom služiti« (crkvena molitva na XII. nedjelju po Dušovima). Dat će nam dakle, da Sveta Godina kod nas urodi obilnim rodom!

Gospodin Bog rado ispunjava sve pravedne želje. Ne čeka, da želju izrekнемo, nego nas često i pretječe. Ta je misao u misalu najmanje 4 puta izrečena. U nedjelju iza Božića, uoči Bogojavljenja, na kvatreni petak u korizmi i na dan sv. Abdona i Senena 30. VII. molimo se u popričesnoj molitvi ovako: »Učinkom ove tajne neka se, Gospode, očiste naše mane i ispunite pravedne želje po Gospodinu našemu Isusu Kristu.«

Molimo ovoga mjeseca, a i dalje, da nam Gospodin ispuni sve pravedne želje i nade koje su nas nadahnjivale u Svetoj Godynji.

O. Stjepan Krizin Flodin D. I.

Naš Uskrs.

Alleluja — slavite Gospoda! Ako ikada to mora na današnji dan svijet veselo usklknuti: Slavite Gospoda! Slavite Ga, jer je pobjedio bezakonje, jer je nadvladao smrt, slavite Ga, jer nas je izbavio iz ropstva sototina! Sada smo Božji. Alleluja!

Uskrsnućem svojim učinio je Isus čudo nad čudesima i pred tim čudom uzmice svaka sumnja, svaka dvojba, svaka nevjera. Tim čudom pružio nam je Isus jasan, nepobitan i najsigurniji dokaz svoga božanstva. On je dakle Bog. Onda je i Njegova nauka božanska, onda je i Njegova Crkva božanska. Zato radosno pjevajmo: Alleluja. Znademo u koga vjerujemo — pa zato se i veselimo. Znademo i zašto u Njega vjerujemo — pa zato se i radujemo. Pobjeda je Kristova, zato se ne bojimo ni mi djeca Njegove Crkve. Neprijatelji su Isusovi mislili na Veliki petak, da su Ga potpuno uništili. Ispljuvali su Ga, izrugali, izbičevali, trnjem okrunili, razapeli, srce mu proboli, grob mu zapečatili. »Satrli smo Krista, uništili smo Njegovu nauku; mi smo gospodari!« A nijesu ni slutili, da su baš tim svojim činima pripravljali najveličanstveniju pobjedu i slavu Krista i Njegove nauke: slavno uskrsnuće. Krist je na njihovim bezakonjima sagradio svoju pobjedu i slavu. Ništa im nije pomogla sva njihova sila i moć. Rasprsnula se je. — Ostanimo i mi uz Isusa i Njegovu Crkvu i ne bojmo se modernih neprijatelja Kristovih i Njegove Crkve: socijalista, komunista, slobodnih zidara i raznih Juda. Baš kad budu mislili, da je pobjeda njihova, nastupit će Uskrs Kristove Istine. To se jasno vidi i u crkvenoj povijesti kroz ovih 1900 godina. Zato ostanimo Kristovi i radujmo se što smo Njegovi. Njegovo uskrsnuće nam je sigurno jamstvo za učinjeno i prepačeno, ono siguran zalog za ono što ima doći: naša slavna pobjeda nad neprijateljima vjere i naše slavno uskrsnuće.

Eto u tomu smislu slavimo taj veliki dan Kristova uskrsnuća. A veliko bi licemjerstvo bilo, ako s jedne strane slavimo, a s druge strane Krista ponovno razapinjemo, t. j. ako grijesimo. Zato odbacimo staroga čovjeka i obucimo se u novoga, koji je odbacio grijehu i opaćine, te živimo i djelujmo samo s Kristom i za Krista. Tada istom imamo pravo da slavimo Isusovo uskrsnuće, koje je zalog naše vjere, pobjede i uskrsnuća.

Redovnička zvanja.

Svaki otac i majka žele, da im djeca budu sretna. A gdje će tu sreću naći, ako ne u katoličkim redovima. Zato treba pohvati one roditelje, koji sina zarana upute u red Isusovaca ili Franjevaca ili Kapucina ili Dominikanaca ili Salezijana ili koji drugi red, a kćerke k čč. Milosrdnicama (Zagreb), Redovnicama sv. Križa (Dakovo), Karmeličankama (Zagreb), Kćerima Božje Ljubavi (Sarajevo), Dominikankama (Korčula), Služavkama Malog Isusa (Sarajevo) i t. d. Pok. nadbiskup Stadler često je nagovarao mladiće i djevojke, da prigrele redovništvo.

U Italiji mjesto Kasteldiordō (u biskupiji Viterba) broji 2.000 duša, a iz njega je u gg. 1928—33. otišlo 11 muškaraca i 7 ženski u redovništvo. Selo Montrubieljo ima 1.000 duša i u zadnje 2 godine dalo 15 osoba u muške redove i 14 u ženske. U tim mjestima cvjeta vjerski život, pa je stoga ondje i mnogo redovničkih zvanja. K tome redovnici prose i izmole Božji blagoslov na svoj rodni kraj i svoje obitelji.

Bogu hvala, i po našim krajevima imade redovničkih zvanja. No može ih biti još više. Roditelji! Dajte koje dijete za redove. Bogu ga dajete. I to će dijete sebe i vas usrećiti. — Čitajte i dajte djeci da čitaju lijepu knjižicu »Želiš li svoju sreću?« A. A.

Optužuje oca svoga.

U Francuskoj osudiše nekog mladića na 15 godina teške tamnice. On je mirno slušao osudu, pak će: »Sucima oprštamt: Osuda je pravedna. Žandarima praštamt: Kad su me uhvatili, jedino su izvršili svoju dužnost. Ali se u ovoj dvorani nalazi jedan, komu teško oprštamt, a ipak mu oprštamt, jer Bog nalaže da se oprosti svome najluđemu neprijatelju. Ovdje je moj otac, krivac moje osude. On me je bez vjere uzglio, radi njega sam i osuden.«

— Roditelji će pred Božjim sudom teško odgovarati radi lošeg uzgoja svoje djece! S. Dragičević D. I.

„Ja sam kruh živi . . .“

U velikom svjetskom ratu, koji je upravo prije dvadeset godina započeo i bjesnio pune četiri godine, vodile su se krvave bitke oko galicijanskog grada Pšemisla. Stara Austrija bila je taj grad vanredno utvrdila i opskrbila ga dostatnim brojem vojnika, dobrim časnicima, najmodernijim topovima i velikim zalihamama municije. Svi su držali, da je grad nesavladiv, da nema neprijatelja, koji bi ga mogao oboriti. Neprijatelj je doista opkolio grad i svom žestinom navaljivao na nj, ali osvojiti ga nije mogao. Mnoga tisuća vojnika našlo smrt u bodljikavim žicama, kojima je grad bio utvrđen. Vojnici u gradu hrabro se držali, ali ipak nije uspjelo sačuvati grada. Što se dogodilo? Vojnicima je sve više poneštajalo hrane, dok se jednoga dana ne potroši i zadnja zaliha. Što će sada? Gladni se ne mogu boriti, a ako napuste borbu, evo neprijateljskih četa u gradu. Što im sada koriste sve silne utvrde, evi najmodernejji topovi, mitraljezi, milijuni puščanih i topovskih taneta! Glad je jača, njoj se treba pokloniti. Vrhovni komandan utvrde bio je prisiljen, da se preda u ruke neprijatelja.

I tvoja je duša, dragi čitatelju, utvrđeni grad, koji je sagradila milost Božja na dan tvoga svetoga krštenja. Grad, u kojem se nastanio sam Duh Sveti i koji čuvaju sveti Andeli i sveti nebeski zaštitnici. Ali kako mnogi neprijatelji opsijedaju taj divni grad, tvoju dušu, i bijesno navaljuju na nju! Tu je zakleti neprijatelj duša, davao. Tu je pokvaren svijet, koji ne može gledati ni trpjeti čovjeka, koji bi bio bolji od njega, pa ga svim silama uče u svoju ogavtu pokvarenost. Tu su tvoje vlastite strasti, koje slijepo naginju na kojekakve ružne grijehe. Hoće li ti duša moći

„Uze kruh, blagoslovi, i prelomi, i dade im. I otoriše im se oči i upoznaše ga.“ (Lk. 24, 30.)

odoljevati divljim nasrtajima neprijatelja? Ostati slobodna i u mislosti Božjoj? Hoće, vrlo lako, ali samo onda, ako ju opskrbis hranom. Ako li pustiš, da ti duša izgladni, ona će se iznemogla predati na milost i nemilost neprijatelju. A kako je nesretna duša, koja pada u ropstvo đavlu, pokvarenom svijetu i svojim ružnim strastima. Kako ju ovi neprijatelji nemilosrdno muče, bacaju u svakojake nesreće, a na koncu i u zdvojnost, u vječnu propast, pakao.

Čim ćeš hraniti svoju dušu, da izbjegneš ovom sramotnom ropstvu? Hranom izabranom, nebeskom, samim presvetim Tijelom Isusovim. To je nauka, o kojoj nas je Isus prejasnim i razumljivim riječima poučio, da nitko ne može u nju posumnjati. Kada su Židovi htjeli u Kafarnaumu Isusa učiniti svojim kraljem, On ih je najprije ukorio, što se prekomjerno brinu za zemaljski kruh, a onda im progovoril: »Ja sam kruh živi, koji sam s neba sišao. Ako tko jede od ovoga kruha, živjet će do vijeka, i kruh, koji ću ja dati, tijelo je moje za život svijeta.« Tada su se Židovi Njemu narugali. A Isus im reče: »Zaista, zaista vam kažem: Ako ne jedete tijela Sina čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi. Tko jede tijelo moje i piće krv moju, ima život vječni i ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan. Jer je tijelo moje doista jelo i krv je moja doista pilo i koji jede mene i on će živjeti poradi mene (Iv. 6, 51–57).

Je li nas mogao Gospodin jasnije poučiti o velikoj istini, da je On sam pod prilikama male bijele hostije hrana naše duše? Koliko Isus želi, da u ovu istinu živo vjerujemo, vidimo najbolje po tome, što toliko puta ponavlja istu nauku: »Ja sam kruh živi.« Znao je Isus, da će toliki ljudi poput nevjernih Židova oholo prigovarati: »Kako može ovaj dati nama tijelo svoje da jedemo.« Znao je, da će mnoge duše povjerovati nesretnim adventistima i nazarencima, koji među naše vjernike šire lažnu nauku, da u svetoj pričesti nije pravo tijelo Isusovo duši našoj za hranu, nego da je sveta pričest samo neka slika, neka uspomena zadnje večere Isusove. Svaki vidi, kako ovi nepoštено iskriviljuju riječi i nauku Isusovu: »Ja sam kruh živi.«

Grad Pšemisl ne bi pao, da je bio opskrblijen hranom. Ni tvoja duša ne će pasti, ako ju često hraniš presvetim tijelom Isusovim. Kako si sretan, ako često primaš svetu pričest, možda svaki prvi petak, a još sretniji, ako ju i više put u mjesecu, pa i dnevno primaš. Ali možda se već dugo nijesi pričestio. Možda ti je duša već obnemogla od gladi, kojom je mučiš... Korak k oltaru Gospodinovu ne smiješ više odgađati. Isus te po sv. Crkvi neprestano zove: u Adventu, u korizmi, o blagdanu presv. Srca Isusova, o klečanju, o crkv. godu i o mnogim drugim prigodama. Progovara ti kao na zadnjoj večeri Apostolima: »Uzmite i jedite, ovo je tijelo moje.« (Mt. 26, 26). Milo te hrabri: »Dodite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti.« Isus ti se i prijeti, samo da te prisili, da ga blaguješ: »Ako ne jedete tijela

Sina čovječjega... nemate života u sebi. (Iv. 6, 53. Sveti Augustin te potiče: »Pristupi bez straha, kruh je, nije otrov.« Sveti Ivan Zlatousti oduševljava te: »Kao lavovi iz kojih plamen suklja, vraćamo se od ovoga stola (oltara), i samome davlu na strah i trepet.«

Možeš li ostati tvrda srca? Pristupi stolu Gospodinovu, blaguj živo tijelo Isusovo skriveno pod prilikama kruha, nahrani i okrijepi dušu svoju; a onda pozdravi Gospodina svoga i Boga svoga, koji je našao stana u duši tvojoj, onim lijepim riječima, koje naš hrvatski puk tako rado pjeva: Zdravo Tijelo Isusovo, nam' za hranu svima dano! Zdravo od meda sladi kruše, koji hraniš vjerne duše.

Ivan Kukula D. L.

Ruka Gospodnja u 1300-godišnjoj prešlosti hrvatskoga naroda.

Gospod je moje svijetlo i spasenje moje,
koga da se bujim. Psalm 26, 1

Pitaj plemenitog sina, čime najradije pase svoju dušu? Što će ti odgovoriti? »Cime drugim, ako ne time, da u pameti prebiram vesele i tužne zgode svojih đedova.«

Stoga će biti od nemale koristi, ako Glasnik Srca Isusova svojim čitateljima pokaže na nekim primjerima, kako je Vječna Ljuba vodila naše đedove kroz ovih 1300 godina, t. j. odkad nam je poznata srbina velike hrvatske obitelji.

Prije svega nema sumnje, da je dragi Spasitelj preselio Hrvate sa hladnog sjevera, onamo iza Karpati, na topli jug (oko g. 640. po Kristu), da ih od sada zauvijek grijе južno sunce. A još više, da ih prosvijetli i u vječnu svjetlost vodi Sunce Spasenja. Baš kao što je nekada Bog izveo Židovski narod iz ropstva egiptskog i preselio u obećanu zemlju, gdje ga je milovao kao »svoga Prvorodenca«. Slično je Gospodin Isus velikom ljubavlju oslobodio naše praoce od divljaštva, najveće duhovne tame, nebrojenih opaćina i neopisive bijede, u kojoj su čamili kao barbari i pogani; zatim ih je doveo amo veoma blizu Rimu, gdje je na Pećini sv. Petra i njegovih Nasljednika utemeljena nepobediva Crkva Kristova. Ovdje u novoj domovini nadario je Spasitelj naš narod životvornim i plodnim kršćanstvom Kristove rimokatoličke Crkve. Bog je usrećio naš narod svijetlom Evanđelja barem 200—300 godina prije ostalih sjevernih Slavena, a oko 100 godina prije druge južnoslavenske braće.

Sve ovo jasno propovijeda cijela naša prošlost svakome, koji ima oči da vidi. U ovakovom svijetu valja da svatko, koji vjeruje u Božju Providnost, gleda vesele i tužne udese miloga hrvatskoga roda; a također nuka nas sveta dužnost, da često podignemo svoje srce k nebu i uzdajemo žarke hvale svome Bogu-Spasitelju za neprocjenjivo blago svete katoličke vjere!

N. M. D. L.

Obračunajmo s psovkom i s psovačima.

Braćo, možda više niti ne opažate koliko se kod nas psuje? Priviknuli ste svoj sluh na te grozne, niske i prostačke izraze. Na sve strane se diže hula protiv Gospodina Boga. Psuju bogataši i siromasi, psuju muškarci i ženske, psuju starci i mladići, a psuju dapače i naša dječica! Prolazim pokraj radnika i čujem gdje psuje, sastanem se s kojim gospodinom i vidim, da se niti najmanje ne stidi psovke, dodem kakvu poslodavcu i moram slušati psovke protiv Gospodina Boga. Malone sav naš narod psuje. To je strašno. Naš bi se narod mogao gotovo nazvati: psovački narod.

I reci mi, brate, zašto to? Da li te više стоји ako govorиш dobro, nego ako psuješ? Da li će ti možda pasti dinari u džep kad psuješ? Ili će ti se zato povisiti plaća? Ili će te zapasti kakva nagrada? Ili ćeš dobiti dobro jelo? Ili ćeš biti za to oslobođen od plaćanja poreza? Zaciјelo ništa od svega toga. Pa zašto onda prijatelju dragi, psuješ? Nemoj više. Ta misli malko!

*
Psovka je gadna, ružna, besramna. Čovjek, koji samo malo poštije sama sebe, čuva se psovke. Psovkom ne kaljaš ni dragoga Boga ni Spasitelja ni Njegovu Presvetu Krv ni našu Presvetu Majčicu. Ne, njih ne kaljaš, nego blatiš sama sebe.

Psovka je strašna. Što se ne bi usudio reći ni jednomu čovjeku u lice, to rekneš Bogu, koji je posvuda nazočan, i koji te uvijek čuje. Čuješ, prijatelju, bi li se usudio doći pred svoga gospodara ili kojega bilo pretpostavljenoga pa mu reći: »Ja te psujem« i tamo mu štošta skresati? Zastalno ne bi. A zašto ne? Jer ih se bojiš ili jer ih poštivaš. A zašto se ne bojiš i ne poštivaš Boga? Da li je nešto više tvoj gospodar i pretpostavljeni nego Gospodin Bog?

Bi li se usudio doći k svomu ocu ili majci i gadno ih opovestiti? E, to ne bi, ako si malko pošten. A zašto ne? Jer tko je imalo pošten taj ljubi svoje roditelje. A zašto, prijatelju, ne ljubiš i dragoga Boga? Da li su ti otac i majka bolji od predobroga i premilostivoga Boga? Da li su ti učinili više dobročinstava nego Bog?

Prijatelju, što bi rekao o tebi koji Kinez ili Japanac, kad bi te čuo i razumio kako prostački i gadno grdiš dragoga Boga? Bez sumnje bi taj paganin rekao: »Kakva je živila ovaj kršćanin, koji huli na svoga Boga, na svoga Spasitelja i Svece!«

*
»Znate, Velečasni, to je od navike.« Tako su mi rekli ljetos moji zemljaci, kad sam ih opomenuo da ne psuju. Ali, prijatelju, to je još gore, mnogo gore. Kad je samo jedna psovka nešto strašno, kako ih možeš onda, jadniče, »od navike« izbacivati?! Podi svomu gospodaru, svomu pretpostavljenomu i opsuj ga gadno; pa ka-

da te mrko pogleda i hoće da te kazni, a ti mu reci: »Znate, gospodine, ja vas psujem od navike«. Što misliš, da će on s time biti zadovoljan? O ne će. Biti će još ljući kad čuje kako si se privikao na ga psuješ.

»A što ćete, kada sam ljutit, onda moram psovati,« kažu nekoji. Kada si ljutit zar moraš baš Boga vrijedati? Otkud to?! Uzmimo, da koji tvoj prijatelj, svaki put kada se naljuti, dođe k tebi i počne te psovati: tebe, oca i majku. Jamačno bi se ti uvrijedio. I kad bi ti on na to rekao: »Čovječe, ne zamjeri, ljutit sam,« možda bi mu ovaj put oprostio, ali bi prijateljstvo ohladnjelo. Iza nekoliko minuta opet se on radi koje stvari naljuti i evo ga k tebi pa ni krivu ni dužnu opsuje ti i oca i mater. Drugi dan isto tako i svaki put kad god se naljuti. Zar ne, da će ti jednom preugustiti.

Ja sam uvjeren, da kod psovača sam nečastivi sjedne u grlo i upravlja jezikom, kada hule na Boga i druge svete i najsvetiјe osobe i stvari.

Bijedni i nesretni psovači, što ćete kad stupite pred svoga Suca i Boga, vi koji psujete najsvetiјe osobe?

Znate li, koliko psovka izusitite? Ima ih, koji s lakoćom na dan izbace 3, 5, 10 i *Sv. Juraj, (23. travnja, mjesecni zaštitnik)*, više psovki. Išao sam nedavno pokraj jedne oranice. Na njoj je radio seljak. Imao je i konja, koji je bio jogunast; čini se, da je prvi put bio upregnut pa nije slušao gospodara, nego se izmicao sad amo sad tam. I kad bi se god žvinče maklo na stranu, seljak bi svaki put zavikao i izustio strašnu psovku. I za pet minuta čuo sam nažalost četrnaest grdnih psovka iz usta našega hrvatskog seljaka. A sada si predstavite, koliko ih je izrigao kroz čitav dan...

Uzmimo da svaki psovač izrekne na dan deset psovki. Eto za godinu dana imamo već tri hiljade šestostopest psovki. Deset psovača, svaki dnevno po deset psovki, iznosi na godinu trideset-

šest hiljada i petstotina psovki. Hiljadu psovača, svaki po deset, izbacuje na godinu tri milijuna šestopedeset hiljada psovki. A sigurno je, da u našem narodu ima stotine i stotine hiljada psovača. A koliko ih od njih izusti i više od deset psovki na dan? Računaj, prijatelju, i reci mi, kako crn i strašan oblak stvara nad našim glavama dah psovki našega naroda. Ta crna, strašna oblačina postavila se je između neba i našega naroda i ne dopušta, da prođe obilje Božjih blagoslova i milosti na našu domovinu. Pa kako će nas onda i sreća pratiti?! I ovo je previše što dobivamo, a osobito kad znamo da i naša dječica psuju Boga, Majku Božju i Svece.

Psovka i neobdržavanje svetkovina i petaka, to je što izazivlje srdžbu Božju na nas!

Zato, braćo, ne psujte i ne dajte da se psuje!

Želiš li iskorijeniti psovku, na koju si se možda priučio? Pa to možeš uz malko truda. Svaki put kad opsuješ, zadaj si kakvu pokoru. N. pr. broji preko dana svaku psovku i naveče klekni i poljubi zemlju toliko puta koliko si preko dana psovki izustio. Ili: za svaku psovku daruj siromahu 2 dinara ili koju drugu stvar, koja te nešto stoji. I vidjet ćeš, kako ćeš se za kratko vrijeme odučiti.

A kada se naljutiš pa trebaš jačih izraza, nemoj vrijedati Boga, nego upotrebljuj jake izraze, koji nisu grješni.

I stupite, muževi i mladići, u **Vojsku Srca Isusova** protiv psovke. Svi to učinite. Ako nemate toga društva — osnujte ga, kao što su to mnoge župe i učinile.

Djevojačka društva, Revniteljice i majke neka primaju često i pobožno naknadnu sv. Pricest kao zadovoljštinu za psovke.

Mali Križari, Križarice i druga djeca neka često idu k Stolu Gospodnjemu i mole Boga, da odvrti bić Božji od našega naroda radi psovki.

Nitko neka ne dopušta djeci da psuju.

Nitko neka ne prima u službu psovače.

Nitko neka ne prima na rad psovače.

Nitko neka ne kupuje ništa od psovača.

Nitko neka ne dijeli milostinju psovačima.

Nitko neka ne prima na stan psovače.

Nitko neka ne preporuča drugima psovače.

Nitko neka ne brani psovače.

Nitko neka se ne druži s psovačima.

Psovac nije dostojan da dode i da spada u pristojno ljudsko društvo.

Kažnjavajte i tražite, da se kazne psovači. **A. Hercegović.**

Nek mine, Majko.

* Može se pjevati kao: O nastran gorke suze, vaj.

Nek mine, Majko, s lica Tvog
Ta tuga duboka:
Gle Sina Tvoga premilog.
Pun slave On se sja.

*Sa Majkom Božjom Marijom
Svi pojmo Kristu, Kralju svom:
On vlada, On vlada!*

Sa Ocem svijet pomirujuć
Na krvav pode pir,
Na križu, Majko, vojujuć
On steće nama mir.

Nadvlada, Majko, davla On
I svrki ljuti boj,
Iz groba usta napokon
Po riječi proročkoj.

Već bježi evo crni mrak
Pred svijetom Njegovim,
Već sja, o Majko, križa znak
Nad hramom Gospodnjim.

On smilova se puku svom,
Što bješe mnogo kriv,
Sad krstom ga i pokorom
Sved pere milostiv.

Iz sjajnih, Majko, rana pet
Svu milost izdiše,
A Srce Mu je divni cvijet,
S kog ljubav miriše.

Odonud prši miris taj
U duše sveudilj
I stvara novi naraštaj,
Što visok ima cilj.

U dušama je ovim plam,
Što žeže, Majko, sved,
Tek uskrslí će Isus sam
Utišati im žed.

Čeznuća pun se ori glas
Iz grudi svijetu Tvoj:
O Majko vodi, vodi nas
K svom Sinu uskrslom!

Dva događaja.

Prošle zime bio sam u Osijeku. Prolazeći ulicom susretoh dva mladića. Jedan je od njih baš psovao Boga i Majku Božju. Ja se zaustavih i rekoh mu: »Prijatelju, nemoj psovati Boga i Majke Božje!« On se okrenu prema meni pa će mi: »Što vas briga, vama nijesam ništa učinio.« Kako nijeste rekoh ja. »Vi psujete moga Stvoritelja, moga Oca, moga najvećega dobročinitelja i moju premilu Majku! Toga ja ne mogu dopustiti!« »E oprostite, gospodine, nijesmo toga znali, oprostite, ne ćemo više,« odvrati psovačev drug.

Drugi dogadaj se je zbio u Kaštel Sućurcu kod Splita. Mato je strašan psovač. I baš kad je jednom najgadnije psovao, prolazio je pokraj njegove kuće najbolji mu prijatelj Ivan. Ali se ne svrati k Mati, nego nastavi svojim putem. Mato ga opazi, prestade psovati pa za Ivanom: »Ivane, zašto se ne svrati, bolan ne bio?« Ivan odvrati: »Mate dragi, ne ču da te sметam, jer vidim i čujem, da si u poslu.« »Ali u kakvu poslu, bolan ne bio, evo ne radim baš ništa.« Tada će mu Ivan: »Čujem kako moliš Boga, zato ne ču da te smetam.« To je psovača Matu jako zastidjelo, zastidjelo, ali i opametilo. Čitav Sućurac je o tomu dogadaju govorio.

A. Hercegović.

Dodaci k tumačenju „velikog obećanja“

U 12. broju Glasnika prošle godine, str. 365—367, istumačeno je »veliko obećanje«, dano sv. Margareti. Ponovimo ga i ovdje, da ga bolje imamo pred očima. »Obećavam ti u prevelikom milosrdju svoga Srca, da će njegova svemoguća ljubav dati svim onima, koji se pričeste uzastopce na devet prvih petaka u mjesecu milost pokore; ne će umrijeti u mojoj nemilosti niti bez sakramenata, jer će im moje božansko Srce biti sigurnim utočištem u tom posljednjem času.«

Pošto je sve ovo bilo riječ po riječ razloženo, treba da se još pobije par prigovora i istaknu silni i divni plodovi njezini.

Prigovori. Možda će tko reći ovdje: — Nek bude, ja će ovršiti tu devetnicu, pričestit će se u devet prvih petaka, a onda će pustiti uzde strastima i griešiti će do mile volje. Obećanje Srca Isusova će me spasiti.

Ljuto se varaš, dragi moj. Radi te twoje smrtno grješne nakanje sve bi ti pričesti bile svetogrđne. A svetogrđna pričest i nije pričest već pogrđa njezina. Zar bi takva pričest mogla častiti Srce Isusovo? Zar bi to bilo vršenje »devetnice spasenja«? Spasitelj je svoje obećanje dao samo onima, koji ga dostojno, u milosti posvećujući prime u devet prvih petaka redom.

No zar se ne bi mogao naći i takav, koji je dostojno ovršio veliku devetnicu, pak mu onda dođe na pamet: — Eto ja sam se osigurao za svoje spasenje, sad mogu griešiti do smrti? Sto da reknemo o takvom? Odlični bogoslovci kažu: Gopečin ili ne će dopustiti da pravi vršitelji devetnice dođu do takvoga ludog mišljenja, ili ako ipak to dopusti, njegovo će ih Srce brzo odvratiti od toga i privesti ih k pokajanju.

Da pak nitko ne bi postao preuzetan radi dobro ovršene velike devetnice, evo mu malog utega, koji će ga ponukati, da se ponizi. Kad mu dođe preuzetna pomisao: — Mogu griešiti, stalan sam za svoje spasenje, jer sam ovršio devetnicu spasenja, kad mu, velim, dode takva pomisao, neka se upita: — A jesam li je ovršio kao što treba? Jesam li posve ispunio sve pogodbe, što se traže?

Plodovi velike devetnice spasenja. Prvi je i glavni vječno blaženstvo, u koje je uvela sam Bog zna kolike. No ima mnogo njezinskih plodova, kojima se radujemo već ovdje na zemlji. Među ovima je najdivniji onaj iznovice rasplamsali oganj ljubavi Božje u milijunima srdaca, ono sveto proljeće iza duge i ljute zime, što ga poput sunca donese poglavito pobožnost k Presv. Srcu i napose upravo ova devetnica.

Svi znamo, kako su prvi kršćani bili puni ljubavi i revnosti. Žar im je davala presveta Euharistija: kad su god bili kod sv. Mise, pričešćivali su se skupa sa svećenikom. Mnogi kršćani kasnijih vjekova odaljile su se od sv. pričesti i izgubiše žar. Crkva bi radi ovakvih primorana narediti, da se svaki katolik ima barem

jedamput na godinu isповједити i o Uskrsu pričestiti. Koji ne izvrši tih naredaba, teško će sagriješiti.

Došla su žalosna vremena, u koja nisu više gubili žara samo mnogi pojedinci, već i najveća većina kršćanskoga puka. Vjere je još bilo, ali je »ohladnjela ljubav mnogih«. Narod se udaljio od presvete Euharistije. U Francuskoj je kočio duše mrki jansenizam, u našim stranama jozefinizam. Ljudi je sve više zahvatao strah od svete pričesti. Ona se po nauci krivih učitelja nije smjela primati često, jer bi to bilo nepoštovanje prema njoj. Mladež ju je imala primati istom onda, kad je već posve dobro poučena u

Pitomača: Križari.

kršćanskom nauku, tamo u 12., 14. godini, a gdjegdje i mnogo kasnije.

Tako zavlada općenito nesretni običaj, da su katolici crkvenu zapovijed o uskrsnoj pričesti, izdanu za nemarnjake, uzeli sebi za pravilo i držali se za dobre vjernike, kad su se samo jednom na godinu isповједili i pričestili. Katolički je svijet tako općenito obolio od bolesti, što se zove mlakost. Kako da se izliječi? Da se pojedinci u što većem broju privedu opet k čestoj sv. pričesti. Uto dodoše objavljenja Božanskoga Srca u Paray-le-Monialu: Spasitelj se javi sv. Margareti iz Presv. Sakramenta, dade joj nalog da revnuje za primanje sv. pričesti u petke, u prve petke i u petak iza tjelovske osmine. Siromašna redovnica započe, kršćanski svijet se odazva sa zanosom: tisuće, stotine tisuća, miliioni duša stadoše primati sv. pričest ne više jednom na godinu, već sve češće i češće. Napokon dođe i Papa Srca Isusova, Pijo X., i dopusti svagdanju sv. pričest svima, koji nemaju ništa teško na

duši i imaju dobru nakamu, dopusti i ranu pričest djece, pa danas božanski Spasitelj dolazi u bijeloj hostiji svaki dan u više milijuna srdaca po svoj zemlji.

Koliko je bilo borbe, dok je došlo do toga! Vršitelji velike devetnice spasenja bili su kao povorka, što je obilazila Jerihon, a razne pobožnosti u čast Bož. Srca kao trublje, što su sve silnije zvučale i rušile strašne zidove lažne strogosti, koja nas je davila tako reći do juče. Hvala Ti, milosrdni Spasitelju, što si nama probio Srcem svojim put do svojih vrelâ živoća, do ispovjedi, koja daje pravi život, i do pričesti, koja ga hrani i čuva; što si opet rasplamsao vatru Srca svoga u srcima nebrojenih duša!

Kako će se svijet okoristiti velikim obećanjem? Ako budu širili veliku devetnicu oni, koji su osobito zvani. To su ponajprije župnici i upravitelji Apostolstva molitve, pa ispovjednici, oci, majke i odgojitelji uopće.

Tko hoće da preporodi župu, obitelj, kakav zavod, koju organizaciju i uopće neko katoličko društvo, neka pokuša kod članova vršenjem velike devetnice i vidjet će prekrasne plodove.

Vrijeme je udruživanja. Ali sva društva katolička bez čestoga dostojnog primanja sv. pričesti gola su opsjenjivanja, prazna imena. Tko toga ne vidi, slijepac je. A velika devetnica vodi k čestoj pričesti, vodi k životu, radu, revnosti.

Vrijeme je, u koje se Bog strahovito vrijeda. Isus je bez prestanka pogrdivan u Sakramentu ljubavi svoje. Gnjev Božji prijeti uništenjem društva ljudskomu. Srce Isusovo traži naknadivanje za te uvrede. »Naknada je božansko djelo, određeno da spasi društvo«, reče netko. A velika devetnica vodi k trećem stupnju Apostolata, k mjesecnom primanju svete pričesti u naknadu Bož. Srca za uvrede, k tako zvanoj »naknadujućoj« ili »mironojo« pričesti.

Jesi li ti, moj čitatelju, ovršio tu divnu pobožnost? Ako nisi, započni je odmah. Ona je siguran zalog dobre smrti za sve. Ona će ti ili zavrijediti milosti, koje će te očuvati uvijek u prijateljstvu Božjem, ili će ti steći milost, da se digneš iz grijeha, u koji si upao po nesreći, i tako te ne će smrt zateći u grijehu. Ovrši je sam i preporučuj je svima, naročito nevinoj dječici, koja idu k prvoj sv. pričesti. Činit ćeš tim najveće dobro sebi i svojima, svojoj domovini i svetoj Crkvi, pomoći ćeš da se napunja nebo i veselit ćeš božansko Srce Isusovo.

M. Pavelić D. I.

**Sretan Uskrs želi svim čitateljima
Uredništvo i Uprava Glasnika Presv. Srca Isusova.**

Odakle zlo u svijetu?

To pitanje muči milijune, dà, cijeli ljudski rod, a odgovor je kratak, jasan. Klekni, o grješni čovječe, tamo pred Svetohranište i Isus će ti reći:

»Došao sam na ovu zemlju gol i bos, slab i sićušan, da budem što sličniji tebi, o čovječe! Dijelio sam obilato slijepima vid, gluhimu sluš, bolesnima zdravlje, mrtvima život, žalosne sam tješio i obilato nudao spasenje. I što učiniste? Razapeste me!«

»Nudao sam vam Kruh Nebeski, a vi uporno tražiste samo zemaljski. Nudao sam Nebesko Kraljevstvo, a vi tražiste zemaljsku moć, silu i bogatstvo. Nudao sam vam slobodu djece Božje, a vi tražiste ropstvo grijeha. Nudao sam vam Sebe za gospodara, a vi tražiste rospstvo tame. Ostavih vam konačno Sebe u obliku kruha-hostije, a vi ne hajete za Menel!«

Nedelišće: Pomladak djevoj. društva S. I.

»Pa kome zapravo vjerujete? Vjerujete više sinu tame, ocu bezakonja i svih laži. Jest njemu, krvniku ljudskom, sotoni vi više vjerujete, nego Meni, Bogu svome. O bijedni, o slijepi!

»On krvnik vaš nuka vas, da pohlepno i samo tražite zemaljski hljeb, zemaljsko bogatstvo i moć. On vam šalje krive proroke, da vas uče tražiti sreću na ovome svijetu, gdje je uopće nema. Oni vas uče, da skinete moj slatki jaram, da se Mene oslobodite, a okivaju vas lancima ropstva, jer prava sloboda je u Meni. Obećavaju vam buduće blagostanje, a dobivate siromaštvo, jer samo je u Meni pravo bogatstvo. Obećavaju vam mir, a spremaju se na medusobna trvenja i nasilja, jer i opet kažem: samo je u Meni pravi mir. Izumljuju vam strojeve, da vam budući život bude lakši i lejpsi, a vama je svaki dan teže i tužnije, jer sve to činite bez Mene i protiv Mene. Uče vas, da ograničujete porode

i začeća, uče vas bludnosti, uče vas da to nije grješno — o jadnici — zar zaboraviste, da sam ja Gospodar od života i smrti! I vi ih sluštate i još neki mislite, da mi služite! Prokletstvo Moje leži na svim tim naukama i djelima!

»Dà, prokletstvo Moje leži na svemu što ovaj zli naraštaj bezbožno počne i zato će slati na vas potrese, požare, nemire i kužne bolesti. Kad ne ćete Meni da služite — služit ćete zlu i zlima! Kad ne ćete Mene da sluštate — slušat ćete sotonom i nje-gove službenike i drhtat ćete pred njima. Kad se ne ćete Meni da poklonite — sagibat ćete pokorno glave svoje i ponizivati se do zemlje pred sotonom i njegovim slugama. Kad ne ćete Kruha Nebeskoga — zaželjeti ćete zemaljskog, a i za jednu koricu toga gorkog hlijeba ulagivat ćete se na sve strane! Tražit ćete mir, a dobit ćete sve protivno miru i blagostanju! Vapit ćete za slobodom, a drhtat ćete od straha jedan pred drugim! Prokletstvo leži na svemu što nije uza Me i što je protiv Mene!

Progledajte već jednom! Ja, isti onaj koji sam za vas pred 1900 godina razapet bio i danas sam tu! Osobno — tijelom i dušom! Naći ćete Me u Svetohraništu u onoj maloj bijeloj hostiji.

»Dodite, ja vas čekam. Primitate Me, vjerujte u Mene i dobiti ćete sve. Dati će vam mir i sreću, koju svijet ne može dati. Hranite se dnevno Kruhom Nebeskim i dat će vam zemaljskoga koliko vam treba. Borite se junački za Kraljevstvo Božje i moja vam nagrada neće uzmanjkati, jer znajte sad se bije boj između Mene i sotone i koji nije uzame, zaciјelo će propasti. Ugledajte se u mene i strpljivo u ime Moje snosite sve nevolje i nagradit će vas vječnim blaženstvom, jer zapamtite ova zemlja je dolina suza i nema ga kome nije određeno da nešto ne pretrpi. Svi mudraci ovoga svijeta ne mogu to promjeniti, niti sva znanost ljudska. Slušajte Moju Crkvu u svemu i izvršit ćete Moju volju i tada znajte, da ste spašeni, jer vrata pakla ne mogu joj nahudit!«

»Sve što vas protiv moje nauke uči mudrost ljudska i njeni krivi proroci, samo je na vašu štetu.«

»Čovječe, čovječe, obrati se Gospodinu Bogu svojemu!«

Mihovil od Krista Raspetoga.

IVO VRIJEDI ZA SVAKOGA.

Kada promjeniš svoju adresu, odmah nam javi jednom dopisnicom. Najprije napiši svoju staru adresu, a poslije novu adresu, tako da se tvoj Glasnik nikada ne može izgubiti.

Kod šiljanja novaca, razgovjetno napiši u par riječi na pozadini uputnice, u koju se svrhу šalje označena svota. Napose stavljamo na srce svim onima, koji još nijesu namirili svoje pretplate za prošlu godinu, a neki u natrag više godina, da to čim prije učine. U zadnjem broju Glasnika S. I. od prošle godine priložili smo svakomu našu pošt. Uplatnicu, da nesmetano može poslati svoju pretplatu. Tko te Uplatnicu nije primio, može se dobiti općenitu pošt. Uplatnicu na svakoj pošti, na koju treba uz adresu napisati i naš broj 33.896.

Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I/147.

Novi blaženi mučenici naše sv. vjere.

Sv. Otar Papa Pijo XI. proglašio je 28. siječnja ove godine Roka Gonzaleza, Alfonza Rodrigveza i Ivana del Kastillo, svećenike iz Družbe Isusove blaženima. Sva su trojica g. 1628. podnijela mučeničku smrt za našu svetu rimokatoličku vjeru.

Bl. Roko Gonzales bio je apostol medju poganskim urođenicima u Urugvaju i Paragvaju. 14. VIII. 1628. je osnovao naseobinu Asuncion i tako zasadio sv. križ na rijeci Yihu. Nju je povjedio o. Ivanu del Kastillo. 1. XI. je Gonzales u okolini Kaaro podigao drugu naseobinu i nazvao ju »Svi Sveti«. S njime skupa bio Alfonz Rodriguez. U tom je kraju враčar Neza uživao veliki ugled. On je sebe proglašio bogom i gospodarom neba i zemlje. Indijci, jadni urođenici bojali su se njegove osvete. Nezu se medutim pritajio i čak je o. Roko pomagao pri građenju koliba. Kad je taj враčar svoje urođenike pogane napunio mržnjom protiv katoličke vjere, okupi ih jednog dana na tajno vijećanje. Tu pada odluka: ubiti moraju svu trojicu misijonara.

15. studenog upravo je o. Roko dovršio sv. Misu, kad je oko 200 urođenika s o. Alfonzom dovuklo iz šume veliko stablo, da ga zasadi uz crkvicu i tu podigne kolibu. Tom se radu domala pri-druži i o. Roko. Ali gle! Nenadano mu se iza leda približi враčar-ov sluga i svom snagom udari ga sjekirom po lubanji. Redovnik pade mrtav na zemlju. Čim su to ljudi javili o. Alfonzu, pobrza on iz crkvice. No tu ga dočekaše pogani i počeše ga tući po glavi. Zadnja mu je riječ bila: »Što radite, djeco moja, što radite?« Htjede da dode do mrtvog o. Roka, ali ga pogani zaustaviše i navališe na nj novim udarcima i tako ga oboriše na zemlju. Malo kršćana, što ih je tu bilo, razbjije se od straha, a pogani dadoše se na rušenje i uništavanje. Tako je nestalo i Marijine slike, koju je bl. Roko Gonzalez zvao »Osvojiteljicom« i koju je sobom nosio na svim putovanjima. Bijesni pogani još se jednom vrata k mrtvacima, rasjeku ih sjekirama i bace na vatru. Kad je jedan poganin stao

potpirivati vatru, ču on i drugi pogani ove riječi: »Premda ste me ubili, ipak ne ču umrijeti, jer moja duša odlazi u nebo. Od vas ču se odalečiti i kasnije se vratiti. A kazna će brzo nadoći.«

Ove je riječi čuo i враčar Kaarupe te reče: »Ovaj враčar još govoril! i srdito naredi svom robu, da izvadi srce O. Roku. Loši sluga goreg gospodara raspori nožem prsa našemu mučeniku, izvadi mu srce, koje probode strjelicom i opet baci u vatru. Kasnije su kršćani našli to srce, još i danas ga cijelo čuvaju kao relikviju u isusovačkom kolegiju u Buenos Airesu.

Nezu, osokoljen ovim uspjehom, naredi svojima, da ubiju i O. Ivana del Kastillo. Slijedećeg dana, 16. studenog 1628., odoše buntovnici da umore trećeg Isusovca. Kad su stigli do Kastillove kolibe, upravo je taj sveti redovnik molio svoj časoslov. Buntovnici mu pokažu neke obitelji, koje da žele stupiti u njegovu naseobinu. O. Ivan ne sluteći zla, odloži časoslov, izide iz kolibe da im dade nešto darova. Dok je O. Ivan to dijelio, pogradi ga jak Indijac s leda za ruke. Drugi odmah priskoče i počnu ga tući šakama vičući: »Smrt! smrt!« Tad mu ti zlikovci kažu, da će ubiti i druge svećenike. Del Kastillo im na to reče: »Odvedite me k njima i ubijte me s njima skupa!«

Pogani obećaju da će ispuniti želju našeg blaženika, te ga svežu i počnu vući kroz šumu i kamenje, močvare i gudure tako, da su na grmlju ostali komadi njegova odijela i mesa. Ti zlikovci ne zadovoljili se tim postupkom, nego počeše da ga biju batinama i bodu strjelicama i lupaju kamenjem. Mučenik je sve te muke prikazivao Bogu za obraćenje svojih progonitelja i govorio je: »Sve za Boga!« Kad su ga napokon toliko izmučili, da nije mogao dalje ići, udare ga sjekirom po glavi i batinama isprebijaju sve kosti, te mu privežu ruke u obliku križa i bace ga na veliku hrpu drva, da ga spale. Tako je vrlo malo ostalo od mučenikovih kostiju.

Opaki se pogani zatim povrate k naseobini, opljačkaju crkvu i stan misijonarev, te pograde crkveno ruho i odnesu ga враčaru Nezu. Ovaj ga odmah navuće na se i poče slaviti svoju pobjedu. Kratko je bilo to slavlje. Kršćani se okupiše i čuvali su svoje žive misijonare dan i noć, a međutim je predstavnik španjolske vlasti dao pohvatati ubojice, njih 50 i враčara Kaarupe i njegovog roba. Od tih je 12 ubojica osuđeno na smrt. Ta dvanaestorica prvi osjetiše plod krvi naših mučenika, jer su ih isusovački misijonari kroz nekoliko dana poučili u našoj vjeri, te su rado primili sv. krst i pokajano umriješe. Ispod vjesala su još kazali: »Ovo je kazna, koju nam je srce O. Roka proreklo.«

Malo zatim tamo se raširi kat. vjera.

Bl. Roko Gonzales se rodio u Paragvaju g. 1576. i među Indijcima osnovao 10 katoličkih redukcija ili naseobina. Njegov drug bl. Alfons Rodriguez rođio se g. 1598. i bl. Ivan del Kastillo g. 1595. u Španiji. Obojica su došli u Paragvaj kao misijonari.

Molimo se ovim mučenicima, da i nama isprose milost te ljubimo Boga i sv. Crkvu, kako su to oni činili. **A. Alfrević D. L.**

Lurdsko ozdravljenje.

Marija Chauvin rodila se 22. 7. 1884. Njezina su braća i sestre — bilo ih 8 — umrli od plućne i srčane bolesti. I na njoj se u 10. godini pojavi znak sušice, koja ju je držala kroz 35 godina. Pojavile se i druge bolesti — pratilice sušice.

G. 1906. pohodila je Marija Lurd. Tu joj se zdravlje nešto poboljšalo G. 1923. se ponovno pojaviše neredi na srcu i bubrežima, boli u trbušu, bljuvanja i fistule. Čas joj bilo lakše, čas opet gore. Sve je to trajalo do siječnja 1927. Tada osjeti boli u hrptenici i na slabinama. Liječnici je staviše u sadreni oklop. Tu bolest zovu liječnici »spondilites«. Bolest se dalje širila u g. 1928. i 1929.

Marija je Chauvin u tom stanju 20. kolovoza 1929. otputovala vlakom put Lurda. Bolničari su govorili, da bolesnica ne će doći živa u Marijin grad.

Vožnja je trajala 16 sati, bolesnica je ležala; nekoliko kapi kave i ruma bila je njezina hrana za sve to vrijeme. Bolničari u Lurdus zamjetili, kako Marija teško diše; i najmanji pokret zadavao joj je jake boli. Kada su je prenašali iz bolnice u čudotvornu vodu i natrag, moralo ju je poslužiti do 5 bolničara. U Lurdus se bolest pogoršala. Istom zadnji dan hodočašća, 24. kolovoza, za procesije s Presv. Sakramentom osjeti naša bolesnica, da se velika rana na hrptu više ne gnjori i u isto doba očuti ublaženje svih boli. To saopći bolničaru. Ali ni on ni ona ne pomisliše, da je ozdravila. Povratiše je u bolnicu. Marija reče bolničarki, da joj glavna rana više ne curi, ali da je glava još boli. Te je noći mirno spavala, što dosada nije mogla. Sutradan reče bolničarki: »Gledajte, sada mogu i glavom micati«. Iza 8 s. odvezе je bolničar u čudotvornu vodu. Tu očuti bolesnica kao da joj se lomi hrptenica i kao da joj puca sadreni oklop. Uspravi se i poče da hoda. Tada se u ženskom odjelu nalazila liječnica Hartmann Coche, protestantkinja, koja je ovako opisala taj događaj: »Vidjela sam, kako se bolesnica u sadrenom oklopu digla na noge, i kako su je odmah položili na kolica. Vidjeh, kako joj se svijetli lice. Uvjerila sam se, da se čudo zbiva pred mojim očima.« Marija podje pred pećinu, da se zahvali Majci Božjoj, odatle u Liječnički ured. Bilo je $\frac{1}{2}$ 10 s. Liječnici joj skidoše sadreni oklop, koji je težio 7 kg., a bio pun krvavih mrlja. Rane su bile prekrivene mladom kožicom. Sretna ozdravljenica nije više čutjela boli. Kad se vratila u bolnicu, jela je hranu, koju jedu zdravi ljudi, a već dvije godine nije mogla da jede jače hrane. Tada je težila samo 34 $\frac{1}{2}$ kg, ali iza 11 mjeseci dobila još 17 kg.

Moćan je zaista dobri Bog! I Marija je puna milosrđa prema ljudima, koji je zazivlju!

A. Alfrević D. L.

Nedavno je izšla iz tiska knjiga BL Klaudije Kolombier D. L. Naručuje se kod Uprave Glasnika Zagreb I. 147. Stoji din. 10.—

Zoološki vrt u Rimu.

Talijanska je vlada osnovala u Rimu veliki vrt, pun raznih životinja. Tu imade do tri tisuće životinja, počevši od deve i majmuna do ježa i zmije. Majmuni, tigrovi, lavovi, medvjedi i druge goropadne životinje nalaze se u posebnim kavezima, nekoje mirno šetaju ili plivaju. Sve su te životinje zanimljive, kada im čuvari daju hranu u određeni sat. Tada postanu nemirne, međusobno se svadaju i daju svakojake glasove: čagalj zavija, divlji konj hrže, majmuni kriče, lav riče, gavran grakče, medvjed mumlja. Lijepo reče psalmista: »Lavovi riču za plijenom; traže od Boga hrane sebi. Kako je mnogo djela tvojih, Gospodine! Sve si premudro stvorio! Sve što zemlju napunjna, tvoje je. Sve tebe čeka, da im dadeš hrana na vrijeme. Daješ im i primaju; otvoriš ruku i site se dobra. Ako odvratiš lice svoje, strah ih hvata; ako im uzmeš dah, ginu i u prah svoj povraćaju se.« (Ps. 103).

Koliko treba godišnje hrane ovim životinjama? 50 tisuća kg sijena, 30 tisuća kg trave za slonove, deve i druge preživače, 30.000 kg meda i isto toliko korjenja, 3.000 kg luka, 9.000 kg koromača, 50.000 kg krumpira, 30.000 kg kruha, 10.000 kg banama i naranača, više tisuća kg drugog voća i zelenja. K tome još 55 000 kg mesa, 1.000 kg riba, 50.000 kg žita, te riže, prosa, raži, kukuruza, šećera i 2.000 jaja. Sva ova hrana stoji preko 2 milijuna dinara. I to za 3 tisuće životinja. Koliko onda potroše sve životinje Evrope ili Amerike ili čitavog svijeta? Obilan je Bog prema svakom stvoru. »Oći su svih k tebi upravljene, Gospodine, i ti im daješ hrane na svoje vrijeme. Otvaraš ruku svoju, i sve, što živi, nasićeš obilno.« (Ps. 14, 4).

I kako su zahvalne te životinje prema svojem hranitelju! Čuvar, koji dijeli hranu, može ući u kavez k lavu ili leopardu i oni mu ne će ništa zla učiniti. — Jednom sam u Senju video u vrtu psa na lancu. Nitko se nije smio k njemu približiti, jer bi ga kao bijes spopao, kad bi ugledao čovjeka. Ali sluga, koji mu je donosio hranu, mogao se s njima igrati. U zagrebačkom Maksimiru sam lani gledao krvoločne lavove u kavezu. Preplašio sam se, kad je čuvar otvorio vrata na kavez i ušao među lavove. Lavovi su se mazili oko njega kao mlado mače. Eto tako su i bijesne životinje zahvalne prema čuvaru za ono malo hrane, što primaju iz njegovih ruku. A koliko li čovjek prima od Boga pa ipak mu ne će da bude zahvalan! Čak ga grdi i psuje svojim opakim jezikom. Veliko je Božje milosrde, kada podnosi toliku čovječju zloču! Braćo! Barem mi, koji smo Bogu odani, slavimo Boga u svoje ime i za opake ljude. Dnevno prikazujmo božanskom Srcu Isusovu svoju zahvalnost za preobilnu njegovu ljubav i darove. Izvršujmo tako Pavlovu opomenu: »Na svem zahvaljujte jer to hoće Bog od vas u Kristu Isusu« (1. Sol. 5, 18).

Tko nije poslao pretplate, molimo da to učini.

Temelj Apostolstva molitve.

To je molitva. Ona je od silne važnosti, zato je sam Spasitelj i riječima i primjerom tako toplo preporuča. I sadašnji sv. Otac Papa često stavlja molitvu na srce današnjemu bijednom ljudstvu. Osobito je to istakao u svom božićnom govoru. »Molitva, molitva, molitva« naglašivao je sv. Otac.

Molitva je temelj našega Apostolstva, jer molitva podržaje svijet. Ona je natprirodna sila, koja daje plod i uspjeh svećeničkomu radu, koja posvećuje ljude i njihove poslove, koja blagosilje rad misijonara, koja odvraća bić Božji od grijesnoga ljudstva.

Zato je od velike važnosti, da potaknemo ljude na žarku, ustrajnu i neprestanu molitvu. Po molitvi će se ulijevati u duše rijeke milosti nebeskih i lako ćemo svladavati poteškoće. Po molitvi ćemo također lako spasavati i obraćati druge.

Duša, koja moli jest apostolska. Ona radi, ona spasava.

Sav naš rad može biti neprestana molitva, ako živimo u stanju milosti posvećujuće i ako svakog dana prikažemo Bogu u sjedinjenju sa Spasiteljevim nakanama sve svoje poslove, patnje, boli itd. Tada čitav naš rad, muke i patnje postaju jedna velika i Bogu mila molitva.

Osobito je Bogu draga, ako je više duša sjedinjeno u zajedničkoj molitvi. Zato je i Spasitelj preporučio zajedničku molitvu. Što više duša bude na istu nakanu i po istoj nakanu molilo, tim će sigurnije biti uslišane. Zato se u Glasniku iznose svaki mjesec nakane, za koje treba svi da molimo. Ne samo za glavnu u mjesecu, nego i za pojedine dane. Nalaze se na omotu Glasnika. — A sigurno ćemo biti uslišani, osobito kad se našim molitvama pridruži svojom molitvom i svemoćna zagovornica Bl. Dj. Marija. A i sam Spasitelj se u Presvetom Oltarskom Sakramentu zajedno s nama moli, jer su Njegove i naše nakane ujedinjene. Pa kako onda da ne budu molitve našega Apostolstva uslišane? Hoće osobito kad nas ima preko 30 milijuna.

MALI KRIŽARI

Ja križar sam.

*Ja križar sam, božansko jelo
Za svagdanji me krijepli boj:
Ja često primam Božje Tijelo
U svetoj Tajni oltarskoj.

*Ja križar sam, moj ponos to je,
I hrvatskog sam stabla plod.
Ko oganj plamsaj srce moje,
Za Boga svog i žà svoj rod!*

Ja križar sam, kad Bog se vrijeda,
Ne mogu slušat miran, nijem:
U meni duh je mojih predra,
Za slavu Božju ustajem.

Ja križar sam.

Ja križar sam, zaludu zove
Slatkočom svijet me naopak:
Ja slušam riječi Isusove,
Križ s Hostijom je svet mi znak.

Ja križar sam.

Ja križar sam i Marija je
Bez prestanka mi Kraljicom,
S Njom svaka patnja lagana je,
I pobjeda je stalna s Njom.

Ja križar sam.

Ja križar sam, svog Boga dijete
I vojnik Papin srcem svim,
Nek poklici mi svijetom lete:
Da živi Krist i Crkva s njim!

Ja križar sam.

Ja križar sam. Vrh puka svoga
Božanskim Srcem, Kriste, sjaj,
I širom doma hrvatskoga
U svakom srcu zavlada!

Ja križar sam.

Tko zna bolje, ti ili sestra?

1. Jeste li vi križari pravi Kristovi vojnici?
2. Da li Isus od vas traži, da mu pomognete?
3. Možete li vi Isusu pomoći, da se proširi Njegovo kraljevstvo?
4. Borite li se vi mačem i topovima?
5. Borite li se vi, da koga ubijete?
6. Borite li se vi, da ubijete grijehu i napasti?
7. Borite li se vi molitvom i žrtvama?
8. Možete li vi išta učiniti sami svojom molitvom i žrtvama?
9. A možete li štograd postići, kad Isus uzme vaše molitve i žrtve pa ih zdrži sa svojim žrtvama i molitvama?

Na ova pitanja treba šest puta odgovoriti: Da, a tri puta: Ne. Pogledaj još jedamput, da li si pravo odgovorio. Pošalji odgovor uredniku.

Moje prve duhovne vježbe.

Osnovna škola čč. sestara u Požegi obavila je kroz dva dana vrlo pobožno duhovne vježbe u šutnji, molitvi i svetim pjesmama. Djeca su tako ozbiljno shvatila taj sveti posao, da su im se divile i same odgojiteljice. Svoje utiske sve su djevojčice opisale u školskoj zadaći, a jednu i ovdje donosimo:

„Moje prve duhovne vježbe obavila sam vrlo lijepo. U nedjeljak smo svi došli u školu, tu nam reče časna sestra jednu veliku novost. Za nas je vrlo velika. Prvi puta u životu obavljati duhovne vježbe. Najprije smo išli u kapelicu, gdje bio blagoslov i saziv Duha Svetoga. U utorak je bila velika ispovijed, najsvetiji čas u našim duhovnim vježbama, a u srijedu smo imali zajedničku sv. pričest. Naše su duše čiste kao andeoske haljine. Tiho dolazile smo sve jedna po jedna bliže olтарu, gdje nas Isus raskrivenih ruku čeka i govori: »dodite k meni maleni, jer je Vaše kraljevstvo nebesko.« Kako se rado sjecam onih lijepih primjera, što nam je velečasni otac Isusovac govorio i onih odluka, što smo obećale izvršiti. Za Isusa palo je mnogo mučenika, a ja ništa ne marim za Isusa, vrijedam ga i trnje zabadam u Presveto Srce. Obećala sam Isusu da će se čuvati svakoga grijeha, poslušna biti i obavljati jutarnje molitve. Isus je za nas umro i kao dijete davao nam lijepe primjere. Iz drveta rezao križ i govorio: »Tako će ja nositi, kad budem velik.« Kako sam bila sretna kad sam došla iz ispovjedaonice. Duša mi se sjala velikom svjetlosti. Kada sam primila sv. pričest cijelo je nebo bilo u mom srcu. Isus Majka Božja i svi andeli bili su oko mene. U srijedu su nam se svršile duhovne vježbe. Imali smo zajedničku sv. pričest. Poslije sv. Mise dobili smo papinski blagoslov, zapjevali Tebe Boga hvalimo i s tom pjesmom svršili duhovne vježbe. Bog zna hoće li mi to biti prve i zadnje.“

U Sl. Požegi 7 februara 1934.

Ljerka Kuntarić IV a) r.

**Ljubite li presveto Srce Isusovo?
Ako Ga ljubite, širite njegov Glasnik!**

*Ljerka Kuntarić (čiju zadaću iznosimo)
sa bakom i sestricom. Ljerka je baki s desna.*

Dječija srca i Sveti Otac Papa Pijo XI.

U Genovi je crkveni odbor 12. IX. g. 1933. odredio nagradu djeci, koja će u časopisu »Učenik« što ljepše izraziti svoje misli i osjećaje o svetom Ocu Papi.

Odbor je primio mnoge pismene radnje dobre djece, a mi tek neke spominjemo:

Jedan se mališ iz prvog razreda osnovne škole javlja: »Prvo svoje pismo pišem tebi, sveti Oče.«

Neka djevojčica, koja dugo boluje, pozva svoju drugaricu te joj veli: »Molim te piši ti mjesto mene. Piši, da sam pripravna prikazati Bogu dio svojih patnja za svetog Oca Papu.«

Odbor je primio i pismo jednog djeteta, koji je započelo, a nije dovršilo svoje pismo, jer ga je smrt zatekla.

Jedna je djevojčica sastavila pismo u obliku molitve: »O sveti Oče Pijo XI., ti si tako blizu Božu, da mu znaš bolje govoriti nego li mi. Zato mu reci, da dade rada i posla svim našim ocima.«

Dijete od sedam godina, nastanjeno u Turskoj, u pismu očituje svoju odluku: »Da udovoljim svetom Ocu Papi mnogo bolje ču učiti katekizam. Premda tijelom udaljena od Rima, vazda ču biti dobra katolikinja.«

Odbor se je zahvalio i tajniku svetog Oca Pape, koji mu je poslao 50 velikih srebrnih medalja kao nagradu toj vrloj djeci.

S. Dragičević D. L.

Naši mili pokojni preplatnici.

Sarizi Marija, Valpovo.
 Bogdanović Marija, Split.
 Dr. Wurzbach Artur, advokat, Preddvor pri Kranju.
 Preč. g. Bogdanović Tomo, župnik, Malinska na Krku.
 Gašparović Vinko, Štitar (p. Županja).
 Paul Johana, Nuštar (Srijem).
 Andrija Stipanić u 73. godini, dne 1. I. 1934 u Mačkovcu.
 Grussling Adam, rav. učitelj, preminuo u Slatini.
 Antonija Ožbolt, supruga trgovca, Prezid, umrla 21. V. 1933.
 Antonijević Jerka, Novoselo (Selca na Braču).
 Hložek ud. Marija, Dubrovnik.
 Mate Gračan, umro 8. I. 1934, Pittsburgh.
 Anka Hlobuk, umrla 26. I. 1934. Bregi Posavski.
 Vjekoslav Pavlović, Petrovaradin.
 Živković Marko, umro 21. VIII. 1933. u Turjancima.
 Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im. Počivali u miru. Amen.

IZ CRKVE I SVIJETA

Sveti Otac Papa časti majke brojne djece. Talijanska vlada sazvala je na Badnjak u Rim one majke, koje imaju najbrojniju djecu. Sve im je iskazivalo najdublje poštovanje. Osobito je poštovanje iskazivano gospodi Nannerini, koja je rodila i uzgojila šesnaestero djece, premda je sama od mlađostiboležljiva. — Primio ih je takoder i sv. Otac Papa, koji se je zanimal za obitelj svake od ovih majaka. Svako je za uspomenu dao i lijepu medaljicu. Tada im je čestitao, što im je Gospodin Bog dao tako brojnu obitelj. Najveća čast i ponos katoličkih majaka mora biti, ako imadu mnogo djece. Ime majke mora svatko poštivati. Najveća slava Preblazene Djevice jest što je postala Majkom Božjom. »Providnost vas je odlikovala — nastavio je sv. Otac — time, da vam je dala tu milost, da suradujete s Njom u davanju tako brojnih života. To je silna čast za vas. Kolikogod vam duša Bog pokloni, iskazuje vam time svoje veliko povjerenje i ljubav. Osobito sada u Sv. Godini potpisćemo na to, jer je Krist htio za svaku dušu umrijeti. I vi se pouzdavajte u Boga, kao što se i on pouzdava u vas, kad vam poklanja tako brojnu djecu. Svako dijete nosi sa sobom posebno obilježe blagoslova Božjega i vi ste sigurno to mogli iskusiti kod svakoga, koje vam se rodilo.« Tada im je sv. Otac dao svoj blagoslov i opet ih pozvao, da se pouzdaju u Gospodina Boga i u Bl. Dj. Mariju.

Šest milijuna pogana pokrstilo se je za vladanja sadašnjeg sv. Oca Pape. Molimo, da se i drugi obrate.

Proglasenje novih svetaca. 4. ožujka proglašena je sveticom bl. Marija Mihaela, osnovateljica Službenica Presvete ljubavi; 11. ožujka bl. Luiza de Marillac, osnovateljica Milosrdnih sestara; 19. ožujka bl. Pompilije M. Pirotti, pijarista; 1. travnja bl. Don Bosco, osnovatelj Salezijanaca.

Obraćenje na katolicizam znamenitih ljudi jako su — hvala Богу — učestala. Tako je glasoviti engleski pisac i učenjak Whitton prešao u krilo Crkve katoličke. O njegovu obraćenju mnogo se govori u učenim škotskim kngovima, gdje je on uživao najveći glas.

Isto tako je postao sin kat. Crkve veliki američki učenjak dr. Robert Cory, predsjednik odjeljenja za slobodnu umjetnost na sveučilištu u Washingtonu. Prije je bio protestant, ali u životu nije se držao vjere. Zatim je počeo ozbiljno proučavati vjere i nakon dugog i temeljito proučavanja upoznao je, da je jedino vjera katolička prava. Sada je vatren i pobožan katolik.

Poznati engleski novinar Greville K. D. Boyle, suvlasnik lista »Daily Sketch« stupio je svećano u londonskoj crkvi sv. Jakoba u katoličku Crkvu. Njegov pokojni zet, narodni poslanik Mac Veagh bio je gorljiv katolik; i to je na njega tako djelovalo, da je i on počeo proučavati kat. vjeru i napokon stupio u nju. Sada se osjeća neizmjerno sretan, što je iza dugog lutanja upoznao istinu.

8. siječnja stupilo je u Illionisu (Amerika) na svečan način 13 sveučilištaraca u katoličku Crkvu. Obredu je prisustvovalo 1000 sveučilištaraca. U zadnjih 10 godina na tomu sveučilištu prešlo je na katolicizam 278 studenata.

U Zagrebu umro biskup Dr Dominik Premuš, generalni vikar zagrebačkog nadbiskupa. Dugo je i teško bolovao. Mnogo se je žrtvovao za dobrobit biskupije. Bio je u svakom pogledu desna ruka preuzv. nadbiskupa. Bio je jako revan član Marijine svećeničke kongregacije i veliki štovatelj Pre-svetog Srca Isusova.

Zagreb je za Papu. što je pokazao na 18. veljače u velikom zagrebačkom zboru, gdje se je skupilo preko 10 hiljada naših zagrepčana, da sa cijetom katoličke mlađeži — našim dičnim križarima i križaricama — proslave Papin dan. Tu je jasno progovorilo srce našega naroda — bijeli Zagreb — da je vjeran Papi i da će to i ostati. A nekoliko hiljada ih nije moglo stati u zbor. Urnebesni poklici su se dizali za našeg sv. Oca Papu. Osobito kod riječi pjesme: »Jest, Sveti Oče, Tvoji su Hrvati.«

U narodnom Svetištu Srca Isusova u Zagrebu opaža se sve veći porast sv. isповijedi i pričesti. Tako je lanjske godine u siječaju podijeljeno 10 hiljada sv. pričesti, a ove godine u istom mjesecu 13 hiljada.

VI J E S T I

Bački Breg. Pjevački zbor sv. Ceciliјe. Mladi ljudi i momci (60) zdržali su se u B. Bregu u crkv. pjev. zbor. Pjevaju u četiri glasa. Prva pjesma, što su naučili, je: »Slatko Srce Isusovo». Članovi su revni katolici i rado idu na sv. misu. Starješina je: Dekić Marin (Simin); dirigent: kantor; duh. voda: župnik; upravni članovi: Dekić Matija, Ilić Marin, Kolar Marin i Radičev Marin. — Preuzv. gosp. naš. Budanović L. biskup prigodom osnivanja pjev. zbara nam je pisao ovo: »Dao Bog novom Zboru milost za slogu, da bi se po ovom Zboru obnovila lijepa pjevanja bereškog šokaškog naroda. — To i mi svi želimo! — Š. J. Žp.

Milna. Kroz godinu 1933. primilo je naše društvo 1.100 naknadnih Svetih Pričesti. Pet puta pristupilo je društvo na zajedničku Sv. Pričest i to: U veljači za sv. oca Papu. Na sv. Antu za našeg duhovnog vodu. Na blagdan Presv. Srca, kao glavnu svečanost društva. Na dan kat. omladine. I na Imakulatu. Osim toga, pristupala je svake nedelje određena grupa. Svakog mjeseca, bio je sastanak u crkvi. Obavili smo duh. vježbe od 12—15 lipnja i to zatvorene u Domu sv. Terezije.

M. Poklepović, glavarica.

(Opaska ured.: Još su došla 2 lijepa dopisa, koje ćemo kasnije uvrstiti.)

Turke, Gorski kotar. Držimo redovito mjesечne sastanke na kojima dobivamo vrlo lijepih pobuda sa strane našeg dobrog, požrtvovnog velečasnog gosp. Upravitelja, koji za nas i uopće za župu mnogo radi. Svakog mjeseca i drugim zgodama pristupamo sv. isповijedi i sv. Pričesti zajedno sa »Materinskim društvom« i »Podmlatkom«. 22. XI. bilo je ovdje vrlo svečano

klečanje radi proslave 1900 godišnjice muke i smrti Isusove te 75 godišnjice ukazanja Gospe Lurdske. Ista proslava ovršena je za župe: Turke i Kuželj, jer obima upravlja naš preč. župnik.

Ludovika Cop, glavarica.

Srednje Selo. Našo društvo vrlo dobro napreduje. Svaki prvi petak imamo zajedničku sv. Prica i svaku prvu nedjelju zajednički sastanak. Društvo broji 23 članice. Svečano smo proslavili blagdan Gospe od Rožarija. Isto tako blagdan Krista Kralja. Čitav dan smo klanjale po tri. Od rujna do prosinca primile smo 96 sv. Pricesti. Božansko Srce ništa ne traži od nas nego mir, sklad i ljubav. A mi doprinašamo te žrtve da ugodomimo Isusu.

Jozica Parunov, glavarica.

Poljica, Otok Krk. Navršilo se 30 godina, da je osnovano naše djevojačko društvo. Tridesetgodišnjicu smo proslavile na blagdan Presv. Srca, kada smo posebnom ljubavlju i revnošću okitile našu crkvu i olтар, te napravile slavoluk kuda je prolazila procesija sa barjacima. Sve su članice toga dana pristupile sv. Pricesti. Tisuću dobrih vjernika je zajednički s nama proslavilo ovu pobožnost. Neka bude slava Presv. Srcu Isusovu.

M. Nenadić, glavarica.

Donji Vidovec. Dne 17. decembra imalo je naše djevojačko društvo svečano primanje novih članica. Primljeno ih je jedanaest. Dosada ima 58 članica, pomlatka devet. Jedna se udala i za njezin sretan brak smo pri-

mile jednu sv. Pricest. Sv. Pricesti je bilo u godini 1933 sa strane djevojačkog društva 1930. Glasnika Srca Isusova držimo 35 kom. *Jelka Habijan, glavarica.*

Varaždinske Toplice. Prošlo je već pet godina od kako je osnovano naše društvo Srca Isusova, koje još uvijek neumorno radi za slavu Božju i za spas neumrlih duša. Na Malu Gospu bilo je svečano primanje novih članica 42, sada nas ima 146. Primanje je obavio prečasni gosp. kanonik u miru Karlo Budanac iz Dubrovnika, a prisustvovao je i naš prijašnji Upravitelj veleč. gosp. D. Kociper i dao nam prigodnu propovijed. Iz zahvalnosti rado ćemo se i često sjećati u molitvama svojim naših duh. pastira. Sa novim Upraviteлом smo zadovoljne. Drži nam redovito mjesecne sastanke i potiče na ljubav i revnost napram božanskom Srcu Isusovu. Sv. Pricesti od mjeseca ožujka do studenog je prikazano 2.140. Blagdan Krista Kralja svečano smo proslavili, te Svetu Godinu.

Glavarica.

Marija Bistrica. Djevojačko društvo Srca Isusova u M. Bistrici proslavilo je na 8. prosinca 1900 godišnjicu našega otkupljenja i 75 godišnjicu ukazanja Bezgrješne u Lurd. U tu svrhu priredile su članice vrlo uspјelu predstavu: »Mučenice Kristova, oprosti mi«. Članice su mnogo žrtvovalle dolazeći večerom po kiši, blatu i zimi na probe, pa im ovim putem izričem najlepšu hvalu. — Društvo je početkom rujna izabralo novo poglavarstvo i počelo raditi novim marom i žarom. K sv. Pricesti pristupaju članice redovito svaki prvi petak i još jednu nedjelju u mjesecu. U tu svrhu su podijeljene članice na če-

tiri skupiné tako, da svaka skupina pristupa jednu nedjelju sv. Prijestu.

Marija Svak, glavarica.

Doli kod Stona. Naše društvo dobro napreduje. Imamo svaki mjesec sastanak u crkvi. Ima nas 37. Od mjeseca srpnja do danas primile smo 305 sv. Prijestu.

Marija Čerjan, glavarica.

Daruvar. Dne 8. prosinca 1933 priredile smo proslavu 75 godišnjice ukazanja Majke Božje u Lurdzu. Program se je sastojao od u kratko prikazanog historijata ukazanja u Lurdzu. Zatim je izvedena deklamacija »Djevi bez grijeha i otpjevana pjesma »Kraljici Hrvata« od Adamića. Igrakaz u 3 čina »Bez majčinog blagoslova«, uspio je vrlo dobro, a na koncu prikazana živa slika Ukazanja Majke Božje sv. Bernardici oduševila je sve prisutne. Priredba je bila odlično posjećena. Čist prihod prirede poklonili smo za nabavu božićnih darova sirotinji naše župe.

Zlata Šandor, tajnica.

Nedelišće. *Djevojačko društvo S. I.* Naše društvo lijepo napreduje. Sastanke imademo po mogućnosti svaki tjedan, gdje nas Velečasni poučava u temeljnim istinama svete vjere, o grijesnim prigodama, a osobito nas potiče, da što više ljubimo presv. Srce Isusovo, kome smo se posvetile. — Na Malu Gospu imale smo predstavu, za kojom smo uvijek žudile. Naše članice izvele su posve umjetnički žalobnu igru iz kršćanskih progona: Vestalka. Uspjeh zadovoljavajući u svakom pogledu.

Noro Ćićić: Djevojačko društvo S. I.

Dne 10., 11. i 12. studenoga bila je u našoj župi proslava 1900 godišnjice smrti našega Spasitelja. Tom zgodom je bilo primanje novih članica njih 60 na broj u društvo. One su uz veličale proslavu, jer su u bijelini kod procesije pratile s obje strane Spasitelja, što ga je pronio našim mjestom presvjetli M. Proštenik, kanonik u Varaždinu. Inače rado pomažemo u crkvenim stvarima, gdje god nas trebaju.

Tereza Dominić, glavarica.

Dubrava Hrv. *Osnivanje djevojačkog društva.* Malo je dana u našem životu bilo tako lijepih kao dan 21. siječnja ove godine. Dugo smo ga očekivale i napokon je došao ovaj sveti naš dan, kad smo upisane u Presv. Srce Isusovo. U predvečerje javljala su naša zvona, da je došao iz Zagreba veleč. otac Isusovac, koji će sutra obaviti svećano primanje, a mi smo u sv. ispovijedi pripravljale svoje duše za veliki dan. I osvanuo je, a naša crkva dupkom puna. U lijepoj procesiji sa svijećama u rukama, a mnoge i s vijencem oko glave, ulazile smo nas 99 članica u crkvu u pratištu svećenstva. Bio dirljiv govor oca Isusovca misionara, a onda naša generalna pričet pod svećanom sv. Misom i napokon sam blažoslov i primanje. Mnogi roditelji bili preseguti u duši, kad su gledali svoje kćerke, kako veselo stupaju pod barjak presv. Srca. Našem revnom g. župniku Josipu Poljanцу i veleč. ocu misionaru, koji nas je primio u društvo od srca hvala i od Boga plata.

Barica Štefek, glavarica.

PRILOG

ZAHVALNICE

Aleksandrovo: Ž. L. Primila od Presvetog Srca mnoge duševne i tjelesne milosti, osobito ozdravljenje od malokrvnosti i teške živčane bolesti. **Balkarac:** R. G. Primljene milosti. **Bebrina:** G. A. U velikoj živčanoj bolesti obrati se Presv. Srcu s obećanjem da će Glasnik doživotno držati i gde ozdravio. — K. G. Bila u strašnom duševnom stanju, utekla se Presv. Srcu i sve se uredilo i Presveto Srce iskazivalo joj mnoge druge milosti po zagovoru svetaca. **Beograd:** V. M. Najusrdnije zahvaljuje blagopokojnom biskupu Langu, jer je njegovim zagovorom ozdravila od teške bolesti. **Bjelovar:** S. F. Molji Presv. Srce, da joj bude na pomoći djetetu kod nauka i da joj dijete dobije dar govora. — M. F. Presv. Srce dva puta pomoglo kod teške bolesti osobito ponoda i djetetu ozdravilo. **Bos. Šamac:** N. N. Prenome milosti, osobito zdravlje, od Presv. Srca po zagovoru svetaca. **Čakovec:** S. O. Sretan porod i mnogi primljeni darovi i milosti od Presv. Srca. **Delfince:** K. M. Dobila željene milosti od Presv. Srca po zagovoru svetaca. **Djakovo:** P. G. U bolesti poroglo Presveto Srce; hvala, čast i slava Mu. — B. T. Primljene milosti. **Dobrinja:** M. J. Primila zdravlje od Presv. Srca. **Donji Miholjac:** K. Dž. moli za ozdravljenje muža. **Donji Vidovac:** D. R. Presveto Srce udijelilo teško bolesnoj od gripe zdravlje iža što Ga je zazvala i obećala širiti Glasnik. **Dolnja Vlahinjačka:** M. D. Presv. Srce uvelo slogu u obitelji. **Duguesne:** K. S. Od Presv. Srca dobila mnoge milosti i moli za druge potrebne. **Durdevac:** P. M. Presveto Srce izbavilo od teške bolesti i očitice smrti. **Ferićance:** I. H. Presveto Srce izlijelo ga od opasne bolesti bez operacije. **Fojnica:** F. B. Preporuča u molitve važne svoju potrebu i u tu svrhu preplaćuje 5 obitelji na Glasnik. **Garevac:** M. R. Presveto Srce pomoglo, da je pravda pobijedila učinjenu nepravdu. **Hlapčina:** A. M. Presv. Srce dalo da je uspjela operacija. **Kalje:** F. R. U teškim časovima u obitelji, kad sam mislila, da će se obitelj raspasti, utekoh se sv. Maloj Tereziji i ona uredila sve kod Presv. Srca; isto zahvaljuje za povratak zdravlje majki sitne djetice. **Kešinci:** M. H. Prosi za molitve za bolesnu manicu. **Klenovnik:** V. S. Poslije dvije godine liječenja pluća, morao se podvrći teškoj operaciji; utekao se Presv. Srcu i operacija prošla bez komplikacija. **Kustošija:** J. G. Presveto Srce dalo da je napokon dobila djetete. **Kuzminec:** S. P. Strašno obolio, dobio zapalenje crijeva; utekao se Presv. Srcu, obećao zahvalu u Glasniku i Presv. Srce odmah pomoglo. **Maruševec:** T. V. D. Primila od Presv. Srca po zagovoru sv. Josipa mnoge milosti i u svakojakim neprilikama. **Medvenova Draga:** M. J. Mnoga primljena dobroćinstva od Presv. Srca. **Milna (Brač):** M. K. Od Božanskog Srca primljene milosti. **Močići Konavle:** R. S. Bio teško bolestan, sve liječničke sile bile uložene, ali uzalud; napokon se utekao Božanskom Srcu i bolest krenula na bolje i sada je zdrav. **Oriovac:** R. M. Primljeni darovi i milosti od Presv. Srca, sv. Obitelji i svetaca. **Osijek:** M. K. Sretan porod. **Petrijanec:** S. M. Snašle velike brige i nevolje i opasna bolest; utekao se Presv. Srcu i Bezgriešnoj i u roku od 8 dana ozdravio, svladao nevolje i dobio službu. **Plavno:** S. S. U bolesti izjavio se liječnik zabrinuto, zato se utekla devetnicom sv. Tereziji uz obećanje da će se preplatiti na Glasnik Srca Is. i bi uslišana. **Podgajci:**

A. A. Presv. Srce po zagovoru sv. Male Terezije izlijecilo od upale porebrice. **Podgorje:** S. M. Teško obolio na nozi, utekao se Presv. Srcu i Majci Božjoj Kutijskoj i obećao se zahvaliti i upaliti 2 svijeće na oltaru i odmah mu postalo bolje. **Podravina:** M. H. Bolovala 14 godina, liječnici nisu mogli, utekla se Presv. Srcu i obećala zahvalu i evo godinu i po nema bolesti. **Primorje:** M. B. Lič. Zahvaljuje za primljene milosti i moli se za daljnje u svojoj bijedi. **Slav. Požeža:** B. H. Majka oboljela od trbušnog tifusa, utekla se devetnicom Srcu Isusovu i već treći dan majci bolje i sada je dobro; isto tako milošću Presv. Srca ozdravila sestra, koja je dvorila majku i dobila još teži tifus u trbuhi i u glavi. Sada je dobro. **Požeški Breštovac:** P. B. Jako bolestan ozdravio. **Remetinec:** A. M. Sedam godina mučila ga želučana bolest, čitao zahvalnice u Glasniku, utekao se Presv. Srcu i sada je dobro. **Samobor:** K. B. Ozdravio suprug moleći devetnicu Presv. Srcu. **Sarajevo:** Obitelj R. i M. U životu primili mnoge milosti od Božanskog Srca i Svetaca, osobito zadnjih godina. Bili su u takvim prilikama, gdje po ljudsku nije bilo izlaza, ali je Presveto Srce uvijek pomoglo. — K. Č. Dragi Isus ozdravio ju od teške bolesti. **Selca na Braču:** A. B. Zahvaljuje Bož. Srcu, Gospo Sinjskoj i sv. Antu za sreću i zdravlje djece i moli neka Presv. Srce i nadalje blagoslov i štiti dječiću. **Skoplje:** J. M. Teško oboljela, liječnici rekli da nema spasa; utekla se Presvetom Srcu i Gospo Sinjskoj i obećala doživotno držati Glasnik i sada je zdrava. **Slijeme:** V. P. Presv. Srce uslijalo molbu u bolesti. **Spišić Bukovica:** L. M. Primljene milosti od Presv. Srcu. **Split:** E. M. Čitajući zahvalnice u Glasniku bila potaknuta, da se u velikoj nevolji obrati Presv. Srcu; muž dugo godina bolovao na želucu, odlučio se na vrlo tešku operaciju, ali hvala Presv. Srcu i svećima dobro je uspjela i sada je zdrav. **Sušak:** B. K. Mnoge primljene milosti od Presv. Srca po zagovoru Majke Božje Kamenitih vrata; povratio se sluhiza preboljele gripe; sretno uspjela operacija; sretno završila školu i dobila namještenje. **Sydney (Canada):** F. K. Djete teško boollovalo, nije moglo ni živjeti ni umrijeti; u ovom teškom stanju utekoh se Presv. Srcu i svetoj Tereziji, obećah se u Glasniku zahvaliti i djele odmah usnulo i za 9 dana potpuno ozdravilo. **Sv. Jakov Siljevica:** F. P. Primljene milosti. **Tavankut:** M. S. Milosti Uglijan: M. B. Presv. Srce izlijecilo teško bolesnu ruku. **Valpovo:** M. Z. Velika primljena milost. **Vel. Gorica:** B. K. U brizi za zdravlje utekla se Presv. Srcu i zamolila pomoći t biskupa Langa i bila uslijana. **Vinkovci:** M. B. Molila devetnicu Presv. Srcu i molba uslijana. — **Obitelj B.** Nakon tri godine dobio na neočekivan način namještenje moleći zajedničku devetnicu Presv. Srcu. **Virje:** R. P. Bila u bolnici za oči, nije joj pomoglo, utekla se Presv. Srcu i ozdravila. **Vodjinci:** K. S. Ozdravljenje dijeteta. **Zagreb:** S. M. Zahvaljuje Bož. Srcu Isusovu i Marijinu i sv. Tadeju za ozdravljenje i što je sin sretno položio ispit. — J. T. Zavjetovao se da će čim ozdravi javno se zahvaliti Presv. Srcu i to ispunja. — B. D. Primljene milosti od Presv. Srcu. — V. K. Presveto Srce dalo da je sretno položio ispit. — P. B. U jednoj velikoj duševnoj poteškoći obratila se na pok. oca Bellera, da pomogne i on pomogneg. — J. P. Presveto Srce dalo zdravlje. — K. K. Presveto Srce po zagovoru sv. Ante dalo zdravlje. **Zavidović:** A. Š. Sretno uspjela operacija iza obavljene devenice Presv. Srcu.

Darovi u mjesecu siječnju 1934.

Sv. Mise: Ahmeek, Mich. MCh. Dol. 2.— Alipašin Most HG 20 Battle Creek, Mich. MG Dol. 5.— Besmer, Mich. OM Dol. 1.— Bjelovar SF 20 Canton NN Dol. 1.— Čatíci MG. 20 Cleveland, Oh. IG Dol. 1.— Draž PB 20 Košinci MH 20 Kostajnica MU 20 Kraljevica KB 30 Mansfield MH 50 c. Moosup, Com. KL Dol. 1.— Turza VG 20 Pittsburgh, Pa. BM Dol. 1.— FŠ Dol. 41.— Valpovo MP 25 Vareš IČ 40 Washington KK Dol. 1.— Zagreb AJ 20 SM 20.

Svetište S. L: Kraljevica KB 100 Osijek MK 10 Vel. Gorica BK 50 Vinkovci MT 20 Zagreb DC 20 KŠ 10 MM 15 NL 30 PB 50 SB 20 Zavidović AŠ 50. **U čast S. L, sv. Antunu, sv. Tereziji M. L i bisk. Langu:** Vinkovci KB 20 Zagreb EH 50 MK 40.

Savez društva sv. Ignacija.

Članarina i darovi: po 10—15 d.: Posavac Mato, Jakovac Marica, Pušik Ana, Uhor Paulina, Goga Katica, Jurik Etele, Jakovac Maria, Takač Márka, Sigeti Jula, Sevald Magdalena, Sabljak Marija, Grulja Barica.

Sv. Mise: po nanskani po 20 d.: Kulisić Katie, Vinski Ana, Komatz Katarina, Pašić Stipan, Podnar Mijat, Pauletić Albina, Mause Ruzica, Obužen Don Pero, (3 × po 20 na 3 nakane), Mužić Vica, Berks Marija Ana, Hadžić Marija i Marko, Mamić Antun, Lipovac Pavka, Lišić Eva, Filipović Marija, Kusaković Mato, Gjurić Marija, Čizel Anka, Čalogević Hinko, Kokanović Marija, Toth Mato, Nemet Alojzija i Agneza, Trgovčević Mimica, Sestre milosrdnice, Matosić Filomena, Cenić Tilka, Ceron Anka, Burnjak Mihail, Dusparsa Niko, Kladarin Antun i Anka, Koščević Slavomir, Host Ruzica, Ćotić Vjekoslav, Zagorec Milka, Rebac Kata, Janeš Terezija, Žagar Katarina, Crnkić Marija, ud. Močile, Juroš Marko (2 × po 20 na 2 nakane), Tončić Ana, Pustaj Agna, Pustaj Tereza, Maltar Dinko, Jundak Mihalj, Siladžu Dora, Slade Vinko, Havlović Josip, Požgaj Mato i Jaga, Blažević Dr. I., Gudić Jela, Bruketa Andjela, Pevec Julija, Borovecki Jula, Legan Obitelj, Franjković Franjo, Benković Ilija, i Ana, Šnajkart Adolf, Burkus Miko, Šimunić Ida, Kramar Ivan, Čalić Sofija, (3 × po 20 na 3 nakane), Knežević Margareta, Lovrić Stjepan, Sestre Milosrdnice, Volić Jelka, Bakota Petar, Glavičić Marica, Burgataler Draga, Majnarić Ljubica, Srebotnik Ivanka, Fencl Margareta, Vidaković Milka, Grbac Franjića, Obrdalj Mato, Čehulić Marko, Horvatić Jelka, Majdančić Ivan, Svetić Klara (5 × po 20 na 5 nakana), Andrijašević Marija, Čakarun Štefanija, Krešo Mijo, Domjan Dragutin, Bracačanović Antonija, Slavečki Juro, Petrović Stjepan i Terezija, Madić Marija, Zulin Franka, Rojko Margarita, Oštrić Andrija, (2 × 20 na 2 nakane), Miholović Juraj, Mišolović Marija, Božek Jelka, Dulić Lazo, Magašić Marija, Kvazić Kate ud. Kornić, Ljubić Marija, Mlakić Andrija, župnik, Mišak Mijo, Ban Matilda, Arbanić Vjekoslav, Knauer N., Crnjanić Josip, Jelenić Danica, Črkvanac Jaga, Kuretić Milka, Ugarković Anica, Požega Mato, Fistrić Tererija, Zgorelec Anka, Trbušović Marija, Gorubić Petronila, Mencin Rozalija, Poturić Marija, Kuntarić Olga, Sinković Vjekoslav, Boduljić Marko, Vorich Ljudmila, Vidić Jozef, Krešo Mijo, Kozina Eduard, Kolumbić Batistina, Polić Mijo, Ožbolt Marija, Sevald Magdalena, Bašković Inde, Valentić Katarina, Ruklijač Helená, Mikulec Josip, Garapić Marija, Poropat Ivan, Šintić obitelj, Grego Franjo, Šarić Marija.

Sv. Mise na nakamu od 25 do 100 d.: Franjić obitelj, Stipo i supruga, Posavac Eva, Tirkajla Jakim, Šerka Ivanka i Marija, Filip Tomazina, Lovrić Frano, Gauš Mate, Dernulic Marija i Anka, Randić Mate, Matic Eva, Milačić Ivan i Jelena, Matačin Sime i Žena Matija, Šnaperpek Adam, Komlenović Stipo i Jelka, Žec Marija, Vorgić Ana, Borovčak Anka, Kvotidian L., Bakran Marija, Doboš Veronika. — Sučević Katarina 50 c., Skance John, California Dol. 1.—, Butkovich Antun Dol. 1.—, Bisko Nikola Dol. 3.—.

GLASNIK PRESVETOG SRCA ISUSOVA

jedino je glasilo Apostolstva molitve, Bratovštine Presv. Srca Isusova, Vojske Srca Isusova proti psovki i Djevojačkih društava za naknadnu sv. Pričest. Izlazi svaki mjesec. Cijena mu je na godinu

4. 15.— dol. ½ lira 8.— pengo 2.50. Narudžbe prima:

UPRAVA GLASNIKA PRESV. SRCA ISUSOVA,
ZAGREB I. PALMOTICEVA UL. 31. PP. 147.

Urednik: Andrija Glavaš D. I.

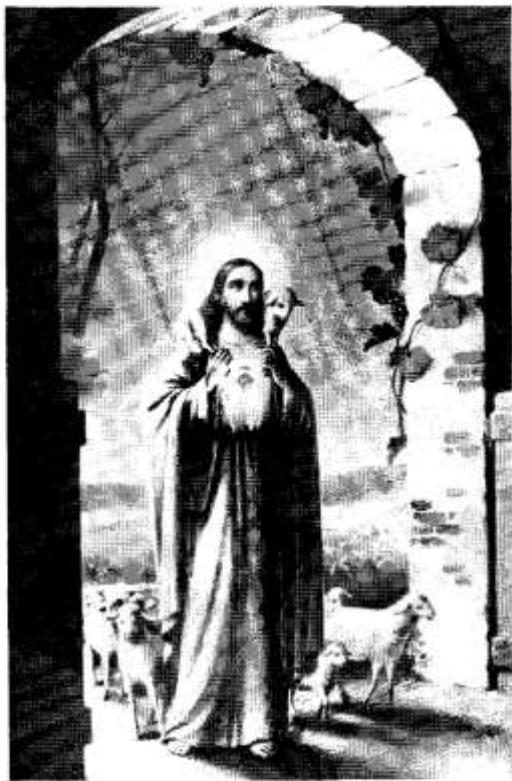
S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju Isusovci u Zagrebu.

Izdavač i vlasnik: Nadarbina nadbiskupske menze u Zagrebu. A. Alfrević D. I.

Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

Posterina u gotovom pisanju

GLASNIK SRCA ISUSOVA

1934

IZDAJU ISUSOVCI ZAGREB I, pp. 147.

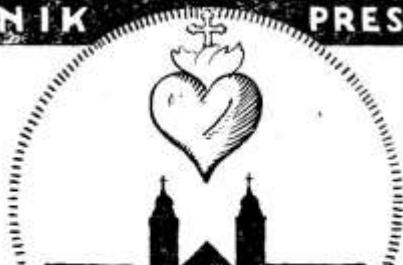
GOD. 43.

SVIBANJ

BROJ 5.

GLASNIK

PRESVETOĆA

SRCA ISUSOVA

God. 43.

Svibanj 1934.

Broj 5.

Utječimo se Majci Božjoj kao svojoj Majci!

Mjesečna nakana u svibnju, blagoslovljena od sv. Oca.

Kad dobro pazimo na pojedine riječi misnog evanđelja, koje se čita na Blagovijest, vidjet ćemo, kako arkandeo Gabriel moli Gospu, da bi ona postala majkom nesamo privatnog čovjeka Krista nego i majkom Krista Spasitelja ili Onoga, koji će biti vječni kralj obnovljenog roda ljudskoga te glava jednog tajinstvenog tijela, što smo mu mi udovi. Izustivši naime svoju lozinku: »Evo službenice Božje, neka mi bude po riječi tvojoj«, Marija prima ponudu Božju u svemu njezinu opsegu. No ne može ona postati majkom glave tajinstvenog tijela Kristova, a da ujedno ne postane i majkom raznih udova toga tijela.

Kako je Marija majka naša?

Istina, nije na isti način majka Isusova i majka naša. Ona je majka Isusova u pravom i strogom smislu te riječi, jer ga je doista rodila kao rođenog Sina; a postala je majkom našom posinjenjem, to jest u nekom širem smislu, jer se u nama Krist nekako dalje nastavlja i raširuje. To isto misli i sveti Augustin, gdje u spisu o svetom djevičanstvu veli o Mariji: »Po tijelu je majka naše glave; po duhu je majka njezinih udova.«

Izjava raspetog Isusa na Kalvariji potvrđuje ovu istinu. U sam onaj čas, kad se smrću Spasiteljevom izvršilo naše otkupljenje, Isus pokazavši na Ivana, reče svojoj Majci: »Ženo, evo ti sina!« A Ivanu reče: »Evo ti majke!« Ivan pak, ljubljeni učenik Kristov, ovdje zastupa sve prave učenike Kristove, pače i sve ljudе, kako je to još nedavno sv. Otac Papa Pijo XI. svečano istakao, kad je 24. prosinca 1932. kod oglašivanja svete godine među ostalim blagodatima otkupljenja također spomenuo »Djevicu Mariju, koja

je pod križem svoga Sina postavljena za majku svih ljudi.« Svi su dakle ljudi tada postali duhovna djeca Marijina.

Kako je Gospa primila materinsko Srce prema nama?

Kad nam je Isus bl. Gospu dao za majku, dao joj je ujedno pravo materinsko srce prema nama. Zato veli pisac Gilloz u spisu »Vrata nebeska«, da su one riječi Kristove: »Evo ti majke« više izašle iz Srca Isusova nego iz njegovih usta, i da je onda u žalosnoj Majci Božoj usplamlio plamen, koji je u njoj raspirio pravu materinsku ljubav spram ljudi, kao što je i u srcima njegovih učenika raspirio neugasljivu djetinjsku ljubav spram majke. Marija će nas odsada ljubiti kao žive udove svoga Sina onom nježnom, žarkom i velikodušnom ljubavlju, kojom ljubi svoga Sina.

Zato i biskup Bossuet kaže: »Isus je hotimice ovu materinsku zadaću Marijinu svečano oglasio baš u onaj čas, kad je Marija u duši trpjela pravo mučeništvo, u čas, kad je po svojim prevelikim bolima više nego ikada prije osjećala, da je majka. Spasitelj, žečeći, da njegova majka bude i naša, e da i On bude u svemu naš brat, s križa je vidio Marijinu dušu tako ganutu, kao da je ona tu poruku ovdje očekivala, i zato je izabrao taj čas, da joj kaže: »Ženo, evo ti Sina!« Kao da veli: »Ženo rastužena, koja baš u stradanju svoje ljubavi sada pokazuješ, kako daleko ide materinsko saučešće i nježnost, molim te goji odsada onu istu materinsku ljubav, što si je meni iskazala, također prema ovom ljubljenom učeniku mome i prema svim vjernicima, koje tebi preporučujem u njegovoj osobi, jer su i oni moji ljubljeni učenici. Baš ove riječi Krstove utisnuše u Srce Marijino materinsku nježnost spram svih vjernika kao djece njezine. Jer može li išta tako uspješno djelovati na Srce blažene Gospe kao riječi umirućega Isusa?

Djevica Bogorodica nikad ne će zaboraviti, da je upravo pod križem svoga Sina na gori Kalvariji usred najmučnijih tjeskoba svojih i Sina svoga bila proglašena majkom svih vjernika. A majka to više ljubi svoje dijete, što je više suza za nj prolila. Koliku će dakle nježnost i požrtvovnost Marija pokazati prema onima, za koje je sama žrtvovala dragocjenu krv svoga preljubljenog Sina? Jedini će odsada biti ponos njezin, da u nama izradi sliku i kreplosti svog božanskog Sina, kako bi njega opet našla u nama, njega mogla ljubiti u nama, i kako bismo smrću preobraženi po Njemu, postali učesnici Njegova mističnog tijela i s Njime se konačno sjedinili na nebu, kamo nam je prednjačio. Marija može dakle s većim pravom nego apostol Pavao govoriti: »Djeco moja, koju opet s mukom radam, dok se Krist ne izobrazi u vama.«

Budimo i mi djeca Marijina!

Ako je takva ljubav Marijina prema nama, kakva ima biti ljubav naša spram tako ljubezne majke? Gospa prije svega hoće

»O PREĆISTA, NITKO SE NE OSLOBADA ZALA NEGO JEDINO PO TEBI. O PRESVETA, NITKO SE NE SPASAVA NEGO PO TEBI. O NEOKALJANA, NITKO NE DOBIVA MILOSTI NEGO PO TEBI. O NAJCASNJA, NITKO NE POSTIZAVA SAMILOST NEGO PO TEBI.« (Sv. German.)

da u nama izobrazi Isusa. Pustimo joj dakle slobodne ruke u tom divnom poslu našega duhovnog preporoda. Ne branim joj taj posao; što više, aktivno sudjelujmo i mi s njome u toj obnovi svojoj. Ona nam daje Isusa. Dajmo i mi, da živi Isus u našoj duši time, što ćemo u njoj njetiti Njegove kreposti uz svemožnu pomoć naše majke. (Vidi o tom Adolfa Tnmquerey, *Les Dogmes Générateurs de la Piété*, 113—118.)

Biskup Bossuet opet krasno razvija ove praktične misli u svojoj drugoj propovijedi na svetkovinu svetog Ružarja. »Marija, kaže on, daje nam Isusa Krista. Vratimo joj kao uzdarje Isusa Krista u себи! I dajmo, da u našim dušama opet oživi onaj isti Sin Isus Krist, što Ga je Marija izgubila iz ljubavi k nama!... Budimo dakle čisti i stidljivi, pa će Marija prepoznati Isusa Krista u nama! Budimo ponizni i poslušni, kao što je Isus bio ponizan i poslušan do smrti. Ljubimo bližnjega; otvorimo srce i ruke svoje siromasima i bijednicima; zaboravimo sve uvrede, kao što ih je Isus zaboravio, moleći za svoje krvnike i peruci njihove zločine u Svojoj krvi.

Koliko će se Marija veseliti, kad bude gledala Isusa Krista, gdje živi u nama: u našoj duši po ljubavi, u našem tijelu po čistoći, u našim očima i u našem licu po našoj sabranosti, čednosti i po kršćanskoj prostodušnosti. Prepoznavajući tad Isusa Krista u nama po točnom vršenju evandeoskih nauka, Marija će se u svom Srcu diviti ovoj živoj slici i obnovi svog ljubeznog Sina i ljubit će Isusa Krista u nama te će na nas izliti sve milosti svoje materinske ljubavi.

I, ako te tvoje strasti i svjetske opačine budu kadikad napastovale, da bi mogao podleći, ne zaboravi onda uzdisaja svoje majke, sjeti se tada bola i plača Marijina na Kalvariji. Bijedniče, što hoćeš da učiniš? Zar ćeš podići još jedan križ, da na nj pri-biješ Isusa Krista? Zar ćeš u svojoj okrutnosti skriviti, da Marija gleda još jednoć svoga Sina, gdje visi na križu, ili gdje si ga ti okrunio užasnim trnjem ili gazio nogama krv Novoga Zavjeta te takvim prežalosnim prizorom opet otvorio sve rane njezina materinskog Srca?

Akđ bismo pače u svojoj slabosti i kukavštini imali nesreću, da uvrijedimo Boga, bacimo odmah skrušeni pogled na ovu majku nebeskog milosrda i recimo sebi, da ona kraj naših grijeha nije prestala biti naša majka i da ima samo jednu želju, da nas povrati k Isusu i preporodi za život milosti. Ona nikad ne zaboravlja, da je njezin Sin došao spasiti grešnike, da je obratio Samarjanku i preljubnicu i apostola Petra iza trostrukog pada i da se još na križu molio za svoje krvnike i raskajanom razbojniku otvorio blaženi raj. Marija je posve usvojila čuvstva premilosrdnoga Spasitelja i zato je ona sigurno utočište grešnika i vazda pripravna, da se kao odvjetnica zauzme za njihovo spasenje. I ona to čini tako uprješno te se nijedan grješnik ne će od svega srca uteći ovoj majci milosrda, a da ne bi iskusio moć njezina zagovora.«

Živa je dakle istina, da je Marija za nas najnježnija, najplemenitija, najmilosrdnija od svih matra; te prema tomu moramo i mi biti zahvalna, odana, pouzdana i poučljiva dječa njezina.

Završimo jednom slasnom molitvom sv. Franje Saleskoga, koji ovako prosi Majku Božju:

»Spomeni se, predobrostiva Djevice, da si majka moja i da sam ja kukavan i nevrijedan čovuljak, pun bijeda i slabosti. Zalinknjem te, predobra Majko moja, vodi me i brani me na svim putevima i u svim djelima mojim. Ne reci, preljubezna Djevice, da si nemoćna, jer ti je tvoj božanski Sin dao svu vlast. Niti reci, da mi ne moraš pomoći, jer si ti zajednička majka sviju, a napose si majka moja. Kad ne bi mogla pomoći, izgovorio bih te i rekao: Istina je, ona mi je majka; ljubi me kao sina svoga; ali siromašna je, a siromaštvo joj smeta te nema ništa pa ne može ništa. Da nisi moja majka, trebalo bi dakako da strpljivo rečem: Ona je dosta bogata, da mi pomogne; ali nažalost nije moja majka, ne ljubi me.

Kad si dakle, predobra Djevice, moja majka te si ujedno moćna, kako da te ispričam, ako mi ne bi pomogla? Vidiš, majko moja, da si primorana meni udijeliti štogod ištem (u ime Isusovo). Na čast i slavu svoga Sina primi me kao dijete svoje; ne gledaj na moju slabost i na moje grijeha. Oslobodi mi dušu i tijelo od svakoga zla i daj mi sve svoje kreposti, osobito poniznost i čistoću.

Pokloni mi konačno sve, što se mili presvetom Trojstvu, Ocu i Sinu i Duhu Svetom. Amen.« L P. Bock D. L.

Prekasno.

Pričao mi jedan dušobrižnik, kako je njegov župljanin N. bio nemaran u vjerskim dužnostima. Na sv. Misu nedjeljom i blagdanom uvijek bi zakasnio, dolazio bi obično iza prikazanja. Vrlo je rijetko pristupao i k sv. pričesti. A kakav on, takva mu i sva obitelj: mlaka, nemarna, bezbrizna, propustljiva. — »Ali nedavno« — nastavi dušobrižnik — »pozvaše me k njemu, jer da je teško obolio te želi primiti sv. sakramente. S mjesta sve uzmem i podem. Da što prije stignem, uzmem i kočiju s brzim konjima. I baš kad sam sio u kola, dode mi misao: Gosp. N. je uvijek prekasno dolazio božanskom Spasitelju (u sv. Misu); samo da božanski Spasitelj ne dode sada prekasno k njemu! I jedva smo prevalili polovicu puta, dovrči nam jedan ususret i reče, da je bolesnik već premirnuo.« Žalostan događaj. Ali Spasitelj kaže: »kakvom mjerom mjerite, onakvom će se vama odmjeriti.«

A. Hercegović.

Svakštvatelj Presvetog Srca treba da upozna život velikog Apostola Srca Isusova, blaženog Klaudiјa Kolombiera.

Duhovna obnova Zagreba

Svete misije trajale su u Zagrebu mjesec i deset dana. Tom je zgodom Zagreb doista pokazao da ljubi Isusa Krista. Jedne slobodne noći sakupilo se 10.000 muževa i mladića i javno manifestirajući svoju vjeru prenijeli su čudotvornu sliku Majke Božje od Kamenitih vrata u katedralu i tu kod polnočke na hiljade se njih pričestilo, jer oni znaju, da je u Isusu snaga njihova. A šta istom kod zaključne procesije, kad se na Markovu trgu sakupilo do 30.000 sve samih Zagrepčana katolika, i kad su klicali s uzdigнутim desnicama: Vjerujemo u Boga Oca, vjerujemo u Isusa Krista, vjerujemo u sv. Crkvu! Tekle su suze gauča, ali ne stidimo ih se, jer su tekle za Isusa, Spasitelja i za naš narod. Ugledali se i drugi u vjeru Hrvata-Zagrepčana!

Bile su najprije posebne propovijedi za djecu, za mladiće, za djevojke; po posebne misije za gradsku periferiju u školskim dvoranama i kapelicama i napokon u središtu grada u crkvama za ostale gradane. Školske dvorne bile su pretjesne za onoliko mnoštvo slušatelja, a i pred najvećim crkvama bilo je dana, kada se moralo stajati vani, jer je unutra bilo sve ispunjeno. Riječ Božja ipak privlači i učene i neučene.

A tko će prebrojiti sve isповijedi onih dana, koje su se skriveno i pobožno obavljale, tko ona divna obraćenja u dušama, koje su iza dugih godina pristupale bliže, bliže Bogu?! Samo jedan primjer, a sličnih je bilo mnogo. Piše jedna inteligentna župljanka crkve sv. Blaža:

»Bilo to na 22. III. u uredu. Poslije podne pristupi mi jedna od mojih gda. kolegica i reče: »Molim vas, gospodo, recite mi kako se moliti krunica?« I pri tome pruži mi posve novu krunicu.

Malo se lecnuh; pogledah je ponešto záčudeno i rekoh: Kako, vi želite, da vas naučim moliti sv. krunicu? Pa zar vi to ne znadete? — »Ne« — odgovori mi ona, nisam ja molila već 35 god., a niti sam se tako dugo isповjedila — a sada je eto moram moliti — a ne znam... »Bila sam« — nastavi ona — danas sa svojom majkom na sv. isповijedi. Mi smo redovito prisustvovali kod misijskih propovijedi u crkvi sv. Blaža, koje su nas toliko ganule, da smo odlučile isповjediti se; ja **nakon 35** — a moja majka **nakon 60 godina!** I sad se osjećam tako sretna i potpuno kao preporedena!«

Ta me njezina iskrena isповijest vanredno razveselila; i sretna poput nje same rekoh: »Hvala Bogu!« — Kazah joj, kako će moliti sv. krunicu, a čitavo poslije podne neprestano sam razmišljala o velikoj ljubavi i milosti Božjoj, koju je iskazao ovim dvjema dušama!

»Hvala Mu — tisuću puta hvala!« klicalo je srce moje!

Tko ljubi i štuje Presveto Srce Isusovo, taj širi i Njegov Glasnik.

Baš me briga za Crkvu...!

»Velečasni gospodine župniče« — potuži se jednoga dana zabrinuti otac svome duhovnom pastiru — »doista ne znam, što je to s našim Ivicom. Od kako se vratio iz grada, ne ide u crkvu, ne moli se, a ne smiješ mu pravo ni spomenuti, da je katolik. Kad ga korimo, on samo vele: »Glavno da ja u Boga vjerujem i da sam inače pošten, a za crkvu me nije briga. Mogu ja i bez crkve i bez svećenika omiliti Bogu i svoju dušu spasiti.«

Ovakovih Ivica, koji vele, da je dosta »u Boga vjrovati i inače biti pošten«, a sv. Misu, propovijed i Pričest smiješ po miloj volji prezreti i zanemariti, imade danas mnogo nesamo u gradovima nego i u selima. Mnogi ovako govore iz neznanja ili zato, što su zavedeni od pokvarenih ljudi ili od zlih knjiga i novina.

Zar doista imaju pravo oni, koji ovako govore?

Prije nego odgovorimo na ovo pitanje, moramo kazati, da uopće ne može biti ni govora o pravoj vjeri i poštenu kod onoga, koji zabacuje Crkvu i sve ono što nam Crkva daje. Kako može onaj, koji ne daje Bogu što je Božje, biti značajan i pošten čovjek?! A bez sv. Mise i bez ispovijedi i Pričesti, dakle bez Crkve, ne može kršćanin i katolik dati Bogu, što Mu daje. Da još jedan dokaz navедemo! Slaba ljudska narav ne može se sačuvati u vjeri i poštenu bez posebne pomoći Božje, a tu pomoći Gospodin Bog dijeli jedino po molitvi i svetim sakramentima, dakle po Crkvi.

Ali recimo, da takovi ljudi ipak imaju nekakvu vjeru i poštenu, i pitajmo se dalje, da li im to može biti dosta, da omile Gospodinu Bogu i da si dušu osiguraju za nebo. Na ovo pitanje odgovara učeni Balmes kratko i duhovito: »To ti je, brate, dosta, da ne dođeš na vješala, ali ti nije dosta, da dođeš u nebo.«

Pogledajmo razloge.

Duh Sveti silazi na svoju Crkvu.

Nebeskom Ocu, našemu Stvoritelju i vrhovnom Gospodaru, nije svejedno, što mi o Njegovu Božjem veličanstvu vjerujemo i na koji Mu način služimo. On se pobrinuo, da Ga ispravno upoznamo nesamo svijetom svoga razuma nego i objavom Božjom. Pobrinuo se, da točno upoznamo, na koji Mu način imamo služiti. Da nas o tome neprevarljivo pouči, poslao je na zemlju svoga Jedinorodenoga Sina. Učinio je to iz prevelike ljubavi prema nama: »Jer Bog tako ljubi svijet, da je predao Jedinorodenoga Sina s voga, da nijedan, koji vjeruje u njega, ne pogine, nego da ima život vječni« (Iv. 3, 16.).

Evo već iz ovoga vidiš, da nije dosta samo »u Boga vjerovati i nače biti pošten«, nego moraš vjerovati i u Božjega Sina, Bogičovjeka Isusa Krista. Jedino po Isusu možeš naći pristupa do Nebeskoga Oca. To sam Isus svjedoči riječima: »Tko vjeruje u Sina, ima život vječni; a tko Sinu ne vjeruje, ne će vidjeti života, nego gnjev Božji ostaje na njemu.« (Iv. 3, 36.)

Otac nebeski nije poslao svoga Sina na zemlju samo zato, da nas pouči, nego Mu je predao i svu vlast nad nama. U Ivanovom Evandelju čitamo: »Otac ljubi Sina, i sve je dao u ruke njegove.« (3, 35) Malo prije svoga uzašašća na nebo rekao je Gospodin sakupljenom mnoštву: »Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji.« (Mt. 28, 18.) U toj vlasti uključena je i sudačka vlast: »Jer Otac ne sudi nikomu, nego je sav sud predao Sinu, da svi poštiju Sina kao što poštiju Oca. Tko ne poštije Sina, ne poštije Oca, koji ga je poslao.« (Iv. 5, 22 - 23) Matejevo Evandelje (gl. 25, 31) priča nam potanko, kako će Isus suditi. Što ti dakle koristi vjera i poštenje, ako ne priznaješ Isusa svojim Gospodarom i ako se dragovoljno ne podvrgneš kraljevskom žezlu Njegovom.

Gospodin Isus, komu je Otac nebeski predao svu vlast nad nama, osnovao je svojim božanskim ugledom svetu Crkvu, i to, kako uči sveti sabor Nicejsko-Carigradski, ne više crkvi, nego: »Jednu, svetu, katoličku i apostolsku crkvu.« Toj Crkvi dao je zakonito poglavarstvo, koje će njom upravljati, njoj je predao svoju svetu nauku, da je nepogrešivo čuva i naučava; predao joj i sedam svetih sakramenata, da ih dijeli vjernicima. Ali pustimo, da nam sam Gospodin Isus govori! Kad je ono sveti Petar dao Gospodinu divno priznanje: »Ti si Krist, Sin Boga živoga« (Mt. 16, 16.) odgovori mu Isus: »Blago tebi Šimune, sine Jođin! jer tijelo i krv nije to tebi objavila, nego Otac moj, koji je na nebesima. I ja tebi kažem: Ti si Petar, i na toj stijeni sagradit će Crkvu svoju i vrata je paklena neće nadvladati. I tebi će dati ključeve kraljevstva nebeskoga. Pa štogod svežeš na zemlji, bit će svezano i na nebesima; i štogod razriješi na zemlji, bit će razriješeno i na nebesima.« (Mt. 16, 17 - 20) Poslije uskrsnuća progovara Isus Petru: »Šimune Ivanov, ljubiš li me većma nego ovi?« Odgovori mu Petar: »Da, Gospodine, Ti znaš, da te ljubim.« Kaže mu Isus: »Pasi jag anje moje.« Nakon drugog odgovora reče Isus ponovno Petru: »Pasi jaganje moje, a nakon trećeg mu reče: »Pasi ovce moje.« (Iv. 21, 15 - 17.)

Nesumnjivo je, da je Isus ovim riječima Petra učinio vrhovnim pastirom, poglavarem svoje Crkve. Crkvena povijest nedvojbeno dokazuje, da su kršćani prvih kršćanskih vjekova ovako tumačili ove Gospodinove riječi.

Gospodin Bogu ne možeš doći bez Isusa, jer je samo On onaj most, koji veže čovjeka s Bogom. »Jer je jedan Bog i je dan posrednik Boga i ljudi, čovjek Isus Krist, koji dade sebe u otkup za sve.« (I. Tim. 2, 5) Ali ako zabaciš svu Crkvu, koju je Isus osnovao, ako zabaciš nauku, koju Crkva propovijeda, ako zabaciš svete sakramente, koje Crkva dijeli, ako prezreš poglavare, koje je Isus odredio, da u Njegovo ime upravljaju Božjom Crkvom i vode duše kršćanskoj savršenosti i u nebo, onda si zabacio samoga Isusa. A, ako si Isusa zabacio, onda Gospo-

Sedam darova Duha Svetoga.

*Svim, što vjeru imaju.
Što se u te učaju,
Sedam svojih dara daju.*

din Isus više ne može da bude veza između tebe i Boga, onda ne možeš naći pristupa pred nebeskim Ocem; onda je jasno, da ti ne možeš koristiti ni tvoja »vjera ni poštovanje«, jer bez Isusa i Njegove Crkve nema ni vjere ni poštovanja, koje bi ti moglo otvoriti put do nebeskoga Oca.

Već se u St. Zavjetu našlo ljudi, koji su se pobunili proti Mojsiji, premda ga je sam Gospodin Bog odabrao i postavio vodom izabranoga naroda. Vode buntovnika zvali su se Korif, Datan i Abiron. Ovi su govorili Mojsiju i Aronu: »Sav je narod svet; zašto se vi dižete nad narodom Gospodnjim.« Mojsije odgovori buntovnicima: »Gospodin će suditi.« I doista je sudio! Pod tom trojicom rastvorili se zemlja, i oni živi siđu u pakao. Ostale buntovnike spali oganj s neba.

Ono, što su u St. Zavjetu bili Kora, Datan i Abiron, to su u Novom Zavjetu oni žalosni kršćani i katolici, koji govore, da im je dosta, »ako u Boga vjeruju i ako su inače pošteni,« a za crkvu, sv. Misu i sve ostalo, što Bog traži — šta te briga! Ako je Gospodin u St. Zavjetu onako strogo sudio, koliko će stroži sud biti u Novom Zavjetu, jer se tu ne radi samo o časti Božjoj nego i o časti Božjega Sina i Njegove svete Crkve.

Ako si i ti, dragi čitatelju, poput Ivice, o kojem smo na početku govorili, zanemario crkvu i svete sakramente, onda bezuvjetno moraš popraviti ovu svoju tešku i sudbonosnu zabludu. Ako to ne učiniš, onda slijepo srtaš u svoju vremenitu i vječnu propast. Ali znaj, da je strašno past u ruke Boga svoga! A onima, koji ti se ludo i bahato hvale, kako je njima dosta Bog, a crkva i svećenik im ne treba, odgovori riječima svetoga Ciprijana, koje to više vrijede, što su već u trećem stoljeću izrečene: »Ne može imat Boga za Oca, tko nema Crkve za majku.«

O. Ivan Kukula D. L.

Ostajemo vjerni.

Bunu Poljaka ugušio je god. 1863. jedan ruski general. Za tu pobjedu nad katoličkim Poljacima dobio je na dar od ruskoga cara velika katolička crkvena zemljišta kod Sandomira. Ali god. 1875. morade taj general poći na vojnu. Prije odlaska pozva svoje kmetove i reče im: »Evo ja ću na dulje vremena od vas otići. Pa eto želim svakomu od vas dati u vlasništvo po komad zemlje. Recite mi samo iskreno, koliko želite.« Ovi siromašni kmetovi, koji nijesu ništa svoga imali, začudiše se nad generalovom izjavom. Zato se ne usudiše iznijeti svojih želja. Istom kad ih je podrugli put general osokolio, izjavise, da bi se mogli prehranjivati ako bi njihov gospodar-general svakomu darovao po 30 jutara.

»Neka vam bude,« reče general, »ali samo pod uvjetom, ako svoju katoličku vjeru zamijenite rusko-pravoslavnom.« Kad je vidio, da se seljaci kod tih riječi prestrašiše, reče im: »Promislite dobro, jer se radi o vašemu dobru.«

Iza kratkog savjetovanja stupiše kmetovi ponosno pred generala i najstariji izjavi:

»Neka nam Vaše gospodstvo dopusti, da iskreno rekнемo svoje mišljenje. Mi smo ovako mislili: Ako netko želi da zamijeni s nama svoga konja pa daje osim konja i još nešto novca, tada svakako naš konj mora biti bolji od njegova. Tako i naša vjera mora biti bolja i vrijednija od vaše, jer nam dodajete po trideset jutara zemlje, ako svoju rimokatoličku vjeru zamijenimo s vašom rusko-pravoslavnom. Zato mi ostajemo kod naše sv. vjere.«

General je u prvi mah htio planuti, ali se svladao i postao je na te riječi jako zamišljen. Ovi su ga priprosti ljudi zasramili svojim zdravim razumom.

Pouzdajmo se u Mariju.

Riječi Svetaca i crkvenih Naučitelja.

»Ti si jedina nada grješnika, jer se po tebi nadamo oproštenju svih prekršaja.« (Sv. Augustin.)

»Ti si moja jedina nada, o prečista Djevice.« (Sv. Efrem.)

»Zašto se boji slabost ljudska pristupiti k Mariji? Kod nje nema ništa stroga, ništa strašna; Ona je sama blagost.« (Sv. Bernard.)

»O sretna li pouzdanja, o sretna li utočišta! Majka Božja jest majka naša. Zato se s velikom sigurnošću moramo pouzdavati, jer naše spasenje ovisi o predobromu Bratu i samilosnoj Majci.« (Sv. Anzelm.)

»O Marijo, ti si puna balzama milosrđa, ti si puna ulja nježnosti!« (Sv. Bonaventura.)

»Ako ne želiš biti zastrtljoljom, pogledavaj zvijezdu, zazovi Mariju!« (Sv. Bernard.)

»U pogibeljima, u teškoćama, u sumnjama misli na Mariju, zazivaj Mariju. Neka se ona ne odijeli od tvojih usna, iz tvoga srca. Ako te ona štiti, tada se ne boj!« (Sv. Bernard.)

»Sinci moji, ona (Marija) je spas grješnika, ona je moja najveća nada, ona je uzrok moga pouzdanja.« (Sv. Bernard.)

»Bog nije htio, da išta dobijemo, što ne bi prošlo kroz Marijine ruke.« (Sv. Bernard.)

»Promislite, kako usrdno želi Bog, da častimo Mariju, kad je u njezine ruke stavio puninu svih dobara. Što imamo nade, milosti i spasenja, budimo uvjereni da nam dolazi po Mariji.« (Sv. Bernard.)

»Ne poznamo drugoga utočišta do tebe, o Marijo! Ti si naša jedina nada, u koju se pouzdavamo.« (Sv. Toma Villanueva.)

Kako krasno suršuje se, — o Isuse, život tvoj; — preobražen vračaš nam se — na nebeski prijestol svoj, — da od onud svaki čas — u životu braniš nas!

»O Marijo, ti si majka krvicu, ti si majka sucu. I jer si majka i jednoga i drugoga, ne možeš podnosići nesloge između svoje djece.« (Sv. Bonaventura.)

»Ako je Ona postala Majkom Gospodinu radi grješnika, kako onda da zdvojim u oproštenje radi mnogih svojih grijeha!« (Sv. Anzelm.)

»Marija je najvjernija posrednica našega spasenja.« (Sv. Bonaventura.)

»Svaka milost, koja se je spustila na svijet, došla je po Mariji.« (Sv. Antonin.)

»Svi darovi, kreposti i milosti dijele se preko ruku Marijinih onima, kojima ona hoće, kada hoće i kako ona hoće.« (Sv. Bernard.)

»Uludo traži onaj, koji štogod traži bez Marije.« (Sv. Bonaventura.)

»Velika je povlastica Marijina, jer ona je najmoćnija pred Bogom.« (Sv. Bonaventura.)

»Želji se Marijinoj sve podvrgava pa i sam Bog.« (Sv. Bernardin.)

»O Gospodo, toliko te je Bog uzvisio, da s Tobom dijeli vlast nad svim stvarima.« (Sv. Anzelm.)

»Ljubav je Majke Božje najmoćnija i najsamilosnija. Puna je samilosti i utjehe.« (Sv. Bernard.)

»O Marijo, tvoj Sin uslišava tvoje molbe.« (Sv. Juraj Naz.)

»O divne li samilosti Božje spram nas! Da u strahu ne bježimo od Njega, htio nam je dati za odvjetnicu svoju Majku i Gospodu milosti.« (Sv. Bonaventura.)

»Nije moguće, da Majka Božja ne bude uslišana.« (Sv. Antonin.)

»Ime Marijino otvara vrata raja.« (Sv. Efrem.)

»Tko zazivlje Ime Marijino, pa i ako ništa ne vrijede zasluge onoga, koji to Ime zazivlje, posreduju zasluge Marijine, da bude uslišan.« (Sv. Anzelm.)

»Častimo dakle Mariju svim žarom srca svoga, jer to je volja Onoga, koji je htio, da sve dobijemo preko Marije.« (Sv. Bernard.)

»Kaošto je sigurno, da će se svatko upropasti, koga ti (o Marijo) zabaciš i prezreš, tako nije moguće, da se upropasti onaj, koji se tebi utječe, i koga ti gledaš.« (Sv. Anzelm.)

»Ništa ti (o Marijo) nije nemoguće, tebi, koja zdvojnima ulijevaš nadu spasa.« (Sv. Petar Damjanski.)

»Kako je velik mir onih, koji te ljube, slatka majčice moja! Njihova će duša izbjegći smrti vječnoj.« (Sv. Bonaventura.)

»Tvojim su rukama povjerene dragocjenosti milosrda Božjega i ti si jedina bila izabrana sahraništem najdivnije milosti.« (Sv. Petar Damjanski.)

»Budi samilosna s mojim slaboćama, o Djevice bez ljage! Ti kao Majka Božja sve možeš. Svojim majčinskim molitvama jurišaj na milosrde svoga Sina i uspostavi ovoga nevrijednoga i jednoga slugu u prijašnje i staro dostojanstvo i slavu.« (Sv. Efrem.)

»O Djevice, koja nadvisuješ svaku hvalu, sve, što hoćeš, možeš kod Boga, čija si Majka.« (Sv. Efrem.)

»O Gospodo, zagovaraj nas pred svojim Sinom. O Djevice Marijo, Gospodin nikada nije zabacio Tvoga zagovora. On ne odbija ništa, štogod Ga moliš, jer si tako blizu Presvetom Trojstvu.« (Sv. Ivan Damasc.)

»Često sam vido i čuo, kako su se mnoge osobe, sjetivši se Imena Marijina, spasile sa ruba velikih pogibelji.« (Sv. Anzelm.)

»Hiljade i hiljade ljudi vapiju k tebi, o Marijo, i svi se spasavaju.« (Sv. Anzelm.)

»Sinci moji, ako želite ustrajati, štuje Mariju.« (Sv. Filip Neri.)

»Nije moguće, da štovatelac Marijin bude osuđen, samo ako joj vjerno služi i ako se utječe pod njezinu majčinsku zaštitu.« (Sv. Alfons Lig.)

Skupio: A. Hercegović.

Stanko iza svete Pričesti. (Gledaj članak na str. 143.)

Prva i posljednja sv. pričest.

Jedna sveta duša, koja je izvanredno častila presv. oltarski sakramenat, reče jednoć: »Ja ljubim i čeznem za svetom pričešću kao djeca prvi puta i kao umirući posljednji puta. Prva pričest otvara svetohranište, posljednja otvara nebo; otvoreno svetohranište znači posjedovati Boga u životu, a otvoreno nebo posjedovati ga u vječnosti.«

Blago nama, ako je i naša ljubav i čežnja za Spasiteljem u svetohraništu žarka i revna, ona će nam učiniti život sretnim ovdje na zemlji, a još mnogo više u vječnosti.

MALI KRIŽARI

Deset zapovijedi Božjih.

1. Jedan jedini Bog sam ja,*
Drugoga Boga ne imaj.
*Da možeš doći u lijepi raj,
Što traži Bog, to ispunjavaj:*
2. Božjeg imena uzalud
Nikada ne izgovaraj.
3. Slavi Boga svog nedjeljom,
Težački posao ostavljaj.
4. Vazda oca i majku štuj,
Ljubi ih, riječ im poslušaj.
5. Tijelo niti duh nikomu
Ne rani i ne ubijaj.
6. Mišlju, riječju il djelima
Svete čistoće ne kaljaj.
7. Dobra tudeg krivično
Ne stječi, ne zadržavaj.
8. Nemoj krivo svjedočiti,
Jezik od laži očuvaj.
9. Ružnoj preljubnoj požudi
U srcu mjesta ne davaj.
10. Ni u mislima hotice
Tuđu si stvar ne prisvajaj.

Tko zna bolje, ti ili sestra?

1. Treba li se žrtvovati radi same žrtve?
 2. Treba li se žrtvovati, da postanemo bolji?
 3. Činimo li žrtve da ih samo onako damo Isusu?
 4. Je li žrtva dobra, kad je jako, jako malena?
 5. Može li nam se koja malena žrtva pričiniti katkad za nas
jako velikom?
 6. Je li Isusu ovakova žrtva mila?
 7. Kad vi brojite svoje žrtve, jeste li kao škrci, koji broje
svoje novce?
 8. Ili ste možda slični vojniku, koji broji naboje, da vidi, je
li dobro naoružan?
 9. Je li to zlo ili grijeh, ako ne učinite žrtve, koju ste kanili
učiniti?
 10. Koristi li žrtva, koju učinite preko volje i kao žalosno?
- Na pet pitanja odgovor je: Da, a na pet: Ne. Ovaj put pogledaj još bolje, da li si pravo odgovorio.

* Naši stari su negda pjevali zapovijedi Božje. Francuzi to čine i danas. Dadne li koji glazbenik zgodan i lak napjev, rado bismo donijeli ove zapovijedi i u notama.

Stankova prva sveta Pričest.

»Da znaš, mamice, što će biti u svibnju...«

Mali Stanko doleti jednoga dana iz škole i sav zapuhan reče svojoj majci: »Da znaš, mamice, što će biti u svibnju!« »Pa kako ne bih znala, sinko,« — odgovori majka — »u svibnju će biti one lijepе večernjice u čast Svibanjskoj Kraljici, pa ćemo i ove godine svaki dan na blagoslov. Zar se ne sjećaš kako si lane nosio one lijepе ruže iz našega vrta dragoj Gospri na oltar?« »Sjećam se, mamice, ali još će nešta biti... Velečasni nam je danas sve rekao.« »Pa reci mi, dijete, što vam je rekao velečasni! Kako ću znati, ako mi ne kažeš?« »Mi ćemo se u svibnju prviput pričestiti« — reče veselo Stanko i poskoči i zagrli svoju dobru majku, a onda nastavi: »Mi već puno znamo o svetoj pričesti. Još prije Uskrsa pričao nam Velečasni, kako je Isus prviput pričestio svete Apostole..., i sliku nam je pokazao. A mi smo onda svi pitali Velečasnoga, kada ćemo se mi prvi puta pričestiti.« Na to će majka, koja je bila ovim Stankovim riječima vrlo ugodno iznenadena: »To me, dragi moj Stanko, vrlo veseli. Uz Velečasnoga i ja ću se brinuti, da se što bolje pripraviš za taj veliki i sveti dan. Od danas ću ti svako veće prije nego što podeš na počinak, nešto lijepo pripovijedati o svetoj pričesti, a onda ćemo zajedno s malom Maricom i Vjekom izmoliti jedan Očenaš za tvoju prvu svetu pričest.

Stanko se pripravlja na prvu svetu pričest.

Nakon ovoga dana Stanko više nije mogao da zaboravi na prvu svetu pričest. Majka bi mu svako veće revno pričala o svetoj pričesti, što je čitala u Glasniku Srca Isusova i u drugim dobrim knjigama, a Stanko je sve sa najvećim zanimanjem slušao. Često bi prekidao majku u njezinu pripovijedanju i stavljao zanimljiva pitanja. Vrlo je dobro shvatio, kako ga Isus veoma voli, kako želi doći u njegovo srce. Razumio je, da Isus od njega želi samo jedan dar: čisto srce. Zato je mnogoput šaputao u sebi: »Isuse, daj mi čisto srce!« Svaki dan je s mamom, Maricom i Vjekom pobožno molio onaj Očenaš. A, kako mu je majka svojim lijepim pripovijedanjem pamet i srce napunila Isusom, on je i u školi za odmora rado pripovijedao svojim malim drugovima ono, što je od majke čuo. Bio je tako, a da nije ni sam znao, mali apostol Isusov.

Željno očekivani dan.

Došao je i dan prve svete pričesti. Stanko se probudi vrlo rano, ali još je mrak... ne smije ustati. Mora spavati, dok mama ne dode, da ga budi. Stišće oči..., ali sve badava, san bježi od

njega. On i zatvorenim očima gleda crkvu, gleda krasno okičeni veliki oltar, gleda upravo one ljipe i mirisave ruže, koje je sinoć odnio u crkvu pa nije htio otići, dok ne vidi, kamo će ih sakristan postaviti. Kako je bio veseo, kad je video, da su njegove ruže došle na najčasnije mjesto: tik do svetohraništa. Neka mirišu Isusul! Sad se opet Stanku pojavi pred očima sam Velečasni i zove ga, da pristupi... Evo napokon i majke u sobu: Jedna riječ bila je dosta, i Stanko je bio na nogama. Brzo je bio gotov. Izmoli jutarnju molitvu, uzme molitvenik, a majka mu stavi u ruku bijelu ružu, jer Ilijana još nije bilo. Poljubi majci ruku, zamoli je, da ne zakasni s Maricom i Vjekom i neka ne zaboravi povesti i taticu, da se i on s njim pričesti —, i ode u školu, gdje su se ostali prvo-pričesnici skupljali.

Dodi, dodi, o Isuse.

Počela je svečanost. Stanko stoji sa svojim drugovima pred velikim oltarom, odjeven u novo bijelo odijelo. Malo pogleda na oltar, na svetohranište, a nda opet obori oči. Čas pjeva, čas se moli. A što je molio? Ponavljao je samo istu molitvicu: »Dodi, dodi, o Isuse! Tebe primi želim ja.« Došao je i željno očekivani čas... Stanko čedno pristupi, otvori poput male lastavice, kad ju majka hrani, svoja usta, a Velečasni mu stavi na jezik svetu Hostiju. Stanko primi svoga Isusa, sagne glavu, pokloni se i pozdravi svoga premiloga Gosta. Kad se vraćao od oltara, obori oči, a ruke stavi na srce, u kojem se Isus prviput nastanio. U tom se času njegovo malo i čisto srce rasplamtjelo žarkom ljubavi prema Isusu i rasvjetilo velikom svjetlošću, kaošto se nekada betlehemska štalica rasvjetila, kad se u njoj Isus porodio. Stanko klekne na svoje mjesto i tihomoli Isusa... A što moli? »Isuse moj! Ostani uvijek kod mene! Kako sam sretan, kad Tebe imam! Daj mi čisto srce! Daj mi, da i ja budem Velečasni, da dijelim djeci svetu pričest... Blagoslovi moje roditelje, Maricu i Vjeku i Velečasnoga i moje drugove...«

I mali križari i križarice i ostala dobra djeca vrlo se vesele, što je Stanko lijepo i dostojno primio prvu svetu pričest. Svi mu žele, da ga dragi Isus nikada ne ostavi i da ga uzme za svoga svećenika.

A ne bi li se i ti, drago dijete, moglo ovako lijepo pripraviti na svoju prvu svetu pričest pa i na ostale, ako si se već prvi put pričestilo. Ne bi li i ti moglo zamoliti svoga dobrog oca ili svoju dobru majku, da ti pričaju o dragome Isusu, o svetoj pričesti. Što se bolje pripraviš, to ćeš više milosti primiti i to veću radost u svome srcu osjetiti; to više će dragi Isus uslišati tvoje molitve, koje Mu poslije svete pričesti govorиш. Ugledaj se u dobrog Stanka!

Ivan Kukula D. I.

? Pitanja i odgovori!

Pitanje: Molimo vas lijepo, odgovorite mi, da li se mora opetovati čitava isповijed, ako se kod zadnje isповijedi zaboravi reći koji teški grijeh?

Odgovor: Ne mora se opetovati čitava isповijed; dosta je, ako reknete one grijehе, koje ste zaboravili kod prijašnje isповijedi. Ispovijed vam je valjala, jer niste svojevoljno zatajili teškoga grijeha.

Pitanje: Zavjetovala sam se ići o Uskrsu na proštenje, a sada mi to nije nikako moguće. Mogu li odgoditi?

Odgovor: Možete.

Pitanje: Lijepo vas molim, da mi odgovorite u Glasniku: 1º da li mogu obavljati pobožnost devet prvih petaka za koju drugu osobu, i 2º da li će ta osoba imati iste zasluge, kao da je sama obavljala te pobožnosti?

Odgovor: Na prvo pitanje vam odgovaram, da možete; n. pr. za obraćenje dotične osobe ili za blagoslov Božji za tu osobu ili da dobro umre i slično.

Na drugo pitanje vam moram reći: ne. Zašto? Zato, jer je Spasitelj dao »veliko obećanje« samo onima, koji osobno primaju sv. Pričest kroz devet prvih petaka u naknadu za sve uvrede.

Pitanje: Citam Glasnik, ali ne znam, da ste ikada pisali o tome: koliko puta treba u životu obaviti veliku devetnicu spasa kroz devet prvih petaka? Molim vas, da mi odgovorite!

Odgovor: Strogo govoreći, dosta je samo jedamput. I Božansko Srce, dajući »veliko obećanje«, nije tražilo, da se obavlja više puta. Ali mnogo bolje čini, tko je obavi više puta; bolje će posvetiti svoju dušu i draži će biti Presvetom Srcu. Iobično je, da oni, koji jedamput ovrše devet prvih petaka, tako zavole tu pobožnost, da je obavljaju kroz čitav život.

Pitanje: Kako da se oslobođim oholosti, koja me na štota zla navede?

Odgovor: Mislite često na svoju ništvenost, bijedu, slaboću i prolaznost. I molite često onaj lijepi uzdah: »Isuse, blaga i ponizna Srca, učini srce moje po Srcu svome!«

Pitanje: Je li za katolike valjana samo civilna ženidba, t. j. ona, koja se obavi bez Crkve i svećenika?

Odgovor: Po nauci Kristove Crkve nije valjana, nego je takva ženidba čisto priležništvo ili konkubinat. Jer samo je ona ženidba kod katolika valjana, koja je sakramenat, a taj se dobiva samo u Crkvi Kristovoj.

Pitanje: Ako se upišem u Apostolstvo molitve pa ispustim jutarnje prikazanje i druge dužnosti, da li onda smrtno grješim?

Odgovor: Ne grijejte, jer dužnosti Apostolstva ne preuzimamo pod grijeh nego iz ljubavi spram Presvetog Srca; ali ispustite li te molitve i druge dužnosti, ne dobivate oprosta i drugih zasluga Apostolstva molitve.

Pitanje: Molim vas lijepo, kod nas se pojavila nova vjera: baptisti, koji ljude krste u rijeci, i nekakvi adventisti. Ja se ne brinem za tu njihovu vjeru, jer znam, da je rimokatolička vjera prava, ali ipak jedan mi je rekao: »Vi katolici ne držite se sv. Pisma, jer u njemu stoji: Sjeti se da svetkuješ dan subotnjeg; vi katolici svetkujete nedjelju. I na drugom mjestu sv. Pisma da stoji: »Obdržavaš dan subotnjeg, kako ti je naredio Gospodin Bog tvój.« — Da li je istina, što govoriti taj novouverac, i što da mu na to odgovorim?

Odgovor: Istina je, da je u sv. Pismu, ali Staroga Zavjeta bilo naređeno židovima da svetkuju subotu. To je za njih bio dan Gospodnjji. — Mi kršćani svetkujemo nedjelju, a ne subotu, jer svi propisi Staroga Zavjeta ne obvezuju Kristove vjernike Novoga Zavjeta. Tako je bio na pr. propis u Staromu Zavjetu, da se mora obrezati djecu osmi dan iza poroda pa pitajte te novovjernike, da li to čine sa svojom djecom. Po sv. Pismu Staroga Zavjeta nije se smjela jesti n. pr. krmetina, šunka, kobasica; pitajte te novovjernike, da li se drže tih odredaba Staroga Zavjeta.

Krist Gospodin je promjenio mnoge stare zakone, pa zato je osnovao svoju katoličku Crkvu, kojoj je dao i potrebnu vlast. I, jer Crkva ima nepogrješivu vlast od samoga Boga Isusa Krista, prenijela je svetkovanje subote u

Pitomača: Mali Križari.

nedjelju. I to je učinila iz važnih razloga, jer je Krist baš u nedjelju ujutro uskrsnuo od mrtvih; u nedjelju je sišao Duh Sveti na Apostole. Pa zato su Apostoli prenijeli svetkovinu u nedjelju. I prvi kršćani su se odmah s početka sastajali u nedjelju na sv. Misu i sv. Prijest kao i mi sada iza 1900 godina.

Naši mili pokojni pretplatnici.

Jurković Ana, Nova Gradiška.
 Orešković Fanika, Zagreb.
 Kamenar Anka, Koprivnica.
 Marković Adela, Gospić.
 Bach Jelka, Zagreb.
 Gomerčić Katarina, Zagreb.
 Grahovec Marija, Zagreb.
 Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im. Počivali u miru. Amen.

VIJESTI

Bački Breg. Daraži Mika. Naš šokački narod u Bačkom Bregu obdarjen je od Božja lijepim glasom, zato i rado pjeva u crkvi na sv. Misi. Pjevanje kod sv. Mise vodi već skoro 60 godina naš stari crkveni pjevač Daraži Mika, koga stari i mladi jednako štuju. »Ča Mika« — tako ga zove narod — je jedan komad naše crkve i tip našega pobožnoga šokačkoga naroda. Kako je nijema crkva bez orgulja, tako će biti nijema i bez njega; zato dode on uvijek, da pjeva Bogu na slavu, a nama na radost. Zna on sve stare i nove sv. pjesme, sve, što se danas iz molitvenika pjevaju i što su pjevali prije 60 godina. Nebrojene će melodije odnijeti u grob, koje je već samo on znao pjevati. Najvećma voli pjevati pjesme o Presv. Srcu Isusovom i o Isusu Propetomu. Lako i sigurno, jako i čisto, rado i oduševljeno je pjevao uvijek i pjeva još

Sveti Ivan Žabno: Pmladak Djev. društva.

danasi! On je pravi korovoda, vodi narod u pjevanju, kao učeni pjevači. Već sedam kantora podslužio uz orgulje sa pjevanjem. Ča Mika je bio desna ruka svakom kantu, jer od njega su dobili stare lijepe šokačke sv. pjesme. 40 puta vodio je iz Brega hodoočašće na Jud (u Baranju). Na »Marijindan« (Svjećnica) ove god. dobio je pred oltarom 49. u sv. svijeću. U selu kod kipa sv. Roka i kod križeva, gdje se narod višeputa sakupi, pjeva i moli se Bogu kao prednjak. U tihoj noći čuje se njegov glas kroz cijelo selo pa se žure tamо, jer Ča Mika zove ih. — Sada, kada naš ljubljeni stari pjevač šesdesetgodišnjicu svoga pjevačkog djelovanja imao bi slaviti, milo mi je, da se barem ovđe u ovome lijepom Glasniku, (koji se i u B. Bregu rado čita, jer već hvala Bogu ima 60 pretpl.), njega spominjemo. Presveti Srce Isusovo neka mu bude utjeha i vječna nagrada.

S. I. župnik.

Bedenića. Javljam se nakon godine dana. Nastale su male promjene: Izmijenili smo po pravilima vijeće društva, jedna nas je članica ostala i pošla u samostan, neke su se udale, a druge smo primile u društvo.

Primanje je obavljeno na Svjećnicu kod večernice. Prijavilo se 25 kandidatkinja. Prije samoga obreda održao nam je preč. g. župnik Mirko Mare-

čić kratku i poučnu propovijed. Naglasio nam je, da smo u društvu Apostolstva molitve, pa nam neka bude sveta i draga dužnost, da poput Isusovih apostola, svaka u svojoj okolini propovijeda Isusa riječju i primjerom. Na koncu nas je opomenuo neka nikako ne zaboravimo i poslije udaje na pobožnost prema Srcu Isusovu. Neka u nama ne prestane onaj žar pobožnosti, već naprotiv neka se i poveća. — Iz propovijedi primio je g. župnik nove članice. Bilo nam je veselje gledati, gdje pristupaju u društvo prve djevojke iz najudaljenijega mjesta naše župe, gdje ljudi radi daljine rijetko pohadaju crkvu. Nadamo se, da će njihov primjer slijedit i druge, a po njima će i Isusov duh vjere i ljubavi porasti i u tom selu. — U društvu nas ima 103 članice. Zajedničkoj ispovijedi i Pričestu pristupamo svaki prvi petak i prvu nedjelju, a neke su revnije, pa dolaze više puta. Sastanak imademo redovito svaku prvu nedjelju u mjesecu, a koji puta i više. *Franciska Kudelić*, glavarica.

Baška. Naše je društvo proslavilo 25 godišnjicu opstanka, te smo ovom prilikom držali trodnevnicu. — Udalio se 6 članica, a dvije su otišle u milosrdnice. Djevojke primaju redovito sv. Pričest.

Dinka Pajalić, glavarica.

Kelinovac. Kod nas je osnovano Djevojačko društvo S. I. g. 1932. Osnovao je g. Ivan Šabarić koji je bio upravitelj naše župe. Sada smo dobili dobrog i revnog gospodina župnika Jurja Krančeva. Sastanke imademo svaki mjesec prvu nedjelju, a mjesечно sv. Pričest prvi petak. Listopadsku smo pobožnost obavljale svaki dan sa g. župnikom moleći krunicu i pjevajući Marijine pjesme. Na 8. prosinca bilo je svečano primanje novih članica. Primljeno ih je 25 a 16 se je udalo. Sada nas imade 140. Na sastanku nam je govorio preč. g. župnik, kakova treba da je katolička djevojka u crkvi, kod kuće i na ulici. Molimo Božansko Srce Isusovo da ovo revno otpočeto djelo procvate i u revnosti ustraje. *Cila Marenin*, glavarica.

Radoboj. Kroz lijepе lipanijske dane sipala je kiša milosti Božje na našu župu, jer smo ipak jednom dobili Božje poslanike časne oce Isušovce, koji su držali sv. misije, kojih na žalost kod nas nikad još nije bilo. Crkva je bila svaki dan dupkom puna naroda, koji se na riječi misijonara vrlo lijepo odazvao. Na uspomenu sv. misija evo imademo Djevojačko društvo S. I. koje je prigodom misija osnovano te broji sa pomladkom 150 članica. Društvo dobro napreduje i svakog prvog petka u mjesecu imademo sv. ispovijed i Pričest te sastanke, koje nam drži naš vel. g. župnik Franjo Benko sa lijepim poukama. Počele smo sakupljati novac za društvenu zastavu, pod kojem ćemo vojevati za kraljevstvo Presv. Srca Isusova. *Ida Kamenički*, glavarica.

Vel. Gorica. *Djev. društvo Presv. Srca Isusova* priredilo je u počast Gospe Lurdiske t. j. 76 g. Ukažanju i 12 godišnje krunidbe sv. Oca dne 11. II. 1934. svečanu Akademiju u Hrv. Kat. Domu. Pojedini čini su bili popraćeni zbornim pjevanjem djevojaka. Dva puta su izvele istog dana i obadva puta je dom bio lijepo posjećen. Izvele su upravo majstorski. Svi posjetiocu su bili ushićeni i zadovoljni. Istog dana su nam se vjenčale dvije marnie i dobre revniteljice: Barica Pavišić i Anka Trombetaš; članice: Stina Dijanić i Kata Liseć. Mi smo svi bili zaposleni i njima je prigodom tog svečanog čina dana dostojna počast u crkvi i ubičajeni društveni darovi. Da je sve to i sada i u vijek lijepo ispalo, najviše se brine marna glavarice Paula Srebić. Sastanci se redovito drže i uči kršć. nauk te čita duh. Štivo te se tako pripravljaju za katehistikinje »Bratovštine kršć. nauka«. Mjesečno se ispovijedaju i primaju sv. Pričest za odredene nakane. *Upravitelj društva*.

Donji Humac (otok Brač). Društvo ima 32 članice. Bogu hvala lijepo napreduje. Društvom upravlja uz mnogo žrtve i ljubavi naš duhovni vođa vel. g. župnik Don Luka Čubre. Drži nam redovito sastanke, jedan put u mjesecu te se svi skupa sastajemo i rado slušamo krasne propovijedi o kre-

postima za svakoga a osobito koje moraju da rese kršćansku djevojku. Društvo je razdjeljeno u 4 skupine. Svakoj skupini stoji na čelu jedna revniteljica te redovito svaku nedjelju idemo jedna skupina na sv. Pričest te isto uz nas ide i pobožnog svijeta. Lanske godine davali smo predstavu Tragedija u 7 čina sa 2 žaljiva igrokaza. Čisti dobitak namijenile smo za nabavu barjaka, te se nadamo, da ćemo ga nabaviti i pod njime kročiti odvažno i sršano u borbi našega života.

Slavka Martinović, glavarica.

Moravče. Gradnja kapele Krista Kralja u Glavnici. U župi Moravče najveća filijala je selo Glavnica. Milo je to mjestance sa oko 1200 vjernika, a u blizini Marije-Bistrice i Kaštine. U XVII. stoljeću bila je tu i župa. Dobri Glavničani puni žive vjere i ljubavi k Bogu, a uz pomoć i drugih župljana, odlučiše, da na brijegu iznad svoga sela, s kojeg se pruža prekrasan vidik na sve starne na Spomen 1900 godišnjice smrti Spasiteljeve, podignu kapelu Krista Kralja. Za današnje prilike smion je to pothvat, nu oni se nadaju uz pomoć Onoga, komu kapelu dižu to izvesti, te tom svojom žrtvom

Moravče: Na ovomu ćemo brežuljku graditi crkvu Krista Kralja.

svjetu, koji lakoumno otstupa od Boga i vjere tim činom u pamet dozvati riječi Petrove: Gospodine, kamo ćemo od Tebe, jer Ti imas riječi života vječnoga. U 2 godine sabrano je toliko, da se gradnjom može otpočeti, nu niti prije, da se podigne kapela dostojava Krista Kralja. Vjernici župe Moravče, a najviše Glavničanci, doprinijeli su do skrajne mogućnosti, a sada stavljaju daljnju nadu u pomoć Božju i dobrih ljudi. — Apeliramo stoga molbom na sve imućne katolike, a napose one, koji su bilo u kojoj vezi za župom Moravče, da nas pomognu svojim doprinosom i omoguće da to sveto djelo ćim prije dovršimo i podignemo hram Kristu Kralju.

M. Jambrečak, župnik.

Donje Selo. Članice neprekidno vrše svoje dužnosti, mjesecne sv. isповijedi i sv. Pričesti. Redovito dolaze na sastanke, koje nam drži vel. g. Upravitelj Don Tomo Bavčević. Svojim nježnim govorima oduševljava i potiče nas na dužnosti.

Irena Blagoić, glavarica.

Staro Petrovoselo. Prošle godine 1933 bilo je u djevojačkom društvu našem Apostolat Presv. Srca Isusova u svemu 41 članica, a primljeno je tokom godine 458 sv. Pričesti. Kako je naša glavarica društva Janja Ivanišević umrla, to je sada imenovana i izabrana za glavaricu društva Marica Vlah.

M. V., glavarica.

Milna. Dana 8. decembra na blagdan Imakulate, naše Djevojačko Društvo, imalo je akademiju u počast Gospinu. Znajući da preko Marije najlaže dolazimo do Isusova Srca, toga dana u jutro pristupile su sve članice na

Svetu Pričest, a nakon toga pred Gospinim oltarom izmolile smo sve klečedi javno i glasno Posvetu Gospo, kakva se običaje u Marijinim Kongregacijama.

Popodne u dvorani časnih sestara »Kćeri Božje Ljubavi, Doma sv. Terezije« imale smo Akademiju. Članica Jela Poklepović deklamirala je pjesmu: »Ponos članice Presv. Srca«, ali tako oduševljeno i od srca, da smo se ganule. Nakon toga, govorio je naš duhovni voda o Imakulati. Spomenuo je Katarinu Laboure, proglašenje dogme Bezgrešnog Začeća, a onda Lurd. Preporučio nam, da medalju Bezgješne, koju smo taj dan primile na dar, uvjek nosimo i Mariju u napastima i svakoj potrebi zazivljemo. Na koncu su prikazale tri članice: Žuvić Ljiljana, Vesela Harašić i Mera Harašić, komad: »Posljednja Zdravo Marija« koji je činio najljepši utisak, jer su naše članice divno prikazale borbu kat. djevojke u vrtlogu današnjeg svijeta i konačnu pobjedu uz pomoć Marije i sv. Andela Ćuvara. Odlučile smo češće davati ovakove kratke priredbe i posebnim načinom u društvu gojiti pobožnost prema Imakulati.

Hrastelница kraj Siska. Premda se dulje vremena nijesmo javili, ipak živimo i radimo. Lijepom prigodom svoga pohoda 14. svibnja obavio je vel. o. J. Vrbanek svečano primanje novih članica i osnovao je materinsko društvo. Sve smo bile ganute njegovim prekrasnim govorom, što je držao našim novim članicama i majkama, što se posvetiše Presv. Srcu Isusovu. Primanje je bilo u našoj seoskoj crkvi. Ima nas sada svih skupa 32. Bilo nam je teško radi daljnje odlaziti u Sisak u župnu crkvu, ali ipak po mogućnosti svake prve nedjelje u mjesecu dolazimo na svetu ispovjed i sv. Pričest. Umrle su nam 2 dobre članice. Jedna je umrla 2. veljače a druga 19. studenoga i jednu i drugu smo lijepo u crnini i sa barjakom i vijencima dopratili do vječnog počivališta. Tri su nam se udale. Priredile smo i lijepu predstavu i deklamacije. Priredba je izvanredno uspjela. Morali smo je ponoviti i u gradu Sisku. Mnogo se žrtvuje za naše društvo vel. g. kapelan Ljudevit Šustek. Svojim radom preokrenuo je naše cijelo seoce. Bož. Srce neka mu plati. Molimo Bož. Srce za napredak našeg društva i novoosnovanog društva materinskog Presv. Srca Is., da bude spasenje naše i naše djece sada i u vječnosti.

Anka Svetopetrić, glavarica.

Rude kraj Samobora. Nakon duga vremena ugodna nam je dužnost javiti se, jer se pribralo više događaja. — Naša župa proslavila je jubilej na svetkovinu svoje zaštitnice sv. Barbare. Voditelj svečanosti bijaše preč. gosp. Juraj Kocijančić, kanonik-dekan i župnik samoborski. Taj je blagdan bio za naše društvo još napose radostan, jer se povećalo za 13 novih članica. Svečano primanje izvršio je isti Prečasni. — Svetе sakramente redovito primamo, a preč. g. župnik naš drži nam svake nedjelje kršćanski nauk i pouke. Jedna nam je članica umrla, a nekoliko ih je nažalost istupilo. Dakako na svoju veliku štetu, jer zajedničke molitve i pobožnosti vazda više vrijede i pred Gospodinom Bogom i pred ljudima, kojima se u prvom redu koristi dobrim primjerom. — Preporučamo naše društvo u pobožne molitve sestrinskih društava. Na ime sviju

Milka Skendrović, glavarica.

Preseka. U župi Preseki je Stjepan Pavliček, sin nabožnih roditelja Ivana i Katarine iz Ledine pokrenuo akciju, da se proširi DSV (društvo za širenje vjere među poganim). U to društvo upisao je navedeni dvanaestgodišnji dječak Pavliček Stjepan slijedeće članove: Pavliček Stjepan, Posavec Pavao, Pavliček Kata starija, Đuranec Mara, Sedmak Blaž, Cuzel Štef, Cuzel Mato, Kačak Mara, Foglec Jakob, Glavina Mato, Kresaj Đuro, Jurašković Antun, Leščić Valent, Purić Petar. — Navedeni članovi plaćaju i svoj doprinos 50 para mjesечно, što mladi povjerenik marljivo šalje na DSV. Sanjek Mirko, župnik.

Lobor. Naše djevojačko društvo hvala Presv. Srcu jako dobro napreduje. Primile smo od srpnja 1933. do veljače 1934 god. 4782 sv. Pričesti. Svaki

prvi petak dolazimo zajedno na sv. Prijest. 17 se članica udalo, 2 umrle. Pojkoj im vječni. Imamo redovito svaku prvu nedjelju sastanak, u kojima nas lijepo podučava naš preč. g. Župnik.

Magdica Bartolec, glavarica.

Lepoglava. Društvo održaje mjesecne sastanke. Uveli smo mjesecnu sv. Prijest. Koje članice dospiju, idu i na svagdanju sv. Prijest. Revniteljice imamo u svakom selu. One paze na članice u svom selu i za toplih mjeseci i lijepih dana sabiru članice pred križem u selu i mole glasno i pjevaju pobožne pjesme i čitaju kršćanski nauk. — Sv. Prijesti su primile članice u mjesecu ožujku 564, travnju 345, svibnju 556, lipnju 470, srpnju 326, kolovozu 377, rujnu 432, listopadu 411, studenom 473 i prosincu 772. U svemu 4726. — Davali smo i dvije predstave: »Genovevu« (triput) i »Prvi Božić« (dvaput). Velika sala u društvenom domu u Lepoglavi bila je svakiput puna. — Dvije članice su otišle 23. I. 1934. u samostan.

Zulićek Fanika, glavarica.

Tršće: Djevojačko društvo S. I.

S. Kumanovac (župa Tuhejl). Naše djevojačko društvo Srca Isuova osnovano je god. 1932. Prvi puta bilo je primljeno 41 članica. A prošle god. 1933. na dan sv. Roka imali smo proštenje, ujedno i primanje 19 novih članica. Ranu sv. Misu čitao je naš vel. g. kapelan Adam Šimečki, drugu Misu čitao je preč. g. župnik Marcel Novak, upravitelj društva. Poslije sv. Mise imao je primanje a najprije je izrekao dirljivu propovijed. Pohodile su nas članice iz Tuhejlja. Hvala Presv. Srcu, što nam se povećalo društvo. Članice dolaze svaki mjesec redovito na isповijed i sv. Prijest. Obavljamo često sastanke. Na svakom sastanku vodi nam naša tajnica zapisnik sjednice. Hvala Presvetom Srcu, imamo lijep broj Križara, koji sabranim duhom i veselim srcem vrše svoja križarska pravila. Svake nedjelje revno se skupljaju na svoje sjednice društvenog vodstva. Mnogo se žrtvuju, da što više učine za sebe, i za cijeli naš katolički narod.

Evika Ulama, glavarica.

XIII. hodočašće u Lurd. I ove godine ide u Lurd hodočašće, kao što je to bilo i prošlih godina. Hodočašće polazi iz Zagreba 9. kolovoza (augusta) tako, da je u Lurd 13., 14., 15. i 16. kolovoza. Hodočašće će trajati u svemu oko 11 dana. Nadamo se, da cijena ovomu velikomu putu, ne će nikako prekoracići svotu od Din. 3.000. U tom je uključeno sve od Zagreba do Lurda i natrag do Zagreba.

*Stalno vodstvo za Lursku hodočašću,
Zagreb, Kaptol 29.*

D. A. Živković: Kulturni boljševizam. Zagreb 1933. Razumijevajući pod »kulturnim boljševizmom« sve struje, koje ustaju protiv vjeri i prosvjeti kršćanskoj, prikazuje sveuč. profesor dr. Živković u tom predavanju krunim crtama sijaće toga zla i njegovu strašnu rabotu i potiče na borbu protiv njega. Obrazovanim čitateljima će ta brošurica osvijetliti trenutnim ali jarkim svijetom svu šupljinu i sav gad odvratnog neprijatelja Boga i ljudi. P.

Ivan Zatluka: U osoju i prisoju. Pripovijesti. Tisak Prve hrv. dioničke tiskare, Osijek I. Cijena din. 20. — Negdašnji zastupnik na hrv. saboru g. Zatluka pribrao je kao 70 godišnji starac neke svoje doživljaje i uspomene, složio ih u oblik pripovijesti i posao u svijet. Pisac očito nije stalo, da steče imenem kakva književnika, već da i ovim načinom vojuje za uzore, koji su ga vodili kroz cijelo njegov život. Čitatelj osjeća, da je sve to napisao čovjek plemenit, do kraja nesebičan, potpun katolik i potpun rodoljub, koji se sav žrtvovaо za svoj narod.

Jeronimske knjige. Aktivnost jeronimskoga društva postaje sve veća i sve bolja. Uz pet knjiga, koje smo zadnji put spomenuli, izadalo je ove godine još slijedeće poučne, suvremene i zanimljive knjige: »Obnovosocijalnog poretku«, zatim povjesni opis nemira u Hrvatskoj god. 1883. pod naslovom »Prije Khuena bana«, onda spomenspis u proslavu 400 godišnjice održanja Hrvata u tudini »Gradječanski Hrvati« i životopis sv. Dominika »Bijeli svetač«. Pojedine knjige stoe 10 Din. a naručuju se kod samog društva, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

Naš Sveti Otac Papa Pijo XI. Naoisao dr. Ivan Šarić, nadbiskup vrhbosanski. Zlatnu ovu knjižicu s brojnim slikama preporučamo svim našim čitateljima, jer svu treba da upoznamo našega sv. Oca. Knjižicu je pisao dostojanstvenik, koji poznaje i Rim i sv. Oca, koji je zagrijan za Papu i želi tu zagrijanost i oduševljenje prenijeti i na čitatelje, u čemu je potpuno uspio. Naručuje se kod Akademije Regina Apostolorum, Sarajevo.

Djela sv. Terezije od Isusa, svezak III. Ovim sveskom završen je prijevod djela ove velike španjolske svetice i naučiteljice. Djelo preporučamo v. g. svećenicima i onim lajicima, koji žele upoznati duboku kat. mistiku.

Križić s oproštenjima Križnoga puta. Napisao Ljudevit Quotidian, župnik. Ovu knjižicu svima toplo preporučamo, jer iznosi sve o križnom putu: i privatnom i javnom. Mnogi su nas pitali o križnom putu, a evo u ovoj knjižici iznosi se sve, a stoji samo 1 dinar. Naručuje se kod Rim. župni ured, Sviljevo, Dun. ban.

Dr. R. Wimer: Muka i slava Gospodina našeg Isusa Krista.

Knjižica ova plod je višegodišnjega truda poznatog nam pisca. Svaki kršćanin nači će u toj knjižici obilno duševne hrane. Ovo krasno djelo preporučamo samo sebe, stoga neka se s narudžbom svaki požuri, dok još mala zaliha potraje. Imade 325 stranica. Cijena je 10 din., sa poštrom 11 din. Narudžbe prima: *Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. 147.*

PRILOG

ZAHVALNICE

Čeznula za djetetom i dobila ga.

Hrvatska: Uvijek sam željela djece, a nisam mogla imati. Lijetnici mi govorili, da će se morat podvrći operaciji ili kupke uzimati i liječiti se mnogo. Onda moguće, ali jako teško. Ja sam se preporučila miloj nebeskoj Majčici i malom Isusu i sv. Antu da mi izmole tu milost od dragog Boga, da budem i ja sretna majka. I Majčica mi draga pomogla, i dobila sam zdravo dijete. Hvala miloj Majčici, malom Isusu i sv. Antu. Molim još milu Majčicu, da mi bude na pomoći, da mi poživi dijete, i da bude voditeljica u odgoju mojem djetetu, da mi bude dobar katolik, da poradi na raširenju Isusove vjere.

J. G.

Diplomirani pravnik zahvaljuje.

Zagreb: Ispunjajući obećanje, zahvaljujem javno Božanskom Srcu Isusovu, u kojem je sve blago mudrosti i znanja, što mi je pomoglo kod posljednjeg diplomskog ispita.

D. M., diplomirani pravnik.

Zavadeni otac i sin se izmirili.

Moslavina: U mojoj kući bio je po grijehu veliki nemir. Moj muž zamazio sina, te ga nije mogao vidjeti pred očima, uslijed toga zamrzuli se da nisu jedan s drugim govorili dvije godine. Ja sam nastojala kao žena i majka svakom prilikom moliti i opominjati muža i sina da se pomire i obrate, ali sve to moje nastojanje bijaše užaludno. Sva zdvojna, što da učinim? I u to se sjetih Presvetog Srca Isusova i Marije. Utečem se devetnicom Presvetom Srcu i Mariji. Dala sam služiti tri sv. Misice na nakantu pomirenja u mojoj kući. Baš u onaj dan, kad sam svršila devetnicu u velikom čudu i uzbudjenju opazim sina od 23 god. puna radosti, gdje stupi pred svoga oca i zavapi jakim glasom: »Oče moj pružam ti evo pomirnu ruku, oprostí mil!« Obadvojica gorko zaplaču i izmiriše se. Hvala i slava Presvetom Srcu Isusovom i Mariji koji su uslišali molitvu moju.

M. D.

Brine se za majku nejake djece.

Dalmacija: Nastupi jaki gubitak krvi kod moje supruge, silno krvotočje neće da prestane. Bolesnica već pala u nesvest. 4 nejake dječice stali su plakati. Dušom i srcem zazvah u pomoć Presvetu Srce. Uslišalo je i povratilo zdravlje mojoj ženi, kod čega se i doktori začudili, jer su bili izgubili nadu. Hvala Presvetom Srcu Isusovu!

T. F.

Još se zahvaljuju.

Bakarevac: M. F. Presveto Srce pružilo pomoć u raznim duševnim i tjelesnim poteškoćama pa se i nadalje preporuča. **Banja-Luka:** R. B. Sretan porod. **Beograd:** B. B. Sv. Antun pomogao u velikoj tuzi i brizi. **Beravci:** Obitelj Kl. Izgubili na putu krmaču, nikako je naći, počeli devetnicu Srcu Isusovu i obećali zahvalu i treći dan dobili onu krmaču. Isto Presv. Srce ozdravilo nam na smrt bolesnu majku. **Bizek:** J. C. Sin bio nevin zatvoren, utekla se Presvetom Srcu i sin bio pušen. **Blagija:** V. N. Obavljajući devetnicu Presv. Srcu bi mi uslišana molba. **Bos. Brod:** Z. A. Božansko Srce mi помогло у тешкој болести. **Djakovo:** E. S. Dijete mi dobitio šarlah, zatim upalu bubrega; liječnik izgubio nadu. Utekoh se Presvetom Srcu, preplatim se na Glasnik i obećam zahvalu i djetetu odmah krene na bolje; sada je zdravo. **Doli kod Stona:** A. M. Presveto Srce očuvalo me velike neprilike. **Domagović:** P. S. Primljene milosti od Presvetog Srca. **Donji Miholjac:** C. S. Dvadeset godina sam molila Presveto Srce, da mi muž pode na ispunjaj i evo sada ide dnevno na sv. Misu i Pricest. Kad mi je sin pao iz aeroplana spasilo ga Presveto Srce. Sama po zagovoru biskupa Langa ozdravila; a bl. Marko Križevčan izlijecio blaže. **Drivenik:** Obitelj J. P. zahvaljuje Presvetom Srcu na povraćenju zdravlja od teške bolesti i mnogo milosti. **Duga Resa:** I. L. Dvije godine bio bez posla; obećao zahvalu u Glasniku i da će naći još preplatnika i bio uslišan. **Gornja Bebrina:** K. M. Od velike zime dobio prehladu s bolestima, obratio se na Presveto Srce i obećao zahvalu i bio uslišan. **Gračanica:** D. B. Kćerka dobila otrovanje krvi, liječnik izjavio da joj ne može pomoći, smrtno bolesnu odveli u bolnicu i liječnici rekoše, da nema pomoći. Obratih se Presv. Srcu molitvama, sv. Misom i kći ozdravila. **Gudinci:** M. K. Ispunjena obećanje, jer tri puta oboljela, utekla se Presv. Srcu i obećala zahvalu u Glasniku, i svaki put ozdravila. Ozdravio i teško bolestan sin. **Hreljin:** N. R. Pravedna trpića, utekla se Presvetom Srcu, obećala javnu zahvalu i Ono je помогло. **Hrtković:** K. P. Ozdravila dva brava milošću Presveto Srca. **Ivančićgrad:** B. A. Dva puta moj muž bio nevin oklevetan, ali je Presveto Srce dokazalo njegovu nevinost. **Ivankovo:** N. N. Zahvaljuje Presv. Srcu i preporučuje mu djecu. **Ist:** N. N. Na mnogim milostima od Presv. Srca i molim Ga da mi i dalje pomogne. **Jakšić:** A. S. Zahvala. **Koprivnica:** Obitelj F. S. zahvaljuje Presv. Srcu što je oslobođen krive klevete. **Kloštar:** M. D. D. Moli Presv. Srce za sreću i obraćenje u obitelji. **Kloštar Podravski:** A. F. Bila u teškom stanju radi neodlučnosti u životu, utekla se Presvetom Srcu, zavjetovala se 4 godine prvim petkom idu k sakramentima i gde iznenada se život promjenio. Presv. Srce pomoglo još u velikoj neugodnosti, obećala zahvalu i Ono помогло. **Kraljevica:** M. Š. Dobivena milosti od Presv. Srca po zagovoru sv. Josipa i sv. Ante. **Lemeš:** F. M. Presveto me Srce liječi u bolesti, koju mnogo laglje podnosim, nego kad su me zemaljski liječnici liječili. **Lovas:** K. W. Bolovala na bubrežima, milošću Presv. Srca operacija sretno uspjela i dobila namještenje. **Maslinon:** K. H. Milošću Presv. Srca ozdravila od 20 godišnje rane na nozi i oslobođila se jakog reumatizma u rukama i nogama. **Metković:** M. S. Oboljela na oko, utekla se Srcu Isusovu i Ono помогло. **Miholec:** R. K. Iza poroda dobila temperaturu, utekla se Presv. Srcu i odmah krenulo na bolje. **Novska:** L. R. Unuk mi prošle godine obolio utekoh se Presv. Srcu i Svecima, obećah biti doživotni preplatnik Glasnika i unuk ozdravi. **Orahovica:** M. Š. Sio mi pred ispit treba pomoći, a nje nema. Utekoh se Presvetom Srcu i ono помогло. **Oriovac:** M. R. Zahvaljuje za dare i milosti. **Osiček:** M. F. N. Jako bolestan utekao se Srcu Isusovu i ono помогло. **Pogradac:** K. F. Majka dobila upalu bubrega, nije bilo nade. Utekoh se Presvetom Srcu, obećah zahvalu i majka za par dana ozdravila. **Petrija:** V. S. Presveto Srce i Blažena Djevica uslišali molbu. **Petrovaradin:** V. K. Presveto Srce pomoglo mi u živčanoj bolesti; naša brojna obitelj nebrojeno puta osjeća milost Presv. Srca. **Pitomača:** S. V. Milošću Presv. Srca dijete sretno preboljelo operaciju i ozdravilo. **Pozega (Vel.):** K. P. Moj muž bio strašan psovač. Da se obrati obavljala sam 9 prvih petaka i sada zahvaljujem Presvetom Srcu, da se je moj muž evo 2 godine obratio i provike osta-

vio. Primorje: N. N. Sin teško obolio od plućnih žlijezda, naglo je propadao. Nešto kasnije oboli mi i muž Ponudih Presvetom Srcu za njihovo zdravlje svoj život i sin mi ozdravi, a svoje muke gleda muževe bolesti mnogo bolje snosim. Vruće želim, da mi je sina za Sebe ozdravilo. **Rab:** M. M. Bio u pogibelji, obavljao devetnicu Isusu, Mariji i Josipu i pogibelj prošla. **Slavonija:** A. S. Sretno porodila; dijete umrlo lako i mirno; muž s dobrim uspjehom položio majstorski ispit iako nije isao u školu; braća mi zaokupile neke zle misli radi neke djevojke, ali miloču Presv. Srca ispojedio se je i sada je dobro; i mnoge druge milosti. **Sombor:** F. B. Molila se Presv. Srca i svecima i sretno prodala Kalendare. L. E. Presveto Sreće da je mogla obaviti 9 prih petaka, iako je bilo silnih potresaka, osobito bolesti i zime. **Split:** V. E. Mnoge milosti od Presv. Srca. **Srijedani:** J. S. Dobila velike milosti od Presv. Srca. **Srpske Moravice:** D. M. Presv. Srce usliša molbe, osobito što je muža odvratio od velika zla. **Sušica (kraj Delnice):** Obitelj P. Dobivene milosti od Presv. Srca prigodom kćerkine operacije. **Sv. Durad:** P. A. Moleći devetnicu Presv. Srca bila uslišana. **Sv. Juraj:** N. R. Zahvaljujući Presv. Srcu riješio se dviju parnica uz malu odstetu. **Tršće:** M. M. Izgubili mjesto i umre mi majka. Utekoh se Presv. Srcu i Njegovoj Majci i opet dobih namještenje. **Tyrone Pa:** M. D. Teško bolesno dijete ozdravilo. **Veliko Brdo:** A. P. Izjavljena od velike neprilike. **Vijaka Varaš:** M. M. Dijete na smrt oboljelo; zavjetovah se i dijete ozdravilo. **Viljevo:** M. C. Primljene milosti. — N. N. Milosti. **Vinkovci:** Obitelj U. Dugo molili Presveto Srce, izgledalo je, da nas ne čuje, ali ono i te kako čuje i uslišalo nas. **Volavalje:** R. C. Sretan porod. **Vranovci:** M. P. Dobio mirovinu moleći za ženom devetnicu Presv. Srcu. **Vukovar:** M. V. U svakoj potrebi se utječem Presv. Srcu i ono uslišava; držat cu doživotno Glasnik. **Zagreb:** J. I. Trpim jako na vid, liječnici svjetovali operaciju, ali nije bilo očekivali osobito uspjeha. Utekoh se Božanskom Srcu, Majci Božjoj, sv. Josipu i ocu Preou i obećah zahvalnicu. Operacija sretno uspjela i imam normalan vid. — K. J. Presveto Srce i Njegova Majka pomogli teški u zdravlju i namještenje kćerkino. — M. L. Unuk sretno svršio nauke. — H. L. Primljene milosti od Presvetog Srca po zagovoru sv. Jude Tadeja. — M. T. Sretan ispit sina. — M. J. Ozdravljenje od gripe; ozdravljenje kćerke od gripe. — J. G. Dobivena milost. — J. R. Bio bolesstan na živicama, utekao se Presv. Srcu, Majci Božjoj Kamenitih vrata i sv. Josiu i obećah zahvalu i osjeća se preporoden. — A. J. Primljene milosti od Presvetog Srca i Majke Božje. — K. H. Dva puta se utekla Presvetom Srcu: jednom u bolesti, drugi put radi suda i oba puta Ono помогло. **Zlatar:** F. P. Dijete teško bolesno, liječnici rekli da nema spasa; utekoh se u crkvu k olтарu Majke Božje, obećah zahvalu i dijete je ozdravilo. **Zlatna Greda (Baranja):** V. Ž. Teško bolesnu ruku imala, utekoh se Presvetom Srcu s devetnicom, obećah zahvalu i odmah mi bilo lakše. **Županja:** Lj. J. Utekla se Presvetom Srcu i dobila namještenje.

Darovi u mjesecu veljači 1934.

U čast S. L. Aleksandrovo L2 10 Bakarac RG 20 Brestovac PB 50 Cirkvena BP 50 Čakovec OS 50 Djakovo PG 20 Dobrinj MJ 10 Feričanci MK 10 Garevac MR 50 Kuzminac RT 10 Ouealy, Wy. MB Dol. 1.— Milna KM 10 Neblijusi MP 20 Ogulin ES 5 Oriovac ME 10 Podgajci AA 10 Sesvete LK 20 Sisak AM 35 Skrad AL 10 Sleme VP 100 St. Joseph, Mo. DF 50 c Sv. Jakob Šiljevica FP 50 Uglijan MB 20 Valpovo MZ 20 KM 2 Vinkovci MB 20 Virje RP 12.50 Vodjinci KS 10 Zagreb BD 100 EH 50 JP 50 NN 5 SG 10 VK 100.

Raš. Glasnika S. I.: Amerika NN Dol. 1.— Battle Creek, Mich. Dol. 5— Bebrina KG 10 Bizovac SA 5 Bjelopolje IS 5 Bjelovar KD 15 MŠ 25 Canton NN Dol. 1.— NN 12 Čakovec ER 5 Chicago, Ill. JJ Dol. 1.— Delnice MK 10 Djakovo BF 5 Doboj VU 5 Dobrinj MG 10 Don. Miholjac KD 20 Donji Vidovec AL 5 Dugnese, Pa. KS 50c. Entrains S/Nohain MŠ 30 Gjurgjevac MP 5 Gradina GK 5 Youngstown, Oh. MB Dol. 2.— Kali LA 10 Karlovac AT 40 JL 10 Kutina TR 10 Komletinci DI 5 Konjic IT 5 Križevci TK 10 Kustosija LG 25MM 5 Kuzminac JK 5 Lipik AB 10 Maribor VC 10 Modruš RI 10 Mrzlopole DB 5 Nova Gradiška GP 5 ME 15 Novi Sad TL 25 Ogulin ES 5

Orahovica AŠ 5 Oroslavlje JP 20 Osijek AV 5 JP 10 KV 5 Petrovci JK 5 Pittsburgh, Pa. AB Dol. 1— Plavno SS 10 Požega AŠ 20 Ruma AT 10 Selca AB 10 Sinj FL 5 Split ME 5 MŠ 5 Stari Perkovci JB 10 Subotica EB 10 FK25FK 25 Sušak AH 25 Sv. Gjurgij AL 2 Svetozar Miletić DK 10 MJ 10 Šent Jernej Kart. 5 Špišić Bulcovic IM 20 Tavankut MS 50 Thorp, Wash. FG 50 e. Trsat ZL 95 Varaždin NK 20 Vinkovci AD 15 MM 10 Višković TS 5 Zagreb AB 20 AB 10 AJ 55 AK 5 CD 5 DM 5 EU 60 FB 15 FZ 10 JH 15 JB 20 KK 10 MG 5 IM 10 MK 5 MJ 5 MD 5 MJ 5 MK 5 mK 40 mN 10 mV 5 NL 25 NN 2 OG 5 SS 20.

Kruh sv. Antuna: Canton NN 12 Generalski Stol LH 5 Gerovo FJ 10 Valpovo MV 10 Zagreb EU 5.

Malo sjemenište u Travniku: Zagreb, FZ 24.

Misije: Johnstown, Pa. FB Dol. 2— Kloštar MJ 81.25 Samobor MŠ 100 Veleševac FČ 5 Wilkinsburg, Pa. AM 50c Zagreb JZ 15.

Sv. Mise: Ambridge, Pa. RM Dol. 1— Antonovac MC 20 Banjaluka MG 20 Cleveland AS. Dol. 1— JS Dol. 3— Canton, Ill. PS Dol. 1— Donji Vakuf GL 200— Dragove AO 300— Fair Oaks, Pa. BT Dol. 1— Farrel, Pa. Dol. 1— Hrib TM 100— Milwaukee RP 50c North Chicago, Ill. NN Dol. 1— Nova Bukovica JT 20 Split KB 45 Tyrane, Pa. M Dol. 1— Zagreb, DrMJ 50.

Svetište S. L. Bos. Brod AZ 10 Lumbarda PJ 2 Orahovica MB 5 Vi-jaka MM 100 Zagreb KU 15 LC 50 MT 50.

U čast S. L. Blaž. Dj. Mar.. sv. Josipu, sv. Obitelji, sv. Antunu, sv. Roko i sv. Judi Tadeju: Beograd BB 100 Bethel, Ohio, MP Dol. 1— Kraljevica MŠ 30 Oriovac MR 10 Zagreb HL 20 Živike AC 50.

Za rač. Glasnika S. L. Antonovac MC 5 Bakarac MF 10 Beograd MP 5 MW 5 SSM 5 Bjelovar IA 5 Bos. Petrovac LJ 10 Brestovac FV 10 Brsečina IB 5 Chicago IL. MP Dol. 1— Drivenik Dj. D 15 Dubica VV 10 Dugareša TP 5 Greda ML 5 Grobnik VM 20 Harkanović MT 25 Ist NN 50 Ivanićgrad AŠ 25 Koprivnica FS 50 Križevci MK 10 Križovljangrad TV 5 Lešak DD 10 Lovinac MT 10 Makarska AŠ 7 Markušica MB 5 Miholjac RZ 10 Nova Gradiška KM 5 Omišalj AK 10 CC 10 Oriovac SSM 10 Petrinja VŠ 10 Pittsburgh, Pa. AS Dol. 1— Požega FL 15 Pustodol SC 25 Sarajevo AP 5 JS 5 MK 5 Senj IV 10 Sotin VS 5 Split JL 20 SSM 5 Srpske Moravice DM 5 IČ 5 Starigrad AP 1.50 Fačona LP 10 Tršće MM 10 Viljevo ML 50 MC 20 NN 10 NN 10 Vojnić MT 15 Zagreb AB 5 AC 10 IG 35 JC 10 MD 100 MG 15 NN 20 Zlatna Greda JV 10 Županja LJ 50 Župe AA 20.

Za kruh sv. Antuna: Ashland, Wis. UF 50c Brod. Drenovac JS 50 Ludića VK 3 Platičevo IP 50 Sugar, Greek, Mo. JB Dol. 5—.

Za svjećice: Gaćice LG 15 Zagreb MT 10.

Za nakanit oltara sv. Josipe: Lebanon, Pa. ČL Dol. 5—.

Za Misije: Harkanović EK 10 Metković ISS 5 Mokošica IB 5 Novi Sad MJ 100 Zagreb MK 5 Župe KK 100.

Za otkup i pokrštenje poganskih dječaka na imena: Stjepan: Bednja ST 100 Feliks: Prnjavor FJ 100:

Savez društva sv. Ignacija.

Članarina i darovi: po 10—35 d.: Jambrušić Magdalena, Lovrek Stjepan, Rapljenović Janko, župan Milan, Guštin Bara, Steelton, Pa. Dol. 1—.

Sv. Mise: po nakani po 20 d.: Skeležija C. Fabijanić Antun, Svetoslavski Marija, Ivanac Marija, Amižić Smiljana, Dulić Đuda, Kozelka Ivo, Filipić Franjka, Pešut Reza, Klinc Rudolf, Selak Dragica, Masseg Sofija, Sestre Miloerdnice Derventa, Levacić Stefica, Lubičić obitelj, Dražin Ante pok. Duje, Rendulić Ivan, Dugan Martin, Remeta Marija, Cerjak Adela, Kaurić Fanika, Hrastov Ljubica, Vukmanić Evica, Bošnjak Sofija, Kulaš Mato, Jemrić

Rozica, Kolman Barica, Groff obitelj, N. N. Zagreb, Medved Bara, Buljan Mirko, Stipanić Ivan, Majnarić Blanka, Rašić Minka, Orebić Marija, Čorić Maruša, Birtić Jozo, S. Blaženka Kirin, Vorih Krunoslav, Kovačić Josip i Anastacija, Drenica Rosa, Cvjetko Ana, Vajčuk Ljubica, Sokol Karmela, Pečarka Marija, Broseg Filomena, Jančić Matija, Andrić Terezija, Smolčović Matija, Kraijer Rudo, Ćić ud. Simeona, Juravić Jakov, Fundak Mijo, Heštera Paula (2 × 20 na 2, nakane), Mihoković Solija, Katušić Terezija, Pitarević-Amerling Marija, Hampel Marta, Betina: Tomaz Mara 20. Đurđevac: Kovačić Nikola p. n. 20. Lokve: † Josip Grgić 20. Netretić: Klepac Maksimiljan 20. Prespa: Urh Anton 20. Stari Grad: † Šimun Grgo 20. Stupnik Br.: Koar Mile 20. Subotica: Romić Kata 20. Turbe: Đurić Rozika 20. Vukovar: Koh Jure 20. Bribir: Anton Storić 20. Banja Luka: Katinka Babić 20. Split: Marija Lukšić 20. Cirkveni Ihan: Mišić Stjepan 20. Drivenik: Jelena ud. Bakarić 20. Drivenik Vinodol: Ursula Petrinović 40. (2 puta 20 na 2 nakane). Đurđevac: Terezija Katušić, za: † Zlata Đurićević, † Mariju Crnčević, Milku Kolar. Dubrovnik: Školske sestre, 20; Zavod Dječje Zakoništvo 20. Lomnica: Ruža Miklausić 20. Gradište: Marta ud. Mirkinac 20. Krusevica: Vinko Zubović 20. Križovljani: Božena Tomas 20. K. Novi: Ogrin Grgo 20. Krk: Jakov Dominić, prepozit stolnog kaptola 20 na nakantu. Nijemci: Anka Savić 20. Oroslavlje: Šipek Marija 20. Prezid: Jelka Zagor 20. Gibina: Pečnik Josip za † Julijano Pečnik i Stjepana i Mariju Dvajnjaca. Sv. Marija: Rozika Dvorskij 20. Teslić: Stjepan Pašalić, župnik 20. Črešnjevac: Fekeža Antun 20. Preko: Anda Valčić 20. Trsat: Zorka Lukanović 20, pok. Lukanović Stanko 20, pok. Lukanović Terezu 20, pok. Lukanović Marijanu 20, pok. Lukanović Dragiću 20. Zagreb: Josipa Hrženjak 20, Merkuš Katica 20, † Stjepan Urbanić 20, † Katarina Bažark 20, Urbanić Cela 20, Lukić Marija 20, Ćiglenečki Franjo 20, Pompe Vjekoslav 20, Vlč. Gašpert 20, † dra Gavezza 20, Benić Anka 20, NN. 20, NN. 20, Kranjec Vinko 20, Gojsak Terezija 20, Gojsak Vladimir 20, † Svećenike 20, † Franju i Ursulu 20, † Petra 20, za obraća grješnika 20, Cesarec N. 20, NN. 20, Šoštarec Obitelj 20, Pryknal obitelj 20, Blažeković Andela 20, Goričan Ana 20, Bernić Anka 20, Kranjec N. 100, Marketić N. 20, Sebab Veronika 20, Bartolek Katica 20, za pok. Andriju 20, za pok. Albina Mišić 20, NN. za obraća sima 20, Varga Josipa 20, Jambršak Irena 40.

S. Mise: nakantu od 25 do 100 d.: Sestre sv. Križa, Sušak, Župni ured, Peteranec, Sudac Franjo, Begonja Anka, Žlender Paulina, — Franciskovih Mary, Dolosić Fran i Franca, Dol. 2— Bogut Barbara, Dol. 2— Babić Nikola i Alojzija, Dol. 2— Jakicich Amalija, Dol. 2— Sepich Franca, Dol. 3— Počaćić Terezija, Dol. 1— Guštin Bara, Dol. 2— Baćić Jela, Dol. 1— Lipovac Marija, Dol. 1— Betti Stefan, dinara 46.

GLASNIK PRESVETOG SRCA ISUSOVA

jedino je Glasilo Apostolstva molitve, Bratovštine Presv. Srca Isusova Vojske Srca Isusova proti psovki i Djevojačkih društava za naknadnu sv. Pričest. Izlazi svaki mjesec. Cijena mu je na godinu d. 15.— dol. ¼ lira 8.— pengo 2.50. Narudžbe prima:

UPRAVA GLASNIKA PRESV. SRCA ISUSOVA,
ZAGREB I. PALMOTICEVA UL. 31. PP. 147.

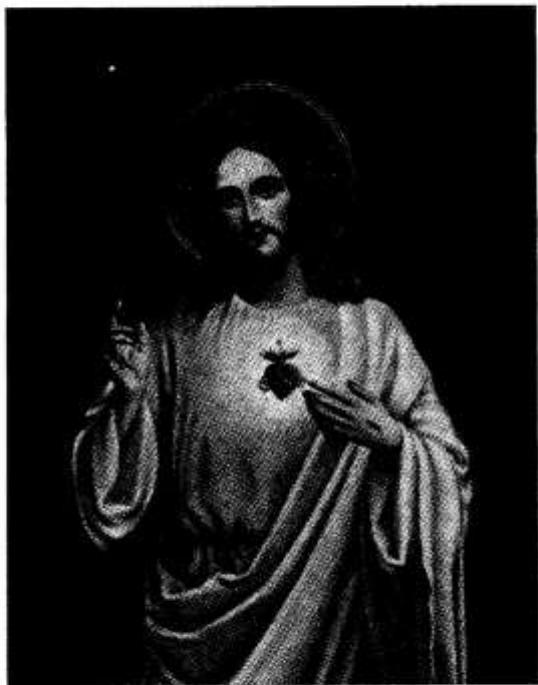
Urednik: Andrija Glavaš D. I.

S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju Isusovci u Zagrebu.

*Izdača i vlasnik: Nadarbina nadbiskupske menze u Zagrebu. A. Alfirević D. I.
Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.*

Poštارина у готовом плаћено

GLASNIK SRCA ISUSOVA

1934

IZDAJU ISUSOVCI ZAGREB I, pp. 147.

God. 43.

LIPANJ

BROJ 6.

GLASNIK

PRESVETOГA

SRCA ISUSOVA

God. 43.

Lipanj 1934.

Broj 6.

Svetkovina presvetoga Srca Isusova.

(Slavi se 8. ili 10. lipnja).

To je dan žarke ljubavi Božje spram nas.

To je dan zahvalne ljubavi naše spram Boga.

To je dan u kojem se iz Presvetog Srca izljevaju rijeke milosti u duše ljudske.

Sam je Spasitelj izrazio vruću želju, da taj dan bude posvećen isključivo Njegovu Srcu; da taj dan svi prime sv. Pričest u naknadu za tolike uvrede, nanesene Njegovoj ljubavi u presv. Oltarskom Sakramentu.

To je najzgodniji dan da zadovoljimo Presvetom Srcu za sve uvrede, pogrde, prezire i nehaje.

Sam je Spasitelj obećao, da će svi oni, koji na taj način počaste Njegovo Srce, primiti obilje milosti.

Zato, braćo i sestre, odazovimo se Spasiteljevoj želji, odazovimo se Njegovu pozivu! Svaki štovatelj Presvetoga Srca pristupit će taj dan k Stolu Gospodnjemu.

Svetkovina Presvetoga Srca neka bude za nas, našu župu i cijeli naš narod svetkovina prvoga i najvećega Zaštitnika.

Proslavite svoga Zaštitnika s ljubavlju, pobožnošću i oduševljenjem. Proslavite Ga procesijama. Okitite svoje kuće sagovima, cvijećem. Neka pucaju topovi, neka se pale rakete! Neka Hrvati i na vani pokažu, da su narod Srca Isusova. A hrvatsko narodno Svetište Presvetoga Srca ovdje u Zagrebu očekuje ove godine još brojnija hodočašća na svetkovinu Presvetoga Srca. Isus vas čeka, Isus vas zove. Naš Božanski Kralj raširio je ruke, da vas primi. Dodite Mu 10. lipnja u što većem broju.

Uredništvo.

Ugledajmo se u neprestane molitve Srca Isusova.

Mjesečna nakana u lipnju, blagoslovljena od sv. Oca.

U mjesecu svibnju naučili smo se zazivati Majku Božju i našu kao posrednicu kod njezina Sina Isusa Krista. Zato je papa Benedikt XV. mnogim biskupijama i duhovnim redovima dopustio posebnu svetkovinu u čast »Opće Posrednice svih milosti.« I ta svetkovina, slavi se 31. svibnja, lijepo spaja mjesec Marijin sa mjesecom lipnjem, koji je posvećen štovanju presvetog Srca Isusova.

Ovo naše štovanje poglavito smjera na ljubav Isusovu kao na svoj cilj i predmet. Kakav je pak ovaj osjećaj ljubavi u presvetom Srcu Isusovu? U tom Srcu bukti neumorna ljubav spram svega roda ljudskoga. Pa iz te ljubavi proizlazi neumorna njegova molitva za sve ljudе, jer »Isus vazda živi, da nas zagovara« (Hebr. 7, 25).

1. Zašto se Srce Isusovo molilo za sebe? Isus kao Bog nije trebao milosti i svjetla, jer je to sve u sebi stalno imao po sjednjenu svoje čovječe naravi sa božanstvom. Ali je htio da ljudima služi po svom uzornom primjeru. Osobito je svećenicima i apostolskim dušama te ljudima Katoličke Akcije htio zorno prikazati kako je uzvišena njihova služba, i kako je potrebno, da u Boga zaištu svjetla i milosti, bez kojih djelo spasavanja duša ne može napredovati. Ako svaki dan iznova ne stupimo u dodir sa božanskim Srcem, ako po žarkoj molitvi ne idemo grabiti blaga duhovnoga iz nebeske riznice, ostajemo prazni i bez plodova u čitavu našemu radu i naporu. »Bez mene ne možete ništa učiniti« (Iv. 15, 5), rekao je Spasitelj svojim apostolima. Osobito u božanskom radu za duše jasno se pojavljuje nemoć stvorenja.

Isus se je neprestano molio. Ne samo u zabitnomu životu, nego i diljem triju godina javne apostolske djelatnosti. Evanđelje ga često pokazuje, gdje se molitvom utječe svome Ocu. Sad ga vidimo na vrhu gore, gdje produljuje svoju noćnu molitvu; sad se opet otima mnoštvo ljudi, da pod maslinama getsemanskog vrtu ili u mirnom domu Lazarevu potraži zgodnije mjesto za svoju molitvu... Kad god hoće da izvrši veliko djelo ili čudo, uzdiže svoju dušu u molitvi k Ocu nebeskom...

2. Zašto i kako se Srce Isusovo molilo za nas? Ljudima se molitva upravo pristoji. Pošto smo stvorovi, što ih je Stvoritelj posve dragovoljno i besplatno izvukao iz ništavila, i pošto nemamo ništa, što ne bismo bili primili (1 Kor. 4, 7), ni čim drugim ne možemo prikladnije pokazati svoju posvemašnju ovisnost o Bogu, nego neprestanom molitvom.

Ugledajmo se u Presv. Srce, gdje se moli ne samo za sebe, nego još više za nas i poradi nas. Potresna je molitva Presvetog

Srca za nas prije uskrsnuća Lazareva, gledajući opustošenje smrti i njezin trulež. A još je potresnija divna svećenička molitva Spasiteljeva za apostole i za sve vjernike. (Iv. 17, 9—26).

3. Sveudiljna molitva Kristova u Euharistiji i ob desnu Oca. No i sada se Srce Isusovo neprestano moli za nas i ovdje na zemlji u presvetom oltarskom sakramenu tu i u slavi rajske, ob desnu svoga Oca, kamo je ponio sa sobom pet svetih rana, da ih i u preobraženom tijelu prikaže Ocu, kod kojega »zadza živi da nas zagovara«.

Kakva je ta molitva Srca Isusova za nas u presvetom sakramentu i u nebu? To je velesvećenička i žrtvena molitva, u kojoj Spasitelj nastavlja dan i noć ono, što je rekao u molitvi za apostole poslije posljednje večere: »I ja se posvećujem (t. j. žrtvujem) za njih, da i oni budu posvećeni istinom« (Iv. 17, 19). To je dakle poput žrtve i pohvalna i zahvalna i mirovna i prosna molitva.

4. Ugledajmo se u ovu svećeničku molitvu Isusovu! Pa neka i naša molitva i pobožnost presvetom Srcu Isusovu bude po-

Spasitelj se moli za nas.

hvalna, zahvalna, mirovna i prosna.

Srce je Isusovo kao Srce Sina Božjega svakog poklona vrijedno. Mi se na odlični način klanjam i zahvaljujemo Srcu Isusovu, kad se njemu posvetimo. Po tumačenju sv. Oca pape Pija XI. u okružnici »Miserentissimus« (1928.) mi ovom svojom posvetom zahvalno priznajemo, kako nam sve što jesmo, imamo i možemo, potječe od ljubavi vječnog Boga, i zato se božanskom Srcu Isusovu prikazujemo i na vjeke poklanjam, kličući iz dubine Srca svoga: »Tvoji smo; tvoji hoćemo da budemo.«

Sa svečanom posvetom imamo po želji samog Presvetog Srca i sv. Oca pape Pija XI. također spojiti p o m i r b e n u n a k n a d u i z a d o v o l j š t i n u , po kojoj ćemo, koliko je do nas, požaliti i popraviti ljubeznom Srcu Isusovu nanesene uvrede, mržnju, psovke i svetogrda, tajna i javna bezakonja tolikih grješnika. Ovaj je duh naknade upravo bitan dio pobožnosti k Srcu Isusovu, kako to sam Spasitelj ističe svetoj Margareti Alakok te i papa Pijo XI. opširno razlaže u spomenutoj okružnici.

Sad u mjesecu Srca Isusova imamo najzgodniju prigodu, da mu i naknadnom sv. pričešću i svečanom otprošnjom osobito na blagdan Presv. Srca dadnemo dužnu zadovoljštinu za tolike grijehu modernog svijeta, pa i za uvrede onih Bogu posvećenih osoba, na koje se sam Spasitelj tuži.

Nastojmo uz to i oko djelotvorne zadovoljštine po vjernom naslijedovanju dičnih kreposti Srca Isusova.

Već sv. Augustin govori: »Jezgra pobožnosti stoji u tom, da naslijedeš, što poštueš.« Isus nam dovikuje: »Učite se od mene, primjer sam vam dao.« Naslijedujmo njegovu poniznost i samoza-taju, ljubav spram Boga i ljudi.

Konačno nek nam Srce Isusovo osobito služi kao uzor u zagovornoj molitvi. Sv. apostol Pavao dvaput ističe zagovornu moć Kristovih molitava. Rimljana (8, 34) naime piše: »(Sudac je) Krist Isus, koji umrije, pa još i uskršnu od mrtvih, koji je s desne strane Bogu, i z a g o v a r a n a s . « I opet čitamo u poslanici Hebrejima (7, 25): »Zato i može (Krist) za uvijek spasiti one, koji po njemu dolaze k Bogu, k a d s v a g d a ž i v i d a i h z a g o v a r a . « Kako je sam Pavao u slijedećim rijećima o »našem velikom svećeniku« Isusu natuknuo, ta se zagovorna moć molitve Kristove najviše ističe u sveudilnoj navozavjetnoj žrtvi, po kojoj Isus sam sebe prikazuje »od ishoda sunca do zapada«. Sjedinimo se što ćeće s nakanama našeg »svetog, nevinog, neoklanjanog i iznad nebesa uzvišenog Velesvećenika« i recimo: »Što Srce Isusovo želi, to želim i ja, i vazda hoću da se molim u zajednici s njime.«

I. P. Bock D. L.

»Na ovo šestero mrzi Gospodin, a sedma mu se gadi:

1. oči ponosite, 2. jezik lažljiv, 3. ruke, koje prolijevaju krv pravu, 4. srce, koje smišlja zle misli, 5. noge, koje brzo trče na zlo, 6. lažna svjedoka, koji govori laž, 7. i tko zameće svaču među braćom.« Priče Salamonove, 6, 16—19.

Da li tebe mrzi Gospodin s koje od ovih stvari? Promisli dobro.

»Imena osoba, koje budu širile pobožnost spram moga Božanskoga Srca, bit će zapisana u mome Srcu i ne će se nikada izbrisati.« Obećanje Presvetog Srca sv. Margareti M. Alakok.

»Blagoslovit ću kuće, u kojima bude izložena i čašćena slika moga Srca.« Obećanje Presv. Srca sv. Margareti M. Alakok.

Sreća siromašne i „nesretne“ obitelji.

Prije više godina — priča jedan svećenik — posvetio sam mlađe ženidbene druge pre svetom Srcu Isusovu. Svečano sam postavio lijepu sliku Božanskoga Kralja u novo obiteljsko grijezdo. — Siromašni, jako siromašni bijahu novi vjerenici: bili su radnici s neznatnom plaćom. I zaželješe, da na sam dan svoje ženidbe postave Pre-svelo Srce za Kralja svoga doma i da mu se posvete.

»On će stalno i uvijek biti naš najbolji prijatelj« — govorili su mi — »a mi ćemo biti Njegovi najodaniji miljenici.«

Iza nekoliko godina pozva me taj isti radnik k svojoj teško bolesnoj ženi. Bijedna sobica, u kojoj su stanovali, odraživala je skrajnim siromaštvom. Ali se je unutra ipak osjećao neki ugodni mir i prijazno čuvstvo. Mila, prijatna atmosfera je vladala u ovom obiteljskom grijezdu. Okićena slika Presvetog Srca stajala je još uvijek na onom mjestu.

Pristupim bolesnici, koja me milo pozdravi. Blagoslovim je i malko osokolim, a tada zapitam:

»Da li se osjećate nesretnom, dragi dijete?«

»Nesretnom? O ne, velečasni, mi nijesmo nesretni« — odgovori mi glasom duboke, žive vjere i očima, koje su se žarile od groznice.

»Pa ipak se je na vas svalilo toliko siromaštvo i svakojake nevolje« — rekoh joj.

»Istina, velečasni, trpjeli smo mnogo, ali trpjeli smo zajedno s Njim; plakali smo, ali u zajednici s Njim. Kada ste nas, velečasni, posvetili Presvetom Srcu, rekli ste nam, da će nas Ono utjetiti u svim našim žalostima, da će nam zasladići svaku našu patnju... To ste nam rekli; sjećate li se?«

I bolesnica prihvati za ruku muža, kojemu su suze tekle, i reče mu:

»Reci, dragi, velečasnomu, da li smo ikada bili nesretni.« Muž uprvi suzne oči u sliku Srca Isusova, odgovori:

»Mi nesretni? Niti pet minuta! Trpjeli smo mnogo; to nam nije uzmanjkalo. Ali trpeti i biti nesreтан, to je sasmat druga stvar. Zar se može biti nesretnim s Isusom, našim Kraljem i najboljim Prijateljem? O ne, nikada!«

Bio sam potresen do u dno duše tim jednostavnim rijećima, koje su izlazile iz srca bolnoga, ali srca puna duboke vjere, ufanja i ljubavi. Taj priprosti radnik gledao je očima žive vjere i skoru smrt svoje milje žene:

»Evo, velečasni, moj Isus mi oduzima i ljubljenu ženu. On ima pravo na to. Neka se vrši Njegova sveta volja. Ne će dugo trajati pa će doći i po mene. A tada ćemo oboje biti navijeke pre-sretni u Isusu...«

Brate dragi, bit ćeš i ti sretan u Isusu, ako Mu posvetiš sebe i svoj dom, ako Njemu uvijek vjerno budeš služio, ako Ga u svim svojim patnjama i mukama budeš iskreno i srdačno ljubio.

Kako je to lijepo! Ovo dvoje priprostih ljudi kako su dobro razumjeli evandeosku nauku, to jest: kako su dobro shvatili razliku između trpljenja i nesreće. Razumjeli su, da se onima, koji Boga ljube sve obraća na dobro. Naučili su se od presvetog Srca Isusova: trpjeti, a uza sve to biti sretnima.

O Presveto Srce, nauči nas tu veliku mudrost!

A. Hercegović.

Božanskomu Srcu.

Pjevaju obitelji Njemu posvećene.

Sotona, kobac vješt i zao,
Po zemlji duše grabi,
Al Bog je nama zaklon dao,
Gdje paklu snaga slabí:
Božansko Srce, Ti si stan
Dobrotom Božjom nama dan!

U slasti grješnoj bez počitka
Toliki ginu bijedno,
Mi znamo pravi vir užitka,
Što poj srece žedno:
Božansko Srce, Ti si, Ti
Užitak od svih najsladi!

U blagu mnogi boštvo gleda
I vršak svih veselja,
Ni pusto zlato niti bijeda
Ne vuku naših želja:
Božansko Srce, tek nam daj,
Za život što je nužno taj!

Visoko neki letjet vični
Svoj prijezir svakom šalju,
A mi bi rado postat slični
Svom raspetomu Kralju:
Božansko Srce, daj nam svim
Bit blagima i poniznim!

Na zemlji nebo gradi luda,
A temelj mu grjehoti,
Al što je neba igdje tuda,
To digla ga dobrota:
Božansko Srce, na tlu Tvom
Nek cio naš se penje dom!

Naš protivnik se, od svih gori,
U grudma našim krije,
I blago onom, tko ga mori,
Tko moli se i bdiće:
Božansko Srce, čuj nam glas,
Od sebičnosti brani nas!

Gdje sunca nema, tu je tmina,
Tu hlad sve veći biva,
Iznad nas Ljubav sa visina
Vjekovit plamen liva:
Božansko Srce, njim nas mij,
Sve žarče njime duh nam grij!

Milan Pavelić D. I.

Presveto Srce Isusovo i grješnici.

Na ovomu svjetu nije bilo nikoga koji bi tako ljubio grješnika, a mrzio grješnike, kao Božanski Spasitelj. Radi grješnika je postao čovjek, radi njih se rodio, trpio i umro. »Nijesam došao da zovem pravednike nego grješnike« (Luk. 5, 32). Tim riječima izrazuje Božanski Spasitelj osjećaje svoga Srca. Sveti Evanelje ne opisuje nam potanje skroviti obiteljski život Isusov s Marijom i Josipom, ali u sitnice nam riše Njegov život i Njegovo poštovanje s grješnicima, kojima je bio opkoljen za vrijeme svoga javnoga života. I tolika je bila ljubav, nježnost i srdačnost Presvetog Srca spram grješnika, da su Ga sami Njegovi neprijatelji nazivali »prijateljem grješnika« (Mt. 11, 19). A Isus to od sebe ne odbija, On se time ponosi i iznosi prekrasne i dirljive priče i prisopodobe, da tako što jasnije pokaže osjećaje svog Srca spram grješnika. Isporuđuje se s dobrim pastirom, koji daleko ide, da nađe izgubljenu ovcu; isporuđuje se sa domaćicom, koja premetne svu kuću, da nade izgubljeni novac i sva što je radosna kad ga nade. Dragi Spasitelj tumači, kako veliko veselje nastane, kad se koji grješnik povrati Bogu; zato iznosi divnu priču o izgubljenom sinu i povratak u kuću očinskog; prikazuje nježnost i ljubav, kojom prima otac zahvalu sina.

»Ne trebaju zdravi lječnika, nego bolesni« (Luk. 5, 31). Ovim riječima Božansko Srce jasno pokazuje svoju ljubav spram grješnika i Njegovo nastojanje, da se obrate ovi duševni bolesnici. I tu svoju ljubav pokazuje Spasitelj još više djelima nego li riječima.

Božansko Srce ne čeka, da grješnici dodu k Njemu, sam ide da ih traži i da ih spasi. Brine se za njihovo tijelo, da im tako dušu spasi. Oduzetomu daje hod, a u isto mu vrijeme kaže: »Opraštaju ti se grijesi« (Mat. 2, 2). Prolazi pokraj stana Mateja carinika, grješnika i kaže mu: »Slijedi me« (Luk. 2, 14). Ulazi u kuću grješnika Zakeja i da nagradi gostoprимstvo toga grješnika, čisti i spašava mu dušu. Brani pokajnu preljubnicu, zastiduje njezine tužitelje, a nju otpušta pomirenu s Bogom.

Umoran od napora i žede, sjede kod Jakovljeva zdencu i tu obraća samaritanku, govoreći joj o spasonosnoj vodi milosti i oproštenja. Prima veliku grješnicu Magdalenu, javno joj opraća grjehe i hvali je pred začudenim prisutnicima. — Tako naš Božanski Spasitelj preko dana postupa s grješnicima: tješi ih, liječi ih, pomaze im, podučava ih, opraća im. Preko noći moli za njih, da im isprosi milost pokajanja.

Za vrijeme svoje pregorkke muke pokazuje Spasitelj još veću ljubav spram grješnika i još veći žar za njihovo obraćenje. Izda-

jiču Judu prima s najvećom ljubežljivošću i nježnošću, ne bi li ga potaknuo na pokajanje. Svojim učenicima unaprijed naviješta razne pogibelji i napasti, da ih tako uzmognu lakše nadvladati. Petru proriče vjerolomstvo, da ga tako izljeći od samopouzdanja. I kada je Spasitelj bio zlostavljan, misli na svoga paloga učenika i obraća ga svojim samilosnim pogledom.

Viseći na križu, prva riječ, koju je izustio, bila je molitva za grješnike: »Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine.«

Svoju neizmjernu ljubav spram grješnika pokazuje Božansko Srce i poslije Uskrsnuća, zatim u nebu i u svetohraništima. Zato s pravom kaže miljenik Isusov sv. Ivan: »Djeco moja! ovo vam pišem, da ne grijesite. I ako tko sagriješi, imamo branitelja kod Oca, Isusa Krista, pravednika. I on je pomirenje za grijeha naše, i ne samo naše nego i svega svijeta.« (Iv. 2, 1—2).

* * *

Kada se koji grješnik obrati, pa kada stane razmišljati o grijesima prošloga života, obuzme ga često veliki strah. Nastaje duševna potištenost i nemir. Boji se suda i pravde Božje. I taj strah često rada i nepouzdanje. Takve duše još ne poznавaju ono nježno, ljupko i milo Srce Isusovo, koje i ne misli više na uvrede, kad ih okajemo. Zar će ono Srce, koje je samo milosrde, koje tako brzo i lako opršta, zar će odbiti svoje nove prijatelje, zar će biti strogo i škrto spram njih? O ne će! — Eno Petra, koji je tri puta zanijekao svoga Božanskoga Učitelja. Postavlja ga za glavara apostola, daje mu čast, da utvrđuje u vjeri svoju braću, daje mu ključeve raja, postavlja ga temeljem Crkve svoje. — Marija Magdalena, glasovita grješnica, postaje jedna od najglasovitijih svetih žena. Jedina je ona na Kalvariji uz Mariju i sv. Ivana; ona je bila prva iza Majke Božje, koja je vidjela uskrsnulog Isusa; njoj je Spasitelj dao milu dužnost, da navjesti apostolima radosnu vijest slavnoga Uskrsnuća. — Priča o izgubljenom sinu pokazuje jasno nježnu ljubav Presvetog Srca spram pokajničkih duša.

Ovim primjerima htio je Isus umiriti i osokoliti sve obraćene duše. Zar nije ovo sjajan dokaz milosrda Presvetog Srca spram grješnika? Koliko je grješnika do dana današnjeg to iskusilo! U koliko se je srca slilo obilje milosti i duševnog veselja, gdje je prije vladao grijeh i tama! Saul, progonitelj Crkve Kristove, pada na putu u Damask i podiže se apostol naroda. Augustin, veliki grješnik, postaje veliki svetac. Tko će izbrojiti sve miljenike Spasiteljeve, koji su u Njegovu Srcu našli samilost i ljubav? Tko dakle može dvojiti u neizmjerno milosrde Presvetoga Srca spram grješnika?

Prije nego je mili Spasitelj izdahnuo na križu, kanonizira pokajnoga razbojnika. »Danas ćeš samnom biti u raju« (Luk. 23, 43) . . . Lijepi raj čeka i svakoga obraćenoga grješnika.

A. Hercegović.

Praktične uspomene Svetе Godine.

Od Uskrsa 1934. do Uskrsa 1935. trajat će jubilejska godina, koju je naš sv. Otec Papa dobrohotno proširio na sav katolički svijet. Pravo bi bilo, da ostavimo po gradovima i selima uspomenu ove Svetе Godine za sva buduća pokolenja. Kako?

Ova jubilejska godina sjeća nas na tri stvari: križ, svećenički red i presvetu Euharistiju.

1. **Križ.** Sv. Crkva nam svake godine iznosi propelo na Veliki petak i svečano veli: »Evo drvo križa, na kojem je visio spas svijeta,« a kor odgovara: »Dodite, poklonimo se!« Želja je sv. Crkve, da križ imamo vazda pred očima. Zato nabavimo propelo i neka ne bude katoličke kuće bez propela. Tko stupi u našu kuću, neka slobodno znade, da se »ne stidimo evandelja« (Rim. 1, 16). Krist je raspeti samo »Židovima sablazan, a poganim ludost (1 Kor. 1, 23) veli apostol. — Podignimo raspelo posred sela ili grada, ili na raskršću, na brdu nad mjestom. Isus je kazao: »Koјi god prizna mene pred ljudima, priznat će i Sin čovječji njega pred andelima Božjim« (Lk. 12, 8).

2. **Svećenici.** Što bi bilo od svijeta, kada ne bi bilo svećenika s propovijedu, sv. isповijedi i drugim sakramentima? Ljudi bi opet upali u staro paganstvo i sve njegove mane. Isus je ustanovio svećenički red, da nastavi djelo spasavanja. Kako moramo Bogu za to zahvaliti! Pred 14 ili 15 godina rat je bio isprazio naša sjemeništa, gdje se svećenički pomladak priprema za uzvišeni cilj, ali Bogu hvala, sjemeništa su sada puna. Bog je to dao, jer se započelo molitvom pred Svetotajstvom i u čast sv. Terezije od Malog Isusa. No sada je novčana kriza pokucala i na naša sjemeništa. To je sada čas, da vjernici priskoče u pomoć. Kako? Neka se složi župa, te sabere godišnje toliko novca, da uzmogne uzdržavati u Malom sjemeništu jednog daka. Naravno pravo bi bilo, da to učine i pojedinci, koje je Bog obdario vremenitim dobrima. U Zagrebu poznajem dvije sluškinje, koje su tako uzgoyile dva svećenika.

3. **Presv. Euharistija.** U nekim sam imućnim župama u Hrvatskoj vidio vrlo slabe kaleže i još gore pokaznice. No poznajem nekoje vrlo siromašne župe u Dalmaciji, gdje imadu lijepo, ukusno opremljeno misno ruho i kaleže, kao da su taj dan došli iz tvornice. Pitalo sam radoznašo, kako su došli do tih stvari. I odgovor je glasio: »Sami se oporezujemo o Božiću i Uskrsu, te svaka kuća mora dati 20 dinara, pa tako imamo novu pokaznicu i kaleže. Zašto se ne bi svaka župa za tim povela, te dala urezati na novi kalež ili pokaznicu godinu jubileja? Gdje treba novih kazula, neka se to nabavi i na njoj iznutra označi ova godina. I to su praktični spomenici, kojim ćemo pokazati svoju harnost svom Spasitelju prigodom 1900. godišnjice njegove mile smrti, te ustanovljenog svećenstva i presvete Euharistije. **A. Alfrević D. L.**

Ruka Gospodnja u 1300-godišnoj prošlosti Hrvata.

Nova domovina Hrvata.

»Blago narodu, koji ima Boga svoga za gospodara.« Psalam 143, 18.

Bogata, lijepa i slavna bijaše zemlja, što ju Providnost Božja naminjena našim ocima. Ta nju je već nekoliko stotina godina prije preporodilo svijetlo Spasiteljevo; u njoj je cvalo ništa manje nego 12 biskupija; ona je bila natopljena i posvećena krvlju stotina i tisuća Kristovih mučenika. Rimska Dalmacija, t. j. zemlja od mora do Save i preko Drave, odgojila je sv. Jeronima (rodom

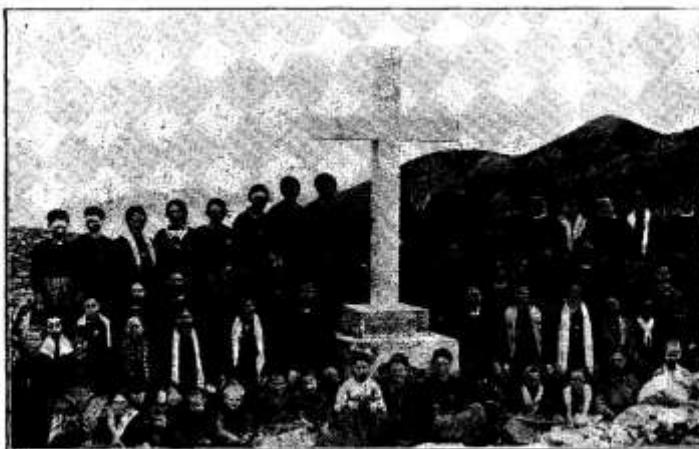
Dragove (Dugi otok): Križari kod jubilarnog križa.

iz Stridona na Grahovu polju u Bosni), dičnu zvijezdu cijelog kršćanstva (umro 420.). Mjesto poganskih hramova, u kojima se častio sotona, već su je posvećivali mnogobrojni hramovi pravoga Boga. Ta eno u srcu Bosne kod Travnika vidimo ruševine triju bazilika iz 4. vijeka po Kr.

Ali krasni razvoj vjere Isusove uniše divlji narodi: Istočni i Zapadni Goti, Huni i Avari. U ovako opustošenu zemlju, punu oskvrnutih kršćanskih svetišta i poškropljenu krvlju Kristovih štovatelja, došli su naši djedovi. Strašna bijahu ona vremena, i ako ih osvjetljuje tek po koja vijest, što je do nas doprla. Tako čitamo u poslanici pape sv. Grgura Velikog na biskupa Salome Maksima (g. 600.), gdje se tuži Otcu svih kršćana, kako ga silno žaloste nevolje, što ih njegovom stadu zadaju razni poganski narodi, jer »ja sâm, piše Papa, u vama trpim.«

Ruševine velikog grada Salone (kod Splita) i više njegovih krasnih bazilika, kao i mnogih crkava po Dalmaciji i zapadnoj Bosni osobito oko Sarajeva i Travnika sveder će nam pred oči iznositi grozna obećivanja Gota i Avara, koji su harali našim krajevima između g. 400. i 700. Ali zato se naša domovina može ponositi mučenicima, koji su njezino tlo posvetili potocima za Krista prolivenе krvi. Da spomenemo samo slavne mučenike Salone: sv. Venancija i Dujma biskupe; pa Maura i Septimiјa, Antiohijana i Gajana, Anastazija i Asterija, Telija i Paulinijana.

Baš u vrijeme dolaska Hrvata u novu domovinu odasla je papa Ivan IV. (640—642.), i sam Dalmatinac, opata Martina, neka otkupljuje zarobljene kršćane i spasi kosti svetih mučenika. Nama su poznati gore spomenuti sveci, čije kosti Martin ponese

Dragove (Dugi otok): Križarice kod jubilarnog križa.

u Rim. Tu im je papa Ivan sagradio lijepu kapelu uz baziliku sv. Ivana Lateranskog. I danas ih naši hodočasnici rado pohadaju, a oni se bez sumnje u nebu mole za svoju domovinu.

Uistinu je trebalo svemoguće milosti, da Bog smiri ona tužna vremena, da naše pradjedove preobrati svetim krstom u ljude ponizne i blage, gostoljubive i pobožne, koje će kao kršćani obnavljati tolike svetinje, što je uništila ruka raznih poganskih plemena. Naša je pak sveta dužnost, da nastavimo djelo svojih pregja: da i dalje zidamo hramove Bogu živome, a još više u besmrtnim dušama apostolskim radom za spasenje duša: k a t o l i ċ k o m a k c i j o m; da čuvamo svetu rimokatoličku vjeru, koja nas je učinila djecom Božjom, koja nam je dala kulturu i civilizaciju, koja nam je dala našu narodnu snagu, pred kojom su strepili neprijatelji našega naroda.

Molba. Ovim pozivamo štovatelje našega Spasitelja, ljubitelje naše vjere i naroda, neka porade, kako će naš narod godine tisuću devetstotina i četrdesete sa zahvalnošću i dostoјno proslaviti tisuću tristogodišnji jubilej, otkako je preporoden svetim krštenjem na sliku presv. Trojstva i vjerom u Spasitelja, pa time primio neizmjerno blago božanskoga života.

N. M. D. L.

O BOGA NAŠEG SRCE SVETO.**Pobožno*

1. O Bo-ga na-šeg Sr-ce sve-to, ko-li žar-ko
kad prije sto slav-ni nij te sme-to, da se sni-zil
2. O Kra-lja na-šeg Sr-ce sve-to, ko-li njež-no
jer mje-sto zla-ta tr-nje kle-to, kra-ljev-ski ti

Odrežito

1. lju-biš nas,
za naš spas, kad prije sto slav-ni nij te sme-to,
2. lju-biš nas,
u-res vas, jer mje-sto zla-ta tr-nje kle-to

Svečano

1. da se sni-zil za naš spas.
2. kra-ljev-ski ti u-res vas. 1-4. I-su-su lju-bav
1-4. vra-ti-mo; sr-ca mu svog ne kra-ti-mo!

3. O Vode našeg Srce sveto,
koli silno ljubiš nas,
i pod križ teški rame elo
skući na naš bolni glas!
Isusu ljubav...
4. Prisegni vjernost, Božja često,
Vodi takvom za vas čas,
i ne kaj se, jer Srce sveto
plamti, bukti, ljubi nas!
Isusu ljubav...

* Mnogima ne će biti poznata ova pjesma Srcu Isusovu, zato je ovdje rado iznosimo. Riječi su od pok. o. Ivana Kujundžića D. L., a melodija od o. V. L.

Sveti Ante — štovatelj Presvetog Srca.

Margareti Alakok — govorio je svetac:

»Tko će mi dati krila golubinja, da odletim i otpočinem i nastanim se u pećini i da budem sličan golubici, koja si gradi gnezdo u pukotinama pećine, na mjestima visokim.«

Tumačeći te riječi, nastavio je svetac:

»Pećina jest Gospodin naš Isus Krist, a pukotina pećine jest rana u njegovu svetom boku. Rana u boku vodi k Srcu Spasiteljevu i tamo, k toj luci spasenja, poziva On duše, tu želi On biti Žaručnikom.

Kada se golubica krije u pukotinama, hoće ne samo da se spasi od grabežljivaca, nego tamo si gradi i stan, u kojem bi mogla mirno stanovati. Slično čini i revna duša, koja, čim nađe Srce Isusovo, ne samo da u Njemu sagradi svoj stan protiv svih napasti, nego u Njemu nalazi i sigurno mjesto slatkoga počinka. Ne može se zadovoljiti samo tim da ostane na ulazu u pukotinu, mora prodrijeti u dubinu. Kod otvora boka Isusova naći će već krv, koja se prolila za naše otkupljenje; ali mora ići sve do samoga vrela, iz kojega je krv potekla, do samoga Srca Isusova. Tamo će uživati svijetlo, utjehu i siguran mir.

Sveti Ante je svakako jedan od najpopularnijih svetaca. Zato ga je Papa Leo XIII. nazvao svecem cijelog svijeta.

Naša pobožnost spram svecu još će jače porasti, kad vidimo kako je bio veliki štovatelj presvetoga Srca Isusova.

Istina, u ono vrijeme pobožnost spram Presvetoga Srca nije bila poznata u sadašnjem obliku, jer još nije bilo ukazanja Spasiteljevih sv. Margareti Alakok. Ali je i onda bilo odbaranih duša, koje su poznavale to Srce i koje su širile ljubav spram Njega. Takva jedna duša bio je i sv. Ante, kako se vidi iz njegovih propovijedi i govora.

Iznijet ćemo samo jedan primjer. God. 1226. govorio je svetac u opatiji sv. Martina u Limogesu (Francuska) o uzvišenosti redovničkog života. Tada — dakle 447 godina prije prvog ukazanja Presvetog Srca sv.

Golubica si gradi gnijezdo od slame. Od čega gradimo mi svoje gnijezdo? Onaj, koji nam je dao mjesto za stan, dao nam je također i slamu, to jest primjer svoje poniznosti i krotkosti. Svet prezire ove kreposti, kao što prezire i slamu, ali ti sebi sagradi njima stan u dubokoj pukotini pećine: u Srcu Isusovu.«

Eto, kako je krasno govorio sv. Ante o Presvetom Srcu, o stanovanju duše u Njemu.

Ugledajmo se i mi u sv. Antu i molimo ga, da i nas nauči što žarće uzljubiti i štovati presveto Srce Isusovo. O. U.

Čudo u Lurdru.

»Journal de la Grotte de Lourdes« donosi u zadnjem svom broju zanimljivo ozdravljenje Henrike Carpentier. Ona se razboljela početkom kolovoza 1929. s jakim bolima u zatiljku, povraćanjem i vrućicom. Morala je ući u bolnicu u Clunyu 15. listopada. U studenom se bolest pogoršala, te se vrućica popela na 39,5 stupnja. Doskora je počela bacati krv; krvarenje se pojavilo čak i u mjeheru, te i bubrezi obolješe. To je bila sušica. Od kolovoza 1930. bolesnica je ležala u gipsu, ali se ljeti te godine dala odvesti u Lurd i bez uspjeha se povratila u spomenutu bolnicu. Početkom g. 1931. pojavile su se boli i na lijevoj nozi i u bedru. Bolesnica zaželi, da ponovno ode u Lurd. To je i učinila u lipnju 1931. I opet se povratila bez uspjeha. No bolesnica je imala čvrstu vjeru i nadu, pak se po treći put dade odvesti u Lurd. Bolesnica je 24. srpnja 1931. otputovala. Kako? Cijelim je putem morala ležati i dva je puta bacala krv. U Gospinom je gradu ostala sedmicu dana, a da njezino stanje nije pokazalo nikakvo poboljšanje. Na polasku i povratku pratilo je bolesnike liječnik Dr. Sellerier. On opisuje, kako je slabo izgledala blijeda bolesnica za vrijeme putovanja i kako je trpjela. No na povratku iz Lurda, 31. srpnja 1931. između francuskih postaja Paray i Charolles odjednom Carpentier osjeti, da su sve boli prestale i da se njezina lijeva noga produljila, pa se diže s nosiljke, side i poče hodati. Svi se začudiše i počeše klicati u slavu Majke Božje. Liječnik je Sellerier iza 15 dana opet pregledao ozdravljenicu. Ona više nije tako blijeda, niti su ju pekle upale, dosta sigurno hoda. I opet ju je video u rujnu 1931., te je našao, da je gospojica znatno odeblijala, kreće se kao svaka zdrava osoba. I kod röntgeniziranja nije se zapazilo nikakvog tra-ga sušice.

H. Carpentier je slijedeće godine pohodila Lurd, da zahvali Majci Božjoj. Tom se prilikom 6. kolovoza 1932. prikazala liječničkom uredu. Više je liječnika s Dr. Valletom, predsjednikom tog lurdskega ureda, pregledalo Henriku kao i liječničke dokumente, te je nađoše potpuno zdravu. Carpentier se ponovno 29. srpnja 1933. prikazala liječničkom uredu u Lurdru. Tu svi liječnici nađoše, da je njezino zdravlje trajno i da to ozdravljenje prelazi prirodne sile. Tako je sada došla izjava Dr. Valleta u spomenutu lurdsку novinu »Journal«. A.

Sveti Ivan Bosko.

Na Uskrs proglašio je Sveti Otc Pijo XI. Don Boska svetim. Papina je želja bila, da u novom Svecu pokaže svijetu čovjeka, koji se današnjim modernim ljudima i njihovim prilikama najviše približio i najbolje ih shvatio. Sveti Ivan Bosco rođen je 16. kolovoza 1815 od sromašnih roditelja u selu Beki kraj Kastelnova. Kao siromašni seljačić imao je mnogo brige i zapreka prije nego je polučio svoj cilj. Pravi svoj apostolat vršio je već u ranoj mладости — ali u pravom značenju započeo je g. 1841. kao svećenik, kada je u jednoj sakristiji spasio siromašnog zanatlju od udarca sakristanova. Onim danom započeo se veliki rad i pothvat za spasavanje zapuštene mlađeži.

Srce Isusovo i sveti Ivan Bosko.

Medu najljepše crkve iz novijeg doba u Rimu ide bez sumnje bazilika Srca Isusova. Nalazi se na Eskvilinu, jednom od rimskih

Viljevo: Mladići Bratovštine S. I.

brežuljaka. Sagradio ju je potkraj svoga života po želji sv. Oca Pape Leona XIII. sv. Ivan Bosko. Crkva Srca Isusova u Rimu, uz koju se proteže i velik zavod Salezijanaca, zadnje je Svećevo veliko djelo — kruna njegova rada za čast Božju — kao što je i njegova pobožnost do Srca Isusova bila konačna svrha svih njegovih čina i jedna od glavnih oznaka njegove ličnosti.

Evo nekoliko riječi o tome kako je sv. Ivan Bosko htio prisvojiti krjeposti presv. Srca Isusova! To će nam služiti da bolje upoznamo sv. I. Bosku. Ta zar ga je moguće dobro upoznati, ako ga ne poznamo kao velikog štovatelja i ljubitelja božanskog Srca Isusova? Nije li on baš ulio sav svoj mar i rad u to, da mu srce bude što sličnije Srcu Božanskog Spasitelja? Isus je rekao: »Pustite malene, neka dolaze k meni,« pa zar nije sv. I. Bosko sav svoj život tražio mlade prijatelje i boravio u njihovu društvu?

Prvi uvjet, da Spasitelju postanemo slični, svakako je taj, da odgovaramo nadahnućima i željama Njegova Srca. Znamo, kako je sv. Ivan Bosko još kao 9-godišnji dječačić čuo u snu glas Božji i upoznao Njegovu volju. Još bolje znamo, s kolikim se žarom latio svoga poslanstva, dužnosti, da odgovara volji Božjoj. Otkako je upoznao, da ima skrbjeti za mlađe, bile su njegove misli i njegova čustva uvijek kod nje. Još kao mladić, a kasnije kao svećenik, nije nikada gledao na vlastitu korist, sve je žrtvovao, da može koristiti mlađe. Bio je sličan Spasitelju, koji je dijeleći dobročinstvo drugima, na se posvema zaboravio. Pa poput Njega, Svetac je posvetio najviše brige zapuštenima i siromašnima, s kojima tadašnji odgojitelji nisu znali što da počnu!

Vjerovao je, da ga Bog ne će ostaviti, da s Njim može sve. »Sve mogu,« govoraše sa sv. Pavlom, »s onim, koji me krije.« I njegovu se djelu divi danas čitav svijet. I čitavi ga svijet slavi. To je nagrada, koju mu je udijelilo presv. Srce Isusovo.

Srce Isusovo i srce sv. I. Boska! U toj sličnosti za koju se je Svetac trudio kroz sav svoj život i koju je bar u nekoj mjeri dostigao, opстоje sva njegova svetost. Bez ljubavi do Presv. Srca, ne bi sv. I. Bosko bio ono, što je sada. Ne bi ni osvajao toliko duša za Boga, koliko ih inače osvaja.

Mjesec lipanj, posvećen božanskom Srcu Isusovu, mora i u nama pobuditi jaku želju, da po primjeru sv. I. Boska slijedi-

Marković Marija i sinčić Toma, veliki širitelji našega Glasnika u Americi.

nadahnućima i željama Presv. Srca. To će biti najbolje jamstvo za našu vječnu sreću u nebu, jer pobožnost do presv. Srca Isusova najprije će posvetiti i nas i naš život.

Dragutin Brumec, Salezijanac.

Presveto Srce Isusovo, u tebe se uzdam.

300 dana svaki put; potpun oprost jednom u mjesecu uz obične uvjete,
ako se moli svaki dan. — Pijo X. 27. lipnja 1896.

Socijalisti pišu Glasniku.

»Gospodine uredniče! Do nedavna nijesam čitao Vaše katoličke štampe. Ja sam, da Vam pravo kažem, marksista ili, još jasnije, socijalista. Ali mi nad nekog vremena poče jedan prijatelj davati Vaš »Glasnik presvetoga Sreća Isusova«. Taj me je Glasnik malko zbumio. Ja sam dosada u našoj marksističkoj štampi čitao i od naših voda slušao, kako je katolička Crkva neprijateljica sirota, osobito radništva, pa zato da je neprijateljica marksizma: socijalizma i komunizma; Crkva da je kapitalistička. A evo u »Glasniku« sam čitao, kako je Crkva uvijek bila zaštiticom, braniteljicom i pomoćnicom sirotinje; kako je Crkva nesebično osnivala i još osniva sirotišta, zakloništa, bolnice za nemocne i bijedne, škole za sirotinju. I to sve nesebično. Čitam u »Glasniku« pozive za pomoć siromašima, neuposlenim radnicima pa vidim, kako Glasnik s ljubavlju piše o nama radnicima.

Zato molim, da mi odgovorite, zašto je Crkva protiv nas marksista (socijalista i komunista), kad se eto i Vi borite za sirotinju, osobito za radništvo, kao i marksisti? Nekoljina nas ovdje u O. želi čuti i Vaše mišljenje.«

Odgovor: Evo, dragi prijatelju, iznio sam u cijelosti Vaše pismo. Vidim, da ste zaista plemeniti, jer hoćete da upoznate pravu istinu. Kad bi takovi bili i ostali Vaši drugovi, a osobito vođe, ne bi bili onako pristrani, zagriženi i nepravedni. Kako bi i mnogi Vaši drugovi, koji su dobre volje, sudili sasvim drukčije o katolicizmu, kad se ne bi hranili samo varavom marksističkom štampom! Ugledali se oni u Vas pa posegnuli za istinskim »Glasnikom!« — A sada da Vam odgovorim na Vaša pitanja.

Najprije nepobitna je istina, da je kat. Crkva prva uzela u zaštitu sirotinju, za nju se brinula i borila: i djelom i riječju i perom. I to od njezina početka do dana današnjega; i sasvim nesebično.

»Pa zašto je Crkva protiv marksizma?« pitate. Da li zato, što se marksizam (socijalizam i komunizam) bori za dobro sirotinje, radništva? O ne, prijatelju dragi, tā rekao sam Vam, da je Crkva prva, koja se bori i riječju i perom i djelima, da se u radniku, u slugi, u seljaku upozna i uspoštuje ljudsko dostojanstvo; da im se daje dolična plaća za njihov rad i znoj. Kažem dolična plaća, to jest takva, da radnik može uzdržavati sebe i svoju obitelj; pače da si može i prištedjeti te tako mirnu starost sprovideti. Crkva je katolička uvijek žestoko postupala protiv onih, koji bi htjeli siromašnog čovjeka isisati, iscijediti, koji bi htjeli napraviti od radnika neku vrstu konja, vola ili još gore. Vi ste učili katekizam u školi, pa znate koji su po nauci Crkve u nebo vapijući grisesi: potlačivanje udova i sirota i uskraćivanje zasluzene plaće. Crkvi uvijek lebde pred očima riječi njezina Božanskog Učitelja: »Ljubi bližnjega svoga kao same sebe.«

Zašto, dakle Crkva ne ide s marksistima (socijalistima i komunistima); zašto ih pače pobija? Zato, dragi prijatelju, jer marksizam naučava mržnju među raznim slojevima; što Vi donekle i priznajete u svome pismu. Čovjek ima pravo tražiti svoju pravi-

cu, ali mrziti nije slobodno. Marksistički vođe huckaju siromašne ljude na mržnju, revoluciju i rat, svoju pak rusu glavu i te kako dobro čuvaju, a siromašni radnik neka gine. — Crkva je protiv socijalizma i komunizma i zato, jer oni trgaju radniku vjeru u besmrtnost duše, u prekogrobnji život, u Boga. I time nanose svojim članovima najveću nepravdu, počinjaju najstrašnije zločinstvo. Crkva toga nikada ne može odobriti. — Crkva se zato bori protiv socijalizma i komunizma, jer oni nastoje učiniti ljude životnjama, nešto višima od konja i psa, kojima je svrha da se malko naužiju ovđe na zemlji, a zatim uginu — baš kao živina. Takvog pominjenja za čovjeka Crkva Kristova ne može trpjeti, jer ona vidi u čovjeku sliku Božju, pače odabranu Božje dijete, kojemu je određeno ne da gnijče u grobu, nego da iz zemaljskoga dobije vječni život u Bogu. Eto to su glavni razlozi ove velike borbe. I zato kaže jedan od vaših glavnih marksističkih vođa Bebel: »Crkva i socijalizam slažu se kao vatra i voda.« Sada prosudite, prijatelju dragi, tko ima pravo.

Ur.

Srce Isusovo sunce milosti.

Sv. Mehtilda vidjela je u viđenju Sina Božjega kako drži u ruci svoje Božansko Srce, koje je sjalo poput sunca. Na sve je strane sipalo svijetle zrake. Dok je svetica to promatrala, reče joj Isus:

— »Kao što ove zrake svijetle iz moga Srca, tako sve milosti, koje Bog daje ljudima, proizlaze iz punine ovoga Božanskoga Srca.«

Kada je drugom zgodom svetica žarko molila Spasitelja neku milost za jednu susestru, reče joj Isus:

»Reći toj osobi, neka se obrati na moje Srce u kojem će naći sve, što joj treba. Neka po Srcu momu moli prostodušno ali usrdno, kao malo dijete, kada moli oca; ne će biti odbijena.«

Da li i ja vjerujem, da će u Srcu Isusovu naći sve, što mi je zaista potrebno? Da li Mu se utječem s prostodušnošću, kao dijete k ocu?

Orah je moj.

Jednog dana dva mališa nađoše pod stablom orah. Orah je moj, reče jedan od njih, ja sam ga prvi video. Ne, nije tvoj, orah je moj, ja sam ga prvi sa zemlje digao.

Neki čovjek, koji je slušao prepiranje mališa, približi se i reče: Sad će satrti ovaj orah, te izreći pravedan sud. Polovica kore pripada onome, koji ga je prvi video, druga polovica kore onome, koji ga je sa zemlje digao. Meni pak pripada sredina, jer sam se potrudio da izrečem pravedan sud.

Međutim se s njima oprosti smijući se i jedući orah.

— Nemoj se svadati i pravdati, jer se sotona naslađuje, a lakomac okorišćuje.

S. Dragičević D. L

MALI KRIŽARI

Svetomu Alojziju.

I.

S jasnomodrog Istoka
Ide zora tkalja:
Otkud tebi, Ljiljane,
Tvoja bijela halja?
— Ruka Božja meni je
Bijelu halju dala,
Svetim rajskim vodama
Ona ju je prala.

Kliče ševa leteći
Prema nebu plavu:
Zašto spuštaš, Ljiljane,
Svoju lijepu glavu?
— Lakše mi je moliti,
Kada gledam nice,
Lakše mi je sakriti
Od zlih buba lice.

Sunce zemlju pokriva
Tankim, žarkim platnom:
Koga nosiš, Ljiljane,
U svom srcu zlatnom?
— Nosim bijelu Hostiju
Isusova Tijela,
Dragu Majku Mariju
I nebesa cijela...

II.

Ubog, čist i poslušan,
Andele u tijelu,
Živio si,
Medu trnjem čuvaš si
Svoju halju bijelu.

Malo kratkih danaka
Pokora Ti traja
Ovdje s nama,
Za njom dode slava sama,
Kojoj nema kraja.

Kruna od svih nježnija
Sad u raju kruni
Glavu Tvoju,
A na zemlji Tebi poju
Srca milijuni.

Lijeru, koji odsijevaš
Bašćom vječne luke
Prepun sreće,
Čuvaj naše ljiljan-cvijeće
Od sotonske ruke!

Slava Bogu, koji Te
Dže kao znamen
Nad tim, svijetom,
Ocu, Sinu, Duhu Svetom
U sve vijekte. Amen.

Tko zna bolje, ti ili seka?

1. Smije li svetu Pričest primiti, tko nije kršćanin?
2. Smije li svetu Pričest primiti, tko nije katolik?

3. Smije li svetu Pričest primiti katolik, ako ima smrtni grijeħ na duši?
4. Smije li svetu Pričest primiti katolik, ako ima laki grijeħ na duši?
5. Smije li svetu Pričest primiti katoličko dijete, koje ne zna, da je sveta Hostija pravo Tjelo dragoga Isusa?
6. Smije li svetu Pričest primiti dijete, koje se iza ponoći n-e hotice napilo vode?
7. Smije li svetu Pričest primiti dijete, koje se na podne najeħo, a popodne ga zgazi auto, pa se vidi, da ġe za 1 sat umrijeti?
8. Smije li sv. Pričest primiti križarica, koja nema drugogā grijeħha, nego se kod veċere s bratom posvadila, a prije spavanja se udarila u prsa i rekla: »Moj Isuse, žao mi je!«
9. Smije li svetu Pričest primiti mali križar, koji nema drugogā grijeħha, nego se baš pod podizanjem sjetio, da je jučer mamaci počeo nešto lagati, pa mu je to bilo vrlo žao?
10. Smije li svetu Pričest primiti mali križar, koji se ni pod misom nije sjetio, da je sinoċ od šale rekao sekij: »Gusko!«, a sekija na to jako uvrijedila?

Na 5 pitanja odgovara se »smije«, a na 5 »ne smije«. Da vidimo hoćeš li dobro odgovoriti.

Iz djetinjstva sv. Alojzija.

Ružne riječi.

Otac sv. Alojzija bio je visoki časnik u vojski španjolskoga kralja. On je htio da i njegov mali dječak bude jednom vojnik. Stoga je dao načiniti Alojziju, kad je tomu bilo istom pet godina, vojničko odijelo i oružje. Dječačić je stanovao s vojnicima pod šatorom. Tu se priučavao vojničkom življenju, ali se naučio od vojnika i govoriti ružne riječi, za koje nije znao, što znače.

Pošto mu je poslije otac otišao u rat, ostavi Alojzija kod kuće. Kad je dječakov odgojitelj čuo iz njegovih usta ružnu riječ, reče mu: »Alojzije, zar bi pravi vitez govorio takve riječi? Vojnici tako govore, jer se ne znaju vladati, kako treba. Ali ti ljubiš dragu Majku Božju pa je žalostiš takvim riječima!«

Alojzije se vrlo zastidio i rastužio radi toga, premda mu to nije bio grijeħ, jer nije znao, što govoriti. Majka ga je tješila: Jednom ćeš biti veliki vojnik, no zato treba da budeš čist i jak. Onda te nitko ne će nadvladati.«

I danas mnogi dječak i djevojčica nauče od odraslih ljudi govoriti ružne riječi, psovati i kleti. Nauče to, dok su još maleni i ne znaju, što govoriti. Da se nisi takvo što naučilo i ti, drago dijete, koje čitaš ovo? Učini kao i sv. Alojzije: Zastidi se i nikad više toga ne govoriti. A jao odraslima, koji pred djecom sramotno govorite i psuju! Za njih osobito vrijeti ono, što je rekao božanski Spa-

sitelj: »Jao onomu, koji sablazni jednoga od ovih malenih, što vjeruju u mepe! Bolje bi mu bilo, da mu se objesi mlinski kamen o vrat i da potone u pučini morskoj!«

Ispovijed i Pričest.

Sv. Alojzij se marljivo ispitivao o svojim pogreškama svaki dan, a osobito kad bi išao na svetu isповијед. Napose je pazio, da se dobro pokaje za grijeha. On se tako žalostio, što je uvrijedio dragog Boga, da je jedam-put u isповједао- nici od žalosti pao u nesvijest, pa su ga morali odnijeti. Da li ti svako ve- čer ispituješ svoju savjest i kaješ se? Da li, osobito kad ideš na sv. ispo- vijed, jako žališ, što si uvrijedio dragog Boga?

Prvu sv. Pri- čest primio je sv. Alojzij istom kad mu bilo 12 godina. To je bilo zato, jer u ona vremena ni- su puštali djeci, da se ranije pričeste. No on je bio tako sretan, da ga je jedan veliki svetac pripravio za prvu svetu pričest i po- dijelio mu nju. Bio je to nadbiskup milanski, sv. Karlo Boromej. Od tada

je primao sv. Pričest, što je češće mogao. Bilo je to četvrtkom i ne- djeljom. Ali kak se pripravljao za sv. Pričest i kao se zahvaljivao, kad bi ju primio! Može se reći, da je sav njegov život od to doba bio kao neprestana priprava i zahvala za to neizmjerno dobro.

Da li ti primaš često sv. Pričest? Ti je danas možeš primati svaki dan. Blago tebi, ako to činiš, kako treba, to jest, ako primaš

Sveti Alojzije, zaštitničje mladeži, molji za hrvatsku mladež.

Isusa čistim srcem, ako ga primaš zato, jer ga ljubiš! A da što više koristi dobiješ od sv. pričesti, valja da se za nju dobro pripreviš i poslije nje se valjano zahvališ. Imaš u molitveniku molitve prije i poslije sv. pričesti. Moli ih! No govori Isusu i svojim riječima, moli ga, neka ti pomogne da se ostaviš svoje najveće pogreške, da te učini pobožnim, poniznim, blagim, da pomogne tvojim roditeljima i t. d. Takve su molitve Isusu još milije nego da moliš iz molitvenika. Sv. Alojzij je znao iza sv. pričesti zahvaljivati i preko dva sata. Ti zahvaljuj barem četvrt sata.

Borba protiv zlih načina.

Sv. Alojzij je u djetinjstvu još ovršio u veliku ispovijed. Da je što bolje ovrši, pošao je k svećeniku, da se s njim o tom savjetuje. S njim skupa je točno ispitivao svoju savjest. Nije pazio samo na pogreške, već je nastojao da upozna, otkuda izviru te pogreške. I našao ih je. Sam reče:

Sl. Požega: Učenice ss. Milosrdnica glume igroku: »Isus prijatelj malenih«.

Nagnjem na srdžbu i nestrpljivost. Ne pokazujem toga izvana ni rijećima ni činom, ali me to jako uznemiruje u srcu. To dolazi od moje žestoke čudi. Da se nadvladam, činim ovo: Promišljam, kako je ružna i nedostojna srdžba. Srdit čovjek ne zna, što čini ni što govori, a poslije se stidi onoga, što je u srdžbi učinio. Odlučujem, da ne će popuštati srditosti, nego će je odbijati. — Upoznao sam još, da mi se u govoru izmaknu riječi, koje vrijeđaju čast bližnjega.«

Tako eto Alojzije još kao dječak upoznaje sebe sama i bori se protiv svojih zlih načina. A ti? Koja su tvoja zla načina? Kako se boriš protiv njih. Kako se boriš osobito protiv svoje glavne pogreške?

P.

Radi pomanjkanja prostora nijesmo mogli
uvrstiti milodara, koje ćemo donijeti u sljedećem broju.

IZ KRALJEVSTVA SRCA ISUSOVA

Jubilejski oprosti, koji su se kroz godinu dana do uskrsa 1934. mogli dobiti samo u Rimu, mogu ih odredbom sv. Oca pape Pija XI. od 2. travnja 1934. dobiti po čitavom katoličkom svijetu i to od mладog Uskrsa (Bijele nedjelje) 1934. do mладog Uskrsa 1935. Potrebni i propisani uvjeti jesu ovo: 1. sv. ispunjen i sv. Prćest u toj nakani — korizmena ispunjenost i sv. Prćest ne računa se; 2. pohod crkve — koje i koliko puta valja pohoditi, određuje pojedini biskup za svoju biskupiju 3. kod svakog pohoda crkve, valja moliti u crkvi i to pred oltarom, gdje se obično čuva sv. Euharistija 6 Očenaša, 6 Zdravomarija i 6 Slavaocu, zatim pred Raspelom 3 put Vjerovanje i jedanput molitvicu: »Klanjam se tebi Isuse Kristu i blagosivamo tebe, jer si svetim Križem svojim otkupio svijet,« onda pred slikom ili kipom Bl. Gospe 7 Zdravomarija misleći pri tom na žalosti Gospine i 1 put molitvicu u čast žalosnosti Gospa, napokon pred oltarom, gdje se čuva sv. Euharistija 1 put Vjerovanje. Pojedine bolesnike može ispunjenik oprostiti od pohadanja crkve, i propisane molitve umanjiti. A druge osobe, koje iz opravdanih razloga ne mogu da obave sve propisane pohode crkve, može ispunjenik propisane pohode ili skratiti ili promijeniti u druga pobožna djela, koja će moći da izvrše, no propisane molitve sve treba da izmole. Jubilejski oprost može svaki dobiti toliko puta, koliko puta ispunje sve gore navedene uvjete. Za se samoga može postići samo jedanput, a ostale za duše u čistilištu — može se namijeniti kojem ostalom pokojniku ili pokojnici ili nekim dušama u čistilištu ili uopće dušama u čistilištu . . .

Sveti Otac Papa darovao je za poplavljene u Sisku 30.000 dinara. Kako je samilosno srce sv. Oca Pape za sirotinju! Na sve strane pritiče u pomoć, dok sam priprosto živi.

U Njemačkoj su katoličke institucije podijelile sirotinji u prošloj godini 150 milijuna maraka (oko 2 i pol milijarde dinara).

Natječaj tako zvanih Ljepotica zabranjen je iza Italije i Njemačke sada i u Madžarskoj. Jedan madžarski list piše: »Hvala Bogu, da se ženi vraća dostojanstvo. Bezvjerstvo je bilo zbacilo ženu u red životinja, koje se izlazu, da ih svatko vidi.«

Predsjednik bavarskog protestantskog sinoda Pechman istupio je iz evangeličke crkve i postao katolik.

Dvadeset godišnjica preuzv. nadbiskupa dra Antuna Bauera. Dne 26. travnja navršilo se je 20 godina, da je preuzv. nadbiskup dr. Ante Bauer preuzeo upravu nadbiskupije zagrebačke. Njegove veliki i mnogostruki rad, njegove silne zasluge za kat. Crkvu i Hrvate ostat će zlatnim slovima upisane u našoj povijesti. Za vrijeme rata, u poratno vrijeme, pa sve do dana danasnjega pun je neumorne djelatnosti popraćene Božjim blagoslovom. Brine se za svećenički pomladak, osniva sjemenište, gradi samostane; brine se i bori se za kat. omladinu, osobito Križare; pomaže sirotinju osnivanjem dobrotvrnih ustanova; junački ustaje na obranu Crkve i njezinih prava; pobija razne navale na vjera, pokret otpalih svećenika zaustavlja i ugašuje vjerskom i moralnom obnovom, misijama, duhovnim vježbama. Potpomaže svaku katoličku i hrvatsku ustanovu. — »Glasnik Presvetoga Srca«, kojega je Preuzviti često prepričao, moli se

Božanskemu Spasitelju, da nam našeg velikog Zaštitnika još dugo poživi na slavi Presvetog Srca i našega naroda.

Pruski princ Leopold, koji je bio protestant prešao je u Rimu u kat. Crkvu.

U Moskvi se gradi nova kat. crkva. Po ugovoru između Rusije i američkog predsjednika Roosevelta, dobivaju američki pripadnici u Rusiji potpunu slobodu vjere. Sada će američki katolici u Moskvi graditi svoju veliku crkvu.

U Kanadi živi 4.285.388 katolika. U zadnji 10 godina porastao im je broj za milijun i to na račun protestanata.

U slobodnoj državi Irskoј pohađa osnovne škole 450.000 djece. Od toga otpada 95 po sto na katoličke osnovne škole. Srednje škole pohađa 38 hiljada učenika. Od toga 8 desetina ide u katoličke srednje škole.

U Japanu je nedavno umro glasoviti general Jamoto. Prije smrti stupio je u kat. Crkvu.

Katolički skauti i svećenička zvanja. Nizozemska katolička agencija javlja, da sada u Francuskoj ima 25.000 katoličkih skauta i da mnogi od tih skauta žele biti svećenici. Tako ih je zadnjih godina stupilo u sjemenište 600, a od toga preko 100 iz samoga Pariza.

Dok su u Beču socijalisti vladali, provodili su pravu tiraniju; nijesu dali da koji nijihov namještenik, radnik, činovnik bude katolik. Kada su socijalisti podlegli u revoluciji, koju su sami podigli, opazio se odmah bujni katol. život u Beču. Mnogi, koji su bili otpali od vjere, vraćaju se nazad, jer sada je nastupila sloboda, koju socijalisti nijesu davali. Hiljade i hiljade onih, koji su pod socijalističkim nasiljem napustili vjeru, vraćaju se natrag u ovčinjak Kristov.

Gradnja u ratu porušenih crkava u Francuskoj sve jače napreduje, zahvaljujući posebnom društvu, koje se je u tu svrhu orga-

niziralo. I to je društvo kroz nekoliko godina podiglo 2626 porušenih crkava i izdalo za iste ogromnu svotu od 612 milijuna franaka.

Junačke učenice. U mjestu Mihoa u Meksiku htjele su vlasti da zauzmu zgradu č. sestara sv. Terezije, u kojima su one uzdržavale svoju žensku gimnaziju. Kad su učenice doznale, da vlasti žele zauzeti zgradu, za barikadirale su se u njoj i nijesu pustile policiju; a izvana su pomagali svojim kćerkama katolički roditelji.

Glasovita pariska glumica Simone Suprin stupila je u ramostan sv. Dominika, a kao sestra pošla je na otok Trinidad, da poslužuje gubavce. Ljudi, koji nemaju žive vjere, ne mogu toga djelovanja milosti Božje razumjeti.

U hrvatskom narodnom Svetištu Srca Isusova u Zagrebu podijeljeno je samo u ožujku 23 hiljade sv. Pricači.

Viljevo: Pomladak djevojačkog društva S. I.

Tečajevi duhovnih vježbi.

Za muške u Domu na Jordanovcu 110.

Lipanj:

11.—15. za svećenike

Srpanj:

9.—13. za svećenike

16.—20. za učitelje

20.—28. za svećenike (8 dana)

Kolovoz:

6.—10. za svećenike

27.—31. za svećenike

Za ženske u Domu na Vrhovcu 43.

Lipanj:

4.—8. za žene

25.—29. za djevojke

Kolovoz:

5.—8. za naučnice

23.—27. za učiteljice

Koji žele prisustvovati kojemu tečaju, treba da se 7 dana unaprijed javi. Tečajevi počinju u 7 sati uvečer prvoga od gore spomenutih dana. Kao odšteta za stan i opskrbu za čitav tečaj daje se 120 din.

Prijave prima i upute daje:

za muške:

Uprava Doma duh. vježbi
Jordanovac 110, Zagreb

za ženske:

Uprava Doma duh. vježbi
Vrhovac 43, Zagreb

VIJESTI

Zlatar. Zajedničku sv. Pričest imademo obično prvi petak u mjesecu. U Prvu nedjelju klanjamo se Svetootajstvenom Isusu poslije podne od 2-3 sata. Pobožnost Srcu Isusovu vrlo je raširena u našoj župi pa u prvi petak i nedjelju imade dosta svijeta na sv. Pričesti. U listopadu molile su članice Društva svaki dan izmjenično sv. krunicu kod sv. Mise. Ovogodišnja naša procesija u M. Bistrici bila je osobito velika, jer smo time htjeli proslaviti 75 godišnjicu ukazanja Gospe Lurdske. Sv. Godinu proslavili smo u tri maha, a najvećanstvenije je bilo dne 24. IX. na dan klečanja, kad smo svi prisustvovali svečanoj procesiji sa zapaljenim svijećama. Početak sv. Godine na Vel. četvrtak 1933. proslavili smo klanjanjem Svetootajstvenom Isusu 1 sat i razmatranjem Muke Isusove, a završetak smo imali na Vel. četvrtak ove godine tako, da su se svi prisutni pričestili.

Juriša Anica, glavarica.

Kaniška Iva. Čast i slava Presvetom Srcu Isusovu koje nas je dirnulo sa svojom ljubavlju i pozvalo k sebi te se odvaziло nas nekoliko djevojaka, da stupimo i širimo javnu pobožnost spram božan. Srcu Isusova. Prošle god. 1933. na dan Dušova upisalo nas se je 12 djevojaka. Svim smo silama nastojale, da nam se još pridruži dobrih djevojaka, te na dan 9. srpnja primljeno nas je 22 članice. Dan prije smo crkvu okitile sa vijencima i ružama, tako da još nikada nije bila ovako okićena! Taj smo dan bile tako sretne i zadovoljne, pošto su nas posjetili susjedni župnici i održali svečani govor poslije blagoslova. Mnogo smo do toga dana podnijeli prezira i ogovaranja, tako još i dalje trpimo sve na čast i slavu Bož. Srca. U tom nas tješi naš dobr gosp. župnik. Brzo smo mogle postići iza toga svoju krasnu zastavu. U tu svrhu smo držale dvije predstave. Što nam je još manjkalo, to smo sakupile od dobrih župljana. Posveta zastave bila je 19. stud. Zastavi je kumovala Marija Cvitaš a izradivala ju je badava njezina kći Katarina. Također su nas posjetili župnici sa svojim društvima. Svakog prvog petka pristupamo k Stolu Gospodnjemu a i prve nedjelje. Svake se nedjelje i po blagdanima nekoliko članica pričesti za obraćenje grješnika. Nedjeljom i blagdanom molimo zajednički krunicu do sv. Mise i blagoslova.

Jela Bezuk, glavarica.

Sv. Križ - Začretje. Prigodom sv. misija u svibnju 1933. g. osnovano je i kod nas Djevojačko društvo Presv. Srca Isusova sa 200 članica. Budući da su se neke članice poudale, a neke opet otišle u službu, smanjio se broj članica. Tako imade sada naše društvo 180 članica, ubrojivši još i nove članice, koje su pristupile u naše društvo. Svakoga prvoga petka u mjesecu imademo zajedničku sv. Ispovijed i sv. Pričest, te je od osnutka društva do danas primljeno 2.176 sv. Pričesti. Sastanak imademo svake druge nedjelje u svojoj društvenoj prostoriji na župnom dvoru, gdje se održi predavanje u duhu naših pravila. Čim je bilo osnovano naše društvo, članice su marljivo sakupljale novac za barjak i čeznutljivo očekivale čas, kad će ga moći kupiti. I vruća se želja ispunila! Zaslugom mjesnog vič. gosp. kapelana Josipa Škrleca, duhovnika

našega društva, došle smo do lijepoga barjaka, bez pretjerane cijene od 2.000 din. Posveta istoga obavila se na svećani način 18. ožujka o. g. Najprije smo imale sastanak u svojoj društvenoj sobi, kojemu je prisustvovala i kuma našega barjaka, a vlč. g. J. Skrlec održao nam je lijepu pobudnu propovijed. Iza toga krenulo je društvo u povorci pod barjakom u crkvu, gdje ga je u špaliru dočekalo ovomjesno vatrogasno društvo. Tu smo se svrstale pred oltarom Bož. Srca Isusova, gdje je obavio posvetu barjaka, veliki prijatelj našega društva preč. gosp. župnik Stjepan Cerovac uz dirljivu propovijed. Barjaku je kumovala naša obljenljena mještanka, uzorna katolikinja gospoda Marica Darila, koja je tom zgodom darovala barjaku skupocjenu svilenu vrpcu. Iza posvete bila je svećana služba Božja. Crkva je bila puna našega dragog naroda, koji nam je u tom zgodom pokazao svoju naročitu sklonost, a napose u tome pogledu istaklo se ovomjesno vatrogasno društvo, koje nas je čak počastilo i svojom ugodnom glazbom!

Društvo nam hvala Bož. Srcu Isusovom za sada dobro napreduje! Kod mnogih članica opaža se ljubav i pobožnost prema presv. Euharistiji, što nam posvjeđočuje njihov euharistijski život, jer se gotovo svake nedjelje i blagda-

na krijepe Euh. Spasiteljem, a neke čine to i dnevno! Za tako lijep napredak našega društva, dugujemo zahvalnost našemu dobrom i požrtvovnom duhovniku vlč. g. J. Škrlecu, koji se osobito brine za njega i za njegov što veći procvat u našoj župi! Neka ga Bož. Srdce Isusovo obilno nagradi!

Glavarica.

D. Viljevo (D. Miholjac). Više od godine dana je proteklo od kako smo se javile na stranicama Glasnika S. I. A jer smo minule godine mnoga dobra primile od Presv. Srdca Isusovog, žurimo se evo iznijeti svoje radosti i pred čitatelje Glasnika. Prošlu godinu je kao svetu slavila i naša župa. Brižni naš duhovni pastir upriličio nam je tijekom godine raznih zgoda pri kojima nas je upozoravao na skupocjene zasluge pregorke smrti Isusove, no od sviju u najtrajnijoj uspomeni će nam ostati proslava dana Presv. Srdca Isusovog — jer je to bio jubilarni dan za našu župu i jer smo toga dana imale i posvetu našeg društvenog barjaka za kojim smo toliko težile. Sa svečanom devetnicom se spremala cijela župa za taj veliki dan. U oči same svećkovine bilo je noćno klanjanje, koje je završeno sa svečanom polnoćkom. Na sam dan pod poldanjom sv. Misom bila je zajednička sv. Pričest Dj. Društva a i cijele župe. Iza svećane Službe Božje uz krasno prigodno slovo obavio je posvetu našeg barjaka Preč. O. Joakim kapucin iz Osijeka. Po podne iza pobožnosti križnog puta obavljeno je primanje novih članica u Djev. Društvo i novih članova mladića u Bratovštinu Srdca Isusovog. Kruna proslave bila je

na večer održana teoforička procesija duž sela sa gorućim svijećama, koja se vratila u crkvu tek u 1/2 10 kada je sa svećanim »Tebe Boga hvalimo« — jubilarna proslava završena. To je zaista bio dan, što nam ga je pripravio Gospodin!

U rujnu mjesecu o Maloj Gospi proslavila je naša župa i 70. godišnjicu Lurdskih ukazanja priključivši se hodočaštu cijelog crkvenog kotara k »bijeloj« Gospi u Voćin. Mnoge naše članice su isto hodočastile i sa skladniš pjevanjem biranih Marijinih pjesama pod našom župskom Misom u Voćinu izvojštite su poхvalu i priznanje, koje je na diku i ponos cijelom Djev. Društvu.

Za minulu godinu polažemo račun o slijedećem duhovnim blagu našeg društva: Sv. Pricaсти primljeno 2102; Duhovnih pričesta prikazano 2282; Sv. Misa slušano: 7964; Pohodi Presv. Olt. Sakramenta: 2968; Gospini krunica prikazano: 4014; Zlatnih krunica izmoljeno: 2357; Raznih samozataja: 3325; za misije prikazane razne molitve: 8862 u istu svrhu razna dobra djela: 288; krunica Pet sv. rana za obraćenje grješnika prikazana 702 puta. Osim toga

mnogi su članice upravo neumorne u vodjenju crk. pjevanja, jer orguljaša nemamo, a druge su opet sa vještinom svojom u ručnom radu izradile za crkvu krasnu roketu a sada izrađuju i jednu albu. Jedina nam je želja da čim prije nastupimo i sa javnim priredbama.

Dne 28. I. tg. oprostili smo se od naše dobre glavarice Terezije Ižaković, koja je pošla za misijonarku i nalazi se sada u Engleskoj, gdje se spremi za svoje apostolsko zvanje. Blagoslov Božji ju pratio! Presevtom Srcu Isusovu naša duboka hvala što je sa njezinim pozivom naše Djev. Društvo tako odlikovalo. Na bijelu nedjelju ćemo obaviti izbor nove glavarice i revniteljice.

J. Čerić, revn.

Pribić. Za vrijeme sv. Misije osnovala se 2 društva: Djevojačko društvo sa 110 članova, koje nam lijepo napreduje i Vojska Srca Isusova. Ostavili su i misijski križ, koji nas sjeća ljubavi spram Boga i bližnjega. Opaža se u narodu zadovoljstvo i popravak u dobru i u radu za Boga. Sv. Misijama prisustvovalo je oko 3.000 ljudi. Uz sve ovo sjećamo se našeg vlč. g. župnika S. Mlinarića, koji nastoji da se svakog prvog petka obnove misije sakramentima i svijet se odaziva.

Čunko Marica, glavarica.

ZAHVALNICE

Zahvalnicu valja potpisati punim imenom i prezimenom, te pridodati točnu adresu, inače se ne uvršćuje. Svome obećanju udovoljava svatko, ako zahvalnicu pošalje uredništvu, a njegovo je, kada i kako će je oglasiti.

Aljmaš: K. K. Dobila dvije velike milosti od Presv. Srca: muž ozdravio od tifusa i dobila pravednu parnicu na sudu. **Bački Breg:** I. M. Božansko Srce dalo zdravlje u teškoj bolesti. **Banja-Luka:** M. Gj. Mnoge milosti od Presv. Srca, osobito što je zagovorom svoje Majke i biskupa Langa povratilo zdravlje i dalo sretan porod kćeri; doživotno će držati Glasnik i svake godine dati služiti sv. Misu. **Baška:** M. M. Muž teško obolio, utekla se devetnicom Srcu Isusovu i muž ozdravio. **Beleci:** A. K. Obolio od strašne zubobolje, zatim jake glavobolje, pa nadoše jake otekline i bolest se proširila po čitavoj glavi. Utekoh se Spasitelju, koji je za nas krv prolio i u bolest odmah prestade, dok naravna sredstva nijesu ništa pomogla. Ljudi, idite k Srcu Isusovu! **Berkasovo:** H. G. Kćerka mi oboljela od gripe, kašala i ospica. Uzalud išla liječniku, dijete sve više venulo, kašaj kidao slabo tijelo, temperatura uvijek. Zavjetovah je odvesti u llaču Majci Božjoj, gdje smo obavili sv. isporijed i primili sv. Prćest. Isti dan temperatura popustila, i sada je dijete zdravo. **Bjelovar:** M. Š. Muž mi se nije 30 godina ispojedio. Molila sam nepretanom Srce i napokon ove godine obavi moj muž svoju dužnost. **Čagliš:** Lj. V. U bolesti i živčanoj slabosti obratih se Presvetom Srcu i Majci Božjoj, obecāh zahvalu u Glasniku i zaista: pomoći i ozdravljenje doskora nastupiše. **Čazma:** E. P. Imam desetero djece, jedan mi morao u vojsku. Čeznula sam da dode na dopust i zaista dode o Božiću. Čitavo vrijeme nijesam mogla s njega očiju skinuti; ali kad on ode, uhvatiti me strašna žalost i tuga. Panem sliku Srca Isusova i odmah dobiti utjehu. **Dažnica:** J. K. Otac me na sudu oklevetao, ali hvala Presvetom Srcu što mi je parnica pravedno uspjela. **Detroit:** L. H. Milosti od Presvetog Srca po zagovoru sv. Ante. **Djakovo:** N. N. Presveto Srce pomoglo da se smirila zavadenja obitelji. **Dolci:** F. P. Početkom prosinca dogodi se nesreća momu rođaku, jer mu je auto uništen pa nije imao čiane prehranjujati obitelj. Utekoh se Presvetom Srcu molitvama i iza par nedjelja moj rodak dobio mjesto šefira i zarade i posla. Hvala Presvetom Srcu. — **F. B.** Bio bolestan na srcu i nutarnjim organima. Utekoh se Presv. Srcu i sv. Josipu, obecāh zahvalu i ja sam ozdravio. **Dolnja Bebrina:** M. L. Mnoge primljene milosti od Presvetog Srca. **Danja Dubrava:** K. H. U bolesti obratim se devetnicom Presv. Srcu i još prije svršetka devetnica bolest krenula na dobro. **Donji Vidovec:** N. N. Primljene milosti. **Drivenik:** J. K. U teškošunu porodu, kao i u mnogim drugim stvarima pomoglo mi Presv. Srce i sv. Ana. **Dubrovnik:** F. E. Kći mi ozdravila i sin Joško dobro odgovorio drugi put kod ispitnika. **Ferdinandovac:** A. B. Po devetnici u čast bož. Srcu Isusovu predusrela se teška parnica na sudu. **Gorjanj:** Obitelj J. Primljene milosti od Presv. Srca. **Gornji Desinec:** A. P. Primljene milosti od Presv. Srca za sebe i svoje i preporuča se i dalje. **Gudovac:** M. V. Primljene milosti od Presv. Srca po zagovoru sv. Josipa. **Gunjavci:** A. D. Dijete mi bolovalo godinu dana, obratim se Srcu Isusovu i bolest krenula na bolje. I ja sam teško bolovala, utekoh se Presv. Srcu, kad sam vidila da mi liječnici ne pomažu i Ono je dalo da sam dobila lijek. Mnoge druge milosti. Držat ću Glasnik dok sam živa. **Hrvatska:** M. N. Imala opako dijete, utekoh se Presv. Srcu neka mi ga ispravi, što je Ono i učinilo. **Hreljin:** M. M. Dobila mir duše. **Jakšić:** M. S. Presveto Srce mi izbjiglo dijete. **Kakanj:** K. L. Presveto Srce mi ozdravilo Ivicu. **Kaptol:** S. B. Imala sam opasan sud, jer ih se dvoje protiv mene krivo zakleli, a ja nijesam imala svjedočka do Presvetog Srca i ono mi pomoglo, da sam bila riješena. **Klana:** M. S. Sin teško obolio, utekli se Presv. Srcu i sin ozdravio. **Kobaš:** J. K. Morala sam kuću rušiti, ali bez ičesa kako da sagradim bilo kakvu. Utekoh se Presv. Srcu i dobih kućicu, kakvu ni u snu nijesam očekivala. **Koprivnica:** J. Š. Imala blagooslovijeni Uskrs, mi se muž — hvala Presv. Srcu koje sam toliko molila — makon 21 godinu ispojedio i prćestio. Neka Presv. Srce štiti mene, muža mi i djecu. **Kotoriba:** S. T. U velikoj žalosti utekoh se Presv. Srcu i Ono pomoglo. **Krzluk:** S. S. Preporuča u molitve sebe i muža, osobito u nekoj važnoj stvari. **Lokve (Omiš):** M. M. Iz dna srca zahvaljujem mom ljubljenom Srcu Isu-

sov, Majci Božjoj i sv. Antu što su mi bili u pomoći kod operacije. — K. K. Presv. Srce ozdravilo ruku. Lukovac: J. D. Presveto Srce i Majka Božja Bi-strčka oslobodili me teške napasti i bolesti. Doživotno će držati Glasnik. Mače: P. P. Zahvaljujem Presvetom Srcu za primljene milosti. Maja: J. B. Čovjek, koji ne pozna Boga počeo sudbeno proganjati moja duža, da ga ostavi bez kruha. Utekoh se devetnicom Presvetom Srcu i Ono izvede muža nevinu. Meja: A. A. U nagloj bolesti djeteta, utekoh se Presvetom Srcu i sv. Obitelji i odmah nadoh pomoć. Mraclin: N. C. Mnoge dobivene milosti od Presv. Srca. Oriovac: R. M. Primljene milosti od Presv. Srca Isusova i Marijina, sv. Obitelji, sv. Josipa i sv. Ante. Osijek: A. M. Zahvaljujem Presv. Srcu za primljene milosti — P. H. Zahvaljujem Presv. Srcu za ozdravljenje i molim daljnju pomoć. Pražnice; Pučiće (Brač): Presv. Srce pomoglo u teškim potrebama. Podravina: M. M. Po milosti Presv. Srca i zagovorom Srca Marijina sretno položila ispit i druge milosti. Santovo: J. P. Imala bolest ispod rebara, boli bile strašne, lječnici nijesu pomogli; utekla se devetnicom Srcu Isusovu i odmah bolest krenula na bolje. Pitomača: M. P. Sestra bila u blagoslovjenom stanju, mnogo trpjela, ali na čudo lječnika sretno rodila dijete. — B. J. U velikoj brizi za mjesto, utekoh se Presvetom Srcu i za tri dana dobila namještenje. San Pidro: F. C. K. Ovdje u Americi bila mi obitelj stavljena u nepričku, a osjećali se pravedni; utekoh se Presv. Srcu i bili uslišani. Sarajevo: E. Ž. Ispročeno zdravlje od Presv. Srca i pomoć u mnogim potrebama. Sant Chicago: C. M. Jedna komunistička žena napala me na pravdi Božjoj i predala me sudu; utekoh se Presvetom Srcu i moja nevinost dokazana. Semeljci: K. L. U teškoj bolesti svojoj i svoga sina obratili se Presv. Srcu i Ono uslišalo. Sisak: V. H. Zahvaljujem Presv. Srcu, Bl. Dj. Mariji i sv. Tereziji za pomoć u velikoj nevolji. Slakovci: A. V. Presv. Srce dalo zdravlje njoj i sinu Marku. SL. Brod: D. K. Obraća se na sve čitatelje s molbom, da mole za njezinu obitelj u jednoj vrlo važnoj stvari. SL. Orahovica: Obitelj B. Presv. Srce uslišalo mnogu molbu, a sada mole da Presv. Srce udjeli zdravlje jedincu sini redovniku. — R. O. Zdravljie u blagu. SL. Požega: A. Ž. Ozdravio dragi unuk Zvonko kad sam se molila za Njega i crkvu darivala. SL. Šamac: Dobila tešku bolest u glavi, nisam mogla disati; obratim se Srcu Isusovu, počeh moliti devetnicu i obećah 9 mjeseci na sv. sakramente i Presv. Srce uslišalo molbu. Sombor: M. D. Za veliku milost kod udaje, kod koje je bilo mnogo poteškoća. Sombor: M. A. Dobivena milost od Presv. Srca i Majke Božje. Sotin: D. H. Hvala milom Srcu Isusovu, što su mi svinje ostale zdrave. Sr. Mitrovica: M. D. Za veliku milost kod udaje, kod koje je bilo mnogo zapreka, za sreću u braku i druge milosti zahvaljuje Presv. Srcu i svećima. Sv. Jana: S. T. Ove zime teško nastradah kod skijanja, te mi je u opasnosti bila cijela ruka, ali ja sam molio Presv. Srce i ruku ozdravila. Sv. Križ: K. B. Presv. Srce dalo ozdravljenje u teškoj bolesti. Svištojevo: O. K. Vrlo se prehladila, počela krv batati iz prsi; sjetih se na vodu Bl. Dj. M. iz Ajmaša, obratim se s molitvom Majci Božjoj, napijem vode i prestao s bacanjem krvi. Tiborjanci (Valpovo): V. S. Mnoge milosti od Presv. Srca. Trški Vrh: J. Š. Od uboda komarca obolella na desnoj nogi, svi bijekovi uzalud. Zavjetovah se i odmah mi je pomoglo. Turopolje: M. M. Opala na poledici, teško se ranila. Obratim se s molitvama Srcu Isusovu i Marijinu i pomogli mi. Šag (Valpovo): R. Š. U brizi za zdravlje i u drugim poteškoćama utekla se Majci Božjoj i ona me uslišala. Vašington: F. P. Hvala Presv. Srcu i Njegovoj Majci da sam dobila propusnicu i Sjednjene države. Vel. Gorica: Š. M. Po zaštiti Presv. Srca postigli velike milosti i dalje se preporučuju. Vidovec: J. V. Primio velike milosti od Presv. Srca preko Majke Božje Pomoćnice kršćana. Vinkovci: M. T. Primljene milosti od Presv. Srca. — G. C. Povraćeno zdravlje od Presv. Srca.

Preostale su mnoge zahvalnice, koje ćemo donijeti u slijedećem broju.

Urednik: Andrija Glavaš D. I.

S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju Isusovci u Zagrebu.

Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfrević D. I.

Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

GLASNIK SRCA JESU SOVA

1934

IZDAJU ISUSOVCI ZAGREB I, pp. 147
GOD. 43 SRPANJ BROJ 7

GLASNIK

PRESVETOĆA

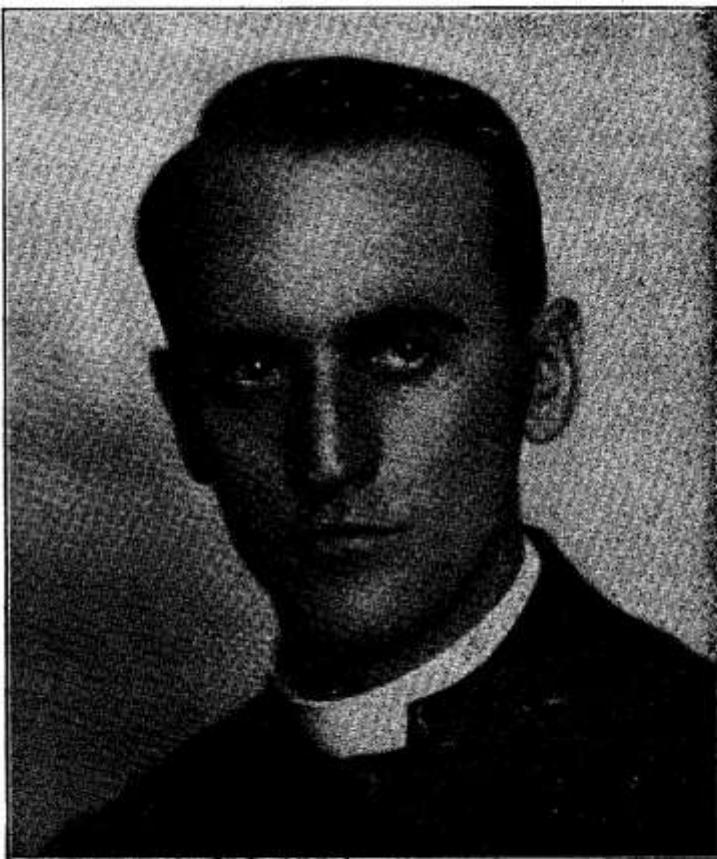

SRCA ISUSOVA

God. 43.

Srpanj 1934.

Broj 7.

NOVI ZAGREBAČKI NADBISKUP KOADJUTOR DR. ALOJZIJE STEPINAC

Nadbiskup koadjutor — Dr. Alojzije Stepinac.

Ljubav do sv. Crkve i hrvatskoga naroda neprestano živo radi u srcu našeg natpastira, nadbiskupa i metropolite, preuzvišenog gospodina Dra Antuna Bauera. Ta ljubav mu nije dala mira, dok si nije našao i dobio nasljednika na nadbiskupskoj stolici.

Cesto se prije tužio, da osjeća starost i zato pun brige nastoji, da posljedne dane svoga života mirno može završiti: traži, da dobije nasljednika. To će mu blažiti zadnje njegove godine, kada mladoj sili pred u ruke upravu nadbiskupije, najslavnije i prve u hrvatskom narodu i u državi. — I nakon bezbroj molitava i juriša na nebo sa strane vjernika, osobito Zagrepčana, društava, organizacija i t. d. za vrijednog nasljednika, Providnost Božja izvede iz hrvatskog katoličkog naroda naše nadbiskupije za nasljednika Preuzvišenom gospodinu Dru Antunu Baueru — Dra Alojzija Stepinacu.

Dr. Alojzije Stepinac je uistinu nadbiskup molitve, jer ga je molitva vjernika izmolila od Boga. Sin je hrvatskog katoličkog seljaka. Rodio se 8. svibnja 1898. u Krašiću. Gimnaziju je svršio u Zagrebu. Nakon mature uzet je odmah u vojsku i nakon kratkog vremena u vojničkoj školi, pošao je na talijansku frontu. Tu je pao u ropsstvo. Nakon rata počeo je studirati na gospodarskom fakultetu hrvatskog sveučilišta u Zagrebu; ali to ubrzo napusti, te se vrati svojoj kući, da se sasma posveti gospodarstvu na imanju svoga oca. Tu je radio sve poslove, što ih gospodarstvo sa sobom donosi. Nakon 4 godine boravka i rada na očinskom imanju, prevlada konačno ipak davna naklonost za svećenički stalež, te odluči prigrilji to zvanje. Odmah pode na više filozofsko-bogoslovne nauke u Rim, na glasovito sveučilište Gregorijanu. Stanovao je u zavodu Germanikumu. Ovdje je proveo sedam godina (od 1924 — 1931 god.) u studiju, te postao doktorom filozofije i teologije. Vrativši se u Zagreb, postavi ga Preuzvišeni gospodin Dr. Antun Bauer svojim ceremonijom. Kao ceremonijar je marljivo radio na sve strane: kao upravitelj župe, karitativno, obilazeći u Zagrebu siromašne kućice naše periferije, pomažući nevoljnima; radio je propovijedao, držao duhovne vježbe križarima i propovijedi za njihove proslave. U tom neprestanom poslu ga stigne vijest, da ga je sv. Otac odredio za nasljednika Preuzvišenom gospodinu Dru Antunu Baueru.

Teška srca je primio taj teški i odgovorni posao i teret. U zreloj dobi, nakon toliko teškoča i tjelesnih — u ratu — i duševnih — dijelom u ratu, a dijelom i u borbi za svoje zvanje — prima svećenički red. Dobro znade, da nema toga čovjeka, koji bi bio vrijedan da postane svećenikom, da ga Bog ne zove: dužnost je to, koju ne možemo pravo ni razumjeti ni shvatiti, a još k tome odgovornost! Zato i jest svećenička snaga i jakost samo Gospodin i njegova sveta milost. Ta misao prožima sasma i danas mладог Dra Stepinca: »Ovaj veliki teret mogu nositi s a m o u z p o m o ē

B o ž j u. Tako razumijemo, zašto si mladi nadbiskup-koadjutor stavlja riječima malen program, ali sadržajem toliki, koliko je nebo: »Moj program je Raspeti Isus!« Nešto višeg i većeg ne zna! A ipak je to sve, jer se više i ne može niti izreći niti zamisliti. Taj program obuhvata nebo i zemlju, sav Božji i Crkveni zakon, pisan i usaden u ljudska srca i duše. A taj program je izrekao evo čovjek pun duha Božjega, a razumije se i veliki štovatelj presvetoga Srca Isusova. Ta Isusa si je stavio za uzor, za program.

Baš radi svega toga su mu i tako dragi bili oni mali i oskudni sa granice grada Zagreba, koji ga i bolje poznavaju nego mnogi drugi.

Naša molitva ne smije prestati za našeg nadbiskupa koadjutora. Neobično su teška vremena, u kojima stupa na čelo tako velike i slavne nadbiskupije. Sve novi i novi zahtjevi dolaze, s teretom raste iz dana u dan i sve veća odgovornost! Bog ga sačuvao i jačao u borbi i radu za slavu Božju i spas duša!

Ave.

Ljubav k bližnjemu znak učenika Kristovih.

Mjesečna nakaza u srpanju, blagoslovljena od sv. Oca.

Biserje ćeš među drugim zrnjem raspoznati po njegovu osobitom sjaju. Ruža će ti se u bašći među sličnim joj rumenim cvjetovima odati svojim mirisom. Slavuјa će ti između malih ptica istaknuti njegovo grlo. A pravoga ćeš učenika Kristova moći da razaznaš od nekršćana i zlih kršćana osobito po njegovoj ljubavi k bližnjemu. »Po tom će«, veli Gospodin, »svi poznati, da ste moji učenici, ako se budete ljubili među se.« Iv. 13, 35.

To je ona ljubav, što je skupa s ljubavlju k Bogu riše sv. Pavao u 13. glavi prve poslanice Korinćanima onim uzvišenim riječima: »Kad bih govorio jezike ljudske i andeoske, a ne bih imao ljubavi, bio bih mqed, koja zvuči, i praporac, koji zvoni... Ljubav je strpljiva, dobrohotna; ljubav ne zavidi, ne čini krivo, ne nadima se, nije častohlepna, ne traži svoje koristi, ne srdi se, ne misli o zlu, ne raduje se nepravdi, a raduje se istini; sve podnosi, sve vjeruje, svemu se nada, sve trpi... Sad ostaju ove tri: vjera, nada, ljubav, ali je najveća ljubav.«

A odakle ta ljubav, što je tako potrebna, da je čovjek bez nje prazna ništica, što je tako velika, da se diže nad sve kreposti?

Izvor prave ljubavi k bližnjemu. Znamo, da mrav voli mrava, lastavica lastavicu, ovca ovcu, da uopće životinje vole stvorena, koja pripadaju njihovoj vrsti. Slično se i u čovjeku većom ili manjom snagom javlja posve naravski ljubav k drugim ljudima. A kad čovjek o toj stvari razmišlja, vidi razumom, kako je za nj i korisno i potrebno, da ljubi ljudе. Razumnoru je naime čovjeku jasno, da ne može živjeti sam za se, bez ljubavi i pomoći drugih lju-

di. A da drugi ljube njega, očito mu je, da i njemu valja njih ljubiti.

Covjek se eto rada s nagnućem, da ljubi bližnjega. No on se isto rada s još jednim kud i kamo jačim nagnućem, a to je, da ljubi sebe samoga preko mjere, čemu kažemo: čovjek je po naravi, od rođenja, pun sebičnosti. Ta je sebičnost ona stijena, što mu prijeći, da se popne razumom do prave ljubavi k bližnjemu. O tom nas i kako uvjerava povijest. Eno najumnijega naroda starog doba, Grkâ. Ni njima kao ni drugim poganima nije bila poznata ljubav k bližnjemu. Lijepo bi te pogledali i prvi njihovi mudraci, kad bi im rekao na pr., da su i robovi ljudi baš kao i oni. Rob je i za njih bio samo rob, to jest nešto poput životinje ili stvari, s kojom gazda smije raditi, što ga volja. Ni isti stari Izraelci, premda su imali pravu vjeru, nisu još znali prave ljubavi k bližnjemu. Njima je bližnji bio samo čovjek njihova naroda.

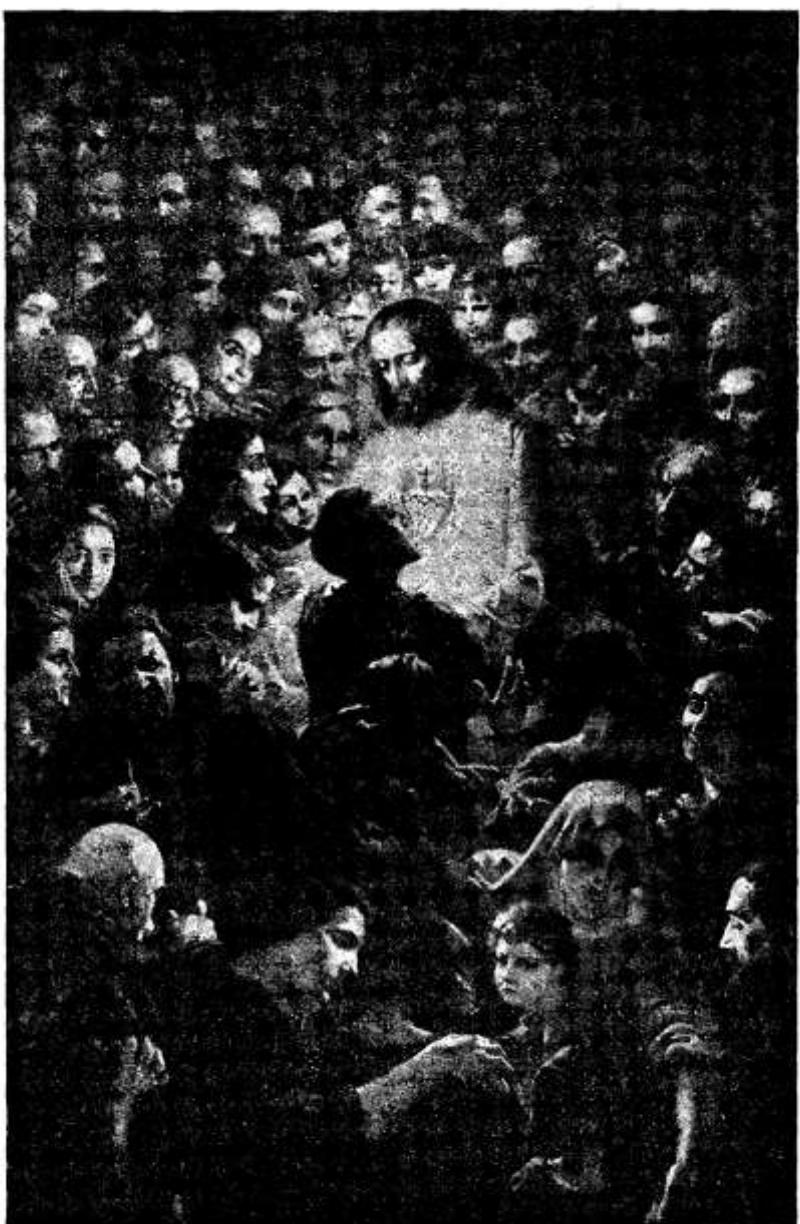
Istom kršćanstvo donosi pravu nauku o ljubavi k ljudima. Ljubi Boga više nego sebe i išta drugo, a bližnjega, t. j. svakoga čovjeka, bio ti prijatelj ili neprijatelj, kao samoga sebe, to je sunce Kristove nauke, što je sinulo siromašnomu ljudskomu rodu iz samog Božanskoga Srca. Tu je i nigdje drugdje izvor prave ljubavi k bližnjemu.

Ljubav k Bogu i k bližnjemu dvije su grane istoga stabla, obje su skupa zapovjedene, obje od milosti Božje u srce ljudsko zasijane, njom budene i hranjene. Gdje nema jedne, nema ni druge. I kad se trude različni »filantropi«, »humanitari« i slični »čovjekoljubci« pa propovijedaju ljubav k bližnjemu bez Boga i protiv Boga, onda oni koriste ljudima upravo kao kakvu selu onake mude glave, koje bi mu branile donositi bistru vodu s vrela, što je vazda puno, i silili ga, da se napaja s nakapnice, koju su oni iskopali, a u kojoj i nema vode, osim nešto kaljuže na dnu. Jer. 2, 13.

Kako se osobito pokazuje prava ljubav k bližnjemu? Tako, da ljubimo bližnjega kao samoga sebe. Da ljubimo sebe, na to nas ne treba nukati, ta nam je ljubav i kako prirođena. Ali da ljubimo bližnjega, zato je bila potrebita zapovijed, jer se ljudska sebičnost opire svakoj ljubavi, koja traži od nje kakvu žrtvu. A ljubav k bližnjemu traži mnogo žrtava.

Božanski Spasitelj kaže: »Novu vam zapovijed dajem, da ljubite jedan drugoga kao što ja vas ljubim.« Iv. 13, 34. Isus nas ljubi sveto, nesebično. Također ljubavi treba da i mi ljubimo bližnjega, t. j. ne zato, što imamo kakvu korist od njega ili što nam se mili ovo ili ono na njemu, već radi Boga i radi istinske koristi bližnjegaa.

Zato se pravi kršćanin čuva svega, čim bi mogao povrijediti tu ljubav. On nesamo da ni zašto na svijetu ne će učiniti bližnjemu nikakve krivice, ne će škoditi njegovu dobromu glasu, njegovu životu, zdravlju ni imutku, već on nikad nikoga ne vrijeda, ne prezire, ne pristaje uz mrske, zavidne, osvetljive misli, protivne ljubavi bližnjegaa. On se nikad ne tuži, što ga je tko uvrijedio; ne doušuje drugomu; taj i taj je rekao protiv tebe to i to; ne vraća nikomu zlo za zlo. Jesi li ti takav?

SRCE ISUSOVO — HRANA DUSA.

Pravi krščanin čini bližnjemu sve, što traži ova sveta ljubav. On se raduje sreći bližnjega, žalosti se zbog njegove nesreće. U prepirkama rado popušta, spremno čini svakomu usluge, napose kad je zamoljen za što. Pomaže, što više može, siromahe, tješi žalosne, rado opršta svaku uvredu, nastoji sa svakim živjeti u slozi i širi slogu mireći zavadene, vraća vazda dobro za зло.

Žalosno je, da se i među onima, koji hoće da su dobri kršćani, i držani su za takve, zna naći ljudi, koji vrlo malo paze, na svoje riječi kad govore o bližnjemu. »Ima ljudi među nama«, čula se nedavno tužba odlične jedne ličnosti, »za koje kao da ne postoji osma zapovijed Božja!« Oklevetati, potvoriti nekoga, da je učinio kakvo veliko зло ili širiti takvu gadnu laž, sotonski je posao. No da izneseš teško зло, što ga je bližnji doista počinio, ali je stvar još nepoznata, da to izneseš bez pravog razloga, teško bi sagrijesio. Zašto gledati na bližnjem samo zle strane? Na svakom ima bar nešto dobra, upravimo tamo oči. »Muha traži ranu, pčela cvjetnu granu«, kaže riječ.

A zašto i u mnogom katoličkom društvu zapinje rad? Zbog nesloge. Ne može biti Božjeg blagoslova, gdje nema one ljubavi, koja se »ne nadima«, gdje nema popustljivosti, gdje se nade onakih, koji govore vladanjem a možda i riječima: »Ne ćeš li na svaku moju reči: Amen, nosi se!« ili onakih: »Ne ćete li činiti sve kao što ja hoću, odlazim!«

Clanovi Apostolstva, ljubimo li mi bližnjega ovom svetom ljubavi? O prvim kršćanima veli se u Sv. Pismu: »A u vjerničkog mnoštva bijaše jedno srce i jedna duša... Nijedan od njih nije bio siromašan... — Dj. Ap. 4, 32 — naravski zato, jer su imućniji pomagali siromašne. Pogani su u ona drevna vremena upravo po ovoj ljubavi prepoznivali kršćane i divili im se. »Gle kako ljube jedni druge!« ponavljali su u čudu. Ima li u nas takve ljubavi kao u prvih kršćana? Može li se za nas reći, da smo doista učenici Onoga, iz čijega je srca došla na svijet ova ljubav?

Molimo dakle u srpnju: »Božansko Srce, daj, da po našoj iskrenoj, djelotvornoj ljubavi prema svakomu čovjeku upozna i poganski i od tebe otpali svijet, da smo mi Tvoji učenici, i da ga ta naša ljubav obraća k Tebi!« No dok tako budemo molili, i trudimo se ujedno, da i mislima i riječima i djelima ljubimo bližnjega. Jer kako će nam Bog dati tu svetu ljubav u velikoj mjeri, ako se sami u njoj revno ne vježbamo i ozbiljno je ne nastojimo postići?

M. Pavelić D. L.

Sestre milosrdnice sv. Vinka Paulskoga u Lovrečini Gradu p. Vrbovec otvaraju 1. rujna t. g. opet 10 mjesecni domaćinski tečaj. Roditelji ili skrbnici koji žele posvetiti svoju kćerku ili štićenicu tome zvanju neka se obrate na gore označenu upravu. U tom tečaju tijekom 10 mjeseci steći će si pitomice bezuvjetno prekorisno znanje praktične i uzorne domaćice. Isti zavod ima takoder i konvikt u koji se primaju djevojčice bez razlike narodnosti, a žele polaziti državnu osnovnu školu. U zavodu se uopće kod sviju pitomica posvećuje naročita pažnja dobrom odgoju, stoga su uvjek sve učenice pod nadzorom svoje prefekte. — Sve druge informacije na zahtjev dobivaju se od uprave zavoda.

Koliko smo skupili duhovnoga blaga za sv. Oca Papu?

U siječnju smo pozvali sve naše čitatelje, posebno naša društva, da po uzoru drugih naroda skupljaju i nama pošalju duhovno blago za sv. Oca Papu. Uspjeh je bio veličanstven. Sa svih strana naše domovine stizala su pisma, puna privrženosti i oduševljenja za Namjesnika Kristova. Mi smo najljepša od tih pisama poslali u Rim, zajedno sa duhovnim blagom. — Pisali su sirotani, koji nemaju ni stana ni korice kruha, u kući im vlada bolest i žalost; ali srce im živo kuca za Oca kršćanstva i za njega žrtvuju sve svoje križeve. I nekoliko slijepaca se je javilo. Razni bolesnici pišu, kako prikazuju Bogu svoje patnje, da Presveto Srce uzdrži zdrava i čila Papu. I svi osim toga šalju i drugo brojno duhovno blago. Zatim, naša revna Djevojačka društva i Revniteljice Srca Isusova, pa poletni Križari i Križarice, odlučne Vojske Srca Isusova i Katolički muževi, marljive Kongregacije; pa mnogi ženski samostani, uzgojni zavodi: svi ovi su se natjecali, tko će više pridonijeti. Time su pokazali, da su puni Božjega duha. Mnogi su župnici i kateheti pozvali djecu, da pridonose svoje darove, te su nekoj poslali sve ceduljice, što su ih zlatna dječica napisala.

Hvala Presvetom Srcu, hvala i svima vama! Naš narod čvrsto стоји uz Papu, on žarko ljubi Papu, on se moli i žrtvuje za Papu.

Koliko smo dakle skupili? **Svega 2.844.216.** (Od toga: sv. Misa 164.796, sv. Pričesti 73.530, dobrih djela 1.350.970, krunica 286.370, pohoda Presvetom Sakramantu 37.850, žrtava 930.700). Nešto manje smo poslali u Rim, jer nam je iza toga dolazilo još mnogo blaga.

Da iznesem, što su drugi narodi i države poslali sv. Ocu. Iznijet će u sami svi. Misao: Slovenci 142.178 sv. Misa, Englezzi 120.234, Iraci 536.269, Belgijanci 369.976, Nizozemci 1.430.639, Luksemburžani 82.442, Francuzi 118.532, Talijani 994.627, Španjolci 56.950, Portugalci 900.910, Litavci 26.664, Poljaci 2.555.520, Ukrajinci 412.853, Nijemci 13.513.349, Švicari 137.000, Grci 13.239, Austrijanci 739.232, Slovaci 63.972, Rumunji 12.375, Madžari 70.644, Kanadani 2.472.474, Sjedinjene američke države 17.633.221, Američki Poljaci 313.370, Nikaragua 135.170, Meksikanci 1.199.309, Salvador 32.789, Kolumbija 118.887, Kostarika 124.909, Ekvador 198.000, Peru 63.639, Brazilija 201.381, Argentina 33.197, Urugvaj 89.986, Čile 671.244, Indija 1.533.839, Kina 170.845, Sirija 5.938, Australija s otocima 469.321.

Dakle, mi hvala Bogu nijesmo na zadnjem mjestu u broju sv. Misa, jer mi smo pridonijeli 164.790 sv. Misa. Pa počmimo već sada skupljati blago za nagodinu. Osobito idimo što češće na sv. Misu i sv. Pričest; po mogućnosti dnevno. Nizozemaca katolika ima 3 milijuna, pa su ipak prikazali 1.430.639 sv. Misa. — Molimo, trpimo, žrtvujmo za Papu, jer time pokazujemo, da smo katolici. I kad ljubimo Papu — ljubimo samoga Krista; što za Papu radimo — radimo za Krista. A to će nama i našemu narodu dragi Bog obilno nagraditi.

Zašto baš mene Bog kažnjava?

Znam, dragi čitatelju, da imaš mnogo i teških križeva. Ta tko ih nema? A križ ti je još teži, kad nemaš koga, tko bi te utješio. Zato se nadam, da će ovo nekoliko redaka uliti blagi balzam u tvoje bolno srce.

— Što sam učinio, kažeš, da me Bog tako kažnjava? Pošten sam, pobožan sam, a eto pritislo me siromaštvo; dok toliki lopovi plivaju u bogatstvu, častima i slastima. Zašto to?

— Ja sam opet bolešu prikovan na krevet, a moja me brojna i siromašna obitelj treba, da je svojim radom i znojem uzdržavam. Toliki pak lijencine cvjetaju od zdravlja, a ne rade ništa, nego zlorabe vrijeme i sile kvaraći ljude, uživajući i grijeseci. Zašto to, o Bože?

— Meni je pak smrt pokosila tako potrebne, drage, nevine i svete osobe; a tamo tako dugo žive lopovi, neprijatelji Božji i narodni. O Bože, zašto to?

Dragi čitatelju, to su sve tajne Božje Providnosti, nedokučljivi su to putevi Božji, kojih često ne razumijemo, pa ipak treba da ih poštivamo. Ali Duh Sveti dao nam je utješnu riječ, kad kaže: »Koga Bog ljubi, toga kažnjava.« (Hebr. 12, 6) Moći ćeš to još bolje razumjeti, kada ti spomenem i jedan događaj, kakvih si sigurno i sam mnogo doživio. Vidio sam naime prije nekoliko dana, kako su se na ulici potukla dva dječaka. I odjedamput dotrči neki gospodin, prihvati jednoga od tih dječaka za uho, dade mu nekoliko pljusaka i otjera ga batinom u kuću. Zašto onoga izmlati, a drugomu ne učini ništa? Jer je onaj, što ga je izmlatio, bio njegov sin.

Eto, prijatelju dragi, i tebe Bog kazni, jer je tvoj Otac; a druge pušta, da se isprsuju, jer ne će da ih prizna za svoju djecu. I još nešto. Nema čovjeka, pa bio ne znam kako zao, koji ne bi u životu nešta dobra uradio; niti ima čovjeka dobra, koji ne bi nešta zla počinio. Pa Božja Pravednost hoće da naplati i dobro i зло. Zato zlima daje ova kratka, prolazna i ništeta dobra, koja ne vrijede puno. Tako ne će moći reći, da ih Bog nije nagradio za dobro, što su učinili. Ali će ih zato kažnjavati kroz čitavu vječnost. A uostalom kažnjava ih već i na ovom svijetu: nemirnom savještu, brigama, a kadikada i velikim siromaštvo, bolestima i t. d. Dobroga pak čovjeka, svoje drago dijete, kažnjava blago na ovom svijetu, da ga onda kroz čitavu vječnost nagrađuje u nebu.

— Ali, reći ćeš, mene Bog ne kažnjava **blago**.

Dragi prijatelju, sve patnje i muke ovoga svijeta upravo su neznatne, ako se porede s mukama u paklu, ili, ako hoćeš, u čistilištu. A te muke smo mi i te kako, a možda i često puta zaslužili. Reci mi samo, zar nijesi mnogo barem lakin grijeha počinio? I nije nepravda nego veliko milosrde, ako Bog samo jedan laki grijeh kazni s najvećim kaznama ovdje na zemlji. Ako toga ne razumiš, znak je, da ne poznaš neizmjernoga Boga, kojega si ti, neznatni stvor, uvrijedio. Tebi se pravedno čini, ako zgnječiš mušicu, ko-

ja te malko bocnula, a nepravedno bi ti izgledalo, kad bi te Bog uništio radi tvojih grijeha. Pa ipak Gospodin Bog nesamo da te nije uništio nego te još obasiplje svojim dobročinstvima, premda ta dobročinstva kadikada pomiješa s kojom gorkom, ali zdravom pilulom.

Jesi li možda počinio i koji smrtni grijeh? Ili si ih možda počinio mnogo? Pa što tada zasluzućeš, kad bi već za lake grijehu mogao pretrpjeti sve kazne ovoga svijeta, koje još ne bi bile dosta? Morao bi, prijatelju, za jedan samo smrtni grijeh ići u pakao. Pa zar te onda Bog zlostavlja, kada te samo opominje, da stupaš putem, koji vodi u nebo?

Jest, naše su patnje kao divne ljestve, koje vode u nebo. Za ovo malo muke pripravlja nam se vječna, neizreciva slava. Pa ako ćemo radi jedne čaše vode, koju dademo drugomu iz ljubavi spram Boga, dobiti plaću u nebu, kakvu ćeš plaću istom dobiti, ako iz ljubavi spram Boga podnesesi te svoje brojne i teške križeve?

Zato, prijatelju, nema razloga da se tužiš na patnje i druge nevolje. Jer što bi rekao o čovjeku, koji se tuži, jer da je našao takvu službu, koja stoji nešto truda i znoja, a u kojoj može dnevno zaslužiti milijun dinara? Zar ne, da bi ga držao za ludaka, kad se još na to tuži? Pa zato, zar je pametan i onaj, koji se tuži, što mu Bog šalje patnje? A znade, da njima može zaslužiti veliku slavu, koja vrijedi više nego svi milijuni svijeta. U raju ćemo istom znati, što vrijedi samo jedan stupanj slave nebeske. Za nj bi dali sva dobra ovoga svijeta. A znaj, brate, da se bez muke i bola ne dolazi ni do vrata nebeskih, kamoli do visoke slave. Jer, kad bi uživao sreću ovoga svijeta, zaboravio bi i na Boža i na nebo poput drugih zemaljskih »sretnika«. A patnje, muke i boli odvraćaju te od grijeha, uče te i opominju, da se moliš, da svete sakramente primaš,

Sveti Ciril i Metod, za života ljubitelji Pape,iza njihove smrti Papa ih proglašuje svetima. Svetkovina se slavi 5. VII.

ja te malko bocnula, a nepravedno bi ti izgledalo, kad bi te Bog uništil radi tvojih grijeha. Pa ipak Gospodin Bog nesamo da te nije uništil nego te još obasiplje svojim dobročinstvima, premda ta dobročinstva kadikada pomiješa s kojom gorkom, ali zdravom pilulom.

Jesi li možda počinio i koji smrtni grijeh? Ili si ih možda počinio mnogo? Pa što tada zasluzućeš, kad bi već za lake grijeha mogao pretrpjeti sve kazne ovoga svijeta, koje još ne bi bile dosta? Morao bi, prijatelju, za jedan samo smrtni grijeh ići u pakao. Pa zar te onda Bog zlostavlja, kada te samo opominje, da stupaš putem, koji vodi u nebo?

Jest, naše su patnje kao divne ljestve, koje vode u nebo. Za ovo malo muke pripravlja nam se vječna, neizreciva slava. Pa ako ćemo radi jedne čaše vode, koju dademo drugomu iz ljubavi spram Boga, dobiti plaću u nebu, kakvu ćeš plaću istom dobiti, ako iz ljubavi spram Boga podneseš te svoje brojne i teške križeve?

Zato, prijatelju, nema razloga da se tužiš na patnje i druge nevolje. Jer što bi rekao o čovjeku, koji se tuži, jer da je našao takvu službu, koja stoji nešto truda i znoja, a u kojoj može dnevno zaslužiti milijun dinara? Zar ne, da bi ga držao za ludaka, kad se još na to tuži? Pa zato, zar je pametan i onaj, koji se tuži, što mu Bog šalje patnje? A znade, da njima može zaslužiti veliku slavu, koja vrijedi više nego svi milijuni svijeta. U raju ćemo istom znati, što vrijedi samo jedan stupanj slave nebeske. Za nj bi dali sva dobra ovoga svijeta. A znaj, brate, da se bez muke i bola ne dolazi ni do vrata nebeskih, kamoli do visoke slave. Jer, kad bi uživao sreću ovoga svijeta, zaboravio bi i na Boga i na nebo poput drugih zemaljskih »sretnika«. A patnje, muke i boli odvraćaju te od grijeha, uče te i opominju, da se moliš, da svete sakramente primaš,

Sveti Ciril i Metod, za života ljubitelji Pape, iza njihove smrti Papa ih proglašuje svecima. Svetkovina se slavi 5. VII.

da se u Boga pouzdavaš. Tako te tvoje patnje upućuju na nebo i zaslužuju ti nebo. Koliko ih je — nažalost — upropoščenih, jer im je dobro bilo na ovoj zemlji!

— Pa zar ne bi Bog mogao učiniti, da budemo sretni i na ovom i drugom svijetu, to jest, da ne bismo imali nikakvih patnja ni ovdje ni onamo?

Samo po sebi, to bi Bog mogao; ali ipak u svojoj mudrosti on toga ne čini, premda nas neizmjerno ljubi. On, koji je svoga premiloga, jedinorođenoga Sina predao na muke za nas, zar bi nam uskratio ove zapravo neznatne stvari, kad bi samo bile za naše dobro i korist? O ne bi! Ako pak sumnjaš, da te Bog ljubi, jer ti šalje tolike križeve, onda te pitam: da li je Bog ljubio svoga jedinorođenoga Sina Isusa Krista i Njegovu Majku Mariju? Pa ipak, tko je više od njih pretrpio? Zar nijesu sveci, odabrani miljenici Božji, mnogo pretrpjeli? Pa mučenici?

Uostalom, ako nijesi sretan ovdje na zemlji, to je samo zato, jer ne češ da to budeš. Kad bi samo htio, ti bi mogao biti sretan, kao što su to mnogi bili i jesu, premda su ih snalazile i snalaze bezbrojne patnje i nevolje. Hvala Bogu, ima mnogo duša, koje bi bile upravo nesretne, kad ne bi trpjele; zato mole Boga, da im posalje što više križeva. Toga, istina, ne razumiju svjetski ljudi, koji ne znaju dosta cijeniti nebeskih stvari i koji iskreno ne ljube Isusa. Počni samo, brate, strpljivo podnositi svoj križ pa ćeš vidjeti, kako će ti s vremenom postati sladak.

Kad ovo sve pročitaš, zar ne prijatelju, da ćeš se utješiti? Pa ćeš i zavoljeti svoje križeve. Ne ćeš ih više izbjegavati. Ako li te ne oduševi, da ih zaljubiš, nego ih namjeravaš izbjegavati, onda te molim: nemoj si ih barem sam tovariti na leda nego podnosi samo one, koje ti Bog pošalje. Jer većinu križeva sami istešemo i na svoja ramena pritimo. Promotri samo svoj život pa ćeš vidjeti, koliko si nevolja sam sebi pribavio: bilo komotnošcu ili lijenošcu bilo ohološcu, taštinom, neumjerenošcu i t. d. Zato, dalje s njima!

— Kad bih ja to samo mogao — kažeš.

Što se hoće, to se može. Upri često svoj pogled u pakao, u nebo i na Kalvariju. Utjeći se i neokaljanoj Djevici, a osobito: pričešćuj se što ćešce, po mogućnosti svaki dan, pa da vidiš, što se sve može!

A. Hercegović.

Sestre Franjevke u Senju, koje upravljaju Domom sv. Terezije M. I., u narednoj školskoj godini primaju u svoj zavod na stan i opskrbu učenice, koje će polaziti realnu gimnaziju ili stručnu školu u Senju. Taj zavod imade lijepe, prostrane i zračne prostorije, gdje su učenice vrlo dobro smještene. Zdrava i obilna hrana, samostanski vrt i neposredna blizina mora pružaju učenicama sve uvjete, da se i fizički razvijaju i jačaju. U zavodu je učiteljica sestra Franjevka, koja poučava učenice u školskim predmetima i nadzire njihov napredak u školi. Također je u zavodu učiteljica za ručni rad i šivanje. Dom je snabdjeven električnom rasvjetom i vodovodom, uopće udešen je prema svim zahtjevima higijene i odgoja. Roditelji, koji žele da im dijete bude sačuvano od pogibelji razvratnog modernog društva, neka ga smjeste u taj Dom. Prijave i upiti neka se šalje na **Upravu samostana — sestre Franjevke u Senju.**

„Obilno ču blagosloviti...“

Neka je obitelj u mjestu N. vanredno štovala presveto Srce Isusovo. Na najčasnijem mjestu u svom čednom stanu izvjesila je krasnu, umjetnički izradenu sliku Presv. Srca. Za sve, što se u obitelji dogodilo, bilo to ugodno ili neugodno, tu se pred slikom Presv. Srca radosno zahvaljivalo i pouzdano molilo pomoći i utjehe. Za svjetskog rata, dok je otac te obitelji bio na bojnom polju, dobra je majka svakog prvog petka revno kitila cvijećem sliku Presv. Srca i sa djecom žarko molila, da se otac sretno vrati svojoj obitelji. Presv. je Srce uslišalo ustrajnu molitvu i vratio obitelji hranitelja.

Nadodu nove neprilike i kušnje. Ovoj obitelji nesretnim slučajem propadne sva prištendnja u banci. Ali ona ipak ne zdvaja, jer ima velikog svemoćnog zaštitnika i tješitelja — Presveto Srce. Radi pomanjkanja novca mora prodati kuću i zamjeniti je manjom. Cijela obitelj klekne pred sliku Presv. Srca i stanu zaufano moliti: »Ti si, Isuse, kralj i središte sviju srdaca, pa budi središte i naše obitelji. Daj nam opet stan, koji bi nam odgovarao, a mi Ti obećajemo, da ćemo Ti i u novom stanu osigurati najčasnije mjesto.« Nije dugo potrajalo, a ovoj plemenitoj obitelji pruži se izvanredno povoljna prilika za kupnju kuće, u koju se zadovoljno smjesti. Presveto Srce slavodobitno zaposjedne svoje mjesto, koje Mu je bilo i obećano.

Prevelike brige zadavao je ocu i majci ove obitelji odgoj djece. Treba u teškim vremenima odgojiti i za budućnost osigurati četiri sina. Ali sve je išlo iznad svakog očekivanja. Propeto je Srce vanredno iskupilo svoje obećanje: »Ja ču obilno blagosloviti svako mjesto, gdje se izloži i štuje slika mojega Srca.« Djeca ostala poslušna roditeljima, marljivo učila, a kasnije pokraj svih kriza i redukcija nikada nijesu ostala bez mesta. Cijela je obitelj dobro znala, komu duguje tolika dobročinstva.

U obitelji posvećenoj Srca Isusovu.

Utjeha svete Krvi.

Iz francuskoga.

Katkad čutim mruči od sadanjih zala,
 Da u gorki jad mi balsam nade teče,
 Nek čas gadni kopa jame širom tala,
 Neka prijete bezdna mnoštvom strašnih zjala,
 Da progutnu nas i muku, što nas peče:
 Krv Isusa Krista vrh doma nam teče.

S oltara, što stoje, Krv božanska curi,
 Da i srušeni su, curila bi tako,
 Pa kad bismo bili i u takvoj buri,
 Da nam i junake smrtni trepet zguri
 Pod taj sramni zakon, što ga stvori pako,
 Iz tamnicā ona još bi tekla tako.

Strujala bi jošte iz tamničkih strava,
 Prodirala zid bi blaga i crvena,
 Tekući ko strpljiv potok molitava,
 Naknadanja jakog i obrane pravâ,
 Protiv rđa, protiv mnoštva razjarena,
 Protiv gijotine i stijega crvena! . . .

Potoče ljubavi milog, blagog Boga
 U grozoti svijeta tog porugljivoga,
 Svježa rijeko vatre, koja žedu gasiš,
 Vrelo živo, koje i ubicu zloga,
 Istog prelijubnika oživljuješ, krasиш,
 Spase doma, Krvi, koja žedu gasiš!

Paul Verlaine.

SVETAC I ŽIDOV.

Sv. Ivan Vianney je obratio jednu židovku. Njezin muž pobjesni radi toga. U svojoj srditosti dode k svetom župniku i poče ovako:

— Došao sam, da vam izbijem jedno oko, jer ste uništili mir i slogu u mojoj kući.

— Koje oko? — mirno upita svetac.

Židov se začudi toj mirnoći, ali ipak odgovori:

— Desno!

— Ostaje mi lijevo, da vas slatko pogledam.

— Ali ako vam izbijem oba oka, što onda?

— Ostaje mi srce, da vas ljubim kao sebe, reče svetac.

Ovo je porazilo židova, te pade na koljena pred sv. Ivana i obrati se kao i njegova žena. Ljubav ga je svladala. Židov je brzo uvidio, da tolika ljubav može biti samo sveta i nebeska.

Vjera i znanost.

Učen čovjek ne će nikada kazati, da se znanost protivi vjeri. No to će reći koji poluizobraženi čovjek. Ti polutani neka se sjete, da su znanost bolje poznavali glasoviti Secchi i Pasteur. Prvi je bio najveći astronom, a drugi najveći kemičar u 19. vijeku, pa ipak je Secchi bio uzoran Isusovac i svećenik, a Pasteur je svaki dan išao u crkvu i ondje molio prije svog dnevnog i naučnog rada. Ovakovih primjera ima u obilju i spomenuta dvojica nijesu osamljeni.

Ima i veliki broj ljudi s akademskom izobrazbom, koji ostavljaju protestantizam ili židovstvo ili drugu vjeru te postaju članovi rimokatoličke Crkve. Ta eno u samoj Engleskoj godišnje prelazi

Rasinja: Križari s novom zastavom.

preko tisuću osoba, koje su svršile sveučilišne nauke. I ti ne dolaze iz interesa ili radi ženidbe, nego iz dubokog uvjerenja.

Nedavno je James Walsh u amerikanskom časopisu »The Lign« (odatle prenio rimski »Osservatore Romano« 19. 5. 1934) prikazao život šestorice američkih liječnika, koji su glasoviti bili u svojoj struci u 19. vijeku, te su iz uvjerenja postali katolici.

D. Toma Emmeta, ginekolog svjetskog glasa, osnovao je žensku bolnicu u New-Yorku. Mnogo je napisao o medicinskim i kirurškim stvarima. Uz to je bio svestrano izobražen. On se oženio s katolikinjom, a njoj nesamo da nije priječio vršenje vjerskih dužnosti nego je čitao katoličke knjige i časopise, pače je svoju ženu pratio, kad je išla k Misi ili blagoslovu. Jednog je dana Toma slušao misijsku propovijed u crkvi sv. Stjepana. Upravo je misijonar propovijedao skupini radnika, koji su u podne žrtvovali pol sata od svoga podnevognog odmora i dohrlići u crkvu. To je Tomu ganulo i odluči da postane katolikom. Poslije je živio još 50 godina i umro je u svojoj 90. godini.

Jednako je glasovit bio i Vilim Van Bure u, profesor kirurgije na sveučilištu u New-Yorku. Bio je u muževnoj dobi, kad je ozbiljno i skupa sa svojom ženom počeo proučavati našu katoličku Crkvu i onda ne pazeci ni lijevo ni desno odvažno prešao s njome u tu Crkvu.

D r. O r a c S t o r e r nije manje glasovit i to kao ginekolog. Bio je i pisac na liječničkom području. Kad mu je bilo 50 godina, odvažno je prigrlio našu sv. rimokatoličku vjeru. Njegova priprema za taj korak nije bila laka ni posao od nekoliko dana. Savjesno je on, Židov, tražio istinu i odgovor jasan na svoje židovske predrasude. Umro je u 90. godini. Izumio je više kirurških spremi; on je pri operaciji prvi uveo gumene rukavice. Sveučilištu u Bostonu je ostavio za liječničku biblioteku 5 tisuća raznih predmeta, koji se tiču liječničke znanosti.

Najglasovitiji je obraćenik sjeverne Amerike T o m a D w i g h t, profesor anatomijske na sveučilištu u Harwardu. Njega drže za najvećeg anatomu Sjedinjenih država. Osobito se odlikovao u proučavanju međusobnog djelovanja organa čovječjeg tijela. U kasnijoj dobi objelodanio je djelo »Misli katoličkog anatomičara«.

Liječnik D r. E d m o n d H o r n e r bio je također profesor anatomijske i to na sveučilištu u Pensilvaniji. On je pri proučavanju oka pronašao poseban živac, koji se u anatomijski sada zove Hornerovim živcem. Kad je postao katolikom, mnogo se govorilo i pisalo o tom obraćenju, jer je ono doba bilo protivno katoličkoj Crkvi. Sada ona uživa u Americi najveći ugled i opće simpatije.

Liječnik D r. J o h n D e l a v a n B r y a n t iz Filadelfije zarana je htio da postane protestantskim pastorem i stupio je u sjemenište episkopalne crkve u New-Yorku. No tu je počeo proučavati našu katoličku Crkvu. To je nastavio na svom putu kroz Italiju. Tada se i obratio. S njime je čitava skupina mladih ljudi iz istog sjemeništa jednako stupila u rimokatoličku Crkvu, jer su se uvjerili, da je jedino ta Crkva prava Isusova ustanova. Bryant je prigrlio liječničku struku. Bio je i pisac. Osim svojih stručnih radnja napisao je nekoliko knjiga vjerskog sadržaja. Vrlo je lijepa i njegova epička pjesma pod naslovom »Otkupljenje«. Objelodanio je i knjigu o Bezgrješnom Začeću.

Da završim. Jednom je jedan sveučilištarac upitao glasovitog Pasteura, svoga učitelja, kako može vjerovati. On mu odgovori: »Vjerujem mnogo, jer sam mnogo učio, a da sam još više učio, još bih više vjerovao«. Imao je pravo, jer malo znanja odvodi od Boga i Crkve, a puno znanja dovodi k njima.

A. Allirević D. L.

Roditelji, koji žele sačuvati svoje dijete od pokvarenosti današnjega društva, neka ga smjesti u konvikt Zavoda Presv. Srca — kojim upravljaju sestre Kćeri Božje Ljubavi — gdje se primaju gimnazialanke, nadalje učenice za stručnu školu i muziku, pa i djevojčice za osnovnu školu. U konviktu se posvećuje naročita pažnja moralno-odgojnoj strani, higijenskom načinu života, nadzoru i poučavanju kod učenja. Pitomice imaju u Zavodu priliku da uče i govore nječački jezik. — Prostorije su konviktova svijetle i zdrave. Hrana tečna i izdašna. — Sve pobliže upute daje Uprava Zavoda Presv. Srca Koprivnica.

Jedna novost.

Citatelji, »Glasnika Srca Isusova« možete se svaki mjesec uvjeriti koliko dobra daje Srce Isusovo onima, koji ga ljube. Možete se uvjeriti iz onih bezbrojnih zahvala, što ih Glasnik donosi. Kad Srce Isusovo daje nama ljudima toliko dobra, nemojmo ni mi njemu ostati dužni. Evo načina kojim mu se možemo lako i sigurno odužiti. Godine 1908. osnovana je prva župa Srca Isusova u Hercegovini. Župa se zove Studenci. Do danas ostade bez crkve. Već tolike godine mnogobrojni prolaznici pitaju se u čudu: »Čemu služi ona barakica uz župski stan?« Kako mora biti pri duši štovatelju Srca Isusova, kad čuje odgovor na to pitanje. To je kapelica. Dobro je, citatelju dragi, pogledaj na ovoj slici. Zar nije jad-

Zupna «crkva» Srca Isusova u Studencima.

nija od betleemske štalice? Pa hoćeš li, dragi citatelju, i ljubitelju Srca Isusova i nadalje dozvoliti, da ostane Isus u toj siromašnoj kućari? —

Znam, da ti je teško, jer i sam teško živiš. Ali jedan, samo jedan dinar pridonesi za Srce Isusovo. Taj dinar pošalji na potpisanih. Vas citatelja ima mnogo hiljada. Kad bi svaki dao po jedan dinar mogla bi se crkva početi još ove godine zidati. —

Dragi citatelju, nemoj ostati kod ovih redaka bez odluke. Odluči se odmah, da ćeš nešto poslati za gradnju crkve Srca Isusova. Bit ćeš uključen u misu župnika, bit ćeš uključen u molitve sve župe Studenačke.

Pošalji svoj dar Srcu Isusovu na adresu: Rimokatolički župski ured Studenci p. Čapljina (Hercegovina).

Zar mi nije očito Bog pomogao?

Velečasni gospodine uredniče našeg milog Glasnika Srca Isusova!

Molim Vas lijepo, uvrstite u naš premili »Glasnik« ovo nekoliko redaka, jer se radi zaista o neobičnom dogadaju u životu i mojem i moje obitelji. A sigurno će i mnoge druge ovaj dogadaj potaknuti na pouzdanje Božje. Evo o čemu se radi:

Kako vidite iz pisma, ja sam u Americi; došao sam da tražim zarade. I ove godine 18. ožujka — dakle dan prije sv. Josipa — ostadosmo i bez korice kruha i bez svega što bih mogao za gristi. Žena plače, djeca traže kruha. Ja ih tješim, i kažem im, da će nam sigurno mili Bog poslati; samo neka mu se pouzdano mole. Tā djeca su jako dobra, dragi Bog ih voli, on će ih uslišati. I prihvatiće se molitve zajednom s rastuženom majkom. Ali eto još gore nevolje. Prije sam bio kupio nešto zemljišta i nijesam mogao svega platiti. I evo dobijem ovaj dan zapovijed, da moram sve isplatiti, drukčije da će me baciti van.

Ali čitao sam u Glasniku Presvetoga Srca za ožujak ove godine, kako su časne sestre molile sv. Josipa, za kravu i dobiše je. I ja imam slike Isusa, Marije i sv. Josipa. Ujutro rano dignem se sa svoga tužnog kreveta, pomolim se, zatim umijem i odem u sobu, gdje su slike. Tamo se bacim na koljena i stanem žarko moliti Presveto Srce, Majku Božju i sv. Josipa. I vjerujte, da me je i bladni znoj od bola i muke oblio. To je bilo dakle na sam dan sv. Josipa. I gle! U 9 sati evo jednoga čovjeka sa štapom u ruci.

— Dobro jutro, reče mi.

— Bog dao dobro, odgovorim.

I odmah me zapita, da li mu želim jednu stvar prodati. Rado sam pristao; odmah mi izvadi i dade 30 dolara, a drugo će kasnije.

A što je još čudnije. Isti dan dođe drugi gospodin sa jednim dečkom i reče mi, da je čuo, da teško živimo; zato da mi želi pomoći. Odogovorio sam mu, da s pouzdanjem očekujem pomoć od Gospodina Boga. Taj dobri čovjek unide mi u kuću, izbroji koliko nas je, zapisa i ode. Brzo iza toga nam je naznačio, da svaki tjeđan imamo dobivati četiri dolara.

Zar to nije očita pomoć Božja? Može govoriti što tko hoće, ali to ja najjasnije uvidim.

Zavjerio sam se, da ne ću nikada zaboraviti svojih svetih nebeskih Pomoćnika. I molim Vas, preporučite i drugima, gdje treba da traže pomoći. — Ostajem vjerni štovatelj Presvetoga Srca Isusova i Marijina i sv. Josipa.

Ivan Muza, R. D. I. Cly, Pa. (Amerika).

Jeste li već naručili zanimljivi životopis velikog apostola Srca Isusova, blaženog Klaudija Kolombjera?
Naručuje se u

Upravi Glasnika Srca Isusova.

Sveti Otac Papa poziva.

Naš sv. Otac Papa često stavlja ljudima na srce Apostolstvo molitve. Ne može dosta da ga preporuči. Namjesnik Kristov vidi, gdje je lijek čovječanstvu; tā Papu vodi Duh Sveti. A eto on baš vidi taj lijek u molitvi.

Tako je nedavno pred poljskim hodočasnicima govorio sv. Otac o jednom i žalosnom stanju svijeta. Kriza je zavladala na svakom području: materijalnom, moralnom, političkom i t. d. A ljudi ne mogu da je riješe; oni su kod svega toga nemoćni. Zato sv. Otac stavlja na srce molitvu, Apostolstvo molitve. Tu je pravi lijek.

»Nikada ljudi — nastavlja sv. Otac — nijesu trebali tolike božanske pomoći, kao sada. Sva su se ljudska nastojanja pokazala nedovoljnima, da izliječe ovo veliko zlo. Treba dakle moliti i žarko moliti, da od Boga isprosimo tu tako potrebnu milost. To je predmet velikih nuda, ako pomislimo, da je Gospodin kazao: »Molite i dat će vam se.« (Mt. 7, 7).

Dalje je sv. Otac govorio, kako je Apostolstvo molitve svakomu dohvatljivo, kako je ovo vrlo potrebno sredstvo na sreću i veoma lagano. »Ni tko ne može kazati: Ja ne mogu moliti; svatko to može. Dakle ništa lakše, a kod Boga ništa uspješnije. Molitvi je sve dano, sve obećano. Bez Božje pomoći ništa ne možemo, a tu milost, tu Božju pomoć postignut ćemo upravo molitvom. Ali naša molitva mora biti ustrajna i gorljiva.«

Odazovimo se glasu našega sv. Oca, koji u ova vremena toliko ističe Apostolstvo molitve. Zato stupimo svi u to Apostolstvo, ili u koji od primjerenih njegovih ograna (u Apostolat muževa, Križarsku organizaciju, Vojsku Srca Isusova protiv psovke, Revniteljice Srca Isusova, Djevojačka društva). Ne zaboravimo jutarnjeg prikazanja, zatim barem mjesečnu sv. Pricaest. To su dužnosti članova, dok su povlastice jako velike, kako sam to već pisao u Glasniku.

Ojačani i okrijepljeni molitvom stupajmo odvažno na posao, da se — prema našim pravilima — Kraljevstvo Kristovo raširi na svim područjima našega naroda. A to je konačno bit i svrha Katoličke akcije, koju preporuča sv. Otac Papa. Ur.

Sve patnje Isusu prikazujem.

Upravitelj Apostolstva molitve dugo je u crkvi tumačio, kako svatko može sjediniti svoje patnje s onima dragoga Isusa. To je razlaganje slušala i Anka, te ga dobro upamtila.

U gradu N. nalazi se jedno zaklonište. Na siromašnom je krevetu g. 1932 nepomično ležala mlada djevojka Anka. Premda ju je neizlječiva bolest teško morila, ipak je bila vazda mirna i vedra. Njezino je vladanje i na ostale korisno djelovalo.

Na upit duhovnika, kako se osjeća, odgovori: Isus je dobar! Dok na tvrdom krevetu ležim, daje mi prigodu, da njega slavim i bližnjemu koristim. Dok strašno trpim, uvjerena sam, da spasavam duše. U svagdanjoj sv. Prica prikazujem sebe kao žrtvu za duše, oko kojih se trude časne sestre po svim bolnicama svijeta. Prikazujem svoju bolest kao svagdanju žrtvu za sve misijonare, koji obraćaju pogane, nevjernike i okorjele griešnike. Vazda se sjetim i svetog Oca Pape, naše svete katoličke Crkve i svećenika.

Odkada sam upoznala milu pobožnost Bož. Srca, patnja mi je postala kao melem i balzam duši. Što više trpim — to sam zadovoljnija. Isus prosvjetljuje moju pamet i jača moju volju.

Prije me je patnja veoma strašila; i sama pomisao, da moram trprijeti uzinemirila bi mi dušu i tijelo. Sada se u meni sve protivno događa, jer svoje patnje Isusu prikazujem. Vršim svagdanje prikazanje Bož. Srcu, trpim ujedinjena s Božanskim Srcem, svoje patnje prikazujem kao naknadnu žrtvu.

Ne samo molitve i dobra djela, već i svoje patnje, muke, križeve prikaži svaki dan Bož. Srcu, kao i Anka.

S. Dragičević D. I.

»VRELO ŽIVOTA«

Knjižnica za duhovni život. Izdaje godišnje dvije knjige.

Pobožne duše! I vi svi, koji čeznete za duševnim mirom! Pretplatite se na knjižnicu »Vrelo života«. U njoj ćete naći obilje duhovne utjehe. Po njoj ćete naći sreću i mir srdaca svojih. Za 35 dinara dobit ćete godišnje dvije knjige, od ukupno 350 do 400 stranica, samo ako se odmah javite, a preplatu počaljete najkasnije do konca augusta ove godine. Pišite odmah na adresu: Dr. Duro Gračanin, svećenik, ili »Vrelo života«, Sarajevo, Sokolović M. Paše, 5.

Pitanje: Predlažem Vam, da biste izdavali Glasnik Srca Isusova dva puta mjesечно, jer to bi bilo jako dobro. Glasnik sjajno piše, uvijek iznosi stvari, koje su upravo kao naručene. Zato, biste li ga mogli izdavati dva puta mjesечно?

Odgovor: Dragi moj prijatelju, vi nijeste jedini, koji hvali Glasnik. Sa svih strana dolaze pohvale i bodrenja. Mnogo se svida, hvala Bogu. Ima ih pače, koji bi željeli, da svaki tjedan izlazi. To je zasada, prijatelju, nemoguće. Jer uz ovu cijenu, to ne ide. Kada bi imao barem još toliko pretplatnika, onda bi se već dalo na to misliti. Eto, katoličkih Iraca ima toliko, koliko i Hrvata, a njihov Glasnik ima 6 puta više pretplatnika. Zato, prijatelji Presvetoga Srca, šrite Njegov Glasnik!

Bački Monoštior: Veliki Križari.

Pitanje: Molim se mnogo za jednu teško bolesnu osobu, ali osoba sve teže bolesna. Ne znam, što da radim?

Odgovor: Tada molite za još veću milost, to jest, da ta osoba strpljivo snosi svoj križ. Vi možete čitati u zahvalnicama, kako dragi Bog mnogima uslišava molitve i povraća zdravlje; katkada upravo na čudesan način. Ali dakako da svima, koji ga mole, ne povrati zdravlje, jer to sigurno ne bi bilo na veću slavu Božju i na dobro dotičnih duša.

Pitanje: Zašto mi katolici slavimo Uskrsnuće na Veliku subotu naveče?

Odgovor: O tomu će izići u slijedećem broju Glasnika kao i naš odgovor adventistima. Iz tehničkih razloga nije moglo izići u ovom broju.

Pitanje: Sastavila sam jednu molitvu u čast sv. Tereziji. Mogu li tu molitvu slati na razne osobe, da je one mole i dalje šire?

Odgovor: U Glasniku sam pisao, da je čisto praznovjerje ono šiljanje nekakvih molitava na razne osobe. Zato se okanite toga, jer to nije ka-

tolički. Svatko pak, tko dobije takve molitve, dužan je baciti ih u peć. Ja sam pročitao vašu molitvu; nije zla, ali je ne šaljite drugima, da se i tude ne uvuče praznovjerje.

Pitanje: *Imam mnogo dugova, a ne mogu da platim. Mogu li ipak prisustvati sv. sakramentima?*

Odgovor: Dok ne možete da platite, a imate volju platiti, možete ići. Ali kad budete mogli, onda treba platiti.

Pitanje: *Crkva mi je daleko 12 kilometara, putevi slabi, a nemam kolta. Da li grijesim, ako onda ne idem na sv. Misu?*

Odgovor: Kada vam je crkva tako daleko, ne grijesite. Ako je preko sat dobrog hoda, onda nijeste pod smrtni grijeh obvezani. Ali ipak učinit ćete Bogu milo djelo, ako nekoliko puta u godini odete. Inače ćete ohladnjeti u vjeri. U misijama revni kršćani znadu ići i po nekoliko dana, da mogu slušati jednu sv. Misu. Ljubav spram Krista i duše nuka ih na to. Za vas mora biti najveća sreća, što možemo prisustvovati sv. Misi, istoj žrtvi s onom na Kalvariji.

Pitanje: *Smijem li se oženiti s jednom rastavljenom?*

Odgovor: Brate dragi, ne smijete, doklegod njezin muž živi, jer to bi bilo čisto prialištvo, pred Bogom grehota, a pred poštenim svjetom sramota.

Pitanje: *Ako je čovjek u teškom grijehu, da li je onda dužan ići na sv. Misu i da li mu to išta koristi duši?*

Odgovor: Katolik, koji je u smrtnom grijehu, ima iste dužnosti kao i drugi katolici; dakle mora slušati cijelu sv. Misu u nedjelje i blagdane. Osim toga treba da se što prije izmiri s dragim Bogom. Razne koristi imaju grješnici, koji u duhu žive vjere idu na sv. Misu.

Pitanje: *Molim Vas, kakvim je jezikom govorio dragi Isus i Njegova Majka?*

Odgovor: Govorili su aramski; a ne hebrejski kako neki misle.

Pitanje: *Da li udovac može postati svećenikom?*

Odgovor: Može.

Pitanje: *Našla sam krunicu u crkvi, pa ne znam, šta ču od nje?*

Odgovor: Stvar je laka: podajte je sakristanu, da je sačuva, dok se javi vlasnik. Ako nema sakristana, objesite je gdjegod u crkvi.

NAŠI MILI POKOJNI PRETPLATNICI.

Ivan Kralj, St. Louis.

Ljubić Anka, Anaconda Mo.

Sofija Mašeg - Kostajnička, preminula u Zagrebu.

Antonija Todić, preminula 20. III. u Bos. Novom.

Ivka Ružić, preminula 4. III. u Tivatu.

Crnković Mijo, pošt. činov., Brod na Savi.

Marija Dujmović, Baška.

Vlč. Dragičević don Lovro, Sutivan na Braču.

Snef Katica, Brod na Savi.

Hrdlička Franjo, Dobrljin.

Mikulić Ivka, Bos. Brod.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im. Počivali u miru. Amen.

V I J E S T I

Sv. Nedjelja. 87 članica, od kojih se udalo 7, primile su tijekom godine 1234 naknadnih sv. Pričesti, a 151 žena revniteljica od kojih je jedna umrla, primile su 1351 sv. Pričesti. — Osim toga prikazivale i sabrale su duhovno blago na dobre nakane.

U duhu Svetе Godine kretao se život i rad društva, koje je pod vodstvom svog vrlo revnog prečasnog gosp. župnika živo uzastojalo, da podigne svoju revnost u duhovnom životu, kao i ljubav k presv. Srcu, koje razapeto na Križu pobuduje u našim srcima bol nad vlastitim grijesima, te nas nuka da vratimo ljubav Spasitelju našim molitvama, patnjama i žrtvama.

S veseljem se sjećamo kako smo iza svibanjske pobožnosti u čast Majci Božjoj nastavili pobožnost presv. Srcu Isusovu večernjicom kroz cijeli mjesec, a iza obavljene devetnice presv. Srcu Isusovu prisustvovale smo velikoj procesiji u Zagrebu sa prečasnim gosp. župnikom. U kolovozu pohodile smo Majku

Preseka: Bratovština kršćanskog nauka.

Božju u Bistrici, a u listopadu osim listopadske pobožnosti proslavili smo jubilej Svete Godine sa ostalim župama u Samoboru, za koji smo se pripravljali trodnevnicom i klanjanjem, koje je završilo veličanstvenom polnočkom. Još smo imali jedne nedjelje uru klanjanja pred Presvetim. — Uopće cijele godine imale smo mnogo prilika, okupljati se oko presv. Srca i s njime se sjediniti u presv. Pričesti, što smo i činile napose svakog prvog petka u mjesecu i prve nedjelje. Želim od srca svakoj župi ovako revnog svećenika po presvetom Srcu, koji se neumorno brine za svoje stado i prednjači mu svojim svetim životom. Dugotrajnim molitvama postigla je to naša župa. *Trstenjak Olga, glavarica.*

*Kuma barjaka,
gdica barunica C. Ottenfels.*

Pregrada. Sto znaće naša katolička društva, i što sve mogu učiniti u pojedinim župama, vidjelo se najbolje u Pregradu, na dan 22. travnja ove godine. Taj dan smo imali posvetu našega barjaka, kojega smo dugo i teško očekivale, i hvala presv. Srcu Isusovu, došao je taj dan radosti i veselja ne samo za naše djev. društvo, nego i za cijelu našu župu. Tada nam je preč. gosp. Dr. Beluhan iz Zagreba svećano blagoslovio barjak, koji stoji 5.500 din., ali je lijepu svotu darovala kuma barjaka, barunica Ceciliija Ottenfels. Dan prije toga bio je doček preč. gosp. Dr. Beluhana, u pol 7 sati popodne. Dočekalo ga naše djev. društvo, kao i Križarsko bratstvo. Došao je i preč. gosp. župnik iz Krapinskih Toplica. Obojicu je pozdravila sestra glavarica, kao i voda Križara. Nakon toga bila je večernjica i blagoslov. Na dan posvete u 10 sati ujutro dočekale su sve članice, u špaliru pred crkvom kumu barjaka, u pol 11 sati dolazile su susjedne procesije kao i društva sa svojim barjacima. U 11 sati održao je prečasni gosp. Dr. Beluhan prigodnu propovijed pred crkvom; jer je naša ogromna crkva bila premalena, skupilo se toga dana oko 5000 naroda. Odmah nakon propovijedi obavljena je sama posveta barjaka, aiza to-

Blagoslov barjaka. Glavarica društva pozdravlja kumu.

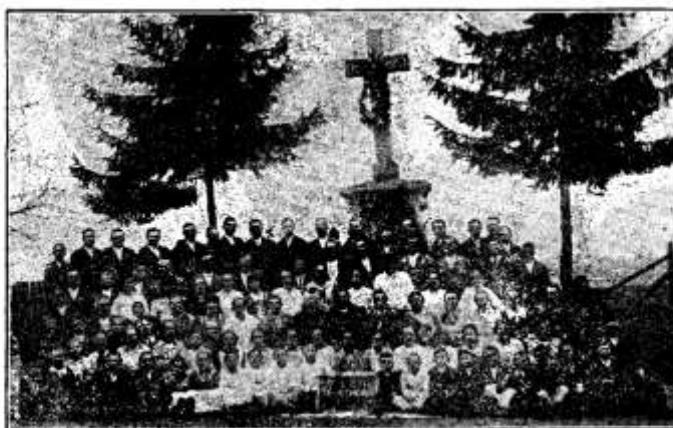
ga bila je svečana sv. Misa u crkvi. Da nam je to sve tako lijepo uspjelo, imademo zahvaliti našem preč. gosp. župniku i dekanu Kranjčiću, koji ne žali truda ni troška. Članica imade 150, koje su dobre i marljive. *M. F.*, tajnica.

Aleksandrovo, na otoku Krku. Naše Djevojačko društvo Presv. Srca zajedno s pomladkom broji 250 članica. I time se ponosimo i s ponosom stupamo pod našom zastavom Srca Probodenog. Revnost je to naša, a i dužnost s kojom izvršujemo pravila svoja. Svaku mladu nedjelju drži nam naš upravitelj preč. g. župnik Ivan Šparožić sastanak, u kojem nam govori o temeljnim istinama svete vjere i o grešnim prigodama koje moramo izbjegavati. Napose nas potiče, da što više ljubimo i štujemo Presveto Srce. Svaki prvi petak imamo svetu Misu, kod koje u lijepom broju pristupe naše članice na svetu Prcest, a svetu Misu pratimo pjevanjem i molitvama Presv. Srcu. Pa smo k tome još eto sretne, što smo ove godine doživjele tri lijepa svečanosti. Dne 6. i 7. siječnja o. god. održalo je naše društvo u dvorani »Malih Križara« svoju predstavu sa komandom »Dvije Majke«. Uspjeh i posjet bio je potpuno zadovoljavajući, zahvaljujući našemu župniku i kapelanu. Dne 17., 18. i 19. ožujka proslavile smo Sv. Godinu sa svetim propelom, koje je bilo doneseno iz Košljuna. Tri dana bilo je izloženo u župnoj crkvi Presv. Trojice. Sv. Misa, koju je slu-

žio preuzvišeni gosp. biskup, bila je na Josipovo. Istoga dana održao je preuzvišeni biskup dvije propovijedi. Sve je to bilo na ponos i uspomenu cijelom djevojačkom društvu Presv. Srca, koje se je žrtvovalo, da što svećanije uresi tu veliku proslavu. Nadalje 22. travnja počeo nam je držati vel. o. Blaž Šefanić duhovne vježbe, za sve mjesne djevojke od 14 god. nadalje, za koje smo prošile. Te se je velečasni sa najvećom radošću odazvao. Hvala mu srdačnal Obođrio nas je i ojačao, da smo sada još mnogo jače. Bog mu platio!

Marija Žic Bratarićić, poglavarica.

Križevci (mjesto Majurec). Na poziv i odredbu crkvenih poglavara osnovana je god. 1933. u selu Majurcu župe križevačke Bratovština kršćanskog nauka. Jedan svećenik iz Križevaca u par govora prikazao je kako je to društvo od velike nužde i koristi, osobito u današnja vremena. Stvar je odmah u početku naišla na lijepo razumijevanje kod mnogih, pa je Bratovština u početku imala oko 50 članova. Kasnije se sve ljepe razvijala te danas imade već 110 članova. Svi su veseli, da imadu to društvo. -

Članovi se sastaju svake nedjelje pred velikim raspelom u selu. Tu se čita evangelije s tumačem (od nadbiskupa Dr. Šarića), uči se vjeronaute (prema »Kršćanskom nauku«), mole se litanijske i druge molitve (osobito propisane), pjevaju se pobožne pjesme — a kad je prisutan svećenik, daje se i blagoslov. U korizmi smo osim toga na sveopći zahtjev članova sastajali se i 2—3 put tjedno, čitali muku Isusovu (po Dr. Vimeru) i molili sv. Križni put. U slučaju ružnog vremena obdržavao se sastanak u kući Josipa Tumpaka, koji je poučavatelj u bratovštini i duša svega rada.

Za članove je vesel i svečani dan, kad dođe na kršćanski nauk svećenik iz sjedišta župe, što je redovno na mjesec jedamput. Tada drži govor prema današnjim potrebama.

Svi su članovi veoma revni, pa je prava utjeha gledati njihovu slogu i oduševljenje za to društvo. Sada nastoje oko toga, kako bi si nabavili i lijepi barjak za Bratovštinu. — Sve ovo lijepo dokazuje, kako je katolička vjera i u ovima teškim danima ostala u širokim slojevima Hrvata čvrsta i nepokolebitiva, kako se usprkos neprijatelju sve više jača i diže. I nema sile na svijetu, koja bi nas mogla odijeliti od Crkve katoličke, jer je jedino u njoj naš spas i sigurna budućnost našega naroda.

Ivan Tremski, apsolv. prava.

Kruševko kod Mostara.
Društvo Srca Isusova. Gradača crkve. U našoj župi osnovano je Apostolstvo Molitve god. 1933. u Korizmi. Djevojačko društvo S. I. za mladiće opet ima zasebne sjevje sastanke. Članova muških ima 15, a ženskih 32. U zimsko doba ne možemo se sastajati, jer nemamo crkve. Imamo tek kapelicu 2 i po metra široku, a 3 m. dugu (što se vidi na slici), gdje se čuva presv. Olt. Sakramenat. Počeli smo zidati župsku crkvu uz pomoć Božju u ova teška vremena, jer bez crkve ne može biti boljeg vjerskog života. Započeti posao nećemo moći dovršiti, ako Isus ne gane dobra srca braće i sestara,

da pruže milodar. Za svaki i najmanji dar sjećamo se u svagdašnjim molitvama dobročinitelja Božje stvari. Puno će Presv. Srcu ugoditi, ako prilog pošalje na *Župski ured* (ili Ante Romić, župnik) Kruševko p. Mostar (Hercegovina).

Kruševko: Župna crkva.

bavi. — Kao pjevačica nije žalila puta i truda da nauči pjesmu, kojom će Ga hvaliti i slaviti. Posljednju godinu dana bolovala je od upale zglobova, ali ona nikad nije zanemarila svojih dužnosti. Pošla je u Zagreb u službu i odmah prišla kao kandidatkinja »Marijinoj Kongregaciji«.

Kod kuće bila je radina i uvijek vesela, no bučnog veselja i zabava nije voljela. Pa i zadnje dane, dok je ležala u teškim mukama, pjevala je na časove pjesme Isusu i Mariji — a često bi zvala k sebi braću da mole s njome krunicu. Sva se predala Isusu.

Tuhelj. † Katica Vlašić. Još na Uskrs pjevala je u crkvi, a danas sniva vječni san. 13. travnja o. g. predala je svoju mladu dušu Stvoritelju, da ju čuva, da ju nagradi. — U dvadesetoj godini — najljepšim danima svoga života, a u dane pupanja i cvjetanja, preselila se u vječnost. Sve se budi, a ona je zaspala. Pa čije srce da ne uzdrhće, kad vidi, da mladost umire? — U doba zla i pokvarenosti mnogo gubimo s njome, osobito »Društvo djevojaka S. L.« u Tuhelu. Bila je uzor svima članicama u poniznosti, poslušnosti, pobožnosti. Bila je živi primjer dobrote. Zato plačemo nad gubitkom drage družice. No pomisao, da ćemo imati dobru zagovornicu pred Isusom — tješi nas. Ona je Njemu služila, za Njega se žrtvovala, sigurne smo, da će ju nagraditi svojom lju-

Kako je bila mila i dobra, jasan je dokaz njen sprovod. Na sam dan »Tuheljskog posvetila« kretala je duga žalobna povorka oko 9 sati krasnog sunčanog jutra kroz čitavo mjesto — prema groblju. U prvi čas mislio bi čovjek, da su svatovi. Sve u bijelom i svečanom — cvijeću i vijencima. Ali tužni akordi glazbe i barjak »Djev. društva« prekriven crnim velom, pa goruće svijeće, odavali su duboku tugu. Dva svećenika pratiše je do hladnog groba. Od rastuženih roditelja, rodaka i mnogog svijeta oprostio se dirljivim riječima u ime pokojnice vč. g. župnik M. Novak upravitelj »Djev. društva«, a na grobu oprostila se sa Katicom u ime svih članica Ljubica Stanković.

Mir neka Ti je, draga Katice, a ovo par redaka neka Ti je dokaz da smo Te voljele i štovale.

Josipa Prekratić, glavarica.

Rasinja. Na blagdan sv. Križa (3. V.) bila je ovdje posveta križarskih barjaka. Kako narod voli Križare, pokazao je taj dan, kad se je iz cijele Podравine sleglo ogromno mnoštvo naroda. Došli su župnici s naro-

Rasinja: Križarice s novim barjakom.

dom iz Ludbrega, Koprivnice, Ivance, Bukovca, Kuzminca, Sv. Juraja. Iz Zagreba je došao preč. g. dr. Beluhan i dr. Protulipac. Sve se je htjelo ispovjediti i pričestiti. Grandiozna je bila procesija do velikog križa, gdje je preč Pavunić blagoslovio zastave. Zatim je izrekao o križarstvu dirljiv govor, koji je elektrizirao narod, a mladež oduševio. Sve se je oduševilo za Križare. U crkvi je dr. Beluhan održao prekrasan govor o proslavi i o rasinjskoj crkvi, koja opстоje evo baš 600 godina. Popodne je bila dobro uspjela križarska priredba u vatrogasnem domu. — Vjerski život u Rasinji jako napreduje, što se je taj dan pokazalo; a to je glavna zasluga našeg zauzetog župnika, v. g. I. Romiha.

Kumrovac. Križarski dopis. Na medj Hrvatskog Zagorja nalazi se malo seocca Kumrovac sa crkvicom sv. Roka, podružnica župe Tuhelj. Pošto je dva sata udaljena od župne crkve i predaleko je vjernicima, da idu na sv. Misu u župnu crkvu, zato nam se služi svake nedjelje i na druge blagdane sv. Misa u kapelici sv. Roka, i svaki put je dupkom puno vjernika, osobito organizirane mladeži.

Godine 1933. početkom prosinca osnovano je naše Križarsko bratstvo brigom i trudom našega vrijednog i radinog kapelana, koje pod njegovim vod-

stvom hvala Isusu sjajno napreduje. Čim se je osnovalo bilo je 17 članova, a sada broji 43 člana: sami ozbiljni i dobri mladići, koji vjerno vrše svoje križarske dužnosti. Svake nedjelje se skupljamo kod crkve i držimo sastanke. Naš br. predsjednik se mnogo brine za dobrobit društva i otvara sjednice, produčava mladež i ostale članove da revno vrše dužnosti; odlično vodi društvo. Imamo i lijepi broj Malih Križara. Dirljivo je bilo gledati, kad je bila prva zajednička križarska ispunjava i sv. Prijest. Da ste vidjeli, kako je mlada četa stupala pred Svetohranište, da primi Isusa. Majke i oci su bili ganuti do suza, kad su vidjeli svoje sinove, gdje pristojno i pobožno stupaju k Stolu Gospodnjem. Naše se je selo preporodilo u katoličkom duhu. Društvo mnogo radi i na polju katoličke prosvjete. Kad je naše društvo na Cvjetnu nedjelju pjevalo Muku Isusovu, narod je plakao u crkvi i rekao, da nije nikad bilo ovakova kod sv. Roka. Onda smo dobili potpuno odobrenje. Rekoće, da je zbilja ovo dobro i značajno društvo. Zato pozivljem diljem naše domovine sve mladiće, koji još nisu stupili u Križare, da se čim prije slože u ovo pobožno i prosvjetno društvo, i neka se u njemu mnogo brinu za duhovni život.

Vjekoslav Počedić, križarski tajnik.

Peteranec. Naš župnik Turčin još 1901. sa pok. Isućcem Gatinom osnovao je djevojačko društvo u Stubici znajući, da će djevojke najlakše odo-

ljeti raznim napastima pod zaštitom Srca Isusova; 1916. osnovao je društvo djevoj. u Kraljev vrhu, a 1927. kod nas u Peterancu, koje je lijepo napredovalo do lanske godine, kad je bilo malo ohladnjelo, no ove godine na nedjelju Dobrog pastira društvo se pomladilo, jer je primljeno novih članica 29, pa se nadamo, da će sve bolje napredovati. Udalio se od osnutka 64 članice.

Godek Roza, glavarica.

Donje Selo (otok Šolta). Na duhovski ponедјелjak doživjeli smo ugodno iznenadenje, koje su nam priredile naše mlade i rabišne članice djevojačkog društva »Presvetog Srca Isusova« sa jednim vrlo dirljivim igrokazom: »Na Uranku Sreće«, te sa par ugodnih deklamacija o katoličkim majkama, koje su na mnogobrojni narod ostavile vidljivog utiska.

Neka je najljepša hvala požrtvovnim starateljicama, koje su nam priredile ovu lijepu svečanost, a nadamo se da će nam i u buduće dati prilike, da se osvjeđočimo o njihovom uzornom djelovanju.

Lj. V.

Predrijevo Gornje, župa Sopje (Slavonija). Ovo naše malo selo ne drijema, već agilno radi na čast Srca Isusova i Majke Božje. Kako svake godine tako i ove imadosmo cijeli svibanj večernje. Molili smo krunicu, zatim na znak zvona izmoliimo pozdrav Gospin a onda se pjevaju sviće pjesme. Krunicu nam vodi naša stara mama Marija Cindra, a pjesme vodi sa svojim lijepim glasom Katica Predrevac. Poslije toga razilazeći se kućama pjeva i staro i mlađe, a najviše djeca, onu lijepu našu pjesmu, koju su zapamtila još od sv. misije »Isuse blaga i ponizna Srca«. Živo radimo da se kod nas osnuje Križarsko Bratstvo. Već je sve gotovo, samo ne možemo dobiti prostorija. Zato mislimo da će se naći koja dobra duša, koja će nam i te pribaviti. Zato molimo Božansko Srce, da nam na dugo godina poživi našu kruničarku i pjevačicu koje su neumorno radile na spas duša. A sada zahvaljujemo još jednom dobrom čovjeku i to Tomi Blaškoviću, koji je prvi potakao naš narod na svibljanske pobožnosti, i kojim se putem može doći do vječnog spasenja. Dao Bog i Majka Božja Marija, da kako ove godine tako dok smo živi napredujemo u radu, u svetoj vieri i na spas duša.

Josip Drokan.

Kućiće kod Omiša. Naše djevojačko društvo Srca Isusova bilo je odavna prestalo raditi zajedničkim dubovnim radom, radi gubitka gosp. župnika. Ali svaka je vršila svoje dužnost. Dok smo opet napokon dobili novog gosp. župnika, koji je neumorno nastojao, da nas skupi pod zaštitu presvetog Srca Isusova. Mi smo čekale, da nam dode sretne dan našega primanja. Sada smo evo 20. ožujka svečano primljene i sretne smo u našoj zajedničkoj molitvi i sastancima. Ima nas 42 članice. Svečano primanje obavio je naš gosp. župnik don Marko Luetić, a dirlijiv govor održao je o. fra Josip Mikuličić, gvardijan iz Omiša. Hvala Presv. Srcu, sada smo sretne, a i dobre.

Vera Srđanović, glavarica.

ZAHVALNICE

Zahvalnicu valja potpisati punim imenom i prezimenom, te pridodati točnu adresu, inače se ne uvrišće. Svome obećanju uđovoljava svatko, ako zahvalnicu pošalje uredništvu, a njegovo je, kada i kako će je oglasiti.

Nastavak od mjeseca Lipnja 1934.

Virovitica A. K.

U teškoj bolesti sestre utekoh se deveticom sv. Tereziji, koja je pomogla. — Obitelj G. Srce Isusovo i Majka Božja Lurdska puno puta pomogli, preporučuju se i dalje. Zagreb: O. K. Svojom krvnjom bio sam zapao u veliku nepriliku. Zamolih Gospodina, da bi on popravio što sam ja nerazboritošu pokvaru i Gospodin me je uslišao. — J. M. Muž mi bio bez posla, utekoh se u svetištu Presv. Srcu i moj muž dobi posla, da može obitelj uzdržavati. — R. D. Majka natrag dobila izgubljeno mjesto. — M. S. Za mnoge primljene milosti hvala Presv. Srcu Isusovu i Marijinu. — T. F. Bolovala dulje vremena, bolest se komplicirala. Morala se podvrći operaciji. Utekoh se Srcu Isusovu, sv. Franji Ksavero i zdravlje se povratilo. — J. M. Bila u velikoj neprilici kod suda, utekoh se Presv. Srcu i ono pomoglo. — K. Ch. Presv. Srce po zagovoru sestre Celine dalo da sam sretno prošla kod dvije operacije i ozdravila. — M. K. Presv. Srce Isusovo i Marijino ozdravilo mi unuka. — A. C. Po zagovoru pok. biskupa Langa sin ozdravio od teške bolesti. — U. J. Presv. Srce pomoglo u neprilici. — Lj. N. Bijah u raznim nevoljama, od svakoga ostavljena, a k tomu bolesna; utekoh se s pouzdanjem Srcu Isusovu i Ono pomoglo. Zavidović: N. N. Primljene milosti od Presv. Srca. Završje: J. S. Primljene milosti od Presv. Srca. — E. V. Preporuču se u molitve radi parnice. Zlatar: M. B. Zahvaljujem na mnogim milostima Presv. Srcu po zagovoru sv. Franje Asiškog. Žumb. Mrzlopolje: M. G. Nakon više devetnica zahvaljujem se presv. Srcu Isusovu, Majci Božjoj i po zagovoru t biskupa Langa za mnoge

primljene milosti. **Županja:** R. K. Na mnogim primjenim milostima hvala Presv. Srcu, osobita hvala za sretan porod.

Ambridge: K. M. Bio sam strašan pijanica; nitko me nije mogao od toga izlječiti. Napokon sam počeo moliti iz molitvenika, počeo vršiti 13 utoraka sv. Ante i sad me ne bi evo dvije godine nitko nagovorio da pijem. **Baška** (Krk): B. M. Sretno porodila. **Beograd:** P. M. Kao mornar dobio unapredjenje, jer mi je Presveto Srce bilo u pomoći. — R. R. Bila u velikoj tuzi, utekla se Presv. Srcu i svećima, pa su mi pomogli. **Boš. Šamac:** N. T. Zahvaljujem Božanskom Srcu i Presvetoj Djevici za sretno položeni ispit. **Brod n. S.:** P. Gj. i A. Presveto Srce po zagovoru blagop. biskupa Langa i Dra Ivana Merza uvelike nas utješilo u mnogim našim krizevima, osobito što nam je mili sin na 9. aprila Bogu prikazao prvu sv. Misu. **Budislavac:** M. P. Sirota udova imala sam živinče, koje je tako nastradalo, da su svi rekli, da mu nema spasa. Ja se utekoh Presvetom Srcu i živinče odmah se počeo oporavljati. **Cerje Tužno:** M. H. Primio mnoge milosti od Presv. Srca, osobito se sjeca velike milosti za vrijeme rata, kada ga je iz najveće pogibelji izbaavio, čim mu se je žarko počeo moliti. **Cvetković** (Jastrebarsko): C. J. Zahvala. **Čazma:** M. K. Bila sam tri mjeseca bez mjesta; utekoh se Presv. Srcu, obećah zahvalu i gle:bih uslišana. **Črnković:** A. M. Hvala Presv. Srcu Isusovu, što mi je po zagovoru biskupa Langa pomoglo u svakoj potrebi i bolesti. **Dubrovnik** (Zaton): J. P. Sestra oboljela u koljenima, obećah zahvalu u Glasniku Srca Isusova i sestra ozdravila. **Delekovec:** M. S. Prošle zime upala u bolest, kojoj su posljedice bile strašne; liječenje mi nije pomoglo. Ali zato se utekoh Presv. Srcu, obećah se zahvaliti i Glasnik držati i ja sam, hvala Pr. Srcu, gotovo posve ozdravila. **Gerovo:** Z. i A. P. Naša kćerka polila se u oči Algom, tako da 3 dana nije vidjela. Utekoh se Presv. Srcu, sv. Tereziji i sv. Vidu i kćerka četvrti dan progleda sasvim zdravili očiju i bez ikakvih lijekova. **Gunjajevci** (Nova Gradiška): A. D. Primljene milosti od Presv. Srca. **Hrelić** (Odra): J. M. Moli štovatelje Presv. Srca, da se mole za njega, da mu ne oduzmu zemljište. **Karlobag:** Lj. B. Mnoge primljene milosti od Presv. Srca, koje nikoga ne ostavlja, ako se Njemu utječu. **Kastav:** K. F. Povjerenica Glasnika već 30 godina, imala neprilika mnogo, ali Presv. Srce pomoglo, osobito kod skupljane pretplate. **Komiža:** F. L. Davne dobivena milost od Presv. Srca. **Kotoriba:** N. N. Moli da dobije namještenje; preporuča se u molitve. **Križevci:** M. N. Presveto Srce dalo mi mnoge milosti, osobito sretnu operaciju i sretan porod. **Kućan Gornji** (Varaždin): F. S. Sin obolio od tifusa, utekoh se Presv. Srcu i Ono pomoglo. **Kupinečki Kraljevac:** J. M. Primljene milosti od Presv. Srca. **Lič:** V. V. Sretno uspjela operacija, pa zato zahvaljuje Presv. Srcu. **Lovinac:** F. M. U velikoj potrebi utekoh se Presv. Srcu i bh uslišana. **Lupier:** L. L. Primljene milosti od Presv. Srca. **Marino Selce:** Z. K. Nalazila sam se u raznim teškoćama i nevoljama. Utekoh se vrućom molitvom presv. Srcu Isusovu i bila sam uslišana; zato neka bude posvuda hvaljeno i slavljeno Presv. Srce. **Molot:** M. Z. Majka sam brojne obitelji, oboljela sam teško na srcu, nema liječnika, pa se utekoh Presv. Srcu, koje lijeti sve bolesti i moje srce ozdravilo. — N. N. Sramotnom klevetom bi mi oduzeta vremenita sreća i lišen od svega; zato se preporučam u molitve vjernika, da me preporuči Presv. Srcu, koje je bogato za sve. **Nevinac:** J. i M. J. Presveto ih Srcu oslobođilo od prevelike pogibelji i nesreće vremenite kod gospodarstva i blaga. **Ombriggs:** K. C. Dugo sam godina bolevala na ruci, utekoh se Presv. Srcu, obećah zahvalu i Ono mi pomoglo. **Orlovac:** R. M. Milosti od Presv. Srca Isusova i Marijina, sv. Obitelji i sv. Ante. **Osijek:** A. P. Dijete ozdravilo. — M. F. U opasnom i teškom času boli moje kćerke, utekoh se Presv. Srcu za pomoć. Uslišana izvršujem obećanje javne zahvale. **Pazarište:** M. P. Oboljelo mi dijeti; utekoh se Presv. Srcu, obećah javnu zahvalu i dijeti ozdravilo. **Peteranec:** G. B. Šestgodisnji sin dobio upalu pluća i slabo srce. Utekoh se Presv. Srcu, obećah molitve i postove i sin ozdravio. **Pittsburgh:** K. S. Teško oboljela na živcima, svaki čas mislila, da će pasti na zemlji. Liječnici slabo pomogli; utekla se Presv. Srcu i evo već godinu dana dobro vrši svoje poslove. **Rock Spring:** M. K. Presv. Srce pomaže mi u svim potrebama. **Skrad:** F. Z. Primljene milosti od Presv. Srca. **Sl. Požega:** Z. L. Obolio sam 1933 od katara crijeva. Liječnici, ukucani i znanci izgubili nadu. Dakle još je bio samo jedan najsigurniji put k mom ozdravljenju. I zbilja! Mi se utečemo Presv. Srcu

Isusovu i Gospu Lurdskoj, isповједим se i pričestim, primim sv.pomast i svaki dan sam se željno sjedinio sa Spasiteljem u sv. Pričesti; roditelji platili sv. Misu na čast Majke Božje i evo ja sam ozdravio. Nakon pet mjeseci odsustva iz škole, ja sam ipak sve u nauci dostigao. Split: J. B. Božansko Srce oslobođilo me velike pogibelji sa stanarom. — V. M. Božanskom Srcu, bogatom za sve, koji ga zazivlju, ispunjujući svoje obećanje zahvaljujem za hitnu pomoć kod redukcije moje skromne plaće, s kojom uzdržavam roditelje. — M. C. Teško obolij, lječnici izgubili nadu, a ja bila jako tužna. Uto sam čitala u Glasniku, kako Presv. Srce mnoge lječi, pa mu se i ja utekoh, obećah Misu, zahvalu i devetnicu i ja na začuđenje lječnika ozdravim. St. David: M. Š. Hvala sv. Obitelji što mi uslišala molbu i Presv. Srcu hvala, što nas pomaže. Stara Gradiška: M. Š. Primljene milosti od Presv. Srca. Stipernica (Vinagora): C. F. Zahvaljuje Presv. Srcu za ozdravljenje. Sunja: K. H. Unuk teško obolic, utekoh se Presv. Srcu, obećah zahvalnicu i Ono pomoglo. Sušak: Lj. V. Suprug teško bolestan doveden u Zagreb. utekoh se Presv. Srcu i Majci Božjoj Kamenitih vrata i to one noći, kad su u procesiji prenalaši sliku iz Kamenitih vrata. I suprugu se stanje naglo poboljša. Sveti Ivan Žabos: M. K. Još pred pet godina krava, koja je nosila tele, strašno si prehlađila u zimi želudac. utekoh se sv. Anti, dadih krek i krava ozdravi. Učinila sam milosrde jednom čovjeku, a on bio meni nepravedan, činio mi kvar; utekoh se Presv. Srcu i ono sva uredilo. Šibenik: A. Z. Ū najvećoj brizi pred ispitom sina, utekoh se Presv. Srcu, koje me više puta uslišalo po zagovoru sv. Josipa i sv. Ante. Hvala i čast Srcu Isusovu i sv. cima. Torčec (Drnje): S. A. Hvala Presv. Srcu za primljene milosti po zagovoru sv. Josipa, sv. Ante, † biskupa Langu i dušu u čistilistu. Valpovo: Lj. V. Šinčić mi je milošcu Presvetog Srca dva puta ozdravio od upale pluća. Kćerkica pak sretno preboljela opasnu operaciju pomoću Presv. Srca, Majke Božje i zagovorom pok. biskupa Langu. Milost pripisujem još i zagovoru pok. o. Proa, meksičkog mučenika. Varaždin: F. D. Zahvaljujem presv. Srcu Isusovu i biskupu Langu na uslišanoj molitvi. — E. Š. Bila uslišana od Presvetog Srca. Zagreb: S. S. Moja kćerkica teško se razboljena živčano i tjelesno. Obratih se devetnicom sv. Obitelji i gle, moja kćerkica ozdravi. — A. K. Zahvaljujem Božanskom Srcu, što me uslišalo po zagovoru svetih zaštitnika, te je moj sin ozdravio i bez opasne operacije, za koju svi lječnici izjavile, da je neizbjegljiva. — Zalesina: A. T. Bolovala sam u grlu i očima i Presveto Srce mi pomoglo. Zemun: E. R. Moj suprug teško bolestan morao se podvrći operaciji na dan sv. Josipa. S pouzdanjem se utekoh Presvetom Srcu, Majci Božjoj i sv. Josipu i operacija uspjela.

DAROVI U MJESECU OŽUJKU 1934.

Sv. Mise: Canton, Ill. Dol 2.50 MC Dol 1— Chicago, Ill JF Dol 1— MR Dol 2— Des Moines, Yowa ML Dol 1— Dinjevac MD 50 Empire, Oh MB Dol 1— Etna, Pa, IB Dol 1— Gomirje RB 20 Jablanac ZP 40 Kenosha, Wis. FO Dol 1— Mitrovica Srem, MD 100 Negley, Oh. Dol 5— Osijek AO 10 MA 10 Pittsburgh, Pa BSh 50c, Ranki AM Dol 1— BK Dol 1.50 San Pedro TC Dol 1— Sarajevo Ež 20 Split AC 20 Turopolje MM 40 Vinkovci EL 20 Woukee, Yova BK 18 Zagreb D\$ 20 JG 50.

Svetište S. L: Semeljci KL 100 St. Louis, Mo. BK 50c, Šibenik MB 5 Tiborjanci VS 20 Zagreb TF 20.

U čast S. L: Canada NN Dol 2— Canton, Ill FS Dol 1— Detroit, Mich. EH Dol. 1— Donji Vidovec NN 30 Dolci FP 15 Drivenik JK 50 Dubrovnik FB 50 Gornji Desinec AP 10 Jakšić MŠ 10 Orahovica PB 20 RO 10 Osijek PH 10 Pitomača JB 25 Pittsburgh, Pa GU Dol. 2— Praznice II 20 rezid ZO 20 Slakovci AV 10 Solin DH 10 Svilovoje OK 10 Vinkovci AB 5 NC 10 Vukovar ED 10 Zavidovići NN 40.

U čast S. L, Majci Bož., sv. Obitelji, sv. Tereziji M. I, Muci Isusovoj i za svijeće na grob Isusov: Canton, Ill FS Dol 2— Oriovac MK 10 Sisak VH 20 Rašir, Glasnika Srca Isusova: Aljmaš KK 20 Babina Greda NN 50 Badljevina TV 10 Battle Creek MG Dol 3— Čaglić LV 10 Čunkova Draga, MC 10 Dol, Medjimurje TS 100 Hrvatska MN 10 Kapela ML 50 Kašina AP 5 Kopriv-

nica KŠ 5 Morović AC 15 Nova Gradiška ML 5 Novigrad MP 5 Samobor JT 5 Sombor MA 20 Šamac TV Travnik LC 50 Trebinje MV 5 Varaždin MK 15 Viđovice ID 15 Virje ŠM 5 Zagreb DR 25 DV 5 FH 5 FM 5 JD 10 LK 30 MF 5 MŠ 5 NM 10 NN 10 SM 10 ŠS 5 ZH 5 Županja RK 100,

Kruh sv. Antuna Šibenik PŽ 25 Zemun GM 15.

Misije u Bengaliji: Betlehem JŠ Dol. 1— Čakovac EF 15 Kaštela Lukšić ŽU 5 Kenosha, Wis. FO Dol. 4— Kozluk ZS 10 Zagreb MS 50.

Za odkup i pokrštačnici na ime: Ivan Josip: Chicago, Ill. MK Dol. 2—.

DAROVI U MJESECU TRAVNU 1934.

Sv. Mise: Canton NN. Dol. 6— Chicago NN Dol. 2— Čazma MK 20 Dearborn, Mich. SM Dol. 2— Djakovo RŠ 10 Farmington, Ill. SB Dol. 1— Ivanovo Polje ZNH 20 Jajce AG 20 Kupjak MG 20 Makarska KR 40 Mc Keesport, Pa. DV Dol. 1— Monessen, Pa. NN Dol. 1— Oroklik MG 20 Pis. Jannica LK 20 Pittsburgh, Pa. SM Dol. 1— Rankin SML Dol. 3— Stari Vukovar SG 20 Zagreb AK 20 MK 15.

Svetište S. L: Granite City, Ill. AT 50c Hrvatska SP 10 Lovinac FM 20 Mracina NC 200 Stara Baška MB 10.

U čast S. I.: Beograd MP 50 Cleveland, Oh. TR 50c. Domagović FG 20 Elyria, Oh. AV Dol. 1— Rdut MŠ 5 Karlovac TH 5 Kotoriba MV 20 NN 10 Križevci MN 100 Kup. Kraljevac JM 10 Lokve KK 20 New York KK 50 Omišalj NN 25 Osijek AP 10 Skrad FŽ 10 St David, Ill. MŠ 50c Split NN 10 Stara Gradiška MŠ 10 Sv. Ivan Žabno MK 10 Šibenik AZ 10 Trawoec MŽ 10 Varaždin EŠ 5 West Allis, Wis. SV. Dol. 1— Zagreb JU 2 TH 10 Završje JS 10.

U čast S. I. i Mar., sv. Josipu, sv. Obitelji, sv. Tereziji M. L. sv. Antunu, sv. Vidu, sv. Magdaleni i bisk. Langu: Črncovci AM 30 Gerovo ZAP 30 Kupjak MG 50 Lič VV 10 Meja AA 20 Numa Yova JL Dol. 2— Oriovac MR 10 Sušak LV 20 Virje MP 10 Virovitica AK 20.

Za rođ. Glasnika S. L: Cvetković JC 5 Čabar MA 10 Gor. Kučan 10 Gudovac MV 10 Gunjavci AD 60 Karlobag LB 10 Kastav FK 20 Kupres IK 4 Miholjac RK 10 Orahovica AŠ 3 Pis. Jannica BB 10 Pittsburgh, Pa. KS Dol. 1— Požega Slav. AB 5 Primošten NN 10 Sali BS 20 Sarajevo TB 5 Split JB 20 St David, Ill. MS 50c. Stari Mikanovci AS 10 Stipernica CI 20 Traki Vrh JŠ 10 Vinkovci MT 10 Zagreb AL 35 AM 5 AZ 3 MH 5 ŠR 5 VK 5.

Za kruh sv. Antuna: Brod Moravica JR 5 Canton NN 50c. Lekenik SL 10 Torčec AS 50.

Za naše Misije i pokrštenje pogana: Bjelojevići JŠ 100 Chicago, Ill. NN Dol. 1— Osijek LL 100 Sarajevo JK 20 Sisak SSM 100.

Urednik: Andrija Glavaš D. I.

S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju Isusovci u Zagrebu.

Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfirević D. I.

Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

Sv. Ignacije Lojolski,
učitelj Družbe Isusove. Geslo mu je:

GLASNIK SRCA ISUSOVA

1934

IZDAJU ISUSOVCI ZAGREB I, pp. 147

GLASNIK

PRESVETOĆA

SRCA ISUSOVA

God. 43.

Kolovoz 1934.

Broj 8.

»EVO IZABRANIK MOJ . . . !«

Is. 42, 1.

K posveti preuzv. g. nadbiskupa dra A. Stepinca.

Molitvama s Tobom vodili smo boj,
Dok ne reče: »Evo Izabranik moj!«
Odgovorom Tvojim bjesmo zadivljeni:
Zar je to, o Bože, Pastir izmoljeni?
Mlad i neznan tako do pred koji dan...
Da, al star vrlinom, Tebi dobro znan:
I Ti skrovit bješe, mlad se na križ pope,
Sluga Tvoj i u tom u Tvoje će stope.

Krvavog će znoja mnogi prolit kap,
Udarit će ljuto pastirski ga štap,
Bodljikama oštrim mitra će procvasti,
Nadbiskupski prijesto u križ će izrasti.
O, on znade, da mu proč je Golgotom,
Ali Ti si, Spase, njemu nadom svom:
Gromovod se smiješi munji, što mu prijeti....
Niegov program Ti si, Kriste Razapeti!

Čuj, Božansko Srce, naših srca krik:
Daj, da k Tebi vodi Tvoj nas miljenik,
A bez straha stupat podaj od nas svakom
Za njim ko za Ocem i Tvojim Junakom!
Blistao nam usred crnog doba tog
Premilim zrakama sjaja svetačkog
Boreći se za Te i dom kao lavić,
Kao prethodnik mu slavní Berislavić!

Glasnik Srca Isusova.

Redovnički odgojni zavodi.

Mjesečna nakana u kolovozu, blagoslovljena od sv. Oca.

Jesi li kada gledao, kako umjetnik kleše? Pred njim stoji velik i grub kamen, a on udara sad s ove sad s druge strane i svojim dlijetom odvaljuje tvrde komadiće površine. Napokon jednom ugledamo gotov kip, kome se divimo, a možda i ne pomišljamo, koliko je tu truda i znanja uloženo. Težak je to posao. No još teže je odgojiti mladića ili djevojku, da budu potpuni i savršeni kršćani. Zato su shvatljive riječi sv. Ivana Hrisostoma: »Što je veće nego ravnati dušom i odgojiti mladež da bude čudoredna?« A proorak Danijel jamči: »Razumni t. j. pobožni će sjati kao svjetlost nebeska, i koji mnoge pouče u pravednosti, bit će kao zvijezde od vijeka do vijeka« 12, 3. Pravo je dakle, da cijenimo i štujemo odgojitelje. I kako da ne! Isus je rekao: »Pustite djecu, neka dolaze k meni, i ne branite im, jer je takovih kraljevstvo Božje« Marko 10, 14. Dobri odgojitelji vode mladež k Isusu, jer je njegova. A Božanski Učitelj preporuča odgojiteljima mladež ovako: »Tko primi jedno takovo dijete u moje ime, mene prima« Mat. 18, 5. Upravo redovnici u svojim školama to zaista i čine. Oni se odriču i obitelji i osobne slobode i udobnosti, svega, da dadu sv. Crkvi i narodu dobre kršćane. Zato i Pijo XI. hvali redovnike u svojoj enciklici »Divini illius« od 13. 12. 1929. i »Unigenitus« od 19. 3. 1924., pa je pravo da i mi tu zahvalnost time pokažemo te ovaj mjesec molimo, neka presv. Srce Isusovo blagoslovi njihovo dje-lovanje u školama i da nam pošalje što više redovničkih škola.

*

Kakve su redovničke škole?

Lako je mladeži napuniti glave znanjem, ali je težak posao i odgojiti je. Tu najprije treba u mladiću i djevojci probuditi plenitne sklonosti i zle odstraniti, veli Dupanloup. To je nemoguće, ako u školi nije sve prožeto duhom sv. vjere. To će biti, ako je učitelj i sam prožet kršćanstvom i svi predmeti smjeraju na jedno: na Krista Boga. Sav zrak u školi treba da je kršćanski i da je nastavak odgoja kršćanske obitelji. To nam pružaju vjerske škole, osobito one, koje su u rukama redovnika ili redovnica katoličkih. Ogledajmo to pobliže.

Lijepa književnost ne smije nas odvesti u pogansko, da počmemmo misliti i živjeti kao stari pogani; ona nas mora oplemeniti. Bogu hvala, imade kod svakog naroda tih uzora katoličke književnosti: i pjesnika Dantoneva shvaćanja, i romanopisaca kao Manzoni ili Undset i kritičkih prikaza o književnosti. A povijest? Materijalistima je povijest odraz gospodarskih prilika, a mi katolici gledamo u povijesti svakog naroda prst Božji i blagu Providnost Božju. Moderni bezbošći iskrivljuju i krivo prikazuju prirodne pojave. A mi katolici? I tu i kako vidimo da sve

*NADBISKUP-KOADJUTOR PREUZV. G. DR. ALOJZIJE STEPINAC
iza konsekracije u katedrali (24. VI.).*

hvali Boga; sva priroda nosi na sebi pečat Božje mudrosti. Zabava i tjelesni odgoj spadaju također u kršćanski odgoj, jer i to treba da bude u slozi s ciljem naše neumrle duše.

Nekoć je škola bila u rukama sv. Crkve, ali od 18. vijeka počeše joj to otimati u raznim državama. Do onda su škole bile konfesionalne, vjerske. To katolici imaju i sada u velikom broju

u sjever. Americi, Holandiji, Engleskoj, Belgiji, Njemačkoj, Italiji, Francuskoj i t. d. I te su škole obično u rukama redovnika i redovnica katoličkih. Bog se brine za svoju Crkvu, te joj šalje tokom vijekova razne redove, koji će uzgajati katoličku mladež. Sam Kirchenlexikon iz g. 1897. nabrala 20 muških i 73 ženskih redova, koji se bave odgojem mladeži. A to su poglavito isusovacićki red i školska braća za mušku, te Uršulinke i Notre Dame za žensku mladež. Kod nas imadu oo. Isusovci u Travniku gimnaziju, oo. Selezijanci u Rakovniku obrtne škole, pojedini redovi za svoj podmladak srednje škole, a posebne škole za žensku omladinu Uršulinke u Varaždinu, te Dominikanke u Korčuli, Sestre sv. Križa u Đakovu, Službenice ljubavi u Splitu, Sestre predragocjene krvi u Banjaluci i Bihaču, Kćeri Božje ljubavi u Sarajevu, Legradu, Tuzli i drugdje, Školske sestre u Mariboru i Splitu i drugdje, Milosrdnice u Zagrebu (osnovna, srednja škola te preparandija) i drugdje.

*

Kakav je uspjeh u redovničkim školama? Najbolji nam odgovor pruža Francuska. Ondje su konfesionalne škole pune mladeži, počamši od osnovnih te srednjih i viših. Slično je u Holandiji, Engleskoj, Americi i t. d. premda roditelji te mladeži moraju pri tome i novčane žrtve prinositi. Framasuni bi rada dakako da ne bude tako, ali činjenica ostaje činjenica. Tu su i oni prisiljeni da poštivaju volju i slobodu roditelja. Otac i majka imaju pravo, da djeci svojoj ostave najveću baštinu, a to je temeljiti vjerski odgoj. U Zagrebu n. pr. čč. Milosrdnice imaju u svojim zavodima do 1.500 djece. To je očevidan znak, da katolici znadu cijeniti odgoj redovnica. No te škole ne zaostaju ni u marljivosti učenika ili njihovu radu, kako se vidi iz ove činjenice. U Zagrebu n. pr. imade na srednjim školama 8.482 daka. U nadbiskupskoj gimnaziji imade 390 učenika i na svršetku ove godine je prošlo 22.80 % odlično, 44.61% vrlo dobro, 20.51% dobro. Na ženskoj gimnaziji čč. Milosrdnicā imade 539 učenica i uspjeh i tu gotovo jednak. Druge srednje škole ne pokazuju ni izdaleka takav uspjeh.

*

Iz ovoga se vidi, zašto je sv. Otac Papa odredio članovima Apostolata molitve, neka ovaj mjesec mole za redovničke škole. One su važne i prevažne za sv. Crkvu i sudbinu katoličkih naroda. Ta kakova danas mladež, onakov će sutra biti narod.

Kako ćemo se odazvati ovom pozivu sv. Oca Pape Pija XI? Molitvom. Molimo, da milostivi Bog udijeli ovim zavodima obilje svojih milosti, te bude u njima vazda dobar duh kršćanski i broj njihovih daka neka poraste neprestano. Šaljimo rado djecu u redovničke škole. Dao Bog, te nam te škole dadu čeličnih katoličkih vođa. Molimo i to, da nas Bog obdari vršnim učiteljima, koji će svijetliti svojim primjerom, znanjem i svetošću djeci, roditeljima i narodu svomu.

A. Alfirević D. L.

Slavlje Srca Isusova u Zagrebu.

Pobožnost spram Presvetog Srca jest između svih drugih pobožnosti po riječima Namjesnika Kristova, i najpotrebnija i najsvremenija i najkorisnija kako za pojedince tako za cijele narode i sav svijet. U toj pobožnosti blista nada spasa. To je onaj znak, kojim ćemo pobijediti sotom i njegove sluge. Spasitelj sam želi, da se tom pobožnošću spasi bijedno čovječanstvo. On je sam ustanovio svetkovinu Svoga Srca.

I naš se je narod, hvala Bogu, odazvao Presvetom Srcu. Ova je pobožnost prodrila u dušu našega dobrogoga puka. Izvještaji dolaze o velikom slavlju po svim našim krajevima.

Sa proslave Srca Isusova u Petrovaradinu.

Osobito je slavlje bilo u hrvatskom narodnom Svetištu Srca Isusova u Zagrebu. Kroz čitav mjesec lipanj obavljena je u tom Svetištu i ujutro i naveče pobožnost Presvetom Srcu. Osobito je svečano obavljena devetnica prije same svetkovine. Velika crkva je bila uвijek puna. Uoči dana Presvetog Srca bila je polnoćka, kojoj je prisustvovalo na tisuće naroda; vrlo mnogo sv. Pričesti se je podijelilo. Presveto je bilo izloženo na klanjanje još u četvrtak naveče i ostalo je tako kroz čitav petak. Taj je dan bila i svečana sv. Misa, naroda je bilo kao na velike blagdane. Bilo je na hiljade sv. Pričesti i ispovijedi, neprestano su se slušale žarke molitve i pobožne pjesme. A crkva je bila divno iskićena.

U subotu 9. lipnja počele su dolaziti brojne procesije. U nedjelju je sve oživjelo oko Svetišta, koje je bilo preko čitavog dana krcato. Svaki čas je dolazila nova procesija. Divota je bilo gledati hodočasnike, kako stupaju u Svetište puni vjere, ufanja i ljubavi. Čuju se zajedničke molitve po ulici, ori se »Do nebesa« i »O Boga

našeg Srce sveto». Oko glavnog oltara Srca Isusova brojne pobožne duše: jedne zahvaljuju za milost, druge mole za zdravlje, treće iznose svoje razne potrebe, obilaze na koljenima oko oltara. Bilo je potresnih primjera. — Došli su prečasna gospoda župnici sa svojim narodom: iz Samobora, Svetе Nedjelje, Stenjevca, Remeta, Vrapča, Novog Čića, Starog Čića, Kravarskog, Odre, Svetе Klare, Velike Gorice, Pušće, Siska, Cerja, Križevaca, Zaretja; zatim brojni hodočasnici iz Desinca, Jastrebarskog, Karlovca, Bjelovara, Stupnika, Varaždina, Kotoribe, Ivanića, Brdovca, Sesveta, Gradeca, Subotice, Broda; pa iz Donje Slavonije, Prekumurja, Međumurja; bilo ih je i iz Dalmacije.

Svečana propovijed je bila u 10 sati, zatim je preuzv. gosp. biskup Salis-Sevis otslužio svečanu sv. Misu. Ispovijedalo se je i pričešćivalo dokasno iza podne. 15 ispovjednika je neprestano radiло.

Popodne je u 2 sata bila propovijed za djevojke. U 4 sata se je bilo sve pripremilo za svečanu procesiju, ali je kiša omela. Tako se je u Svetištu održala propovijed, svečani blagoslov, Tebe Boga hvalimo i nařod se je počeo uz pjevanje pobožnih pjesama razilaziti.

Hvala Bogu bilo je i lijepo i svečano i pobožno. Pokazalo se je jasno, da su Hrvati narod Presvetog Srca. Priklonimo mu se još bliže i bliže, jer jedino »tu nam rudi sreća, spas...«

Uredništvo.

NAJVEĆA SREĆA.

- Najveća sreća je bogatstvo — govorio je neki prosjak.
 - Najveća sreća je zdravlje — govorio je neki neizlječivi bolesnik.
 - Najveća sreća je pobjeda u ratu — govorio je neki vojskovođa, koji je izgubio rat.
 - Najveća sreća je samoća — govorio je neki čovjek, koji je preko volje morao uvijek biti u dosadnom društvu.
 - Najveća sreća je sloboda — govorio je zarobljenik.
 - Najveća sreća je, ako čovjek ima svoju kuću — govorio je neki, koji nije imao stana.
 - Najveća sreća je, ako žena nema muža — govorila je jedna, koju je muž često tukao.
 - Najveća sreća je ženidba — govorila je neka stara, koja se nije mogla udati.
 - Najveća sreća je dijete — govorila je majka, koja je držala u naručju čedo i sva sretna milovala ga i cijelivala.
 - Najveća sreća je sjedinjenje duše s Bogom — rekla je pobožna duša.
- Što je za tebe najveća sreća? Ne traži je u prolaznim stvarima, nego nastoj da postigne neprolaznu, vječnu sreću.

Raspelo, koje krvari.

Asti je u gornjoj Italiji. O tom gradu pišu novine neprestano počamši od siječnja, kako se tu dogodilo čudo te je propelo javno krvarilo. Taj se križ sada nalazi u crkvi sv. Josipa i izložen je javnom štovanju. I zadnji broj insbruškog »Sendbote des göttlichen Herzens Jesu« donosi o tome svoj izvještaj. I pariški dnevnik »La Croix« poslao je u Asti svog posebnog izvestitelja; slično su uradili i drugi listovi. I crkvena se vlast o tome izjavila. Evo da i mi o tome progovorimo.

Redovnici zvanii »Josipovci« imadu u Astiu ubožnicu, u kojoj su smješteni siromasi. U jednoj bolesničkoj sobi nalazila se pobožna djevojka Marija Tarta glino. Ona boluje na srcu i veći dio dana mora počivati na krevetu. U sobi je bio na malom kućnom oltariću križ, 52 cm visok. Ova je djevojka pod zakletvom izjavila, da joj se Isus 9. kolovoza lani iza sv.

Pričesti potužio, kako

ljudi s tolikim grijesima i svetogrdima mrcvare njegovo Srce. Nju je Isus pozvao, neka mu pruži zadovoljštinu. Iza dva dana je Isus opet obnovio tu tužbu i poziv na zadovoljštinu. Taj dan, 11. kolovoza osjeti Marija neki poziv, da ustane s kreveta te se pred propelom pomoli. To je bilo u 1 sat popodne. Tada je klečeći čula u sebi glas: »Pogledaj, kćerko, u kakvo su me stanje postavila razna svetogrda! Ona mi obnavljaju moju gorku muku.« Kad je bolesnica htjela Isusu da poda zadovoljštinu, opazi kako se propelo pred njom oživljuje, prsa se lagano dižu i spuštaju, lice postaje slično umirućem; u isto doba iz rane na prsima proteće krv. Marija se

Raspelo koje krvari u Astiu.

preplaši i prstom se dotače rane i na prstu zapazi krv. Odmah je to očistila i uzela rubac, umočila ga u vodu i s njime oprala ranu. Ali krv je dalje tekla. Uzalud je djevojka s rupcem otirala krv kroz kojih 10 minuta, pa kada je vidjela, da krv ne može zaustaviti, pozove svoju susjedu Mariju Mortera i zamoli je, neka se dotakne spomenute rane na propelu. Mortera to učini i njezin prst pokaza krv. Napokon se zgrušala krv, da se opet u 3 sata obnovi ista pojava. Isto se pojavilo i u 5 sati, kada je Tartaglino leđla u svoju postelju i u rukama držala ovo raspelo. Medutim je Mortera priopćila cijelu stvar jednoj redovnici u kući. Ova je redovnica s gazom i pamukom sabrala krv, koja je iz križa i dalje tekla. Kad je duhovnik ovog zavoda Don Placido Botti doznao za to, naredi svima da šute.

Marija Tartaglino ode 16. kolovoza za mjesec dana na odmor izvan Astie, pa je križ povjerila svojoj priateljici u zavodu. Ova je križ umotala u platno i položila u sobu za odijela. Kad se Tartaglino vratila, htjede 27. rujna da križ počake svojoj bolničarki, koje nije bilo u kući prigodom prvog

krvarenja. I ova je sada ugledala, da je krvavo platno, u kome je raspelo zamotano, te iz rane Isusove teče krv. Ta bolničarka odmah uze raspelo i donese ga gospojici Tartaglino. Raspelo položiše na platno, razastrto na postelji. Pri tome je nekoliko kapi krvi palo na pokrivač postelje, a da nitko nije to opazio. Onda pozvaše starješicu, rektora kuće i nekoliko svećenika. Svi su se čudili tome dogodaju. Slijedeće noći je Tartaglino našla dvije kapi krvi na spomenutom pokrivaču. Taj je dan u 3 sata kanonik Barosso fotografirao, a to je slika što je ovdje donosimo i pokazuje krvarenje.

Crkva u Astiu.

Biskup Astia, Umbert Rossi odmah je dao tu cijelu stvar istražiti po posebnom odboru, u kome su bili i svjetovni stručnjaci. Državni je liječnički institut radioskopski istražio tu krv i našao, da je to čovječja krv. Biskup je 23. veljače 1934. izdao ovu odluku: 1. Krvarenje se uistinu zabilo, jer za to jamče brojni vjerodostojni i zakleti svjedoci; 2. krv, što je tekla iz križa, prava je čovječja krv; 3. zabluda ili prevara je isključena; 4. dogodaj je izvanredan i naravnim se načinom ne može protumačiti.

Biskup je dapače ove godine o toj stvari izdao posebno korizmeno pastirsко pismo, u kome je vjernike pozvao, neka se ostave grijeha i pruže Isus Bogu zadovoljštinu. Narod se tome odazvao, te je brojno sudjelovalo u pučkim misijama i na Veliki petak, 29. ožujka 1934. zajedno s biskupom i klerom u veličanstvenoj procesiji prenio križ u crkvu sv. Josipa. U procesiji je bilo 30—40 tisuća osoba. Naravno započela su da dolaze i brojna hodočašća pred ovo propelo. Imade veliki broj obraćenja i čudesa.

A. A.

ODANOST U VOLJU BOŽJU.

Neki je slijepac hodočastio na grob sv. Tome Kenterberškoga i tu je žarko molio sveca, da mu povrati očinji vid; ako je to na veću slavu Božju. Ako nije na veću slavu Božju, neka samo i dalje ostane slijep.

Dok je tako molio, pričini mu se, da čuje glas s neba: »Bođe i ljepše nijesi nikada u životu molio, odanost u volju Božju jest najljepša molitva. Ostani slijep. Na taj ćeš način biti očuvan od mnogih grijeha.«

Slijepac je od toga vremena mirno i odano podnosio svoj križ.

ZADNJI PUT U CRKVI.

Jedan mladi rudar u Njemačkoj spremao se u crkvu, da se vjenča. Prije polaska dobrano se je napio. Iza vjenčanja izide iz crkve, vrati se na prag i rekne prezirno onima, što su bili unutra: »Danas sam zadnji put bio u toj crkvi. Nikad više ne ću prekoračiti njezina praga.«

Sutradan pode u rudokop, premda nije morao, jer je imao dopust. Htio je vidjeti svoje drugove.

Žena je čekala s večerom, ali muža nema. Mjesto muža dode župnik. Žena mu je vidjela na licu, da joj nosi žalosnu vijest. I bila je vijest žalosna. Kod bušenja u rudniku dogodila se je jedino njezinu mužu nesreća, jer ga je zastrla zemlja.

I tako nije više prekoračio praga crkve.

Ruka Gospodnja

u 1300godišnoj prošlosti Hrvata.

Zrake milosrda bož. Srca Isusova obasjavaju hrv. narod od njegova početka.

Puče moj, što učinih tebi...? Vječnom
sam te ljubavi ljubio. (Sv. Pismo.)

Ove božanske zrake sipahu tako obilno na naše dijedove kao na malo koji drugi narod. Pogledajmo tek neke od njih. O prvoj zraci govorit nam vijest bizantijskog cara Konstantina Porfirogeneta († 959). On piše: »Car Heraklije — 610—641. — posalje i dovede iz Rima svećenike, postavi od njih nadbiskupa, biskupa i svećenike i dakone pa dade pokrstiti Hrvate tj. od rimskih svećenika. U to vrijeme imali su Hrvati Borka za kneza.

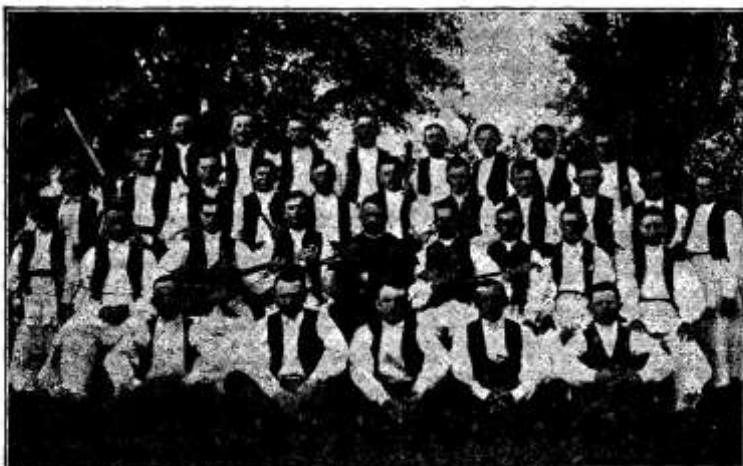

Sopje: Križari.

Ovi kršteni Hrvati ne vole ratovati na druge izvan vlastite zemlje, jer su primili zapovijed od rimskog Pape, baš od onog, koji je za vrijeme rimskog cara Heraklija opremio svećenike i pokrstio ih. Ovi Hrvati, nakon što su kršteni, obreku se i vlastoručnim pismom zavjere sv. Petru apostolu stalno i čvrsto, da neće nikada udarati niti vojevati na tuđu zemlju, nego će radije živjeti u miru sa svima, koji budu htjeli; budući da je sam Papa ovako za njih molio: ako koji drugi narod dođe i udari na domovinu Hrvata, da će Bog Hrvata biti s njima, a Petar, Kristov učenik pomoći će im, da pobijede.« Ovo je najstariji međunarodni ugovor o miru. Kako je pun

ljubavi Kristove! Danas se zaludu trude toliki vođe naroda uz goleme žrtve i troškove, ne bi li sličan ugovor stvorili! Sjetimo se samo raznih konferencija za razoružanje.

Druga nam zraka prosijeva iz pisma Pape, sv. Agatona (678—81.): »Mnoga naša braća — biskupi — nalaze se među Langobardima, Slavenima — ovi su mogli da budu samo Hrvati —, Francima, Englezima itd, da upoznaju, kako među njima napreduje vjerski život... i da odstrane sve, što bi sv. vjeri bilo na putu...« Evo, ovdje Kristov Namjesnik stavlja Hrvate uz bok ostalim velikim kršćanskim narodima, za njih se trude njezini nunciji, kako će ljubav Kristova donijeti dostojeće plodove.

Klakar: Križari.

Treću zraku gledamo u natpisu na krstionici hrv. kneza Višeslava — oko g. 800. —, koju su Mlečani odnijeli u svoj muzej. U njemu se duhovito veli: »Ovaj zdenac prima slabe, da ih prosvijetli. Ovdje se čiste od svojih grijeha, što su ih baštinili od prvog roditelja, i postaju štovatelji Kristovi, ispovjedajući Trojstvo, sebi na vječni spas.«

Četvrto nas svijetlo razveseljuje iz ostataka drevnih hrv. crkvića, kao što je crkvica sv. Križa u Ninu, a glasi: Župan Godeslav, koji je sagradio ovaj hram — oko g. 800.

Odmah iza toga niču širom nove domovine Hrvata — između mora, Kotora, rijeke Bosne i Drave — brojne ovakve crkvice. A mi ćemo harno čuvati njihovu uspomenu. »Bijele, drage naše crkvice! Naše ste vi, jer su vas podigle ruke naših vladara. Kad je zavedeni narod zaboravio na svoju prošlost, vi dovikujete svi-

PROCESIJA IZA KONSEKRACIJE (pod I. je g. majka prenro. gosp. dr. Al. Stepinca, koja je od njegova rođenja do danas vodila i trčavala se, samo da joj sin postane svećenikom, Bože, pošalji nam takove majke!)

jetu, da je ovo tlo kolijevka hrvatstva. Naše ste vi, jer su u vama kroz stoljeća izlijevahu molitve naših sirota; naše ste vi, jer je s vašim imenom vezana ljubav k Bogu, Papi i narodu našemu!»

N. M. D. L.

LJUBIMO ISUSA !

Svaki mjesec štiva Glasnikova
Sjećaju me Srca Isusova,
I sve gledam: mi s Isusom nismo,
Krivim putem udarili mi smo.
Mnogi danas u gizdi se kvare
I za crkvu sve to manje mare,
Mnogi leteć na ples i u kina
Odbacuju Božjeg Sina.

Tko Isusu pravo služiti hoće,
Neka svoje isповijedi zloće,
Nek obnavlja svoje srce cijelo
Primajući Isusovo Tijelo.
Hostija nam gladnu dušu hrani
I od sviju napasti nas brani,
Ona nam je svijetlo usred tmina,
Ona izvor svih pravih vrjina.

Blago onom, tko Isusa ljubi,
Taj dobara vječnih ne gubi,
Blago onom, tko Isusa slijedi,
Njegovih se drži zapovijedi!
Tko za grijehu ponizno se kaje
I križ nosi, kog mu Isus daje.
Toga čeka radost ponajveća,
Uz Isusa vjekovita sreća.

M. B.

MOLITVA I POKORA RASKAJANOG OCA.

Jednog dana g. 1916. došla djevojka iz sela D. u Hercegovini župniku, da mu se potuži te ispriča, kako je najednom sasvim oslijepila, premda zdravih očiju.

Žalosna djevojka poče kazivati: Otac me je zvao, da donesem svijeću. Bio u poslu, pa mu se žurilo. Meni se nije žurilo, pa nisam svijeću odmah donijela. Otac, i onako srdite naravi, u nagonstima i ljtini strašno me prokleo. Tek što sam sa svijećom stupila pred oca, odmah sam sasvim oslijepila. Sad sam nesretna, jer moram radi očevog proklinjanja trpit.

Zupnik je tješio jadnicu, kako je bolje mogao i završio: U Boga se uzdaj!

Iza kratkog vremena nakon te nesreće umrla joj majka. Djevojka po drugiput došla župniku, sada potpuno zdrava. Radosno je pričala svome župniku: Otac mi često govorio: Moje je tvrdo uverenje, da ti očeva pokora i molitva može pomoći. Ja sam kriv tvojoj nesreći. Sada vidim, koje sam zto tebi i sebi učinio. Budući da sam ja krivac tvoje nesreće, zato će se od srca moliti Bogu i Majci Božjoj. Molitva pred Bogom ima veću snagu, kad je postom i pokorom zdržena.

Da je Bog primio očevu pokoru i uslišao molitvu, nastavi djevojka, to se i na meni vidi, jer sam potpuno ozdravila. Sutra će doći s ocem na ispovijed, Pričest i sv. Misu, da Bogu i Majci Božjoj od srca zahvalimo.

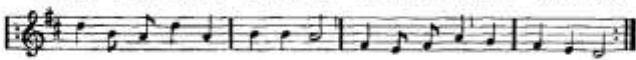
S. Dragičević D. L.

DESET ZAPOVLJEDI BOŽJIH.*

Dr. Stjepan Markulin, Zagreb.

1. Je-dan je - di - ni Bog sam ja, dru-go - ga Bo-ga ne i-maj.
2. Bož-jeg i - me-na u - za - lud ni - ka - da ne iz - go - va - raj.
3. Sla - vi Bo-ga svog ne-dje-ljom, te - žač-ki po - so o - stav lja.
4. Va - zda o - ca i maj - ku štu, lju - bi ih, riječ im po - slu - ĩaj.
5. Tije - lo ni - ti duh ni - ko - mu ne ra - ni i ne u - bi - ja.
6. Mi - šlu, riječju il dje - li - ma sve - te či - sto - će ne ka - taj.
7. Do - bra tu - de - ga kri - vič - no ne stje - či, ne za - dr - ža - vaj.
8. Ne - moj kri - vo svje - do - či - ti, je - zik od la - ži o - ču - vaj.
9. Ruž - noj preljub - noj po - žu - dl u sr - cu mje - sta ne da - vaj.
10. Ni u mi - sli - ma ho - ti - ce tu - du si stvar ne pri - sva - jaj.

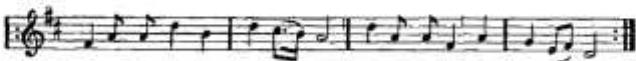
1-10. Da mo - žeš doć u lije - pi raj, što tra - ži Bog, to is - pu - njaj.

K. Goić, Split.

1. Je - dan je - di - ni Bog sam ja, dru-go - ga Bo-ga ne i-maj.

(OSTALE KITICE VIDI OORE !)

1-10. Da mo - žeš doć u lije - pi raj, što tra - ži Bog, to is - pu - njaj.

* Našem pozivu (u svibanjskom broju), neka bi naši glazbenici riječima »Deset zapovijedi Božjih« dali lak i zgodan napjev, odazvale su se odlične ličnosti. Zasada donosimo dva napjeva.

VAŽNO ZA MAJKE. Između Sutivanza i Supetra jedan sat od Splita, na otoku Braču, u prekrasnom zalivu nazvanom »Vela Luka« diže se bijel poput snijega, posve nov »Dom od Zdravlja« usred borove šume, u miru i tišini. Oporavilište je vlasništvo i pod upravom naših bijelih časnih sestara Milosrdnica iz Zagreba, a kojima svaka majka može bez brije predati svoju žensku djecu. Djeca, djevojčice, kao i odrasle gospodice i gospode nači će tu zdravlje i život, a neće biti izvrgnute nemoralnim prizorima, koje nažalost pružaju kupališta. Sve informacije glede primanja u oporavilište daje i na zahtjev prospektše šalje uprava »Doma« Gospe od Zdravlja«, Vela Luka, Supetar, Brač. Sezona za ljetovanje je tu, pa se treba što prije prijaviti,

IZ KRALJEVSTVA SRCA ISUSOVA

BAZILICA »SVJETSKOG MIRA« NA MASLINSKOJ GORI.

Još godine 1917. prihvaćena je lijepa misao, da se na Maslinskoj Gori sagradi bazilika u čast presvetom Srcu Isusovu, u kojoj bi se neprestano molilo za mir među svim narodima svijeta. Kripta je ove bazilike već izgrađena, a resi je prekrasni mramorni oltar, dar našega Sv. Oca Pape Pija XI. Bazilika je postavljena na onom istom mjestu, gdje je sv. Jelena, majka cara Konstantina, sagradila crkvu »Očenaša«, jer je prema predaji na tome mjestu Isus saopćio apostolima »Očenaš«. Mnogi biskupi i nadbiskupi podijelili su svoj blagoslov ovoj gradnji i izrazili želju, da se ovo plemenito djelo što prije dovrši. Sjedište građevnoga odbora nalazi se u franceskom gradu Tuluzi, u samostanu Gospina Pohodenja.

APOSTOLAT DJECE.

Talijanski se katolici doista uzorno brinu za svoje katoličko sveučilište Presvetoga Srca u Milanu. Osnivali su društvo »Malih prijatelja i prijateljica Presvetog Srca«, a djeca, koja su u tome društvu učlanjena, moraju svaki dan prije nego što podu u školu, izmoliti ovu strjelovitu molitvicu: »Presveto Srce, učini da katoličko sveučilište Tvojega Srca uistinu bude sveučilište po Tvojemu Srcu.« Ista djeca prikazuju za sveučilište svaki mjesec po jednu sv. Prijest, a osim toga prinose za to sveučilište i svoje sitne novčane milodare, da se tako od malih nogu nauče zanimati i žrtvovati za ovu velevažnu katoličku ustanovu.

Djeca od 12 do 15 godina okupljena su u posebnoj skupini »Prijatelja Presv. Srca«, a imaju i svoj posebni društveni listić. U prvom broju ovoga lista napisao je sam rektor milanskog katol.

sveučilišta o. Augustin Gemelli ove lijepe riječi: »Vi se još nalazite u proljeću svoga života. Ne pripadate više onoj, doduše dobroj, ali neukoj djeci, a ipak još niste ni mladići ni muževi. Niste ni bijeli zimski snijeg, a ni žarko ljetno sunce. Tko vas hoće ispravno da ocrti, taj vas mora usporediti s proljećem, ali razumije se s onim proljećem, koje se budi na novi život i koje je puno krasnog mirisavog cvijeća. Proljeće je bez sumnje lijepo i ono mnogo obećaje: zato i ja od vas očekujem, da čete u obitelji prijatelja katol. sveučilišta doista biti proljeće.«

BOLNIČARI SE POSVEĆUJU PRESVETOM SRCU.

U prosincu prošle godine bila je jedna vrlo lijepa svečanost u katakombama sv. Priscile u Rimu: četrdesetidvojica bolničara posvetila su se Presv. Srcu. Svi su ujedno pristupili i u Apostolstvo molitve i uzeli si za zadaću, da će širiti Apostolstvo molitve među svoje drugove. Svečanosti je prisustvovalo više katoličkih medicinara i veliki broj bolničara. Prije osam godina osnovan je poseban odio Apostolstva Molitve za bolničare, koji sada već broji oko 1.500 članova.

SVETKOVANJE PRVOGA PETKA U ŠUMSKOM SEOCU KAMERUNA (AFRIKA).

Otar Petar Pihon iz kongregacije Svetoga Duha, opisuje u jednom svom pismu, upravljenom na Družbu Sv. Petra Klavera, kako njegovi novoobraćeni kršćani revno i oduševljeno svetuju prvi petak, koji je posvećen presvetom Srcu Isusovu.

Ovo, što otac opisuje, zabilo se u nekom malom šumskom seocu, u kojem ima samo 40 kršćana. Jednog prvog petka služio je misijonar svetu Misu u tom selu, kadno dodoše i kršćani obližnjih mjeseta. Seoski knez ustupio je misijonaru čistu kolibicu za kapelicu i stan, a u znak prijateljske naklonosti zaklao je jarca, da ga »kneževski« pogosti. Uoči prvoga petka držao je misijonar u ovoj maloj kapelici propovijed, kojoj je i knez prisustvovao. Za propovijedi više puta je knez prekinuo propovjednika, okrenuo se svojim ljudima i oduševljeno primjetio: »Jeste li ga čuli?«

Iza propovijedi misijonar je do kasne noći ispovijedao svoje vjernike, a kako je bio ugodno iznenaden i veselo, kad su mu drugi dan prije svete Mise saopćili: »Oče, ima nas 400, koji smo spremni da primimo svetu Pričest.« Ovi revni i plemeniti kršćani načiniše pred kolibicom lijepi oltar i okitiše ga palmama i raznim cvijećem. Katekiste su bili redatelji, svakom su odredili mjesto i pazili na red. Lijepo djeće pjevanje uzveličalo je proslavu.

Tek što se završila sv. Misa, već su opkolili misijonara kršćani iz obližnjih mjeseta da ga pozdrave, ali i da ga ukore. »Oče, već tako dugo nisi bio u našem selu!« »Oče, zašto si na nas zaboravio!« Misijonar im se prijazno ispričavao, a onda se brzo dao

na povratak, da što prije stigne kući, jer ga ondje čeka novi, veliki i teški posao. Sutra je duhovska vigilija, pa će opet mnogi vjernici navaliti na ispjovjed. Bit će opet posla do ponoći. — Kamerun je bujna misija, a novoobraćenici se osobito ističu revnim primanjem svetih sakramenata. A svećenika misjonara uvijek pre-malo. —

POSVEĆENJE NADBISKUPA-KOADJUTORA PREUZV. DRA STEPINCA.

U nedjelju na svetkovinu sv. Ivana Krstitelja bio je posvećen novi zagrebački nadbiskup-koadjutor preuzv. g. Dr. Alojzije Stepinac. Posvetu je obavio metropolita preuzv. Dr. A. Bauer uz asistenciju preuzvišene gospode nadbiskupa Dra Šarića i biskupa

Preuzv. gg. biskupi u procesiji prigodom konsekracije novoga Nadbiskupa-koadjutora.

Dra Bonefačića. Bili su prisutni gotovo svi hrvatski biskupi s preuzv. gosp. Papinim nuncijem. Ogromna množina naroda prisustvovala je svečanosti, a zagrebački radio prenosio je cijelu proslavu. Iza posvećenja bio je novi nadbiskup burno pozdravljen pred crkvom.

Uoči posvećenja — 23. lipnja — priredili su naši zagrebački križari novom nadbiskupu svečanu bakljadu, kojoj su se pridružila i druga katolička društva (Marijine kongregacije, Treći red, Hrvatski Radiša, Napredak). U 8½ naveče krenula je povorka s lampijonama od Svetišta Srca Isusova. U povorci je bilo 6—7 hiljada organiziranih članova. Drugi su pravili špalir. Ulice, kuda

smo prolazili, bile su pune naroda, koji je pozdravljao dične križare. Mase svijeta slegle su se na Jelacićevu trgu, Bakačevoj ulici i na trgu pred katedralom. Računaju, da je bilo blizu sto hiljada duša. Sve je htjelo iskazati počast novomu nadbiskupu, koji je stekao velike simpatije kod Hrvatskoga katoličkoga naroda.

Kad je povorka sa lampijonama — predvodena muzikama — ušla u nadbiskupsko dvorište, pojavile se na balkonu preuzv. gosp. nadbiskupi i biskupi. Srdačno su bili pozdravljeni. Klicalo se je sv. Ocu Papi, metropoliti nadb. Dru Baueru, Dr. Stepincu, Dr. Šariću i cijelomu hrvatskomu episkopatu. Lampijoni su se dizali u zrak, pljeskanje je bilo upravo zanosno, klicanje urnebesno. Muzika je odsvirala Papinu himnu. Zatim su govorili Dr. Iv. Protulipac i gosp. Milutin Majer; prvi u ime kat. društava, osobito križara, a drugi u ime ostalih zagrebačkih katolika. Zahvalio se prvi metropolita preuzv. Dr. Bauer. Izrazio je svoju sreću što je dobio zamjenika i to takvoga, koji je i narodu po volji; preporučuje ga vjernicima u molitve. — Zatim je preuzv. Dr. Stepinac u svoja dva govora osobito istaknuo značenje vjere u hrvatskomu narodu, poziva sve da budu uvijek iskreno odani kat. Crkvi i neka svi budu složni, jer »kad se bratska srca slože i olovo plivat može«.

Iza njegova govora narod je otpjevao »Do nebesa« i »Lijepa naša« i time je ta noćna i impozantna svečanost bila završena.

NIKOLA MARAKOVIĆ.

Čitavih je 19 godina bio u upravi našega časopisa; brinuo se za nj kao majka za svoje čedo, pa mu je bilo najveće veselje, kada se o novoj godini povećao broj pretplatnika. Redovito je imao dopisivanje s našim pretplatnicima u dalekoj Americi. U upravi proživio je i godine rata u najtežim brigama i radu oko našega Glasnika. Dragi Bog neka mu to obilno naplati!

Naš se pokojnik rodio u Dvoru 14. 3. 1856. Kad mu je bilo 9 godina, izgubi oca i on se preseli iz Dvora u Petrinju. Tu je dobio stipendiju za tamošnju gimnaziju, te je uzeo k sebi i majku. To su bili dani kušnje i patnje. No da što prije dođe do

kruha, ostavi gimnaziju i upiše se u učiteljsku školu. Čitavo je vrijeđe bio odlikaš. Iza svršenih nauka, bi namješten u Dvoru za pučkog učitelja. Iza 4 godine premješten je u Topusko gdje se je i oženio. Tu mu se rodila dva sina: Milan i Ljubo. Iz Topuskog je pokojni Nikola prešao u Bosnu na službu i ondje ostao 20 godina, od toga je 18. g. bio ravnatelj Trgovačke škole u Travniku. Tu mu se rodila i kćerka Vera (sada udata za g. Franju Richtera, profesora na Trgovačkoj akademiji u Zagrebu).

Pokojni je Nikola bio okretan i na Peru. Pisao je u Kalendaru Srca Isusova i u druge domaće listove, izdao je i Čitanku za kat. osnovne škole u Americi, te nekoliko prevedenih pripovijesti, Rukovet pouke i Zelena grančica. Bio je i član »Kola hrv. književnika« i Društva sv. Jeronima. Pokopan je na zagrebačkom Mirogoju, gdje je pri pokopu prof. Grgec izrekao lijepi govor i prikazao pokojnika kao savjesna katolika. I mi ga s naše strane preporučamo svojim čitaocima u molitve.

TKO ZNA BOLJE, TI ILI SEKA ?

1. Smije li se slika sv. Oca Pape metnuti na oltar ili u crkvu?
2. Smijemo li se pred slikom sv. Oca Pape moliti kao pred svetom slikom?
3. Smije li se slika kojega bilo živa čovjeka metnuti na oltar ili u crkvu?

4. Može li sv. Otac Papa oprostiti grijeha čovjeku, koji se ne kaje i nema dobre odluke da se popravi?
5. Može li se sv. Otac Papa prevariti i pogriješiti u vjerskim stvarima?
6. Može li nam sv. Otac Papa zabraniti, da ne smijemo čitati knjige i novine proti vjeri.
7. Može li nam sv. Otac Papa zabraniti, da se ne upišemo u bezvjersko društvo?
8. Ima li grijeh na duši tko ipak čita bezvjerske knjige i novine i ide u bezvjersko društvo?
9. Može li sv. Otac Papa loše katolike istjerati iz Katoličke Crkve?
10. Može li nam sv. Otac Papa zabraniti, da se ne razgovaramo s istjeranim katolicima?

RJEŠENJE PITANJA IZ 6. BROJA. Dobili smo mnogo rješenja. Vidi se, da su pitanja probudila veliko zanimanje. Velika većina riješila je pravilno. U 6. broju na 4. 7. 8. 9. 10. pitanje mora se odgovoriti »da«, a na 1. 2. 3. 5. 6. »ne«.

ANKIĆINO JUNAŠTVO.

Ankica je Kineskinja, a istom joj je 13 godina. U Kini buknuo strašan progon kršćana. I Ankica je bila kršćanka. S deset žena i jednim starcem zakloni se i ona u nekoj kolibici. Ali progonitelji ih brzo nanjušiše. Starac već prije umrije od slabosti. Među ženama zavlada strah. Ankica je bila najhrabrija pa je druge podrila riječima:

— Ne bojte se, mi smo kršćanke, pa ćemo ravno u nebo, ako poginemo za vjeru svoju.

Progonitelji dodu do kolibe i nalože ženama, da se odreknu vjere Kristove. Žene se ne usudiše od straha da odgovore. Mjesto njih stupi Ankica pred neprijatelje i reče:

— Mi smo kršćanke i ostajemo u svojoj vjeri!

Kad žene vidješe tu srčanost, ohrabriše se i same te rekoše, da se ne odriču vjere Kristove. Progonitelji im htjedoše olakšati otpad pa rekoše:

— Koja izade iz kolibe, dat će nam tim znak, da je zatajila vjeru.

— Ne, ne izlazimo! odgovori i opet Ankica.

Progonitelji su se divili maloj pa joj željeli sačuvati mladi život. Stoga joj zaprijetiše:

— Šuti mala! Budeš li mučala, ne ćemo te ubiti.

— Ne ću da šutim! Ja sam kršćanka i ostajem vjerna svojoj vjeri!

Progonitelji ih pustiše neko vrijeme u miru, da promisle. Jedna žena uistinu prihvati zgodu i pobijeđe iz kolibe. Za njom poleti i majka Ankina. Anka je stane moliti, da ne čini toga. Ali majka htjede silom povući sa sobom i dijete. Anka joj se jedva istrže i povrati u kolibu. Tu će s drugim ženama prije umrijeti nego se iznevjeriti Isusu.

Progoniteljima se svjaldo Ankino junaštvo, pa je htjedoše prestrašiti tim, što počeše najprije tući i sabljama sjeći druge žene. Ali mala junakinja nesamo da se ne prestraši, već uze bordini druge, da ustraju.

— Ne bojte se! Mi idemo ravno u nebo, dovikivaše im.

Zadnje riječi, što ih izgovori prije nego i nju sasjekoše, bile su:

— I ja sam kršćanka!

Daj nam Bože što više ovakvih junakinja!

M. Urs.

Prelog. U društvu vlada pravi vjerski život. Sve članice marljivo požale redovite mjesечne sastanke i druge bogoljubne vježbe. Svakog prvog petka u mjesecu, sve djevojke pristupaju zajedničkoj sv. Ptičestvi. Mnoge se i više puta pričeste u mjesecu tako, da mjesечно imademo preko 200 sv. Ptičestvi. Osim toga razna druga dobra djela. Nekoliko stotina sv. krunica Gospinih i isto tako zlatnih u čast presv. Srcu Isusovom i mnogobrojna druga dobra djela i žrtve, najbolje dokazuje, da članice shvaćaju ljubav presv. Srca i da na stoje tu ljubav opet ljubavlju vratiti.

Kod zadnjega primanja vrlo lijepu propovijed držao nam je vel. g. Ivan Kanoti, župnik iz Draškovca. On nam je govorio o čistoći djevojačkog srca i o onezinu ljepoti.

Djevojačko društvo preuzeo je na sebe brigu za kićenje crkve. Crkva je svaki dan lijepo okićena, a osobito u nedjelje i blagdane.

Osim samoga rada u crkvi, društvo je kroz ove dvije godine pokazalo, da je zbilja živo. Možemo kazati, da cijela župa s poštovanjem gleda na naše društvo. A to je društvo zaista i zasluzilo svojim priredbama. U najnovije vrijeme društvo se u kratkom vremenu 3 puta pokazalo pred javnošću. Tri puta smo imali predstavu. Svaki puta predstava je izvedena na zadovoljstvo sviju brojnih gledalaca.

Društvo vodi naš dobri i revni upravitelj vel. g. Valentin Jezernik, vjero-ucitelj, koji se mnogo žrtvuje za naš napredak. Bog mu platio, mi ćemo mu biti zahvalne.
Jeika Zvornik, glavarica.

Banjol na Rabu. Mi u Banjolu redovito vršimo svoje dužnosti. Imademo svoje redovite sastanke. I ako imademo malenu crkvicu, ali sa zauzimanjem naših članica ona je ukusna. Svibanj smo prošle moleći dnevno sv. krunicu, a u nedjelje imali smo još i kratki govor o Mariji. Najsvečanije smo proveli blagdan Tijelova sa procesijom, gdje su se članice natjecale koje će bolje

Banjol na Rabu: Djevojačko društvo S. I. (Dopis).

urediti i uresiti svoj oltarić. Obavile smo i devetnicu blagdana Srca Isusova, kojega smo najsvečanije proslavili. U našem selu opaža se lijepi duševni napredak osobito kod mладости, a to sve možemo zahvaliti redu i zauzetnosti našeg društva kao i njegovom upravitelju vel. g. župniku Matejčiću, koji je pun revnosti za slavu Božju.

J. Mikelić, glavarica.

Baška (Krk). Djevojačko društvo imalo je glavnu godišnju skupštinu dne 10. VI. 1934. Članica je 124. Prošlu godinu udalo se 6 članica a dvije su pošle u samostan. Za glavaricu je izabrana Pajalić Dinka od Nikole a za revniteljice Bonefačić Katica, Bonefačić Franka, Dujmović Marija i Vukasović Katica. — Blagdan Presv. Srca Isusova proslavili smo svečano.

Pajalić Dinka, glavarica.

Pribić. Na uspomenu sv. misija, koje su se održale od 29. X.— 5. XI. imademo djevojačko društvo Srca Isusova, koje je prigodom sv. misija osnovano, te broji sa podmladkom 110 članica, 2 se udale, a 3 smo nažalost odustigli. Svakoga prvoga petka imademo zajedničku sv. Pricač. Blagdan presvetog Srca Isusova proslavile smo s posebnom ljubavlju i revnošću, okitile smo našu crkvu sa vijencima i ružama. Kod mnogih članica opaža se ljubav i pobožnost prema sv. Euharistiji.

Ana Bucković, glavarica.

Gradac kod Makarske. Naše djevoj. društvo je poraslo za 10 članica. Imamo redovite sastanke svakog mjeseca, a više puta i dva put mjesečno, koje nam održaje naš župnik vlč. O. Ladislav Ivanković. Priredile smo jednu predstavu, koja je vrlo dobro uspjela. Pomažemo gosp. župniku za red crkve kao i pjevanje.

Glavarica.

Bučica. Osnivanje djevojačkog društva. Nezaboravan dan u našem životu i našoj župi ostati će 25. ožujka ove godine. Toga dana imale smo prije podne zajedničku sv. Pricest, a dan prije sv. ispovijed. Poslije podne veselo su nam srca zakucala, kad smo se na glas zvona sakupile pred iskićenim oltarom Srca Isusova. Crkva je bila dupkom puna naroda. Ispred oltara održao nam je naš upravitelj velečasni g. Vedorina propovijed. Iza toga *Gradac kod Makarske: Djevojačko društvo S. I.* bilo je primanje u društvo.

Lijepo i dosada nevideno za bučičko oko bio je prizor, kad su se djevojke u lijepom redu pojavile pred oltarom držeći u rukama upaljene svijeće, upisnice i vrpce s medaljicama. Spremno smo obećale, da ćemo vršiti sve, što od nas traže pravila društva. Radost nam je bila osobita, kad smo redom dolazile pred oltar i primale na sebe vrpce s medaljicama, jer smo se sad smatrali pravim članicama. U vrijeme primanja veselo smo pjevale lijepe nove pjesme a osobito onu: »Ispuni se nada željkovana, duša mi je krunom ovjenčana, Kruna mi je Isus moj zalog slavi nebeskoj...« I tako smo osvanule pred oltarom kao vjerna četa Kristova, kojemu smo se povjerile. Iza toga bio je blago-

Bučica: Djevojačko društvo S. I. (Dopis)

slav, a poslije smo se vesele i radosne vraćale kućama u društvu svojih roditelja i rodbine. Veliki je to dogadjaj za našu župu, jer u njoj nije bilo do sada nikakvog društva. Za taj dan spremale smo se gotovo godinu dana čitajući Glasnik Srca Isusova, u kojem smo promatrali i čitale za društva iz drugih krajeva. Svaki prvi petak imale smo zajedničku sv. ispunjavajući i Pričest. Kitile smo crkvu i učile se pjevati nove crkvene pjesme. Sve to i sada marljivo radimo. Svaki mjesec poučavao nas je na sastancima društva naš upravitelj. U našoj se župi raspačava 140 brojeva Glasnika Srca Isusova i to većinom preko djevojačkog društva. I nama se čini kao da se preporodila naša župa. Narod ide rado u crkvu, jer na njega djeluje lijepi red i život u crkvi. Taj dan primljen je u društvo 50 djevojaka, a 30 ih se upisalo kao kandidatkinje. Broj djevojaka za društvo dnevno se povećava. Počele smo skupljati i za zastavu, koju željno očekujemo. Sada se sretne javljamo svim svojim sestrama diljem naše domovine, u našem milom Glasniku, i vesele smo što se ubrajamo u njihove redove, pa preporučamo u njihove molitve naše mlado društvo. Neka ga dragi Bog čuva i vodi i po njemu da sačuva i vodi nas u našem djevojačkom životu.

Marija Božurić, glavarica.

Marija Bistrica: Nove članice djevojačkog društva.

Marija Bistrica.* Na Spasovo 10. V. ov. godine bilo je svečano primanje novih članica u djevojačko društvo Srca Isusova. Primanje je obavio voda društva presvij. gosp. Matija Seigerschmied. Tom zgodom Presvjetli je održao lijep govor o potreboj za sve djevojke pobožnosti presv. Srcu Isusovu. Društvo lijepo radi, članice vrše točno svoje dužnosti i prikazuju svete Pričestti za iskorjenje psovke u našem narodu. Uzato marljivo dolaze na pjevanje, makar su sada poljski poslovi.

Marija Ivak, glavarica.

Sopje. Naše križarsko bratstvo, koje su osnovali v. v. oci T. Jagrić i N. Buljan kad su držali kod nas misije lijepo napreduje, moglo bi biti i bolje da nije raznih smetnja, koje se nadamo s Božjom pomoću prebroditi.

Mijo Tomašević, bilježnik.

Torjanci (Belišće). Naša svibanjska pobožnost ne slavi se kao društvo. Nemamo svećenika, nemamo kantora, učitelj nije katolik, župnik je udaljen 12 km. Dakle: prave smo sirote. Imamo crkvu i u njoj sliku Male Gospe,

pa su najprije male djevojčice dolazile i molile. Svijet to saznao pa počeo sve više i više dolaziti, dok nije čitavo selo išlo na pobožnosti. Naše drage, dobre djevojčice, kako dobro, sveto i Gospo milo djelo učiniše. Molile su krunicu, pjevale litanijske i Gospine pjesme. Suze su nam od radosti tekle, kad smo slušali one lijepe dječje glasice. Kako smo utješeni, kad u ovoj krizi i žalosti idemo naveće našoj Majčici i ona nas utješi. — Nedjeljom imamo večernju, gdje nam čiča Živko pjeva bez orgulja. O mi sirote bez pastira!

M. Živković.

Ston. U Stonu opстоји djevojačko društvo Presv. Srca Isusova od g. 1930. a osnovano je brigom tadašnjeg upravitelja nadžupe preč. Dr. Nike Fantella. — U svom početku imalo je 46 članica. Danas ima društvo 74. — Prema svome pravilniku obavljaju svaki mjesec naknadnu sv. Prijest; a u prvu nedjelju u mjesecu sakuplja se cijelo društvo na svoj mjesecni sastanak te iza izmoljene zlatne Krunice upravitelj održi govor ili o kojoj kreposti ili dava djevojčicama upute za vođenje duhovnog i moralnog života. Iza govora povede se često rasprava o boljem razvitku i djelovanju društva. Prema uputama duhovnog upravitelja članice sudjeluju i u svojim obiteljima i selima u katoličkoj akciji osobito poticanjem na vršenje vjerskih dužnosti. Članice koje su slobod-

Ston: Djevojačko društvo S. I. u procesiji. (Dopis)

dne od radnje vrše i pobožnost svakog prvog petka u mjesecu — obave sv. Prijest, prisustvuju sv. Misi i govoreći o pobožnom življenju u svezi sa pobožnošću Božanskog Sreća. Svoju aktivnost je i molitvom i radom pokazalo naše djevojačko društvo prigodom lanjskog dekanatskog euharističnog kongresa u Stonu 16. srpnja. Po uputama vlč. o. V. Michielia, a pod vodstvom župnika i čč. Sestara s Danača u Stonu ovo je društvo zajednički sa sestrinskim društvom iz Maloga Stona sačinjavalo najljepšu grupu velebne euharistične procesije na dan kongresa, a i prigodom proslave svete Godine na Veliku Gospu. Članice pomažu i crkveno pjevanje. U prošlom mjesecu priredene su dvije zabave sa predstavama. Od opstanka društva tri su se članice udale, a četiri umrle.

Prišlin. Križarski dopis. Neka se i o nama čuje i zna, da u Prišlinu kucaju srca za slike i uzvišene križarske ideale. Neka se vidi, da i Prišlinčanin može da se pokrene, da oživi i zanese se za lijepo i plemenito i dobro. Naše križarsko bratstvo osnovano je na 28. VI. 1931. Malo nas ima, ali

smo junaci borce za Krista i njegova prava. Nabavili smo uz pomoć dobrih duša kuma Imbra i Marije Andrilok Kučić križarski barjak, koji stoji 4.500 Din. Barjak je blagoslovio presv. g. Strahinčak. Sastanak držimo mjesечно i sv. Pričest isto tako svaki prvi petak. Javljamo, da nas je ostavio naš vel. g. župnik i duhovni voda Josip Horvat. — Hvala Bogu, nijesmo ostali bez duha, pastira, jer smo dobili novoga vel. g. Ferdinanda Hermana, dobrog i revnog Kristova svećenika. Mi čemo mu uvijek biti na pomoći i uslugi, a i mi se nju-mu preporučamo. Bog nam ga pozivio.

Makso Medved.

K N J I G E

SLAVNI PLODOVI SVETOGA KRIŽA, napisao Dragutin Nežić, naklada »Dobra štampa« u Sl. Požegi. — Sada slavimo 1900. godišnjicu, kada je Presveto Srce bilo za nas probodeno na križu. To je ujedno jubilej sv. Crkve, Pre-svetog Euharistije. Taj jubilej je svakako najveći što se ikada slavio. Zato, hvala lijepu piscu, što je i za naš narod priredio jedno spomen-djelo na ovaj Veliki Jubilej. U toj knjizi će čitatelji naći mnogo pouke o jubilejima, jubilejskim oproštenjima, o hodočašćima u Rim i Svetu Zemlju, naći će kratke životopise o deset svetaca i 9 blaženika, koji su dignuti na čast oltara za vrijeme jubilejske godine. To su oni slavni plodovi sv. Križa. Iza svakog životopisa don-dano je i kratka pouka. — Svima preporučujemo. Pučko izdanje bez poštarine 6 Din., a na ljepšem papiru 10 Din.

VUK U OVČJOJ KOŽI, Gluma iz seljačkoga života od Dra Josipa Andrića. Pisana je pučkim jezikom, zapletaj i riješenje zgodno. Pisac pozna psihu naroda. Preporučamo seljačkim pozornicama. Naručuje se kod Društva sv. Jeronima.

SRCE ISUSOVU U EVADELJU od fra Ignacija Radića. Jedno vrlo ko-risno djelce, lako pisano, a sve je povadeno iz Evandelja, osim primjera. Naručuje se kod Uprave Vjesnika Počasne straže, Preko, Dalmacija.

SOCIJALNO PITANJE, napisao Dr. A. Ušeničnik. Goruci su u današnjem vremenima socijalni problemi. Mi katolički smo pozvani, da ih riješimo. Zato ih treba i poznavati: poznati i historijski i teoretski i praktički. Moramo upoznati i pogubne nauke, osobito kapitalizma i marksizma. Moramo upoznati ja-kost, snagu i uzvišenost socijalne nature Evandelja. A to se sve nalazi u ovoj prekrasnoj knjizi Dra Ušeničnika, čije samo ime jamči, da je djelo i temeljito i svestrano i objektivno. Zato ga toplo preporučamo, osobito našoj omladini. Naručuje se u knjižari »Preporod«, Zagreb, Ilica 118.

JERONIMSKA DINAR-STAMPA. Dosada su izšle ove brošure, koje su tako jeftine, a užto vrlo poučne: »Kuda srlja čovječanstvo«, »Gospin plač«, »Svijet traži vode«, »Gje nam je spas«. Za naše prilike je ova posljednja brošura najaktuelnija, a obradena je lako, uvjerljivo, pučki i ipak učeno.

Dr. Jakob Žagar C. M.: **UMETNICA VESELJA**. 2. izdanje 1933. Tisk in založba misionske tiskarne, Domžale-Groblje. Ova knjiga je na slovenskom jeziku pisani životopis mlade Švedanke Margarete Sinclair. Rodila se 1900. a umrla 1925. g. dokle u naše doba. Bila je iz radničke obitelji, pa je i sama dulje vremena radila u raznim tvornicama. Uza sve pogibli za dušu ostala je uvijek dobra, pobožna i postena. Postane časnom sestrom u redu sv. Klare. Naskoro teško oboli, ali uvijek je strpliva, vesela i Bogu odiana. Takvi su pri-mjeri za nas katolike velika utjeha i jak poticaj, da i mi nastojimo i rastemo na putu kreposti i vršenju volje Božje.

Jeste li naručili ove knjige koje su izdale u nakladi Glasnika Srca Isu-sova: Hrvoje Hrvatić: **PREGLED OPCE POVIJESTI** Srednjega i novoga vijeka; i Peroy-Mašić: **BLAŽENI KLAUDIJE KOLOMBJER**. Stoje po 10 d.

ZAHVALNICE

Zahvalnicu valja potpisati punim imenom i prezimenom, te pridodati točnu adresu, inače se ne uvršćuje. Svome obećanju udovoljava svatko, ako zahvalnicu pošalje uredništvu, a njegovo je, kada i kako će je oglasiti.

Amerika: V. G. Molili smo Presveti Srce za razne milosti, osobito za zdravlje i Ono uslijalo. **Anacortes:** K. D. Imadoh tešku bolest u crijevima, liječnici svjetovali tešku operaciju. Ja se pobojah za svoju djecu, utekoh se Srcu Isusovu i Ono mi i bez operacije pomoglo. **Bektež:** A. Š. Preporuča u molitve svoga oca. **Bjelovar:** S. M. Zahvaljujem Presvetom Srcu i sv. Josipu, koji pružiće pomoć u raznim obiteljskim neprilikama. — **I. B.** Zahvaljujem Presvetom Srcu za mnoge primljene milosti. **Brodanci:** R. N. Imala tešku bolest oko srca, ali Srce Isusovo naglo izlječilo. **Cavtat:** L. B. Žena mi teško oboljela u grlu; ja idem u crkvu, preporučim je žarku sv. Tereziji. Kad sam se vratio pozval liječnika i žena ozdravila. **Cernik:** K. B. Zahvaljujem Presv. Srcu za zdravlje obitelji. **Chicago:** H. B. Oboljela mi nogu u fabrici, zavjetovah se Presvetom Srcu i nogu ozdravila. **Coper City:** F. G. Primljene milosti od Srca Isusova i svetaca. **Čakovec:** K. Š. Zahvaljujem Presvetom Srcu Isusovu i Marijinu za primljene milosti i molji daljnju zaštitu u svim drugim potrebama. **Dabar:** V. M. Milosti od Presvetog Srca Isusova i Marijina, osobito za sretan i lak porod. **Dabci (Ivančić grad):** M. Š. Dijete mi je naglo oboljelo, utekoh se Presvetom Srcu Isusovu i Marijinu i dijete ozdravilo; i mnoge druge milosti. **Donje Novo selo:** A. M. Zahvaljujem Srcu Isusovu i svećima za mnoge milosti, koje primih. **Ferdinandovac:** L. R. Primljene milosti od Presvetog Srca. **Gibina:** F. S. Zahvaljujem Presvetom Srcu Isusovu za mnoge milosti u obrtu, osobito radi jednoga stroja. **Kraljevska Sutjeska (Kakanj):** I. i Lj. K. Kćerka nam strašno oboljela na mjeđuhuru, mora na opiraciju; utekosno se Presvetom Srcu i kćerka dode iza operacije zdrava i vesela. **Kešinci:** I. B. Zdravlje u obitelji i milošću Presvetog Srca upravo se na čudan način sretno svršila parnica, koja je trajala trinaest godina. **Klanac:** M. P. Zahvaljujem Presvetom Srcu za zdravlje djeteta i za druge milosti, koje mi podjeljuje. **Kras:** I. K. U veoma teškim časovima, kad je zatajila svu liječničku pomoć, utekli smo se Gospi i sv. Ignaciju, da nam ozdravi naša draga majka. Svaki čas se očekivalo, da će ispituti dušu. U zadnji čas pružisno joj vode sv. Ignacija s najvećim pouzdanjem, da će joj po zagovoru sv. Ignacija pomoći. I gie! Za neko vrijeme majka se mogla ustati i bila je kao da je uskrsnula od mrtvih. Iz zahvalnosti ćemo svake godine na dan sv. Ignacija platiti sv. Misu. **Krk:** V. L. Primljene milosti od Presvetog Srca. **Lokve:** E. M. U svom zdvojnom stanju utekoh se Presvetom Srcu, obećah zahvalu i da će uvijek držati Glasnik i Srce Isusovo mi pomoglo. **Ludina:** K. K. Moemu suprugu, koji je bio oklevanet pomoglo Presveto Srce; obećao mi je uvijek nositi medaljicu Sreca Isusova. **Marija Bistrica:** M. H. Presveto mi Srce iskazalo mnoge milosti. **Migalović:** A. B. Zahvaljujem Presv. Srcu na udijeljenoj milosti. **Nevezićše:** S. B. Primljene milosti od Presvetog Srca. **Ogulin:** Ž. M. Milosti od Presvetog Srca. **Oriovac:** R. M. Milosti. **Osijak:** K. H. Presv. Srce Isusovo uslijalo je zagovorom Majke milosrda i biskupa Langa vrucu molju molbu, pa su dvije mene mile osobe obavile sv. ispitnjed i primile uskusu sv. Prćest. **Petrovaradin:** I. T. Obećah Srcu Isusovu, bl. Dj. Mariji, sv. Tereziji i sv. Antunu, da će se javno zahvaliti ako sretno položim maturu. Molba mi bi uveličana, pa to činim i drugima preporučam da tako čine. **Preseka:** Sch. M. Postignuto zdravlje od Presv. Srca nakon teške bolesti; zavjetuje se uvijek moliti zlatnu krunicu i nositi škapular. **Ravna gora:** B. Š. Presveto Srce помогло у потребama. **Sirač:** F. B. Bio sam uzet, po savjetu časne sestre zavjetujem se Presv. Srcu i Bezgrješnoj i molba mi bi uslišana, jer sam mogao samo hodati; opet mi je bilo strašno poziljno, utekoh se Presvetom Srcu, obećah zahvalu i sad mi je puno bolje. **Skrad:** F. R. Zahvaljuje Presvetomu Srcu na zdravlju i preporuča u molitve svoga sina. **Sotin:** D. H. Zahvaljujem Srcu Isusovu, što su mi svršje ostale zdrave. **Split:** D. M. Srce Isusovo pomoglo mi na ispitima. — **N. D.** Zahvaljujem Božanskom Srcu za ozdravljenje sina. **Subotica:** V. C. Zahvaljujem Presvetom Srcu što sam sretno putovao i dobio namještenje. **Štivica:** I. M. Obećao sam i izvršujem obećanje, jer je milošću Srca Isusova

moj sin sretno položio ispit. **Tomašinci:** E. Sch. Bila sam u opasnosti da nevina moradnem na sud. Utekoh se Presv. Srcu, obećah zahvalu i Srce Isusovo pomoglo. — B. G. Šin Božo sretno položio ispit. **Travnik:** N. N. (sjemenarac). Kao dak i kao sjemenarac imao sam mnogo borbe, da se uzdržim na pravom putu. Ali Božansko me Srce čuva i vodi kao pastir ovcu, te mi je udjelilo izvanrednih milosti. **Ugljan:** M. C. Milosti od Presvetog Srca. **Valpovo:** B. O. Kod radanja osmog djeteta obolih, utekoh se Presvetom Srcu i ja sam ozdravila. **Varaždinske Toplice:** K. C. Zahvaljuje Presv. Srcu za ozdravljenje. **Vinkovci:** R. F. Primljene milosti od sv. Obitelji i sv. Ante i obećaje da će za života držati Glasnik Srca Isusova. **Vrapče:** K. K. Presveto Srce dalo da sam našla izgubljeni stvar. **Vrbovec (Križevci):** A. Z. Moj kćeri teško oboljela ruka, utekoh se Presv. Srcu, obećah zahvalu i bolest je odmah krenula na bolje. **Zagreb:** N. N. (sveučilišni profesor): Smjerno zahvaljujem Presv. Srcu Isusovu što mi je obitelji pomoglo; obećajem da će Mu biti uvijek vjeran i zahvalan. — B. K. (student prava) Na sretno položenom ispitu zahvaljujem Božanskom Srcu, koga zazvah u pomoći. — A. R. (tin.). Primljene milosti od Presv. Srca i svetaca. — M. J. Zahvaljujem Presv. Srcu za ozdravljenje dvoje mi djece od ospica; moli još za djevojčicu. — M. E. Zahvaljujem Presvetom Srcu i Majci Božjoj od Kamenitih vrata na čudesnom očuvanju života moga sina u smrtnoj pogibelji noseći uvijek uza se medaljicu Majke Božje; Ona ga je očuvala. — G. M. Zahvaljujem Presvetom Srcu na sretno položenom ispitu. — P. M. Dobiveno zdravlje od Presv. Srca i sreća djece. — M. J. Zahvaljuje Presvetom Srcu za mir u obitelji. — M. F. Ponizno zahvaljujem Presvetom Srcu za pomoći u velikoj teškoći. — M. K. Srce Isusovo spasilo od dvaju opasnih pasa; milosti od Majke Božje sljemenske. — K. M. Pravila sam devetnicu Srcu Isusovu za svoga supruga i gle, ispojedio se je i pričetio nakon mnogo godina. — T. V. Božansko Srce Isusovo uslišalo molitve. **Zlatar Bistrica:** D. G. Moj sin ozlijedio nogu kod kupanja i dobio tetefac; liječnici nijesu davali nade. Utekoh se Presvetom Srcu i Majci Božjoj Bistrčkoj i moj sin za par dana ozdravi.

DAROVI U MJESECU SVIBNUJU 1934.

Sv. Mise: Akron, Ohio MM Dol. 1— Braddock, Pa. KM Dol. 2— Breščica KK 15 Hamtramck, Mich. JM Dol. 1— Kenosha, Wis. FO Dol. 5— Kutjevo AS 20 Lemont Furnace, Pa. DV Dol. 1— MS Dol. 2— NK Dol. 5— Potok MB 20 San Francisco MF Dol. 1— Subopolje TK 30 Zagreb, MG 20 MJ 30.

Svetište S. L: Vrbnik VL 20 Zagreb AS 15.

U čast S. L: Černik KB 100 Djakov. Selci BM 20 Don. Novoselo AM 25 Dubašnica ZČ 15 Gibina FS 10 Katuni AN 20 Koeniza FL 50 Krk VL 50 Lemont Furnace, Pa. DV Dol. 1— Mar. Bistrica MH 50 Ogulin MZ 100 Oriovac MR 10 Ravna Gora SB 10 Sotin DH 10 Tomašanci BG 10 Ugljan MC 30 Varaž Toplice KC 10 Vel. Selce FR 50 Whiting, Ind. VG Dol. 2— Vrapče SK 15 Zagreb MG 20.

U čast S. L, sv. Antunu, sv. Josipu i sv. Tereziji M. L: Copper City FG Dol. 1— Prhoć KC 5 Stamford, Conn. MI Dol. 1— Zagreb AS 50.

Za ruš. Glasnika S. L: Bjelovar IB 20 LM 10 Borovo DMJ 5 Brod na Savi JK 15 Dijanes AZ 10 Ferdinandovac LR 25 Gjenović ZK 5 Grančari DG 15 Karlovac BL 10 Lemont Furnace, Pa. DV Dol. 1— Lepoglava FA 5 Nerežišće SB 10 Perušić NN 30 Priluka PP 50 Samobor JFO 5 Varaždin FJ 5 Zagreb AR 10 AS 5 Zagreb SR 5 Žemun BiJ 5.

Za kruh sv. Antuna: Richmond, Cal. PK Dol. 1— Viljevo NN 10.

Za Misije: Brod n/Savi GAP 50 Ruski Krstur MD 45.

Za pokrštenje jednog pogončeta na ime Josipi: Privlaka AT 100.

Urednik: Andrija Glavaš D. I.

S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju Isusovci u Zagrebu.

Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfrević D. I.

Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

ČLASFNIK

PRESVETOĆA

SRCA ISUSOVA

God. 43.

Rujan 1934.

Broj 9.

Za posvećenje dušobrižnog svećenstva.

Mjesečna nakana u rujnu, blagoslovljena od sv. Oca.

Mi se zapanjujemo, kad slušamo ili čitamo, kako su mnogi veliki sveci činili čudesa, kako su na pr. slijepima povraćali vid, gladnim čudom priskrbljivali hranu, oživljavali mrtve. Još više se čude anđeli Božji, koji gledaju kud i kamo divnija djela, što ih izvode svećenici Isusa Krista u dušama kršćanskim. Oni otvaraju oči slijepim dušama, kad ih uče nauk Isusov; oni oživljaju duše mrtve, to jest onakve, koje su u smrtnom grijehu, kad ih odrešuje u isповijedi; oni hrane duše najdivnjom hranom, koju čudesno gotove u sv. Misi i dijele kod sv. Prciести. Kako sveti treba da budu oni, koji vrše ta božanski uzvišena djela!

Upravo ovi svećenici, koji se brinu izravno za duše, dušobrižnici, treba da su sveti; treba da se posvete pobožnošći k Srcu Isusovu; treba da mi u rujnu molimo za to njihovo posvećenje.

Svetost dušobrižnika. Od neko 312 tisuća svećenika, što ih danas ima sveta Crkva po svem svijetu, najveća ih većina pripada upravo dušobrižnom svećenstvu. To su nesamo župnici i kapelani pa svećenici u različnim školama i samostanima, već i onakvi, koji se zanimaju drugim poslovima, na pr. znanosću, a ipak barem kadikad isповijedaju, propovijedaju, daju duhovne vježbe i slično.

Svim je ovakvim svećenicima prije od znanja i vještine u njihovu poslu potrebna kreplost i to ne istom kakva, već osobita. Istina, riječ Božja, dolazila iz svetih ili nesvetih usta, ostaje ono, što jest; odrešenje od grijeha u isповijedaonici, valjano je, dade li ga i najgori svećenik, samo ako ima vlast da odrešuje; u svetoj Hostiji je pravo Tijelo Isusovo, posvetio ju Ivan ili Juda, samo ako je valjano zaređen. Ali riječ sveta svećenika dolazi iz puna

srca i hvata za srce; on propovijeda samim svojim vladanjem; njegova molitva združena s pokorom prodire u nebesa i dobiva kišu milosti za duše. Samo on je »sol zemlji«, to jest kao što sol čuva od gnjileža meso, tako i pravi svećenik čuva od pokvarenja ljude. Samo on je »dobri pastir, koji daje život svoj za ovce«, samo on apostol, koji nema mira, dok ne predobiće sve za Krista. A kako da se najlakše posveti?

Pobožnošću k Presvetomu Srcu. Sv. Margareta kaže: »Neizmjerno se blago milosti i blagoslova nalazi u ovom Srcu. Ne znam, je li ikoja pobožna vježba duhovnoga života prikladnija, da u kratko vrijeme uzdigne dušu do najvećega savršenstva i dade joj one prave slatkoče, što se nalaze u službi Krista Gospodina.« To je isto drugim riječima iskazano u 7. i 8. obećanju, u kojima veli Gospodin, da će štovanjem Njegova Srca »mlake duše postati revne«, i da će se »revne duše dići brzo do velike savršenosti.« To vrijedi za sve vjernike, a napose za svećenike, koji su od sviju bliži ovomu Srcu, koji crpu i dijele drugima vode milosti, što teku iz Njega.

Osim toga ima za svećenike i posebno obećanje, u kojem im se obriču divni uspjesi u njihovu svetom poslu, budu li nježno štovali Božansko Srce. Spasitelj veli u 10. obećanju: »Svećenici ma štovateljima ovoga Srca dat će dar, da taknu i najokorjelija srca.«

Eto puta, kojim treba da se dušobrižno svečenstvo skupa sa svojim stadiom penje do svetosti. Ta zašto je i objavio Gospodin ovu pobožnost, nego da izliječi svijet od hladnoće? A tko će lijetiti od te hladnoće, ako ne svećenici? Kako pak da zagriju svijet, ako su sami hladni? Valja im se dakle samima najprije živo zagrijati na ovom Suncu Ljubavi božanske.

Papa Pijo X. objelodanio je i mnogim oprostima obdario onu krasnu molitvu, kojom se svećenici posvećuju Srcu Isusovu i koju treba da mole nesamo svaki dan sami zase, već i zajednički kod svojih sastanaka i svake godine na svršetku duhovnih vježba. U njoj se veli: »Gospodine Isuse, Spasitelju naš... tvoji smo, tvoji hoćemo da budemo vazda, zato se danas posve predajemo i posvećujemo presvetomu Srcu tvojemu, koje si iznemoglim rodu ljudskom pokazao kao jedino utočište spasenja. Ti, koji si svećenicima štovateljima svoga Sreća obećao obilate plodove u božanskoj službi, učini nas, molimo te, sposobnim radnicima u tvom vinogradu, učini nas doista poniznim i blažima, punima duha pobožnosti i strpljivosti, tako gorućima ljubavlju tvojom, da ne prestanemo isto takav oganj ljubavi izvijati i rasplamčivati u dušama vjernih...«

Ti i toliki drugi razlozi nukaju svećenike dušobrižnike, da nježno poštuju Srce Isusovo, potiču i nas, da im svom dušom želimo duboku pobožnost prema tom Presv. Srcu.

Molimo za njih. Pravom kršćaninu bit će eto mnogo do toga, da duše dobiju pastire po Srcu Božjem. Stoga će on mnogo moliti,

svaki dan moliti s velikosvečeničkim Srcem Isusovim za Njegove svećenike: »Oče sveti..., posveti ih u istinu!« Iv. 17, 17.

Da molimo za njih, traži to zahvalnost. Kolike darove Božje primamo po njima od zipke do groba i preko groba u čistilištu! Oni nas krste, uče, služe za nas sv. Misu, isповijedaju nas, pričescuju, oni vjenčavaju, blagosivaju, spremaju nas na smrt, pokopavaju nam mrtvo tijelo, namjenjuju za naše duše sv. Mise i molitve.

Mnogo ćemo moliti za njih, ako nam je stalo do raširenja i utvrđenja kraljevstva Isusova na svijetu. Jer tko će ga širiti i u-

tvrditi, ako ne sveti svećenici? A kako su i oni ništa drugo nego smrtni ljudi, koji su — napose u ova teška vremena — više napastovani nego drugi kršćani, poticat će nas i milosrde, da molimo, neka ih Bog očuva u napastima i vodi ih putem svetosti.

Ako su svi kršćani dužni moliti se za one, koji se brinu za njihove duše, koliko će više članovi Apostolstva molitve kucati na Božansko Srce, da ono osvoji i zanese srca svojih osobitih prijatelja, svojih svećenika, da ih učini najrevnijim svojim štovateljima; da ih digne do najveće savršenosti i svetosti! Vapijmo dakle u rujnu često i često svakoga dana: »Srce Isusovo, da se dostojiš posvetiti pastire duša naših, Tebe molimo, usliši nas!«

M. Pavelić D. L.

MOLITVA ZA SVEĆENIKE.

O Isuse, vječni Veliki Svećeniče, božanski Žrtvovatelju, koji si dao u neisporedivoj ljubavi k ljudima, braći svojoj, da iz Tvoga presvetog Srca poteče božansko svećeništvo, dostoј se i nadalje izlijevati u svoje svećenike životvorne vode beskrajne Ljubavi.

Živi u njima, preobraćaj ih u sebe, učini ih po svojoj milosti orudem milosrda svoga. Radi u njima i po njima i daj, da zaodjevši se u Tebe vjernim naslijedovanjem Tvojih divnih kreposti izvode u Tvoje ime i silom Tvojega duha djela, koja si Ti sam izvršio za spasenje svijeta.

Božanski Otkupitelju duša, pogledaj, kolika je sila onih, koji još spavaju u tminama bludnje; pobroj ovce, koje se u nevjeri nalaze na rubu propasti; promotri mnoštvo ubogih, izgladnjelih, neznačica i slabih, koji uzdišu zapušteni.

Dodi opet k nama po svojim svećenicima; oživi doista u njima; radi po njima i idi iznova po svijetu učeći, praštajući, žrtvujući, obnavljajući svete veze ljubavi među Srcem Božjim i srcem čovječjim. Amen.

Oprost od 300 dana jednom na dan; potpuni uz obične uvjete jednom na mjesec, ako se molitva vrši svaki dan u mjesecu. S. P. A. 17. V. 1927.

NAŠE SLIKE.

Prva slika na omotu prikazuje, kako Božanski Spasitelj čudesno umnaža krub i nasičuje tisuće ljudi. Oni su mu bili tako zahvalni, da su ga htjeli kraljem proglašiti. — I nama Bog dijeli bezbroj svojih vidljivih i nevidljivih darova. Jesmo li mu zahvalni?

Druga slika prikazuje, kako sv. Ana poučaje u zakonu Božjem svoju kćerku, našu B. D. Mariju. — Majke, kako vi poučavate svoju djecu? Pokazuјete li im svaki dan put prema nebu, i da nijesmo stvoreni za ovu zemlju, nego za Boga i lijepo nebo.

„Izvolite, Velečasni, ja ču vam pomoći.

Koncem srpnja 1920. putovao sam sa svojim drugovima gimnazijalcima — bilo nas je oko 40 — preko Zagreba u Maribor na veliki orlovske slet. Vodio nas je naš ondašnji prefekt, sada Isusovac, Velečasni S. F. U Zagrebu smo se smjestili u kaptolskom sjemeništu u sobi, u kojoj su pod škol. godinom stanovali mali katedralni pjevači. Nas je bilo daleko više nego postelja, pa nam nije drugo preostalo, nego pružiti se po podu. Ipak smo prospavali slatko, jer smo bili umorni od puta i od hodanja po Zagrebu. Ta bili smo prvi put u Zagrebu, pa se nije pitalo noge, da li im je pravo, što ih tako nemilosrdno umaramo.

Ujutro nam dođe u pohode Velečasni g. prefekt, da vidi, da li smo svi čitavi i na okupu, a onda me pozove u katedralu, da mu kod sv. Mise ministriram. Vrlo me veselilo, što mi se pružila prilika, da u zagrebačkoj katedrali ministriram. Podosmo kroz katedralu u sakristiju, u kojoj smo zatekli mnogo svećenika, sakristana i ministranata. Velečasni g. prefekt odmah pri ulazu u sakristiju časak zastane, ne znajući u prvi čas, komu bi se prijavio. Ali u isti čas opazim, kako se prema nama uputilo vanredno prijazno i blago lice, da nas očinski primi. Velečasni g. prefekt mi je samo mogao prišapnuti: »Biskup Lang!«. Poljubili smo mu ruku, a onda biskup sam počne: »Želite li, Velečasni, služiti svetu Misu? Izvolite, ja ču Vam pomoći!« Povede na to gosp. prefekta do svoga pulta, sam izvadi iz ormara misno ruho, obuče Velečasnoga, namjesti mu albu, dok sam ja samo začudeno gledao, neznajući, što da učinim. Izvadi na to kalež i prijateljski nadoda: »To je moj kalež.« Ne moram spominjati, kako sam bio iznenaden nad tolikom prijaznošću i uslužnošću biskupa Langa. Ali mislio

*Po Njemu, s Njim i u Njemu jest Tebi,
Bogu Oca... svaka čast i slava.*

sam: Zaciјelo Presvjetli pozna našega gosp. prefekta, pa ga je zato tako lijepo primio.

Podosmo k oltaru. Tu gosp. prefekt primijeti, da nije za me ponio malu česticu, kojom bi me pričestio. Pošalje me stoga natrag u sakristiju. Tek što sam se pojavio na vratima, opazi me biskup Lang. Pode prema meni i zapita me, da li Velečasni još nešto treba. Odgovorim mu da sam došao po malu česticu, kojom bi me Velečasni pričestio. Sjećam se kao danas, kako je biskup pošao prema dnu sakristije, uzeo u ruke ono sito, u koje su sakristani metali svježe čestice, da se dobro odijele i oprase od mrvica i kako je izvadio jednu česticu i metnuo je na čisti rubac. A onda me tih zapita: »Tko je Velečasni, komu ministrirate?« Odgovorim mu: »Velečasni je naš prefekt u dječačkom sjemeništu u O. Putujemo u Maribor na Orlovski slet.« Kako sam se iznenadio, kad me biskup to zapitao. Dakle on ne pozna našega gospodina prefekta, a ipak ga tako ljubezno i prijateljski prima. Sjećam se, da sam tada u duši svojoj uskliknuo: »Biskup Lang je svetac, a sveci su sví ponižni i uslužni!«

Uvijek se rado sjećam ovoga dogadaja, koji je na mene učinio veoma duboki dojam. Danas mi je jasno, što se biskup Lang ovako vladao prema svećeniku, kojega nije poznavao, jer je u svakom svećeniku gledao i štovao samoga Isusa.

Dragi čitatelji Glasnika, štujmo i mi po uzoru svetoga biskupa Langa svoje svećenike! Smatrajmo ih zamjenicima Isusovim radi one velike službe, koju im je Isus povjerio, i one velike vlasti, koju im je dao. Naši svećenici, premda su po sebi slabi ljudi, prikazuju mjesto samoga Isusa novozavjetnu žrtvu, oprštaju nam grijeha i hrane nas presvetim Tijelom Isusovim. Zato, tko ljubi Isusa, taj cijeni i štuje i Isusove svećenike.

Ivan Kukula D. I.

U ŽALOSTI VJERA JE VELIKA UTJEHA.

Pruski kralj, Fridrik II., bezbožni filozof, često je usporedivao svoju sudbinu sa sudbinom svojih podložnika, koji su imali živu vjeru u Boga.

U ovim i sličnim mislima često se i ozbiljno zadržavao.

Kad bi vidio katolike, koji izlaze iz crkve, znao bi kazati: »Ovi su sretni, jer vjeruju.«

Jednom dobi pismo od svog bezbožnog sumišljenika i prijatelja Voltairea. U pismu mu veli Voltaire, koji je tada već bio starac: »Kad se nosi 80 godina života, čovjek ima dosta toga da trpi i preko svoje volje: dolaze žalosni časovi, kad se živi u neprestanim potištenostima zbog pomanjkanja vjere.«

— Vjera je u žalosnim časovima ne samo velika utjeha već i jaka pomoć. Jer teško onome, komu opaćina ili bezvjerstvo otme vjeru.

S. Dragičević D. I.

Spas čovječanstva.

— Oprostite, gospodine, što vas smetam — čujem glas iza leđa. Okrenem se. Preda mnom stoji žena. Drži punu torbu nekakovih knjiga.

— Vidim, da volite čitati, jer eto imate u rukama knjigu. Mislim, da vam ne trebam preporučivati svojih knjiga. Pročitajte samo ovu uputu.

Žena mi pruži na tvrdom papiru štampanih par rečenica. Citam ih... Tu se govori o krizi kulture i čovječanstva. Preporučuju se knjige, koje upućuju ljudе, gdje će naći svoj spas.

— Najljepše se zahvaljujem, gospodo, što ste me ponudili tim knjigama, ali ja ih ne trebam, jer to je adventistička roba.

— Gospodine, želite li spas svoje duše i spas čovječanstva, vi ćete uzeti nekoliko naših knjiga. Mi ih badava dijelimo.

— Ne trebam ih! Spasa čovječanstvu ne mogu donijeti te vaše knjige, što govore o koječemu, a samo ne o onom, »što je jedino potrebno« — a to je živa vjera u Krista.

»Sinko, slijedi me« — »Isuse moj, sasma sam tvoj.«

— Knjige su pisane na temelju svetoga Pisma.

— Znam, da se pozivate na sveto Pismo, ali vi ga krivo tumačite. Vi iskrivljujete Riječ Božju. Sve te vaše »proročke« knjige pune su laži i mržnje na Kristovu Crkvu. Laži ne mogu spasti čovječanstvo. Vi ubijate vjeru u srcima ljudskim. Vi ste pomagači davolski.

— Vidim, da ste oduševljeni pristaša katoličke Crkve, koja silom narivava ljudima mišljenje, da je ona jedina prava vjera!

— Jest, gospodo! Ja sam katolik. To mi je ponos. Ona je jedina prava Crkva Kristova. To ona ne treba narivavati silom nikome! Svi ljudi, koji su proučavali njezinu povijest, koji gledaju njezin rad, što ga je ona vršila i danas vrši, divili su se i ljubili je. Ona je »pećina«, koju vrata paklena ne će nadvladati. Njezin nauk jedini donosi spas čovječanstvu. Taj nauk je isti, kakav je Krist naučavao, jer je ona čuvarica i učiteljica Njegova nauka. Duh Kristova evanđelja treba da provede čovjek u život, i u tom se jedino nalazi spas čovječanstva. Vi ste kao oni, za koje veli Spasitelj: »Čuvajte se onih, koji dolaze k vama u odijelu ovčjem, a iznutra su grabežljivi vuci.

— Ne trebam vaših propovijedil! Vas su popovi zaludili. Žena me bijesno pogleda i otide kao furija od mene.

Večernje rumenilo biva na nebu sve manje. Gledam zamišljeno u nj. Misli mi se kreću oko ovoga doživljaja.

— Ah, toliko su ljudi napisali dobrih misli i propale su. Nestalo je ubrzo uspomene na njih. Učenici danas pišu protiv svojih učitelja! Sto ljudi učine, sve je prolazno. Riječ Božja je stalna. Ona se ne mijenja. Izvor njezin je Bog. Kao što je On vječan, tako mora biti i Njegova riječ. »Nebo i zemlja će proći, ali riječ moje ne će proći!« Sto će mi kriva mudrost ljudska? Riječ vječnoga života će čitati. Zle knjige kao korov šire se po narodu. Ljudi ih čitaju. Ozbiljne stvari preziru...

Otvorim sveto Pismo. Listam po njemu.

— Zašto se ljudi radije priklanjuju krivim naukama, a Tebe, Kriste — Vječnu Istinu — ostavljaju?

Pogled mi padne na riječi svetoga Jakova: »Kao što je tijelo mrtvo bez duha, tako je i vjera bez dobrih djela mrtva.«

Tu je izvor krivim naukama! Leglo današnjih lažnih vjerskih pokreta nalazi se u neugasivoj žedi ljudske duše za Bogom. Čovjeku, koji ne provodi nauk vjere u život, postaje vjera dosadna. On krši njezin nauk. Zabacuje malo pomalo njezine istine. Postaje vjernik na papiru!

U takovu duševnom stanju ne može dugo ostati. Njegova je duša prazna. Nema topline u sebi. Savjest ga progoni. Postaje nezadovolian. Dušu mu muči pitanje: — Sto će biti sa mnom iza smrti? Dušu ljudsku muči čežnja za neizmjernom srećom.

Neizmjernost je Bog. Čovjek teži za Bogom — Vječnom Isti-nom! Sad se odigrava u duši ljudskoj čudna stvar. Mjesto da pri-grli pravu vjeru, on ušutkava potrebu duše za Bogom krivim od-govorima. Milije su mu patvorine vjere, a pra-vu vjeru zabacuje! Oni, koji vele, da ništa ne vjeruju — puni su praz-novjera! Više vjeruju babi gatalici, raznim »odgonetačima« sudbi-ne, a Boga — Istinu ži-vu — preziru.

— Čudan je čovjek i zagonetan!

Rumenila je na za-padu nestalo. Tihi po-vjetarac njiše grančice drveća. Polazim kući moleći se:

— Gospode, saču-vaj moj narod u pravoj vjeri. Ne dopusti, da se udalji od Tebe — Vječ-ne Istine! Daj mu sveće-nika prožetih duhom Kristovim, koji će vo-diti narod u luku vječ-noga spasa.

Spas čovječanstva donosi Evanelje i Cr-kva Kristova i život udešen po toj nauci.

Karlo Ivančić.

MOLITVA SV. MIHOVILU ARKANDELU

protiv današnjega bezboštva.

Sveti Mihovile Arkandele, koji si, užezen revnošću za slavu Božju, obo-rio buntovne duhove u pakao, izmoli nama milost, da, rasplamćeni isto takvom revnošću, svladamo strahovito drsku pobunu naših vremena protiv Boga i da upnemo sve sile jedino u rad oko širenja slave Božje. Amen.

Izgubljen biser.

I najvrednije stvari znaju ljudi naći tek slučajno. Tako sam i ja našao na ovaj biser, o kome ću ove retke napisati.

Bila je zgoda, da sam susreo ženu u odmakloj dobi. U govoru odavala je bistrinu i razumijevanje. Na licu je odražavala ozbiljnost i neke teške udese. Pokopala je i muža i dvoje djece — sve u kratko vrijeme. Zadnja njezina bol dolazila je od smrти osamnaest-godišnje kćerke, što je prije malo godina razveselila nebesa. O njoj mi je počela da priča...

... Vi ne znate, što sam sve pretrpjela, ali hvala Bogu, moja me Manda utješila. Bilo je to dijete, koje raslo za nebo. Iz nje su izlazile riječi, koje me i danas čude; a vjerujte i tješe. Bolovala je dugo. Nisam mogla uvijek biti kod nje. Trebalo se brinuti i za

† Nada Miklić (*Drivenik*)
Ćedna i pobožna kao djevojka,
uzorna kao supruga.

posao. A kad me nije dugo bilo upitala bi me: »Gdje si ti, majko?« »Bila sam na poslu, kćerko.« »Jeste, majko, puno se brineš za zemaljske stvari, a za dušu se ne staraš toliko.«

I put bi me odveo od kuće. Dolazila bi i kasno i rano, kako bi se zavrnuo. Pa kad bi došla, eto nje, da mi kaže: »Majko, znaš li šta sam molila? Što, moja Mandi?« »Da ne zapaneš u hrđavo društvo, mama. Danas najviše propada žena, jer su u nevaljalu društvu.«

† Anka Baća, bivša revna članica
djevojačkog društva u Stonu.

Bilo je u zadnjoj bolesti. Sjedila sam uz nju i vidjela, da joj

nema života. Suze mi se otvoriše... A ona će mi: »Zašto plaćeš, majko?! E, ti sigurno misliš, da sam Tvoja, ako sam tvoja. Božja sam, Bog će me brzo uzeti. A mene je tebi dao samo na upravljanje. Za me se ne brini. Tvoje su samo tri brige. Ti šama, to je jedna briga. Druge dvije: dvije sestre moje, za koje ćeš Bogu odgovarati.«

Došle i njezine drugarice, djevojke da je u teškoj bolesti još jedamput vide. Gledale je sažalnim pogledom. Ona je razabrala njihove misli. Kad su otišle, opet će mi reći: »Znaš li, majko, što one misle?« »Šta?« »One u sebi vele: Sažaljujemo je. Jadna ti je ona. Umrijet će. Nema udaje, nema mladosti... A ja njih sažaljujem. Udat će se za čovjeka, koji će ih možda i progoniti, psovati im oca, mater i — dragoga Boga. Meni je bolje. Idem k svome Zaručniku u nebo, k Isusu, koji će me primiti, s kim ću navijeke sreću imati.

Pohodile me moje prijateljice, tri udovice, da me utješe a Mandu vide. Donijele joj one prvih ljubica. Najednom nas ona upita: »Čujete li miris ljubica? Ništa je taj miris prema onome, što ga ja čutim, ima osam dana. Miris je to djevičanstva i čistoće. O, da ga vi možete osjetiti, sve bi za nj dale.« Pa nas stade svjetovati, da čuvamo čistoću. A mi ostadosmo kao iznenadene na ove riječi.

Dan prije njezine sretne smrti, kada sam svaki čas gledala rastanak duše od tijela, plakala sam uz njezino užglavlje. Ona mi progovorila sasma mirno, kao da ide u veselje a ne u smrt. »Ne žalosti se, majko, Nas će sada u nebu biti troje. Raspolovit će nas Isus. Mi više nećemo natrag, ali vi ćete k nama doći, ako zavrijedite. Samo pazi, majko da mognem pred tebe izići...«

»Još mi zovi svećenika.« »Ta, jesli se isповjedila i pričestila,« odgovorim joj. »Ali nisam sv. ulja primila. Zovi svećenika, jer preko Uskrsa me ovdje biti više neće.«

I rastala se njezina sveta duša s mukotrpnim tijelom baš na Uskrs, kako reče. Tim je završila pričanje ta ozbiljna udovica sa suzama u očima.

Ostao sam dugo pod utiskom govora jedne seoske žene. I nakonio sam da što prije upitam njezina župnika, je li to sve prava istina. On mi potvrdi i reče, da se nikad nije u životu namjerio na ovakvu dušu.

U kraju, gdje mnoge djevičanstvo baš ne cijene, ova je seoska djevojka cvala kao ljiljan medu trnjem. Ante Romić, župnik.

Nenadano ozdravljenje u Leskovcu kod Zagreba.

Casne sestre Karmeličanke imadu u Leskovcu kod Zagreba sirotiste za siromašnu djecu. Tu s njima živi i djevojka Ankica Janžeković, rodom blizu Metlike. Ona se rodila g. 1910. Ankica je prije malo godina stupila k sestrama Karmeličankama. U lipnju g. 1932. morala je u Haarlenu (Holandija) izdržati dvije teške operacije. To regbi nije puno koristilo, jer je bolesnica u Aachenu u Njemačkoj opet bila operirana i to lani na Veliki petak. Liječnici su u Njemačkoj izjavili, da je ova djevojka neizlječiva i neka se vradi u domovinu. Ankica se zaista vratila u siječnju ove godine i nastanila u Leskovcu, da tu dočeka svoju smrt. Ona je sasma smršavila, jedva se vukla i malo je što mogla da radi po kući. Jedno je vazda molila: »Isuse, učini od mene što hoćeš!« Ustrpljiva je bila. Polovicom veljače je molila devetnicu u čast sv. Terezije od Malog Isusa, da je ozdravi, ako je to Božja volja. I gle! Petnaestog svibnja ove godine u 2 sata noću pričini joj se, kao da se netko dotakao njezina čela i kod toga osjeti miris ruža. Odmah se diže iz kreveta, ali nije nikoga vidjela. Dođe do vrata i pogleda nije li se tko uvukao. Ali vrata su bila kao obično zaključana. Ona je u bolesti izgubila svaku osjetljivost za miris, pa se je začudila, kad je osjetila miris ruža. U duši osjeti neko ugodno raspoloženje. Tada rukom opipa svoje rane na mjestu operacije i uvjeri se, da je nestalo izraslina. I još više: nestalo je svake obli. Sada je vidjela, da je čudesno ozdravila. Naravno više nije išla natrag u postelju, nego je sva uzbudena neprestano zahvaljivala Bogu i sv. Tereziji. Kada je kućno zvono zazvonilo k sv. Misi, dotrči sva vesela poglavarici i reče joj: »Ja sam ozdravila!« Poglavarica misleći, da Anka od groznice bulazni, stade je miriti i govoriti ispod glasa, neka bude tiha. Ali ona je uvjeravala, da je zdrava. Pod Misom opaze sve redovnice, kako se Ankica kreće kao potpuno zdrava. Iza Mise ispri povjedi ozdravljenica, kako se sve to zabilo. Kod zajutraka jela je sve kao zdrave redovnice i još više; dok prije nije smjela jesti nego nešto malo i to većinom tekćinu. A i to u zadnje doba malo kada da nije povratila. No na dan ozdravljenja jela je kao zdrava i gladna osoba. Isti dan je otišla u Stupnik, koji je od Leskovca 2 kilometra udaljen. Tamo i natrag išla je pješice i to čvrstim korakom. Dva dana kasnije, 17. svibnja, otišla je pješice u Zagreb i jednakom se vratila. Tako je taj dan prevalila 20 kilometara, a da se nimalo nije umorila. U Zagrebu je pohodila sirotište čč. ss. Karmeličanki na Vrhovcu, da se ondje pred kipom sv. Terezije toplo zahvali Bogu i svojoj dobročiniteljici sv. Tereziji.

Eto, to se zabilo s Ankicom Janžeković, koja se i sada nalazi u Leskovcu sasma zdrava. Vagala se 8 dana iza svoga ozdravljenja i našla je, da je kroz tih 8 dana dobila 3 kilograma na težini.

Naravno mi sav sud o ovom dogodaju prepuštamo Crkvi i njezinoj zakonitoj vlasti.

Lurd i liječnici.

Bazilika u Lurdzu.

U Lurdzu postoji blizu Gospine crkve posebna zgrada, u kojoj je smješten Liječnički ured, što ga je osnovao pokojni Boisserie, liječnik. Svaki liječnik ma koje narodnosti imade slobodan pristup u taj ured, da tu proučaje bolesnike prije i poslije ozdravljenja; dapače da sudjeluje skupnoj sjednici svih sabranih liječnika, koji istražuju lurdsko ozdravljenje. Redovito tu rade barem tri liječnika, a drugi im se pridruže. Predsjednik je tog ureda liječnik A. Vallet. U prošloj godini 1933. sudjelovalo je u tom uredu kod istraživanja čudесnih ozdravljenja 896 stranih liječnika i to: 592 Francuza,

84 Belgijaca, 41 Englez, 23 Španjolca, 18 Iraca, 14 Holanđeza, 8 Švicara, 8 Portugalaca, 8 iz engleske Indije, 6 iz Austrije, 4 iz Njemačke, 4 iz sjeverne Amerike, 3 Čeha, 2 s Malte, 1 Kanadani i 1 iz Švedske. Ti su liječnici istraživali najraznovrsnije bolesti i označili su što može da kaže znanost o lurdskim ozdravljenjima. N. pr. o bolesti svećenika Locheta je posvјedočio glasoviti profesor sveučilišnog liječničkog fakulteta u jednoj svjedodžbi, koja nije namijenjena lurdskom Liječničkom uredu: »Prelom, što ga pokazuje ovaj bolesnik, nedvojbeno je neizlječiv.« I ipak je taj bolesnik u Lurdzu ozdravio. U Lurdzu postoji i Međunarodno liječničko udruženje. To je udruženje imalo preklani 1.669 članova iz svih strana svijeta. U g. 1933. je pristupilo ovom udruženju još 216 novih članova liječnika, te je udruženje imalo svršetkom g. 1933. do 1.885 članova liečnika.

Lurdski je ured istražio i u zapisnik uveo 88 slučajeva. Od tih je proglašeno 17 slučajeva, u 71 neka promjena organička, ali još treba čekati da se sa sigurnošću može proglašiti je li tu čudo. No ured je zato pregledao 45 ozdravljenja iz prošlih godina, i to: 1 iz g. 1928, 4 iz g. 1929, 2 iz g. 1930, 6 iz g. 1931, 32 iz g. 1932. Od tih su liječnici proglašili pravim čudom samo 15 slučajeva. Ti su slijedeći:

1. Dijete od 3 g., Gilbert Clob, ozdravio 10. 3. 1928. od kapiarnne bronhite i bronho-pneumonije. — 2. Gja Grassi je ozdravila 25. 8. 1929. od čira na stomaku. — 3. Svećenik Lochet je 7. 10.

1929. ozdravio od bolesti pluća i srca. — 4. Gca I. Huguet ozdravila 29. 7. 1931. od čira na stomaku. — 5. Gca J. Lemenager ozdravila 28. 8. 1931. od lijeve koksalgije. — 6. Gca Herijeta Carpentier ozdravila 31. 7. 1931. od toksemije bakčilarne na više organa, plućima, hrptu i mješuru. — 7. Gca Lucy Delfosse ozdravila 18. 6. 1931. od čira piloroduodenalnog. — 8. Gja Emila Piersson ozdravila 12. 9. 1932. od encefalite hroničke s kotrakturama. — 9. Gca Alice Guy ozdravila 20. 9. 1932. od opće sušice. — 10. Akil Billiet ozdravio 19. 7. 1932. od rane na lijevoj nozi, koja je gnojna bila još od rata. — 11. Gja Gaselli, ozdravila 1. 8. 1932. od teške enteroklotne hronine. — 12. Gja Bernardica Vignes ozdravila 19. 8. 1932. od plućne sušice. — 13. Gca Renee Kontvallier ozdravila 19. 7. 1932. od sušice. — 14. Gja Concetta Brancolini ozdravila 22. 9. 1932. od bakčilarne nefrite. — 15. Gca Langrognat ozdravila 10. 9. 1932. od gastro-entekolte hronične.

Tako eto i znanost priznaje, da Bog i sada pravi čudesa na Marijin zagovor.

A. Allirević D. I.

ORUNJENI VIJENAC

Iz francuskoga.

Ići ja ēu, ići s vijencem orunjenim
U vrt Očev, u kom cvijet oživljuje,
Tu ču dugo molit duhom poniženim:
Otar ima lijek, što muku smiruje.

Ići ču i reć Mu bar suzama svojim:
»Gledaj, patila sam...« On će dići gled,
Poznat će me sa svim promjenama mojim,
Ocu smetat ne će lik uveo, blijed.

On će reći: »Ti, o tužno moje dijete!
Zar izmakla zemlja koraku se tvom?
Ja sam Bog: nek skrbti sve sad ostave te,
Gle mog Srca, udi, tu je tebi dom!«

O blagosti, slasti, utocište, Oče!
Plakalo Ti čedo, i Ti plač mu ču!
Moj si već, jer nadom ja Te grlit počeh,
I jer imaš svu mi radost iščezlu.

Ti ne bacaš cvijeta, što već nema čara,
Zemlja tek ne prašta grijeha takovih.
Zle me ne ćeš proklet, što od Tvojih dara
Ništa baš ne prodah, već sve razdijelih.

Marceline Desbordes — Valmore.

Sotona na isповijedi.

Pričovijest.

Među onima, što se isповijedali, opazi svećenik i nekog mlađića. On je najzadnji došao na isповijed. Čim je klekao, počeо nabrajati takve grijeha, kakvih svećenik još nikad nije čuo.

— Da si i tisuću godina živio, vrijeme bi bilo prekratko za takve grijeha, primijeti svećenik.

— Meni je više nego tisuću godina.

— Tako! Pa tko si ti?

— Ja sam jedan od zlih andela, što sagrijesiše u isto vrijeme, kad i Lucifer. Dosada sam ti priznao samo neznatan dio svojih grijeha. Ako želiš, ja će ti i ostale nabrojiti.

— Šta te je, sotono, potaklo na isповijed?

— Prisluškivao sam, kad su se drugi isповijedali. Čuo sam, što su oni govorili i što si im ti odgovarao. Makar netko imao i najtežih grijeha, ti si mu ih opraštao i obećavao život vječni. To je potaklo i me ne na isповijed. Dodoh, da mi oprostиш grijehu i otvorиш *Tu su Križari nedavno imali svoje taborovanje.*

— I tebi će se, sotono, oprostiti grijesi u isповijedi, ako se isповijediš onako, kako treba. Obećaješ li mi, da ćeš izvršiti pokoru, što će ti je radi grijeha naložiti?

— Samo ako pokora ne bude prevelika, odvrati sotona.

— Ne boj se, pokora će biti neznatna. Zahtijevam od tebe, da dnevno triput rekneš: Bože, Gospodine moj i Stvoritelju, sa-grijeo sam, oprosti mi!

— Ta je pokora za me preteška! odvrati sotona.

— To nije moguće!

*Košljun: Samostan i bujna vegetacija.
Tu su Križari nedavno imali svoje taborovanje.*

— Meni je nemoguće, da se ponizim pred Bogom, odvrati sotona. Naloži mi drugu pokoru.

— Bez poniznosti, sotono, nema oproštenja!

Kad pristupaš sv. ispovijedi, misli, da si David, koji skrušeno vapi Gospodinu: »Smiluj mi se, Bože, po velikom milosrdju svome!« I Bog će ti oprostiti grijeha, pa bili ne znam kako veliki. Ponizi se pred Bogom, jer Spasitelj veli: »Tko se ponizi, taj će se uzvisiti.«

Kotoriba: »Križarski podmladak sa svojom novom zastavom. (Vidi dopis)

Kad ideš na sv. isповijed, pomisli i na poniznog carinika, koji se u hramu Božjem nije usudio ni očiju dignuti prema nebu, već se ponizno udarao u prsa i govorio: »Milostiv budi meni grijesniku!« I Bog će ti oprostiti radi tvoje poniznosti kao što je oprostio i cariniku.

F. M.

SANJAO SAM, DA JE BOG UMRO.

Zena I. bila je teško bolesna. Čitave mjeseci morala je ležati. Muž ju je tješio, ali uzalud; sva je bila zdvojna.

Nekoga jutra izgledao je muž vrlo potišten. Žena je to opazila, pa ga zapita:

»Što ti je, da si tako potišten?«

Muž ne odgovori. Žena ga opet stane pitati. Iza dugog njezina zapitkivanja reče muž:

— Pomisli, što mi se je noćas snilo! Da je Bog umro i da su ga andeli pokopali. Što da uradim, ako je moj san istinit?

Žena se kod toga nasmija i stane tješiti muža:

— O, ne žalosti se, dragi! Bog ne može umrijeti. Ta On je vječan. On živi i brine se za sve svoje stvorove.

Sada se istom muž srdačno nasmija i reče:

— Vidiš, draga ženo! Ako Bog živi i brine se za svoje stvorove, zašto si onda tako žalosna i zdvojnja? Zašto dan i noć jadikuješ, kao da ne bi bilo u nebu Boga?

Muževa je opomena pomogla. Bolesnica je postala mirna. Kada su je mučile boli, tješila bi se:

— Bog zna za mene i On je dosta moguć, da mi pomogne, ako je to samo za moje dobro!

Hodočašće Zagrepčana na povratak iz Marije Bistrice.

Glasnik Srca Isusova dobiva sa svih strana priznanja, pohvale, bodrenja. Neki nam v. g. župnici i kapelani pričaju, a mnogi drugi pišu, kako se Glasnik svima sviđa, kako slike mnogi okviru i vješaju na ugledno mjesto u stanu, kako je sadržaj prvorazredan itd. Hvala Presvetomu Srcu! Naš Glasnik napreduje i u novim preplatnicima. Samo u zadnja 3 mjeseca dobio je četiri hiljade novih preplatnika. Hvala Vam, dragi naši širitelji i širiteljice! Mi ćemo se još više žrtvovati za Glasnik, a poduprite nas i Vi skupljanjem novih preplatnika. Kad bi se svaki preplatnik nešto jače maknuo, eto nas ko ništa na sto hiljada. Dajte braće i sestre, prihvavite. Radi se o slavi Presvetoga Srca. Tko ljubi Presveto Srce, taj širi i Njegov Glasnik, koji je ljudima tako potreban u ova vremena. Ljudi trebaju utjehe i pouke, a tu će dobiti od Presvetog Srca preko Njegova Glasnika.

Molitva i „molitva“.

Nijesu rijetki kršćani, koji se mole i mnogo mole, a u dnu duše i sami zapravo ne očekuju puno od tih svojih molitava. Slični su onima, koji za nekoliko dinara kupuju srećku, da onda možda, ako ih posluži sreća, izvuku kakav zgoditak. Željni bi da dobiju štogod. Ali, ako ne...? Pa, nisu izgubili puno..., a i nadali se nisu baš mnogo! S ovakovim lutrijskim raspoloženjem neki se mole i dragom Bogu. I pri tom dakako i ne misle, da njihova molitva i nije molitva. Ne misle naime, da u njihovoj molitvi nema pouzdanja. A moliti bez pouzdanja zapravo je samo malo bolje nego uopće ne moliti. Pouzdanje se ne može rastaviti od molitve.

Sigurno ne mole ljudi bez pouzdanja, što ne znaju, da je Isus sve obećao samo onima, koji se mole, a — ufaju se. »Zaista vam kažem: Ako tko reče ovoj gori: Digni se i baci se u more, i ne posumnja u svom srcu nego uzvjeruje, da će se dogoditi, što govori, bit će mu. Zaista vam kažem: Sve što ištete u molitvi, vjerujte, da ćete primiti i bit će vam.« (Mk. 11; 23—25). Ali, eto oni se ne ufaju možda baš zato, što je Isus toliko obećao molitvi. Nego naprotiv njima i nehotice dolazi na usta — ne prigovor (jer to su često dobri katolici) — nego poteškoća: »Ta, ja sam molio samo male i lake stvari. I mnogo sam molio. Pa ipak...« Ovo je poteškoća, koju je već mnogi, ako ne izrekao, a ono barem osjetio: Kako to, da je onima, koji se mole Bogu, obećano sve, a primaju ipak malo? Mora, da se tako nekada slično pitala i tužila sv. Monika, kad je nabrajala svoje molitve i suze, jer ju je jedan biskup morao tješiti: »Sin tolikih suza ne može propasti.«

»I ja vam kažem: Molite i dat će vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvorit će vam se.« (Lk. 11; 9) »I sve što uzištete u molitvi vjerujući, primit ćete.« (Mt. 21; 23) Tko bi mogao i posumnjati, da Isus ovdje naviješta moć molitve? Ili recimo bolje sve-moć molitve. Istina, u isto vrijeme on bi nas kao htio nagovoriti,

da rado i često molimo. Jer na jednom drugomu mjestu, kada Isus veli: »Dosada još niste ništa molili«, čovjek osjeća, da je Isusu žao, što njegovi apostoli nisu još ni počeli, da se mole. Ali prvo, što je Isus htio reći, jest: Što mi možemo očekivati od svoje molitve. Rekao je: sve. I rekao je: zašto. Jer imamo na nebu Oca. A otac, svaki otac je dobar. Koji to nije, taj se ne bi trebao zvati otac. Kakav bi to bio otac, koji bi svom djetetu mjesto kruha pružao kamen, da skapa od gladi, ili mjesto ribe dao zmiju, da se otruje? Naš je nebeski Otac puno, puno bolji. I — moćniji. A i ovo drugo je važno. Jer, koliko se molbi i molitava kod nas razbijaju na slabosti i siromaštvo! Ta, baš najčešće oni, koji su dobri i najbolji, moraju odgovoriti: »Tako bih rado pomogao, ali ne mogu. Rado bih dao ali — nemam.« Što ćemo, kad se dobrota, bogatstvo i snaga na zemlji tako slabo slažu! Kod našega nebeskog Oca nije tako. »Jer u Boga nije ništa nemoguće.« (Lk. 1, 37). Zato, kad je on svemoguć, zašto i naša molitva ne bi bila svemoguća?

Kad govorimo o svojim molitvama te osobito o svojim neuslišanim molitvama, mi smo začudo vrlo čedni. Na sebe uopće i ne pomicljamo. Gledamo samo na Boga. I čudimo se, da nas On uz toliku Isusova obećanja ne uslišava. Nisu rijetki, koji se onda i »razočaraju«. I prestaju moliti... Ali to su uvijek od onih, (premda oni često baš protivno misle), koji nisu nikada razumjeli Božanskog Spasitelja. Isus je, istina, u evanelju svojim apostolima a preko njih i nama rekao sve, što može molitva. Ali On je rekao, a još puno više svojim primjerom pokazivao, kakav treba da bude onaj, koji se molí. Za dobru molitvu nije dosta imati potreba, kojih bi se čovjek htio riješiti. Sigurno bi onda svi ljudi lako, dobro, a valjda i previše molili! Da naše molitve budu uslišane, nije dosta ni to, što imamo na nebu Oca, koji je dobar i svemoguć. Nego osim svega toga traži se, da onaj, koji se moli nebeskom Ocu bude: *pravo i dobro dijete.* Ovdje bi trebali tražiti odgovor oni, koji se tuže na svoje neuslišane molitve. Jer dragi Bog je obećao sve samo djeci. A ne onima, koji bi htjeli s Njim trgovati. I to kako? Da im Bog dadne, a oni Njemu ništa osim možda malo zahvalnosti.

Dodite, pomolimo se.

A što znači biti dobro dijete nebeskog Oca? Znači ljubiti i slušati dragog Boga. Ili još jasnije: naslijedovati našega božanskog Spasitelja. Ta o njem je Otac rekao: »Ovo je Sin moj ljubezni, koji je po mojoj volji.« (Mt. 3, 17). Kad bi se to isto smjelo i drukčije reći, onda bi se reklo, da nebeski Otac voli Isusa, jer Ga u svemu sluša. Ili kako je Isus sam za sebe rekao: »Uvijek radim samo

ono, što je dra-
go Ocu.« I kod
nas su na zemlji
dobra djeca sa-
mo ona, koja u
svemu slušaju
svoje roditelje.
Dobro dijete ra-
di sve, što hoće
otac. Dobar otac
uslišava sve, što
razborito moli
dijete.

Kod molitava
dragom Bogu i-
sto je tako. Čo-
vјek treba da u
svemu sluša dra-
govog Boga. On ne-
ma ništa, što ne
bi bilo u skladu
s voljom Božjom.
A pogotovo ne-
ma ništa, da moli,
što ne bi bilo
drago Ocu. I kad
moli što za sebe,
on to želi samo
onda, ako je to

Molitva prije jela.

po volji Božjoj. Zar je ovakovim onda teško razumjeti, da molitva sve može; da će im Bog sve dati, što zaštita?

Oni, koji se »razočaravaju« nad molitvom obično ili zapravo nikad nisu »dobra djeca«. To su, kako je rečeno, trgovci ili možda i prosjaci ili sluge, ali ne djeca. A nebeski Otac samo djetetu t. j. onomu, u koga se može pouzdati, uzajmljuje svoju svemogućnost. Ta kako bi Bog preko molitve mogao učiniti svemogućim čovjeka, koji bi onda radio proti Njemu, ili zaboravljao na Njega, ili koji bi svojom molitvom nanosio štetu braći svojoj? Ni Isus nije uslišao svojih najdražih, kad su Ga iz krive revnosti molili: »Hoćeš li da zapovjedimo, da oganj siđe s neba?«

Netko je ovako riješio poteškoću neuslišanih molitava: Ako hoćeš da od Boga dobiješ sve, moraš i ti Bogu dati sve. To jest

moraš volju Božju učiniti svojom. A koliko je onih, koji se tuže na molitvu, zamijenilo svoju volju Božjom? Naši su sveci bili takovi. Ali oni se nisu ni tužili na neuslišane molitve! **Stj. Zec D. L.**

Čuvajmo se i malih pogrješaka.

Sitnica je, ako je staja malo vlažna; ako mala stabljika nije privezana uz ravni kolac. Sitnica je, ako 2 pare više ili manje dobjete za jedno jaje; ako na kaputu imaš jedno dugme manje. Ipak naši seljaci brižno paze, da im staje budu suhe, stabljike zarana privezane, a kada idu s jajima na vašar ili u tržnicu, unaprijed dobro izračunaju svaku »sitnu« paru. Uopće ljudi su pametni u prolaznim stvarima. I kako tekar paze na zdravlje tijela! Ako koga boli Zub, idu satove daleko k zubaru, premda bi ta bol možda i po sebi prošla.

Sve je regbi drukčije, kad se radi o duši. Tu ne paze na male pogrješke. I ipak te »sitnice« dovode već po sebi do velikog zla. Ta nitko nije za zlodjela došao na vješala, ako nije počeo s malim stvarima. Za »sitne« grijeha ćemo morati valjda i godine trpjeti u čistilištu. I sv. Pismo nas opominje: »Tko ne mari za male stvari, malo po malo će propasti« (Sir. 19, 1). Naš Božanski Spasitelj nam veli: »Tko je nevjeran u najmanjoj stvari, i u velikoj je nevjeran« (Lk. 16, 10).

Ispravljajmo svoje mane, dok su još malene; dok su stabljike malene, lako ih iščupaš i s jednom rukom, a kad porastu, ne ćeš to postići ni s obadvije ruke.

A kako Bog sudi o sitnicama? O tome nam prijavlja sv. Terezija. Dok je ona jednog dana molila, utren kao da se nađe u paklu, a ni sama nezna kako. Ulaz je bio taman, dug i nizak. Tlo puno blata i odvratnih gmazavaca. Na dnu ugleda svetica izdubinu, punu vatre. Neka je sila baci tamu. Ona je silno trpjela. Vatra je palila sa svih strana, a radi malenog prostora Terezija se nije mogla ni uspraviti ni leći. Zidovi su je pritisnivali sa svom težinom te je bila kao pod prešom. No najviše ju je mučila misao, da će to tražati kroz čitavu vječnost. Iza malo minuta prestadoše te muke. Ali sve se to sv. Tereziji tako zasjeklo u pamet, da je bila spremna sve muke i boli na ovom svijetu rado pretrpjeti, samo da ne dode u pakao. I Bog joj očitova: »Tamo ćeš doći, ako se i dalje budeš previše razgovarala u govornici s vanjskim ljudima.« Svetica odmah to popravi.

A ti? Odmah ispravi i ti svoje »sitne« pogrješke.

A. Alfrević D. I.

VAZNO! Izašla je kod »Glasnika Srca Isusova« knjižica »Pregled opće povijesti naroda srednjeg i novog vijeka«, pisana od katoličkog svećenika — prema najboljim učenjacima, strana 176, cijena 10 Din. Na 10 komada, dobiva se 1 primjerak na dar.

Narudžbe prima Uprava Glasnika Srca Isusova, ZAGREB, I/147.

MALI KRIŽARI

Mali križar pred presv. Sakramentom.

*Isuse, što Hostijica
Krije Te u stanku tom,
K Tebi letim kao ptica,
Tebe ljubim dušom svom.
O oprosti, smjerno molim,
Što odlatah putem zlim!
Ja se kajem, umrijet volim,
Neg da Tebe uvrijedim.*

*Primit sad Te želim vruće
U toj Tajni Presvetoj,
Al kad to je nemoguće,
Dodi tajno pod krov moj.
Dodi, srećo moje duše,
Što nas hraniš svaki dan,
Dodi, dodi, rajske Kruše,
Sa oltara u moj stan!*

*O moj Bože i sve moje,
Hvala Ti na daru tom!
Sad Te grli dijete Tvoje
U svom srcu malenom.
Došo si na moju želju,
Da mi budeš štit i lijek:
O moj dobri Spasitelju,
Ostaj sa mnom zauvjek!*

TKO ZNA BOLJE, TI I LI SEKA?

Deset pitanja o vjeri.

- Može li se učen i pošten čovjek i sam koji put prevariti pa i drugoga, ma i cehotice prevariti?
- Je li nam grijeh, ako čovjeku ne vjerujemo na prvu riječ?
- Može li se Gospodin Isus prevariti pa još i koga od nas ljudi prevariti?
- Je li nam grijeh, ako Gospodinu Isusu ne vjerujemo sve, što nam kaže, odmah na prvu riječ?
- Moramo li uviyek napamet znati sve, što nam je Gospodin Isus kazao?
- Je li Isusu dragو, ako kažemo »vako: «Moj Isuse, ja vjerujem sve, što si nam Ti objavio?»
- Imaju li svi ljudi jednako veliku vjeru?
- Može li dječak imati veliku vjeru? Ili djevojčica?
- Hoće li Gospodin Isus umnožiti vjeru onima, koji nikad ne mole »Djelo Vjere«, ne slušaju propovijedi i ne čitaju pobožnih knjiga?
- naš li moliti »Djelo Vjere»?

Na 4 pitanja odgovara se sa »da«, na 5 pitanja sa »ne«, na deseto se pitanje odgovara po savjeti. U listopadu će doći 10 pitanja o ufanju, u studenom 10 pitanja o ljubavi. Brzo nauči još i »Djelo Ljubavi«, da možeš na sva pitanja točno odgovoriti.

RJEŠENJE PITANJA IZ 8. BROJA. Na prvih pet pitanja mora se odgovoriti »ne«, a na sljedećih pet »da«.

Ljubičine ružice.

Pričao mi je jedan naš dalmatinski župnik, kako revno nastoji da raširi pobožnost devet prvih petaka u čast presv. Srca Isusova. Jednoga dana uniđe u crkvu mala Ljubica, siroče od pet godina. Nije imala ni oca ni majke; tetka se je brinula za nju, ali tetka nije marila za vjeru.

I prije nego će Ljubica izići iz crkve, zaustavi se pred kipom Srca Isusova. Promatrala ga je dulje vremena, a tada će zapitati župnika: »A što je to?« Župnik joj protumači i Ljubica je prvi put u životu izgovorila za župnikom riječi: Srce Isusovo.

Siroče Ljubica promatrala je dugo i pozorno mili kip Presv. Srca.

— A zašto je raskrilio ruke? — šapne. — Bi li što htio od mene? Svećenik joj uzvrati: »Bi, draga Ljubice. On bi htio tvoje srce. On želi, da ga ti ljubiš.«

I malo siroče se zamisli... Onda ko da se sjeti: »Aha, dobro! Ja ēu mu dati i cvijeća!« Tada pokazujući svojim prsticem na ranoeno Srce Spasiteljevo zapita:

— A tko ga je ranio?

— Židovi — odvrati svećenik.

— Aaa, kako su to mogli?! Ali i meni je jednom rekla teta: »Ti mala židovko!« Ali ja ga nijesam ranila. Ja toga nikako i nikada nijesam učinila.

I siroče Ljubica je nekoliko puta ustvrdila, kako ona nije ranila Spasitelja. Zatim poljubi kip i odsakakuta kući.

Iza 2—3 dana doneće Ljubica župniku pun naručaj cvijeća za kip Srca Isusova. Sama ga je brala pa se je kod toga i izmučila. Kad je svećenik stavljao na oltar ruže, opazi na jednoj bijeloj ruži kapljice krvi. Te kapljice su bile iz Ljubičine ruke, jer ju je ružino trnje ubolo. Tu poškropljenu ružu stavi župnik pred noge kipa Isusova na nakanu, da Ljubica uvijek ostane dobra katolika i vjerna Presv. Srcu.

I tako je prošlo nekoliko mjeseci. Siroče Ljubica dolazi često s cvijećem k oltaru Srca Isusova. Postala je jako revna. Jednoga dana čuje župnik, da je Ljubica teško bolesna. Pode da je posjeti. Prije nego je župnik došao, izide tetka iz sobe za poslom. Malo iza toga evo i župnika. Unidoše u bolesničinu sobu, kad... nema Ljubice. Gdje je? Traži amo, traži tam. Nema pa nema. Uznemirili se jako. Tada se župnik domisli. Pode u crkvu i gle! vidi Ljubicu gdje leži pred oltarom Srca Isusova. Župnik se prigne i zaručuje njezin tiki šapat: »Isus zove Ljubicu.« Lagana smrtna borba potrese slabim bićem i Ljubica se preseli s ovoga svijeta, da vječno cvjeta Presv. Srcu u nebu.

Ugledaj se, dragi mali križaru i križarice, u ovo siroče Ljubicu i uzluhi poput nje presveto Srce Isusovo, koje će te sigurno obilno blagosloviti.

S. Dragičević D. I.

IZ USTA MALENIH.

Idem jednog dana u gračansku školu. U dvorištu nekoga dobrog moga župljanina stoji mlad čovjek. Čim me taj opazi, okrene se mrka lica. Svršivši školu opet prođem kraj rečenog dvořišta i opet nadem onog čovjeka, koji je došao u službu moga dobrog župljanina. Čim me opazi, opet se mrko okrene.

Na vratima kuće stojao dječak, unuk gospodara obitelji, dijete od 6 godina. Čim me taj mali opazi, začujem naš katolički: »Hvaljen Isus i Marija.« — »Na vijeke, mali!« odvratim.

Dijete začudeno gledalo slugu, pa će mu: »Šta, ti ne češ reći: »Hvaljen Isus i Marija?« Mrki će sluga: »Komu? Zašto?« Dijete će dalje: »To je bio svećenik.« Sluga će: »Što je svećenik? Čovjek kao i ja.« Mali će odlučno, da se orilo: »Nije istina. On nije kao i drugi. On nosi Boga. I ja sam ga već vidio i svaki put klekao i blagoslov dobio.«

Sluga zašuti, gospodar ga popodne otpusti. Bio je adventist.

Krist Gospodin kaže: »Ja sam pravi čokot, i Otac je moj vinogradar. Svaku lozu na meni, koja ne rađa roda, odsjeći će; i svaku, koja rada rod, očistit će, da više roda rodi. Ostanite u meni, i ja ću u vama. Kao što loza ne može roda roditi sama od sebe, ako ne ostane na čokotu, tako ni vi, ako u meni ne ostane. Ja sam čokot, vi loze; koji ostane u meni i ja u njemu, on rada mnogi rod, jer bez mene ne možete ništa činiti! Tko u meni ne ostane, izbacit će se napolje kao loza, i osušit će se, i skupit će je, i u oganj baciti, i gorjet će.« Iv. 15, 1—8.

Leopold Rusan.

ADVENTISTI I NAŠ GLASNIK.

U svibanjskom broju donijeli smo, zašto mi katolići svetkujemo nedjelju, a ne kao Židovi subotu. Iznijeli smo ove razloge: 1. Svi propisi Starog Zavjeta ne vežu vjernike Novog Zavjeta; 2. Krist je osnovao svoju Crkvu i dao joj vlast da izdaje odredbe, a Crkva je odredila da svetkujemo nedjelju. — To je pročitao V. W. i odmah napisao dugo pismo. Tu on brani subotu, te želi da mi dokažemo iz sv. Pisma, kada je Krist ustanovio katoličku Crkvu, napokon zašto se Uskrsnuće ne vrši u nedjelju ujutro, nego pokvari subotnji odmor. U istom pismu priznaje, da adventisti mnogo toga ne vrše što su Židovi u Starom Zavjetu vršili.

Prije nego odgovorimo, pogledajmo tko su i što su ti adventisti!

Adventisti su nastali od protestanata u prošlom stoljeću. Oni su odredili neke dane, kada ima Isus doći da sudi sve ljudi. Ti po njima određeni dan bili su 21. X. 1843., zatim 21. III. 1844. Dolazak znači latinski adventus, pa odatle i njihovo ime. Budući da Isus nije došao ni prvi ni drugi puta, mnogi su ih smatrali smatrući ih s pravom naivnim zanesenjacima. Kad su se njihovih »proroci« ta dva puta obrukali, onda su se počeli izmicati i sada samo govore, da je Kristov dolazak vrlo blizu. Pocijepali su se na mnogo raznih ogrankaka. Najpoznatiji su t. zv. Adventisti sedmoga dana. Osnivačica im je neka prote-

stantkinja Preston. Oni tvrde, da se mora subota svetkovati, a ne nedjelja, i to bi htjeli dokazati iz sv. Pisma Staroga Zavjeta.

Adventisti dakle vjeruju, da je sv. Pismo nepogrješiva riječ Božja. No odakle znadu, koje knjige sačinjavaju sv. Pismo? To nigdje ne će naći u sv. Pismu. Dakle vjeruju u sv. Pismo, ali ne na temelju dokaza iz sv. Pisma. Očevđno su Adventisti sebi nedosljedni, kad od nas traže neka vjerujemo s a m o u o n o što piše sv. Pismo.

Advetisti uče, da se moraju odrasli ljudi opet krstiti. Gdje stoji to u sv. Pismu? Uopće ne češ naći dvojicu Adventista, da se slažu u tumačenju svega sv. Pisma, pa zato je među njima nastalo više sekta, koje ne će da znadu jedna za drugu. Tko nam tu jamči, da će ono, što danas uče ili kako danas tumače koju odredbu sv. Pisma, još i sutra tako učiti ili tumačiti? Sv. je Pismo knjiga, koje je mrtvo slovo i svatko ga može da iskrivi. Adventisti nemaju nigdje kod sebe nepogrješivog učitelja, i zato može svak rastezati sv. Pismo po svojoj volji.

2. Drukcije je kod nas katolika. Svi moramo tumačiti sv. Pismo, kako ga tumači nepogrješivi naš sv. Otar Papa. A da je Papa uistinu takav učitelj (ili s njime i crkveni sabor, ako Papa to potvrdi) znademo iz usmene predaje. Tako je sva Crkva prije sekta vjerovala, i Papa nije nikada pogriješio. Zato sv. Augustin i veli: Ne bih vjerovao evanđelju, kada prije ne bih vjerovao Crkvi, t. j. Papu. Zato su se prvi kršćani i pozivali na pape. — Pape, ili biskupi na crkvenom saboru s Papom, mogu izdavati nove zakone, pa i nedjelju slaviti kao dan Gospodnj. Ta nije uzalud sv. Petru Isus dao vlast: »Štogod svežeš na zemlji, bit će svezano i na nebesima.« (Mat. 16, 19) Zašto je Isus iz svog uskrsnuća dao sv. Petru vlast da upravlja ljudima, ako je njegova vlast propala s njegovom smrću? Zašto već sv. Klement, naslijednik sv. Petra u Rimu prijeti g. 97. u pismu Korinćanima, da će ih isključiti iz Crkve, ako ta Crkva kao organizirano društvo ne postoji po odredbi Isusovoj? Kako Isus kod Mat. 16, 18 obeća, da će na sv. Petru kao temelju sagraditi Crkvu, ako ona ne će imati svoje glave?

Crkva ima vlast da odredi, kada je dan Gospodnj. Katolička Crkva tu ne stvara Bogu zakon nego za vjernike po Isusovoj dozvoli i to u stvarima, ne objavljene istine, nego zapta i obreda. Crkva ni nitko drugi ne smije istinu mijenjati, ali zapt (disciplinu) i obrede može. Zato se crkva prilagoduje novim potrebama suvremenim i mijenja post, dokida neke svetkovine, propisuje način pričesti i t. d. Zato Crkva i pušta, da u nekim krajevima u subotu popodne mjesto u nedjelju rano slave Uskrsnuće. Ali svetkovanje Uskrsnuća u subotu navečer jedino je zato, jer je zgodnije. Tako se ljudi mogu u nedjelju više odmarati i ne trebaju tako rano ustajati. Inače ima katoličkih krajeva, gdje Uskrsnuće svetkuju rano u nedjelju. Dakle to je jedna sasvim sporedna stvar.

A uostalom neka adventisti dokazu — što ne mogu —, da je sadašnja naša subota određena od Boga u Starom Zavjetu kao dan odmora. Židovska riječ, na koju se pozivaju adventisti (1. Mojs. 2, 2 - 3) glasi šabbath. A ta riječ prevedena na hrvatski znači prestati raditi, počinuti. Taj je dan Bogu posvećen i odmor. A to je kod nas nedjelja (ne djelaj, ne radi).^{*} Bog je na redio po Proroku Izaiji, da će odbaciti starozavjetne svetkovine, jer će doći Krist i njegova Crkva. »Kād (tamjan) mi je na zgnjuštanje; mlad i subotu (šabbath) i druge svetkovine ne će trpjeti; vaši sastanci su zli.« (Iz. 1, 13). Ne-

* Mi zato imamo auktoritet nepogrješive Kristove Crkve, prema tome pravi dan Gospodnj, koji traži Gospodin Bog i koji mu je mio, jest nedjelja. A jer naša riječ subota zvuči kao Mojsijeva šabbath, to ipak ne znači, da su to onda i isti sedmični dani.

ka znaju adventisti, da to i za njih vrijedi, jer kad ne priznaju Crkve Kristove, ne priznaju ni Krista.

Ako pak žele opširnu raspravu o suboti i nedjelji, neka pročitaju temeljito djelce od Dra Nikole Žuvića: Nedjelja dan Gospodnj, Zagreb (knjižara Napredak).

Pisca V. W. hvalimo, što je spremam istinu prigrliti i zato se na nas i obratio, a ne da se nateže i pokaže, kako i on poznaje sv. Pismo.

V I J E S T I

Belica (Međimurje). Pučke su duhovne vježbe u Belici trajale od 7. do 10. lipnja (uključivo), a vodio ih je veleč. o. Ivan Reberc, Kapucin iz Varaždina. S njim je ovđe boravio kao stalni isповједnik veleč. o. Josip Kalasancije, Franjevac iz Varaždina. U isповijedanju su marljivo pomagali i susjedna gg. svećenici iz M. Subotice, Podturna, Čakovca i Sv. Jurja u Trnju.

Podijeljeno je oko 2300 sv. Prcesti. Marlijiv i vješt pučki propovjednik o. Ivan izrekao je 8 propovijedi, većinom potrebnih za praktični kršćanski život. Crkva je i na djelatne dane bila dupkom puna vjernika.

8. i 9. lipnja uvečer obavljeni su i propisni pohodi i pokorničke pobožnosti kao ispunjenje uvjeta za postignuće obilatih jubilejskih svetih oprosta.

Neobično svečano slavlje 1900 godišnjice sv. Smrti Krista Spasitelja našega bilo je u nedjelju, 19. VI., kada je presvij. g. apošt protonotar i kanonik Matija Proštenik služio svečanu Misu uz asistenciju 7 svećenika, među kojima je bio glavni asistent preč. o. Mihovil Troha, gvardijan franjev. samostana u Čakovcu. Poslije ove sv. Mise bila je teoforitka procesija, koju je vodio presvij. g. apošt. protonotar. Na toj je procesiji bilo oko 4 hiljade ljudi. Na ulici, kojom je išla procesija bilo je 5 slavoluka i 1 pred velikim crkvenim vratima i kao na Tijelovo zataknuto zeleno granje, a prozori urešeni cvijećem i svetačkim slikama. Na ovoj je procesiji bilo i oko 800 ljudi iz susjedne župe M. Subotice, odakle su pošli u Belicu većim dijelom u procesiji, a poslije sv. Mise bili su uvršteni u beličku procesiju. U procesiji su bila vatrogasnata društva iz Belice i Gardinovca, a glazba iz Belice i M. Subotice. Za glazbama išle su djevojke, članice Djev. društva Presv. Srca Isusova. Ove kao i skoro sve ostale djevojke bile su u bjelini.

Kod kapelice Majke Božje Žalosne procesija je stala. Ovdje je pod vedrim nebom na površenom mjestu održao vrlo znamenitu propovijed odličan propovjednik veleč. g. Ivan Suić, kateheta iz Varaždina.

Na svršetku govora opomenuo je sve slušaoce, da Bož. Spasitelju zahvaljuju za neiskazano djelo otkupljenja Njegova i da Ga mole, da nam se smiluje i da nas pomiluje po velikom i neizmjernom milosrdju svojem. *Župljanin.*

Kotoriba. Medimurje je shvatilo duh vremena. Probudilo se je, trglo se je. Spoznalo je od kolike je važnosti ona duhovna baština, što nam je namrješe naši djedovi. Jest, vjera je izvor istine, poštenja i pravde. Ona očeličuje slabe duhove. Bez nje se ne može zamisliti nikakav sustavan, valjan i pošten rad, koji bi donio trajne uspjehe. To razumješe i mladi medimurci iz Kotoribe. Zato s tvrdom vjerom u Svetogoga počinju svoje djelovanje oko preporoda sebe i okoline u dubu Evangeliu.

Naše maleno mjesto ponosno je, što je ono — ako se ne varam — prvo u Medimurju, koje je priglilo Križarstvo. Naša mladost može biti ponosna, što ona prva u ovom kraju kiti svoja prsa križarskim znakovima, a svoje ime diči nazivom Križar.

Za sve ovo ide hvala vel. g. Stjepanu Malec dobrom našem župniku i dobromu bratu Vinku Balogu. Mogu biti ponosni. — Naže društvo ima 34 člana, a zbor Malih Križara preko 80 članova, što ipak nije malenkost. Cijelo mjesto bez razlike prati naše korake sa najvećim simpatijama i moli Božji blagoslov

Ston: Djevojačko Društvo Presv. Srca Isusova.

za naš rad. — Osim toga ima naše mjesto Križarsko sestrinstvo i zbor Malih Križarica. Ima ih preko 150. Svi radimo s energijom i voljom, samo nam manjkaju prostorije. — Male Križarice su imale u ožujku roditeljsko sijelo, a u svibnju su Mali Križari dostoјno proslavili Majčin dan.

27. svibnja imali smo posvetu šest križarskih barjaka: pohodni zajednički barjak, te jedan križ. sestrinstva djevojaka i treći križ. sestrinstva starješica, zatim 3 za male Križare, jer ih ima 3 čete. — Davali smo 7. srpnja uspjeli igrokaz. — Braćo u Isusu: Bog živi! Stjepan Selicanec.

Selce na Braču. Obavile smo zajedno sa III. Redom trodnevne duhovne vježbe, koje nam je držao naš prečasni župnik i upravitelj, Božansko Srce Isusovo neka mu bude plaća. Prošle korizme priredilo je naše društvo jedan nastup sa veoma lijepim uspjehom i to zaslugom gdice H. Orlandini. Prikazivala se drama »Mučenice Kristova oprosti mi« sa predigrom »Bez misionara« i zanosnom pjesmom »Divan je Bog« na svačije zadovoljstvo. Sve je lijepo izvedeno. Pjevačice se brinule, da smo dostoјno proslavile mjesec svibanj i lipanj sa skladnim pjevanjem u crkvi kao i svaki Prvi Petak u mjesecu. Kroz prošla 3 mjeseca ispratismo na vječno počivalište dvije članice: Klaru Nizetić i Blanku Štambuk. Vječni im pokoj!

M. S.

Preloščica kod Siska. Vrlo lijepo i svečano proslavljeno svetkovinu Presvetog Srca. Devetnicom se je pripravljala naša župa. Na samu svetkovinu svećana sv. Misa, procesija kapelici Srca Isusova, koju je vodio preč. g. župnik. Bila je i vatrogasna glazba iz Kratečkog. Naroda je došlo iz drugih sela. Gruvanja mužara i svećana zvona uzveličaše proslavu. Kod propovijedi v. g. Šusteku bilo je suznih očiju. Popodne je bila svećana večernjica, kojoj je prisustvovalo odlične gospode iz Siska. Iza toga je bila pučka lijepa zabava. — Naš je narod vjeran Božanskomu Srcu i Njegovoj sv. Crkvi. Imamo i lijepu crkvu, pa društvo Marijinu Kongregaciju, a još se molimo da dobijemo i društvo Srca Isusova.

Ivan Gregurić.

Kotor. Na 8. srpnja imalo je naše društvo primanje novih članica, bilo ih je deset na broju. Velečasni Upravitelj vatrenom riječi prikazao je, vrijednost religioznih društava i oduševio nas, za sve što je plemenito i lijepo. Osim ovih koje smo tada primile, prijavile su nam se još nekoliko djevojaka, tako da se naše društvo sve više širi. — Nek nam Božansko Srce i dalje bude u pomoći, da uzmognemo dobrim primjerom sve više povećati broj njegovih štovatelja.

Marija Boroc, glavarica.

Cerna. Nakon godinu dana, otkako je u našoj župi osnovano djevojačko društvo s najvećim veseljem javljam, da društvo sve više napreduje. Sretne smo što imamo dobrog prečasnog g. Župnika, koji s najvećim veseljem vodi društvo. Kada smo se upisale, bilo nas je 34 članice. Jedna nam se udala, te smo za njezin sretan brak i njenog muža otpjevale zlatnu krunicu i primile sv. Pričest. Jedna nam je revna članica preminula, te smo je otpratile do groba na vječni počinak. Do 10. VI. ove godine primile smo 360 svetih pričesti. U nedjelju L. VII. ove god., bilo je svečano primanje po drugi put i to 19 djevojaka u društvo. Naš vrijedni i požrtvovni prečasnji g. Stjepan Dragičević prije primanja izrekao je dirljivu propovijed, te je mnoge majke ganuo do suza sa lijepom propovijedi. Primanje i daljnja svečanost bili su vrlo dirljivi. Sada nas ima 49 članica. Hvala presvetom Srcu Isusovu, što nam se broj povećao i što nas dariva mnogim milostima.

Kata Bilić, revnitičica.

Orehovića (Djev. društvo). Sada nas je ukupno 50 članica. Vrlo nas veseli, jer ih se lijepr broj javlja za primanje. Sv. Pričest primamo redovito svaki prvi petak, a mnoge se pričešćuju i svake nedjelje u naknadu za uvrede presv. Srcu Isusovu i napredak naše župe. Sastanke imademo svaki mjesec, koje nam vrlo dobro drži naš revni upravitelj veleč. g. prof. Krakar. Za blagdan Presv. Srca Isusova pripravile smo se trodnevnicom.

Vikica Krčmarić, glavarica.

Martijanec. Naše djev. društvo imade prilično velik broj, preko 150 članica. Mjesečnu ispunjaj i sv. Pričest vršimo a ima ih koje primaju i naknadu sv. Pričest svaki petak. Ove su godine djevojčice izvele jednu predstavu »Blagoslov ljeta« što je vrlo dobro uspjelo u korist društvenog barjaka. Lijepo smo proslavile svečanost Tijelovo. Osobito nam je draga, što su nas posjetile naše drage sestrice iz susjedne župe Ludbreg i veličale našu procesiju sa svojim divnim barjakom. Blagdan Srca Isusova smo svečano proslavile. Bilo je puno naroda. Djevojke su bile u bjelini. Osobito je divno propovijedao naš revni gosp. župnik. Presv. Srce nam ga očuvalo i dugo poživilo. Na Dubove je bilo svečano primanje 20 novih članica.

M. Kolonić, glavarica.

Tršće. Dne 10. lipnja na blagdan Presvetog Srca Isusova bilo je novo primanje u društvo djevojaka S. I. Primljeno je osamnaest djevojaka, tako da je sada sveukupni broj 80. Članice primaju redovito svaki mjesec sv. Pričest u četiri skupine. Od kolovoza prošle godine kad je društvo osnovano, dvi je su se članice udale, te smo za njih obavile dužne molitve.

Marija Arh, glavarica.

Razloge. Blagdan Presvetoga Srca proslavili smo svečano za naše prilike. Ujutro smo primili sv. Prcest. Zatim je Presveto bilo izloženo do 2 sata poslije podne, jer nemamo svećenika, da bi nam bilo do naveče izloženo. Dale smo oslužiti i sv. Misu na našu nakanu. Taj dan smo obavili i procesiju uz pjevanje Zlatne krunice i »Do nebesa«. — Naše društvo opstoji od 1927. god. Do danas nas je dva puta snašla nesreća, da smo ostale bez dušobrižnika. Zalimo za nedjeljnog sv. Misom. Kad bismo je imali barem, barem prve nedjelje u mjesecu! Od susjedne župe udaljene smo gotovo tri sata. O blago vama, koji imate duhovnog pastira! Mi smo ovako zapušteni, susjedni je g. župnik holežljiv. — Naše društvo revno vrši svoje dužnosti. Puno smo preirpjele kleveta i progonstva od lažnih i zavidnih jezika. Najviše se napadalo na one, koji vode društvo. Ali nas Presveto Srce jači i krije. Klevetnici su raskrinkani. Društvo se naše sve više povećava.

Tomac Lenka, glavarica.

Mali Ston. Naše društvo, koje se je obnovilo godine 1930. uz pomoć Presv. Srca napreduje tako, da nas sada imade članica 74, te nejokolebitivo stojimo pod barjakom Presv. Srca, čiju smo svetkovinu i ove godine što svečanije

Mali Ston: Djevojačko Društvo Presv. Srca Isusova.

proslavili pristupivši sve na sv. Prcest preko sv. Mise, a iza iste razvila se je triumfalna procesija sa kipom Presv. Srca, kojeg smo okišile ravnim crjećem, a oltar Presv. Srca sa ostalim oltarima u našoj crkvi kitimo preko godine nazimjnice svake sedmice po dvije članice. — Svaki prvi Petak u mjesecu imamo sv. Misu i zajedničku sv. Prcest, te kratko razmatranje i molenje sv. Krunice, a na veće svetkovine Gospodnje i bl. Dj. Marije pristupamo k euharištiskom kruhu. Sastanak imademo jednom na mjesec u našoj crkvi, gdje nam mjesni dušobrižnik Preč. Don Pero Obuljev predočuje razne krenosti za budući naš život, a iza istoga molimo krunicu Presv. Srca Isusova. Molimo Bož. Srce Isusovo, da ovo naše društvo bude cvjetalo i u revnosti ustrajalo.

Nikica Pavlović, glavarica.

Štrigova. Od 2. do 5. III. bila je kod nas proslava Svetе Godine. Ta proslava bila je za nas kao jedna mala misija, jer ta tri dana bile su propovijedi kao i kod sv. misija. 4. III. u subotu navečer u dvanaest sati bila je svečana polnočka; prije polnočke u jedanaest sati bio je izložen presveti Oltarski Sakramenat na poklon, kod kojega su članice Djevojačkog društva držale počasnu stražu a tako zajedno i sav narod, časteći Spasitelja sa molitvom i pjesmom. U nedjelju bila je zajednička sv. Prcest. Poslije velike sv. Mise bilo je

opet izloženo Svetotajstvo na poklon i svaki sat izmjenjivale se po četiri članice. Zatim u tri sata bila svečana procesija sa presvetim Oltarskim Sakramen-
tom. Poslije procesije bila je opet vani uz crkvu dirljiva propovijed i svršetak
sa posvetom Srcu Isusovu.

Rezika Bajder, glavarica.

ZAHVALNICE

*Zahvalnicu valja potpisati punim imenom i prezimenom, te pridodati
točnu adresu, inače se ne uvršćuje. Svome obećanju udovoljava svatko, ako
zahvalnicu pošalje uredništvu, a njegovo je, kada i kako će je oglasiti.*

Akron: K. E. Sin dobio u ovoj krizi posla. **Andrijevići:** J. B. Ozdravilo
dijete. **Bački Monoštior:** J. P. Moli za zdravlje. **Basavilbaso:** N. T. Sretan porod
supruge i ozdravio sinčić po zagovoru sv. Alojzija i Majke Božje. **Bessemer:**
F. M. Ozdravila bez operacije. **Bijeljina:** E S Ozdravljene sinčića. **Bjelovar:**
S. F. Moli da joj se preporuči u molitve dijete. **Bočkinci:** M. S. Dobivene mi-
losti. **Brdovec:** S. P. Podijeljeno zdravlje djeci. **Bregi:** A. Gj. Sretan porod i
zdravlje djeteta. **Brodanci:** A. B. Po zagovoru t biskupa Langa povraćeno
zdravlje marvi. **Crnkovci:** K. G. Moći devetnicu nestalo bjeline iz oka. **Čab-
dim:** D. B. Dobiveno zdravlje. **Dobrlin:** S. M. Sretan porodaj supruge. **Doma-
gović:** B. B. Brojne milosti. **Glogovica:** K A Pomoć u kućnim potrebljama.
Grabrovnica: K. M. Primljene milosti. **Grabrovnik (Štrigova):** S. M. Uslisana
želja i molba. **Gračani:** K. M. Povraćeno zdravlje. **Hvar:** M. B. Sin sretno po-
ložio ispit. **Ivanicgrad:** M. Š. Primljene milosti. **Jablanac:** A. K. Sretan porod.
Karlovac: H. R. Često puta uslišane molbe. **Katuni:** A. N. Moli za zdravlje svo-
je i svoga oca. **Kučan Gornji:** A. B. Sretno porodila i željenog sina dobila.
Kučiće kod Omiša: V. M. Zdravlj. **Kukujevići:** B. M. Primljena dobra. **Mlini:**
Obitelj P. K. Mnoge primljene milosti. **Odžak:** M. B. Sretno ozdravljenje. **Omi-
šač (Krk):** L. V U svakoj zgodbi se utječe Presv. Srcu i primila milosti. **Orlovac:**
R. M. Milosti. **Patkovac:** B. T. Pomoći u poteškoćama. **Pitomača:** T. J. Prim-
ljene milosti. **Podravina:** M. B. Radi bolesti izgubio namještenje; zavjetovao se
Presv. Srcu i dobio privremeno namještenje. **Raćinovci:** M. Š. Tri puta molba
uslišana. — J. Š Zdravje djeteta. **Split:** M. L. Sina spasilo iz velike opasnosti.
Sraćinec: S. V. I. Nosio na sebi u ratu medaljicu Srca Isusova i tane me ne-
prijateljsko pogodi iz blizine od 10 metara. I to me pogodi na ono mjesto gdje
je srce. Ali medaljica Srca Isusova ne dade da je probilo unutra; i tako ja osta-
živ i drugovi pogibio. **Suhošan:** A. D. Ozdravilo sprženo lice djeteta. **Sušak:**
I. P. Dobio napokon potrebno namještenje. **Sv. Durad:** F. V. Primljene milosti.
Sv. Križ: S. P. Sin ozdravio na očima. **Svetozar Miletić:** V. M. Sretan porod.
Šibenik: M. B. Primljene milosti. **Travnik:** N. M. Dvadeset sjemenarača zago-
vorom t biskupa Langa sretno položilo maturu. **Valpovo:** K. V. Ozdravljenje
djeteta. **Varaždin:** N. N. Dijete sretno u školi prošlo. **Varaždinske Toplice:**
M. S. Povraćeno zdravlje. **Walsenburg:** M. C. Još nije ni dovršila devetnice, i
već ozdravila od dugotrajne glavobolje. **Wien:** N. T. Prije porodaja dobila upa-
ku pluća. Svi izgubili nadu, ali Presveto Srce me izlijčilo. **Zagreb:** M. L. Su-
prug dobio stalno namještenje. — A. B. Dobivena pravedna parnica. — J. J.
Primljene milosti. — C. P. Ozdravljenje. — J. M. Mnoge primljene milosti. —
Lj. T. (priv. čin.) Brat dobio namještenje. — Lj. T. (prof) Supruga ozdravila.
Zlatar: I. D. Muž opet dobio službu, koju je bio izgubio. **Županja:** M. J. Zdrav-
je i druge milosti.

DAROVI U MJESECU LIPNUJU 1934.

Sv. Mise: Ahmek MJ Dol. 1— Akron, Ohio. KE Dol. 1— Bessemer, Mich.
FM Dol. 2— Drivenik UP 60 Illok AT 10 Los Angeles AZ Dol. 1— Oštarije AZ
20 Valpovo KV 20 Washington AM Dol. 1— SS Dol. 2— Vinkovci EP 15 Za-
greb DMJ 30 GP 75 JB 100.

Svetište S. L. Bedekovčina SS 150 Hratoovo SV 10 Kostrena sv. Lucija MB 10 Kotoriba NN 5 Zagreb NL 20.

U čast S. L. Bački Monoštior JP 10 Basawilbasso VP 4 Pesosa Bjeljina ES 30 Bjelovar SF 20 Bočkinci EA 10 MŠ 10 Buffalo NJ 18 Čabdin BD 30 Daruvar SP 20 Dumbrava SM 10 Ivanićgrad ŠŠ 50 Jablanac AK 10 Kučan AB 10 Moslavina MB 10 Odžak MB 30 Omotovac MR 10 Račinovci JS 10 Rovišće OM 10 Sv. Durad FV 30 Svetozar Miletić MV 10 Sv. Šimun LŠ 10 Turopolje NB 20 Varaždin NN 10 Varažd. Toplice MS 50 Zagreb AB 3 CP 10 JJ 85 Zupanja MJ 10.

U čast S. L. S. Mar. i sv. Antunu: Kučiće MV 50 New Brighton, Pa. FK Dol. 1—Sukošan AD 20.

Za rađ. *Glasnika* S. L. Australija MS 50 Brdovec ŠP 40 Bregi AG 50 Čakovac BO 5 Gračani MK 50 Grobnik PV 100 Kraljevac KC 2 Lebanon, Pa. CL Dol. 1—Lički Novi KL 5 Migalovec NN 10 Mlini PK 20 Mrzlopole FR 40 Nova Gradiška NN 5 Obrenovac VH 5 Omišalj LV 50 Osijek AK 10 Patkovac BT 5 Perkovci JB 10 Pitomača TJ 20 Pribić Dj. Dr. 10 Račinovci MŠ 20 Silba PM 5 Sombor EC 10 St. Perkovci JT 10 Šibenik MB 5 Šid MH 5 Zagreb AŠ 150 JH 5 Zemun SM 5 Zlatar NN 30.

Za kruh sv. Antuna: Borčec KP 10 Generalni stol LH 10 Radikovci NN 74 Sikirevci MC 10 Soljani ML 100 South Chicago, Ill. MS 50 c. Štefanje AM 30.

Za naše Misijonare i pokrštenje pogana: Bjeljina ES 30 Gjurgjevac MO 35 Zagreb AM 10 LT 10 za pokrštenje djevojčice na ime Marija; Nadkrižovljan MM 10 dječaka na ime Antun: Zagreb MD 100.

TEČAJEVI DUHOVNIH VJEŽBI U RUJNU 1934.

Za muške u Domu na Jordanovcu 110. 17.—21. za svećenike.

Za ženske u Domu na Vrhovcu 43. 3.—7. za djevojke
10.—14. za gradanke.

Koji žele prisustvovati kojemu tečaju, treba da se 7 dana unaprijed javi. Tečajevi počinju u 7 sati uvečer prvoga od gore spomenutih dana. Kao odšteta za stan i opskrbu za čitav tečaj daje se 120 dinara.

Prijave prima i upute daje:

za muške:

Uprava Doma duh. vježbi
Jordanovac 110, Zagreb

za ženske:

Uprava Doma duh. vježbi
Vrhovac 43, Zagreb

Urednik: Andrija Glavaš D. I.

S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju Isusovci u Zagrebu.

*Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfirević D. I.
Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.*

Besplatan pogreb

možete dobiti, ako se začlanite u »Posmrtnu Zadrugu Sv. Josipa« uz neznatan mjesечni doprinos. Mislite za vremena na posljednje stvari!

Posmrtna Zadruga sv. Josipa — Zagreb
Nikolićeva 5. I. — Telefon 84-44.

GLASNIK

PRESVETOĆA

SRCA ISUSOVA

God. 43.

Listopad 1934.

Broj 10.

Ponizi, Gospodine, neprijatelje Crkve na njihovo spasenje.

Mjesečna naknada u listopadu, blagoslovljena od sv. Oca.

Sveti je Bruno prolazio šumom skupa sa svojim redovnicima, kada odjednom ču lavež pasa. I gled Šumskim puteljkom bježi zec, a za njim čopor neprijatelja. I taj zec dotriči pred sveca. Ovaj ga uze u ruke i digne na svoja prsa. Kako mu je srce tuklo! Psi okružiše sv. Bruna i svojim lavežom zaglušiše okolinu. Što će svetac na to? Samili mu se, te otjera okrutne životinje i plahog zečića pusti opet na slobodu.

I sveta naša rimokatolička Crkva imade mnogo neprijatelja. Ovi na nju navaljuju sa svih strana: pritajeno i otvoreno. Ustaju protiv nje mnogi skizmatici i heretici, liberalci raznih dlaka, socijalni demokrati, nacisti i fašisti, framasuni, teozofi, adventisti, anabaptisti, boljševici. Svi udaraju na Crkvu poput silnih valova i hoće da je sruše. I pakao se diže neprestano na svetu našu Majku. Petrovu pećinu hoće da sruše. To je zgodno prikazano u jednoj slici Kalendara Srca Isusova za g. 1935. Konopima su zaokružili hrid ispod Crkve i natežu se pod Luciferovom komandom. Naša Crkva mora da zavapi: »Neprijatelji moji opkoliše dušu moju (ps. 16, 9). »Okružiše me telci mnogi, debeli bikovi opkoliše me« (ps. 21, 13); mora da kaže kao nekoć David: »Odasvud se čutim u ljutoj tjeskobi« (1 Dnevnik 21, 13) ili kao sv. Pavao: »Nikada mira, nego u svemu u nevolji: izvana borbe, iznutra strah« (2 Kor. 7, 5).

Sv. je Crkvi Bog obećao, da je vrata paklena ne će nadvlati (Mat. 16, 18), pa čemu da se ljudi muče i Crkva žalosti? No svi ljudi to ne znaju i kako je Irud u malom Isusu vidio samo čovjeka smrtnog, tako i oni misle da je naša Crkva djelo ljudsko.

Crkva se žalosti, jer joj nije obećano da joj neprijatelji ne će otrgnuti koju granu ili pojedine skupine. Crkva trpi, jer je svaka borba neugodna. Ona gleda tu borbu i pita se sa psalmistom: »Zašto se bune pogani i narodi smisljavaju isprazne stvari? Ustaju kraljevi zemaljski i knezovi se skupljaju na Gospodina i pomazanika njegova?« (ps. 2, 1—2). Isti nam psalmista i otkriva razlog te pobune ili bjesnila, jer ti protivnici vele: »Raskinimo veze njihove i zbacimo sa sebe jaram njihov« (ps. 2, 3). Crkva smeta željama i osnovama opakih ljudi. To je razlog, zašto neprijatelji ustaju na nju i htjeli bi uništiti Božje djelo. Ali tko da prahom laguma sunce na nebu ili konopcem da ga povuče k zemlji? Nitko. Zato i veli David o ljudskim navalama na Boga i njegove ustanove: »Onaj, koji stanuje na nebu, smije im se; Gospodin im se ruga« (ps. 2, 4).

Da je tako, promotrimo samo ovu stvar i uvjerit ćemo se o toj istini. U Crkvi našoj vlada bistrina i jasnost u nauci, načelima, u svim vjerskim istinama. To je privuklo k našoj Crkvi mnoge poštene inovjernike i velike učenjake. Ta Crkva je naša »stup i tvrda istine« (1 Tim. 3, 15). Izvan naše Crkve to ne nalazimo, nego koliko glava toliko mnijenja. Vlada zbrka kao za gradnju babilonskog tornja. I ako čuju nauku katoličke Crkve, ne shvaćaju je. I to je Božja kazna. »Idi i reci tome narodu: Slušajte, ali ne ćete razumjeti; gledajte, ali ne ćete poznati« (Izajja 6, 9). I Isus primjenjuje te proročke riječi: »Okorjelo je srce naroda ovog. Otvrdnuše uši njihove, zatvorile oči svoje, da očima svojim ne vide i ušima svojim ne čuju, srcem svojim ne razumiju i ne obrate se, da ih izlijiečim« (Mat. 13, 15). Tako se ispunja proroštvo: »Gospodin satire glave neprijatelja svojih i vlasato tjeme onih, koji živu u grijehu« (ps. 67, 22). U ovo bi se morali zamisliti oni, koji prkose Duhu Svetom i njegovoj sv. Crkvi. Ipak milosrdni Bog hoće, da i ove prkošnjake prevede k luci spasa. I oni mogu kazati: »Bog nas je kaznio radi naših zlodjela i on će nas spasiti radi svog milosrđa« (Tob. 13, 5). Bog sam jamči: »Ne ću da bezbožnik umre, nego da živi i odvrati se od svog puta. Obratite se, obratite se od svojih tako zlih puteva!« (Ezek. 33, 11). Ipak sv. Crkva hoće da se osveti ovim zlikovcima, svojim progoniteljima. Kako? Čime? Molitvom. Ona moli, da ih Bog obrati na spasenje. Tako prosi Boga u Velikim litanijama: »Da se dostojiš neprijatelje svete Crkve poniziti, molimo te, usliši nas«. I u sv. Misi za neprijatelje veli Crkva: »Bože mira, ljubitelju i čuvaru ljubavi, podaj svim neprijateljima našim mir i pravu ljubav i oproštenje svih grejha«.

Tako se eto na našoj sv. Crkvi ispunja Isusovo proroštvo: »Svi će zamrziti na vas radi mojega imena (Lk. 21, 17). Ako svijet mrzi na vas, znajte, da je mrzio na mene prije vas. Kad biste bili od svijeta, onda bi svijet svoje ljubio. Sjetite se riječi, koju sam vam rekao: Nije sluga veći od svoga gospodara. Ako su mene progonili, i vas će progoniti« (Iv. 15, 18—20). Ali i sv. Crkva ispunja Spasiteljevu zapovijed: »Ljubite svoje neprijatelje; dobro činite

onima, koji na vas mrze« (Lk. 6, 27). U obim eto stvarima Crkva naša dokazuje, da je od Boga. Sv. Ivan ima to pred očima, kada piše prvim kršćanima: »Ne čudite se, braćo, ako svijet mrzi na vas. Mi znamo, da smo prešli iz smrti u život, jer ljubimo braću. Tko ne ljubi, ostaje u smrti« (1 Iv. 3, 13).

Osvetimo se i mi neprijateljima sv. Crkve! Kako? Čime? **Molimo** i mi, kako to čini sv. Crkva. Ta Isus nam je svima naredio: »Ljubite neprijatelje svoje i molite se za one, koji vas progone, da budete sinovi Oca svoga nebeskoga, koji čini da sunce njegovo izlazi nad zlima i dobrima, i daje kišu pravednima i nepravednima« (Mat. 5, 44—45).

A što da molimo? Neka Bog ponizi neprijatelje sv. Crkve; neka udijeli poniznost, jer će se jedino onda i obratiti sebi na spasenje. U svakom grijehu imade nešto oholosti, a u navalii ili mržnji na sv. Crkvu ona je u punoj mjeri. A oholi se ne će obratiti, dok ne zabace tu svoju manu, jer je obraćenje djelo Božje milosti, a oholima se Bog protivi i poniznim daje milost« (1 Pet. 5, 5). Zato im veli i sv. Jakov: »Ponizite se pred Gospodinom i uzvisit će vas« (4, 10). Rasipni se sin nije povratio k Ocu prije nego se ponizio. »Gdje je poniznost, tu je i mudrost« (Priče 11, 2), t. j. mudrost, koja vodi k Bogu i izmiruje sa sv. Crkvom. Ta je poniznost i mudrost na spasenje duše. To molimo. Bog nam je svima »propisao kako da se vladamo prema bližnjemu svomu« (Sir. 17, 12).

Spasimo i neprijatelje sv. Crkve! Sv. Petar i nama i njima dozivlje u pamet: »Niste otkupljeni raspadijivim srebrom ili zlatom, nego skupocjenom krvlju Krista kao nedužna i neokaljana janjeta« (1 Pet. 1, 18). Zato i sv. Majka Crkva pozivlje na Veliki petak sve vjernike: »Molimo i za krivovjerce i raskolnike, da ih Bog i Gospodin naš istrgne iz sviju zabluda i k svetoj Majci Crkvi katoličkoj i apostolskoj prizvati se udostoji«. Radimo to i molimo u listopadu, mjesecu sv. krunice. Ta s njom je sv. Dominik pobjedio krivovjerce i neprijatelje sv. Crkve. S njom je katolička vojska za Pija V. g. 1571. u bici kod Lepanta izvojevala sjajnu pobjedu nad turškim brodovljem.

Još ima jedan razlog, da se u ovom mjesecu prema želji sadašnjeg sv. Oca Pape Pija XI. molimo, neka Bog dragi ponizi neprijatelje Crkve na njihovo spasenje. Mi smo članovi Apostolstva molitve i ljubimo Isusa. Tko navaljuje na sv. Crkvu, napada na Isusa, Boga našega. Ta Isus je »glava Crkve« (Kološ. 1, 18); Crkva je tijelo Kristovo (1 Kor. 12, 27). Pravu djeci boli, kada netko vrijeda ili udara na njihovog oca. Molimo dakle Isusa, neka oprosti neprijateljima svoje sv. Crkve te ih obrati i spasi. »Oče, oprosti im, jer ne znadu što čine!« (Lk. 23, 34).

Molimo marljivo i žarko, jer je »u Gospodinu, Bogu našem spas Izraela« (Jer. 3, 23), svega roda ljudskog, pa i neprijateljâ svete Crkve, mile Majke naše. Budimo samilosni poput sv. Brune!

A. Alfrević D. I.

Deset minuta pred slikom Presvetoga Srca.

Klečiš li štovatelju i štovateljice Presvetoga Srca, rado pred slikom Srca Isusova? Uvјeren sam, da ti je ta slika utočište u onim tihim časovima, u kojima ne možeš boraviti pred svetohraništem, gdje Srce Isusovo živo kuca žarkom ljubavlju prema tebi.

Daj, promotri malo to Presveto Srce! Ne vidiš li vijenac od trnja, kojim je Srce Isusovo ovjenčano? Ne bode li Te, o Presveto Srce! još više nego ovo trnje, tolika ljudska mlakost, nemarnost, a osobito nezahvalnost? Ili je moje samoljublje, moja taština i moja oholost ono trnje, koje Ti neprestano novih boli zadaje?

obraćaš. Isti plamen ljubavi, koji je u Božanskome Srcu, treba da gori i u tvome srcu.

Promatraj dalje to Presveto Srce. Iz plamena, koji se diže iz Isusova Srca, izrastao je križ. Ljubav je natjerala Isusa na križ, gdje Ga je plamen ljubavi posve spaliо! I tvoja ljubav, tvoje molitve, tvoje žrtve, moraju biti začinjene križem! Ako hoćeš, da nešto za grješnike učiniš, da im isprosiš i olakšaš pokoru i obraćenje, moraš i sam na križu trpjeti i umrijeti.

Zar ti ne zapinje oko najviše o ranu Presvetoga Srca? Gledaj one kapljice Presvete Krvi, kako se cijede iz Božanskoga Srca! Stovatelju Srca Isusova, ne dopusti, da te kapljice padnu u blato, nego ih srcem svojim uhvati i sačuvaj za — grješnike! I tvoje srce treba da se troši i da krvari u radu za grješnike.

Prijatelju Božanskoga Srca, kako da se ne raduješ, što si tako blizu tome Presvetom Srcu! Tvoja je služba, da bđiješ nad

Gledaj, iz Srca Isusova suklja plamen! Nije li to dokaz, da u Isusovom Srcu tolikom snagom bukti plamen ljubavi prema nama, da Ga taj plamen posve prožima, iz Njega prodire i kao da bi htio provaliti i u tvoje srce, u srce svih ljudi, u cijeli svijet! Dopusi, čovječe, da te obuzme ovaj plamen. Daj da se i tvoje srce raspali ljubavlju ne samo prema Isusovu Srcu nego i prema svima onima, za koje to Srce gori, osobito prema grješnicima. Neka te taj plamen ljubavi goni, da se za grješnike moliš, za njih žrtvuješ, njih

ulazom u Presveto Srce, da Mu grješnici ne bi novih boli i novih rana zadali! Ti treba da grješnike i mlake pozivlješ k Presvetom Srcu, da im pokazuješ način, kojim će se očistiti u krvi ovoga Presvetog Srca i zapaliti u svom srcu plamen, kojim Ono gori. Raduj se, jer ti se približuje čas, u kojem ćeš se posve sjediniti s Presvetim Srcem i u Njemu boraviti — kroz cijelu vječnost.

Ratnik Ivan i krunica.

Uspomena iz rata.

Pune četiri godine bio sam u ratu. Mnogo sam puta gledao smrti u oči. Opisat ću samo jedan slučaj, koji mi se dogodio 15. listopada 1917.

na talijanskoj fronti kod jezera Doberdo.

Ujutro rano pozove me komandant bataljona, dade mi započaćenu kuvertu i naredi mi, da je odnesem u brigadsku komandu. Prihvatom pismo i odnesem ga, kamo mi je naređeno. Kad sam to uručio, naredi mi brigadski general, da malko pričekam.

Kraljice svete Krunice, moli za nas.

Ne prodoše ni tri minute, kad mi donese generalov pomoćnik pismo i reče, da ga brzo nosim u jedan rezervni bataljon. Izvršim i tu načinu. Dok je komandant rezervnoga bataljona čitao pismo, opazim, kako se uozbiljio i uznenamio. Što je dakle bilo? Brigadni general mu je naredio, da odmah mora sa svojim bataljonom u

pomoći našem bataljonu, jer inače da naš neće moći uzdržati kod ponovne navale Talijana.

Morali smo preko kilometar i po ići niz brdo; tako da su nas Talijani s drugoga brda mogli jasno opaziti. Čim smo se zaputili, otvore Talijani vatru: zatutnjaše strašni topovi, šrapnele i granate padale sve jedna do druge. Izgledalo je, kao da se otvorilo i nebo i zemlja. Krijući se za pećine i rovove, išli smo ipak oprezno naprijed. Tako smo prevalili polovinu puta, a izgubili smo samo nekoliko ljudi. Ali dalje se nije moglo: bili smo strašno izmoreni, a Talijani su tako palili, da nije bilo moguće ići dalje. Sakrijem se s jednim pravoslavcem iz Like pod pećinu, koja je ondje bila. Topovi, granate, šrapnele su hučali, bučali, tutnjili i zujali. Nešto kao sudnji dan. Ali nama dvojici jače ne naudiše, osim što nas

je malko zasulo. K nama doskoči jedan mladi zagrepčanin. Tu smo čekali...

Ja kao stari čitatelj Glasnika Srca Isusova, štovatelj Presvetoga Srca i Majke Božje, preporučim se ponovno Presvetomu Srcu, pokajem se te uzmem krunicu i stanem moliti. Uvijek sam je pobožno i rado molio, a u ovoj pogibelji još pobožnije. A osim toga listopad je mjesec svete krunice. Majka Božja neka pomogne. Nešto mi u srcu reče, da nikako ne podem s ovoga mjesta, dok ne izmolim čitavu krunicu. Zato sam i odlučio, da će poslušati taj nutarnji glas, a kad izmolim krunicu, krenut će pa bilo što bilo. Ja sam pobožno molio, a pravoslavac i zagrepčanin su mi se kod toga rugali i ismjejhivali me. Bili su pravi bezvjerci, grozno su psovali. »Da vidimo, hoće li te krunica spasti?« »Što Bog htjedne, to će biti,« rekoh i nastavim. Kada sam svršio tri desetine, poče jenjavati talijanska paljba i odjedamput sasvim prestade. Pred pećinom, gdje smo se skrili, nalazila se jedna kaljuža. Čim vatra prestade, zagrepčanin skoči da se napije iz te kaljuže. Pravoslavac je svakako htio, da sada podemo dalje,

na koje bolje mjesto, jer je vrlo opasno biti kod ove pećine. Ja, slušajući onaj nutarnji glas, rekoh, da ne će, dok ne izmolim krunice, a sada da imam samo tri desetice. To ga je razljutilo, poče psovati i pode. Ja ostahod sam. Baš dok je zagrepčanin pio vodu, a Ličanin stupao naprijed. Talijani odjedamput zagrmješe još gore nego prije, Talijani odjedna granata pogodi zagrepčanina i zakopa ga u kaljužu, koju je pio, a dvije-tri sekunde kugla iz topa potpuno razmrksa pravoslavca. Ja sam pobožno i

Majčice, nauči nas moliti krunicu.

mirno molio svoju krunicu. Bio sam pri koncu četvrte desetice. Što mi je preostalo od krunice, namijenio sam za duše ove dvojice jadnih drugova, da im dragi Bog bude milostiv. Bilo mi ih je jako žao. Bože moj, da su i oni molili sa mnom krunicu i da nijesu psovali, možda bi i danas bili na životu. A što je glavno, duša bi im bila u prijateljstvu s Bogom.

Svršio ja krunicu i gle: prestade i talijanska vatra. Podem u miru Božjem naprijed. Gledam za drugima iz bataljona i imam šta vidjeti: preko tri četvrtine bataljona leži na putu. Poginuli su gotovo u isto vrijeme, kad i ona moja dva druga, a mene je eto spasilo to, što sam molio krunicu. Majka Božja me je sačuvala i uvijek će joj ostati zahvalan.

Ivan P.

bivši ratnik, Zagorac.

Na svetkovinu Krista Kralja.

Prikaz jednoga događaja.

Božidar H., reducirani činovnik sa sveučilišnom naobrazom, sjedi u svomu stanu u Zagrebu i računa: »Dva i tri je pet i jedan šest. Osam i tri jedanaest i jedan dvanaest. Jest, podudara se! To je ipak strašno! A ogrijev, a nepredviđeni izdatci, a ovo, a ono...!«

Shrvan ispusti olovku iz ruke. Leđa mu se pod teretom života zgurila poput luka, a crte mu lica gotovo odrvenjele.

U taj čas otvorile se vrata, i na ulazu se pokaza mlada gospoda. Katica joj ime. Kretnje joj bile naravne, otvoreni pogled i bistre oči odavale su čistu i sređenu dušu.

— Božidare, što ti je? — prozbori Katica zvonkim i u isto vrijeme samilosnim glasom. — Pa zar nećeš niti da se pozdraviš sa svojom ženom?

Trenutačni podsmjeh preleti preko izmučenih poteza mladoga čovjeka.

— Oprosti mi, draga Katice, — reče žalosno — brojke potamniše sve oko mene; toliko si puta moram s njima razbijati glavu. Kako bih želio, da su mi moji mili svi sretni, mirni, opskrbljeni, a evo gledaj...!

Pruži joj bilježnicu, Katica je pomno pregleda.

— Ali, moj dragi, vidim, da ti ne znaš dobro brojiti! Zašto si stavljao samo okrugle brojke: dvadeset, trideset... I uvjerenja sam, da si svagdje previše računao: eto n. pr. mirne duše možeš prekrižiti izdatke za moju haljinu. Mogu i bez nje proći. Pa zašto si računao i nove cipele za mene? Zaista, ti sve nekako crno gledaš.

Božidar samo mahnu glavom.

Prva slika na omotu prikazuje Krista Kralja.

— Znaš, Božidare, ti me rastužeš s tim svojim nemirom. Božim se, da rastužeš i Presveto Srce. Mi ćemo, istina, učiniti mirno sve, što budemo mogli, a ostalo prepustimo Presvetomu Srcu. Zar si zaboravio, da smo ga nedavno postavili za Kralja naše obitelji, da smo se Njemu posvetili? Zato budi miran, Presveto Srce će nam pomoći. Ono ne će dati, da mi i naša dječica izginemo... A približuje se svetkovina Krista Kralja, pa ćemo se još usrdnije moliti našemu Božanskomu Kralju... Ali već je vrijeme, da podeš van. Počekaj malo..., kaput ti je malko zaprašen, očistit ću ga. E, ti si moraš kupiti novi kaput. Ali... ne protestiraj... Ta zašto sam ja stedjela?!

Pod utjecajem tih ženinih riječi i njezina milog postupanja lice se Božidarevo potpuno razvedri.

*

Jesen je nešto hladna. Djeca se gosp. Božidara prehladila. Spopala ih je i visoka groznica. Katica zabrinuta pozove doktora. Iza pregledbe izjavi liječnik:

— Nije opasno. Laki bronhitis, ali će i to proći, samo treba, da bolje ugrijete sobe. Propisat ću lijek i za par dana djeca će biti zdrava.

Zahvaljujući očevoj i majčinoj brizi, djeca se brzo oporavise i ozdraviše. Ali je kod toga potrošena sva majčina prištendnja. U to su vrijeme baš obavljali devetnicu prije svetkovine Krista Kralja. S velikom pobožnošću su je vršili. Svaki su dan u devetnici pred okićenim i rasvijetljenim kipom Presvetoga Srca zajednički obnovili posvetu; dodali su i druge molitve. A na samu će svetkovinu to mnogo svečanje obaviti. Doći će im i svećenik.

— I naš Božanski Kralj će nam već pomoći u ovom najkritičnjem času; tå mi smo Njegovi. Sutra je eto Njegova svetkovina, očekujmo s pouzdanjem i Njegovu kraljevsku pomoć! — reče Katica.

— Ali, Katice, što će biti, ako nam Presveto Srce ne přitekne u pomoći?

— To ne može biti. Mi smo učinili sve, što smo mogli. Ufali smo se... Čuvali smo se svakoga grijeha... Molili smo se puni žive vjere... S poniznošću i s ljubavlju smo molili, da nas spasi. I zato sam uvjerenja, da će nam Presveto Srce pomoći. Vidjet ćeš.

Božidar uzdahnu.

*

U bogatom stanu u Zagrebu sjedi vlasnik velike tvrtke, oko njega savjetnici.

— Evo, gospodo moja, smrt nam uze našega vrijednog upravitelja g. F. Da li poznate koga, tko bi ga mogao dostojno naslijediti?

— Jest, visokorodni gospodine, — reče Ivan Š. — držim, da bi najzgodniji bio gosp. Božidar H. To je čovjek jako sposoban, okretan, radin i pošten. Osim toga ima jako privlačiv karakter. Svi će ga rado slušati.

— To je vrlo važno! Dakle, vi držite, da je on zaista ...

— Jamčim za njega, visokorodni gospodine. Gosp. Božidar H. će sjajno voditi poslove.

— Dobro! Odmah ću potpisati njegovo imenovanje. Pozovite mi ga još danas u stan. Do viđenja, gospodo!

* * *

Na svetkovinu Krista Kralja čitav se dan molilo u stanu Božidarevu. Jutros su se svi pobožno pričestili; a poslije podne im je došao svećenik, da pred iskićenim i rasvijetljenim kipom što svečanije obnove posvetu obitelji Presvetom Srcu, svomu Bo-

Tečaj Križarica u Sarajevu od 10—16. srpnja ove godine.

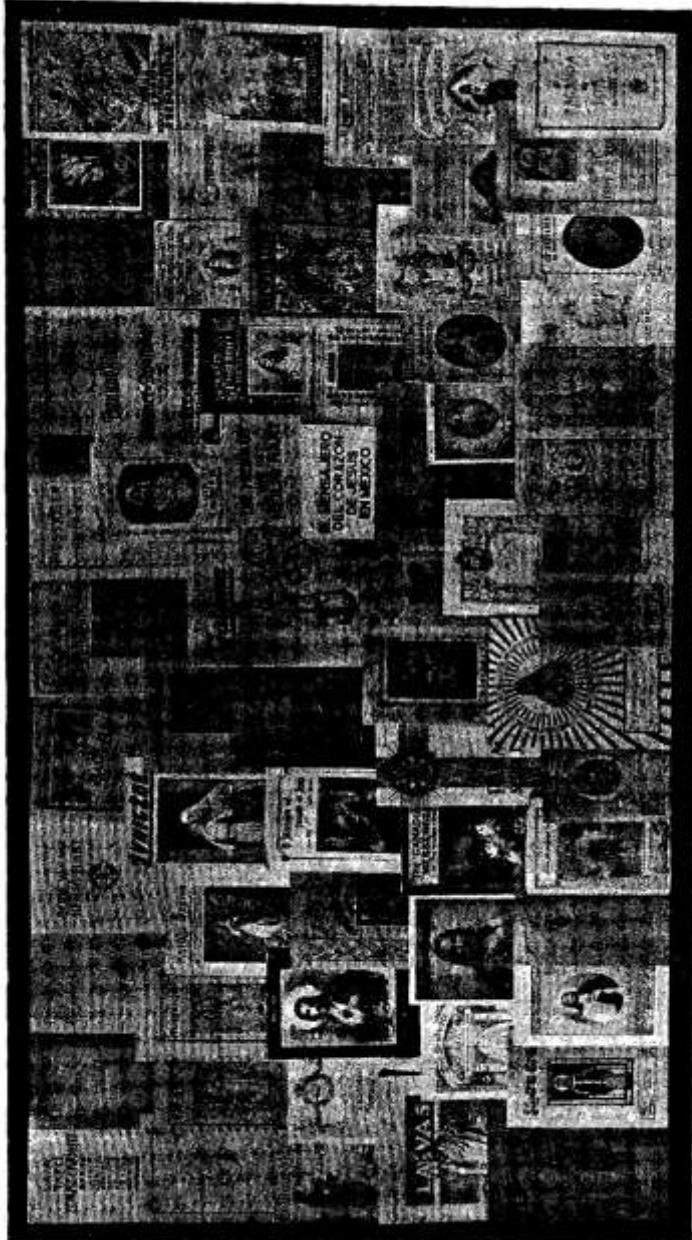
žanskomu Kralju. Uza sve nevolje ipak je vladalo ugodno raspoređenje i veselje u obitelji.

Božidar je ispratio svećenika. Susrete ih g. Ivan Š. i uruči Božidaru imenovanje za upravitelja kod tvrtke. Uza sve uvjerenje g. Ivana Božidar nije mogao vjerovati, da je dobio tako odlično namještenje; i to baš u najvećoj nevolji. Da mu veselje bude potpuno otrča kući, da ga podijeli s Katicom i djećicom.

— Katica — povika zaduhan — Kati... od uzbuđenja nije mogao da dovrši započetu riječ. Katica mu uze iz ruke pismo i brzo ga preleti očima.

— Kako sam sretna! — uskliknu. Rekla sam, da će nam Presveto Srce, naš Božanski Kralj sigurno pomoći. Zato, dragi Božidare, pozovimo djecu i podimo pred kip Presvetoga Srca u sobi, padnimo na koljena i zahvalimo mu za tako obilnu pomoć.

A. Hercegović.

VELIKA OBITELJ "GLASNIKA PRESV. SRCA ISUŠOVA" IZ CINELOGA SVIJETA.
Na koncu 1933. godine bilo je na svijetu 69 Glasnika Srca Isusova, koji su napisjeli slavu Presvogoga Srca u 44 razna jezika. Nađi
hrvatski Glasnik nalazi se na novoj slici drugi u drugom redu.

Dragi čitatelji!

U nedjelju 28. listopada slavi se svetkovina Krista Kralja. Ne zaboravimo da se na dan svetkovine potpuno i u vijek predamo presv. Srcu Isusovu. — Neka Krist Kralj zavlada srcem našim i kućom našom. — Zato posvetimo svoju obitelj Presv. Srcu. Stavimo u svojem stanu na najljepše mjesto sliku ili kip Presvetoga Srca, pa se puni žive vjere, čvrstog ufanja i žarke ljubavi u svakoj radosti i žalosti obraćajmo svojem Božanskomu Kralju. I budimo uvjereni, da će nam On uvjek pružiti pomoć i to takvu, koja će sigurno biti na naše veće dobro.

Ako li ste već posvetili svoju obitelj Presv. Srcu, tada na dan svetkovine Krista Kralja obnovite što svečanije tu posvetu. Neka svi, počevši od oca — glave obitelji — pa do djeteta, prima toga jutra sv. Prica. Zatim neka se svi u određeno vrijeme okupe u kući pred iskićenim i rasvijetljenim kipom ili slikom Presv. Srca i neka na usta oca ili majke obnove posvetu.

I neka se onda svi uvjek sjećaju, da nad njima kraljuje pre-slatko Srce Isusovo, a oni da su Njegovi podanici, Njegova djeca, pa zato neka ga žarko ljube i vjerno mu služe.

Neka im uvjek lebdi pred očima ono slatko obećanje, koje je Presveto Srce dalo svojim štovateljima: »Ja sam ču blagosloviti kuće, gdje bude izložena i bude se častila slika moga Presvetoga Srca.« — Potražite od Uprave Glasnika slike i diplome za posvetu obitelji.

Urednik.

NAŠI NEUPOSLENI I PRESV. SRCE ISUSOVO.

Jedan štovatelj Presvetoga Srca, koji je ostao bez zarade, prodava svake nedjelje pred crkvama u N. preko 25 Glasnika presv. Srca Isusova. Jedan drugi — isto tako neuposlen — prodaje mjesечно oko 140 Glasnika pred osječkim crkvama. Jedna revna zagrebačka gospoda kupuje mjesечно dvadeset komada našega Glasnika i daruje ih siromasima. Tako je nedavno poslala Glasnik nekoj siromašnoj obitelji sa šestero sitne dječice, a otac i majka nijesu imali nikakve zarade. U isto vrijeme poslala im je ta gospoda i jedno pismo, u kojem ih je obodrila, da se uteku Presvetomu Srcu sa devetnicom pa će im dobro Srce Isusovo sigurno pomoći. Obitelj odmah posluša. I gle! Drugi dan devetnice dobi otac neočekivano vrlo dobar i stalani posao. I sada sav sretan saopće kako mu je Presveto Srce pomoglo. Molbenu devetnicu pretvorili su u zahvalnu devetnicu Božanskemu Srcu.

Novo! — J. Deubig, PUT SRCU SPASITELJEVU. Razmatranja za svaki dan kroz cijelu godinu. Vrlo su lijepa. Str. 624. Cijena 25 din. Narudžbe: Uprava Glasnika S. I. Zagreb I. 147.

I ti imaš Andela Čuvara!

K svetkovini svetih andela, 2. listopada.

Na jednoj željezničkoj stanici gorovite Švicarske stajao je nekoliko časaka brzi vlak. Trogodišnji sinčić nekoga činovnika na stanici iskoristi ovu priliku i uvuče se neopažen u jedan vagon, te željeznim ljestvama, koje su nalazile tik do ulaza, uspne se na sam krov vagona. Tek što je to načinio, brzi vlak kreće. Mali se na krovu vagona bezbrižno igrao, jer u svom djetinjem neznanju nije ni slutio, da mu se život nalazi u opasnosti. Kad je vlak projurio kroz slijedeću stanicu, opazi nestasnog dječačića činovnik, koji se upravo po službi nalazio na peronu. Smjesta telefonski

U Požegi su preko očekivanja dobro bile posjećene zatvorene duhovne vježbe za ženske. Oduševljenje je bilo veliko.

obavijesti šefa susjedne stanice i zamoli ga, da radi maloga zaustavi vlak.

Na ovoj stanici sve napeto očekivalo brzi vlak, jer je svakoga zanimalo, hoće li mali dječačić još biti na krovu vagona, ili već leži razmrskan u kojem alpinskom ponoru. Vlak stigne i na dani znak stane. Kako je svima odlanulo, kad su na vagonu ugledali dječačića u najboljem raspoloženju. Kako se svima vinuo iz grudi iskreni »Hvala Bogu — ništa mu se nije dogodilo!«.

Zar je ovaj mali dječak doista bio sam na krovu vagona? Nije! Uz njega je bio i bdio nad njim njegov sveti Andeo Čuvar. Zar se pukom slučaju ima pripisati, što se ovaj trogodišnji dječak nije survao s vlaka, koji je svom brzinom jurio krivudastim planinskim tračnicama? I roditelji dječakovi i svi ostali razboriti ljudi nisu pripisivali ovaj izvanredni događaj kojem slijepom slučaju, nego jedino moćnoj zaštiti svetog Andela Čuvara!

Poput ovoga dječaka imamo i svi mi svoga svetoga Andela Čuvara, koji nam je po samom Gospodinu Bogu dodijeljen, da nam

čuva i tijelo i dušu, da nam neprestano pomaže u svim prilikama života, a osobito da nam pomogne u najvažnijem poslu, što ga u ovom životu imamo: da dušu svoju spasimo.

Da se sveti Andeli brinu i za naš vremeniti život i za dobro našega tijela, koje je hram Duha Svetoga i koje treba da služi duši, vidimo iz mnogih dogadaja, o kojima nam priča Sveti Pismo. Kad je Gospodin Bog u svojoj pravednoj srdžbi odlučio, da uništi Sodomu, tko je iz ovoga paklenskoga grada izveo Lota i njegovu obitelj, da ne propadne? Tko drugi, nego sveti Andeli Čuvari! Lot isprva kao da nije mario za Andelove riječi, da će Sodoma propasti i zato okljevaše otići iz Sodome. Ali onda Andeo na vali na Lota, da izide, a kad ni to nije koristilo, uhvati Lota i njegovu ženu i njegove dvije kćerke za ruku i izvede ih iz grada (Gen. 19, 15.). Koliko nam ovaj dogadaj govori o velikoj brizi, koju sveti Andeli vode za naš vremeniti život. Isto vidimo i u životu mladoga Tobije, kojega je Arkandeo Rafael vodio u daleku Međiju, pomagao mu, da sretno obavi svoj posao, i opet doveo u očinski dom. Koliko su nadalje sveti Andeli usluga učinili proroku Danijelu. Kad je ovaj prorok bio od poganskoga kralja Darija bačen u lavsku jamu, nisu ga se lavovi ni dotakli, jer — kako sam Danijel priča — »Bog je moj poslao Andela svojega, koji je затvorio usta lavovima, te mi ne naudiše«. Mnogo ovakovih dogadaja nalazimo i u Novom Zavjetu. Tko je izbavio sv. Petra iz Herodove tamnice, u kojoj je čamio i očekivao mučeničku smrt? Opet Andeo! »Sad znadem, da je Gospodin poslao Andela svojega, te me izbavi iz ruke Herodove« — veli sveti Petar na izlazu iz tamnice. (Dj. Ap. 12, 11.).

Svi nas ovi dogadaji uvjeravaju, da nas sveti Andeli doista ljube i da se brinu za naš vremeniti život.

Ali koliko više sveti Andeli nastoje, da naše duše oplemenе, da nam duše sačuvaju u milosti posvetnoj i da nas sretno dovedu u nebo! Vidimo to najljepše iz samih Spasiteljevih riječi: »Gledajte, da ne prezrete jednoga od ovih malenih, jer vam kažem: Andeli njihovi gledaju uvijek lice Oca mojega, koji je na nebesima.« (Mat. 18, 10). Andeli, koji uvijek gledaju lice Nebeskoga Oca, tako su zabrinuti za duše svojih štićenika, da se sam Sin Božji prijeti onima, koji bi svojim sablaznjima odijelili koju dušu od Gospodina Boga i od njezina Andela Čuvara.

Sveti Andeli Čuvari velikom brižljivošću skupljaju molitve i dobra djela svojih štićenika, te ih prikazuju Božjem Veličanstvu. Kako ovu andeosku službu lijepo i slikovito opisuje sveti Ivan Ev. u knjizi Otkrivenja: »I drugi Andeo dode i stade pred oltarom imajući kadionicu zlatnu i bijaše mu dano mnogo tamjana, da ga prikaže s molitvama svetih na žrtvenik zlatni pred prijestoljem. I dim od kadenja sa molitvama svetih uziđe iz ruke andlove pred Boga«. (Apok. 8, 3—4). Poznato je, da Sv. Pismo sve članove Crkve nazivlje »svetima«. Sveti Andeli dakle nose pred Božje prijestolje naše molitve, da se poput miomirisnog

kada vinu do samoga Gospodina Boga. A ako molitve nose pred Boga, jasno je, da nas i na samu molitvu mnogo potiču, za vrijeme molitve bodre na ustrajnost i da strpljivo popravljaju pogreške, koje iz slaboće pri molitvi činimo.

Koliko zahvalnosti dugujemo Gospodinu Bogu, što nam je dao svete Andele Čuvare, da nam čuvaju tijelo i dušu, da nam pomođu na putu u nebo. Zar ne govori Gospodin i svakome od nas one krasne riječi, koje je zapisao Mojsije: »Evo šaljem Andela svojega, da ide pred tobom, da te čuva na putu i dovede na mjesto, koje sam pripravio.« (Ex. 23—20).

Ne dugujemo li dakle mnogo ljubavi, privrženosti, vjernosti i zahvalnosti svom svetom Andelu Čuvaru, koji nas je već nebrojeno puta u životu sačuvao od očite propasti, i koji će nam još toliko puta, da svaki dan, iskazivati svoja dobročinstva. Andeo Čuvar će i na smrtnom času otpratiti našu dušu Gospodinu na sud, on će nas u čistilišnim mukama tješiti, a kad se posve očistimo i zavrijedimo ugledati svjetlo Lice Gospodinovo, on će nas uvesti u nebo.

Štujmo revno svoga svetoga Andela Čuvara! Osobito se čuvajmo grijeha, jer time tjeramo Andela od sebe. Molimo mu se svaki dan i po više puta ovom lijepom molitvicom:

Andele, čuvaru žica mog,
Tebi me dragi predao Bog,
Danas me ravnaj, prosvjetljuj me ti,
Vladaj me, čuvaj od zala me svih. Ivan Kukula D. I.

BAREM DVILJE MINUTE.

Kada bi svaki dan barem dvije minute razmišljaо o tomu
 1° da ćeš ranije umrijeti nego što mišliš,
 2° da ćeš za sav svoj rad odgovarati na sudu pred sveznaјucim Bogom,
 3° da možeš biti od Boga na vijeke odbačen, ako bi umro
 u smrtnom grijehu,
 4° da te čeka neizreciva sreća u nebu, ako vjerno i odano
 Bogu služiš:
 tada bi tvoj život bio bolji, čistiji, korisniji i svetiji, a smrt
 mirnija, dapače radosna.

Štovatelji Presvetoga Srca! Mjesec listopad je najzgodniji, da se počne sa pobožnošću devet prvih petaka, tako da se završi u lipnju, mjesecu Presvetoga Srca. Ne zaboravite, da je ovoga mjeseca prvi petak dne petog listopada.

Tko se ne bi oduševio za ovu divnu devetnicu od devet prvih petaka? Njome pravite veliko veselje Presvetomu Srcu, a sebi osiguravate vječno spasenje. Sigurno vam je poznato ovo veliko obećanje Presvetoga Srca: »Obećajem ti u prevelikom milosrdju svoga Srca, da će moja svemoguća ljubav dati svim osima, koji se pričestе uzastopce na devet prvih petaka u mjesecu, milost konačne pokore; ne će umrijeti u mojoj nemilosti niti bez sakramenata, jer će im moje Božansko Srce bili sigurni utočištem u tom posljednjem času.« — Zato, štovatelji Presvetoga Srca, nemojte propustiti nakaadne sv. Pričesti kroz tih 9 prvih petaka. Preporučite tu divnu pobožnost i drugima.

Slavlja Euharistijskoga Srca Isusova kod nas.

Prizor s Euharistijskog Kongresa u Vrbniku na Krku.

Orebiću na Pelješcu za katolike dubrovačke biskupije. Došlo je tamo oko 10.000 vjernika, da se pokloni svome Bogu u sv. Hostiji.

10., 11. i 12. kolovoza skupilo se preko 50.000 katolika iz Banala u **Velikom Bečkereku** s četiri biskupa na čelu. Na Kongresu su se bratski sastale tri narodnosti: Hrvati, Nijemci i Mađari, pa su propovijedi bile također održane u sva tri jezika. Jednako oduševljenje je vladalo kod svih. Na zaključnoj teoforičkoj procesiji stupalo je gradskim ulicama preko 30.000 osoba.

12.—15. kolovoza slavila je Euh. Kongres krčka biskupija u **Vrbniku na Krku**. Prvi dan (12. VIII.) bio je posvećen djeci. S cijelog otoka i iz bližnjih mjesta skupilo se preko 1.100 djece, koja proslavile Euh. Spasitelja zajedničkom sv. Pričešću i posebnom krasnom dječjom procesijom. Glavni dan Kongresa bio je na Veliku Gospu. Iako je cijelo prijepodne lijevala kiša, skupilo se ipak preko 6.000 oduševljenih katolika. Na javnom zborovanju stvorene su dvije vrlo važne rezolucije: 1. Odlučna borba proti golotinji i nečednosti kupališnih gostiju, koji ubijaju u našem narodu čudorednost; 2. borba proti stanovitom pokušaju, da se u srednjim školama ukine *Letnica u Makedoniji*, mjesto gdje se nalazi čuđotvorna slika Majke Božje. Tu je bio kongres.

I ove godine sakuplja se naš katolički narod u raznim mjestima domovine, da proslavi Euharistijsko Srce Isusovo. Razna društva Apostolata molitve bila su elita ovih velikih slavlja.

Sredinom srpnja održan je dekanatski Euharistijski Kongres u

Kao zaključak Svetе Godine prirediše katolici hvarske biskupije veliko proštenje u Vrbovskoj na Hvaru, da tu pred čudotvornim raspelom iskažu počast Bož. Srcu u Presv. Olt. Sakramentu. Hodočašću je prisustvovao domaći biskup preuzv. gosp. Miho Pušić i ljubljanski biskup preuzv. gosp. Dr. Rožman.

15. i 16. kolovoza održan je Euh. Kongres u Virovitici. Tu se skupilo pod vodstvom zagrebačkog nadbiskupa koadjutora preuzv. gosp. Dr. A. Stepinca oko 30.000 vjernika, a sv. Pricašći je bilo preko 6.000.

Koncem kolovoza priredila je Euharistijsko slavlje i skopska biskupija u Letnici kod čudotvorne slike Majke Božje. Taj je kongres, istina, zaostajao za ostalim ovogodišnjim Euh. Kongresima u državi brojem — jer u skopskoj biskupiji i nema toliko katolika —, ali nije nipošto zaostao za drugima duhom žrtve i poštovanosti. Pače požrtvovnošću pojedinaca možda je i nadvisivao ostale Kongrese, jer su mnogi morali dane i dane ići pješke, da uzmognu proslaviti dragog spasitelja u sv. Hostiji.

Ovi nam kongresi pokazuju, kako je naš narod odan Euharistijskomu Srcu Isusovu i kako štuje i ljubi sv. rimokatoličku Crkvu, u kojoj Krist živi i djeluje. Ovi su kongresi ujedno živa opomena neprijateljima Crkve Kristove, a poticaj za mlake, da se obrate. Dao Bog, da ne bude ni jednoga katolika, kojemu Euharistijski Isus ne bi bio središte svega života i rada.

Ruka Gospodnja u 1300-godišnjoj prošlosti Hrvata.

Vidjevši Isus narod kao ovce bez pastira reče: »Žao mi je puka... Žetva je velika, ali poslenika malo. Molite dakle gospodara žetve, neka pošalje radnika na žetvu svoju.« Luka 10, 2.

Isus, Božansko Sunce, obasjavalo je u većoj mjeri naše djeđove pred tisuću i stotinu godina, kadno im je hrvatski knez Trpimir doveo iz Italije Benediktince. Ovi bijahu u to doba glavni nosioci Kristove vjere, bijahu tješitelji i prosvjetitelji kako ostalih naroda tako i Hrvata. Trpimir je dakle iskazao golemu blagodat svojim podanicima time, što im je dozvao učene i čovjekoljubive redovnike. Podigao im je samostan i crkvu podno svoga dvora u Klisu, a povrh slavnoga rimskog grada Salone. Mjesto, gdje se i danas mogu vidjeti ruševine ovog najstarijeg hrvatskog manastira, zove se Riznice. Opkoljeno je krasnim vinogradima i maslinicama.

Odavle se Benediktinci stali razilaziti po svim krajevima, što ih je Hrvat zaposjeo, da bi ga rječju Božjom i milošću Kristovom istrgnuli iz tame poganstva, u kojoj je godine čamio. O ovome preznamenitom dogodaju sačuvana nam listina kneza Trpi-

mira i z g. 852. (4. III.), kojom je utemeljio za spomenute redovnike crkvu i najstariji samostan u hrvatskim zemljama. Ujedno je u njoj prvi puta zabilježeno naše ime: **Hrvat**. Zaista će biti vrijedno, da pogledamo, kako su onda knezovi mislili, i zašto se Trpimir odlučio, da pozove u ove strane Kristove siromahe.

Slavna povelja Trpimirova jest od velike važnosti za Hrvate, kako u prošlosti tako i u sadašnjosti. Stoga će navesti najvažnija mjesto iz rečenog pisma (povelje): »U ime Oca i Sina i Duha Svetog... Dokle od početka svijeta očima uma vidimo, rukom vjere pipamo, da sve, što je u vremenu stvoreno, ostaje i propada i da se jedno za drugim pojavljuje; ništa drugo ne možemo uočiti niti čuti osim onoga, što je pred nama i što slušanje pisma pred pamet iznosi. Stoga ja Trpimir, pomoću Božjom kneza Hrvata (Dux Chroatorum), premda grješnik, nesiguran glede posljednjeg časa i dana i zabrinut za svoju dušu, suglasno sa svim svojim županima podigoh manastir i u nj pozvah družinu braće, da bi nas njihove želje i neprestane molitve pred Bogom osloboidle od grijeha...« Malo dalje Trpimir naziva salonsko-splitsku crkvu metropolom »po cijelom hrvatskom kraljevstvu sve do Dunava«, pa joj daruje desetinu od plodova na svojim dobrinama u Klisu i razna imanja u hrvatskoj kneževini, kako je to već učinio njegov predšasnik knez Mislav. Trpimir je izveo svoje plemenite zadužbine, kako sam svjedoči, radosna srca po nadahnucu Božjem i iz ljubavi prema njemu.

Dao dobit Bog, te bi naši mogućnici slijedili primjer dičnog hrvatskoga kneza Trpimira, pod kojim se prvi puta pojavljuje dobro uređena i moćna hrvatska država. Neka dakle priskoče u pomoć svojim vremenitom dobrima kat. Crkvi i njezinim prvim slugama svećenicima i redovnicima u njihovom požrtvovnom i nesebičnom djelovanju za vremenito i vječno blagostanje miloga nam naroda.

Najzanimljiviji i najponičniji kalendar jest bez sumnje »KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA« za 1935. godinu. Svi, koji su ga pročitali, upravo se dive vještini, kojom su obradena sva suvremena pitanja. Tu je umjetnička pripovijest od glasovitog Isusovca Kolome »Milosrde«. Zatim: obraćenje jednoga framasuna iz naših krajeva; pa potresni opis događaja: »Bog svojih ne ostavlja«, zatim o »odnošaju papinstva spram Hrvata kroz 13 vijekova«, o mješovitim ženidbama, o nesreći obitelji bez djece i o sreći one s djeecom, o progonima katolika, o borbi za zvanje, o čistoci srca, o novom zagrebačkom nadbiskupu, o glasovitom misjonaru o. Gavriću, o praznovjernim zapisima, o preokretu jedne duše, o novom svetištu Kraljice Hrvata i t. d. Razumije se, da ima mnogo pjesama i drugih zanimljivih pripovijesti. Tu su obradena također »Pitanja i odgovori«.

Kalendar je za 60 strana veći nego prošlih godina, cijena mu je ista — 10 Dinara. Za svakih 10 rasprodanih je na dar i još jedna knjiga; a osim toga na svakih 10 komada i 1 molitvenik, ako rasproda više od 20 komada.

Narudžbe prima Uprava Glasnika presv. Srca Isusova, Zagreb 1/147, Palmotićeva 31.

Tko još nije — molimo, da čim prije pošalje svoju pretplatu!

Božje mezimče.

Sv. Mala Terezija, 4. listopada.

Često veće Glasnik svijetom pita:
»Gdje je Guslar, kuda li se skita?
Zar da na me ni ne misli više?
Il mu stare gusle dojadiše?
Il ga vrijeme u strah utjeralo,
Pa gudalo iz ruku mu palo?«
Ne, Glasniče, prijatelju mio,
Nije tebe on zaboravio,
Niti su mu gusle omrznule,
Niti mari, što vučine tule,
Već ga neke duge bole stegle,
Ljuto žegle, u kosti mu legle;
No tek što mu odlanulo mrva,
Gle, hvata se favorova drva
I ugada gusle ostarjele,
Novim glasom da ljudi vesele,
Novu pjesmu uza njih izvija —
Pomogli mu Isus i Marija!

Prošlog vijeka, sedamdeset treće,
Vedra ponoć motrila je cvijeće,
Što ga snijegom tkala zima tkalja
Baš tri dana pred Tri Sveta Kralja,
Uto s neba zvjezdica malena
Virnu kao andeoska zjena
I sve rastuć na svom modrom putu
Svakom zemnom pokaza se kutu

Pa otpoče nježnim svijetlom sjati,
Svijet k Isusu malenom zvati.
Tko ne pozna slete Terezice,
Terezice, Božje ljubimice,
Što još u svom četvrtome ljetu
Svevišnjemu riječ zadade svetu,
Da zakratit ništa Njemu ne će,
Što On htjedne, vazda činit sve će,
Pa do svoga časa samrtnoga
Ne pogazi obećanja toga?
I njoj Gospod istom mjerom davo,
Željicu joj svaku ispunjavao.
Otac, majka, nalični na svece,
Roditelji isto take djece,
U srdaće mezimčeta svoga
Nasijali zrnja nebeskoga;
Vazda hitro usjev im klijao,
Hitro pun se roda lelijao.
Rano majku smrt u nebo diže,
Majka Božja tad pristupi bliže,
Cedu raskim osmijehnu se smiješkom,
Njim u bolu izvida je teškom.
Potom Isus drag u Hostijici
Došo prvom k maloj zaručnici,
Otad duša plamnjela joj cijela
Za primanjem Presvetoga Tijela,
A sve slasti, što ih zemlja daje,
Omrzle joj, ko što molila je.
Već od prvih djetinjih se dana
Zaželjelo čedo samostana,
A kad ljetu petnaesto joj nastá,
Stade čeznut — ko proljeti lasta
Za premilim na sjeveru krovom —
Za Karmelom, bašćom Isusovom.
Dugom borbom dopuštenje kupi,
U red strogi prije reda stupi.
Tu u kutu sred sestarske čete
Stupat k nebu htjela je ko dijete;
Slušajući poziv premiljeni:
»Tko je malen, neka dode k meni!—
K Djefešu se božanskomu vila,
Na kom kruna trnova je bila;
Smjelo njene grile Ga ruke,
Iza milja došle gorke muke,
Ali što one postajale crnje,
To je više smiješkom krila trnje.
Za sve većom patnjom uzdišuci
U Božjoj se napatila kući,
Noseći na dnu svoje duše smjerne

Mnoge želje divske, neizmjerne,
Što ko more u vječnost su tukle
Cijelu zemlju put Isusa vukle,
K Božanskomu Srcu orile se
Kao bezdna, što grom svet ih trese.
Ljubav Božja morila je nijemo
Srce njeno sitno i golemo,
Sa svjetom je rastavila grubim
Vapijući: »Bože, ja Te ljubim!«

Terezice, Božja mezinice,
Ljudskog roda zvijezdo miljenice,
Što Ti s oči ko s dva neba plava
U sotone streljala je strava.
Što svi časi serafskog Ti žitka
Proslavljali Boga bez počitka,

Što svu sebe žrtvovav bez vike
Za misije, Crkvu, svećenike
S neba zemlju »kišom ruža« krasis.
Sved sve radeć, da grješnike spasiš:
Čuj nas, pjesmo, koju Bog je spjevo,
Divno dijete, apostolska djevo,
I našega doma se spomeni,
Crne davle od njeg odaženi,
Gradom, selom svete siplji riječi,
Sve jezike od psovke izlječi,
Izmoli nam mnogo svećenika
Bijelih poput bijelih žrtvenika,
Daj, da »ruže« na nas Ti se ruše,
Da svetošću sve procvatu dušet!

Guslar.

Dobili smo svu silu upita. Nastojat ćemo da odgovorimo na sva važnija pitanja, osobito na ona, koja su od opće koristi. Ali zanimljivo je, da se na Glasnik obraćaju ne samo naši dobri preplatnici, nego i naši protivnici. Vidi se, kako i oni — barem potajno — prate Glasnik. Dao dragi Bog, da im bude od koristi. Ovaj put iznosim upite dvojice naših protivnika: jednoga bezvjerača i jednoga framasuna (slobodnog zidara). U odgovorima ćemo biti nešto opširniji, jer smo uvjereni, da će to dobro doći našim čitateljima.

Dakle, čujmo, što nam piše

bezvjerač o paklu :

»Ja ne mogu da vjerujem u pakao i to radi toga, što se nitko iz tog pakla nije povratio, da nam nešto rekne; a drugo: ja ne mogu vjerovati, da dobri Bog može kazniti čovjeka na tako strašan način. Čekam odgovor u Glasniku. Jeden bezvjerač.«

Odgovor : Drago mi je, gospodine, da ste tako bili iskreni. A dozvolite mi, da vam prije odgovora ispričam jednu zgodu, koju sam nedavno promatrao. Dobro pristaje bezvjercima. Dakle, čujte tu zgodu.

Jedan moj znanač, veliki šaljivdžija, htio se našaliti sa svojim obijesnim psom. Dan i po nije mu dao ni komadička kruha ni kapljice vode; ama baš ništa mu nije dao. Siromašna životinja se previjala i zavijala od gladi. Iza dan i po donese mu gospodar punu zdjelu sočne i mirisne juhe, koju je taj pas uvijek volio. Čim

je životinja vidjela juhu, odmah skoči da je guta. Ali jedva se njuškom dotače juhe, kad odskoči ko podivlja. Zatim kao bijesan poče lajati na tu juhu. Što je bilo? Juha je bila vrela, prevruća, pa je psu opekla njušku. Eto, moj gospodine, slike svih bezvjeraca. Bijesno laju protiv pakla, jer im je prevruć; a prevruć i jest, jer je u paklu vatra i to strašna vatra, koju Izajia prorok naziva »ignis devorans«, vatra, koja ždere, guta. A sada, moj gospodine, da odgovorim na vaš upit:

Kažete, da zato ne vjerujete, jer da se nitko nije vratio iz pakla. Moj dragi gospodine, ne čete se ni vi vratiti, ako odete u pakao; a budite uvjereni, da čete u nj otici, ustrajete li u svomu bezvjerstvu. Isus-Bog, koji je sama istina, rekao je: »Koji ne vjeruje, osudit će se.« Mk. 16, 16.

Seoce (Nova Kapela): Djevojačko društvo presv. Srca Isusova

Prije svega, dragi gospodine, bi li vi meni mogli temeljito dokazati, da se nitko nije vratio iz pakla? Sigurno ne bi! A ima slučajeva, koji zaslužuju, da ih se uvaži i koji nam jamče, da se gdjekoji povratio ili je barem jasno posvjedočio, da je u paklu. Mogao bih takovih događaja više nabrojiti. Iznijet će vam samo jedan, što se spominje u životopisu napuljskoga apostola, Isusovca sv. Franje de Hieronimo. Počekajte malo, ne uzrujavaj se, moj gospodine bezvjerče.

Dakle, sv. Franjo de Hieronimo propovijedao je u napuljskom predgrađu. Neka pokvarena žena, imenom Katarina, izrugivala je njegove propovijedi. On je na trgu propovijedao, a ona mu se je s prozora rugala. I jednoga dana vidi svetac zatvoren prozor, Katarina se ne pojavljuje. Tada svetac zapita susjedu: a što je s Katarinom? »Žar ne znate, oče, umrla je naglo prošle noći.« »Naglo umrla, sirotal reče svetac. A gdje je sada?« »U sobi je,« reče susjeda. »Ali ja bih želio znati, gdje joj je duša. Idimo je

vidjeti.« Unidoše u sobu i nađoše lješinu ispruženu na krevetu. Tada svetac pokleknu i dulje je vremena molio. Zatim se diže i kao nadahnut zapita lješinu: »Katarino, zapovijedam ti u ime Božje, da mi rekneš, gdje si sada!« Lješina odjedamput otvori oči i strašnim glasom zavika: »U paklu, ja sam u paklu!« I opet zatvori mrtve oči.

Reći ćete, da ni u to ne vjerujete. Ali, moj dragi, to je događaj povjesnički siguran, događaj što su ga vidjeli i zakletvom potvrdili mnogi svjedoci, događaj, koji je bio najstrože i najpomnije sudbeno ispitani i utvrđen. Još bih vam mogao više takovih događaja nabrojiti, ali dosta je i taj, da obori vašu tvrdnju.

Ali recimo, da nitko nije odonuda došao. Pa je li to dosta, da ne vjerujete u pakao? Kada bi k vama došao koji nezNALICA i ustvrdio vam, da na mjesecu nema brda i dolina, jer da nije nitko došao s mjeseca, da nam to saopći. Vi bi mu kao pametan čovjek rekli, da ima i drugih sredstava i načina, da se ustanovi protivno njegovoj tvrdnji: n. pr. velikim dalekozorima, kojima se mogu vidjeti te gore i dapače njihova visina se može mjeriti. — Isto to vrijedi i za vas glede pakla. Čujte samo.

Vi se sam nazivate bezvjercem. A toga se naziva danas svaki pametan čovjek stidi. A s druge strane opet tvrdite da nijeste bezvjjerac, jer vjerujete u Boga i njegovu dobrotu, kad pišete: »ja ne vjerujem, da dobri Bog može kazniti čovjeka na tako strašan način.« Eto takvi su bezvjerci: viču, da ne vjeruju u Boga, a kad se radi o paklu odmah nedosljedno apeliraju na Boga i njegovu dobrotu i milosrđe. To je zaista smiješno! Vidi se, da ih pakao jako »svrbi«. Dakle, vjerujete, da ima Bog i da je Bog dobar. (O tomu je pisao Kalendari Srca Isusova za 1935. god.) Kada to vjerujete, morate onda vjerovati, da Bog ne laže i da je neizmjerno mudar i pametan. I također neizmjerno pravedan, jer ne bi bio Bogom. A Bog je objavio, da ima pakao. To je objavio vrlo jasno i na mnogo mjesta u Sv. Pismu. Sigurno ćete vjerovati, da je Isus Krist pravi Bog, jer i to je jedna povjesnički dokazana istina iz Evandelja, čiju historijsku autentičnost nitko pametan ne pobija. I Isus Bog je jasno ko bijeli dan govorio o paklu. Evandelja iznose, kako je Spasitelj barem petnaest puta govorio i to o vječnom paklu. Zlima će reći na sudnji dan: »Idite, prokletnici, u oganj vječni.« (Mt. 25, 41.) Citajte još Marko 9, 43, 47., Matej 13, 42, pa čitajte Spasiteljevu priču o gavanu i Lazaru.

Kažete, da je Bog dobar. On to i jest, on je sama Dobrota. Ali on je i sama Pravda. Dobrota bez pravde ne bi bila dobrota nego kukavičluk. Pa kao što će dobri ljudi biti nagrađeni vječnom nagradom slavlja u nebu, tako pravda traži, da zli budu kažnjeni vječnom kaznom u padku. I ta kazna mora biti vječna. To kaže sama vječna Mudrost Isus, a i naš ograničeni razum može to lako shvatiti. Zar ne, kad uvrijedimo kojega prostijeg čovjeka, ne budemo tako kažnjeni, kao kad uvrijedimo kojega visokog dostojaanstvenika. Istom uvredom uvrijedite kojega prostijeg čovjeka i

visokog dostojanstvenika. Za uvredu prvoga dobit će te možda koji dan zatvora, a za uvredu drugoga ići će na vješala. Dakle, što veća osoba, koju smo uvrijedili — to je veća uvreda, zato veća i kazna. A kad smrtno grijesite, vrijedate neizmjernog a Boga. Zato je u tomu pogledu i grijeh neizmjeran. Prema tome: *Pravda Božja traži*, da mora biti neizmjerna kazna, to jest vječna, jer jedino tako je neizmjerna.

Eto, toliko o tome. Ako imate malo dobre volje, uvidjet ćete, da je sve ovo živa istina, pa ćete lijepo vjerovati i kršćanski živjeti; a onda se ne trebate bojati pakla, nego se možete veseliti lijepomu nebu.

**A sada čujmo, što nas pita jedan iz Južne Srbije o
Framasunima (slobodnim zidarima).**

»Vi se često u Glasniku očeštete o Framasune, nazivate ih neprijateljima vjere. Dađe vi to dokazite; dokazite dokumentima, da su framasuni protiv vjere.«

Odgovor: Uvjeren sam, da je taj gospodin ili sam framasun ili kakva framasunska prišipetlja. Pa zašto taj svoje ime i zašto zapravo stavlja

Nova Gradiška: Djekojačko društvo presv. Sreća Isusova.

taj upit? Čini se da želi prikazati framasune zapravo nevinima! A i vrapci na krovovima znadu, da današnje zlo dolazi od framasuna. Oni su glavni neprijatelji vjere, pokretači i podbadači svih vjerskih progona. Katolici po svijetu osjećaju i te kako na svojim ledima framasunsку toljavu. A to sigurno dobro znaće — iako ne osjeća na svojim ledima kao katolici — i taj nepoznati gospodin, koji nam je poslao taj upit. On bi htio, da mu iz dokumenata dokažemo. Što, on misli, da ih mi nemamo, da nijesu prodri u javnost? Da ih samo nekoliko nabacim, da vide cijenjeni čitatelji, kako su framasuni zagriženi neprijatelji vjere. U framasunskoj knjizi, koja je izdana iza međunarodnoga sastanka framasuna u Parizu, čitamo ovaj zaključak: »Nije dosta boriti se protiv upliva klera, više valja srušiti ratilo, kojim se služi kler, a to je sama vjera.« (Congres intern. de Paris, str. 102). Na međunarodnom kongresu framasuna u Ženevi zaključeno je: »Svi framasuni širom svijeta treba da pobiju zajedničkog neprijatelja. Taj je neprijatelj papinstvo.« (Congres intern. de Geneve, str. 35.). U Bruxellesu: »Framasunstvo smatra za jedinog neprijatelja papu.« (Convent intern. de Bruxelles, str. 43.). A papa je vidljiva glava prave vjere, zato tko pobija papu, pobija i vjeru.

A čitajte strašne, nekulturne i neljudske zaključke južnoameričkih framsuna, koji su zaključci izšli u slobodnozidarskom listu *Massonic Journal of Caracas*, br. 10. Evo nekih od tih zaključaka:

5. Latinsko-američko slobodno zidarstvo borit će se s vakinim sredstvom, kojim samo bude moglo, protiv rada Crkve kao i protiv useljivanja i razvijanja vjerskih bratovština i nastojat će usto, da osigura njihov izgon iz ovih zemalja. Da se to izvede, a) ne će slobodni zidari slati djecu u zavode, kojima upravljaju redovnici. b) Slobodni zidari će upotrijebiti sva sredstva, da odvrate svoje žene i zabrane svojoj djeci poći na ispunjaj k svećeniku. c) Slobodni zidari ne će nikojim načinom pomagati uzdržavanje vjerskih bratovština ni njihovih kapela.

6. Slobodni zidari će raditi, da predobiju što više članova političkih stranaka, koji će zastupati njihovo mišljenje i glasovati po njihovu shvaćanju za rastavu Crkve od države, za izgon vjerskih družba, za civilnu ženidbu i ženidbenu rastavu, za odgoj djece bez vjere, za svjetovne dvorkinje u bolnicama, za ukinuće vojnih dušobrižnika i drugih klerikalnih zakona.

7. Svaki je slobodni zidar dužan, da u neslobodnozidarskom svijetu radi prema načelima slobodne zidarije; tko prestupi ovaj zakonik časti, stiže će ga najstrože kazne, koje predviđa slobodnozidarski zakon.

10. Slobodno će zidarstvo raditi za to, da države odazovu svoje zastupnike iz Vatikana, jer ono ne priznaje papinstvo kao međunarodnu vlast.

Držim evo, da je ovo dostatno, eda se vidi kako je to strašno framsunsko aždajsko leglo upravo bijesno na vjeru i Crkvu Kristovu. Ono je dovelo i do propasti jednog svijet svojom borbot protiv vjere, svojom korupcijom i pokvarenosću. Eno uništiše Meksiko, jer tamo vladaju izraziti framsuni, spališe kulturu i opljačkaše narod u Španjolskoj, drmaju temeljem Francuske, bili bi potpuno upropastili Italiju, Njemačku i Austriju, da im u zadnji čas ne zavrnuše vratom.

Nadam se, ako Bog da, da će kojom zgodom opširnije pisati o framsunima.

Molite: Vojska Srca Isusova (Vidi dopis).

Upozoravamo naše cijenj. čitatelje, da pročitaju oglas za Kalendar Srca Isusova na str. 305. ovog Glasnika.

Morski pas.

Novine su donijele početkom rujna ove godine, kako je poginula učenica VII. razreda gimnazije, Slovenka iz Ljubljane. Ona se kupala s drugaricama u Hrvatskom primorju i upravo je plivala preko tjesnaca prema strani Kostrene. Odjednom zavikne, podigne ruke u vis i nestade je s morske razine. Ljudi vješti veslanju dojurile su na to mjesto s ladicom, ali nadoše lokvu krvi i ništa više. Ribari su onih dana bili opazili, da je tuda križao oveći morski pas. Nema sumnje, da je on i ugrabio ovu učenicu. U to je doba bilo po Primorju mnogostranaca, koji su došli, da na morskom žalu provedu nekoliko sedmica. Po hotelima i gostonama, po šetalištima i kućama govorilo se samo o morskom psu i poginuloj djevojci. I strah doskora obuze te goste u tolikoj mjeri, da je veći dio sutradan prekinuo svoje ljetnikovanje i isčeznuo preko gora. Očevidno je velika moć u strahu.

Sest danaiza smrti mlade Slovenke uhvatili su ribari morskog psa blizu Rijeke, ali u njemu nijesu našli ni trag mlade pokojnice. Ta je neman bila duga pet metara i brzo probavi i najtvrdje kosti. Međutim su i Zagrepčani mogli promatrati tih dana u Zagrebačkom Zboru drugu morskou neman, dugu 8 metara, koju su hrvatski ribari uhvatili blizu Kraljevice. Ti su je ribari morali zaokružiti s tri mreže i jedva su je svladali; težila je dvije tisuće kilograma. Ispočetka se držalo da je to morski pas (a bio je vrst kita) i Zagrepčani su s nekom osobitom odvratnošću gledali u usta i žđirjelo te nemani, za koju su mislili, da je прогутала nevinu Slovenku. Dječaci i djevojčice stoga udarali su neman po ustima, da tako dadu oduška svojem strahu i osveti.

Ne čudimo se ovoj djeci, a ni plašljivim gostima na hrvatskoj rivijeri. Svima je nama urođeno, da se strašimo pred svime, što bi nas moglo usmrtiti; toga se ne možemo odreći, ma koliko mi bili i snažni i srčani: skupo svi držimo svoju rusu glavu.

Kamo sreće, da bismo se barem ovoliko strašili i pred gubitkom svoje duše! Smrtni je grijeh gora neman nego li morski pas. Svaka vrst morskog psa nije tako opasna. K tome svaki morski pas imade usta okrenuta prema morskom tlu i ne može da zgrabi čovjeka, aко ovaj ostane mirno i u ravnoj crti na morskoj površini. Smrtni grijeh ne poznaje iznimke; on svadga duši zadaje smrt, kako mu i ime pokazuje. I jao duši, koja premine u smrtnome grijehu. Njega se dakle moramo svi bojati. Isus nas zato ovako opominje: »Ne bojte se onih, koji ubijaju tijelo, a duše ne mogu ubiti, nego se više bojte onoga, koji može dušu i tijelo pogubiti u paklju« (Mat. 10, 28). I apostol Pavao kaže: »Radite oko svog spasenja sa strahom i trepetom« (Filip. 2, 12).

Ova je Slovenka bila spremna. Ona se dan prije smrti ispunjavila i ono jutro pričestila. To je bila djevojka, koja je gojila svagdanju sv. Pričest. No vi ćete me upitati: Pa kako joj se moglo što takova dogoditi? — Bog je gospodar našeg života. Sv. Pavao kaže: »Ako živim ili ako umiremo, Gospodnji smo« (Rim. 14, 8). Nije svaka smrt zlo. Umrijeti u smrtnom grijehu je zlo; to je zla smrt. Ali tko umre bez smrtnog grijeha na duši, taj ima sretnu smrt. Stoga je ova smrt najveće blago, što nam Bog može dati. I kad nam Bog naglo oduzima život, uzima ono što je njegovo, i ništa nam krivo ne čini. Dapaće zgodno nas tješi Predslavlje Mrtačke Mise: Tvojim se vjernicima, Gospodine, život mijenja, a pripravlja se vječni stan u nebesima. Često su i sveti naglo umrli i mogli su reći s Izajom: »Vijek je moj presječen kao od tkalca« (38, 12). Pa ipak je »dragocjena u očima Gospodnjim smrt njegovih svetaca« (ps. 115, 6). Dobra je smrt svetaca. Dok se možda njihova rodbina žalosti i plače, svete se duše vesele, što pomoći smrti mogu da predu u »veselje Gospodina svoga« (Mat. 25, 21) i udu u »stanove Oca« nebeskog, u lijepi raj.

Štrigova (Jubilej župe). Ovdje je dne 19. augusta o. g. svećano proslavljena 600 godišnjica župe. Pripe same proslave, za vrijeme trodnevnice, obavljale su članice jubilejske pohode sa propisanim pobožnostima za postignuće jubilejskih oprosta. Trodnevnicu držao je o. Florencije Forjan, franjevački gvardijan u Zagrebu.

U subotu dne 18. VIII. šest članica nosilo je kip Majke Božje u lurdskoj procesiji k sv. Jeronimu, dok su ostale u društvenoj opravi sa svijećama isle pred kipom i pjevale pjesmu: »Sred te se pećine Marija javi». Poslije procesije držao je o. gvardijan propovijed o Majci Božjoj i pozivao svu mladež štrigovske župe, neka nastojiće Bl. Dj. Mariju osobito u kreposti sv. Čistocene.

Po podne toga dana sve članice i podmladak društva sa križarima prisupili su k sv. isповijedi.

Na sam dan proslave društvo i podmladak škol. djevojčica u bijelini sa cvijećem i vijencima u ruci poredane u 4 reda u povorci isle su u-procesiji pred preuzv. g. nadbiskupom koadjutorom Dr. A. Stepincom i preuzv. g. biskupom iz Splita Dr. Kl. Bonefačićem i ostalim svećenicima. Kod drugoga slavoluka pozdravila je Preuzvišenoga revniteljicu: Hedika Ščavničar lijepim govorom u ime cijelog društva i predala buket cvijeća.

Najdirljiviji prizor bila je zajednička sv. Pričest društva. Sve članice i škol. djevojčice, kao podmladak društva pristupiše k žrtveniku i uz poljubac prstena na ruci preuzvišenoga primaju od njega sv. Pričest. Oko 200 što djece školske što članica pričestio je sam Preuzvišeni g. nadbiskup. Za vrijeme sv. Mise, koju je služio preuzvišeni vani pred crkvom, na priredenom baš za ovu zgodu žrtveniku, stajale su članice na najsvećanijem mjestu i pravile špalir.

Poslije podne priredile su članice akademiju u čast Preuzvišenomu, ali steta samo da se radi kratkog vremena nije mogao izvesti čitavi program, nego samo pozdravni govor i više deklamacija. — Tako je naše društvo na ovoj velikoj proslavi sudjelovalo, koja će nam ostati u dubokoj uspomeni. Presv. Srce Isusovo, neka blagoslovi našu župu i naše društvo, da bi uzmogle biti sve po njegovu Srcu.

Hedika Ščavničar, revniteljica.

Ludbreg. Naše Djevojačko društvo, prikazalo je od mjeseca siječnja do lipnja 780 sv. Pričesti. Na Tijelovo primljeno je 33 nove članice. — Drugu nedjelju u mjesecu lipnju, hodočastilo je naše društvo u obližnje selo Apatiju, gdje je kapelica posvećena Presv. Srcu Isusovu. Tom zgodom proslavili su žitelji Apatije 25 godišnjicu opstanka kapele. — Na sastanke dolaze članice redovito. Jedna članica stupila je u samostan ss. Uršulinki u Varaždinu.

Štefica Jambrek, glavarica.

Molve. Vojska Srca Isusova. — Blagoslov društvenog barjaka i proslava Svetе Godine. — Već lani su u našoj župskoj crkvi bila obnovljena dva oltara. Tako je počela priprava za proslavu Jubileja. Sam Jubilej proslavljen je ove godine. Na rimski način obavljale su se pobožnosti puna tri dana po re-

du, što ga je složio naš zemljak presvij. g. Dr. Maderec iz Rima. Čitava župa provela je sva tri dana u molitvi Raspetomu Spasitelju. Nije bilo gotovo nijednog čovjeka, koji ne bi sudjelovao kod slave 1900-te obljetnice Spasiteljeve smrti na Križu, po kojem nam je stećeno otkupljenje. Nebrojene sv. isповijedi i sv. Prcišti govore jasno o tome sjećajući nas upravo dana svetih misija. Završna procesija sa Presvetim bila je najsvećanija manifestacija župe, koja je obnovljena po presv. Srcu Isusovom.

Početak je proslave bio 12. o. mj. Poldanicu je sv. Misu služio u župnoj crkvi naš zemljak veleč. g. D. Paša sa prigodnom propovijedu za V. S. I. Prije sv. Mise bio je svećani blagoslov našega barjaka. Kumovala je naša dobra i vrijedna dugogodišnja učiteljica Terezija Žnidarić, odgojiteljica svih nas. Lijepom barjakom, kog smo nabavili sami svojim sredstvima, prikopčala je ona divnu vrpcu sa natpisom: Sve za te, presveto Srce Isusovo. Najdirljivije je bilo gledati, kad je 50 ozbiljnih mladih muževa, vojnika Srca Isusova, korporativno stupalo k sv. Prcišti kod poldanice sv. Mise. Sva je crkva osjećala veličinu i pobudnost toga časa.

Dok naši neprijatelji misle, da mi slabimo i da se naši redovi klimaju, Providnost nam daje u ruke barjak presv. S. I. S njim mi hrabro kročimo u dalji boj. Pod njim ćemo stupati ko čvrsti i junački vojnici Krista Kralja vjerni geslu, što nam je kuma stavila na vrpcu, koja resi barjak: Sve za te, presveto Srce Isusovo.

Vojnik Isusov.

Prikraj [kraj Križevaca]. Posveta novosagradiene crkve. Dana 22. srpnja bila je ovđe posveta novosagradiene crkvice i novog zvona. Crkвica je posvećena u čast presv. Srca Isusova, a podignuta je doprinosima mješćana, koji je sami i sagradile. Zvono je pak nabavljeno većinom milodarima, koji su sakupljeni po gradu Križevcima i u samom selu.

Misao za izgradnju kapelice došla je nenadano, i to osnutkom Bratovštine Kršćanskog Nauka, dok je nekoliko dobrih katoličkih duša sela već davno ponišljalo na podignuće sv. Križa na istome mjestu.

Na dan posvete bilo je u selu, a i u samome gradu vrlo svećano. U 9 sati prije podne, poslije svete Mise u župnoj crkvi, bijaše krenula procesija, koju je vodio vlc. g. Fržić, u selo, dok je posvetu obavio vlc. g. Valjak, koji je tom prilikom održao lijepu propovijed. Uz pomoć križevačkog Križarskog Brat-

stva bijaše procesija vrlo lijepo uredena. U procesiji se osobito isticali sami mješćani prekrasnim narodnim nošnjama i velikim brojem.

Koliko je podignut kršćanski katolički duh u ovome kraju, pokazalo se taj dan, kada je mnoštvo svijeta nagnulo u naše vrlo malo seoce (39 kuća), koje će — neka to svatko znade — ostati vjerno Crkvi i narodu.

Mijo Celovec, st. š.

Prikraj (Križevci): Posveta novosagradiene crkvice.

Stravča (Dalmacija). U našu župu na poziv gosp. župnika došao je iz Dubrovnika dne 18. V. o. g. o. Vinko Michieli Isusovac, da održi pučke misije. Narod se tom pozivu rado odazvao tim više, jer se još dobro sjeća onih 22 godina — od 1867. do 1889. — kada su bili dušobrižnici naše župe oci Isusovci, ostavivši u narodu neizbrisivu, blagoslovljenu uspomenu.

U toku ovih sv. misija osnovalo je o. Michieli Društvo presv. Srca Isusova za muževe, čiji je predsjednik: Kotić Miho, podpredsjednik: Šarilo Antun i tajnik: Primorac Niko. Nadalje društvo mladića, čiji je predsjednik: Karaman Niko, podpredsjednik: Dabo Niko i tajnik Kaulić Luka. Zatim Društvo žena sa predsjednicom: Vragolov Jelom i podpredsjednicom: Matković Anom.

Jer se župa sastoji od 5 selja, sada osnovano Djevojačko Društvo razdijeljeno je u 5 grana sa 5 glavarica i to za selo Stravča: Baletin Mare; za selo Duba: Grđurević Stane; za selo Brotnice: Miladin Nike; za selo Jesenice: Selak Mare i za selo Šilješki: Mišić Luce.

Kako su rado primili vjernici osnutak tih društava, vidi se po tom, da se upisalo odmah prvi dan u društvo muževa 19, mladića 44, u društvo žena 43, djevojaka 58, u Vojsku Srca Isusova (djeca) 64. Svega 228. To jest jedna trećina cijekupnog pučanstva male župe Stravče.

Od dana osnutka Društva presv. Srca Isusova očito se vidi početak novog vjerskog života u župi. Svake prve nedjelje obavljaju se velika procesija sa Presvetim, na kojoj nastupaju sva društva sa svojim vodama i oduševljeno pjevaju svoje geslo: »Isuse blaga i ponižna Srca, učini srce moje po Srcu Svome!« U svom velikom oduševljenju djevojke se sastaju, da izmole »zlatnu krunicu« ne samo jedanput na mjesec, već svake nedjelje. Inače točno vrše svoju mještečnu sv. ispojivu i Pričest. Pored toga već se marljivo kupe milodari za barjak presv. Srca Isusova. Ali što je najglavnije, od osnutka društva puno manje ima svetogrdne psovke, ili kako narod ovdje kaže »beštijme«.

Dan 20. V. 1934. epohalni je dan u povijesti Stravče. Ovoga je dana izmoljena u Stravči »Posveta« presv. Srcu Isusovom, ovoga je dana obećana molitvena borba protiv psovke, onoga je dana zavjetovana Njemu vjernost; Njegovom Namjesniku, svetom Ocu Papi i Njegovoj Zaručnici, svetoj Crkvi Katoličkoj, sve do zadnjega časa našeg života. On nam dao pomoći, da to tako i bude, te da sada ovime zaista započne novo, ljepše, svetiće, sretnije poglavlje povijesti župe Stravče.

Predsjedništvo.

Dabar (kod Otočca). *Blagoslov novog oltara Presvetog Srca Isusova.* Mjesna inteligencija i svi župljani podigli su novi oltar Presvetome Srcu Isusovom. Kip Srca Isusovog darovale su gdice učiteljice Šantić Jelena i Marija Sibilinović. Učiteljica Šantić svira na harmonij uz zbor Križarica i djev. društva Presv. Srca svake nedjelje.

Na Petrovo ove godine po podne kod večernice obavljen je najsvečanije blagoslov novog oltara, dobrotom preč. gosp. kanonika dekana Grge Starčevića, koji je izrekao duboku dirljivu propovijed. Nakon blagoslova uz gruvanje to-pova nosile su djevojke kip Presv. Srca u procesiji. Svečanost je završila sa Tebe Boga hvalimo. Prisustvovali su i pravoslavni uz vidljivo uzbudjenje. Uvedena je mjeseca pobožnost Presv. Srcu.

Madjarevo. Premda smo, gospodine uredniče, daleko od Vas, u blizini Varaždina, ipak treba da se i mi jedamput oglasimo u našem Glasniku S. I. Inače bi mislili da mi u Madjarevu snivamo san pravednoga pa ništa ne radimo za širenje Kraljevstva Božjeg na ovom svijetu. Sa novim veleč. g. župnikom počeli smo sasvim drugi život: Društvo za društvo se osniva, društva koja nisu samo na papiru nego i rade. To zahvaljujemo našemu zauzetomu i revnomu g. župniku. Na 26. kolovoza osnovana je Sveta Vojska. Preko 300 muževa i mladića pristupilo je taj dan pod barjak Srca Isusova. I Djevojačko društvo je osnovano, te se sakupilo pred oltarom Srca Isusova oko 350 djevojaka.

Cetrtnaesta nedjelja po Duhovima ostat će nam svima u nezaboravnoj uspomeni. Došli su taj dan ioci franjevci iz Zagreba, pa je svečanost bila tim užvišenija. Poslije podne u 5 sati razvila se krasna procesija sa kipom Srca Isusova. Taj dan bilo je 1500 svetih Pričestii. Živjelo Presveto Srce Isusovo!

Anka Ferencina, tajnica.

Gdinj (na Hvaru). Sv. Misije. Od 9. do 14. VIII. o. Vinko Michieli D. I. držao je sv. misije u ovoj župi. Kroz ove svete dane organizirao je Vojsku Srca Isusova proti psovci. Organizirao je prvi dan škol. djecu; drugi dan djevojke; treći dan žene; četvrti dan mladiće i muževane. Veleč. upr. župe Antićević nastojao je, da misije što bolje uspiju i što bolji plod donesu. Vel. o. Michieli i vel. g. Antićević uložili su sve sile, da se mladež ženska i muška organizira. Zahvaljujući Bož. Srcu Isusovu muška mladež pristupila je k sv. Sakramentima i u Vojsku Srca Isusova. Na 12. VIII. imali smo zajedničku procesiju, da pred svijetom posvjedočimo našu sv. vjeru, obećavajući vjernost sv. Kat. Crkvi. Neka Bož. Srce naplati o. V. Michieliu i vlč. žup. Antićeviću na svemu i blagozolovi sve njihovo zauzimanje.

Miroslava Grzentić, tajnica druš. S. I.

Luka, Dugi otok (Križarsko slavlje). Na 29. srpnja obavio je posvetu barjaka ovdašnjeg Križarskog Bratstva revni duhovni voda vlč. don M. Didović. Toga su dana svi članovi pod sv. Misom primili sv. Pričest, a zatim je bilo svečano primanje. Završeno je pjesmom »Do nebesa« i »Tebe Boga hvalimo«. Iza toga se svrstalo 60 Križara u red te podoše u lijepi »Katolički dom«. Pratili su ih ponosni oci, vesele majke i društvo »Marijine kćeri«. U Domu zaori pjesma »Križari smo«. Slijedio je upravo lijepi i zanosni govor br. E. Šutrine. A slijedeći govor vel. don M. Didovića potresao je našim srcima, mnogi su se oči orosile, osobito roditeljima, a Križari su stajali puni ponosa i oduševljenja. Sjetio se je i vrlog blagopokojnog don Ive Milanja. — Barjaku su kumovali s. Matija Mezičin i brat Ivo Mezičin.

R. B.

Krapje. Nedjelja 5. kolovoza kod nas je svečano proslavljenja. Toga je dana obavljenja posveta društvenog nam barjaka. Posvetu je obavio naš revni upravitelj domaći župnik vel. Josip Martinac, a kuma je barjaka bila naša učiteljica gđa Marija Škrljac. Nismo činile nikakovih vanjskih priprava, ipak je narod napunio veliku crkvu i bio do srca ganut, kad je župnik posvećeni barjak predao kumi, a ova društvo. Posebno nam uveličaše proslavu domaći vatrogasci. Poslije sv. Mise pošle smo radosno pod novim barjakom u procesiji na groblje. Tako nas je barjak prvi put poveo tamu, kamo ćemo sve jednom doći. Svoju godišnjicu lijepo smo proslavile u zajednici sa 75 god. lurdskih ukazanja i proglašenjem svetom bl. Bernardice. 11. IV. ov. god. odvedosmo pred oltar na vjenčanje svoju prvu glavaricu Mariju Posavac, a 9. V. opratismo na vječni počinak Dolificu Spoljar. — Od osnutka svoga, prosvjetno i moralno lijepo djelujemo. Pričešćujemo se prvima nedjeljama, te smo primile 564 naknadnih sv. Pričestii. Crkvu kitimo na udivljenje svih. Dale smo tri put predstavu, svaki put sa dobrim uspjehom.

Anica Orlić, glavarica.

Taborsko. Opet se javljamo. Pokraj svih poteškoća, a često i prezira, naše djev. društvo S. I. ipak se dobro drži. Obavljamo mjesecnu isповijed i sv. Pričest. Svake druge nedjelje u mjesecu imademo sastanak, gdje nam drži predavanje i potiče na dobro naš revni i požrtvovni preč. g. župnik. Sada se n. pr. njegovim nastojanjem gradi društvena prostorija, koja nam je manjkala. Samo da se mogu što bolje društva razvijati i napredovati. — Svake prve nedjelje u mjesecu imademo klanjanje Isusu u Presv. Olt. Sakramantu, od 2 do 3 sata po podne. — Ovim putem napominjemo takoder, da smo 22. srpnja imale vrlo lijepu, ali rijetku svečanost, primicije. Imao ih je vel. g. Pero Haluzan, domaći sin. Toj svečanosti smo se veoma radovale i lijepo crkvu okitile. I nastojale smo da svečanost što bolje uspije. Tu je bilo i pjesame i govora i

procesija. Tako i treba. Moramo priznati da su se tom zgodom i naši Križari lijepo istaknuli. Podigli su i okitili slavoluke.

M. B., glavarica.

Nova Gradiška. U adventu prošle godine bile su kod nas sv. misije. Tom zgodom osnovano je Djevojačko društvo Presv. Srca Isusova sa 90 članica. Neke dolaze na sastanak po 7—9 km. udaljenine. Sastanke držimo u samostanu čč. ss. milosrdnica. Sv. Pricači članice pristupaju svakog mjeseca, a neke i svake sedmice. — Svetkovina Presv. Srca Isusova proslavljena je ove godine svećano. Članice su prisustvovalo zajedničkoj s. Pricači. Bila je svečana služba Božja, a poslije službe Božje posveta Presv. Srcu Isusovu. Taj dan mnogo se i drugog svijeta isповjedilo i pričestilo. — Od 12. do 16. kolovoza prisustvovalo je na duh. vježbama 18 članica kod čč. ss. milosrdnica u Slav. Požegi. Presvetlo Srce neka blagoslovi, da napredujemo i nadalje u radu za sv. vjeru i spas duše.

Terezija Jurčević, glavarica.

Slavonski Brod. Naše Djev. društvo S. L. prikazalo je za sv. Crkvu, sv. Oca papu, te da se iskorijeni psvoka u našem narodu sv. Pricači 2.510, duhovnih sv. Pricači 2.904, sv. Misa 2.942, pohoda Presv. Sakramenu 4.436, krunica Gospinih 3.499, krunica Zlatnih 3.942, molitava 5.384, žrtvi 4.466, dobrih djela 4.535, molitava za Misije 3.661. — Malo nas sada ima, (neke su istupile) 25 članica i 8 kandidatkinja. Članice su marljive i revne.

Katica Baričević, glavarica.

Daruvar (Svečanosti).

Evo i nas, da se nakon oduljeg vremena javimo u našem dragom Glasniku. — 17. lipnja o. g. svanuo nam radoštan dan. Taj dan posvetile smo zastavu djevojačkog društva. Posveta je prošlo vrlo svećano. U lijepoj povorci krenule smo u desel sati prije podne za zavijenom zastavom po našu dičnu kumu Marijinu Kongregaciju gospoda i gospodica u Daruvaru, t. j. do stana nadstojnice Mar. Kongr. gde Antonije Ferencić. Tu se nakon pozdrava svrstala povorka, te smo krenule u crkvu na sv. Mizu, koju je služio naš vrlji duhovni vođa preč. g. župnik Mijo Ettinger, uz asistenciju.

Poslije sv. Mise izasle smo pred crkvu, gdje je kod misijskoga križa obavljena posveta zastave. Požrtvovna glavarica našega društva gdica Anica Fuchs zahvaljuje kumi i prisutnima na sudjelovanju i na poklonjenim čavlima za zastavu. A svakako i samoj glavarici ide posebna hvala, jer je čitav barjak sama prekrasno izvezla. Pjevali smo »Našem barjaku« i na koncu sa svima prisutnima »Do nebesa«. Tada je slijedilo zabijanje čavala. Posveti su prisustvovala sva domaća društva, na čelu veliko i malo Križarsko Bratstvo, na čemu im srdačna hvala.

Isti dan proslavljena je druga slava, koja upotpunjuje našu. U 4 sata poslije podne odslužen je svečani blagoslov i tada je iz crkve krenula velika procesija na Kalvariju obližnjeg brdašca, na kojem stoe poznate postaje Križ-

Daruvar: Zastava djevojačkog društva.

nog Puta. Te su postaje bile vrlo oštećene, dapače neke i porušene, pa su po-božni župljeni sabirali i darovali, da se na spomen Muke i Smrti Isusove u 1900 obljetnici njegove neizmjerne Žrtve obnovi to naše svetište. Postavljeni su novi lijepi spomenici i eto trebalo je danas obaviti i tu posvetu. Vlč. O. Andelko Novak, franjevački gvardijan iz Virovitice, obavio je vrlo svečano posvetu novih spomenika na Kalvariji i održao krasan govor, u kojem je spomenuo i lijepu zgodu, da je prvi put našeg novog barjaka vodio baš na ovo krasno spomen-mjesto posljednjeg Spasiteljevog puta. Poslije obavljenog Križnog Puta, podijeljen je blagoslov, a tada smo u povorci pjevajući krenuli kući.

Ove dvije lijepe slave stoje upisane tintom u ljetopisu naše župe, ali u srecima našim stajati će upisane plamenom živim, dok ćemo biti i živjeti. — Naše društvo broji preko 100 članica. Primarno svake prve nedjelje u mjesecu zajedničku sv. Prica, a taj dan imademo i sastanke. U crkvi je uvedena svećanstvo Prvog petka, koja je vrlo oblijubljena. U lipnju imademo svaki petak svećanu večernjicu, a crkva je uviјek dupkom puna. — Od 3. do 7. lipnja o. god. imale smo duhovne vježbe zajedno sa Marijinom Kongregacijom. Vodio ih je vrlo lijepo vel. o. Tomo Jagrić, Isusovac iz Zagreba. I time smo se lijepo pripravile za našu posvetu.

Zlata Šandor, tajnica.

Pregrada (Svečanosti). Ove godine na Petrovo obavljeno je primanje novih članica u Djev. društvo. Župna crkva bila za ovu zgodu uređena i svečano okičena. Iza prigodne propovijedi zavjerilo se opet 28 djevojaka presv. Srcu Isusovu. Na Veliku Gospu imali smo svečanu procesiju od Majke Božje Sutinske u župnu crkvu. U procesiji nosili smo naše dvije krasne zastave, što ih imamo mi i križari. Iza toga bila je u crkvi dirljiva propovijed, koju je izrekao, naš novi kapelan g. Nikola pl. Galović. Zatim je bila svećana sv. Misa, koju je imao vel. g. Ivo Vukina župnik iz Vinagore. Pod Misom je pjevalo naše pjevačko društvo sv. Cecilije sa zborovodom g. Martinom Kostrunom. Tako je završena ova naša svečanost. Članice su revne zahvaljujući preč. g. Pavlu Kranjčiću.

Raža Gorup, glavarica.

ZAHVALNICE

Zahvalnicu valja potpisati punim imenom i prezimenom, te pridodati točnu adresu, inače se ne uvršćuje. Svome obećanju udovoljava svatko, ako zahvalnicu pošalje uredništvu, a njegovu je, kada i kako će je oglasiti.

Abbazia: P. S. Neizmjerna hvala Presv. Srcu Isusovu za milosti, što mi ih je udijelilo. **Babina Greda:** K. M. Hvala Presv. Srcu, što mi je pomoglo u teškoj stvari i što me oslobodilo od želućane boli, od koje sam već 7 godina trpjela. — M. K. Hvala Presv. Srcu i sv. Antu za sretan porod. — V. M. Hvala Srcu Isusovu za primljene milosti. **Banja Luko:** B. L. (činovnik) Svesrdna hvala Bož. Srcu i Bl. Dj. Mariji za milosti. **Bedenik:** Zahvaljujem Presv. Srcu i Maloj Tereziji što su mi tri puta bile uslišane molbe. **Beograd:** P. Z. Od srca zahvaljujem Presv. Srcu I. za dane mi milosti. **Bihac:** L. G. Radi pomoći u bolesti zahvaljujem Presv. Srcu I. i Preč. Srcu Marijinu. **Bitoli:** T. A. Božansko-me Srcu slava, što me je izbavilo iz bijede. **Brezovica:** P. S. Hvala Bož. Srcu za pomoći u bolesti. **Kansas City:** C. J. Hvala Presv. Srcu, sv. Josipu i sv. Juddi, što mi je brat našao opet posla. **Chicago III:** S. I. Hvala Srcu Isusovom na pomoći u teškoj nevolji. **Ciglena:** S. R. Čast i hvala Presv. Srcu za mnoge milosti i pomoći. **Cvitanović (Slunj):** P. M. Svesrdna hvala Bož. Srcu, Bl. Djevice, i svećima za nenadanu pomoći u bijedi. **Čazma:** P. J. Žena mi je dobila ranu na nozi. Utekoh se devećinicom Presv. Srcu i žena mi ozdravi. **Čepin:** B. G. Hvala Bož. Srcu za primljene milosti. **Delnice:** A. M. Za primljene milosti i uslišane prošnje. **Desinić:** V. A. Hvala Presv. Srcu za milosti, što mi ih je dalo po zagovoru biskupa Langa. **Detroit Mich.:** M. S. Ozdravila od živčane bolesti. **Dolci (Feričanci):** F. P. Hvala Presv. Srcu što mi je ozdravilo sina Mi-

lana od opasne bolesti krvarenja. **Donja Vrba:** O. L. Milošću Presv. Srca ozdravila rana na ramenu. **Donji Miholjac:** C. F. Hvala Presv. Srcu za milosti i ispunjenu želju. **Dakovo:** K. M. Teško bolesno dijete ozdravilo. — R. K. Hvala Bož. Srcu i svećima, za primljene milosti. **Farkašić:** S. M. Presv. Srce mi pomoglo po zagovoru sv. Terezije od Dj. Isusa, da sam našla posla. **Fiume:** H. R. Presv. Srce se smilovalo meni dragoj osobi, da se je ispovijedala na smrtnom času. **Fojnica:** B. F. Hvala Bož. Srcu, što mi je pomoglo u teškoj vremjenitoj potrebi. **Gasy, Ind.:** K. I. Bož. Srce mi pomoglo u gospodarskim poteskoćama. **Goričan:** G. T. Zahvaljujem Bož. Srcu I. za dobivenu milost po zagovoru biskupa Langa. **Gospić:** G. M. Zahvaljujem Presv. Srcu, da mi je sin sretno položio ispit. — P. A. Bož. Srce Isusovo mi pomoglo, da sam sretno položila ispit. **Grabrovnik:** A. A. Srce Isusovo mi pomoglo u teškoj živčanoj bolesti. **Hankompanija-Vitez:** H. K. U teškoj obiteljskoj neprilici utekoh se Bož. Srcu Isusovu i bijah brzo uslišana. **Hrastina-Trgovišće:** H. K. Zahvaljujem Presv. Srcu za ozdravljenje i za utjehu u tuzi. **Hreljin:** P. T. Hvala Bož. Srcu za udjeljene milosti. **Hrv. Kostajnić:** V. J. Zahvaljujem Bož. Srcu i Majci Božjoj Lurdskoj, što su mi uslijali dvije velike prošnje. **Hrv. Leskovac:** E. B. Srednjoškolka zahvaljuje: Ispunjujući obećanje zahvaljujem se javno Presv. Srcu Isusovom, kojoj mi je pomoglo, da sam ispit sjajno položila. **Hrv. Primorje:** D. T. Zahvaljujem Presv. Srcu, Majci Božjoj i sv. Josipu za ozdravljenje i uposlenje brata te sretno položeni ispit kćerke. **Ilok:** Š. Z. Zahvaljujem uerdno Bož. Srcu, što mi je pomoglo, da sam sa uspјehom maturirao. **Gundinci:** D. M. Zahvaljujem Srcu Isusovom za mnoge milosti. **Kamenica:** H. M. Iza svršene devetnice pomoglo mi Srce Isusovo u teškoj neprilici. **Kaštela:** C. I. Srce Isusovo pomoglo mi po zagovoru sv. Terezije u teškoj bolesti mile mi osobe. **Klanjec:** N. N. Bila sam teško oklevetana. Učinih devetnicu Srcu Isusovom ibih uslišana. **Kloštar Ivanić:** N. N. Padajući s voza ajena zazvah Presv. Srce i ne dogodi mi se nikakvo zlo. **Komisija:** G. M. Zahvaljujem Srcu Isusovu za sretno uspjehu operaciju. **Komletinci:** J. P. Zahvaljujem Presv. Srcu za nadenu stvar.

Preostale su još mnoge zahvalnice, koje ćemo donijeti u slijedećem broju.

TEČAJEVI DUHOVNIH VJEŽBI U LISTOPADU 1934.

Za muške u Domu na Jordanovcu 110. 15.—19. za svećenike.
21.—25. za križare.

Za ženske u Domu na Vrhovcu 43. 8.—12. za djevojke.

Koji žele prisustvovati kojem tečaju, treba da se 7 dana unaprijed jave. Tečajevi počinju u 7 sati uvečer prvoga od gore spomenutih dana. Kao odšteta za stan i opskrbu za čitav tečaj daje se 120 dinara.

Prijave prima i pute daje:

za muške : **Uprava Doma duh. vježbi
Jordanovac 110. Zagreb**

za ženske : **Uprava Doma duh. vježbi
Vrhovac 43. Zagreb**

Naruciće: **MOLITVENIK SRCA ISUSOVA** najnovije izdanje sa pjesmama. Cijena u koži 60, u platnu zlatorez 30, obični vez 20 din. Narudžbe: **Uprava Glasnika S. I. Zagreb I. 147.**

Urednik: Andrija Glavaš D. I.

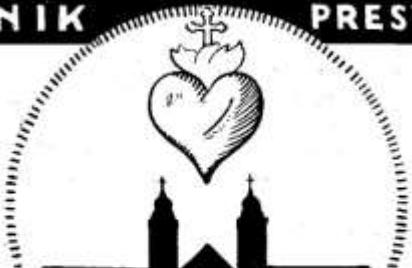
S dopuštenjem crkvene oblasti izdaja Isusovci u Zagrebu.

Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Altirević D. I.

Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

GLASNIK

PRESVETOGA

S R C A I S U S O V A

God. 43.

Studení 1934.

Broj 11.

Molimo za one, koji naglom smrću umiru . . .

Mjesečna nakana u studenom, blagoelovljena od sv. Oca.

U vjeri tako veliki Srednji vijek poznavao je uz mnoge druge dobre običaje i ovaj: Posebni za to odredeni čovjek zašao bi noću ulicama gradskim i vikao: Ljudi, koji bdijete, molite za one, koji su evo preminuli! I u ovom našem vijeku, gdje se noć nevjere spustila na tolike duše, gdje su tolike savjesti uspavane, Crkva Isusova uvijek na strazi za spasenje duša prolazi svijetom i osobito u ovom mjesecu dovukuje: Ljudi, koji još bdijete, koji još imate nešto vjere, molite za one, koji su preminuli! No ovaj put ona svraća pažnju članova Apostolstva molitve naročito na duše, koje su možda još potrebnije naše pomoći negoli sami pokojnici. A to su duše, koje umiru neočekivanom, naglom smrću.

Uza sva iznašašća, kojima se naše vrijeme ponosi, uza sav napredak liječničkog umijeća, uza sve mjere opreznosti do danas čovjeku nije uspjelo zaustaviti nemilo prodiranje — neprijatelja — Smrti. Ni u našim danima okrutna ruka Smrti nije klonula i njezina kosa nije otupila. Svaki tjeđan ona obara svojim oštrim, nesmiljenim zamahom do milijun ljudskih žrtava; svaki sat utrne u hladnom zagrljaju Smrti preko stotinu tisuća ljudskih života. U ovaj čas, prijatelju, dok čitaš ove retke, na stotine se bore sa smrću, i svaku sekundu umire najmanje jedan čovjek.

U tom velikom broju žrtava, koliko ih ima, koje Smrt zgrabi iznenada, koji naglo umiru? Ona dolazi najvećoj gospodi, a ne javlja unaprijed svoga dolaska; ulazi u bogataške i kraljevske odaje, a ne kuca niti čeka, da joj reknu naprijed; pristupa sva-

Prva omotna slika prikazuje unutrašnjost Hrvatskog narodnog svetišta Srca Isusova u Zagrebu. Druga omotna slika prikazuje Zadnju večeru nad velikim oltarom svetišta.

kom, čvrsto zgrabi koštunjavom rukom svoju žrtvu, a ne pita za dopuštenje; ne bira mjesto i ne pita, je li došla u zgodno vrijeme. I tako se obistinjuju riječi »Naslijeduj Krista«: Koliko ih se samo prevarilo, pa su iznenada preminuli? Koliko si puta slušao govoriti da je ovaj od mača poginuo; onaj da se utopio; onaj da se s visoka srušio i slomio vrat; onaj da se za stolom ukočio, a ovaj da je kod igre svršio? Jedan je poginuo od vatre, drugi od oružja; netko od kuge, a netko od razbojničke ruke... Sam Gospodin Isus udostojao se u svojoj ljubavi, da nas i više puta u sv. evandelju upozori na ovu značajnu crtu Smrti: ona se došulja nečujno kao tat; nasrne neočekivamo kao lupež iz zasjede; dode nenajavljena kao gospodar, koji se nenadano vrati s putovanja i traži račun od upravitelja imanja i svojih slугу; pojavi se kao svatovi na istoku, koji kadikad zategnu dugو u noć, a onda dodu, kad ih najmanje očekujemo: »Sin čovječji doći će, u koju uru ne mislite.« Lk. 12, 46.

Zato možemo biti posve sigurni, da među onim tisućama, koje svaki dan i svaki sat umiru, ima, i da će uvijek biti vrlo veliki broj onih, koji umiru nenadano i naglom smrću. Svaki dan Stvoritelj neočekivano pozove mnoge duše, da smjesta polože račun, kako su upravljale dobrima, koja im je dao. Ako račun ispane zlo po njih, zauvijek su propale. Svaki dan je na tisuće duša pozvano, da učine zadnji i najsudbonosniji korak u životu do kojega stoji, hoće li biti navijeke sretne ili navijeke nesretne. Svaki čas treba da mnoge duše stupe pred lice triput svetoga Boga: iz Njegovih očiju sijeva sjaj, koji pali sve što je nečisto i grijesno.

Istina, oni, što umiru naglom smrću, ne umiru zato svi i nepripravnom smrću. Ima ih, koji su vazda brižno pazili, da se svjetlo milosti posvetne ne utrne u svjetiljci njihove duše; koji su čuvali čistu i neokaljanu svadbenu haljinu krsne nevinosti, ili su je iza posrtaja u kaljužu grijeha uvijek što prije oprali u sakramentu svete pokore. Mnogi su tako savjesno upravljali dobrima od Boga posudenim, da su i u ponoci iza najdubljeg sna spremni položiti točan račun. Mi treba da se ugledamo u te lijepе primjere, a ujedno da se molimo, kako bi što više onih, koje će kroz ovaj mjesec neočekivano brzo biti pozvani pred sud Božji, poslušalo riječi zlatne knjige »Naslijeduj Krista«: Ujutro pomisli da nećeš dočekati večeri. A naveče se ne usudi nadati jutru. Budi dakle pripravan i živi tako, da te smrt ne zateče nikad nepripravna.

Najbolje jamstvo, da nas nagla smrt neće zateći nepripravne, jest pobožnost k Presv. Srcu Isusovu. Među onim divnim obećanjima, što ih je presv. Srce Isusovo dalo Sv. Mariji Margareti Alakok za štovatelje svojega Presv. Srca, nalazi se na zadnjem mjestu i ovo, koje je bez sumnje najutješnije za nas grješnike, pa se zato i zove »veliko obećanje«. To veliko obećanje sigurno svi poznate, jer ga Glasnik često iznosi. Na stotine vjerodostojnih primjera potvrđuje, kako Gospodin često upravo čudesno ispunja to svoje

*»TAKO BOG LJUBI SVIJET, DA JE PREDAO JEDINORODENOGA
SINA SVOGA, DA NIJEDAN, KOJI VJERUJE U NJEGA, NE
POGINE, NEGO DA IMA ZIVOT VJECNI.« (Iv. 3, 16.)*

veliko obećanje. Nema boljeg sredstva, da se zaštitimo od iznenadenja, koje i nama Smrt možda pripravlja, nego da pobožno i s velikim pouzdanjem u Presv. Srce obavljamo ovu devetnicu. A i naše bližnje, osobito one, koji žive bezbržno kao da su sigurni od smrti treba da na to potaknemo, da ovu devetnicu barem jedamput u životu obave.

A što s onima, koje Smrt kao lupež, kao tat zaskoči iznenada i nađe ih nepripravne; koji nemaju za svoju jadnu dušu utješnih obećanja Presv. Srca? Umiru li oni uvijek nesretni? To ne mora biti. Učeni i sveti ljudi s opravdanih razloga drže, da se u zadnjim trenucima života mogu u duši zbiti velike stvari i čudesna milosti. Dok mrak Smrti pada na oči nesretnika, zraka milosti Božje može da zasja u nutrini i rasvijetli dušu umirućeg; dok njegovi udovi postaju pomalo ukočeni od hladnog zagrljaja Smrti, Božja milosrdna ljubav može da ogrije srce, da se rasplače gorkim suzama pokajnicama i da se savršenom ljubavi od grijeha obrati k Bogu, svome Stvoritelju. Milost savršenog pokajanja je za mnoge, koje je Smrt zaskočila nepripravne, te umriješe bez sakramenata, zlatni ključ, koji otvara rajska vrata. Dakako teško je, da se čovjek, koji je živio jedino za vremenita dobra, koji je sav ogrezao u zemaljštinu, u času nenadane i teške nesreće odmah sjeti svoje duše, Boga i nebeske domovine. Za ovakovo čudo potrebna je svemogućnost milosti Bžje.

Upravo zato nas sv. Crkva i potiče toliko, da se molimo za one, koji umiru naglom smrću. Evo što pripovijeda sv. Terezija od Djeteta Isusa u svom životu:

Cula sam govoriti o velikom zločincu — bilo mu ime Pranzini — koji je bio osuđen na smrt radi strahovitih umorstava, a radi njegove okorjelosti bilo se bojati, da će ga stići i osuda vječnoga prokletstva. Htjela sam da sprjećim ovu posljednju nesreću, koja se više ne bi mogla popraviti. Upotrijebila sam sva moguća dubovna sredstva... prikazala kao otkupnину za nj neizmjerne zasluge našega Gospodina i blago sv. Crkve... Molila sam od Boga samo jedan znak pokajanja za moju utjehu... Sjutradan iza smakuća otvorim brže bolje novine... Suze radošnice mi navriješe na oči... Bez ispovijedi, bez odrješenja popeo se Pranzini na stratište; već ga je krvnik povukao do kobne daske, kad li ganut odjednom nekim nenadanim nadahnucem, okrene se, prihvati Raspeće, što mu ga je svećenik pružao i poljubi po tri puta njegove presvete rane! — Moć molitve, koja je iz srca sv. Terezije uzlazila k Bogu, ništa je u dušu zločinca i u zadnjem trenutku je preobrazila.

Zamisli, prijatelju, čovjeka, kojemu nasred duboke, brze rijeke malakše snaga, a on tone i guši se... Onaj čeznutljivi i zdvojni pogled, koji on baca prema obali, ne bi li mu odatle stigla pomoć u skrajnjoj nevolji... Zamisli čovjeka, koji lebdi nad groznim ponorom i osjeća, da popušta zadnja veza, kojom se drži iznad ždrijela... Kojim osjećajem zahvalnosti prihvaca on ruku, što se u zadnjem trenutku još pruži prema njemu, da ga spasi! Kako ovakav čin spasavanja onih, koji su u pogibelji života, a za koji se kadikad traži i odvažnosti i požrtvovnosti, ispunja udivljenjem ljudi i andele Božje, a radošću i opravdanim ponosom čovjeka, koji je takav čin izvršio! Svima nama, a osobito članovima

Apostolata molitve, dana je prilika svaki dan i svaki sat, da molitvom sjedinjenom s neizmjernim zaslugama Presv. Srca priskočimo u pomoć onima, koji umiru bez sakramenata, naglom smrću, i da izbavimo život duše njihove od smrti vječne.

Ivan Kozelj D. L.

Na grobovima.

Dušni dan.

Toga dana idu na grobove građani i seljaci, bogataši i siromasi.

Što traže tamo?

Tamo pod zemljom počivaju njihovi oci i majke, sinovi i kćeri, muževi i žene, braća i sestre, prijatelji i znanci, koji su se preselili s ovoga svijeta.

Idu na grobove i obnavljaju ih, kite ih cvijećem, pale svijeće. Na taj način žele pokazati svoje sjećanje, zahvalnost i ljubav prema dragim pokojnicima.

Da li pravo rade? Hvali li i odobrava li to vjera katolička, koja jedina čuva istinu o životu i smrti?

Crkva to sve hvali, ako se vrši sa životom vjerom u život vječni. Ona to i odobrava, ako se izvršuje sa nakanom, da se počasti mrtvo tijelo, koje je sada u zemlji pokopano, a koje je kod krštenja postalo hramom Duha Svetoga; koje je toliko puta u sv. Prcesti primalo besmrtno Tijelo našega Gospodina Isusa Krista i koje će na sudnji dan uskrsnuti od mrtvih.

»Ja sam uskrsnuće i život, tko vjeruje u mene, ako i umre, živjet će.« (Iv. 11, 25)

Kada se duša ljudska odijeli od tijela, ne uništava se, ne biva pokopana u zemlju, nego odilazi u vječnost. Neka je dragi Bog sačuva od vječne propasti!

Ali u kraljevstvo vječne slave i sreće — u nebo — ne može ništa nečisto unići.

»Majko, reče neki mladić na umoru, ne osjećam se tako dobrim i čistim, da bih mogao ravno u nebo doći, niti tako zlim, da moram u pakao; kuda će dakle?«

Majka će na to: »Sinko dragi, poći ćeš na neko vrijeme u čistilište. A kada isplatiš Božjoj pravdi sve dugove, otvorit će ti se vječno nebo.«

Jest, i zdravi razum kaže, da mora biti mjesto, gdje će se pravedne i Bogu mile duše očistiti od svih ljaga, prije nego dodu u lijepo nebo.

A naša sveta katolička vjera naučava, da ima čistilište, t. j. mjesto patnja, gdje duše pravednika trpe kazne radi malih grijeha, nesavršenosti i slaboća. One više ne mogu ništa zasluživati, ne mogu same sebi pomoći. Za to je bilo vrijeme ovdje na zemlji. Ali mi, koji još živimo, možemo im pribaviti veliko olakšanje u čistilišnim mukama. Čime i kako? Sveta Crkva nam odgovara, da to postizavamo, ako se za te duše molimo, dajemo milostinju, činimo dobra djela, ako se za njih trapimo i postimo, ako za njih prikazujemo oproste, a osobito ako dajemo služiti i slušamo za njih svetu Misu.

*

I to dobro znadu duše u čistilištu, koje sve gore od strašnih patnja, paljene neutaživom čežnjom za nebom, za Bogom... Čujmo kako vape za molitvom, da im se pomogne.

Molite za nas, vi koji živite na zemlji; za nas, koji ovdje u čistilištu ne možemo sebi pomoći ni molitvom, niti kojim dobrim djelo... A vi, sinovi i kćeri vojujuće Crkve na zemlji, možete nam priteći u pomoć u ovim neiskazanim mukama.

Molite za nas i spasite nas iz ovog čistilišnog ognja. Kada budemo oslobođeni i dodemo u lijepi raj, otplatit ćemo vam, zagovarat ćemo vas pred prijestoljem Božjim, vas, koji ste nam помогли skratiti muke molitvom, sv. Misom... Stostruko ćemo vam uzvratiti vašu uslugu i milosrđe.

Molite za nas barem vi, koji ste nas poznavali na zemlji, koji ste nam toliko puta iskazali svoje usluge i ljubav. Pokažite nam sada u ovim teškim mukama i patnjama svoju ljubav, sada pokazite, da nas zaista ljubite. Pravo se prijateljstvo pokazuje, kad koga jadi snadu. A koji jad, koja nesreća je ravna našoj? Jedino je nadvisuje pakao, gdje nema nikakve nade ni spasa.

Molite za nas vi, koji živite u kućama, koje smo vam ostavili, s novcem i imanjem, koje smo vam, često i na štetu naše duše, namrli. Budite zahvalni, ne zaboravite nas! Ne škrtarite s dinarom za milostinju, dobra djela i svete Mise.

Molite za nas osobito vi članovi obitelji! Nama ne pomažu ništa vaše gorke suze, vaš plač i naricanje, vaša ljuta žalost, što

nas je Stvoritelj uezao k sebi. To sve nama ne će olakotiti muka. Mi tražimo druge dokaze vaše ljubavi: prilagodite se potpuno svetoj volji Božjoj, recite iskreno sa sv. Jobom: »Gospodin dao, Gospodin uezao, neka bude Ime Njegovo blagoslovljeno,« i tako ćete pokazati, da nas zaista ljubite.

Ne tražimo ni vijenaca ni spomenika ni bučnih oglasa u novinama, nego tražimo vaše isповijedi i sv. Pričesti sa svetim Mismama, tražimo vaše molitve, milostinje, postove i dobra djebla. Žrtvujte to za nas patnike u čistilištu!

Blaženi milosrdni, jer će postići milosrđe.

A. Hercegović.

Smilujte se . . .

Istočno-rimski car Mauricije bio je kršćanin, ali škrtač. U bici s Avarima izgubi više tisuća svojih vojnika, koje mu zarobi avarske vođe Kajan. Ovaj poruči Mauriciju, da će mu vratiti sve zarobljenike, ako plati otkupninu. Mauricije ne htjede ni da odgovori. Kajan i po drugi put javi caru Mauriciju, da će sve zarobljenike pustiti na slobodu, ako mu plati za svakog čovjeka po četiri denara. Mauricije i to odbi. Kajan dade na to pogubiti sve zarobljenike, da ih ne mora hranići. Okrutrost nečuvena, ali je Mauricijeva škrrost gora, jer se radi o tolikim ljudskim životima, koje je car mogao spasiti pomoću tako male svote.

U čistilištu je veliki broj duša, koje trpe i podnose kaznu za svoje grijeha i pomanjkanja. Tu su i naši djedovi i očevi, bake i majke, braća, rođaci i svojta. Svi ti ovih dana kao da nam vele: »Smilujte nam se, barem vi prijatelji našil!« (Job 19, 21). A mi? Zar ćemo poput nemilosrdnog Mauricija začepiti svoje uši na taj glas? — Prehrabri čovjek Juda Makabejac iza bitke sakupi dvanaest tisuća drahma i posla to u Jerusalem, da se prinese žrtva za grijeha.

Družbu je Isusovu (Isusovce) dragi Bog posebno odlikovao i time, što je dao da tri mila zaštitnika katoličke mlađeži (sv. Alojzije Gonzaga, sv. Stanislav Kostka i sv. Ivan Berthmann) budu njezini članovi. Ova nam slika prikazuje sv. Ivana Berthmansa, koji je veliku svetost svoga života spojio i sa velikim veseljem. Umro je 1621. u 22. godini života. Svetkovina se slavi 26. stud.

he preainulih u bici. Tako piše sv. Pismo i zavišuje: »Sveta je dakle i spasonosna misao moliti se za mrtve, da im se grijesi oproste« (2 Mak. 12, 46). Tako su radili ljudi Starog Zavjeta. A mi imamo sv. Misu, tu žrtvu Novog Zavjeta, u kojoj se Isus žrtvuje nekrvnim načinom. U svakoj je sv. Misi neizreciva vrijednost. Koliko duša dakle možemo osloboditi iz čistilišta! Zato je sv. Monika, molila svog sina sv. Augustina, neka iza njezine smrti prikaže sv. Misu; u času smrti nije se brinula za posjede ili kuće, nego eto za sv. Mise. I sv. Jakov kaže nam svima: »Molite se jedan za drugog, da se spasite« (5 16).

Evo najlakšeg načina, kako da se pobrinemo za svoje mile pokojnike, pa i za one duše u čistilištu, za koje se nitko ne brine: stupimo u Misnu svezu Društva sv. Ignacije. To učinimo i pošaljimo 20 dinara po čeku br. 36.500. Time postajemo dionici svih sv. Misa, koje će Društvo sv. Ignacije svaki dan dati čitati u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu, a i Misa na grobu sv. Ignacije u Rimu.

Bráćo! Pozovimo znance i prijatelje, neka pošalju svoj prinos. U svaku dobu možete to učiniti za žive i mrtve osobe, ali je osobito sadržas najpodesniji prigodom Dušnog dana.

Isukrste blagi čuj,
Vjerne mrtve pomiluj!

Misna sveza Društva sv. Ignacije
Zagreb, Palmotićeva ulica 33.

Nebo.

O svetkovini Sviju Svetih.

Juniper, učenik sv. Franje Asiskog zapao bi u ushićenje, kad god bi čuo riječ »nebo«. Znala su to obijesna djeca na ulici, pa kad bi se dobri brat gdjegod vani pojavio, dopirali su odasvud povici: »Nebo! Nebo!« A priprosti, sveti brat stao bi, pogledao gore, raširio ruke i zaboravio na cijeli svijet. Tolikom ga je slašću napunjala misao na nebo!

Za neodgojnu uličnu djecu bio je taj prizor predmet šale. Zrelij i ljudi gledali su brata u svetom zanesenju i zamišljeno odlazili. Jer kolike li razlike! Brat čuje riječ »nebo« i zaboravlja na cijeli svijet. A oni su također čuli, dapače često i izgovarali tu riječ, ali njihova srca ne zakucaju jače, njihovo se lice ne ražari, njihove se misli ne izgube u dubokom značenju te riječi. Za njih i za sve svjetske ljude dolazi nebo prebrzo. Oni se žele najprije nauživati zemlje. Pa i ono, što takvi svjetski ljudi maštaju o nebu, obično je samo nakaza neba. Zemaljskim bojama slikaju oni sebi nekakvo maglovito carstvo duhova sa bijelim haljinama, sa zelenim livadama, sa ugodnim pjesmama, sa zamarnim zvucima harfe. A za ta-

kvim nebom zaista ne vrijedi mnogo čeznuti. Ta sve te stvari nalaze se već i na zemlji.

Nebo je ipak nešto posve drugo! Mi smo istina ljudi i možemo si nebo zamišljati samo ljudskim pojmovima. I sam je dragi Spasitelj govorio o nebu u pričama i poredbama, da ga i najprije stiti ljudi mognu shvatiti. Ali nebo nije ni gozba, ni svadba, ni skup svih zemaljskih slasti, ni hiljadu puta ljepše od zemlje. Nebo je naprosto nešto posve drugo nego zemlja. »Što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječe ne uđe, ono pripravi Bog onima, koji ga ljube« (I Kor. 2, 9). Stoga rastvorili mi sve blago ljudske mašte, pustili mi sve uzde naših čežnja, izgarali mi od žede za nebotom: blaga, što ga krije u sebi rječca »nebo«, nećemo ipak shvatiti. To bi bilo slično, kao kad bi nejako dijete htjelo da svojim ručicama pokupi zvijezde sa nebeskoga svoda. Nebo je svijetlo jače od sunčanoga, dan bez večeri, konac svih boli, izvor sve sreće i blaženstva.

NEBESKI DVOR.

No sve to, što ljudske riječi mogu o nebu reći, samo je vanjski slabi izražaj onoga, što nebo zapravo čini nebom: združenje s Bogom u vječnoj ljubavi! — Pravo blaženstvo u nebu bit će gledanje Božjega bića i sjedinjenje s njim. Tako uči sveta Crkva. U sreći, što će je duša u tom sjedinjenju osjetiti, utopit će se sva druga sreća, u tom blaženstvu posjedovat ćemo sva ostala blaženstva. Sveti u nebu nalaze u Bogu uvijek novu ljepotu, uvijek nove čare. Jer kad toga ne bi bilo, došli bi napokon na konac. A Bog nema ni kraja ni konca. No nije to promatranje, kao da bi se svete duše nalazile na neizmjernoj izložbi, koju nikada ne mogu pregledati. To bi predočivanje bilo vrlo nesavršeno i previše ljudski. Nego čovjek biva preporoden, proslavljen, postavljen u stanje slave, u kojem postaje sličan samome Bogu. Blaženi u nebu tako su tjesno sjedinjeni s Njim u ljubavi, da tjesnijega jedinstva ne može biti. Gdje je neizmjerna ljubav Božja, nalazi se sve. A Bog je sama ljubav!

Sad znamo, što je nebo. Sad možemo barem izdaleka naslućivati, kako su sretni sveci u nebu. A ta sreća čeka i nas! Samo ako budemo na ovom svijetu živjeli s Bogom i po Njegovoj volji. Mislimo često na nebo, koje nas čeka, da nam ta misao olakša i osladi životne patnje!

L. N.

Najzanimiviji i najpoučniji kalendar jest bez sumnje »KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA« za 1935. godinu. Svi, koji su ga pročitali, upravo se dive vještini, kojom su obradena sva suvremena pitanja. Tu je umjetnička pripovijest od glasovitog Isusovca Kolome »Milosrde«. Zatim: obraćenje jednoga framasuna iz naših krajeva; pa potresni opis dogadaja: »Bog svojih ne ostavlja«, zatim o »odnošaju papinstva spram Hrvata kroz 13 vijekova«, o mješovitim ženidbama, o nesreći obitelji bez djece i o sreći one s djecom, o progonima katolika, o borbi za zvanje, o čistoci srca, o novom zagrebačkom nadbiskupu, o glasovitom misijonaru o. Gavriću, o praznovjernim zapisima, o preokretu jedne duše, o novom svetištu Kraljice Hrvata i t. d. Razumije se, da ima mnogo pjesama i drugih zanimljivih pripovijesti. Tu su obradena također »Pitanja i odgovori«.

Kalendar je za 60 strana veći nego prošlih godina, cijena mu je ista — 10 Dinara. Za svakih 10 rasprodanih 1 je na dar i još jedna knjiga; a osim toga na svakih 10 komada i 1 molitvenik, ako rasproda više od 20 komada.

Narudžbe prima Uprava Glasnika presv. Srca Isusova, Zagreb I. 147. Palmotićeva 31.

Presveto Srce i smrt moje majke.

Moja je dobra majka bila velika štovateljica presvetoga Srca Isusova. Revno je čitala Njegov krasni Glasnik, pa čim je iz njega saznala o »Velikom obećanju« Presv. Srca, odmah je počela obavljati pobožnost devet prvih petaka pristupajući sv. Pricašti. Čim bi ovršila jednu takovu devetnicu, odmah bi počela drugu. Tako je kroz dugi niz godina svakoga prvoga petka u mjesecu primala dragoga Spasitelja. Ljetos je navršila svoju osamdesetu godišnjicu.

Početkom ove godine morede jedan moj siromašni rodak u svijet, da traži zarade. Ostavio je kod kuće ženu i šestero neopskrbljene djece. Moja je sestra stanovala kod moje starice-majke. Da pomogne neopskrbljenoj rođakovoj djeci, preseli se moja sestra k njima. Majka mi je ostala sama samcata. To je trajalo gotovo dva mjeseca.

I jednog dana osjeti moja sestra neko čuvstvo, da istoga dana mora svakako posjetiti majku. I to je čuvstvo bilo tako jako, da mu se nije mogla oprijeti. Došavši k njoj veselo su se razgovarale do jedanaest sati u noći. Oko jedan sat iza ponoci probudi se slučajno moja sestra i opazi, da majka ne spava. Nije se dobro osjećala. Sestra skoči krevetu i vidi, da je stanje moje majke ozbiljno. Odmah odleti u ovo gluho doba noći i doveđe svećenika. I tek što je svećenik podijelio majci svete sakramente, predade ona svoju plamenitu dušu Bogu. Pet minuta kasnije bilo bi prekasno.

Što je to dovelo moju sestraru, da baš taj dan posjeti majku i da cijelu noć kod nje ostane? Zašto se je u pravo vrijeme probudila sestra, koja inače tvrdo spava? Sigurno je to bilo zato, da moja majka bude lijepo opremljena sakramentima za vječnost.

Božanski je Spasitelj vjerno ispunio svoje obećanje: »Bit će im sigurno utočište u času smrti.« **L.P., upravatelj župe.**

Svaki štovatelj presvetog Srca Isusova čita osim Glasnika Srca Isusova još i najzanimljiviji i najpoučniji Kalendar Srca Isusova za god. 1935.

Utjecho žalosnih, moli za nas.

Umiruća sušičavka — naglo ozdravila.

Jelena Perderau (čitaj Perdro) rodila se u Parizu mjeseca rujna 1909. Od roditelja je naslijedila sušicu (otac joj je od nje umro). Od lipnja 1924. liječio ju je dr. Bourg, od sušice pluća i od sušičave upale potrušnice. Od vremena do vremena bacala je krv od sušice pluća. Bila je u sanatoriju i u bolnicama. Stanje joj je bilo vrlo zlo.

Napokon u ožujku 1933. spopade je visoka grozica, već je izgubila nadu u ozdravljenje. Ali pouzdavajući se u B. D. Mariju odluci, da će poći u Lurd s pariskim hodočašćem. Dr. Bourg joj je dao svjedodžbu o bolestima. Tada je imala 40° groznice, jesti nije mogla i bila je sasma slomljena.

Putovala je u Lurd 16. travnja 1933. Put joj je bio vrlo naporan, jer je imala visoku groznicu i bacala je krv.

19. travnja bila je već u smrtnoj borbi. To se je vidjelo i po disanju i po bilu. Dali su joj injekciju digitala, sparteina i kofeina, a zatim je primila sv. pomast (sv. ulje). Nije prošlo ni par minutaiza sv. pomazanja, kad od jedamput bolesnica se diže i začudena lica sjede na postelji. Prisutni su se snebivali.

Brzo opet pozvaše liječnika dr. Lauriera. Ni taj nije krio svoga čudenja: srce je bolesnice normalno, bilo dobro, trbuš zdrav.

Liječnik čeka drugi dan. Temeljito je tada pregleda. Sve bilo u redu. Nestalo je i kašila i bacanja krvi.

Treći dan, 21. travnja 1933. pregledaše je liječnici iz Liječničkog ureda u Lurdzu. Ali i oni nadoše sve u redu. Nova röntgenska i druga pregledavanja u Parizu potvrdiše isto.

29. ožujka 1934. svjedoči dr. Laurier, da se je »potpuno ozdravljeno gospodice Perderau održalo do danas, da stalno dobiva na težini od svoga povratka iz Lurda. Ozdravljenje, koje je naglo nastupilo, izgleda da se potpuno utvrđilo.«

3. srpnja 1934. nanovo se prikaze u lurdsom Liječničkom uredu.

Liječnici su priznali, da je iza sv. pomasti odmah nestalo bolesti i sušičave upale potrušnice, što je bolesnicu bilo do smrti dovelo.

Naglo ozdravljenje, koje je bilo kontrolirano svim sredstvima, održalo se je bez ikakva liječenja kroz ovih petnaest mjeseci. To se ne može znanstveno raslumačiti. (Oss. Rom. N. 196.)

*

Eto kako Gospodin Bog pomaže i tijelu po svetoj pomasti. Zato nemojmo je se bojati, kao neki nerazumni ljudi.

Srce Isusovo, ufanje onima, koji u Tebi umiru,
Srce Isusovo, milino sviju svetih, smiluj nam se.

Naši apostoli na djelu.

Covjek se mora diviti, kad vidi kako presv. Srce Isusovo ima kod nas oduševljenih apostola. Ovo Božansko Srce će ih sigurno obilno blagosloviti, blagoslovit će i cijeli naš narod, koji daje tako požrtvovne duše. Da zasada samo nekoje nabrojim:

U Bednji se na vlastitu pobudu organizirali dobri naši katolički muževi, koji su uzeli za zadaću, da što više prošire naš Glasnik Srca Isusova i Kalendar S. I. Pišu nam, da u ovim vremenima ne bi smjelo kod nas biti katoličke kuće, koja ne bi primala naš Glasnik.

Mato Št. iz Vukšinaca nam javlja, kako upoznaje narod s našim Glasnikom, kako je prikupio nekoliko preplatnika i čudi se: kako može biti katolika, koji ne bi čitao Glasnik Srca Isusova. »Kako ne bi jedan volio Glasnik, kad ima pouke za svaki stalež! Meni je uvijek premalen. Ja ga sa slatkoćom tako čitam, da u njemu uživam. Niti jesti ne mogu više puta, a da ne primim njega u jednu ruku, a u drugu žlicu. A da vidite, kako su djeca razdražana, kad ga vide!...«

Lovre Baben od Bihaća nam piše: »Glasnik Srca Isusova mi je od svih najmiliji i najdraži. Mi trebamo uputa, pouke, utjehe, a toga svega ima na pretek u Glasniku Srca Isusova. Ja ga najprije preletim čitava, a onda pomno i polako svako slovo, jer u Glasniku Srca Isusova sve ima duboko značenje. Razumije se, da moram ljudi s njime upoznati i što više preplatnika naći.«

Osobito je revan naš preplatnik Janko Baršić iz V. Jelse. Pun oduševljenja i žara za Presveto Srce obilazi naokolo i skuplja brojne preplatnike. Piše: »Glasnik Srca Isusova je naš hrvatski katolički časopis, koji ima najvažniju ulogu u našem narodu. I on sjajno ispunja svoje. Gdje se Glasnik čita — ne treba se bojati. Tu su vjera i moral učvršćeni i osigurani. Mi Hrvati moramo hvaliti Bogu što nam je dao Glasnik Srca Isusova, koji je budni čuvar svih naših svetinja.«

Josip Rid iz Gundinaca nam piše: »Evo vam šaljem malog apostola, koji želi, da nešto radi za slavu Božju. Moj mali sinčić od 11 $\frac{1}{2}$ godina želi, da bi mu poslali 20 Kalendaru Srca Isusova i kaže, da ih mora rasprodati. Kaže: »Kad ne mogu ići u svećenike, ja ću raditi kod kuće za slavu Božju.« O draga dijete, Bog te blagoslovio!

Osmogodišnja Evica Galović iz Županje je naša revna povjerenica. Najprije je naručila 18 kalendara Srca Isusova i sve raspačala. Sada je opet nekoliko naručila, pa nam piše: »Ja malá povjerenica letim od kuće do kuće, samo da što prije raspačam Kalendar Srca Isusova.« Ostani, Evice, uvijek takova!

Daj nam, Bože, što više ovakovih apostola.

Civilna ženidba.

— Došao sam, velečasni, da bi mi rastumačili: što je zapravo ta civilna ženidba, koju neki hoće da uvedu mjesto crkvene ženidbe?

— Moj dragi Ivane, već tim sam vidiš, kakvi su ti ljudi i kada je to ženidba, kada isključuju Crkvu Božju. Mržnja na Krista i Njegovu Crkvu ne da nekim ljudima mira, pa hoće da Ga izbace iz javnoga života i iz srdaca ljudskih, hoće da naprave od nas pogane. Zato neprestano ruju, sa svih strana pokušavaju i navaljuju.

— Tako je, velečasni, i mi to dobro opažamo. Ali neka znađu, da je to tvrd kamen. Polomit će si oni sve zube, nestat će ih, a mi katolici ne ćemo popustiti ni mrve od svoje katoličke vjere.

— E pa vidiš, dragi moj Ivane, mi smo katolici, pa zato moramo katolički i misliti i raditi; a vjeruj mi, da je to i najdostojnije za čovjeka. Budi uvjeren, da najviše odgovara dostojanstvu ljudskom i za čovjeka je nešto najplemenitije, ako u svemu misli katolički, osobito kad se radi o ženidbi.

— Bi li mi rastumačili, da mi bude što jasnije, što je to katolička ženidba?

— Dobro, dragi prijatelju. Crkvena, katolička ženidba jest ustanova, koju je sam Bog osnovao i uredio tako, da muž i žena živu zajedno, da se potpomažu u životu i da radaju djecu za ljudsko društvo, za sv. Crkvu i za lijepo nebo. Ta su djeca u prvom redu djeca Božja, jer bez Boga ne bi roditelji mogli rađati. Bog

daje dušu u djecu i svaki čovjek je odabran biće Božje, slično Bogu i čovjek je jedino biće na zemljii, koje Boga upoznaje i ljubi, koje Boga mora častiti i njemu služiti. A Bog je htio, da se ljudi radaju u ženidbi. Zato je ženidba nešto sveto, jer ima tako užvišenu zadaću, postavljenu od samoga Boga. I zato Spasitelj kaže: »Što je dakle Bog z družio, čovjek neka ne stavlja.« (Mat. 19, 6). — Ti znaš, dragi Ivane, da je sam Bog tako častio ženidbu, da je baš nju uzeo kao dokaz nerazrješivog sjedinjenja Boga sa ljudskom naravi u osobi Kristovoj, Isus je dao katolič-

U Dobriljinu (Bosna) ima vrlo malo katolika pa su ipak sami sagradili ovu krasnu crkvu, koja je 16. rujna bila svećana posvećena.

koj ženidbi posebne milosti za posvećenje muža i žene. To jest: On je ženidbu uzvisio i stavio u jedan od sedam svetih sakramenata. I zato kaže nepogrešiva Kristova Crkva: »Tko rekne, da kršćanska ženidba nije istiniti i pravi sakramenat, neka bude izopćen.« (Conc. Trid. s. 24. c. 1).

— Dakle je katolička ženidba nešto kao svećeničko ređenje?

— Jest, prijatelju, i ona je posvećena, odobrena i blagoslovljena od Isusa Krista.

— Pa zar je moguće, da nekoji hoće da ukinu tu užvišenu ustanovu?

— Eto, moj prijatelju, barem žele i traže i nastoje oko toga. Nekoiji bi htjeli, da isključe od ženidbe Krista i Njegovu Crkvu, pa da ih zamjene gradanske (civilne) vlasti. Zato se i zove civilna

Andrijaševci-Rokovec: Križarsko bratstvo.

ženidba. A Isus Bog i Njegova nepogrešiva Crkva zabranjuju, da među kršćanima bude ikakve ženidbe, koju ne bi sam Isus Bog blagoslovio i zato za nas nije sakramenat ona ženidba, koju ne bi sklopili u Kristovoj Crkvi, koju ne bi sklopili s crkvenim odobrenjem i blagoslovom. Ako nije sakramenat, onda nije ni prava ženidba i takovi su slobodni, kao da se nijesu ni vjenčali. »Među kršćanima ne može biti ženidbe bez sakramenta.« (Leo XIII. Ubi arcan. i Pio XI. Casti conn.)

— Iz toga se vidi, da civilna ženidba nikako nije dopuštena?

— To se zna da nije, dragi moj Ivane. I koji žive u takovu civilnom »braku« jesu pravi konkubinarci (priležnici) i bludnici. To je isto nedavno kazao u svojoj poslanici i sam Kristov Namjesnik sv. Otac Papa. A to su rekli i drugi Pape, kao Pio IX. i Leo XIII.

— Dakle ne smiju zajedno živjeti oni, koji se crkveno ne vjenčaju?

— Ne smiju, prijatelju, jer zajedno živjeti smiju samo bračni parovi; a koji se ne vjenčaju crkveno nijesu bračni parovi, nego to je leglo strašnih grijeha, sablazni i sramote.

— Onda je ta civilna ženidba nešto strašno!

— Jest, brate, ona je i strašna i grozna, jer se njome udara na Boga i njegova prava; vjeri i Crkvi se čini velika nepravda; upropošćuje se duša, jer tko se civilno oženi, taj živi u neprestanim grijesima; tko se civilno oženi, sablažnjuje i svoju okolicu; tko se civilno oženi, nema duševnog mira, savjest ga grize i zna, da će ići u propast, umre li u tome stanju; kod civilno oženjenih nema prave ljubavi, jer prava ljubav je nešto duhovno i uzvišeno, čega ovi ne poznaju; kod civilno oženjenih vlada neprestana sumnjičavost, jer zna i on i ona, da koje od njih može odmagliti kada hoće, budući da civilna ženidba ne vrijedi ništa. I napokon: civilna ženidba je velika sramota, jer — kako rekoh — to nije ništa drugo nego gadni konkubinat, niti je on muž niti je ona žena niti su dječa zakonita. Pa zato, moj Ivane, oslobođi nas Bože te nesreće!

— Baš vam hvala, velečasni, što ste mi stvar rastumačili. Mi katolici nikada ne ćemo dopustiti, da nam bilo tko nametne tu sramotu.

A. Hercegović.

Veliki ljubitelj Križa.

Sv. Andrija, 30. studenoga.

Sv. Andrija rodom je iz Betaside u Galileji. Najprije je bio učenik Ivana Krstitelja, a kada je Božanski Spasitelj došao na rijeku Jordan, da bude kršten od Ivana, pokaza ovaj na Njega i reče: »Evo Jaganjac Božji.« Andrija kod tih riječi prosvijetljen milošću upozna u Isusu obećanoga Mesiju. I odmah se priključi Isusu. Tako je sv. Andrija bio prvi od apostola, koji je pošao za Kristom. Bio je odmah tako oduševljen za Spasitelja, da mu je doveo i svoga brata Petra. Još se je dalje bavio ribolovom, od kojega je živio, ali jednoga dana reče Isus njemu i Petru: »Podite za mnom, učiniti ću vas ribarima ljudi.« I odmah ostaviše mreže i otada su stalno išli s Isusom.

Iza slavnoga uskrsnuća Spasiteljeva naviještao je Andrija evanelje u Jeruzalemu, Galileji i Siriji. Kada su si apostoli razdijelili zemlje za propovijedanje, pripale su sv. Andriji zemlje nad Crnim morem, zatim Makedonija, Epir i Tracija. Predaja kaže, da je dolazio sve do Dnjepra i da je u okolini Kijeva zasadio križ. Ali glavno njegovo polje rada bila je pokrajina Ahaja u Grčkoj. Svi su se divili njegovoj svetosti, osobito kad je dnevno služio sv. Misu.

Kada je Egea, upravitelj Ahaje, vido, koliko se naroda obraća po riječi i primjeru sv. Andrije, dade ga dovesti k sebi i reče mu: »Ako ne prestaneš s propovijedanjem nauke Razapetoga i ako ne žrtvuješ bogovima, dat će te na križ.« Ali mu Apostol odgovori: »Kada bih se ja bojao smrti na križu, ne bih nikada pred tobom slavio i propovijedao tajne križa.« Razjaren Egea baci Andriju u tamnicu, gdje su ga svakakvim mukama htjeli odvratiti od Krista. Ali bez uspjeha. Tada ga dadoše na križ, ali Egea naredi, da ga ne pribiju čavlima, da bi što dulje trpio. Kada je svetac došao na mjesto raspeća i kada je vido križ, uskliknu pun veselja, sreće i zanosa: »O dobri križu, koji si ugodnost i ljepotu dobio od Kristova tijela; dugo sam te tražio, dok te eto napokon pun žudnje ne nadoh. Uzmi me od ljudi i predaj me momu Učitelju; neka me s križa primi onaj, koji me je po križu otukao.«

Tako razapet propovijedao je Andrija dva dana i bodrio ljudе da strpljivo snose zemaljske muke i patnje. Mučeničku smrt je podnio 62. godine.

Ugledajmo se u sv. Andriju, kad nas snađu patnje, boli i križevi. Ako ih strpljivo i rado snosimo, dobit ćemo veliku nagradu u nebu.

A. H.

Sveti Andrija apostol.

†

NAŠI MILI POKOJNI PREPLATNICI.

Cindrić Tomo, Walsenburg (Amerika); Benjamin Zeininger, Zagreb; Jazvec Marija, Zagreb; Juraj Mihelčić, Pittsburgh, Pa (Amerika); Martinčević Ana, Zagreb; Tompa pl. Danica, Zagreb; Zaro Petar, San José, (Amerika); Ivančin Marija, Zagreb; Kolacić Lojze, Trsat; Stjepan Čeliković, Odvorci; Certić Barbara, Brekinska; Thomas Mihael, Detroit, Mich.; Rudman Katarina, Joliet, Ill.; Cvitanović Marija, Zagreb; Grgurić Katica, Skrad.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im. Počivali u miru. Amen.

Samo vodu, s vodom, bez vode, kao vodu.

Žalobna igra u četiri čina.

Iznosim cijenjenim čitateljima Glasnika žalosni dogadaj, koji se odigrao u blizini našega Zagreba. Ova tragedija jednoga — kroz dugi niz godina uzornoga — čovjeka mora nas potaknuti, da što više bdijemo nad sobom, da se čuvamo zla društva, osobito na nikada ne popustimo zlim sklonostima. Jer popustimo li jedampot, gotovi smo. Sv. Pismo kaže, da će onaj, tko je vjeran u malom biti vjeran i u velikom; a tko je nevjeran i zao u malom, taj će biti nevjeran i zao i u velikom. Vjeruj mi, prijatelju, ili još bolje: vjeruj Bogu, da je to istina. A to će ti pokazati i ova istinita tragedija.

Prvi čin.

Samo vodu. Pogledaj na slici togu čovjeka, što sjedi kod stola.

To je naš dobro poznati Grga. Cijela ga je općina vanredno cijenila. Dobar je, pobožan, valjan, vjeran suprug i brižan otac. Nikakvo opojno piće nije prošlo kroz njegovo grlo. Ali pomalo je počeo zalaziti u društvo pijanica. Postao im je i prijatelj. Često je slušao kako mu govore:

— Daj, Grga, gucni koju čašicu. Da samo znaš kako je ugodna rakija. De pokušaj, bolan ne bio!

Grga se je branio i odbijao: — Pustite me na miru, ljudi, ja pijem samo vodu, samo vodu i ništa drugo.

— Ali, Grga, ne budi žaba! Čašica rakije vrijedi više nego deset pečenih pilića, ide bolje u tek nego pohano janje. Pokušaj samo, čovječe!

Grga im odbrusil: — Ne, pa ne. Ja pijem samo vodu i ništa drugo; jeste li čuli i razumjeli? Daleko od mene svako opojno piće.

Drugi čin.

S vodom. I što se dogodilo? Grga, mjesto da ostavi svoje zle prijatelje — pijanice, ostao je kod njih i s njima.

A oni su ga dalje napastovali: — Ali, Grga, ne budi dijetel! Jesi li lud? Evo ovaj naprsnjak rakije ne će ti ništa naškoditi. Pokušaj, čovječe, šta si se zainadio?

— Ne ču, ja pijem samo vodu.

Ali napasnici ne popuštaju: — Pa zašto si došao k nama?! Ovdje se samo pije. Zato ili pij ili nam nijesi prijatelj!

I Grga im pada u zamku: —
E pa dobro. Da vam ne bude krivo,
dajte da malko pokušam. Ali s
v o d o m, i to samo malko . . .
Daj naliј nekoliko kapi; i to s
vodom.

I nali: pola čaše rakije, a
pola vode . . . Ispije . . . i nije mu
se zgodila. Zatim nadoda: »Hajde
de, s vodom ide, nije zlo.«

Rekoše mu prijatelji: — Eto vidiš, čovječe, da je dobro. Ali
to još nije ništa! Voda kvari rakiju. Kušaj bez vode, pa da vidiš . . . !
Ali Grga odgovori: — Ne, ne, bez vode nipošto!

Treći čin.

Bez vode. Siromašni Grga ne ostavi svojih zlih prijatelja-pi-
janica ni onda, kada su mu govorili, da piće rakiju bez vode, jer da
je onda istom dobra. I jednoga

dana, dok je bio sam u svojoj
kući, govorio je sebi: »Rekoše,
da je ono bez vode vrlo dobro.
Da vidimo.« I izvuče jednu
staklenku rakije, uze čašu, na-
puni je . . . ali bez vode . . .
Popije i nije mu se gadilo. »Pa
kad sam jednu, mogu i drugu.«
I kao što nekada nije htio ništa
osim vode, a kasnije ništa bez
vode, tako sada počne piti čistu
rakiju . . . bez vode.

I o čemu prije nije htio ni čuti, što mu se nekada gadilo,
sada mu je postalo vrlo ugodno . . . Hi, hi, hi, kako je to dobro
(gleđaj sliku), kako toplo; koliko veselje! Oči mu se ražariše i čini-
le mu se, da vidi sve dvostruko.

Cetvrti čin.

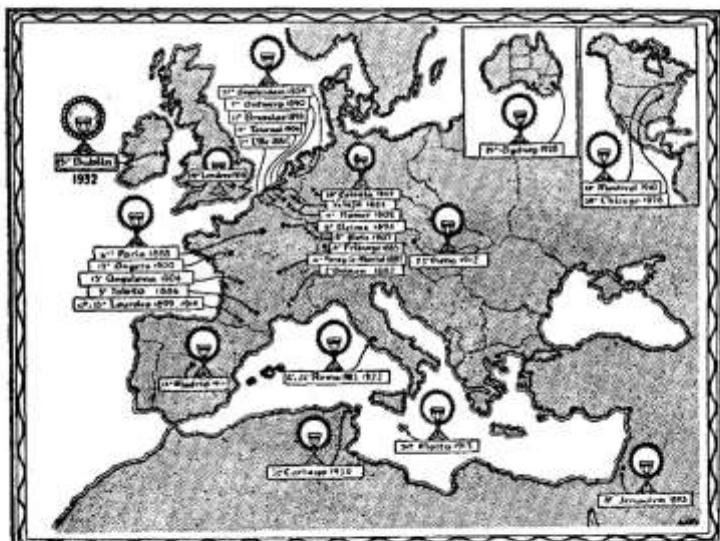
Kao vodu. Prodoše četiri mjeseca.
Jadni Grga postade najveći pijanica u cijeloj općini. Prije ga je svatko štovao, a sada
ga neki sažaljuju, drugi mu se rugaju, a mnogi
mu se smiju, kad ga vide, kako se valja
po putu, uz put, kako se kotrlja po ulici.
Postao je pravo rakijsko bure, jer sada ne
samo da nije pio samu vodu . . . niti rakiju s
vodom . . . niti rakiju bez vode, nego je pio
rakiju kao vodu. Boca za bocom se
neprestano praznila, a djeca, koja su prije

bila tako brižno odijevana, obuvena i hranjena, vape sada za koricom kruha. Ali to Grgu nije briga, kao što ga nije briga ni za ženu, koja propada od žalosti, gladi i udaraca. Nesretni Grga upropasti obitelj, a najgore upropasti sebe. Piće ga je tako uništilo, tako mu je raztrovalo živce, da je poludio i nedavno lud umro u ludnici. — Mjesto da se čuvao zlih prijatelja i ostao kod same vode, on se stao s njima družiti i njima popuštati i počeo piti s vodom, bez vode, kao vodu . . .

Dragi čitatelju. Tako se strovaljuje u propast, tako se upada u mane i tako one postepeno rastu, a tako ili slično sve svršavaju. Kad bi svi, osobito naša draga mladež bila toga svijesna! Nipošto se nemojte družiti s onima, za koje znate, da bi vam mogli duši naškoditi. Popustite li samo jedamput, gotovi ste. Znajte, da su vam takovi ljudi najveći neprijatelji pa bili oni ne znam kako ljubezni i slatki. To su vuci u ovčjoj koži.

A. Hercegović.

PREGLED SVJETSKIH EUHARISTIJSKIH KONGRESA (DO GODINE 1934).

1. 1881. Lille (Franc.); 2. 1882. Avignon (Franc.); 3. 1883. Liège (Belg.);
4. 1885. Freiburg (Švic.); 5. 1886. Toulouse (Franc.); 6. 1888. Pariz (Franc.);
7. 1890. Antverpen (Belg.); 8. 1893. Jeruzalem (Palest.); 9. 1894. Reims (Franc.);
10. 1897. Paray-le-Monial (Franc.); 11. 1898. Bruselj (Belg.); 12. 1899. Lurd (Franc.);
13. 1901. Angers (Franc.); 14. 1902. Namur (Belg.); 15. 1904. Angoulême (Franc.); 16. 1905. Rim (Ital.); 17. 1906. Tournai (Belg.); 18. 1907. Metz (Njem.); 19. 1908. London (Engl.); 20. 1909. Köln (Njem.); 21. 1910. Montréal (Kan.);
22. 1911. Madrid (Spanj.); 23. 1912. Beč (Austr.); 24. 1913. La Valletta (Malta); 25. 1914. Lurd (Franc.); IZA SVJETSKOG RATA : 26. 1922. Rim (Ital.);
27. 1924. Amsterdam (Holand.); 28. 1926. Chicago (Sjed. Drž.); 29. 1928. Sydney (Austral.); 30. 1930. Kartaga (Afr.); 31. 1932. Dublin (Irsk.); 32. 1934. Buenos Aires (Arg.).

? Pitanja i odgovori!

Pitanje: Da li se mogu oprosti dobiti, ako se živi u teškom grijehu?

Odgovor: Ako netko hoće za sebe da dobije oproste, ne smije imati teških (smrtnih) grijeha, to jest: mora biti u milosti posvećujućoj. Ako li se za nekoje oproste traži, da se moraju i neka djela izvršiti (n. pr. post, pohadanje raznih crkava i t. d.), tada se mora očistiti od smrtnoga grijeha barem prije izvršenja zadnjega od tih djela; jer oprosti se dobivaju istom onda, kada se sve ispunii što je naredeno za njegovo postignuće.

Pitanje: Svi ljudi potječu od Adama i Eve, a kako to, da ima crnih, crvenih, bijelih ljudi?

Odgovor: Boja kože zavisi od klime, u kojoj ljudi dugo vremena žive. Ako neki narod stoljeća živi u žarkoj Africi, tada sigurno mora počrniti od sunca, drugi u drugim krajevima požute i t. d.

Pitanje: Zašto je kazna naših praroditelja Adama i Eve prešla na sve ljudi?

Odgovor: Jer su naši praroditelji predstavljali cijeli rod ljudski i oni su stvarni roditelji svih ljudi. Pa kao što djeca moraju plačati dugove svojih umrlih roditelja, tako mora i rod ljudski plačati za grijeh svojih prvih roditelja.

Pitanje: Molio bih, da bi mi razjasnili: Kada sve čovjek smrtno, a kada tako grijesi?

Odgovor: O tomu je pisano u Kalendaru Srca Isusova i Marijina za god. 1935. u članku »Čistoća srca«. Tamo je sve jasno i točno rečeno. Ovom zgodom upozoravam čitatelje na Pitanja i odgovore, koji su u istom Kalendaru obradeni.

Pitanje: Dugo mi se vremena vrze po glavi misao, da li ima i na drugim zvijezdama ljudi i jesu li oni sagrlješili?

Odgovor: Objava nam nije ništa o tome rekla, a učenjaci se jako razilaze. Mnogi (kao n. pr. Rodes, Puig i t. d.) misle, da uopće ne može biti ljudi na drugim zvijezdama. I njihovi su dokazi vjerojatniji.

Pitanje: Dobio sam vruću želu, da stupim u Dražbu Isusovu (Isusovce). Molim Vas, na koga da se обратим?

Odgovor: Izvolite se obratiti na v. o. Provincijala, Zagreb I., Palmitićeva ul. 33.

Pitanje: Da li se mora pozvati svećenika k malom bolesnom djetetu, koje još nije bilo kod ispovijedi?

Odgovor: Mora, ako dijete ima 7 godina. Isto tako treba pozvati svećenika, ako je dijete i ispod 7 godina, ali ima dostatno razvijen razum. I svako dijete, koje je već došlo k razumu, ima pravo, da ga se vodi k sv. ispovijedi i sv. Pricašti. Poznam djece, koja primaju sv. Pricest već u petoj godini. I oni to dobro shvaćaju, a Spasitelj se posebno veseli, kad dode u njihovo nedužno srce.

MALI KRIŽARI

Misa malenih

Prije podizanja.

1. Križa znamen stavljam na se,
Tebe zovem, mili Spase,
Tebe molim: po milosti
Sve mi grijeha blag oprosti.

2. Ti si Boga proslavio,
nas od pakla izbavio:
S Ocem, s Duhom hvaljen budi,
Sine Božji, od svih ljudi.

3. Svijet je ovaj noć i tama,
Ti si, Spase, svjetlo nama;
Riječi Tvoje proći ne će,
Tko ih drži, u raj kreće.

4. Vječnog Oca poštujemo,
Kruh i vino žrtvujemo,
Srca svoja kraj tog dara
Postavljamo, sred oltara.

5. Silni Bože, daj, da duše
Smjerno nam se sada skruše,
Da bi naša žrtva bila
Veličanstvu Tвому mila.

6. Svet, svet, svet si, Bože divan,
Nama tako milostivan;
Blagoslovljen budi dovijek,
Što si rad nas posto čovjek.

7. Crkvu, Spase, branit hiti,
Dom i rod mi dragi štiti,
Čuvaj ljudе pravednike,
A obrati prestupnike.

Poslije podizanja.

1. Zdravo, skrito Sunce sjajno,
Tijela, Krvi sveta Tajno,
Žrtvo čista, neprestana,
Svetom Trojstvu darivana!

4. Janje Božje, Žrtvo sveta,
Štono dizeš grijeh sa svijeta,
Svakу ljagu sa nas skinи,
Svetom djecom nas učini.

2. Spasitelju blagi Kriste,
Spasi duše, što se čiste,
Pekoј vječni daruj njima
U nebeskim dvorovima.

5. Isuse, o srcem cijelim
Ja Te sada primit želim,
Dodi, mili Spasitelju,
Naš božanski Prijatelju!

3. Višnjem Ocu klanjamo se,
Srca naša smjerno prose:
Daj nam, Oče, pun milina
Kruh nebeski, svoga Sina.

6. Oče, Sine, Duše Sveti,
Djecu svoju Ti posveti.
Isusova križa znamen
Štitio nas vazda. Amen.

Molimo lijepo cijenjene čitatelje, da pošalju zaostalu preplatu.

JA SAM GLASNIKOM OBRATILA SVOJE RODITELJE.

Ne bi bilo mojoj mami i tati dragoo, da saznate za moje ime. Jednoga dana pripovijedala nam gospoda učiteljica o djeci, koja su obratila mame i tate. Sjetim se, da moja mama i tata ne idu u crkvu i da se nikada ne ispovijedaju. Ostala sam poslije obuke i to sve isprijevila gospodi. Gospoda je rekla, da ćemo se zajedno moliti Isusu. Sve sam to pripovijedila mami, a ona ni da čuje. Gorko sam plakala. Drugi dan sam opet mamicu nagovara, ali sve badava. Mnogo su mama i tata psovali i kojiput sam dobila batina. To sam sve pretrpjela za njih. I ja sam mnogo molila. Ali sve se činilo badava. Dala mi gospoda učiteljica Glasnik Srca Isusova za svibanj ove godine, gdje je bio članak: »Baš me briga za crkvu.« To je tata uvijek čitao. Onda je pokazao mami. I ona je mnogo to čitala. Ja sam otišla spavati, a oni su ostali čitajući Glasnik. I drugi dan su isli u crkvu na sv. ispovijed i sv. Pričest. Sada sam baš sretna i Bogu zahvalna, jer tata i mama idu u crkvu i primaju svete sakramente.

N. N.

uč. III. raz. Zagreb.

TKO ZNA BOLJE, TI I LI SEKA ?

Deset pitanja o ufanju.

1. Smiju li dobra djeca očekivati, da će im dobro roditelji u nevolji pomoći?
2. Mogu li roditelji svaki put pomoci?
3. Smiju li se dobiti kršćani usati, da će im dobiti Bog u nevolji pomoći?
4. Može li Bog svaki put, u svakoj nevolji, pomoći?
5. A hoće li Bog svakome da pomogne?
6. Ima li za nas važnije stvari nego da nam Bog oprosti grijeha i dade slavu nebesku?
7. Hoće li nam Bog i to dati, što je u šestom pitanju?
8. Može li dobiti oproštenje grijeha i vječnu slavu onaj, koji se ne uzda u Isusovu muku i smrt i tko nema dobrih djela?
9. Je li Bogu dragoo, ako se ufamo, da će nam On poradi Isusa dati sve?
10. Znaš li moliti »Djelo ufanja? Molis li ga svaki dan?...«

RJESENJE PITANJA IZ 9. BROJA. Na 1., 4., 6. i 8. pitanje odgovara se sa »da«, na 2., 3., 5., 7. i 9. pitanje odgovara se sa »ne«. Na 10. pitanje odgovara se po savjesti.

NAŠ DOBRI KRIŽAR.

Spasovo je. Vedar i topao dan. Mali David Juranić ide u crkvu. Odjeven je siromašno, ali uredno. U ruci mu molitvenik. Susreću ga drugovi.
 »Hodi s nama na nogomet!« zovu ga.
 »Prvo mi je sv. Misa, pa ispovijed i sv. Pričest,« odgovara im i kreće dalje.

Dobri Križar † David Juranić.

On je Križar. Na njegovoj znački slova »E-Z-A« — on znade što znači. Sv. Pricest ga silno privlači. Primoju je neki dan na prvi petak kao član crkvenog društva sv. Stanka.

Drugovi su ga vrlo voljeli, jer je bio veseo, ali skroman i svima uslužan.

Na Spasovo, nekoliko sati poslije sv. Mise, pod kojom se i pričestio, sašao se sa svojim Spasiteljem za vječnost. Bio je s drugovima na Savi. Igrao se, skakao i penjao po drveću, dok nije pod njim pukla grana i on se našao u hladnim valovima Save. Pomoć je stigla prekasno, jer duša je njegova već gledala Stvoritelja.

Jecajući i gušći se u suzama pratio je III. razred pod vodstvom razrednika mali bijeli ljes, u kojem je ležao dječak sa križarskim znakom na grudima.

IZ CRKVE I SVIJETA

Dva poljačka letača i Gospa. Braća Adamović preletjeli su preko Oceana, te su pri povratku pohodili svetište Majke Božje u Čenstohovu. Tu su darovali mali aeroplans iz srebra i dugo su obojica ostali u molitvi pred Marijinom slikom. To je zahvalno srce!

Kako u Rusiji huckaju dječu protiv roditelja. Sovjetske vlasti huckaju dječu protiv roditelja. Tako je na poticaj sovjetskih vlasti dječak Pronja Kolibin tužio svoju vlastitu majku. Zašto? Da je skrila pšenicu za se i sina. I gde! Odmah je proveden proces protiv majke, dakako na brzu ruku, i osudena je na 3 godine robije u hladnoj Sibiriji. A dječak? Sovjetske su ga novine javno poхvalile i postavile za uzor svoj ruskoj dječi. To je boljševički odgoj! Jao zemlji, gdje zavlada takav odgoj!

Boljševici i odgoj. Katolička Crkva veli: Škola ima da pomaže roditeljima u odgoju, ne da zamjeni roditelje. Boljševici vele: Škola ima da zamjeni roditelje, a ne da pomaže. — Tko ima pravo? Vidjeli smo u gornjem slučaju, kako ta boljševička škola hucka dječu protiv roditelja. Boljševici tako postupaju, jer vele, da dijete pripada boljševičkoj državi (biva njima), a ne roditeljima. Zar država rada dječu, a ne roditelji?

Borba protiv kletve. Talijani sada manje kunu. Vele, da se ne kune ni deseti dio kao prije pet godina. Tu su katolici organizirali borbu protiv kletve, huljenja i psosti. I vlasti im idu na ruku. Državni zakoni teško kazne sve psovače. Po svim željeznicama i tramvajima vise pisane opomene. Sada su dobri katolici započeli još jedan način borbe. Kako? Ti katolici nose sobom tiskanicu s ovim riječima: »Izvinite! Zar ne, možete ne kleti? Danas zakon kazni svaku psost (paragraf 724 Kaznenog zakona). Ja bih Vas mogao tužiti.« Te

koristi. Zar se ne bi i kod nas moglo to uvesti? Ta Hrvati su se odavna natjecali s Talijanima u kletvi i sada su im eto Talijani prepustili prvenstvo, koje nam nije na diku.

Neuposleni grade katedralu. Za rata bi osnovana biskupija u Katovicama (Katowice). Osnutak biskupije donio je i potrebu katedrale. Dugo su se pravili planovi, a 1927. započeo se napokon kopati temelji. Pomoću milodara napredovala je gradnja sa malim prekidima. Ali kad je 1932. pritisla kriza, morala se gradnja obustaviti. Tada dode odboru za gradnju sretna misao: gradit će dalje sa neuposlenim radnicima. Svaka se župa u biskupiji obvezala, da će za vrijeme od 14 dana poslati 100 radnika na gradnju i da će ih opskrbljivati za vrijeme rada. Dobrovoljci dobiju za svoj posao besplatan stan, hranu i njegu, a osim toga im se plati nešto kao odšteta za oštećenje odijela. Tako svakih 14 dana dolazi nova skupina neuposlenih radnika, koji pod vodstvom šestorice »polira« gradi kuću Božju. Rad započinje i završava molitvom. — Odmah prva dva mjeseca porasli su zidovi katedrale za pet metara, iako je crkva 81 m. duga i 50 m. široka. Ipak će još dugo vremena proći, dok radnici dođu do vrha kupole, koja ima biti 90 m. visoka.

Sopje (Križarski dopis). Da što lijepše proslavimo blagdan Male Gospe na pobudu naših križara završili smo taj dan procesijom. Naveče u sedam sati otslužio je preč. gosp. župnik svečanu večernjicu, kod koje se je skupilo mnoštvo svijeta iz našeg i bližnjih sela. Poslije večernjice formirala se ogromna procesija sa svjećama. Za križem je išao velik broj muškog svijeta, koji je pjevao naše stare, a uvijek lijepo Marijine pjesme. Križari iz Sopja i Predrijeva pod svojom zastavom i barjacima pred kipom Majke Božje, koji je bio sav u cvijeću i svijetlu. Za kipom je išao gosp. župnik te križarice iz Predrijeva i takoder domaće. A za njima nepregledna četa ženskoga svijeta. Ovaj će ophod ostati svima Sopjancima u nezaboravnoj uspomeni. Bila je tiha mirna noć, čule su se samo Marijine pjesme i molitve: pred nama i za našu more svijeta, a nad nama jasno zvjezdano nebo. Lijepo slavlje završili smo pjevanjem i molitvom u prekrasno urešenoj crkvi. — Naše križarsko bratstvo u slogi vidno raste i napreduje, a poglavito malih križara smo na novo pridobili ljesti broj.

Jozo Rastija, voda križara.

Drenovci. Ima već nekoliko godina, kako se nijesmo javljale u Vašem lijepom Glasniku. Možda ste već i pomisili, da nam je Društvo posvema propalo ili bar zaspalo. Nakon udaje naše glavarice Katice Vučić izabrale smo za glavaricu Katicu Ivakić. Svake mlade nedjelje pristupamo zajednički sv. Tričestii, pjevamo svake nedjelje i blagdana krunicu Presv. Srca, učimo i pjevamo

nove pjesme, u maju i listopadu vodimo sa gospodom našim svećenicima po-božnost u čast B. D. Mariji. Povjerenice smo Glasnika i širimo brošure. Od ove godine imamo i posebnu brigu za naše misije u Bengaliji, te ih pomažemo sakupljajući i moleći se za dobar uspjeh. U buduće ćemo se marljivo javljati.

Katica Ivakić, glavarica.

Dekanovec. Godine 1928. došao je na našu župu veleč. g. Petar Lichtenberger, kojemu je bila prva brigda da je osnovao društvo presvetog Srca Isusova, koje je odmah brojilo 700 članova. Ovo je bio jedan veliki pokret u samoj župi. Svakog prvog petka u mjesecu imalo je društvo zajedničku isповijed. Isti dan bila je sv. Misa za sve članove. Nakon druge godine kupilo si je društvo barjak sa slikom presvetog Srca Isusova. Društvo se držalo uvijek onoga, kako je v. g. Lichtenberger uveo. Svaku prvu nedjelju u mjesecu imalo je 2 do 3 sata klečanje pred Presvetim, predmolitelj je Mijo Andrašec. On nam je i blagajnik. — No sada smo dobili novog veleč. g. župnika Josipa Horvata, koji je došao k nama iz Prišlina. Počeo je sve lijepo uređivati i nastojati, da dru-

štvo bude što bolje napredovalo. On se očinski žrtvuje, da uvede sve natrag, kako je i bilo za prijašnjeg g. župnika. Narod je veseo što je dobio natrag takovog revnog duhovnog pastira, koji se zaista brine za sve ono, što je lijepo i korisno za spas neumrlih duša. *Mijo Andrašec, predsjednik društva.*

Podravskie Sesvete. Na poziv veleč. g. župnika Karla Blažekovića, osnovano je u Podravskim Sesvetama Djevojačko društvo Srca Isusova, dne 2. rujna. U društvo je pristupilo do 135 članica. Glavaricom je izabrana Barica Sitek. Društvo je podijeljeno u 7 skupina sa revniteljicom na čelu svake skupine. Pristupile smo zajedničkoj sv. Prcesti na 16. rujna. Svakog mjeseca ćemo ići na sv. Prcest i nastojati ćemo da dademo svima dobar primjer. Javljam ćemo se često i rado ćemo primati svaki savjet. *Barica Sitek, glavarica.*

Kotoriba. (*Dopis Križarica.*) Imademo mnogo zapreka od neprijatelja. Ne obaziremo se na to, već stupamo smjelo i bez straha pod našim Križarskim barjakom. Na Tijelovo prvi puta stupale smo pod našim barjacima, koje je sav narod promatrao sa svim simpatijama, diveći se onoj disciplini, koja je vladala za vrijeme procesije. Predivan je prizor: kada stupa šest križarskih duša sa barjacima u rukama u ulicama Kotoribskim, koji označuju na izvanjski način našu organizaciju. Ali u tom pogledu ne zaostaje i pjevačka sekacija, koja je otpjevala divne psalme u čast nazočnemu Kristu u Presv. Oltarskom Sakramenu.

Tajnica.

Gornja Stubica. Jubilej Otkupljenja proslavile smo 5. studenog 1933. Kao pripravu na svečanost obavljale smo kroz tri dana Križni Put. — 20. siječnja 1934. prisustvovalo smo u našoj omiljeloj kapelici sv. Fabijana i Sebastijana posveti jubilejskog križa. — 29. siječnja o. g., kad je kod nas bilo klečanje, i na Veliki Petak i Subotu obavljale su članice našeg društva počasnu stražu pred Presvetim. — U svibnju častile smo skupa svaki dan Blaženu Djevicu, a u lipnju Presv. Srce Isusovo. Na Petrovo primao je naš župnik v.l. g. Papić djevojčice u Dječ. Društvo, a na 15. srpnja iše smo u procesiji na proglašenje u Mariju Bistrigu. — Duhovno blago: Od početka rujna 1933. do konca kolovoza 1934. prikazalo je naše društvo 1.268 naknadnih sv. Pričesti, 2.098 sv. Misa i izmolilo 13.369 sv. krunica. *Marija Kuhta*, glavarica.

Preseka (kraj Križevaca). Presečani su revni čitatelji Glasnika Srca Isusova. Isto tako i Kalendara Srca Isusova. Koji su bili zaostali s pretplatom, to su sada revno isplatili. Nadam se, da će se odsada Glasnik i Kalendar još bolje širiti, čitati i plaćati. *N.*

Garica. Nas članica ima pedeset. Imamo i lijepi barjak Presvetoga Srca. Ali nažalost nemamo svećenika. Nadamo se, da ćemo do godine dobiti željno očekivanog župnika. Svaki mjesec dode nas ispojedati v. o. Franjevac iz Košljuna. *Šamanić Katica.*

ZAHVALNICE

Zahvalnicu valja potpisati punim imenom i prezimenom, te pridodati točnu adresu, inače se ne uvršće. Svome obećanju uđevoljava svatko, ako zahvalnicu pošalje uredništvu, a njegovu je, kada i kako će je oglasiti.

(*Nastavak iz prošloga broja.*) **Kotoriba:** R. A. Srce Isusovo mi pomoglo u bolesti srca i da nadem posla. **Koprivnica:** J. A. Hvala Presv. Srcu, jer mi je sin ozdravio od teške bolesti. — N. J. Obojila mi žena i oboje djece, u velikoj nevolji utekoh se Presv. Srcu i obecala, da će popraviti svoj život, ako mi obitelj ozdravi. I Srce Isusovo mi pomoglo. **Kostajnica:** F. A. Unuka sretno maturirala. **Kraljevac:** G. M. Bratućed sretno položio maturu. **Kutina:** Š. M. Kad mi liječnici već napustiše na smrt bolesnog nečaka, utekoh se Presv. Srcu Isusovu i Majci Bistričkoj i nečak mi ozdravi. **Mali Bukovec:** S. M. Zahvaljujem Srcu Isusovu, da me je oslobođilo od sušice, a moje dijete ozdravilo od očne bolesti. **Malinska:** K. J. Hvala Srcu Isusovom, za primljena dobročinstva. **Medurić:** J. V. Zahvaljujem Presv. Srcu Isusovu što mi je pomoglo, da sam sretno prošla na ispit. **Međice:** K. M. Iz obavljene devetnice izbavilo me Srce Isusovo od teške bolesti. **Miholjanec:** K. K. Srce Isusovo me izbavilo od velike tuge i nevolje. **Mikleuš:** S. E. Pred maturom se razbolio. Utekoh se Srcu Isusovom i ono me ozdravilo te sam mogla redovito svršiti svoje nauke. **Milna:** B. E. Srce Isusovo mi pomoglo kod sretnog i zdravog poroda. **Novi Marof:** P. M. Srce Isusovo mi pomoglo, da nisam bio nekriv izbačen iz službe. **Novska:** Hvala Srcu Isusovu za sretnu operaciju. **Orašje:** K. A. Bož. Srce ozdravilo moga svekra od teške i nenadane bolesti. **Osijek:** B. O. Od srca hvala presv. Srcu, što mi je ozdravilo nečaka od upale mandula i sunčanice. — J. M. Hvala Srcu Isusovu za sretnu operaciju moje kćerke, za sretan porod i za druge milosti. — S. V. Slava i čast Presv. Srcu, za dobivene milosti. — S. M. Hvala Presv. Srcu Isusovom za uslišanu molitvu. **Pakrac:** B. M. Zahvaljujem Srcu Isusovu, što mi je sin sretno položio ispit. — T. M. U teškoj bolesti majke i brata utekoh se Presv. Srcu i oni ozdravise. **Petrovaradin:** P. M. Hvala Srcu Isusovu za uslišane molitve po zagovoru sv. Male Terezije. — P. M. Zahvaljujem Srcu Isusovu, što mi je sin sretno položio ispit. **Planina:** Š. J. Srce Isusovo mi je udjeljilo mnoga dobročinstva. **Podgajci:** L. K. Kad se utekoh Presv. Srcu Isusovu dijete mi preko očekivanja liječnika ozdravi od upale pluća i crijeva. — A. A. Hvala Srcu Isusovu za primljene milosti. **Podr. Sesvete:** R.

A. Zahvaljujem Bož. Srcu za primljena dobročinstva. **Pokupsko:** A. Š. P. Srce Isusovo mi pomoglo po zagovoru sv. Josipa kod poroda. — **Postike (Bratč):** J. L. Zahvaljujem Presv. Srcu za ozdravljenje. **Predavac:** K. A. Obolila sam teško na plućima. Utečem se Srcu Isusovu i Majci Božjoj Bistričkoj i sad sam posve zdrava. **Račinović:** K. A. Hvala Presv. Srcu, da je opasna operacija moje sestre uspjela. **Samobor:** J. M. Bož. Srce ozdravilo mene i kćerku mi od opasne gripe. **Sarajevo:** Za sretan ispit zahvaljuju Presv. Srcu maturantice. — L. M. Presv. Srce me očuvalo jedne velike neprilike, pa mu javno zahvaljujem. — Sch. G. Hvala Bož. Srcu što sam našla mjesto. **Senjski:** L. L. Zahvaljujem Srcu Isusovu da sam lani sretno preboljela operaciju na slijepom crijevu i da sam ove godine ozdravila od bolesti želuca bez operacije. **Slakovci:** B. I. Zahvaljujem Bož. Srcu na mnogim milostima, što ih je udijelilo našoj obitelji. **Slav. Požega:** S. L. Za mnoge primljene milosti hvala Presv. Srcu Isusovu i Srcu Marijinu. **Split:** M. R. Zahvaljuje za primljene milosti. **Sv. Ivan Zelinac:** O. N. Meni mila osoba bila nevinica progonjena i nije mogla dobiti namještenja. Utekoh se Presv. Srcu s velikom devetnicom, i bih uslišana. **Stara Moravica:** N. N. Zahvaljujem Presv. Srcu, što mi je usklalo molitvu. **Štrp (Boka Kotorska):** B. M. Hvala Bož. Srcu za primljene milosti. **Subotica:** T. R. U teškoj bolesti obratila sam se na Presv. Srce i bolest krenula na bolje. **Takoder** mi je Srce Isusovo pomoglo pri teškoj operaciji pluća. **Šibenik:** S. A. Zahvaljujem Presv. Srcu, što mi je pomoglo, da mi je operacija žučnih kamenaca sretno uspjela. **Štitar:** Dijete mi je ozdravio od teške bolesti. **Trstenik:** B. M. Zahvaljujem Srcu Isusovom za primljenu milost. **Tršće:** Š. F. Skrušeno i vruće sam molila, da mi se muž povrati sa ratišta, gdje je vrlo nastradao. I Srce Isusovo mi uslišalo molbe. **Tuhelj:** F. A. Hvala Srcu Isusovu na utjehi, što mi ju je dalo iza smrti moje četvero djece i na ozdravljenju. — Š. F. Zahvaljujem Bož. Srcu, što mi je poslalo duševnu utjehu, kad sam bio oklevetan. **Turopolje:** N. M. Utekoh se Srcu Isusovu i sin mi našao posla. **Valpovo:** B. Z. Zahvaljujem Srcu Isusovu za sretno položeni ispit. **Vareš:** Zahvaljujem za sretno uspjelu operaciju. **Velaluka:** Dr. A. J. Zahvaljujem Presv. Srcu, što nam je unuk položio sretno maturu. **Veliko Gaćiste:** Z. M. Kad me u teškoj bolesti ostaviše liječnici pomolili se Presv. Srcu i bih uslišana. **Vinkovci:** M. K. Zahvaljujem Presv. Srcu, što mi je dijete oslobođilo velike nesreće, a mene teške žalosti. **Vodice:** D. J. Srce Isusovo me izbavilo iz životne opasnosti. **Weehaken, New Jersey:** N. N. Zahvaljujem Srcu Isusovu za zdravlje po zagovoru duša u čistilištu. **Zadvarje:** S. K. Zahvaljujem Srcu Isusovu za sretan porod i za sinovo zdravlje. **Zagreb:** B. M. Po zagovoru sv. Male Terezice ozdravilo je Presv. Srce moju kćerkicu. — C. D. Zahvaljujem za primljene milosti. — Č. A. Hvala Presv. Srcu Isusovu, što mi je kćerka dobro položila ispit. — Dr. D. F. Hvala Bož. Srcu, koje mi je po zagovoru Bl. Djevice, sv. Antun, sv. Jude Tadeja, sv. Male Terezije i bl. Josipa Pignatelija pomoglo u teškim materijalnim poteškoćama i da sam dobio službu. — G. D. Zahvaljujem za mnoge primljene milosti. — G. Lj. Hvala Bož. Srcu, što mi je muž dobio namještenje. — K. Z. Presv. Srce mi je pomoglo posredovanjem Biskupa Langa. Hvala mu i časti — K. J. Hvala Bož. Srcu, što mi je pomoglo u mnogim duševnim i tjelesnim stvarima po zagovoru Majke Božje Bistričke i svetaca. — R. S. Pomoglo mi Presv. Srce po zagovoru Gospe Lurdske i sv. Antuna. — S. P. i M. Presv. Srce je pomoglo po zagovoru Bl. Djevice i pok. Isusovca o. Bellera jednoj meni miloj osobi; udijelilo laku smrt mojem bratu. — Š. F. Hvala Presv. Srcu za sretno položenu maturu. — Š. E. Zahvaljujem Presv. Srcu Isusovu i preč. Srcu Marijinom za uslišanje jedne molbe. — Š. Z. Hvala Srcu Isusovu za sretno položeni ispit. — T. Z. Iz dubine srca zahvaljujem Presv. Srcu za bezbrojna duhovna i vremenska dobročinstva. — V. V. Zahvaljujem Presv. Srcu, što sam sretno položio maturu. — Z. M. Hvala Bož. Srcu za primljene milosti. — A. M. (ucit.) Zahvaljujem Presvetom Srcu i Majci Božjoj na ozdravljenju sestre Olge. **Zlatarin (otok):** M. J. Bacala sam krv. Utekoh se Presv. Srcu i ozdravih preko očekivanja sviju. **Županja:** D. Š. Hvala Bož. Srcu Isusovu za mnoge primljene milosti. — K. R. Iz sveg srca zahvaljujem Presv. Srcu Isusovu, što mi je uvijek na pomoći, a osobito, što mi je udijelilo zdravlje.

Bački Monoštior: PA Hvala Srcu Isusovu za sretno položeni ispit. **Bešiće:** ŠA Dijete sretno prebolilo operaciju. Hvala Bož. Srcu. **Beograd:** MV

Srce Isusovo mi pomoglo po zagovoru svetaca, da sam našla namještenje. — OM i J Hvala Bož. Srcu na primljenim milostima. **Bjelovar:** FA Zahvaljujem Srcu Isusovu za primljene milosti. — MI Hvala Presv. Srcu i svećima za uslišanje molitve. — RB Srce Isusovo udijelilo mi mnoge milosti po zagovoru svetaca i duša u čistilištu. **Bošnjaci:** JK Hvala Bož. Srcu, što mi je muž umro pomiren s Bogom i što sam sretno preboljela operaciju. **Brezovice:** KS Isčašila sam nogu; Srce Isusovo mi pomoglo, da sam ozdravila bez posljedica. **Broux New Jers.:** MKM Od srca hvala Presv. Srcu, što nam je dao dijete. **Buševac:** PK Srce Isusovo pomoglo mi u Zubobolji i oslobođilo me po zagovoru biskupa Langa i drugih svetaca od druge bolesti. **Čazma:** ŠK Zahvaljujem Srcu Isusovu za primljene milosti. **Dalmacija:** NN Od srca hvala Bož. Srcu, što mi je brata čuvalo pri teškoj operaciji bubrega. — RA Presv. Srce mi pomoglo u raznim bolestima po zagovoru Gospe Sinjske i sv. Male Terezije. **Dubrava:** ŠD Zahvaljujem Bož. Srcu, što mi je ozdravilo dijete. **Dugoselo:** GD Hvala Srcu Isusovu i bl. Djevici za ozdravljenje od bolesti uha. **Dvorišće:** DA Srce Isusovo mi pomoglo u gospodarskim poteškoćama. **Gdinj na Hvaru:** VM Preboljela sam tešku operaciju i upalu pluća, Hvala Srcu Isusovu! **Gerovac:** KT Hvala Presv. Srcu na milostima. **Glini:** GZ Srce Isusovo mi pomoglo kod potroda. **Goričko:** Bož. Srce pomoglo u gospodarstvu. **Gorjakovo:** GD Srce Isusovo pomoglo mi u gospodarskoj nevolji. **Gračani:** BA Presv. Srce pružilo mi pomoći u gospodarstvu. **Hržakovac:** HI Hvala Bož. Srcu na svim milostima. **Hvar:** DM Presv. Srce očuvalo mi brata od velike pogibelji i pomoglo mu pri operaciji. **Jarun:** PJ Po zagovoru Majke Božje muž mi dobio namještenje. **Kraljevica:** Hvala Srcu Isusovu na milosti. **Križ:** Presv. Srce ozdravilo mi suprugu. **Kutina:** ŠM Srce Isusovo pomoglo mi, da sam našao namještenje. — TT Zahvaljujem Bož. Srcu na primljenoj milosti. **Lovas:** KT Srce Isusovo očuvalo nas od velike nesreće i pomoglo našem djetu, da je dobro prošlo na ispit. **Ludbreg:** KI Hvala Presv. Srcu na pomoći u nevolji. **Marčani:** BA Hvala Bož. Srcu i Majci Božjoj Bistričkoj za tjelesno ozdravljenje i za pomoći u nevolji. **McKeesport Pa:** KR Bož. Srce ozdravilo me od teške bolesti. **Mlat:** MA Hvala Srcu Isusovu za sretnu operaciju sestre. **New Brighton Pa:** VM Hvala Presv. Srcu, da sam našao posla. **Oriovac:** RM Hvala Bož. Srcu na milostima. **Osijek:** MZ Srce Isusovo pomoglo, da mi je sin sretno položio ispit. **Petrija:** KM Hvala Presv. Srcu, što sam na maturi prošao s odličnim uspjehom. **Pokupak:** ŠLj Svesrdna hvala Presv. Srcu, što mi je ozdravilo dijete i što mi se nije pomislio mir u obitelji. **Potok Popovača:** IJ Presv. Srce pomoglo po zagovoru bl. Djevice i sv. Male Terezije momu sinu. **Pogančec:** ŠE Hvala Bož. Srcu, bl. Djevici i sv. Josipu na pomoći u svim poteškoćama mogu života. **Prizren:** MS Srce Isusovo očuvalo nas od velike nesreće. **Rasinj:** TS Hvala Bož. Srcu za sretan svršetak parnice. — TM Bož. Srce mi pomoglo, da mi je ozdravila nogu. — **Rječice:** Hvala Presv. Srcu za sretan uspjeh operacije i za ozdravljenje. **Savski Marof:** PŠ Srce Isusovo udijelilo mi mnoge milosti po zagovoru sv. Josipa. **Sikirevc:** MM Srce Isusovo me ozdravilo od bolesti u nozi. — ŽK Hvala Bož. Srcu na primljenim milostima i za sretno položeni ispit. **Slav. Požega:** KS Zahvaljujem Srcu Isusovu za premnoga dobra. **Sombor:** BD Hvala Presv. Srcu i Majci Božjoj za ozdravljenje. **Split:** NN Hvala Bož. Srcu na primljenim milostima. **Sremski Karlovci:** KB Srce Isusovo ozdravilo mi majku. **Subotica:** JI Bijah u opasnosti života, utekoh se Srcu Isusovu po zagovoru sv. Male Terezije i ozdravih. **Škrljevo:** KS Srce Isusovo ozdravilo mi majku. **Taborsko:** FA Zahvaljujem na milostima, kojima me obasulo Presv. Srce. **Trnovitica:** DM Hvala Srcu Isusovu, da mi je dijete našlo upozlenje. **Valpovo:** MM Hvala Presv. Srcu za ozdravljenje. **Zadubravje:** VM Iza devetnice Presv. Srcu ozdravio mi sin od upale porebrica. **Zagreb:** CM Hvala Srcu Isusovu i Marijinu za dobiveno namještenje. — DF Zahvaljujem Presv. Srcu, bl. Djevici i sv. Josipu za mnoge duševne i tjelesne milosti. — KB Hvala Bož. Srcu za uslišanu molbu. — KJ Hvala Presv. Srcu za mnoge primljene milosti. — KM Po zagovoru Majke Božje i sv. Franje Ksaverskog pomoglo mi Srce Isusovo u bolesti. — ML U velikoj duševnoj i tjelesnoj nevolji utekoh se Presv. Srcu, ispojedih se i pričestih i gle oslobođih se nevolje. — NN, Hvala Bož. Srcu za mnoge milosti i za ozdravljenje. — PA Po zagovoru bl. Djevice i sv. zaštitnika našla sam posla. — PK Po zagovoru sv. Terezije

od Dj. Isusa ozdravilo me Presv. Srce od teške bolesti pluća. — PK Po zagonoru sv. Antuna našao mi šogor opet zaposlenje. — SAK Srce Isusovo udjelilo mi milost zvanja. — SI Srce Isusovo spasilo mi po zagovoru sv. Male Terezije nečakinju. — ZM Hvala Srcu Isusovu za mir u obitelji. — Zlatar: DJ Muž mi dobio i opet nasjećenje. Hvala Bož. Srcu! **Zepče:** GA Zahvaljujem Presv. Srcu za mnoge milosti; u duševnim i tjelesnim nevoljama.

DAROVI U MJESECU SRPNJU 1934.

Sv. Mise: Ambridge, Pa. LČ Dol. 5— Cleveland JB 50c. Mich. KT Dol. 1— Kansas City, Kan. JC Dol. 1— North Hollywood VV Dol. 1— Osborn, Ohio DH Dol. 1— Pittsburgh, Pa. KK Dol. 2— Rankin SML Dol. 3— Voloder ID 20 Zagreb JK 20.

Svetište S. L: Ambridge, Pa. LČ Dol. 1—.

U čast S. L: Delnice MA 10 Goričan TG 20 Jablanac SK 50 Jastrebarsko JW Dol. 1— Kamenica MH 10 Mali Bukovec MS 10 Oriovac MR 10 Planina JS 50 Rankin BN Dol. 1— Senj AP 55 Suhopolje MZ 20 Štitar MM 10 Zagreb, DC 20 M2 10 ŽS 10 Zlarin JM 10 Živike AC 50.

U čast S. L, Blaž. Djevice Mariji, sv. Antunu i sv. Tereziji M. L: Zagreb AC 100 ES 20.

Za raš. Glasnika S. L: Aleksandrovo MŽ 10 Babina Greda KM 30 MV 5 Bedenik ES 100 Beograd JK 35 Bihać GL 20 Ciglena RS 20 Čepin GB 10 Fojnic FB 10 Gospic MG 15 Križevci MM 5 Marčan JB 20 Medurić VJ 10 Mišnica FB 50 Sarajevo TI 5 Sesvete podr. AR 20 Slakovci IB 10 Split RM 10 Šibenik AS 20 Zagreb AB 5 BD 20 FD 35 TS 10.

Za kruh sv. Antuna: Ambridge, Pa. LČ Dol. 1— Bokšić MH 20.

Za svjeće: Zagreb VC 5.

Za gradnju Crkve u Studencima: Majerje NN 10 Nerežišće NN 8 Vel. Trgovište IJ 5 Zagreb JB 3 VM 50.

DAROVI U MJESECU KOLOVOZU I RUJNU 1934.

Sv. Mise: Canton, Ill. FS Dol. 1— MC Dol. 5.50 Etna, Pa. FS Dol. 3— Granite City, Ill. JS Dol. 2— Hillsville, Pa. KB Dol. 1— New Brighton, Pa. MV Dol. 1— Osijek CS 20 EN 20 Steelton, Pa. AMB Dol. 1— Svetozar Miletić JI 50 Šljivoševci JV 20 Torjanci JZ 20 Trstenik MB 20 Washington RS Dol. 1— Weehaken AJ Dol. 2— Zagreb DG 25 MJ 20 MJ 60 Belišće KD 50 Bjelovar BK 70 Čazma AK 20 MC Kees Roks, Pa. AM Dol. 7— St. David, Ill. JK Dol. 1— Steelton, Pa. MB Dol. 5—.

Svetište S. L: Canton, Ill. MC 50c. Dol. Vrba LO 10 Split FP 20 Šljivoševci AK 10 Benkovac AJ 20 Beograd MJO 40 Zadubravje MV 10.

U čast S. L, Djakovo KR 5 France AJ Fr. 10 Gdinj MV 5 Gundinci MD 10 Hankompanija Vitez KH 10 Hreljin PP 20 Krasica NN 15 Kutina TT 11.50 Omišalj Kl 10 MA 10 Sesvete Ludbr. FH 10 Stubica PD 20 Sušak MM 15 Sv. Ivan Želina NO 25 Turopolje NN 10 Vareš Majdan PF 20 Vel. Gorica KS 50 Vukovje A2 10 Zabok NN 12.50 Zagreb DG 75 Županja SD 25 Bač. Monoštor AP 5 MP 10 Benkovac LP 5 Beograd JB 10 Bošnjaci KJ 10 Hvar MD 30 Križ AB 50 Kutina MS 38 Kuzminec MT 10 ST 10 McKeesport, Pa. FV Dol. 5— Molat AM 20 Oriovac MR 10 Prizren SM 50 Sikirevc KZ 10 MM 5 Širač FB 5 Sombor DB 20 Split NN 20 Šestanovac MK 10 Škrlijevo SK 10 Zagreb BK 50 GS 25.

U čast S. I. i sv. Josipu: Pokupsko ZP 20.

U čast narodjenja Blaž. Djeve. Marije: Lebanon, Pa. Dol. 5—.

Za raš. Glasnika S. L: Amity, Or. MS Dol. 1— Banjaluka LB 15 Benkovec EV 10 Brebrovac BD 20 Chicago, Ill. ES Dol. 1— IP 23 Črneč IM 40 Desinić AV 10 Ernestinovo NN 20 Gary, Ind. IK Dol. 1— Hrvatska L8 20 Kopřivnica AJ 5 Kostajnica JV 50 La Souterraine N5 20 Lokve Rogoznica KM 50 Mokošica KG 10 Nijemci JZ 10 Novska DO 50 Ogulin MN 5 Omiš GA 30 Osijek RM 5 Požega SB 5 Taborsko AF 10 Vrbanik VDL 10 Zagreb MJ 5 MJ 5 NN 10 Županja RK 100 Amerika MKMP Dol. 2— Belišće AS 20 Bjelovar JM 25 Brod na Savi SK 5 Chicago, Ill. ES Dol. 3— Ernestinovo JB 20 Gerovo TK

10 Glina ZG 50 Korčula ŠSS 5 Kraljevica JK 20 NN 100 Omiš NM 5 Osijek ZM 10 Rab JS 30 Sarajevo IA 15 Slovenija NN 20 Split ZZ 50 Trnovitica MD 20 Valpovo NN 10 Viškovci RE 4 Zagreb IM 15 JP 10 MK 20 MP 5 SK 200 Zlatar ID 20 ID 50.

Za kruh sv. Antuna: Donji Miholjac FČ 20 Canton, III. 50c. Črneć IM 40 Kaniška Iva 2U 10 Kansas City, Kans. MG Dol. 1— Koprivnica MH 10 Sibinj TH 5 Sikirevci JJ 10 Šamac TV 5 Lacići PZ 20.

Za vječno Svijetlo: Amerika KT 50c.

Za gradnju Crkve u Studencima: Canton, III. FŠ Dol. 1— MC Dol. 1.50 Josipdol KP 47.50 Majerje NN 10 Nedelišće NN 8 Tyrane, Pa. Dol. 1— Var. Toplice MB 10 Vel. Trgovište IJ 5 Zagreb JB 3 VK 50 NN 10 NN 50 Bjelovar IM: daruje za gradnju crkava: u Tesliću D. 100 u Olovu D. 100 u Kruševu D. 50— za Dom bisk. Langa Zagreb, D. 50—.

Za naše Misije u Bošontiju: Banjaluka LB 10 Kaštela Bregi AN 5 Komiža MG 30 Omišalj KF 10 Stara Moravica KM 25 Tuhej AF 20 Zagreb AM 100 RK 50.

Za naše Misijonare, obraćenje i pokrštenje pogana: Globočec IK 20 Savski Marof ŠP 97.50 za pokrštenje djevojčice na ime Marija; Potok JI 100. Za pokrštenje poganskog dječaka na ime: Josip: Galdovo JH 100.

TECAJEVI DUHOVNIH VJEŽBLI

Za muške u Domu na Jordanovcu 110. Studeni: — 1.—5. za gradane; 5.—9. za svećenike; — 30. XI.—4. XII. za sveučilištarce.

Prosinac: 4.—11. za sveučilištarce; — 22.—26. za križare; 29.— 2. I. 1935. za križare.

Siječanj 1935.: 31. I.—4. II. za križare.

Za ženske u Domu na Vrhovcu 43. Studeni: 12.—16. za gradanke.

Prosinac: 3.—7. za žene i djevojke sa sela.

Siječanj 1935.: 7.—11. za djevojke.

Oditetu prima uprava Doma na Vrhovcu i u naravi (jaja, mast, brašno, u vrijednosti od 120 Din.).

Koji žele prisustvovati kojem tečaju, treba da se 7 dana unaprijed javi. Tečajevi počinju u 7 sati uvečer prvoga od gore spomenutih dana. Kao odšteta za stan i opskrbu za čitav tečaj daje se 120 dinara.

Prijave prima i upute daje:

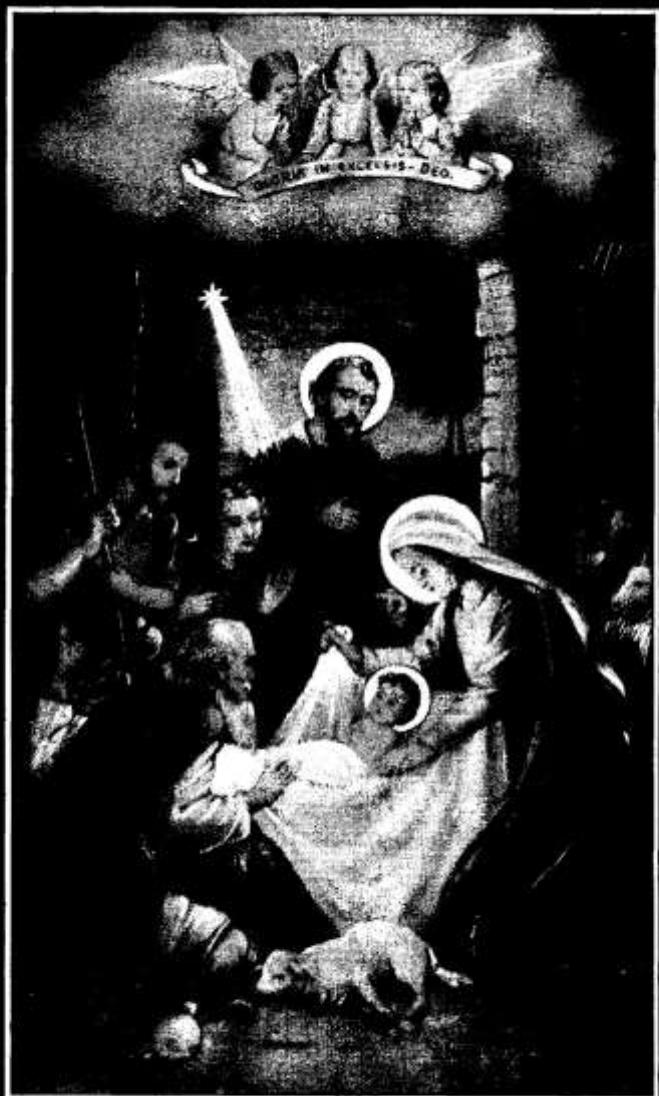
za muške : Uprava Doma duh. vježbi Jordanovac 110. Zagreb	za ženske : Uprava Doma duh. vježbi Vrhovac 43. Zagreb
--	---

Urednik: Andrija Glavaš D. I.

S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju Isusovci u Zagrebu.

*Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Allirević D. I.
Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.*

GLASNIK SRCA ISUSOVIA

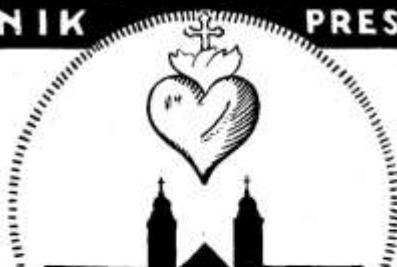

1934

IZDAJU ISUSOVCI ZAGREB I, pp. 147
GOD. 43 PROSINAC BROJ 12

GLASNIK

PRESVETOĆA

SRCA ISUSOVA

God. II.

Prosinac 1934.

Broj 12.

Odgójimo mladež za Katoličku Akciju!

Mjesečna nakana za prosinac, blagoslovena od sv. Oca Pape.

Na sve jadikovanje o iskvarenosti, o gnjiloći, o potpunoj klonulosti i nesposobnosti današnjega čovječanstva, da se digne i da »stoji na visini«, na kojoj ga Bog Stvoritelj želi imati po riječi Izajie proroka, valja odgovoriti, da se u Sedam Kristovih Sakramenata nalazi dostatan lijek za sve zlo, što nas bije. Nevolja je tek u tomu, što bolesnik ne će da pruža ruke za tim lijekom i ako mu ga tko nudi, on ga odbije od sebe.

Valja dakle bolesno čovječanstvo urazumiti, da mu nema spasenja izvan Kristovih sakramenata.

Ali tko će svršiti taj posao? Svećenika je premalo, bolesnik je i odviše nedotupavan, primit će lijek tek iza mnogoga nagovaranja i nutkanja.

Valja dakle, da se uz Kristove svećenike, koji treba da podsesterostruče svoju revnost, nađe još i čitava vojska ljudi, muških i ženskih, koji duduše nemaju svećeničkoga reda, ali imaju svećenički duh. Treba ljudi vještih liječenju Velikoga Bolesnika! Jednim se imenom svi ovakvi izabranici, suradnici Kristovih svećenika zovu: ljudi katoličkoga posla, ljudi KATOLIČKE AKCIJE. Tih treba!

* * *

Katolička Akcija nije prekjerašnje iznašače. Ona vuče lozu još iz apostolskih vremena. Prvi Papa, sv. Petar, i ne zove Kristovih vjernika drukčije nego imenom, iz kojega se vidi: da svi kršćani moraju biti svećenici, ako ne po svećeničkom redu, a u svemiru svećeničkom duhu i radu. Svi kršćani po nauci prvoga

Isusova Namjesnika su »n a r o d s v e t«, svi su »k r a l j e v s k o s v e c e n i š t v o«. Ako dakle dvjesta i šesdeset i osmi Papa, Sveti naš Otac Pijo XI. zove vjernike u Katoličku Akciju, on u stvari kršćanima dvadesetoga vijeka doziva u pamet prastaru istinu, koja će nas uistinu spasiti: da p r o b u d e u s e b i d u h s v e c e n i š t v a, d u h s v e t o s t i. Na to je pozvan svaki kršćanin-katolik. I tu svrhu napose imadu naša vjerska društva.

*
* *

Gdje su kršćani dobili taj poziv i duh?

Najprije na sv. krštenju, onda na sv. potvrđi, a ostalim se sakramentima, osobito svetom ispovijedu i sv. Pričešću, taj duh u-savršuje do svetačkih visina. Ne u z g a j a j u s e za K a t o l i č k u A k c i j u l j u d i d r u k c i j e n e g o k a k o s e u o p ē e u z g a j a j u za v j e č n i ž i v o t. »Ako ne budete jeli Tijela Sina Covjećjega, ne ćete imati života u sebi«, ne ćete biti podesni baš ni za kakav rad, a najmanje za katolički rad, za rad oko k r a l j e v s t v a Božjega na zemlji, za Katoličku Akciju.

*
* *

Treba li sada dugo dokazivati, da je prije svega nužno u d j e c e buditi svećenički poziv i duh, što im ga je u dušu usadio sakramenat sv. krštenja? To je prekrasan posao! Tko ga se još nije latio, neka pokuša, pa će vidjeti, kakvo je silno blago u dječju dušu stavio prvi sakramenat, samo ga valja izvesti na sunce. Kako djeca poimaju, da se valja ž r t v o v a t i l Kako djeca iskre-no primaju sve što im se predlaže! Za a p o s t o l a t n ije nitko pripravniji od njih.

Nema nam spasenja bez katoličkog posla ili Katoličke Akcije, a bez djece i mladeži nema Katolička Akcija budućnosti. Mladež se pak ne da ospozobiti za sudjelovanje u katoličkom poslu bez e u h a r i s t i k s k o g a o d g a j a n j a. Tko dakle istinski hoće da odgoji mladež za Katoličku Akciju, neka na svaki mogući dopušteni način unapreduje euharistijski život u djece i mladeži. »Bez mene ne možete ništa učiniti« rekao je Isus. Bez Isusa ne ćemo ni mladeži ospozobiti za sudjelovanje u Katoličkoj Akciji. A mladež, koja živi s Euharistijskim Isusom, spremna je na sve žrtve i na svaki uzvišeni apostolat.

O. Stjepan Krizin Flodin D. L.

Božićno je vrijeme najgdodnije, da drugima preporučite naš Glasnik i Kalendar Srca Isusova.

Ako nikako ne možete odjedamput poslati čitavu pretplatu za slijedeću godinu, možete slati i djelomično u razmacima, dok se ne podmiri čitava pretplata od 15 Din. za Glasnik i 10 za Kalendar.

Omotna slika Kalendara je prava rjetkost, jer je radena po uzoru p r v e slike Krista Kralja, što je naslikana u prva kršćanska vremena u katakombarima. Pod slikom je Hrv. narodno Svetište Srca Isusova.

Bezgrješnoj.

Po crkvenim molitvama.

Sva si lijepa, o Marijo, i ljage istočnoga grijeha nema na Tebi.

Haljina Ti se blista kao snijeg, a lice Ti kao sunce.

Svevišnji Bog Te je blagoslovio, Djevice Marijo, iznad svih žena na zemlji.

Ti si Sunce, u kojem se Bog udostojao nastaniti.

Pri Začeću svome primila si od Boga, vrela svega spasa, blagoslov i milost.

Poput rijeke razlila se milost pri Tvom Začeću i kao najljepša pojavi se Ti među kćerima ljudskim.

U ranu zoru zauze se za Te Bog, Svevišnji posveti svoj stan u Tebi.

Velike stvari rečene su o Tebi, Djevice Marijo.

Ništa se nečista nije za te priljepilo; Ti si odraz vječnoga Svetjetla i zrcalo bez ljage, ljepša si od sunca i čišća od svjetla.

Pobjedonosnim odijelom ukrasio Te Gospodin i haljinom radosti ogrnuo Te; kao zaručnicu uresio Te nakitima. Ogrnuo Te je sunčanim svjetлом i pod noge Ti stavio mjesec, a glavu Ti ovjenčao zvjezdanom krunom.

Kod Tvoga Bezgrješnog Začeća podiže se svetost i veliki sjaj i naviještaju svim narodima Tvoju krasotu, što Ti je dade Bog, jer Ti si spomenik Njegove Svetosti.

Nebo si i prijestolje Vjećne Riječi, o sveta Bogorodice, pred kojom i anđeli padaju nice.

Pogledaj na nas, svoj narod, Tebi prikazanu i posvećenu četu, što Ti se klanja. Pozdravljamo te mnogim riječima i pjesmama. Tebi uzdišemo u našoj nevolji i bijedi. Obasaj nas siromahe zrakama svog blagoslova i spremi naša srca, da budu doстоjan stan Kralja kraljeva. Očisti nas, Bezgrješna, Prečista.

Duša Ti je samo svjetlo, čista i slobodna od svake sjenе; o pomozи nam, da svaku neurednost grijeha istjeramo iz našeg srca, da tako u nama zavlada Tvoj Božanski Sin Isus Krist, naš Bog i Kralj.

Sa Djetetom svetim svojim svaki čas, nek Bezgrješna Djeva blagoslovi nas.

„Gle, Gospodin će doći . . .“

»Gle, Gospodin će doći sa svima svojim Svetima i bit će radoš velika u dan onaj, aleluja!« Ovako kliče sv. Crkva u svetom adventskom zanosu. Uistinu, Gospodin će doći . . . brzo će doći . . .

Sve ga očekuje, sve se spremna na Njegov Dolazak . . .

Priroda kao da bi htjela svratiti milostive oči nebeskoga Oca na bijednu zemlju i prinukati Ga, da što prije posalje Spasitelja, otresla se svega svog uresa. Gole grane strše u zimsko nebo i očekuju Veliki Dan. Zamukla je ptićja pjesma, nestalo je svirke kukaca. Zemlja je svukla zelenu odjeću veselja. U prirodi vlada tajinstvena tišina. Sve kao da nešto sa strahopočitanjem očekuje. Još fali zemlji samo sniježni plašt nevinosti i onda će biti spremna da primi »Onoga, koji ima doći«.

Crkva očekuje i čezne. Misne molitve, svećenički časoslov, pjesma, sve odiše čeznjom za Spasiteljem. »Rosite, nebesa, odozgor i vi, oblaci, daždite Pravednika! Neka se otvori zemlja i rod Spasitelja . . .! — »Dodi i pokaži nam lice svoje, Gospode . . .!« — »Probudi, molimo, Gospodine, svoju moć i dodi . . .!« — »Požuri, molimo, Gospodine, i ne oklijevaj . . .!« — U crkvama čuju se samo čeznuljive adventske pjesme. Orgulje su zašutjene, cvijeće je uklonjeno sa oltara. Svećenik stupa nedjeljom k sv. Žrtvi u pokorničkom ljubičastom odijelu. Kvatreći post . . . Sve to dokazuje o spremanju Crkve. Došaće je vrijeme pokore i priprave. Neka se ljudska srca čiste i urese za Dolazak Gospodnjih!

Za razmišljanje u Adventu.

me čekanja, zove sv. Misi. Dok još sve miruje u noćnom snu, razliježe se polumračnim svodovima crkava vapaj za Spasom: »Padaj s neba, roso sveta...!« A »Poslan bi Andeo Gabrijel . . .« budi u dušama nadu u skori dolazak Isusov i dozivlje u pamet slatko sjećanje na otajstva Utjelovljenja. Sv. Crkva čini sve, da vjernike što bolje pripravi na Veliki Dan.

A onda najljepše u Adventu: zornice! Kao da bi htjela skratiti vrijeme!

Crkva vjernike u ranu zoru k sv.

I za kršćane Došače je vrijeme čežnje i očekivanja. Svake se godine opetuju slična čuvstva i uspomene. Pa ipak to očekivanje, za koje svaki zna, da se zapravo već prije 1934 godine ispunilo, budi u nama uvijek novi čar i nove čežnje. U nama se bude nanovo slatke uspomene iz djetinjstva, kad su nam iskrile oči pri pomiclju, da će Mali Isus brzo doći, kada smo s roditeljima obavljali sve one lijepo narodne adventske i božićne običaje... A djeca? Već na početku Došača sanjaju o darovima Maloga Isusa i salje-ću roditelje, da im pripovijedaju o Njemu. Neprestano zapitkuju: »Kada će već doći...?«

Advenat je u kršćanskoj kući i vrijeme pripreme. Roditelji se brinu za novo odijelo, za obilniji stol, za božićne darove... Sve je to lijepo. Ali nije dosta! Ove vanjske stvari samo su sredstvo, da pomognu duši do veselog, blagdanskog raspoloženja. No ako u

Štovateljima Srca Isusova.¶

Želiš li, dragi štovatelju Srca Isusova, razveseliti o Božiću svojeg rođaka, prijatelja i znanca? Preplatit ga na omiljeli i najdražiji hrvatski časopis GLASNIK SRCA ISUSOVA i podaj mu najzanimljiviji i najpoučniji KALENDAR SRCA ISUSOVA za god. 1935.

Jesi li možda jako siromašan pa nikako ne možeš plaćati Glasnik Srca Isusova i Kalendar Srca Isusova? Zar ne bi mogao naći deset novih preplatnika, da tako ti dobiješ jedanaest bilježnika? Bi li mogao sam raspačavati naš Glasnik i tako postati povjerenik Srca Isusova? Time bi učinio veliku ljubav Božanskemu Srcu, koje ti ne bi ostalo dužno.

Božansko Sreć je reklo, da će obilno blagosloviti sve što god poduzmu oni, koji šire Njegovu pobožnost.

Tko ljubi presveto Srce Isusovo, taj čita i širi Njegovo glasilo GLASNIK SRCA ISUSOVA i KALENDAR SRCA ISUSOVA.

srcima ne vlada mir i nebeska radost, ne će ni sve zemaljsko blago biti kadro uzbuditi u njima pravog božićnog veselja. Došače ima baš tu zadaću, da pripravi duše na Isusov dolazak. Za to i kvatreni post, za to i ozbiljnost u misnom rahu, za to i zornice... Samo onaj, koji očisti svoje srce od svake nečistoće grijeha, koji se pomiri s dragim Bogom u sakramantu pokore, osjetiti će, što zapravo znači slaviti Božić. K njemu će se onda navratiti Mali Isus i »bit će radost velika« u njegovoj duši.

Na tu duhovnu pripravu trebaju roditelji, da svraćaju i pažnju svoje djece. Dječja će srca također ostati na Božić prazna, ako im se pripovijeda samo o božićnim darovima. Neka im majka pripovijeda i o Malom Isusu i Mariji, o putu sv. Obitelji u Betlehem, a osobito o tome, kako moraju popraviti svoje pogreške, biti poslušni, jer ih Mali Isus inače ne će imati rado. Na taj način postat

će vrijeme Došašća i moćno odgojno sredstvo... Roditelji, vodite djecu i k zornicama. Neka se i ona nauče Malom Isusu za ljubav žrtvovati nešto od noćnog počinka. Zornice će i u njima probuditi veću čežnju i zanimanje za dolazak Maloga Isusa i pomoći im, da priprave svoja mala srca za veliki blagdan.

Najljepši će Božić biti u obitelji, ako se cijela obitelj isповјedi i na sam Božić ili neposredno prije njega primi Malog Isusa u sv. Pricesti. Tada će biti i u srcima i u obitelji i na cijelom svijetu »radost velika«.

L. Nikolić D. I.

*VESELJE TI NAVJEŠCUJEM, PUCE KRŠĆANSKI,
JERBO SE KRALJ U BETLEMU RODI NEBESKI,
JOS MALI U STALI,
KOG STVORENJE SVAKO SLAVI,
STUJE, DICI, JER JE PRAVI
ON NAS SPASITELJ I OTKUPITELJ.*

Radujte se, narodi, kad čujete glas . . . !

Ovako se počinje jedna naša krasna božićna pjesma. Ali kako je uopće moguće biti radostan u današnja vremena krize, siromaštva, bijede i glada? Teško je to. Plać i žalost obični su gosti u našim kućama.

Uza sve to kršćansko srce življe zakuka čim pomisli na Božić. U samoj božićnoj svetkovini krije se nešto veliko i veselo.

Veliko, jer sam Sin Božji, druga Osoba Presvetoga Trojstva, dakle beskrajnoga Veličanstva, postaje malo, slabo djetešće.

»Vrhу kralja koј kraljuje,
Vrh gospode gospoduje,
Ubog evo u štalici,
Povit leži na slamici.
(»Slava Bogu na visini«)

»On vladar neba, zemље sve, podnosi za nas nevolje,« kaže božićna pjesma. Druga opet pjesmica ima: »Sin Boga Oca i Bog sam, s neba na zemlju sijeđe k nam.«

Bog, sama vječnost, koji nema početka, uzima naše bijedno ljudsko tijelo i porodi se od Presvete Djevice. Kolika je to tajna!

Bog, koji je gospodar neba i zemље, Bog svemogući, komu se klanja nebo i zemlja, postaje slabašno djetešće, drhće od studenih, hoće hrane i majčine njege.

Bog, koji je tako krasna i divna svjetlost, da u nju ne može ni jedno stvoreno oko gledati, koji je užgao sunce na nebesima, taj isti Bog dolazi na zemlju u tamnoj noći, u tišini i zabitiji.

Bog, kojega ne može obuhvatiti ni nebo ni zemlja, uze tijelo ceda. Neizmjerni postade malen. To je zaista nešto divno!

A zašto se Sin Božji tako snizio? Zašto se rodio u bijednoj spilji? Zašto leži u starim, trošnim jaslama, na slamici? I još k tomu među dva nijema živinčeta: volom i magaretom?

Na to se može samo jedno odgovoriti sa sv. Evandželjem: »Tako je Bog ljubio svijet, da je jedinorođenoga Sina svoga dao.« Mi smo trebali otkupljenja od vlasti sotonine, od grijeha. I zato Božansko Djetešće, ovo nevino Janješće, potaknuto bijedom našom, dode da oduzme grijehu cijelog svijeta.

»Iz divnog milosrđa svog
Sad došao je k nama Bog.

Od grijeha da nas izbavi
I štiti svojom ljubavlju.
(*S neba andel sišao*)

Postao je djetešće, da nas učini djecom Božjom, da i mi uzmognemo govoriti Ocu Njegovu nebeskomu: »Oče n a š«. On postade naš brat. Mi svi, koji smo Isusovi, koji vjerujemo u Njega, u Njegovu svetu Crkvu i nauku, pa bili mi bogataši ili siromasi, velikaši ili priprosti služe, učenjaci ili neuki, zdravi ili bolesni; mi smo svi braća Isusova, svi smo jednaki.

Isus »ostavi slasti nebeske i primi bijede zemaljske«. A zašto? Da naša srca digne k nebu, da ne mislimo samo na zemaljske stvari i da nas nauči kako treba Boga, Stvoritelja našega štovati, hvaliti i Njemu služiti. Zato se kod Njegova dolaska raduje sav svemir, raduju se narodi i pojedini ljudi, jer im je donio novu spasonosnu nauku; raduju se andeli i pjevaju: »Slava Bogu na visini, a na zemlji mir ljudima dobre volje.«

»Mir ljudima dobre volje.« A današnji bijedni svijet i te kako treba mira, kojega nema. Sve je kao na vulkanu. Puni žalosti gledamo mržnju, koja vlada. Vidimo toliko bijede, nevolje, glada, premda zemlja rada izobila svim darovima Božjim, tako da mnogi ne znaju, što će sa proizvodima. Ali jer u srcima ljudskim gospodari zavist, samoljublje i mržnja, radije će stvari spašiti, nego da drugima pomogne. Dandanas svatko gleda, kako da on sam dobro živi, a bližnji neka propane.

To je sasma protivno nauci Božanskoga djetešca. Ako se vratimo Isusovoj nauci, vratiti će se i željkovani mir ljudima i državama, blagostanje narodima.

»Medu volom, među oslom tužno tuguje,
Od svega svijeta nitko njega tu ne miluje.«

Rodio se je u najvećoj bijedi, siromaštvu i tuzi, da mognemo rado podnositи naše patnje i jade. Božansko Djetešće ne ljubi zemaljskih naslada ni časti, nego što Ono ljubi jest svetost i čistoća duše, koja se osobito vježba u siromaštvu, nevolji, tuzi i zapuštenosti.

Padnimo na koljena s Presvetom Djericom i sv. Josipom i poklonimo se svemogućemu Bogu, koji se rodio u prostoj štalici. Uzljubimo ga svim srcem, jer je to sve učinio iz ljubavi naprama nama. Obećajmo mu, da ćemo rado podnositи svoje patnje.

»Oj Isuse naš ljubljeni,	Rad nevrijednih grješnika.
Hvala Tebi velika,	Naša srca tebi dar
Jer se rodi ti maleni	I ljubavi vječne žar.«

(Hajdmo, hajdmo svi Betlemu!)

A. Hercegović.

Sretan i blagoslovjen Božić svim našim čitateljima, širiteljima i povjerenicima želi Urednik, Uprava i Tiskara.

Ksaverije . . .

Molba pogana zaštitniku Misija.

Ti, koji si duhom tako velikim sjao,
O Franjo . . . , velebnom mišlju razuma svoga,
Veliki život sav svoj ti si prerado dao
Službi Velikog Boga.

Sveti Franjo Ksaverski, zaštitnik kat. misija. Slavi se 3. prosinca.

Ti Orle, prezrev imanje, radost i slavu,
Trajnosti njine videći brzi, prolazni krás,
Stazu života našo si čistu i pravu:
Mnogim si donio spas.

Nije te plašila strašna, okrutna borba,
Što kod nas, borče, pade na čelik ti grudi,
Niti te smetala divljih jezika korba
Naših bezumnih ljudi.

Došao ti si k'o Spasitelj b'jednima nama,
Ko svojoj ubogoj djeci ljubljena mati,
U srcu noseći tisuće gorućih plama
Došo si Kristu nas zvati . . .

Na nebu sada stoluješ gore divan i velik,
Poglédajuć milo na suznu ovu nam dol,
Iz naših diže se grudi svete nam molitve klik:
Tešku ublaži nam bol!:

O pošljii, pošljii nam drage vjesnike spasa,
Ksaveri, ... dugo je nama čekati več,
Vjekovi teku..., nama još uvijek bez glasa
Čekanja zar će vjekovi teć!

T. Jagrić D. I.

Mladiću!

Nedavno se je dogodilo. Mladić N. stajao na mostu rijeke i tupim pogledom promatrao mirnu površinu vode. Imao je nakanu, da se s mosta baci u rijeku, jer više nije mogao da podnosi preveliku gržnju savjesti, radi mnogih, osobito nečistih grjeha. — Bilo je veće... Sunce je zalazilo i bacalo svoje zadnje zlatne trake na grad i rijeku i kao da je tihо šaptalo: »Laku noć... do viđenja sutra!« Mladić je bolno gledao ovaj inače divni prizor, a u srcu svome oprštao se zauvijek od sunca, koje zalazi, od grada u kojem je polazio srednju školu, u kojem je izgubio čistoću srca i radost života, u kojem je pokopao svoje ideale. I već htjede izvršiti svoj naum, htjede skočiti u hladnu rijeku, da u njezinim dubinama zakopa svu sramotu, kojom je okaljao svoj život. Ali u taj čas zapazi na površini rijeke odraz tornja one crkve, u kojoj je u lijepim sretnim danima postao pravim članom Marijine Kongregacije, u kojoj je pred Gospinim oltarom izgovorio one krasne riječi: ...»izabirem te danas pred svojim Andelom Čuvarom i pred cijelim dvorom nebeskim za gospodaricu, zaščitnicu i Majku svoju...« U njegovoј duši sinu tračak nade. On grozničavom žurbom pode prema crkvi, klekne pred Gospinim oltarom i briznu u plač. Bio je to spasonosni plač, koji mu je vratio mir duše i srca. Pošao je na ispovijed, iskreno se ispovjedio, ostavio zlo društvu, postao drugi mladić. Marija i Njezina Kongregacija bila mu je utočište, spasila ga.

Budimo i mi revni štovatelji Bezgrješne Djevice. Ako imamo prilike, upišimo se i mi u Kongregaciju, koja je posvećena Njezinom štovanju. Kada su sv. Karla Boromea pitali, što bi on savjetovao svjetovnjacima, da si osiguraju spasenje, odgovorio je: »Ja bih svakome savjetovao, da se upiše u Marijinu Kongregaciju.« Ovaj veliki svetac bio je i sam Kongreganist. — I. K. D. I.

»Oni, koji sačuvaju sv. nevinost, uistinu su andeli u ljudskoj spodobi, i ne samo andeli zadnje vrste, nego jedne od prvih vrsta. Jer andeli su prosti i slobodni od svake tjelesne veze, ali čisti ljudi, opasani napastima izvana i iznutra bore se cijeli život, da očuvaju sv. čistoću.« S v. Ciprijan.

Miljenik našega naroda — Glasnik presvetoga Srca Isusova.

Kako se ove godine obnovio, kako pomladio! Naši stari preplatnici kažu i pišu, da jedva vjeruju, e je to onaj isti Glasnik, koji je prije četrdeset i tri godine počeo u onako čednom obliku izlaziti. Gle ti njega kako se preobrazi u svojoj četrdeset i trećoj godini!

Kad smo koncem prošle godine navijestili, da će se Glasnik poljepšati, svi su štovatelji Presvetoga Srca s pravim oduševljenjem ovu vijest pozdravili. Hrvati silno vole Presveto Srce. To je i pravo, tako valja. I naš se narod veseli, kad vidi, da stvari Presvetoga Srca napreduju, a osobito da Njegov Glasnik u svakom pogledu napreduje. Ta baš ovaj Glasnik upoznao je i upoznaje naš katolički narod sa divnim blagodatima Presvetoga Srca.

Zato je baš on najomiljeliji Hrvatima. Toliko su ga puta naši biskupi preporučili i preporučuju; mnogi revni svećenici upiru sve sile, da ga što više rašire; ima čitava vojska revnih povjerenika, koji iz ljubavi spram Presvetog Srca i Njegova Glasnika obilaze od kuće do kuće, da ga što više rašire. I tako dok drugi listovi ili propadaju ili jedva životare — mi uvijek kročimo naprijed.

Mi kročimo naprijed, jer je naš Glasnik ne samo Glasnik Srca Isusova, nego i Glasnik našega hrvatskog katoličkog puka. To se najbolje opaža u brojnim zahvalnicama za milosti, koje Presveto Srce šalje našemu narodu, a Glasnik ih objavljuje.

Brojni dopisi, fotografije društava, svečanosti, crkava, zatim članci i pjesme iz naroda, bezbrojna pisma i upiti: sve to pokazuje, kako je naš Glasnik zaista najveći miljenik Hrvata-katolika. A osobito, ako se uzme u obzir i ono što nam piše v. g. P. Š., župnik: »Glasnik Srca Isusova piše od srca k srcu, pi-

Naš narod ide rado na ponoćku.

še s uvjerenjem i ljubavlju. Tu nema beskorisnog fantaziranja i pisanja samo da se ispuni prostor...«

U ovoj krizi mi idemo naprijed. Mnogi bogatiji preplaćuju siromahe; sirotinja opet štedi, samo da može dobiti naš Glasnik; neki opet ne mogu ni pare skucati; ali zato nadu deset preplatnika pa tako oni dobiju jedanaest badava; pred mnogim crkvama Glasnik se na jagmu raspačava. Jer naši ljudi dobro znaju, da bez Srca Isusova nema pomoći ni olakšanja. Nekoji su bili radi siromaštva vratili Glasnik, ali gle: za mjesec — dva opet priznaju, da će ga držati dok su živi. Jedan piše: »Bez Glasnika Srca Isusova ostade mi i kuća i srce prazno.«

Mi ćemo s pomoću Presvetoga Srca i dalje naprijed. Mi se neograničeno u to uzdamo. Nadamo se, da će svih dosadašnjih ostati vjerni Presvetomu Srcu i Njegovu Glasniku i da ćemo dobiti novih širitelja, novih preplatnika i novih dobročinitelja. Sada je baš pomoći Presvetoga Srca i Njegov Glasnik najpotrebniji. Božansko je Srce obećalo, da će obilno blagosloviti štогод poduzmu oni, koji ga štuju i koji ovo štovanje šire. Zato će se sigurno naći mnogo duša, koje će se odazvati Presvetomu Srcu, da šire Njegovu slavu preko Glasnika. A od naših društava Apostolata molitve (Katolički muževi, Vojska Srca Isusova, Križari i Križarice, Djevojačka i Materinska društva) sigurno ne će biti niti jednoga člana ili članice, koji ne bi čitali svoje glasilo — Glasnik Srca Isusova. — A i mi ćemo nastojati, da ovaj miljenik Hrvata-katolika буде od nove godine još ljepši, još zanimljiviji, još dotjeraniji.

Hoćeš li, dragi čitatelju, ostati vjeran Srcu Isusovu i biti širitelj Njegove slave šireći Glasnik Srca Isusova? Što o tomu misliš, piši nam.

Urednik.

JESI LI JAKO SIROMAŠAN?...

Nedavno sam čuo tužbu jednoga našega čovjeka protiv Boga: »Bog daje drugima veliko bogatstvo, a meni ništa.«

Kada sam to čuo, rekoh mu: »Vi nijeste tako siromašan, kao što mislite. Bi li dali, da vam sada odrežu desnicu za 10.000 dinara? — »Ama ne bi ni za 100.000.« — »Bi li dali barem lijevu ruku? — »Jok!« — »Bi li si dali za 100.000 iskopati oči?« »Oslobodi, Bože, ne bi ni za milijune!«

— »Eto vidite li, prijatelju, kakvo vam je bogatstvo Bog dao, a vi se još tužite na njega? A koliko još drugih bogatstva, naravnih i vrhunaravnih, dobiste od Boga; ja sam eto spomenuo samo dvije stvari. A istom ono neizrecivo nebesko bogatstvo, što ćete ga sigurno dobiti, ako strpljivo podnesete zemaljske kušnje. Zato vam ih Bog šalje, da vam kasnije uz mogne darovati što veću slavu.«

A. Hercegović.

Ruka Gospodnja u 1300-godišnjoj prošlosti Hrvata.

Gledaj Glasnik br. 4, 6, 8, i 10.

»Gdje je Petar ondje je Crkva Kristova«
Sv. Ambrozijs, crkveni otac.

**Papa Ivan VIII. (872—882.) Namjesnik Kristov
i hrvatski knez Domagoj (864—876.)**

Domagoj bijaše član nove kneževske porodice, odane sv. Ocu Papi, pa je zato, čini se, izabran od naroda za kneza. Hrv. narod nalazio se u ono vrijeme u velikim nevoljama, jer mu je valjalo odbijati navale Mlečana i ljtih neprijatelja Imena Isusova Arapa, koji oko g. 850. harahu po našim obalama. Trebalo je dakle još onda našim djedovima krv proljevati »za Krst časni i slobodu zlatnu«. To su oni s veseljem činili, kad su sa svojim brodovljem pohitjeli u pomoć italskom kralju Ljudevitu i pomogli spasiti kršćanstvo od Arapa otevši im jaku tvrdu Barij u juž. Italiji (871). A junaci bijahu i u bojevima s Mlečanima. Zato su ih ovi nazvali »najgorim narodom«, a Domagoja »najgorim knezom«.

Snažno vladanje našeg kneza osvijetljuje nam Ivan VIII., jedan od najznamenitijih Papa. On pošalje Domagoju pismo, kojim ga ozbiljno opominje, neka svojim podanicima zabrani gusarenje po moru, jer, veli Papa, »svojim zločinima sramote tvoje ime..., a tko zlodjela nesprječava, premda može, sam ih počinjam«.

Nadalje znak je Papina pouzdanja u hrv. kneza, kad mu se tuži, kako su Grci vjerolomno oteli Bugarsku Rimskoj Crkvi; Bugari su naime primili vjeru Isusovu od Pape Sv. Nikole (858—867.).

Već je tada u Hrvatskoj boravio *papin poslanik* svećenik Ivan, koji je mnogo radio na opće dobro puka. Njemu se utekao neki zavjerenik protiv života Domagojeva. Na posredovanje ovog svećenika, knez oprostio krivcu; ali ga kasnije za Ivanove otsutnosti dade pogubiti. To je Ivana tako ražalostilo, da je otisao i potužio se samome Papi. No Ivan VIII. savjetova mu, neka se vrati k Hrvatima, da bi mogao raditi za narod. Knezu pak Njegosnik Isusov uputi poslanicu zaklinjući ga, neka ubuduće uročnike radije kazni izgonom negoli smrću: »jer, piše on, ako im oprostiš Boga radi... tebe će od njih očuvati onaj, koji se nije kratio da za spasenje sviju umre na Križu.«

O koliko bi danas manje zala bilo na svijetu, kad bi se ljudi dali poučiti i slušati kat. Crkvu; a jer je ne slušaju, vidimo tolike grozote...

N. Maslać D. L.

Andeo Gospodnji.

Uz omotnu sliku na zadnjoj strani.

Noć bježi već,
A dohodeć
Rumeni zora svaki kut:
Sad zdravo da ei tisućput,
O Majko Gospodnja,
Ti zvijezdo jutarnja!
Uz zvona zvuk
Tvoj moli puk:
Ave Maria!

Već sunce drag
Od plama sag
O podne baca na svjet vas:
Da zdravo Ti si svaki čas,
O Majko, kojoj par
Sunčani nije čar!
Uz zvona zvuk
Tvoj moli puk:
Ave Maria!

Već gine dan
I virka van
Za prvom zvijezdom bezbroj njih:
Čuj pozdrav srca bezbrojnih,
O Majko, štono bdiš,
Da nas osloboдиš!
Uz zvona zvuk
Tvoj moli puk:
Ave Maria!

W. Smets.

Priča o jednom velikom prijatelju Djetešca Isusa.

Siromašni roditelji imali maloga dječaka, koji se zvao Franjo. Bio je zdepast i nespretan i nije pokazivao osobite pameti. Zarana mu umrla majka i on dobio zlu mačehu. Ta ga nije mogla vidjeti.

— Što će s njim? mislio otac i dade ga nekim putnicima, da mu ti gdje u gradu nadu kakvu službu. Tako je Franjo stigao u jedan veći grad. Što da tu započne siroče, za koje ni njegovi nisu znali, što bi s njim? Lutao je ulicama i zalazio u crkve, gdje bi provodio gotovo cijeli dan. Ono malo hrane bi isprosio. Neki crkvenjak opazi njegovu pobožnost i uze ga za ministra, ali ga brzo otpusti, jer se dječak vladao kod oltara nezgrapno i nije nikako mogao da nauči ministirati.

Franjo je opet dan na dan dugo klećao pred oltarom Presv. Sakramenta i jadikovao: — Gospodine, nigrde me ne če!

Jednoga dana mu se učini da čuje riječi: — Idi, gdje ih je puno, i tamo služi. Dugo nije dječak razumio, što to znači. Utom ga nekako opazi upravitelj bolnice i ponudi mu da služi u bolnici. Sad je doista služio, gdje ih je bilo puno, ali je bio svima na ruglo: čega bi se dotakao, sve se razbijalo ili rušilo.

Upravitelj je ipak imao strpljivosti s njim. Davao mu najniže službe u bolnici a poslije ga stade slati po gradu, da prosjači za bolnicu, kao što je bivalo u starija vremena. Neobičan život započeo sad za Franju, koji je već bio poodrastao. Na kovčežiću, u koji je spremao dobivenu milostinju, stavi od drveta izrezanu priliku Djetešca Isusa. Kad bi god isao prosititi, kleknuo bi prije pred tu priliku i molio s djetinjom bezazlenošću:

— Maleni Isuse, daruj mi nešto za svoje »dvorane«! Dvorana je Isusovim naime zvao bolesnike.

Kad bi se vratio s prošnje, izvadio bi darove, stavio ih pred priliku, kleknuo i zahvaljivao:

— Mali Isuse, hvala ti na darovima! On se držao slugom Bož. Djetešca i cijeli dan mu marljivo služio radeći za bolesnike. Da dobije vremena za molitvu, spavao bi po noći samo tri sata, a i to na goloj tvrdoj klupi.

Lice je Franjino bilo sve prije nego lijepo, a tijelo mu bez uzrasta, zdepasto pa se nekima činio kao kakav divlji čobanin ili pače luđak. Češće je dobio batina mjesto dara za siromahe, no

on je to podnio sa strpljivošću, koja je zadviljavala i obraćala. Kad mu jedan surovi čovjek dade zaušnicu, kleknu Franjo pred nj i zamoli ga oproštenje. Drugomu blago reče: — Zaušnica meni, a sad mi dajte nešto za maloga Isusa! I oba su se zastidila i obdarila ga obilno.

Ni »dvorani« njegova Djetešca nisu bolje postupali s njim. Jedni su govorili, da ne dijeli skupljene milostinje svima jednakom; drugi, da zadržava za se, što je bolje; trećima je bio zvekan, ludak, nesposoban za takav posao... Franjo bi te tužitelje najbolje zasramio tim, što je vazda sam sebe optužio gore nego iko. Rekao bi, da na njem nema ništa dobra, da se čudi, što su s njim toliko strpljivi,

Osobito je drag bio dobromu »bratu Franji«, kako ga stadoše zvati, dan narođenja Isusova, Božić. Da taj dan što bolje proslavi, smisli on, da načini od njega radosni dan za siromahe. U nedjelju prije Božića navijestiše na njenu molbu svećenici u crkvama toga grada, da se svi siromasi, koji se na Božić isповjeđe i pričeste, pozivaju na objed u bolnicu. Potom on stade prositi kod svojih znanaca sve, što treba za gozbu. Već prvoga Božića, kad započe s tim, dobi 2 vola, 30 ovaca, 14 svinja, 20 centa brašna, mnogo povrća i 1200 talira. Na gozbi se pokaza preko tisuću siromahe. Franjo se sjao od radosti; pomolio se najprije s njima Djetešcu Isusu, onda im s bolničkim slugama nosio i dijelio hranu i napokon još svakomu dao po talir zamotan u papir.

Gradani su se veselili toj krasnoj slavi brata Franje, pa su mu svakog Božića sami slali velike darove za siromahe. Nego kao da je po vremenu ohladnio njihov zanos, i jedne se godine našao Franjo praznih ruku, a Božić pred vratima. Što će sad? On kleknu pred svoje Djetešce i reče:

— Eto našega blagdana, u koji treba pogostiti Tvoje dvorane. Tvoj brat Franjo nema ni novčića, a nitko mu ništa ne šalje. Zar si me zaboravio? Odmah netko pozvoni na vratima bolnice i upita za brata Franju. Kad Franjo dode, predade mu taj neznanac čitavu vreću punu novaca i reče, neka priredi siromasima gozbu za Božić. Klikćući od veselja ponese Franjo novac pred noge svo-

mu Isusiću, stade ga zanosno slaviti i zvati ostale sluge, da s njim zahvaljuju. Međutim je tajinstveni donosilac novca isčeznuo i Franjo nije nikada doznao, tko je to bio ...

*

Nemoj misliti, dragi čitatelju, da je ovo kakva priča, što je izmišljena, da te zabavim o Božiću. Ne, sve je ovo gola istina. Siromašni Franjo zove se danas blaženi Franjo od Djetešca Isusa, grad, u kom je za Isusove »dvorane« prosio i prosjake o Božiću gostio, zove se Alkala, a nalazi se u Španjolskoj. Franjo je punih 37 godina tu u bolnici sveto služio Bogu i ljudima, a poslije stupio u red Karmelićana. Božansko Djetešće ga je i dalje čudesno pomagalo, sav ga je narod i sam kralj španjolski ljubio i još za života mu častio ga kao sveca.

Što da osobito naučimo i ti i ja, moj čitatelju, od ovoga siromaška, neznatnog obličjem i umom, ali velikana krepošću? Najprije onu nježnu, srdačnu, pouzdanja punu ljubav k Bož. Djetešcu, koje će po njoj i nas ko i Franju pretvoriti u dobru djecu. A onda od ljubavi k tom u siromaštву rođenom i odrasлом Djetešcu pravu ljubav k njegovim miljenicima, siromasima; ljubav, koja ne stoji u golim osjećajima i riječima, već poglavito u djelima. Pomažimo vazda siromasima — a gdje ih danas nema? — što više možemo. Osobito sad o Božiću nastojmo, da se što više obraduju srca i razvedre lica siromaha, napose siromašne djece. Tad će i nas vazda pomagati ono Djetešće, što je pomagalo svoga slugu Franju, koji je blaženo umro na badnjak navečer 1604. i umirući veselo pjevao tihim glasom pjesmicu malom Isusu.

P.

DOBRA NAKANA.

Kada zidari kuću grade, češće uzmu u ruku uzicu s olovnicom, da uzmognu pravo graditi i osigurati kuću, te ne padne. A što da bude ravnalom našeg života? Na to nam odgovara sv. Pavao u listu Korinćanima: »Ako jedete ili pijete ili drugo što činite, sve činite na slavu Božju« (10, 31).

Tri stvari mora imati dobar pjevač: dobar glas, umjetničku spretnost i vježbu. Dobar glas podaju čistoća od katara, široka prsa i pravi otvor ustiju. — Odalečenje katara je odalečenje grijeha. Raširenost prsiju je ljubav prema bližnjemu, a otvor je ustiju dobra nakana (Sv. Toma, De sacr. alt. 1). Dobra je nakana oko našeg tijela.

Kako po licu sudimo o ljepoti tijela, tako po dobroj nakani zaključujemo o vrijednosti dobrog djela (sv. Bernard, 40 in Cant.)

Dobra nakana poznaje samo Boga, ne ljude (sv. Bernard, ib.)

MALI KRIŽARI

Božićna štalica.

Snijeg prši, vjetar piri
oblaci se viju,
nad kojima sjajne zvijezde
o Badnjaku sniju,
a na zemlji radost, sreća
svete noći vlada,
svaka duša nježnom Čedu
uspavanku sklada.

Ponoć. Narod crkvi hrli
u svečanom ruku,
radujući se Gozbi svetoj
i Božanskom Kruhu —
Na oltaru svijeće plamte
s kora pjesma leti,
svakom dušom struji radost,
sreća i mir sveti.

Pričest. Sitna zvonca zovu —
ja pred oltar klekoh
i u moru sreće žarom
cijele duše rekoh:
— Dodi, Spase, betlemska je
štala srce moje,
dodi — u njoj Ti sahrani
sve Bogatstvo svoje! —

A orgulje zabrujaše:
— Slava! — Krist se rodil!
i pastire andel k jaslam
moje duše vodi,
a na tornju zvona ječe,
top se s brda glasa —
raduje se sve dolasku
ljublijenoga Spasa! —

Božić kod Maloga Isusa.

Istinit dogadaj.

Badnjak je 1886. godine. Njemački grad Breslau zavio se u tamu. Po ulicama sve više nestaje prometa. Tu i tamo po koji prolaznik žuri kući, da stigne na vrijeme na obiteljsku svečanost kod jaslica. Napokon je sve pusto. Zavladala je sveta tišina. Samo je britki zimski vjetar hujao pustim ulicama. A s vedrog nebeskog svoda titrale su zvijezdice i čekale ponoć.

No gle! Još netko luta ulicom. Siromašna devetgodišnja djevojčica, sama samcata! Stupa tiho i zamišljeno. Hladni vjetar igra joj se zlatnim vlasima. Ona nema ni tople kape na glavi. Kadkada si protare smrznute ručice, a onda ih pritisne na pomodrjele obra-

ze. Tanke haljinice ovijaju se samilosno oko dršćućeg tijela, da ga očuvaju od studeni. Ali uzalud! Studen ne pozna samilosti.

Siromašno se dijete trese, ali ide ipak dalje. Od vremena do vremena pogleda na rasvjetljene prozore visokih kuća. Tu stoji uz prozor božićno drvce, puno darova i blještavih uresa, tamo se čuje veseli vrisak djece, što razmataju darove Maloga Isusa, iz one opet kuće dopire na ulicu tiha božićna pjesma. Zivahne se očice zablijeste. Dijete spusti glavicu i dvije krupne suze skliznuz smrzle obrale. Njoj nije tata pripravio božićnog drvca, niti ju je mama obasula božićnim darovima. Jer ona nema ni mame ni tate... Ona je siroče... Od ranog jutra do kasne večeri mora ona raditi kod tudihih ljudi i obilaziti s poslom po gradu. Danas, na badnje veče, poslali su je po cićoj zimi daleko na kraj grada, da nešto donese. Zna ona i osjeća odavna, da je siroče. Ali danas, na badnjak, osjeća to još više. I malo joj se srce stislo od boli...

Mrzli vjetar puhne jače. Djevojčica stisne čvršće oko sebe tanke haljinice i hoće da se požuri, ne bi li se na taj način malo ugrijala... Tamo nedaleko ugleda visoki zvonik. To je katolička crkva. Često je ona tu sa svojom pokojnom mamom dolazila i molila. Vodila ju je mama ovamo i na Božić k Malom Isusu. A sada je već tako dugo, da nije bila u crkvi. Ljudi, kod kojih je stanovala i radila, nisu joj dopuštali, da često zalazi u crkvu, »jer moljenje ne donosi ništa«, govorili su joj. Oni nisu danas imali božićnog drvca, a nisu se nikada ni molili...

Kad je dijete stalo pred zatvorena crkvena vrata i mislilo na Maloga Isusa, osjeti još dublje, kako ono na ovom svijetu nema nikoga osim dragoga Boga. Suzice htjedoše poteći niz smrznuto lice, ali nisu više mogle. Djevojčica umorna od hoda i studeni, klekne na kameni crkveni prag, kao da bi bila u kamenoj betlehemskoj spilji pred jaslicama. Glavicu je sakrila u smrznute ruke. »Ah! Dragi Mali Isuse! Ja nemam nikoga... Uzmi me k sebi!... Povedi me k mami!... Ti si već toliko djece primio k sebi, uzmi i mene...!« Hladni, brzi vjetar primi molbu djevojčice i ponese je strjelovitom brzinom k jaslicama Maloga Isusa. Djevojčica još malo zadršće, a onda zapane u tvrdi san na... na crkvenim vratima.

*Emil Sigato iz Županje
posvećen Presvetom Srcu.*

Nekoliko sati kasnije prolazio ispred crkve neki čovjek. Opazi nešto na crkvenim vratima. Pristupi. »Božel Djevojčica!...« Počne je drmati. Ali ona je čvrsto spavala. Udovi su joj se već ukočili. »Nek ti se dragi Bog smiluje!... Dijete se već smrznuo...« promrmlja čovjek. Nedaleko prolazio je neki željezničar i jedan stražar. Čovjek ih zovne. Potražiše brzo kola i zamotaše dijete u pokrivače. Čovjek, što je našao dijete, sjedne uz kočijaša i dovikne mu: »Bolnica Milosrdne Braće!« U divljem trku natjecali se konji sa hladnim vjetrom... Na samostanskim vratima skoči čovjek s kola, pozvoni i pred redovnicima čudan božićni dar; smrznuto dijete...

Brzo spraviše dobri redovnici djevojčicu u meku postelju. Trli su joj udove. Ali ona se nije micala. Spavala je još neprestano dubokim snom. Iza nekog vremena pokaza se na obrazima rumen: dijete još živi!... Andeoske se očice napokon otvorile. Djevojčica pogleda začuđeno svećenika i braću bolničare. »Povedite me k Malom Isusu...!« Prisutni su brisali suze...

Teškom mukom uspjelo je dati djevojčici nešto toplog čaja. Iza toga ona opet usnu... Oko ponoći otvore se očice još jedamput. »Mama... Mali Isuse... k Tebi... u nebo...!« Očice se mirno za uvijek zatvorile, a andeo čuvar primi čistu dušu siromašne djevojčice i odnese je Malom Isusu, da kod Njega slavi vječni Božić...

I. Nikolić D. I.

Pavao Gregorić obećaje, da će biti veliki štovatelj Srca Isusova.

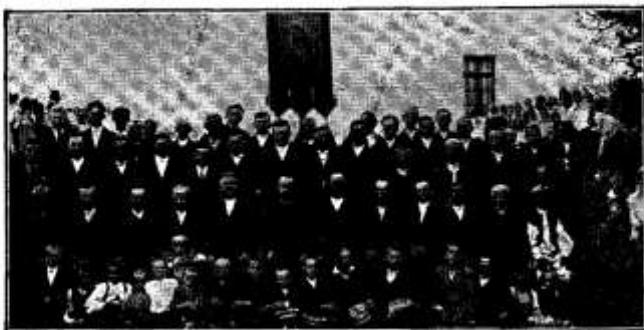
UZ TISUĆE DINARA SKAPAVA OD GLADI.

U Baselu živjela starica Atzberger u skrajnoj bijedi. Katolički župnik pohodio ju je nedavno. Iz razgovora je g. župnik doznao da imade sina u Americi, te upita, da li joj sin šalje štогод novca. Starica odgovori da ne, ali priznade, da joj sin svaki mjesec piše lijepe riječi, i pokaza g. župniku zadnje pismo. U pismu je bio priložen komad od 10 dolara. Ta je starica mislila, da su to sličice svetaca, te je dolare stavljala u stol! Tih je pisama bio čitav svezan i s njima mnogo dolara. Tako je ta starica posjedovala mnogo tisuća dinara, a ipak je pokraj njih skapavala od gladi i bijede.

Svi žalimo ovu staricu. No ne moraju li ljudi, koji svaki dan idu k sv. Pričesti i poznaju na sebi plod i učinke njezine, požaliti nas još više nego onu staricu, ako ne marimo za sv. Pričest? I s pravom! Isus, gospodar i izvor nebeskoga blaga i života, tako nam je blizu, a mi ne znamo ili ne hajemo. Bez sv. Pričesti, te nadnaravne hrane, propada, zakržljavi, skapava naša duša. Ta nije Isus Bog uzalud kazao: »Tko ne jede moje tijelo i ne piće moju krv, nema života u sebi« (Iv. 6). Opametimo se i počnimo od ovog mjeseca gojiti dnevnu ili barem nedjeljnu sv. Pričest! A.

IMA KATOLIKA ...

- . . . koji su katolici svaki dan osim petkom i nedjeljom.
- . . . koji uz obilan stol slave i Božić i Uskrs, a ne znaju, da slave Isusovo Rođenje i Uskrsnuće.
- . . . koji nedjeljom i blagdanom ne zanemaruju nikada sv. Mise, ali ne propuštaju također nikada ni krčme.

Dekanovec: Vojska Srca Isusova.

- . . . koji će za crkvu dati i nešto novaca, ali ne trpe, da ih se uznemiruje propovijedima.
- . . . koji budno paze, da li im bližnji dobro živi, a za red u svojoj duši malo mare.
- . . . koji su katolici, kad ih tko vidi: slave Boga ustima, a pri poslu gule bližnjega, gdjegod mogu.
- . . . koji su bili slučajno kršteni i koji će na smrtnoj postelji možda pozvati svećenika, ali inače žive, kao da nema Boga.

Jesu li to pravi katolici?

Molimo lijepo, da sada, uredite svoje dugove, jer bez toga mi ne možemo ovako bogato uređivati Glasnik. Sjetite se kojim milodarom Glasnikova fonda. — Prilažemo u ovom broju naš pošt. ček, da uzmognete poslati svoju preplatu.

IZ CRKVE I SVIJETA

Glasnik biskupija bosanske i srijemske (dakovačke) ovako piše u svomu broju od 30. rujna o Kalendaru Srca Isusova za god. 1935.: *«Ovih je dana izšao novi Kalendar Srca Isusova za god. 1935. Ovaj je kalendar u našem narodu veoma obljenjen i proširen, jer Oci Isusove umiju da pišu za puk i da uvjerenljivo govore duši i srcu našega naroda. Tako je i ovaj novi kalendar za iduću godinu ispunjen religioznim štivom, poviješću i pripovijetkama te poukom, koju naš narod tako rado čita i srcu prima. Preporučamo toplo svećenstvu, da nastoji kako bi se ovaj kalendar što više u narod proširio i to prije nego što naši protivnici rasture za puk svoje kalendare i svoju nekatoličku stampu. Dr. Z. M.» Mnogi drugi katolički listovi pisali su isto jako poхvalno i srdačno o našemu Kalendaru Srca Isusova za 1935. godinu.*

Najveličanstveniji međunarodni euharistijski kongres bio je u Buenos Airesu, prijestolnici južnoameričke države Argentine. Kongres je trajao od 10—14. listopada. Naš dopisnik namjavlja, da je to bilo nevideno slavlje, a tako je izjavio i sam Papin izaslanik na tomu kongresu kardinal Pacelli. Najavljen je za kongres milijun trista i pedeset hiljada vjernika, ali došlo ih je mnogo više. Samih automobila bilo 190 hiljada. U parku, gdje je bio kongres bilo je 2.500 zastava. Papin izaslanik bio je najsvećanije dočekan i pozdravljen.

Na dnevnom redu kongresa bile su mnoge vjerske svečanosti, pobožnosti i zborovanja. Da ukratko spomenemo najvažnije. Među najljepše spada zajednička Pričest djece. K Stolu Gospodnjemu pristupilo je oko 100.000 djece, a pričešćivalo ih je 250 svećenika. Na ponoćki se je pričestilo po prilici 150.000 ljudi, a pričešćivalo je 150 svećenika. Zajedničko zborovanje je bilo u parku Palermo, koji je najveći park na svijetu. Četiri stotine zvučnika prenosili su govore, a u zraku su aeroplani pravili znak kriza. Zborovanju je prisustvovalo više stotina hiljada vjernika od svih država, narodnosti, rasa i boja. Osobito je srdačno bio pozdravljen vrsni govornik naš preuzv. nadbiskup Dr. Ivan Šarić, koji je govorio u ime hrvatskih katolika.

Euharistijsko slavlje doseglo je svoj vrhunac 14. listopada. Taj dan ujutro pristupila je k sv. Pričesti sva argentinska vojska s generalima na čelu. Pričest se je također predsjednik Argentine Justo, njegova žena i sva vlada. Bolesnici su bili u bolnicama, a kažnjenci u kaznionama pričešćivani. Svečanu sv. Misu služio je kardinal Pacelli, a prisustvovalo je 4 kardinala, 10 nadbiskupa, 80 biskupa, 120 prelata i nekoliko hiljada svećenika.

Točno u 11 $\frac{1}{2}$ prije podne najaviše zvučnici mir, jer da će govoriti sv. Otac Papa iz Rima. I malo iza toga ču se glas po radiju Kristova Namjesnika iz Rima. Papa je govorio o Kristu euharistijskomu Kralju, zatim je podijelio blagoslov. Riječi su se izvrsno čule, narod ih je s najvećim strahopočitanjem slušao.

Iza toga je bilo zadnje zborovanje, gdje se je napose govorilo o miru među narodima, a posebno da prestanu s proljevanjem krvi zaraćena Bolivija

i Paraguay. Te dvije zaraćene države prestale su tih dana s bojevima, a njihovi su vojnici preko radija slušali govore sa kongresa.

Naveće 14. bila je zaključna procesija, kojoj su prisustvovali svi crkveni i državni dostojanstvenici i ogromne mase naroda — što u povorci što u špaliru bilo je oko 2 milijuna duša — a biskupa je bilo 200.

Krist je slavlje slavio u Buenos Airesu. Sve je klicalo: *Zivio Krist Kralj!*

Luterani za vjeronauk. Luteranska sinoda u Missouriju (Sjed. Države) zaključila je, da se u njihovim privatnim školama ima uvesti više sati za vjeronauk nego je bilo do tada.

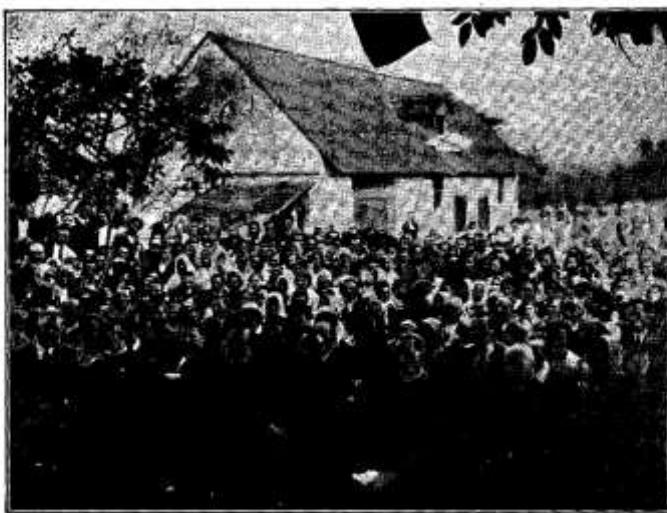
Crkva raste. Biskupski ordinarijati u Sjedinjenim Državama izdali su izvještaj o obraćenjima za godinu 1933. Te je godine prešlo na kat. vjeru 60.322 osobe ili 13.881 osoba više nego godine 1932.

Vrbovec. Prizori sa sv. misija od 9—16. rujna 1934. U njima se pričestilo oko 3000 duša. Osnovano Materinsko i Djevojačko društvo Srca Isusova, pa Društvo mladića i Muževa S. I. Velika masa naroda puna oduševljenja kod zaključka procesije.

Kardinalov graditeljski rad. Kardinal Mundelein, čikaški nadbiskup, podigao je za svoje osamnaestgodišnje upravljanja čikaškom nadbiskupijom preko 600 crkvenih zgrada. Među ostalim: 87 župa, 68 crkava, 64 samostana, 68 pučkih škola, 125 filijalnih crkava, 18 kolegija i sveučilišta za muške, 14 internata i viših škola za djevojčice, 3 kapelice vječnog Klanjanja, 1 sklonište za neudate djevojke, 3 groblja, 2 skloništa za starce, 3 sirotišta, 12 samostana i novicijata za muškarce, 7 kuća matica za redovnice, 1 tehničku školu, 4 doma za duh. vježbe, 17 bolnica itd.

Za što sve služe u Rusiji crkve? Glasovita katedrala »Božje Mudsrosti« u Kijevu pretvorena je u magazin za brašno (sv. ostaci svetaca bili su pri tom dijelom bačeni u smeće dijelom otpravljeni u muzeje za širenje bezboštva, gdje ih postaviše sa bogohulnim natpisima). Druge se crkve pretvaraju

Nadbiskup Dr. Stepinac na križarskoj priredbi u Pitomači 9./IX. 1934.

u kina, kazališta, muzeje za širenje bezbožnosti i t. d. Ove godine su počeli još divlje obraćunavati s njima: dižu ih u zrak. Jer u »sovjetskom raju« ne smije biti ni čega, što potoječa na Boga.

Američki se katolići bore. Među američkim katolicima u Sjedinjenim Državama postoji savez za pobijanje javne nečudorednosti: »Liga pristojnosti«. Društvo broji već preko milijun članova, a potpomažu ga i uvidavni protestanti. Na biskupskoj konferenciji u Cincinatiju O., kojoj su prisustvovali i zastupnici filmske industrije, izjavio je cincinatski nadbiskup Msg. Mc Nicholas, da je »Liga pristojnosti« osnovala poseban odbor za pobijanje nepristojnih filmova. Tvorčari filmova u Hollywoodu (Holivudu) zaprepastiše se na tu vijest tako, te i nepozvani poslaže nadbiskupu Msg. Mc Nicholas obećanje, da će se oni odsada više brinuti oko čistoće filmova!

Bezbožstvo — ludost. U meksičkoj saveznoj državi Tabasco zatrpano je guverner, da se na grobove i nadgrobne spomenike postavljaju križevi. Mjesto imena pokojnika ima na grobu stajati pločica sa brojem!

Zaštitnik carinskih činovnika. Na molbu talijanskih carinskih činovnika (»financi«) proglašio je sv. Otac svečano u prisutnosti prijestolonasljednika Umberta, sv. Mateja Apostola, nekadanjeg cariuka, kao njihovog zaštitnika.

Ovalo govori katolik! Nedavno je generalni upravitelj Filipina Frank Murphey posjetio katedralu u glavnom gradu i tom prigodom upravio na svećenike i seminarce, koji su bili prisutni, ove riječi: »Možda je malo drsko, da ja laik držim svećenicima govor. Ali radost, što ste mi je tako srdačnim dočekom pripravili sili me, da vam kažem nekoliko riječi. Ja sam uvek bio ponosan, da sam katolik i tim ču se i nadalje ponositi. Mi se ne smijemo stidjeti da pokažemo svoju vjeru. Svoju vjeru moramo uzdignute glave priznati, i to posvema ne polovično. Tako ćemo svojom otvorenošću uliti poštovanje prema sebi također u onima, koji ne poznaju naše sv. vjere!«

U Mehiku su boliševizam i framasunerija počeli sa novim krvavim bojem protiv sv. Crkve. Protjerani su svi nadbiskupi i biskupi i mnogi svećeni-

nici. Sve su crkve zatvorene. Činovnici mogu biti samo čisti bezvjeri. Katolici su se usprotivili pa je došlo do krvavih borba. Molimo se za siromašne meksičke katolike.

U Madridu se je obratio voda komunističke omladine Matorra. Napisao je članak gdje opoziva svoje zablude, lutnja, krive komunističke ideje, koje upropošćuju svijet; žigoše komunističke spletke i varke.

Veliku borbu protiv nemoralnih kina pokrenuli su američki katolici sa svojim biskupima na čelu. U svim crkvama se mora protiv takovih kina propovijedati, katolički listovi neprestano pišu. Katolici bojkotiraju ta kina, šalju na stotine hiljada raznih protesta. Zahvaljujući organiziranoj akciji katolika prestalo je sa radom preko 550 kina. Sada obećavaju vlasnici kina, da ne će više davati nemoralnih komada.

Najmoćnija seljačka katolička organizacija na svijetu jest u Belgiji, a ime joj je Boerenbond (seljački savez). Ta organizacija nije na sreću politička niti to hoće da bude; ona je vjerska i staleška. Ima 255.000 članova. Prodala je u godini dana svojih zemaljskih proizvoda za svotu od 83.000.000 franaka, uložci članova iznose 2.600.000.000 franaka. I ta organizacija, koju vode vanpolitički ljudi i svećenici, silno koristi seljacima.

200 francuskih parlamentaraca stvorila je zaključak, da će se svim silama boriti protiv framazunstva.

Veličanstven kongres irskih katolika bio je u Belfastu. Bilo je par stotina hiljada prisutnih katolika. Tu se je očitovala vjera i jakost toga neslošivoga naroda. Na čelu je kongresa stajao kardinal Mac Rory.

Katolički sveučilištarci u Poljskoj izabrali su Bl. Dj. Mariju za svoju zaštitnicu. Imati će svake godine posebne svečanosti u čast svoje Zaštitnice. Tako su ljetos imali tu svečanost u glasovitom svištu Majke Božje u Censtohovi.

Nijema demonstracija. Kako je poznato u Mehiku je bezvjerska vlada zatvorila sve crkve. Katoličke majke dale su predsjedniku države predstavku, u kojoj traže, da se otvore crkve. Predstavku je predsjednik odbio. Nato se je u glavnom gradu skupilo preko 30.000 katolika, koji su u šutnji i lijepom redu stupali predsjednikovo palači. Vlada je alarmirala svu policiju, da rastjera demonstrante. Policisti su upotrebljavali kundake, bićeve i bombe sa suznim plinom. Ali sve je bilo uzalud. Mnogo je katolika bilo teško ranjeno, ali ništa zato. Katolici su mirno naprijed stupali, a da nijesu ni riječi progovorili. Pola sata su tiko i nijemo stajali pred predsjednikovom palačom. Tada su se opet tiko i nijemo razišli u najljepšem redu.

»Sinovima rada«. Pri jednoj audijenciji radnika, što rade oko pravika papinskih palača, naglasio je sv. Otec ponovno, kako su mu dragi »sinovi rada«. Oni imaju obavljati najrazličitije poslove, svaki drugo stvari. Pa to je i naravno. Ta već se i u malim obiteljima nalazi podjela rada. I svaki čovjek ima dužnost obavljati svoj posao savjesno — papa kao i zadnji radnik. Mi svi možemo biti ponosni na plemstvo rada, jer je i sam Bog u ljudskoj naravi izabrao za se rad.

Obećanje — ispunjenje. S dozvolom i s blagoslovom kardinala Innitzera osnovano je nedavno u Beču društvo sv. Pavla Apostola. Društvo si je postavilo za zadaću da traži nove puteve i načine za uspješni apostolat oko obraćenja Židova. U dva odijeljenja, u laičkom i svećeničkom, proučaju se pitanja, što stoje u vezi s obraćenjem Židova. Svjetovnjaci će obilaziti po gradovima i selima i nastojati da dodu u vezu s Židovima, koji žele upoznati katoličku vjeru i davati im potrebna razjašnjenja. Društvo će izdavati i poseban časopis »Die Erfüllung« (ispunjene Božjeg obećanja o Mesiji). List će biti i za Židove i za kršćane. Prvima ima pokazati put, a druge oduševiti, da svojim životom i vladanjem utvrđuju vjeru novoobraćenka.

Lipnik (p. Ribnik). *Uzorni muž.* Na 26. oktobra t. g. umro je u Lipniku Dragutin Gorup u 69. godini života. Prije 14 dana nametao je na kola kukuruzovinu, nesrećom spao s kola i prelomio si hrptenjaču. Bio je odvezan u Karlovačku bolnicu, ali jer su liječnici rekli, da mu pomoći nema, odvezli su ga natrag kući. Teške je muke trpio, ali je strpljivo sve podnašao. Primio je s velikom pobožnošću otajstva umirućih i višeputa tražio, da bi župnik k njemu došao i s njim molio razne molitve za sretnu smrt. Bio je crkveni starješina župne crkve punih 30 godina i tu je svoju službu vršio savjesno i točno na zadovoljstvo triju župnika i pretpostavljene crkvene vlasti i na zadovoljstvo većine župljana. Punih 36 godina bio je revan član bratovštine presv. Srca Isusova i čitatelj Glasnika Srca Isusova. Svakog prvog petka u mjesecu, ma da je bilo najružnije vrijeme i najveći gospodarski posao, on nije manjkao kod pobožnosti. Sv. Sakramente ispjovjedi i pričesti redovito je primio svaki mjesec, te je svima dao lijepi primjer. Bio je i članom bratovštine sv. Krunice. Bog mu je dao lijep glas, koji ga nije ostavio ni u starosti, te je bio i crkveni pjevač. Bio je uzoran kršćanin, koji ni u najvećoj nesreći, nije kleo; bio je dobar i marljiv gospodar, skrban otac i radi tih njegovih vrlina i seljaštvo i inteligencija ga poštivala, cijenila i pohadala. Njegova brojna obitelj može se s njim ponositi i ako se bude u njegov ljepi primjer ugledala, bit će sretna. Bog mu pomilovalo njegovu plemenitu dušu i primio u broj svih Svetaca, kako je on to u svojoj bolesti više puta glasno zaželio veleći: »Ja ču valjda blagdan Svih Svetih slaviti u nebu.«

Alojzije Springer, dekan i župnik.

Pisarovinska Jamnica. — Na dan posvetila ove župe 2. rujna o. g. osnovano je novo na svečan način Djev. Društvo Srca Isusova, u koje je odmah primljeno 44 djevojke. Isti dan je primljeno u Apostolat muževa 12 članova, a Apostolat žena ima sada 66 članica. Svi su bez razlike — osobito djevojke — pravi apostoli i ako s pomoći Božjom pode ovako dalje, donijet će ta društva našoj župi mnogo i u vjerskom i u moralnom pogledu. Kad se broj kandidata poveća — dosad se javilo 5 muževa, 34 djevojke i 18 žena — priredit ćemo i opet svečano primanje.

Stj. Kučmanić, dekan i župnik.

Delnice (Gorski Kotar). — Naše Djevojačko Društvo osnovano je lanjske godine, kad su oo. Isusovci Nikola Buljan i Tomo Jagrić imali kod nas misiju. Društvo broji 70 članica, koje se natječu u pobožnosti i u revnosti za Božansko Srce Isusovo. Članice pristupaju k stolu Gospodnjem redovito prvog petka ili prve nedjelje u mjesecu. U prosincu o. g. bit će primanje novih članica. Želja nam je i briga, da si što prije nabavimo društveni barjak, pa ćemo sredstva za to uz pomoći Božju ove zime jamačno i sakupiti. Kad god je moguće, sve članice dolaze redovito u crkvu osobito u mjesecu svibnju i listopadu.

Baška. — Naše društvo pomoći Božjom živi i lijepo napreduje. Broj članica se povećaje. Razdjeljene smo u 4 skupine, te svake nedjelje po jedna

skupina pristupa k naknadnoj sv. Pricesti. Sat klanjanja obavljamo u našem mještu, da nadoknadimo Presv. Srcu za uvrede u našem mještu. »Veliku devetnicu spasa« obavile su većinom sve djevojke, u čemu ih nasljeđuju i ostali vjernici. Veselimo se duhovnim vježbama, koje će nam naskoro održati mr. O. A. Jurić. Dao dragi Bog, da nam duhovne vježbe, donesu što više ploda i ljubavi k Presv. Srcu, koje će nam dati jakosti, da što revnije ispunjavamo pravila svoga društva.

Dinka Pajalić, glavarica.

Dubrava. — Uz pomoć našeg vlč. g. župnika J. Poljanca radi naše društvo revno oko vjerskog prepriroda u našoj župi. Naša pjevačka sekacija reorganizirala je pjevanje u crkvi, a diletaantska sekacija pružila je našim mješćanima već nekoliko uspjelih igrokaza. Duhovni život članica na uzornoj je visini. Mnoge članice dolaze dnevno na službu Božju i pristupaju k sv. Pricesti. Na mješćane je učinio dubok dojam način kako smo nedavno ispratili na vježni počinak jednu drugaricu: sa zapaljenim svijećama i s krunicom u ruci isle smo u sprovodu, a nad grobom oprostio se od pokojne drugarice gosp. župnik i jedna članica. Uresivanjem crkve brine se naše društvo takoder. Skupa sa podmlatkom ima nas preko 100. U župi postoji osim toga od nedavno i III. red sv. Franje, a omladinska organizacija Križara već je u osnutku.

Barica Štefek, glavarica.

Skrad. — Osnutak djevojačkog društva u Divjakama. — Kad su godine 1909. održali oci Isusovci u našoj župi svete misije, bila su osnovana i neka pobožna društva. Ali s vremenom ohladio je žar revnosti i društva izumrla. Da bi se vjerski duh u župi i opet podignuo, došao nam je prigodom proštenja na molbu gosp. župnika P. Josip Urbanek D. I., da bi nam održao dvodnevnu pobožnost i osnovao Djevojačko Društvo Srca Isusova, 22. i 23. rujna o. g. došao je on uistinu i svojim četirima propovijedima oduševio nas za pobožnost k Srcu Isusovu. U osnovano novo Društvo S. I. primio je vlč. P. Urbanek odmah 70 članica. Tako se i naša župa pridružila brojnoj četi Apostolata molitve, pa se pouzdano nadamo, da će od sada i kod nas biti više ljubavi k svetoootajstvenom Isusu. Daj Bože!

Bački Monoštor. — Broj članica našeg Križarskog Sestrinstva — osnovano je početkom ove godine — vrlo je porastao. Društvo je podijeljeno na tri skupine: Križarice (34), pripravnice (30) i naraštajke (30). Obavile smo početkom ove god. i duh. vježbe pod vodstvom P. B. Šantića D. I. Papin smo dan proslavile zajedničkom sv. Priciću, a popodne smo odigrale dvije predstave: »Život sv. Janje« i »Ljiljan s bijelih Pirineja« od č. s. M. Bernardice Čulić. Na Duhove imale smo predstavu »Dvije majke«. Novu društvenu zastavu posvetio nam je vlč. g. župnik na blagdan sv. Petra i Pavla. Sastanke držimo redovito svakih 14 dana, a k zajedničkoj sv. Pricesti pristupamo svaki mjesec. Bog živi!

Križarica.

Stravča (Dalmacija). — Blagoslov barjaka Društva Presv. Srca Isusova, 7. X. blagoslovio je vlč. P. Michieli D. I. kao zamjenik preuzv. gosp. biskupa Dr. Carevića naš novi, bijeli barjak Društva Presv. S. I. Uoči toga dana bila je cijela župna crkva izvana veličanstveno osvijetljena. Na sam dan slavlja izručio nam je P. Michieli pozdrav i blagoslov našeg preuzv. pastira, a onda je vlč. g. naš župnik orisao važnost ovoga dana za našu župu, koja tim slavljem očituje, da želi biti uvijek vjerna Bož. Srcu i njegovom Namjesniku sv. Ocu Papi i da će se boriti protiv »davolskog jezika«: psovci. Zatim je izaslanik preuzv. g. biskupa P. Michieli blagoslovio barjak, kojemu kumovahu g. Veramenta Duro veletrgovac iz Dubrovnika i gda Anka Matković, supruga g. Mihe Matkovića iz Dube. Za barjaktara imenovan je Veramenta Niko, mladić iz Stravče. Na koncu blagoslova ohrabrio je P. Michieli u dugoj i oduševljenoj propovijedi sakupljeni narod na ustrajnost u borbi za spas duša pod novim barjakom Presv. Srca, što je eto po prvi put razvijen u našoj župi. Svečanost

se završila velebnom procesijom, u kojoj su sudjelovali svи barjaci iz okolnih sela, što ih njihovi seljani donesoše, da uveličaju naše slavlje. — Popodne je za vrijeme blagoslova pjevana »Zlatna krunica«. P. Michieli je u svojoj drugoj propovijedi ocrtao uzroke današnje krize i nevolja i pokazao lijek: Život po Bož. Srcu. — Sa proslave poslan je brzopavni pozdrav preuzv. g. nunciju Msgr. Pellegrinettiju i našem preuzv. g. biskupu Dr. Careviću. — *Predsjedništvo.*
Kraljev Vrh (kraj Stubice). — Naše Društvo broji sada 60 članica. Tri su se članice udale, a 10 ih je novih primljeno. Našu crkvu marljivo kitimo za svečanosti. Svetе sakramente primamo revno. *M. Kulež*, glavarica.

Baška na Krku: Djevojačko društvo presv. Srca Isusova.

Delnice: Djevojačko Društvo S. I.

ZAHVALNICE

Zahvalnicu valja potpisati punim imenom i prezimenom, te pridodati točnu adresu, inače se ne uvršćuje. Svome obećanju udovojača sratko, ako zahvalnicu pošalje uredništu, a njegovo je, kada i kako će je oglasiti.

Bačinci: HI Hvala Srcu Isusovu za uslišane molitve. **Biškupec:** ČB Bož. Srce pomoglo, da mi je zet opet dobio službu, koju je oklevetan izgubio. **Dragolić Medari:** BM Srce Isusovo ozdravilo mi dijete od opasne difterije. — KJ Šin nam našao mjesto. Hvala Presv. Srcu! **Bilajsko Novoselo:** MK Zahvaljujem Presv. Srcu i Bl. Dj. Mariji, što mi je sestra protiv nade liječnika ozdravila od susice. **Čajković:** NS Hvala Bož. Srcu, da sam preko očekivanja našla sredstava, da uzmognem poći na duh, vježbe. **Drenčina:** ŠA Po zagovoru Dr. I. Merza pomoglo mi Srce Isusovo kod operacije. **Garčin:** NN Hvala Presv. Srcu za dobročinstva, što mi ih je za cijelog života udijelilo, osobito što je mene i sina mi nenadano oslobođilo od teške bolesti i što mi je pomoglo u završenoj parnici. **Gornja Bebrina:** LK Po zagovoru Majke Božje Ilačke ozdravilo me Bož. Srce od devetgodišnje živčane bolesti. **Hvar:** DM Srce Isusovo pomoglo mojemu bratu pri operaciji. **Ivančići:** DLj Hvala Srcu Isusovu i sv. zaštitnicima za mnoge milosti. **Ivančić Kloštar:** NN Srce Isusovo izbavilo me iz velike pogibelji. **Janjina:** ČA Zahvaljujem Bož. Srcu, što me je oslobođilo od nesnosne glavobolje i bolesti srca. **Kukujevc:** BE Hvala presv. Srcu i sv. Antunu za primljene milosti. **Lovreči:** RJ Hvala Srcu Isusovu za ozdravljenje i premjешtenje. **Mali Bukovec:** TJ Hvala Presv. Srcu za primljena dobročinstva. **Marino Selor:** KZ Srce Isusovo pomoglo mi u mnogim nevoljama i bolestima. **Mullan Idaho:** BK Zahvaljujem Srcu Isusovu za primljene milosti po zagovoru sv. Antuna. **Oriovac:** RM Hvala Srcu Isusovu i svetim zaštitnicima za mnoge milosti. **Petrinja:** JG i VI Po zagovoru Bl. Dj., sv. Josipa, sv. Male Terezije i Sestre Celine udjelilo nam je Bož. Srce veliku milost. — PS Hvala Presv. Srcu i Majci Božjoj za sretan porod. **Petrovaradin:** TI Zahvaljujem Presv. Srcu i sv. Tereziji od Dj. Isusa za mnoge primljene milosti. **Ravnagora:** Bl i T Hvala Bož. Srcu što nam je preko očekivanja liječnika ozdravilo sina od opasne trbušne bolesti. — SP Hvala Srcu Isusovo ha utjehi u žalosti i pomoć u bolesti. **Sarajevo:** KJ i F Po zagovoru Majke Božje i biskupa Dr. Langa pomoglo je Presv. Srce mojoj ženi u teškoj bolesti. **Sisak:** KLj Hvala Bož. Srcu na mnogim milostima i na utjehi u žalosti. **Split:** VM Srce Isusovo oslobođilo me pred sudom od klevete krivog zaprisegnuća. **Strahoninec:** KJ Bož. Srce ozdravilo nam sina, što se opasno opurio. **Sv. Obitelj i biskup Lang** pomogli su nam mnogo puta. **Valpovo:** AM Presv. Srce pomoglo mi u velikoj nevolji. **Vukšinec:** ŠT Bož. Srce ozdravilo po zagovoru Majke Božje Bistričke, Sestre Celine i č. služb. Božje Terezije Ledochowski moju majku i snahu od smrte bolesti. **Walsenburg:** KF Hvala Srcu Isusovu, što je izmirilo jednu obitelj. **Zagreb:** BJ Hvala Bož. Srcu, koje mi je opet pomoglo u velikoj stvari. — BK i J Zahvaljujemo Bož. Srcu, Bl. Dj. Mariji i sv. Antunu za primljene milosti. — JK Hvala Presv. Srcu, Gospu Lurdskoj i sv. Josipu na mnogobrojnim milostima. — KM Bož. Srce uslijalo mi molitve po zagovoru Majke Božje, sv. Josipa, sv. Antuna i sv. Terezije od Dj. Isusa. — KP Srce Isusovo me ozdravilo od otekline u licu. — PG Hvala Srcu Isusovu na velikim milostima. — SI Zahvaljujem Presv. Srcu na primljenoj milosti.

Radi pomanjkanja prostora mifoldari nisu mogli biti uvršteni.
Stoga ćemo ih donijeti u slijedećem broju.

NAŠI MILI POKOJNI PRETPLATNICI

Ivančić Nikola, Buffalo NY; Pavlovska Ana, Opovo;
Benceković Marica, Zagreb, Julija Mihola rod. Dvorak,
Rosenheim (Njemačka).

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im. Počivali u miru. Amen.

Glavno stvarno kazalo

Glasnika Srca Isusova 1934.

Adventisti	145, 263, 280	Mladiću	362
Alojzije Stepinac Dr., nadbiskup	194	Molitva	274
(pjesma) 225; posvećenje	241	Morski pas	312
Američki mučenici	113	Nebo	328
Andeo Čuvar	300	Neuposleni u krizi	65
Apostolstvo molitve	16, 50, 117	Obitelj: siromašna 82, posvela —	
	209	12, 165, 166, 203	
Beauraing	23	— kršćanska	15
Bezgriješnoj (po crkv. molitv.)	355	O. Ivan Kujundžić	84
Bog: Otac 33, njegovo milosrde i		Pakao	307
pravda 80; njegova pomoć		Papa 12, 41, 199; — i Apostolstvo	
208; njegove zapovijedi 238;		molitve 52; — i dječa 120;	
zašto kažnjava	200	— i majke 121; — Talijan 86;	
Božić	18, 359, 367	Papin vojnik	53
— (pjesma)	370	Pijanstvo	338
Crkva 135; njezini neprijatelji	289	Pitanja i odgovori 20, 55, 86, 145	
Čistilište	327		211, 307, 341
Djeca 14; — i papa	120	Pogrješke (male)	277
Dobra nakana	369	Poklade	45
Duhovne vježbe	199	Pokora	48
Dušni dan	325	Protivnici Božji	1
Euharistija: euhar. duša 21; eu-		Psovka 5, 107; — i psovači	104
har. slavlja	303	Redovnička zvanja 100; redovn.	
Framasuni	310	zavodi	226
Glasnik Srca Isusova — miljenik	363	Smrt: dobra 83; — nagla	321
Gle, Gospodin će doći	356	Socijalisti	177
Grčka	36	Srce Isusovo 43, 47, 161, 162, 166	
Hvaljen Isus	10	167, 172, 178, 292, 299, 331	
Hrvati u prošlosti 103, 170, 243, 304		— u Zagrebu	299
	365	Sreća najveća	230
Ispovijed	271	Svećenstvo	257, 260, 261
Isus: raspeti 69; — i patnje	210	Sveta Bernardica 39; Sveta Godi-	
Iz Crkve i svijeta 24, 56, 87, 121		na 97, 169; sv. Terezija	306
	344, 374	Sveti Alojzije 179, 180; sv. An-	
Iz kraljevstva Srca Isusova	239	drija 336; sv. Ante 173; sv.	
Jesi li jako siromašan?	364	Franjo Ksaverije (pjesma)	
Kat. Akcija	353	161; sv. Ivan Bosko 175; sv.	
Katolik	9, 373	Josip	73
Korizma	46	Učitelj sretan	38
Kréma	76	Uskrs 99; — (pjesma)	107
Krist Kralj	295	Uz tisuću din. skapava od gladi .	372
Križ 75; — u Astiju	231	Veliko Očećanje	108
Krunica	293	Vijesti 26, 85, 88, 122, 147, 185	
Krv Sveti	201	213, 245, 282, 313, 345, 378	
Lurd	115, 174, 269	Vjera	78, 138
Ljubav bližnjega	9, 95	Zagreb (obnova)	134
Majka Božja — naša majka	129	Zahvalnice 30, 63, 93, 125, 153	
Majke	77	189, 219, 251, 286, 318, 347	
Mali Križari 17, 53, 118, 142, 179		Zlo u svijetu (odakle?)	111
	243, 278, 342, 370	Ženidba civilna	334
Marija	139	Zidovi	5
Misa sv.	212		

TEČAJEVI DUHOVNIH VJEŽBI.

ZA MUSKE U DOMU NA JORDANOVCU 110.

*Prosinac: 4—11. za sveučilištarce; — 22—26. za križare; — 29—2. I.
1935. za križare.*

Siječanj 1935.: 31. I. — 4. II. za križare.

ZA ZENSKE U DOMU NA VRHOVCU 43.

Prosinac: 3—7. za žene i djevojke sa sela.

Siječanj 1935.: 7—11. za djevojke.

*Odštetu prima uprava Doma na Vrhovcu i u naravi (jaja,
mast, brašno, u vrijednosti od 120 Din.).*

Koji žele prisustvovati kojem tečaju, treba da se 7 dana unaprijed jave. Tečajevi počinju u 7 sati uvečer prvoga od gore spomenutih dana. Kao odšteta za stan i opskrbu za čitav tečaj daje se 120 dinara.

<i>za muške</i>	<i>Prijave prima i upute daje:</i>
<i>Uprava Doma duh. vježbi</i>	<i>za ženske</i>
<i>Jordanovac 110. Zagreb</i>	<i>Uprava Doma duh. vježbi</i>
	<i>Vrhovac 43. Zagreb</i>

Urednik: Andrija Glavaš D. I.

S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju Isusovci u Zagrebu.

*Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfrević D. I.
Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.*